ANUL XCV SIBIU, 12 Ianuarie 1947 Nr. 1—2

BIBLIOTECA CENTRALĂ „ANDREI ȘAGUNA" SIBIU

Telegraful Român

Organ național-bisericesc. — Intemeiat în 1853 de Mitropolitul Andreiu Șaguna

Abonamentul: pentru parohii cl. I Lei 150.000; cl. II Lei 120.000; cl. III Lei 100.000. Particulari Lei 100.000. Autorități și străinătate Lei 150.000. De sprijin Lei 200.000. Pentru America 10 Dolari.

Articole și corespondențe se adresează REDACȚIEI Telegraful Român Sibiu strada Mitropoliei Nr. 45. — Articole nepublicate nu se înapoiază. — Scrisori nefrancate se refuză.

Prețul inserțiunilor un cm.² 200 Lei pentru odată, dacă se publică de mai multe ori se dă rabat corespunzător

Abonamentele și inserțiunile se adresează ADMINISTRAȚIEI foii Telegraful Român, Sibiu, strada Mitropoliei Nr. 45

ANUL NOU LA SIBIU

Evanghelia în centrul vieții

In ziua de ANUL NOU 1947, s'au înfățișat la Reședința mitropolitană din Sibiu, fruntașii vieții publice, reprezentanți ai clerului și poporului dreptcredincios. Date fiind vremurile grele prin cari trecem, Inalt Prea Sfințitul nostru Mitropolit și-a arătat dorința ca această recepție îndatinată să se desfășoare într'un cadru cât mai sobru în anul acesta.

Lucrul așa s'a și petrecut. In numele celor de față precum și ai clerului și credincioșilor Bisericii noastre din Sibiu, P. Sf. Sa Arhiereul TEODOR SCOROBEȚ, Vicarul Mitropoliei noastre, a prezentat în câteva cuvinte urări de sănătate și încă mulți ani I. P. S. Sale, pentru ducerea la îndeplinire, cu aceeași strălucire, a minunatei opere de păstorire și povățuire pe căile mântuirii a fiilor credincioși ai Bisericii ardelene.

Raspunzând, Inalt Prea Sfințitul nostru Mitropolit NICOLAE în câteva cuvinte, a făcut tuturor această urare: „Acum, de Anul Nou, care începe în mijlocul unor împrejurări foarte grele, fac din adâncul inimii mele, bunilor credincioși ai Bisericii noastre și tuturor fiilor Neamului nostru urarea cea mai cuprinzătoare din câte aș putea face: UREZ BISERICII NOASTRE ȘI ÎNTREG NEAMULUI NOSTRU, CA EVANGHELIA DOMNULUI HRISTOS SĂ CUPRINDĂ CÂT MAI MULT LOC ÎN INIMILE TUTUROR. Evanghelia mântuirii să fie farul de lumină și de căldură pentru viața Neamului nostru. Să ajungă Evanghelia CENTRUL VIEȚII NOASTRE, piatra din capul unghiului a vieții noastre obștești. Doresc din tot cugetul meu și rog pe Bunul Dumnezeu să facă pe toți fiii Neamului nostru să înțeleagă că EVANGHELIA ESTE SINGURA CALE CARE NE POATE SALVA DIN NENUMĂRATELE GREUTĂȚI ALE ACESTUI VEAC, DAR MAI ALES, EA SINGURĂ ESTE ÎN STARE SĂ NE RIDICE DIN ÎNTUNEREC ȘI RĂTĂCIRE, BA ȘI DIN MOARTE, LA LUMINĂ, LA PACE ȘI LA FERICIRE.

Iată urarea mea de Noul An".

Cuvintele pătrunzătoare ale I. P. Sf. nostru Mitropolit, au făcut cea mai adâncă impresie asupra celor prezenți, cari au plecat pe deplin reculeși după auzirea impresionantei urări a Inaltului nostru Chiriarh.

MARTOR

267.

Mesajul de Anul Nou al Majestății Sale Regelui Mihai I

In noaptea Anului Nou la posturile noastre de Radio, M. S. Regele Mihai I a rostit următorul mesaj:

Români!

In clipa în care trecem pragul Anului Nou, primul Meu gând și toată dragostea Mea se îndreaptă către voi.

Anul care a trecut ne-a adus grele încercări. Cu toată strădania voastră, cu toată munca depusă, viața a devenit mai grea din cauza secetei cumplite ce ne-a bântuit. Sunt lipsuri mari. Ne așteaptă luni în care vom avea de înfruntat mari greutăți.

Dacă vom fi însă uniți, dacă ne vom ajuta unii pe alții și vom ști să dovedim vechile noastre virtuți de cumpătare și solidaritate, sunt încredințat că vom birui.

Pătrunși cu toții de împrejurările grele prin care trecem, va trebui pe viitor să intensificăm munca noastră pentru ca producția să sporească cât mai mult spre a putea umple golurile și vindeca cu un ceas mai de vreme rănile războiului.

Sunt încredințat că anul care începe ne va aduce făurirea păcii și va asigura tuturor înfăptuirea nădejdilor de mai bine.

Fac apel la iubirea de țară a tuturor și la grija ce trebue să o purtăm pentru ca prin sforțări comune să putem ieși din greutățile ce ne apasă.

Indrept gândul Meu către Atotputernicul și-L rog să reverse bunătatea Sa asupra poporului Meu și să-i aducă un an fericit și îmbelșugat.

La mulți ani!

ANUL 1946

Iată, încă un an

și-a isprăvit depănarea zilelor în crugul veacurilor fără de oprire. După ac ea, ajuns la soroc, ca un moșneag gârbovit și răzimat în cârja ostenelilor, el a oftat asemenea drumeagului oprit în cotul unui deal urcat pe trei sute șase zeci și cinci de trepți greoaie, și-a rotit privirea până la punctul de pornire, și-a șters fruntea ca să alunge grijile ce l au păscut în cale și apoi, supus destinului neîndurat, a trecut în șirul celor ce demult au coborît în sacul cu istorii și poveți destinate învățării noastre, îndrumării tuturor. La săvârșirea lui, este firesc să încercăm o'nduioșare. Căci am trecut și noi cu el și am ajuns în prag de pâclă. Chibzuim la ceea ce stă din olo de prag și ne-ar putea aduce daruri spre folos.

De anul încheiat

lumea întreagă leagă amintirea multelor strădanii puse întru repararea stricăciun lor rămase pe urma celei mai răprasnice încăierări dintre noroadele pământului. Astfel, ruinele dispar cu fiecare zi, așezările pentru adăpostirea și odihna celor mulți și necăjiți se ridică fără încetare; se refac palate și spitale, școli și case de cultură și lumină. Lumea vrea să șteargă urmele războiului și să-și întoarcă fața către pace și progres.

Dar mai presus de toate astea lumea e în căutarea păcii pentru sufletele răvășite, pentru conștiințele sdrobite, pentru alungarea cutelor din fețe chinuite. Scrutează'n zarea veacurilor colbuite, ca să prindă o chemare și să deslușească o cărare ducătoare către liniște și înfrățire. O chemare? Departe'n zări, la cotitura veacurilor către o viață nouă, ea răsună cu putere neînfrântă: „Veniți la Mine toți cei osteniți și împovărați și Eu vă voiu odihni pe voi". O cărare? Tot acolo străfulgeră semnul venit «spre scularea multora» și adaugă: «*Eu sunt calea*, adevărul și viața». Voiți să dobândiți pacea sufletelor voastre? Faceți strădanii vrednice de om, dar amintiți-vă că «făr' de Mine nu puteți face nimic».

Câte glasuri nu au răsunat în cursul anului abia apus, chemând urechea omenirii spre adevăratul glas al păcii!.. La noi și în alte părți!..

Pârguirea bunelor nădejdi

a început să se arate. Intr'adevăr, mai stăruitor ca altădată, trimișii neamurilor mari și mici s'au întrunit la sfătuire deasă și îndelungată și au răsbătut către limanul păcii generale. Conferințele Miniștrilor de Externe ai marilor puteri, *Conferința Păcii* dela Paris, strădaniile Consiliului de Securitate, Adunarea generală a Organizației Națiunilor Unite, — toate au căutat să înfrângă divergențe și să stabilească buna înțelegere între popoare. Și au reușit. A biruit cumințenia. Taberele vrăjmașe din vremea războiului vor fi chemate în curând să stea față către față; dar nu cu gând de răsbunare și nici să se înfrunte pentru oarecari greșeli voite ori silite, ci sub oblăduirea duhului de înfrățire și de pace creiatoare. Tratatele au fost cuprinse în rama lor și mai așteaptă doar semnarea, care va urma peste puține zile. După aceea, pârgul de acum va trece'n roadă, ca să folosească tuturor.

Și la noi în țară

a pornit luptă crâncenă pentru alungarea multora din lipsurile și necazurile rămase pe urma nemilosului război. Ostașii luptători, întorși pe la vetre, au primit pământ ca dreaptă răsplătire pentru jertfa ce-au adus întru înveșnicirea Patriei. Asemenea și văduvele, ca să le fie lor de ajutor întru înzdrăvenirea pruncilor rămași orfani și întru ușurarea sărăciei.

Pentru ocrotirea orfanilor

și pentru a lor creștere întru frica lui Dumnezeu și în iubire către Neam, s'au adăugat încă și alte fapte grăitoare. Aici, Biserica, maica celor în nevoi, a stat în frunte și va sta. La chemarea *I. P. Sf Mitropolit Nicolae*, chemare venită ca de sus încă în anul Domnului 1945, clerul și poporul din Arhiepiscopia noastră una s'au făcut, au pus la încercare toată dragostea lor creștinească, au pus și umărul cu încrederea și voioșia din străbuni rămase și au ajutat la înzestrarea *Orfelinatului Bisericii*, dela Sibiu, cu ce avea el trebuință întru ocrotirea micuților rămași făr'de părinți. Spre aceasta, darul celor înstăriți nu s'a lăsat prea mult chemat, ofranda săracilor din voie s'a adăugat, iar bănuțul, sfântul bănuț al văduvei, nu a lipsit. In lungul anului apus, acest ziar a încrestat cu laudă și mulțumire toate ajutoarele trimise micilor orfani.

Astăzi, Orfelinatul Bisericii ocrotește 52 copii orfani. Din fața lor răsbate numai bucurie și sănătatea le îmbujorează chipul îngeresc. Dar.. ei nu mai sunt orfani!.. Sub veghea ne întreruptă a I. P. S. Sale, ei au de toate, până și dragostea ce le-o răpise crâncenul război. In creșterea lor spre soare și lumină stă întruchipată mulțumirea «dătătorilor de bună voie», pe care nu puțin «îi iubește Dumnezeu».

Roadele dragostei creștinești,

în care Neamul nostru și-a scăldat viața sa de totdeauna, s'au arătat, anul acesta, și către năpăstuiții din Țara Voevozilor „cei dătători de legi și datini». Ei, Moldovenii, pustiiți de crâncenă încăierare și încercați de nemiloasă secetă, au atras acolo sufletul cel bun al Neamului. Dela Rege și până la trudnicul pălmaș, toți au dăruit și dăruesc cu largă inimă. Și darul venit la bună vreme călește generațiile în cucerirea unui viitor mai bun, mai milostiv.

Dar lângă sufletul ospitalier al Moldovenilor a bătut, în ceasurile de încercare dureroasă, inima umanității. Din alte țări, prin Crucea Roșie, darurile au crescut la număr și ele vor mai scurta din lipsuri și necazuri. Iar mai târziu, când darul Domnului va rândui prisos pe plaiurile moldovene, cei ajutați acum vor așeza prinos de creștinească mulțămire.

Și monumente de credință

pentru veacuri viitoare au răsărit și s'au sfințit în anul ce-a trecut. In Timișoara, măreața catedrală a fost târnosită prin vlădicii Țării, fiind de față și Regele nădejdilor acestui Neam dreptcredincios. In cuprinsul Arhiepiscopiei, *I. P. S. Mitropolit Nicolae* a târnosit 12 lăcașuri de'nchinare, 12 mărturii ale credinței strămoșești, 12 monumente isvorîte din cucernicia fără de pereche a Românului. Ele vor grăi viitorimii, arătând că nici cele mai grele lipsuri și necazuri nu sunt în stare să-l deslipească pe acest neam de dragostea lui Hristos.

S'a reîncopciat, în acest an,

şi o tradiţie din vechi străvechi, prin vizita la Moscova a *I. P. S Patriarh Nicodim* şi a altor ierarhi ai Bisericii noastre. Inceput bun şi promiţător de roadă întru ale duhului creştin care împacă neamurile prin dragostea lui Hristos. Vremea cărturarului ierarh Petru Movilă şi aceea a monahului Paisie îşi chiamă fraţii de-o credinţă la colaborare cât mai rodnică.

Exemple de cărturărie

am văzut şi în anul ce-a trecut. Ca un dar făcut obştei credincioase, a apărut lucrarea «*Biserica şi Viaţa*» datorită *I. P. S. nostru Mitropolit Nicolae.* E o lucrare de concepţii largi şi, prin cuprins, ea săgetează peste ani şi ani, de astăzi înainte. Tâlcuit pe limba noastră, a răsbătut apoi şi cel dintâi volum din «*Filocalia*», în traducerea *P. C. prot. Dr. D. Stăniloae.* Iar, sub chip de soră dulce a acestei cărţi, prin strădania *C. preot Dr. T. Bodogae*, avem la îndemână şi minunata «*Viaţă în Hristos*» de N. Cabasila.

Scrisul teologic şi religios,

în general, a mers cu paşi siguri în tot cursul anului şi în mai toate eparhiile Bisericii. La noi, *Revista Teologică* s'a menţinut pe vechiul ei piedestal ştiinţific şi cărturăresc, iar *Lumina Satelor* a dus lumină şi cultură prin multe sate şi cătune. Tocmai acum, la 2 Ianuarie 1947, ea împlineşte *un pătrar de veac* de existenţă şi strădanii. Intră deci într'un an nou, dar şi într'un nou pătrar de veac. Fie-i vârsta spre mândrie şi strădaniile spre tot mai multă şi mai spornică rodire.

Regimul parlamentar,

întrerupt la noi prin silnicia vremurilor, a fost şi el restaurat, pe urma alegerilor dela 19 Noemvrie. Este şi acesta un semn, că drumul spre mai bine stă de-acum deschis pentru reîndrăvenirea unui neam dornic de pace şi progres. Punţile nădejdiilor bune s'au întins cu încredere

Ne-au părăsit,

în lungul anului, chemaţi fiind în lumea dreptilor, mai mulţi ostenitori în via Domnului. Intre ei, şi protopopul *Dr. Dumitru Borcia* al Săliştei, om cu chip blajin şi bun, creştin cu rară dragoste pentru Hristos şi pentru sfânta Lui Biserică. Pe el şi pe cei duşi la Domnul, îi însoţim cu creştinescul «Dumnezeu să-i odihnească».

Iar tu, an nou,

care acum răsari în panta veacului, ce ne aduci? Vei fi oare mai bun de cât înaintaşul tău abia apus? Am vrea să fi cu mult mai bun, şi pentru noi şi pentru toată lumea. Aceasta este sorcovirea ce îţi facem. Şi ne rugăm lui Dumnezeu, în toate ale tale zile, să te încarce cu belşug de pace şi de bună înţelegere.

D. CĂLUGĂR

Darul clipei

Sub înrâurirea duhului secularist al veacului nostru, cei mai mulţi oameni se căznesc din răsputeri să exploateze timpul la maximum în vederea cuceririi unei cât mai desfătătoare fericiri pământeşti. De aceea, când păşesc pragul unui an nou, bilanţul strădaniei lor din trecut şi planul de lucru pentru viitor, nu depăşesc perspectiva strâmtă a pământescului şi lasă pe planul al doilea sau neglijează cu totul preocupările de ordin spiritual mai înalt.

Pentru a ne feri de căderea într'o astfel de greşeală primejdioasă, e necesar să ne dăm bine seama de sensul pnevmatic al timpului şi de deosebita lui valoare pentru mântuirea şi fericirea noastră. Căci odată pătrunse acestea în centrul de lumină al conştiinţei noastre, vom şti să folosim timpul înţelepţeşte şi în spre adevărata noastră fericire.

Prin însăşi structura sa, timpul îmbie la evadare din platitudine şi la avântare pe culmile ninse de polenul sferelor cereşti. Căci timpul nu se mărgineşte la a face posibilă existenţa şi fiinţarea realităţii spirituale, ci el este totodată mediul cosmic care *salvează însăşi spiritualitatea lumii*. Aceasta în virtutea faptului mai presus de orice îndoială, că — pe de o parte — indivizibilitatea clipei şi scurgerea ei fulgerătoare nu îngăduesc personalităţii umane a se ancora prea adânc în materialitatea cosmică ci îi permite numai un contact tangenţial cu aceasta, — iar pe de altă parte — clipa fiind fereastra mereu deschisă spre veşnicie, ne ţine în contact neîntrerupt şi intens cu spiritualitatea absolută: Dumnezeu. Fluid, viu şi dinamic, timpul e vadul în albia căruia se desfăşoară viaţa existenţei în neodihnita ei tensiune spre zările desăvârşirii.

In Hristos, timpul se încarcă de sens şi de valoare maximă, căci devine *mediu şi vehicol al mântuirii şi fericirii noastre.* Prin întrupare, care este cel mai direct, mai intim, mai intens şi mai hotărîtor contact al Veşniciei cu timpul, — timpul îşi primeşte *plenitudinea* (vezi: „Plinirea vremii», Galat. 4, 4) *prin convertirea lui în factor de mântuire şi sfinţire.* Hristos cel întrupat uneşte timpul cu Veşnicia, intră intens în vadul lui şi-l face din finit, *capabil de Veşnicie sau puntea care ne sa tă în eternitate.* De aceea, Biserica noastră cântă: «Cu voia ta cea atotlucrătoare şi atotputernică, ai venit în lume, căutând să împodobeşti zidirea ta cu negrăita întrupare.., *puind aşezăminturi şi ani, spre mântuirea noastră*». (Mineiul lunei Septemvrie. Bucureşti 1929, p. 9).

Ca atare, *timpul întemeiază însăşi posibilitatea mântuirii noastre în Hristos.* Sub flacăra de foc a harului dumnezeiesc, timpul devine mediul potrivit al trăirii în Hristos. Căci harul acţionând nu numai spiritual ci şi fizic, transfigurează cosmosul şi implicit şi timpul ca mediu constitutiv al acestuia, făcând din timp *coordonata cosmică ce ne dă putinţa unei simultaneităţi existenţiale* cu Hristos. Căci prin învierea Domnului din morţi se întemeiază o nouă ordine existenţială, întrucât prin ea izbucneşte împărăţia cerurilor în timpul pământesc, se inaugurează «eonul cel nou» sau «veşnic» ca o anticipare — prin transfigurare întru ascuns şi întru durere — a înveşnicirii lumii. Că timpul este factor al mântuirii subiective, mărturiseşte însăşi sf. Scriptură când zice: «Iată acum *vreme bine potrivită*, iată acum *ziua mântuirii*» (II Cor. 6, 12).

Dar timpul e factor de mântuire subiectivă nu numai prin aceea că cu ajutorul lui ni se face mântuirea obiectivă, contimporană nouă, ci şi prin faptul că el ne oferă posibilitatea însuşirii succesive a acestei mântuiri după capacitatea naturii umane de receptare. Căci fără posibilitatea unei desvoltări temporale (=trecere succesivă dela virtualitate la activitate) n'ar exista pentru oameni nici posibilitatea mântuirii. De aceea, *Dumnezeu oferă harul*, condiţia primordială a mântuirii, *cu timpul şi în timp.* In acest senz putem spune că *timpul este har mântuitor.* Dumnezeu lungeşte clipa şi prin ea existenţa noastră actuală şi cu aceasta posibilitatea mântuirii, tocmai pentru ca să ne mântuiască şi astfel face din timp un factor creator de izbăvire. Ca atare, timpul este expresia îndelungei iubiri şi răbdări a lui Dumnezeu, care cu fiecare clipă pe care ne-o dărueşte, ne păstrează mereu deschis intervalul posibilităţii întoarcerii la El şi a mântuirii. Prin urmare, *fiecare clipă este un dar de mântuire şi fericire, precum şi o chemare la truda pentru cucerirea acestora!...*

Drept aceea, să nu nesocotim darul de mântuire, pe care ni-l oferă Tatăl ceresc cu fiecare clipă ce ne-o dărueşte, ci să-l folosim intens după porunca Mântuitorului: «Mie mi se cade *să lucrez... până este ziuă*, căci vine noaptea, când nimeni nu poate lucra» (Ioan 9, 4), adecă să ne nevoim întru dobândirea mântuirii până nu vine moartea, care pune capăt strădaniilor pentru mântuire.

Sărbătoarea Anului nou *simbolizează viaţa de dincolo* («Viaţa cea nesfârşită a veacului ce va să fie, ziua a opta o închipueşte; întru care Stăpânul Hristos s'a tăiat împrejur» Mineiul lunei Ianuarie. Buc. 1926 p. 21) şi ne pune totodată în faţă pilda vieţii sf. Vasile cel Mare, care a petrecut anii vieţii sale în despresurare de cele vremelnice şi în alipire continuă de Hristos: «Firea celor ce sunt semuind, şi nestatornicia tuturor socotind, numai pre unul ai aflat neclătit, pre Cela ce este mai pre sus de fiinţă făcător a toate de care şi mai vârtos alipindu-te, dorul celor ce nu sunt stătătoare ai lepădat» (Ibidem, p. 12).

Să urmăm cu hotărîre pilda acestui mare sfânt, pentru a nu cădea sub osânda categoricului avertisment divin: «Nebune, în noaptea aceasta ţi se va lua sufletul, iar cele ce ai gătit ale cui vor fi?» (Luca 12, 20).

C. SÂRBU

Studenţii Academiei teologice din Sibiu în ajutorul Moldovei

In ziua de 21 Dec. 1946, studenţii şi studentele Academiei teologice s'au deplasat în sectorul VII de colectare al Municipiului Sibiu cerând sprijinul populaţiei pentru fraţii năpăstuiţi ai Moldovei. Inainte de plecare fiecare student a contribuit personal cu câte puţin, completând astfel 2 din listele repartizate de Comitetul de ajutorare.

La rândul ei populaţia a înţeles să dea tot sprijinul ei în opera de ajutorare a fraţilor cari de doi ani încoace sunt loviţi de greul flagel al secetei. Din motive uşor de înţeles colectorii au ocolit adesea unele din case, deşi au fost mai multe cazurile când se auzea din urmă: „Şi noi suntem fraţi cu Moldovenii!" Rămâne semnificativ gestul bătrânei care sprijinită pe băţ striga cu glasu-i stins de povara bătrâneţii: „Dau şi eu din micile mele economii 10,000 lei, căci sunt mai bogată decât cel care n'are nimic".

Numai cine a fost martor ocular a putut constata câtă dragoste faţă de aproapele în suferinţă, este la poporul nostru.

Suma colectată de studenţii Academiei pe lângă alimente şi îmbrăcăminte, a fost de 1.227.500 lei.

Sf. Sărbători la Sibiu

In centrul Arhiepiscopiei, sfintele Sărbători au adus şi au adâncit atmosfera de religiozitate caracteristică acestui centru de veche tradiţie ortodoxă.

Cu săptămâni înainte de Crăciun, publicul local a putut asista la minunate concerte de colinde organizate cu toată arta şi executate cu mult suflet. In fruntea acestora trebueşte amintit tradiţionalul concert de colinde al corului Mitropoliei (împreună cu al şcolilor normale de băieţi şi fete), dat în Catedrală sub conducerea C. preot-profesor GH. ŞOIMA şi la care a asistat public extrem de numeros, în frunte cu I. P. S. Mitropolit NICOLAE. Cu acest prilej, P. C. cons. GH. SECAŞ a rostit o predică ocazională.

Reuniunea de muzică „Gh. Dima" a organizat şi ea un concert în sala Teatrului Municipal.

La fel au lucrat toate şcolile din localitate, societăţile culturale şi multe din organizaţiile profesionale.

In prima zi a Crăciunului a slujit I. P. Sfinţitul Mitropolit NICOLAE înconjurat de un numeros sobor de preoţi şi diaconi. La sfârşitul sf. Liturghii, I. P. S. Sa a predicat, arătând cât de necesară este, în vremea noastră, organizarea păcii pe temeiul dreptăţii şi a dragostei creştineşti. A subliniat deasemenea dărnicia de care poporul nostru a dat şi dă dovadă în aceste vremi de sărăcie şi necaz.

In ziua a doua a slujit P. S. Arhiereu-vicar TEODOR, împreună cu acelaş sobor preoţesc din întâia zi şi a predicat, arătând rezultatele pozitive aduse de creştinism, în viaţa omenirii.

In amândouă zilele a cântat corul Mitropoliei, condus de C. preot-profesor GH. ŞOIMA.

A treia zi, răspunsurile dela sf. Liturghie au fost date de copilaşii orfani adăpostiţi în Orfelinatul Bisericii, lucru care a impresionat în mod deosebit.

La Crăciunul acestui an s'a remarcat un număr mult mai redus de colindători, ca în anii trecuţi, datorită, desigur, greutăţilor de ordin material prin care trec oraşenii.

Recepţia de Anul Nou s'a desfăşurat într'un cadru restrâns şi simplu, P. S. Arhiereu-vicar TEODOR exprimând urări de bine din partea clerului şi poporului din Arhiepiscopie.

I. P. S. Mitropolit NICOLAE a mulţumit, exprimând nădejdea că sf. Evanghelie va creşte şi va înflori în ogorul sufletesc al întregului neam românesc.

Boboteaza s'a prăznuit cu fastul tradiţional. Procesiunea a pornit dela Catedrală, a străbătut str. Tribunii şi Regina Maria, oprindu-se în Piaţa Regele Ferdinand, unde s'a slujit Sfeştania Mare de către I. P. S. Mitropolit NICOLAE. Mii de credincioşi au alcătuit convoiul şi au luat parte la sf. slujbă pentru sfinţirea apei.

In mulţime, s'a putut remarca prezenţa dlui ministru I. N. CIOLAN şi a şefilor de autorităţi din localitate, în frunte cu dl primar V. HADA.

Pe tot parcursul şi la locul slujbei au cântat corul Mitropoliei şi muzica militară.

Procesiunea aceasta a chemat la viaţă toată bogăţia de simţire creştinească a credincioşilor din centrul Arhiepiscopiei noastre şi rămâne ca un semn de frumos inceput pentru noul an în care abia am intrat.

C.

Comunicat

Rectoratul Academiei Teologice „Andreiane" face cunoscut, că examenele de licenţă şi diferenţă din sesiunea de Iarnă 1947, încep în ziua de 20 Februarie a. c.

Rectoratul

Nr. 11,205/1946.

Anunţ

Sesiunea pentru examenul de capacitate preoţească s'a fixat la 12—14 Februarie 1947.

Candidaţii la acest examen vor înainta Consiliului arhiepiscopesc cerere până la 31 Ianuarie a. c. împreună cu extrasul de botez, diploma de bacalaureat, absolutoriul teologic şi certificat de serviciu pe timpul dela terminarea studiilor şi până în prezent.

Consiliul arhiepiscopesc

Citiţi şi recomandaţi în cercurile D-Vstre

Revista Teologică

Organ pentru ştiinţa şi viaţa bisericească - Apare lunar

sub patronajul I. P. Sf. Mitropolit
NICOLAE al Ardealului

Director:
Prof. Dr. Grigorie T. Marcu

Redacţia şi Administraţia:
Academia teologică „Andreiană"
SIBIU, str. Mitropoliei 24-28

Pomul de Crăciun al orfanilor Arhiepiscopiei noastre

In după masa zilei de 23 Dec. 1946, copilaşii orfani, din casa bisericii din Sibiu, str Dealului Nr. 9, au trăit clipele bucuriei de Crăciun. Ei s'au pregătit după cuviinţă pentru această fericită clipă: Erau cu toţii primeniţi, cu feţele strălucitoare, în haine şi mantale nouă, încât prezentarea lor, nu te făcea să te gândeşti la nişte orfani.

In sala de meditaţie strălucea pomul de Crăciun, frumos împodobit şi bogat în daruri, pom gătit pentru copilaşii din casa bisericii din partea societăţii femeilor ortodoxe din Sibiu, în frunte cu dna protopopeasă M. Neagu.

La prăznuire a luat parte şi I. P. S. Sa Mitropolitul nostru NICOLAE, care ca un adevărat părinte îngrijeşte necontenit de copilaşii orfani. Orfanii l-au şi întâmpinat la venire cu toată dragostea şi însufleţirea şi i-au cântat: *„Pe stăpânul..“*. S'a desfăşurat apoi un program artistic de colinde, declamări dus la îndeplinire de copilaşii noştri. La împărţirea darurilor a fost mare însufleţire. Pe lângă dulciuri, jucării, colaci şi fructe, orfanii au primit fiecare câte un sveter ciorapi şi mănuşi făcute din partea Soc. femeilor ortodoxe, din lâna rezultată din colectă. Tot din această lână sunt făcute hainele şi paltoanele nouă ale orfanilor, frumosul dar de Crăciun al bisericii, pentru orfanii noştri. Notăm aici darul binevenit al parohiei Pianul de jos, care a trimis din timp 12 cozonaci pentru orfani, cari au fost puşi sub pomul de Crăciun şi împărţiţi orfanilor cu acel prilej. Nădăjduim că această parohie va face acest lucru în fiecare an la praznicele mari.

Fiind vorba daniile dragostei pentru orfani, vom pomeni aici câteva din rezultatele colectelor sosite în preajma sărbătorilor. O faptă cu totul deosebită a împlinit parohia *Câlnic*, jud. Alba în frunte cu vrednicul părinte Dr. Ioan Voişan. Stăruind pentru încheerea colectei generale pentru orfelinat, harnicii câlniceni au totalizat suma de *10.200.000 lei*, zece milioane douăsute de mii lei). In fruntea listei se înscrisese părintele cu *500.000 lei*; dela această pildă bună, au luat îndemn şi credincioşii şi astfel au realizat peste zece milioane lei. Parohia *Câlnic* aduce astfel cea mai mare contribuţie în bani pentru orfelinatul nostru. Părintelui Dr. Ioan Voişan precum şi credincioşilor plini de râvnă, le aducem pe această cale mulţămiri publice în numele copilaşilor orfani şi'n numele Arhiepiscopiei noastre. Fapta lor vrednică de toată lauda va fi scrisă şi în ceriuri.

Mai însemnăm câteva rezultate ale colectei generale: Parohia Roşia-Sibiu a colectat cereale şi cartofi în valoare de peste trei milioane lei; la fel parohia Alţina. Poiana-Sibiului a a întrecut suma de 4 000 000 lei (patru milioane). Peste un milion s'au avântat parohii ca: Rapolt 1.081.000 lei, Râuşor 1.239.000 lei. Ernea 1.500.000 lei. Lancrăm 1.460.000 lei. Din Chirpăr bani şi alimente în sumă de lei *2.800.000*.

Mişcătoare a fost fapta credincioşilor din *Sâncrai*, jud. Hunedoara, în frunte cu preotul lor, cari a doua zi de Crăciun mergând din casă în casă, a strâns pentru orfani, o ladă mare cu cozonaci, prăjituri, bucăţi de cârnaţ, slănină şi carne. Toate aceste daruri au sosit în bună stare la Sibiu şi sub ochii I. P. S. Sale, au fost desfăcute şi împărţite orfanilor. Pe lângă aceasta dela cele 440 snflete credincioase, s'a mai colectat şi suma de lei 186,000. Cinste lor.

Din Augustin, M. T. Oancea, a făcut o danie personală de *100,000* lei în amintirea tatălui ei decedat şi-a fratelui căzut pe front. De încheere iată şi alte rezultate mai mici: Predeal-Bran 343 000 lei; Laslăul-Român 594,300 lei; Vărmaga 300,000 lei; Costesti 400,000; Belini 320,000 lei; Agostin 500,000 lei; Budila-Braşov 597,000 lei; Sibiu-Maieri 834 000 lei; Zam 163,000 lei; Daia-Sibiu 604,000 lei; Sighişoara III 809,100 lei şi Vlădeni 520,000 lei

Aşteptăm cu încredere încheerea colectei generale pentru orfelinat în toate parohiile noastre, pentru ca cu ajutorul tuturora să putem face faţă cheltuielilor mari de întreţinere a orfelinatului nostru.

REFERENT

DEDICAŢIE

Din Năsăud coboară luceafăr al luminii,
Vlăstar de preot harnic şi drept ca slova sfântă,
Crescut lângă minee, în smirna rugăciunii
Şi'n psalmi de pocăinţă cu cari viaţa 'nfruntă.

Cu mâini de vistiernic polenu-învăţăturii
L-a strâns să-i înflorească în suflet nemurire
Şi din a vremii cerneri a frânt puhoiul urii
In duhul de blândeţe ce-o poartă-a sa gândire.

Vlădică al „Unirii“, măreţ ca şi Şaguna,
Ctitor de şcoli, biserici şi paznic al credinţei,
Ocean de înţelepciune, ce vrei să fim toţi una
Uniţi prin năzuinţe sub aripa căinţei.

Ardealul azi priveşte din culmile 'nsorite
Spre acel ce apărat-a a sale drepturi sfinte
In ani de suferinţe şi 'n vremuri de restrişte,
Când rug aprins credinţa cerca să ne alinte.

Ierarhul Nicolae stă 'n ale noastre gânduri
Făclie luminândă pe plaiuri ardelene,
La care se închină ţărani bătuţi de vânturi,
Prunci dolofani şi tineri, moşnegi uitaţi de vreme.

In nimb de mulţumire tămâia rugii sfinte
O înălţăm la ceruri curată ca şi crinii,
Viaţă lungă, Doamne, dă la la nost' Părinte
Şi ani de păstorire din caerul luminii.

Preot TASCIANU ŞTEFAN

Din pastoralele arhiereşti

Ce s'ar alege de lume, dacă am scoate din ea pe Iisus Hristos? Iată întrebarea pe care ar trebui să şi-o pună toţi acei cari rostesc judecăţi nechibzuite asupra religiei creştine.

S'ar petrece ceva asemănător cu ceea ce se întâmplă la întunecimea de soare: ne-ar copleşi întunerecul şi groaza de moarte. Omul nu preţueşte îndeajuns lumina, câtă vreme ştie că după noapte va răsări iarăş soarele. Ce-ar fi însă dacă odată soarele n'ar mai răsări? Noi ne gândim la întunecimea din suflete: dacă s'ar stinge soarele Adevărului creştin. Câte mii de ani s'a trudit mintea înţelepţilor ca să scăpăreze câteva scântei de lumină în noaptea omenirii, până ce Iisus Hristos a aprins soarele Adevărului întreg şi veşnic!

Noi ştim din istorie că cu cât mai mult s'a întunecat în mintea omenească cunoştinţa lui Dumnezeu, cu atât mai jos a căzut omul pe scara închinării la idoli. Schimbând pe Făcătorul cu făptura, omul ajunsese să se închine animalelor. Fără ideea de Dumnezeu, calea vieţii se întunecă. Dacă viaţa nu are o ţintă luminoasă atunci trupul se face atotstăpânitor peste ea

Fără învăţătura lui Iisus Hristos se stinge în om făclia sufletului. Privirea ce se întoarce dela cer se cufundă în pulbere Cine nu crede în viaţa cea veşnică, se îngroapă în cele trecătoare, şi atunci orice nă lej le de întoarcere la casa părintească, adecă la Dumnezeu, moare în sufletul necredincios.

Dar mult mai triste ar fi urmările pentru societatea omenească. Dacă n'am mai şti că avem pe acelaş Dumnezeu ce Tată, cine ar mai fi în stare să statornicească legături frăţeşti între noi oamenii? Dacă n'am şti că cu toţii suntem fiii aceluiaş Tată ceresc, cine ne-ar mai putea porunci să ne preţuim, ajutăm şi cruţăm unii pe alţii? Dacă n'am şti că deasupra lumii veghează ochii lui Dumnezeu şi stăpâneşte voinţa Lui, nu ne am mai teme de nimeni şi n'am mai cunoaşte nici o autoritate deasupra noastră. Dacă n'am crede că şi dincolo de moarte mai este o viaţă, cine ne-ar putea opri să nu o cheltuim nebuneşte şi pe aceasta de acum?

După cum inima încetează de a mai bate când sângele s'a răcit în noi, aşa şi viaţa obştească n'ar mai fi cu putinţă fără căldura iubirii şi nădejdea unei dreptăţi cereşti. Dacă s'ar stinge toate stelele nădejdii pe cerul sufletului omenesc, viaţa s'ar prăbuşi la pământ. Şi aceste stele sunt: credinţa în Dumnezeu, în sufletul nemuritor, în judecata de apoi şi în viaţa veşnică. Se spune că stelele n'ar străluci noaptea pe cer, dacă peste zi ele n'ar împrumuta lumină dela soare. Aşa şi viaţa noastră, cu toate făgăduinţele, nădejdile şi aşteptările ei de mai bine, se hrăneşte din credinţa în Iisus Hristos, care a înălţat viaţa omenească la culmi cereşti. Soarele lui Hristos luminează şi nădejdile vieţii noastre.

Fără creştinism şi fără preţuirea sufletului, am cădea iarăş în aceea stare de sclăvie de odinioară, când omul cu deplin puteri trupeşti se vindea cu 30 de arginţi. Dela sclăvie până la hrănirea cu carne de om este numai un pas.

(Din Pastorala Prea Sfinţitului Episcop ANDREIU al Aradului).

*

Pentru luminarea minţii oamenilor statul şi osebitele societăţi mai mărunte au întemeiat şi susţin, cu mari cheltueli, o mulţime de aşezăminte. Şi cine s'ar încumeta să tăgăduiască marele folos ce-l aduc aceste aşezăminte obştii pe care o luminează şi o ajută să găsească cele mai netede cărări cari duc prin viaţa pământească? Totuşi ele singure nu isbutesc în silinţele lor. Numai prin împreunarea acestor silinţe cu lucrarea de curăţire şi înnobilare a inimilor, ce o săvârşeşte sfânta noastră Biserică, se va putea desăvârşi lumea, pregătindu-şi adevărata fericire pentru viaţa de aici şi pentru care o aşteaptă dincolo de perdeaua morţii.

Căci lamura vorbelor noastre aşezate şi drepte şi a faptelor noastre celor bune nu porneşte atât din minte, cât din inimă. Poveţele minţii rămân sterpe fără căldura şi lumina unei inimi curate şi simţitoare.

De această lumină şi căldură are lipsă lumea mai ales azi, în mijlocul năcazurilor mari care o împresoară din toate părţile. Trufia şi lăcomia, minciuna şi furtişagul, ura dintre fraţi şi setea păgânească de a se robi unii pe alţii, precum şi întreaga oaste a celorlalte patimi — sunt rodul unor inimi întunecate de păcat şi ele nu pot fi înlăturate cu iscusinţa minţii, ci numai cu noblеţea inimii încreştinate cu adevărat. Că inima iubitoare îndelung rabdă, se milostiveşte, nu pizmuieşte, nu se semeţeşte, nu se trufeşte, nu se poartă cu necuviinţă, nu caută ale sale, nu se întărîtă, nu se gândeşte la rău; nu se bucură de nedreptate, ci se bucură de adevăr (I Cor. 13, 4—6).

Fără aceste vârtuţi isvorîte din inima iubitoare, înnoită prin Hristos şi prin învăţătura Evangheliei Sale nepieritoare, nici conducătorii popoarelor nu vor fi în stare să zidească o pace statornică şi dreaptă şi să se aşeze naţiile pământului în alvia unei vieţi de bună înţelegere şi propăşire. Fără cugetul curat şi inima nefăţărită, aceşti conducători se vor gâlcevi numai în adunările lor, fiindcă fiecare din ei va vedea numai libertatea şi dreptatea şi folosinţa ţării sale, pentru care se va oşti cu toate puterile — nesocotind libertatea şi dreptatea şi folosinţa altora. Iar Mântuitorul nostru Iisus Hristos nu aşa ne-a învăţat să facem. Dimpotrivă, el ne îndeamnă prin gura Sfântului Apostol Pavel, să ne grijim nu numai de ale noastre, ci şi de ale altora, fiecare căutând să facă ce este bine spre plăcerea altuia şi spre zidirea lui. Că şi Hristos nu luişi singur a căutat să placă (Rom. 15, 1—3). N'a căutat la mărirea şi dumnezeirea Sa, ci s'a smerit pe sine, chip de rob luând şi ascultător făcându-se până la moarte (Fil. 2, 6—8) ca pe cei din întunerecul robiei să-i scoată la lumina libertăţii şi ca celor înviforaţi să le dăruiască pace.

(Din Pastorala Prea Sfinţitului Episcop NICOLAE al Clujului).

*

Numai iubirea creştină, care ne înfrăţeşte înaintea lui Dumnezeu pe toţi, poate topi munţii de ghiaţă ai urii şi vrăjmăşiei dintre oameni şi popoare.

Numai mila şi milostenia evanghelică poate înmuia, cu folos, inimile împietrite ale bogaţilor zgârciţi, pentru a hrăni atâţia flămânzi, a îmbrăca atâţia săraci şi a îngriji atâţia bolnavi nefericiţi.

Numai postul poruncit răspicat, cu cuvântul şi cu fapta, de către Domnul nostru Iisus Hristos poate pune zăgaz desfrâului trupesc, care curge ca un râu uriaş pe câmpiile vieţii omeneşti.

Numai rugăciunea statornică şi fierbinte, plină de neşovăelnică credinţă şi într'aripată speranţă poate împrospăta şi păzi de istovire puterile sufleteşti ale omului pentru lupta şi greul vieţii.

Numai smerenia Domnului, care a părăsit, de bună voie, strălucirea orbitoare a cerului, schimbându-o cu sărăcia înfiorătoare a peşterei din Vifleem, poate birui trufia şi mândria omenească pierzătoare de suflet.

Numai duhul lepădării de sine, duhul de jertfă al legii celei nouă poate lupta şi poate izbândi peste toate greutăţile şi lipsurile, ce ne apasă în cursul acestei trecătoare vieţi omeneşti.

Numai munca făcută cu bucurie, din straja dimineţii şi până în noapte, poruncită aşa de limpede de le Domnului, dă fiecărui om dreptul la o pâne cinstită pentru el şi familia lui.

Şi în sfârşit, numai prin oameni cu o conştiinţă renăscută, numai prin oameni noui, ziditi după chipul şi asemănarea Mântuitorului Hristos se poate naşte — cum dorim aşa de fierbinte cu toţii — o lume nouă, mai înaltă, mai bună, mai dreaptă, mai împăcată şi mai fericită. Ori cine vă spune altfel, rătăceşte şi adevăr nu este în el.

Omul are lipsă de Dumnezeu. Oare nu poate trăi, după legea lui Dumnezem fără ajutorul lui Dumnezeu. Omul nu este numai trup şi pântece trecător, ci şi suflenemuritor. Patria omului nu este jos, pe pământ, ci sus, în ceriuri. De aceea toate silinţele noastre, toate gândurile noastre, toate vrerile noastre, toate faptele vieţii noastre într'acolo trebue să se îndrepte, cu neclintită hotărîre şi cu neabătută statornicie.

(Din Pastorala Prea Sfinţitului Episcop NICOLAE al Oradiei).

*

Niciodată lumea creştină n'a aştep-

tat cu mai multă ardoare sufletească acest praznic, ca să se coboare prin naşterea Domnului pacea din nou în inimile oamenilor doritoare de pace şi linişte. Tot mai mulţi ochi privesc spre steaua care-i duce la picioarele Pruncului din Vifleem, tot mai mai mulţi magi, învăţaţi, cari au văzut deşertăciunea lumii acesteia, îşi îndreaptă privirea spre Peştera dătătoare de credinţă şi nădejde, deoarece toată învăţătura şi bunurile pământeşti nu le-au mulţumit trebuinţele lor sufleteşti. S'au convins că mulţumirea şi fericirea nu se pot ajunge numai prin mijloace materiale, că fără Dumnezeu nu se poate trăi, că dela El vine „toată darea cea bună şi tot darul cel desăvârşit", că numai Hristos Domnul, Stăpânul vieţii, ne poate da „pânea vieţii" şi „apa cea vie", care se face izvor de viaţă veşnică. Către El îşi îndreaptă nădejdea mântuirii învăţaţii şi neînvăţaţii, bogaţii şi săracii, lucrătorii de orice fel, tineri şi bătrâni deopotrivă. Dela Ei cerşesc bolnavii şi năpăstuiţii tămăduire, dela El aşteaptă ţăranii binecuvântarea holdelor, dela El aşteptăm cu toţii, muncitorii cu braţele ori cu mintea, liniştea şi fericirea, înseninarea cugetelor întunecate, întărirea credinţei şi nădejdei, dela El imploră atâtea inimi nemângâiate de perderea celor dragi ai lor, atâţia orfani şi văduve îndoliate, balsamul tămăduitor, căci numai El este „doctorul trupurilor şi al sufletelor", căci „nu este alt nume sub soare în care să ne mântuim decât Iisus Hristos".

Mântuitorul azi ca totdeauna este singurul liman de mântuire pentru toţi cei ce aleargă la El cu încredere şi iubire. El întinde mâna celor ce, ca odinioară Sf. Ap. Petru, sunt slabi în credinţă, şi-i mântue în mijlocul valurilor păcatelor pe marea vieţii Chemarea lui de odinioară: „Veniţi la Mine toţi cei osteniţi şi împovăraţi şi eu vă voi odihni pe voi" (Mat. 11, 28), e mereu actuală şi trebue urmată de toţi cei ce voesc ă-şi mântuiască sufletul din focul cel veşnic.

(Din Pastorala Prea Sfinţitului Episcop VENIAMIN al Caransebeşului).

*

Oamenii zilelor noastre vorbesc mereu despre diferite probleme ale vremii, care de care mai arzătoare. Toţi uită însă, conducători şi supuşi, că mai avem de deslegat şi o problemă, a vremii noastre şi a vremurilor de totdeauna: problema evangheliei creştine. Problema cunoaşterii şi adâncirii acestei evanghelii, şi cu deosebire, problema trăirii învăţăturii cuprinsă în evanghelia lui Hristos Domnul; problema îndreptării gândirii şi vieţuirii noastre după îndrumările ce ni le îmbie ea. Aceasta cu atât mai mult, cu cât mântuirea creştină şi pârghia ei: evanghelia lui Iisus, aşa cum ea este propoveduită de sfânta noastră Biserică, nu s'a pus şi nu se pune la îndemână numai pentru cei bogaţi, sau puternici. Nici numai pentru cei ce stau în fruntea treburilor publice, sau la conducerea diferitelor stări sociale. Ci mai cu osebire la îndemâna tuturor acelora, cari cu smerenie, cu răbdare şi în lacrimi lucrează cu statornicie pentru dobândirea dreptăţii lor înaintea lui Dumnezeu, pentru sălăşluirea bunei voiri şi a frăţeştei înţelegeri între oameni, dovediţi, în orice împrejurare, curaţi la inimă şi la fapte. Acest adevăr se cade să ni-l întipărim bine în minte, îndeosebi acum de Naşterea Domnului. Deoarece întruparea lui Iisus, naşterea Lui în peşteră şi în ieslea dobitoacelor şi sălăşluirea Lui între noi, în chip de rob, este şi rămâne, pentru toate vremurile, o stăruitoare şi minunată predică despre smerenie şi supunere faţă de voia lui Dumnezeu, ce ni se pune înainte spre a o urma cu credinţă.

Nu se poate spune azi, fără a greşi, că Biserica creştină, cu învăţătura şi aşezămintele ei, ar fi o piedecă pentru o desvoltare liberă a gândirii omeneşti şi a culturii, sau pentru o mai bună organizare a vieţii sociale. Intemeiată pe trecutul ei, plin de strălucite merite în jurul ocrotirii şi al ajutorului dat desvoltării culturale, Biserica noastră este în drept să nădăjduiască şi să aştepte ca dimpotrivă, orice sănătoasă şi firească desvoltare a gândirii şi vieţii omeneşti să readucă omenirea tot la Dumnezeu, Ziditorul şi Părintele ei milostiv.

Este, totaşa, o mare greşală să se creadă, că înalta stare culturală de azi şi vederile înaintate din zilele noastre, în ceea ce priveşte organizarea vieţii de obşte, după toate laturile ei, s'ar împotrivi unei mai serioase adânciri a vieţii creştine. Şi nu s'ar împăca cu învăţătura de credinţă şi morală a legii noastre creştineşti. Mai cu drept cuvânt se poate spune, că aceia ce subminează temeliile credinţei şi ale Bisericii creştine, aceia desfiinţează condiţiunile pentru o adevărată propăşire şi bună stare în toate ramurile vieţii omeneşti.

(Din Pastorala Prea Sfinţitului Episcop VASILE al Timişorii).

Sprijiniţi cu drag

Telegraful Român

Organul lui Şaguna din 1853

Incheierea colectei pentru orfelinat

In atenţiunea onoratei preoţimi

Nr. 118/1947.

CIRCULARĂ

Prin ordinul nostru circular Nr. 8758/1946, am dispus facerea unei colecte generale pentru întreţinerea orfelinatului Arhiepiscopiei noastre, din Sibiu, str. Dealului Nr. 9.

O bună parte din oficiile noastre protopopeşti şi parohiale au încheiat această colectă şi au trimis rezultatul definitiv la Consiliul nostru arhiepiscopesc. Rezultatele mai însemnate au fost publicate în „Telegraful Român".

In interesul bunului mers al orfelinatului colecta generală deschisă în luna Octomvrie 1946 *trebueşte încheiată.* In consecinţă dispunem ca toate oficiile protopopeşti şi parohiale, cari încă nu şi-au încheiat colecta pentru orfelinat *să şi-o încheie cât mai neîntârziat* şi să trimită rezultatul definitiv al colectei la Sibiu, însoţit de raport în scris. Termen ultim de închidere a colectei este ziua de *10 Februarie a. c.*

Ar fi de dorit ca C. preoţi să nu aştepte acest ultim termen, ci să trimită colectele cu dările de seamă despre ele cât mai repede.

Dacă vreun oficiu parohial n'a colectat nimic, sau n'a făcut colecta, va prezenta raport în scris, tot până la 10 Februarie a. c., arătând motivele pentru cari colecta n'a reuşit sau pentru ce colecta n'a putut fi făcută. Oricât de mic ar fi rezultatul colectei, ţinem ca fiecare parohie să contribue măcar cu ceva la întreţinerea orfanilor, ca în legătură cu acest nobil scop să închegăm într'o solidaritate creştinească toate parohiile noastre şi pe credincioşii lor.

Amânarea peste data de 10 Februarie, a închiderii colectei, nu se admite. Mult, puţin cât se va fi colectat, va fi totalizat, încheiat şi trimis la Sibiu. La fel vor fi înaintate şi rapoartele parohiilor cari n'au făcut colecta sau cari n'au obţinut niciun rezultat.

Sibiu, la 8 Ianuarie 1947.

Consiliul Arhiepiscopesc

Nr. 103/1947

Circulară

Către toate Oficiile protopopeşti şi parohiale din Arhiepiscopia ortodoxă română de Alba Iulia şi Sibiu.

Obţinerea noilor cărţi de identitate C. F. R.

Pentru exoperarea noilor cărţi de identitate C. F. R., comunicăm în cele ce urmează instrucţiunile date de On. Minister al Cultelor, cu adresa Nr. 65.483 din 31 Decemvrie 1946.

„Avem onoare a vă aduce la cunoştinţă că valabilitatea actu lelor cărţi de identilate C. F. R. a fost prelungită până la 31 Ianuarie 1947, în aceleaşi condiţiuni ca şi până acum.

Emiterea noilor cărţi de identitate va începe la 2 Ian. 1947, călătoriile fiind limitate la 12 pe an.

Formalităţile pentru emitere sunt:

1. Una fotografie în dublu exemplar, format mic;

2. Recipisă de plata taxei (clasa I 12,000 lei, cl. II 9000 lei şi cl. III 6000 lei).

3. Borderou conform alăturatului model în dublu exemplar.

Pentru uşurarea lucrărilor, vă rugăm să ni se trimită borderourile întocmite pe clase, specificându-se la rubrica observaţiuni, parohia şi judeţul şi se vor trimite, dacă e posibil, o singură dată pentru întreaga eparhie sau protoierie.

Menţionăm că valabilitatea noilor carnete este pe timp de un an, adică 1 Ianuarie 1947 – 31 Decemvrie 1947, indiferent data emiterii".

Aducând acestea la cunoştinţa Cuc. noastre preoţimi, îi îndrumăm să procedeze, fără întârziere, la procurarea celor trebuitoare pentru obţinerea cărţilor de identitate C. F. R. noui, făcând următoarele precizări:

Fotografiile să aibă dimensiunea $3^1/_2/4$ cm. să fie semnate *pe faţă* de posesor, având apoi să fie vizate de P. C. Protopopi, iar pe fotografiile copiilor minori să fie trecute: anul, luna şi ziua naşterii.

Pentru a nu pierde timpul, prin corespondări inutile, P. C. Protopopi, vor fi foarte atenţi la întocmirea lucrărilor ştiind că orice inexactitate cade în sarcina P. Cuc. Lor.

In rezumat: Pentru fiecare carte de identitate cu reducere de 50% pe C. F. R. se va trimite la *Consiliul nostru arhiepiscopesc,* prin **Of protopopeşti,** următoarele:

1. Chitanţe de plata taxei pentru cartea, puterea, nestricăciunea şi tot ce mai aparţine încă lui Dumnezeu. Pe urma bunătăţii, I se face milă de omul căzut, iar datorită înţelepciunii Sale îndată şi găseşte modul cum să-l mântuiască. Şi dreptatea o putem aduce în discuţie, căci doar adevărata dreptate n'o poţi lega de o prostie.

Dar în ce constă dreptatea în iconomia mântuirii? In aceea că nu s'a făcut uz de o autoritate tiranică împotriva celui care avusese stăpânirea peste noi, precum şi în aceea că deşi mult mai puternic decât acel tiran, nu ne-a smuls cu forţa din ghiarele lui, lăsând astfel vreun motiv de justificare aceluia care robise pe om prin ispita plăcerilor. Căci, întocmai cum cei ce-şi vând libertatea pe bani sunt robi ai cumpărătorilor lor şi, după ce odată s'a încheiat acest târg de vânzare proprie, nu mai au drept nici ei, nici oricine ar vorbi în folosul lor, să mai ceară înapoi libertatea, chiar dacă cei ce s'au vârît cu capul lor într'o astfel de nenorocire ar fi de neam cine ştie cât de nobil; mai mult, chiar dacă, din grijă pentru cel vândut, ar vrea cineva să întrebuinţeze violenţa împotriva cumpărătorului, urmarea e că ar cădea el însuş în vină, pentrucă ar însemna că pe cale silnică a vrut să-l redobândească dela cel care-l cumpărase legal — dar iară, nici o lege nu poate opri pe binefăcător să răscumpere pe cineva dacă vrea — tot aşa, după ce noi de bunăvoie ne-am vândut libertatea, trebuiea ca şi Cel care din bunătatea lui cea mare ne-a scos din robie iarăşi la libertate, să găsească pentru aceasta un procedeu legal, în nici un caz silnic. Acest procedeu constă tocmai în a lăsa pe stăpân să fixeze el preţul de răscumpărare pentru cel pe care îl avea în posesiune.

Să vedem acum asupra cărui preţ s'a învoit stăpânul. Ne putem închipui cam care a fost această dorinţă, dacă folosim evidenţele de până acum drept mărturii pentru ceea ce căutăm. In schimbul cărui lucru ar fi dat din mâini pe om acela, care, după cum am spus la începutul acestei cărţi, a închis ochii faţă de bine — fiindcă invidia fericirea omului — şi a zămislit în inima sa întunerecul păcatului îmbolnăvindu-se de pofta după mărire, care e începutul şi mama tuturor răutăţilor, zic, în schimbul cărui alt lucru ar fi dat pe om, decât poate în schimbul a ceea ce era mai preţios şi mai înalt, pentruca şi prin acest schimb a ceea ce era mai mare pe ceva mai mic, să-şi satureînc'odată patima mândriei sale?

Atunci, însă, s'a întâmplat ceva ce n'a mai cunoscut de când există istoria întregii omeniri: zămislire fără împreunare bărbătească, naştere fără dureri, alăptare prin fecioară, glasuri cari mărturisesc nevăzut, de undeva din văzduh, despre mărirea Lui supranaturală, vindecare fără oboseală şi fără leacuri, numai prin cuvânt şi prin pornirea voii sale a tuturor slăbiciunilor şi bolilor firesti, readucere la viaţă a celor morţi, îndreptare a osândiţilor, înfricare a dracilor, arătare a puterii şi peste furiile văzduhului, umblare pe mare ca pe uscat, nedeschidere a valurilor spre a se vedea pământul atunci când călca pe ele întocmai ca în minunile lui Moisi, când se întărise faţa mării încât se putea trece uşor peste ea, mai departe, lipsire de hrană pe timp cât ar fi vrut de lung, dar în acelaş timp întindere în pustiu a ospeţelor îmbelşugate pentru mii şi mii de înfometaţi, cărora cerul nu le mai trimetea mană şi ale căror trebuinţi firesti nici pământul nu mai era lipsă a le sătura din grânele sale, ci din jitniţele pline de taină ale atotputerniciei divine curgea belşugul pentru toţi: pâinea ieşea deagata din mâinile slujitorilor Lui parcă răsărind din brazda pământului şi se înmulţea văzând cu ochii pentru săturarea mulţimilor, mâncările de peşte se pregăteau într'una fără ca marea să-şi fi oferit serviciile sale, numai datorită puterii Celui care a presărat în mări toate soiurile de peşti — dar cum să arătăm în câteva cuvinte tot şirul lung al minunilor din Evanghelie?

In faţa unei puteri atât de mari a recunoscut şi vrăjmaşul omului că târgul ce i se oferea îi aducea mai mult decât avusese el. Iată de ce a ales el pe Hristos ca preţ de răscumpărare pentru cei pe care el îi ţinea închişi în temniţa înfricoşată a morţii. Ii era însă imposibil să poată privi în faţă goliciunea nevoalată a arătării dumnezeeşti fără ca ochii să-i întâlnească nici măcar o părticică din trupul peste care se înstăpânise prin păcat. De aceea s'a şi îmbrăcat Dumnezeirea în haina trupului pentruca, având deacuma în faţa ochilor ceva apropiat şi cunoscut sie-şi, să nu-i mai fie omului frică a se apropia de puterea cea suprafirească a dumnezeirii, ci încetul cu încetul obişnuindu-şi ochii minţii tot mai mult cu puterea care izvoreşte din minunile dumnezeeşti, mai curând să se dorească spre această arătare a lui Hristos, decât să se sperie de ea.

Trad. de **T. Bodogae**

FOIŞOARA

Sf. Grigorie de Nissa:

Intruparea, condiţie a mântuirii omului

[Urmare din Nr. trecut]

...Să notăm că există un bine real sau adevărat şi unul fals, acesta din urmă având numai aparenţa de bine. Singur cugetul sădit înăuntrul fiinţii noastre poate să le deosebească. Suntem ameninţaţi ori să dăm peste un bine adevărat, ori, mai adesea, momiţi de o aparenţă înşelătoare, să alunecăm tocmai spre contrarul binelui, cum s'a întâmplat în fabula păgână că câinele, care, văzând în apă umbra a ceea ce ţinea el în bot, a lăsat să-i cadă din bot adevărata mâncare, ajungând astfel, în pofta după umbra celuilalt, pradă lăcomiei şi foamei sale.

Lăsându-se, aşa dar, înşelat de dorul după adevăratul bine, cugetul omului a dat peste ceea ce de fapt nu există. Sedus de născocitorul şi sfetnicul răutăţii, omul s'a lăsat convins că bine e tocmai opusul binelui. E drept că viclenia n'ar fi avut efect dacă aparenţa binelui n'ar fi stat ca o momeală în undiţa păcatului. Debunăvoie într'atâta se poate spune că a căzut omul, întrucât, de dragul unei clipe de plăcere, el s'a pus sub ascultarea tocmai a duşmanului vieţii.

Să căutăm acum să împreunăm toate articolele ideii pe care ne-o facem despre Dumnezeu: binele, înţelepciunea, dreptate

tea de identitate eliberată de cassieria gărei respective;

2. 2 (două) fotografii de fiecare solicitant, cari vor fi contrasemnate şi vizate pe dos de P. C. Protopopi „Pentru identitate" aplicând şi sigilul Of. protopopesc.

3. Cântăreţii bisericeşti au drept numai la carnete de cl. III şi vor putea cere *numai* câte unul de fiecare parohie şi filie *cântăreţul prim* fie că e bugetat sau nu.

5. După strângerea şi lucrarea materialului conform instrucţiunilor de mai sus, Ofic. protopopeşti vor face tablouri de cererile pentru cărţile de identitate, pe clase — II preoţi şi III cântăreţi bis. — arătând în dreptul fiecăruia, parohia şi judeţul unde funcţionează şi vor fi înaintate cu raport special, Consiliului nostru arhiepiscopesc, împreună cu fotografiile şi chitanţele respective, aşezate în ordinea din tablou, spre a putea fi trimise apoi, de Consiliul arhiepiscopesc, Onor. Minister a Cultelor, pentru eliberarea cărţilor de identitate cerute.

Este de dorit ca toate cererile pentru cărţile de identitate dintr'un protopopiat să fie trimise *deodată*, Consiliului nostru arhiepiscopesc şi în cea mai mare grabă.

Sibiu, 8 Ianuarie 1947.

Consiliul Arhiepiscopesc

Nr. 390/1947.

Circulară

către toate oficiile parohiale şi protopopeşti din Arhiepiscopie.

Din tablourile cu rezultatul discurilor purtate la sărbătorile Naşterii şi Botezului Domnului apoi la Florii, Invierea Domnului şi Rusalii, cari se înaintează la Casseria noastră, am constatat diferenţe prea mari de sume cari ne sosesc dela unele parohii cari au un număr egal de credincioşi şi cari sunt cu o egală stare materială.

Din diferenţa aceasta constatăm că nu toate parohiile înaintează întreagă suma colectată şi de aceea dispunem următoarele:

Discurile de mai sus se vor purta în toate bisericile în decursul sfintei Liturghii.

La sfârşitul slujbei parohul împreună cu epitropul va număra banii şi suma rezultată o vor consemna într'un proces-verbal redactat în două exemplare, din care un exemplar semnat de paroh şi epitropul-cassar se va înainta împreună cu suma Oficiului protopopesc.

Oficiul protopopesc va face un tablou cu toate parohiile din protopopiat şi va înainta sumele împreună cu procesele verbale dela toate parohiile Arhiepiscopiei.

Sibiu, la 13 Ianuarie 1947.

Consiliul Arhiepiscopesc

CĂRŢI ŞI REVISTE

Revista Teologică. Organ pentru ştiinţa şi viaţa bisericească întemeiat în 1907, apare lunar, sub patronajul I. P. Sf. Mitropolit NICOLAE al Ardealului. Redacţia şi administraţia: Academia teologică „Andreiană", Sibiu, strada Mitropoliei 24—28. Abonamentul pe un an: 24 000 Lei. Director: profesor *Dr. Grigorie T. Marcu.* — Nrii. 11—12 (Nomvrie—Decemvrie) 1946 cuprind: Diacon Dr. Grigorie T. Marcu: Programul vifleemit. Prof. univ. Dr. Milan Şesan: Rolul istoriei în viaţa omenirii. Preot Dr. Corneliu Sârbu: Cunoaşterea sectelor. Prof. Tuliu Racota: Mitropolitul Simion Ştefan. Dr. Emilian Vasilescu, Prof. Dr. Nicolae Neaga, Preot Ioan Opriş şi Dr. Grigorie T. Marcu: Mişcarea literară: Funcţiunea eclesiologică sau comunitară a Liturghiei, de Pr. Petre Vintilescu. Melhisedec, preotul-rege din Salem, de Dr. Mircea Chialda. Valoarea argumentelor raţionale pentru dovedirea existenţei lui Dumnezeu, de Dr. Em. Vasilescu. Tatăl nostru carele eşti în ceriuri, de Preot M. Popa-Nemoiu. Gr. T. M.: Note şi Informaţii: O sută de ani dela venirea lui Şaguna în Ardeal. Vizita I. P. Sf. Patriarh al României la Moscova. O propunere înţeleaptă. Mărunte.

Invitare la Abonament

Cu numărul viitor intrăm în al 95-lea an de apariţie a foii întemeiate de marele mitropolit Andrei Şaguna.

A doua gazetă a Ardealului ca vechime, **„Telegraful Român" rămâne credincios liniei sale de apărător şi propagator al ideilor Ortodoxiei româneşti.**

Cu acest prilej, invităm pe cărturarii nostri din cler şi dintre mireni, să abonezе în număr cât mare, această veche tribună bisericească şi să stăruiască totodată pentru o cât mai largă răspândire a ei în cercurile celor ce doresc să cunoască mersul vieţii bisericeşti din cuprinsul mitropoliei Ardealului, precum şi munca depusă aici pentru buna propăşire a Bisericii şi a Neamului.

Abonamentele se trimit la adresa Administraţiei foii.

Redacţia şi Administraţia „Telegrafului Român", Sibiu

Program de activitate

In cadrul unui interview acordat dlui L. Paul, redactor la ziarele „Timpul" şi „Adevărul", dl *Dr. Petru Groza* a schiţat programul de activitate al Guvernului şi Parlamentului, declarând printre altele:

„Guvernul îşi coordonează activitatea şi Parlamentul la fel, îmbrăţişând problemele de ordin economic impuse de necesităţile imediate şi urgente, pe de o parte, iar pe de altă parte de necesitatea unei planificări economice şi financiare, pentru a eşi din greutăţile actuale şi a învinge atât criza alimentară, cât şi dificultăţile financiare...

In aceeaş ordine de idei Guvernul şi Parlamentul însufleţit de acelaş ideal şi având la baza activităţii lor platforma-program, vor încuraja pentru consolidarea cât mai grabnică a vieţii noastre economice, orice iniţiativă particulară sănătoasă şi folositoare colectivităţii, asigurând rentabilitatea investiţiilor şi spulberând prin aceasta şi multe svonuri şi afirmări demagogice prin care s'a încercat dezorientarea corpului electoral, lucru care din fericire n'a reuşit.

Nu vor fi nici colhozuri şi nici colectivizări şi nu ştiu cum vor da faţă cu cetăţenii, acei care printr'o astfel de propagandă au cules puţinele voturi ale celor crezuli...".

Referitor la posibilitatea unor viitoare vizite în ţările vecine, dl *Dr. Petru Groza* a declarat: „Rostul acestor întâlniri personale cu conducătorii ţărilor vecine este clar. Stând de vorbă direct cu vecinii, nu poate eşi de aici decât un lucru folositor tuturor şi în primul rând bunelor noastre relaţiuni de vecinătate...".

Academia teologică „Andreiană" din Sibiu

Seria de conferinţe *„Biserica şi viaţa"* care se ţin în fiecare Duminecă după Sf. Liturghie, cuprinde următorul program:

1. 19 Ianuarie: „Profetul Ieremia în faţa vieţii", de Prot. Dr. Nicolae Neaga, profesor de V. T. şi Limba ebraică. Rector.

2. 26 Ianuarie: „Filosofia antică pedagog spre Hristos", de Preot Dr. Nicolae Terchilă, profesor de Filosofia creştină şi Pedagogie.

3. 2 Februarie: „Tâlcul unei cariere vlădiceşti", de Prot. Dr. Ştefan Lupşa, profesor de Istoria bis. rom. şi Arta creştină.

4. 9 Februarie: „Un muncitor manual: Sf. Ap. Pavel", de Diacon Dr. Grigorie T. Marcu, profesor de exegeza N. T. şi Ermineutica biblică.

5. 16 Februarie: „Valoarea omului", de Diacon Dr. Emilian Vasilescu, profesor de Teologie Fundamentală şi Sociologie.

6. 23 Februarie: „Prezenţa Bisericii în nevoile vremii", de Preot Dr. Teodor Bodogae, profesor de Istoria Bisericii universale şi Patrologie.

7. 2 Martie: „Familia creştină", de Diacon Dr. Nicolae Mladin, profesor de Mistică şi Morală.

8. 9 Martie: „Muzica element de înfrăţire a popoarelor", de Preot Gheorghe Şoima, conferenţiar de Muzică bisericească şi Ritual.

9. 16 Martie: „Misiunea actuală a femeii", de Preot Dr. Corneliu Sârbu, conferenţiar de Indrumări misionare şi Sectologie.

10. 23 Martie: „Probleme de educaţie", de Preot Dumitru Călugăr, conferenţiar de Omiletică şi Catihetică.

INFORMAŢIUNI

INTERNE:

URARE. Anul nou 1947 să aducă tuturor colaboratorilor şi cetitorilor noştri sănătate, putere de muncă creştină şi românească, cu pace deplină!

Mulţămiri. Inalt Prea Sfinţitul Mitropolit Nicolae mulţămeşte tuturor celor ce I-au trimis bune urări cu ocazia Anului Nou şi le împărtăşeşte arhiereşti binecuvântări.

Predică în Catedrala din Sibiu

8. *Duminecă în 19 Ianuarie 1947,* servesc: Cons. Ier. Grovu, prof. Dr. Şt. Lupşa şi prot. Mih. Neagu; diaconii: S. Macarie şi Dr. Nic. Mladin. — Predică: prof. *Dr. Ştefan Lupşa.*

9. *Duminecă în 26 Ianuarie 1947,* servesc: Cons. Dr. Andrei Gâlea, Emilian Cioran şi Prot. Mihail Neagu; diaconii: Dr. Nicolae Mladin şi Iosif Bolog. — Predică: *Dr. Nicolae Mladin.*

10. *Joi în 30 Ianuarie 1947, la Sfinţii Trei Ierarhi Vasile, Grigorie şi Ioan,* servesc: Prot. Mihail Neagu, preoţii Ioan Langa şi Valeriu Popa; diaconii: Dr. Grigorie T. Marcu şi Vasile Gârbu. — Predică: prof. *Dr. Grigorie T. Marcu.*

M. S. Regele a decorat pe maestrul George Enescu cu marea cruce a ordinului „Serviciul credincios".

Ministerul Artelor a sărbătorit pe scriitorii Tudor Arghezi şi Gala Galaction cu ocazia împlinirii a 50 de ani de activitate a acestora.

Suveranul a sancţionat decretul de numire a noii conduceri a Băncii Naţionale.

Răscumpărare de felicitări. Dl prof. Dr. Ioan Lupaş, împreună cu doamna Ana Lupaş, a dăruit pentru Orfelinatul arhiepiscopiei din Sibiu, suma de *50,000 lei* drept răscumpărare a felicitărilor de ziua onomastică. I se aduc mulţămiri.

EXTERNE:

Primul raport al Comisiei pentru energia atomică a fost prezentat Consiliului de Securitate.

Noul Congres American şi-a început lucrările.

Feldmareşalul Montgomery a vizitat Moscova.

Cehoslovacia şi-a fixat atitudinea în problema germană.

Generalissimul Stalin a fost numit cetăţean de onoare al oraşului Praga.

Dl Byrnes a demisionat din postul de ministru de externe al St. Unite. In locul său a fost numit generalul Marshall.

Nr. 12o Bis.

Concurs

Fiind vacante posturile bugetare dela Academia teologică „Andreiană" din Sibiu de;

1. Secretar.
2. Ajutor de secretar.
3. Dactilograf şi
4. Subadministrator.

se publică concurs cu termen de 3o zile, invitându-se ceice doresc să le ocupe, să-şi trimită Consiliului arhiepiscopesc cererile cu actele personale şi de studii.

Sibiu, din şedinţa secţiei bisericeşti dela 14 Ianuarie 1947.

Consiliul Arhiepiscopesc

Nr. 369/1947.

Publicaţiune

In conformitate cu dispoziţiunile art. 14 din Regulamentul Academiei teologice „Andreiane" din Sibiu, Consiliul arhiepiscopesc declară şi publică vacantă catedra de Teologie morală şi mistică, pentru chemare restrânsă sau prin transferare ori pentru chemare largă ca titular dela această Academie.

Sibiu, din şedinţa secţiei bisericeşti din 14 Ianuarie 1947.

Consiliul arhiepiscopesc

Nr. 505/946. (62) 1—3

Concurs repetit

Pentru întregirea parohiei de cl. III a **Deal**, protopopiatul Sebeşului, se publică concurs repetit, cu termen de 30 zile dela prima apariţie în Telegraful Român.

Venitele împreunate cu acest post:

1. Salar dela Stat.
2. Locuinţă în natură.
3. Sesiune parohială 4½ jug. arător.
4. Una ferie must, de fiecare casă.
5. Venitele stolare obişnuite în parohie.

Indatoriri:

Cel ales va catehiza la şcoala primară din parohie şi va predica regulat în Dumineci şi sărbători.

Cererile de concurs, însoţite de toate actele necesare şi de autorizaţia de a candida dela P. Ven. Consiliu arhiepiscopesc, se vor înainta în termin, la Oficiul protopopesc ort. rom. al Sebeşului.

Concurenţii se vor prezenta în parohie, într'o zi de Duminecă sau sărbătoare, cu încuviinţarea prealabilă a Oficiului protopopesc, pentru a face cunoştinţă cu credincioşii

Sebeş-Alba, 7 Decemvrie 1946.

Oficiul protopopesc din Sebeş-Alba în înţelegere cu Consiliul parohial din Deal.

Prot. **Dumitru Ciuchendea**
adm. protopop.

Nr, 58 3—3

Concurs

Pentru întregirea parohiei vacante de clasa a doua **sârbi** cu filia **Dumeşti** din protopopiatul Ilia se publică concurs cu termin de 30 zile dela prima apariţie în Telegraful Român.

Beneficii;

1. Salar dela Stat.
2. Stola uzitată.
3. Flosirea cimitirelor şi a 1 ¾ jug. pământ arabil eclejie.
4. O ferdelă de bucate adău dela fiecare familie.
5. 20 m. steri lemne de foc din pădurea bisericii.

Cel ales va predica în Dumineci şi sărbători şi va catehiza în şcoala primară, pe lângă celelalte îndatoriri pastorale.

Cererile de concurs, însoţite de acte şi binecuvântarea arhierească de candidare, se vor trimite Oficiului protopopesc ort. rom. din Ilia.

Ilia, la 10 Noemvrie 1946.

Oficiul protopopesc ort. rom.

Iuliu Josan
protopop

(60) 1—3

Concurs

Pentru întregirea parohiei vacante de cl. III-a **Săcămaş** cu filiile **Stăncesti** şi **Ohaba**, din protopopiatul Dobra, jud. Hunedoara, se publică concurs cu termin de 30 zile dela prima apariţie în „Telegraful Român".

Venitele împreunate cu acest post:

1. Salar dela Stat.
2. Sesiune parohială 7,133 jug. arător de prima calitate, 4,1452 jug. fânete, folosinţa unei grădini de 684 stj., iarba şi fructele din cimitirul bisericii.
3. 20 metrii steri lemne de foc. din pădurea bisericii. Fasonatul şi transportul privesc pe preot.

4. Casă parohială în stare bună, constătătoare din 3 camere.

5. Dela filiile Stănceşti şi Ohabă câte 20 lit i de porumb sau grâu.

6. Venitele stolare obişnuite în parohie şi filii.

Indatoriri:

Cel ales va catehiza regulat la şcoala primară din materă. Va predica în fiecare Duminecă şi sărbătoare şi va administra normal filiile.

Cererile de concurs, însoţite de toate actele necesare şi autorizaţia dela Prea Veneratul Consiliu Arhiepiscopesc, se vor înainta în termin la Oficiul protopopesc ortodox român din Dobra, j. Hunedoara.

Concurenţii se vor prezenta în parohie într'o zi de Duminecă sau sărbătoare, cu învăţătura prealabilă a Oficiului protopopesc, pentru a face cunoştinţă cu credincioşii.

Dobra, la 15 Noemvrie 1946.

Oficiul protopopesc ort. rom. din Dobra în conţelegere cu Consiliul parohial din Săcămaş.

Alex. Florea,
protopop

59 3—3

Concurs

Pentru întregirea parohiei vacante de clasa II **Romos** din protopopiatul Orăştie, se publică concurs cu termin de 30 zile dela prima apariţie în Telegraful Român.

Beneficii:

1. Salar dela Stat.
2. Jumătate din chiria caselor parohiale folosite ca edificiu şcolar.
3. Sesiunea parohială şi anume: 10 jugăre arător în hotarul comunei Romos şi 6 jugăre fânaţ în hotarul comunei Vaidei.
4. Folosinţa cimitirului vechiu.
5. Cantitatea de lemne ce rezultă din parchetul scadent anual din pădurea bisericii, micşorată cu 4 m. steri, cari se dau pentru încălzitul bisericii.
6. Stola obişnuită în parohie.

Indatoriri:

Preotul ales va catehiza în mod gratuit elevii şi elevele dela şcoala primară din Romos şi va predica în Dumineci şi sărbători.

Cererile de concurs, însoţite de acte şi binecuvântarea arhierească de candidare, se vor trimite Oficiului protopopesc ort. rom. Orăştie, iar candidaţii, cu ştirea Oficiului nostru, se vor prezenta în parohie spre a fi cunoscuţi de popor.

Oficiul protopopesc ort. rom. din Orăştie în înţelegere cu Consiliul parohial din Romos.

Orăştie, la 10 Noemvrie 1946.

Prof. **Zaharie Stanciu**
adm. protopopesc

(1) 1—3

Concurs

Pentru întregirea parohiei vacante de clasa III-a **Chichiş** cu filiile **Băcel** şi **Coşeni** din protopopiatul Sf. Gheorghe, se publică concurs cu termin de 30 zile dela prima publicare în Telegr. Român.

Beneficii:

1. Salar dela Stat conform pregătirii teologice şi anilor de serviciu.
2. Sesiune parohială 20 jug. pământ foarte bun.
3. Două case parohiale, dintre care una în formă de castel, cu pivniţă mare, grajd şi cu 5 jugăre pământ lângă ea.

Indatoriri:

Pe lângă îndatoririle generale, cel ales va face gratuit catehizaţia în şcoala primară şi va predica regulat în Dumineci şi sărbători.

Atragem în mod deosebit atenţiunea preoţilor noştri asupra parohiei Chichiş, care având avere în pământ şi pădure are perspective frumoase de desvoltare, fiindcă are gară în loc şi la o distanţă foarte apropiată de Braşov.

Cererile de concurs, cu actele necesare, vor fi trimise pe adresa Consiliului arhiepiscopesc în Sibiu.

Consiliul Arhiepiscopesc

AU APĂRUT! AU APĂRUT!

Calendarele

BUNULUI CREŞTIN

cu Şematism Lei 30.000·—; fără Şematism Lei 16.000·—

ŞI

„OASTEA DOMNULUI"

Lei 16.000·—

pe anul 1947

Calendarele au un cuprins foarte bogat şi variat şi sunt împodobite cu multe ilustraţiuni frumoase. Se pot comanda dela Librăria Arhidiecezană din Sibiu. La comande de peste 10 ex. se dă rabatul cuvenit. Pe lângă preţul Calendarelor să se mai adauge încă Lei 1500 pentru porto postal.

— **Contra ramburs nu se trimit** —

Nr. 691/1946. (64) 1—3

Concurs

Pentru întregirea parohiei vacante de clasa a II-a **Blăjeni-Plaiu**, protopopiatul Zarand-Brad, se publică concurs cu termin de 30 zile dela prima publicare în Telegraful Român.

Venitele împreunate cu acest post:

1. Salar dela Stat.
2. Venitele stolare obişnuite în parohie.
3. Folosirea cimitirului şi a unui fânaţ în mărime de 1 jug. 911 st. p.

Cel ales va catehiza elevii dela şcoala primară din parohie şi va predica regulat în Dumineci şi sărbători.

Cererile de concurs, însoţite de actele necesare cum şi de autorizaţia de candidare dela P. V. Cons. arh., se vor înainta în termin, Oficiului protopopesc ortodox român Zarand-Brad.

Concurenţii se vor prezenta în parohie într'o zi de Duminecă sau sărbătoare, cu aprobarea acestui Oficiu, pentru a face cunoştinţă cu poporul şi pentru a celebra ori cuvânta.

Brad, la 7 Decemvrie 1946.

Oficiul protopopesc ortodox român Zarand-Brad în înţelegere cu Consiliul parohial din Blăjeni-Plaiu.

Pr. Alex Fugătă
adm prot.

Nr 314/1946 (63) 1—3

Concurs

Pentru întregirea parohiei vacante de clasa III-a **Costeşti** cu filia **Grădiştea de munte**, din protopopiatul Orăştie, se publică concurs cu termin de 30 zile dela prima apariţie în Telegraful Român.

Beneficii:

1. Salar dela Stat.
2. Câte un ddal de porumb smicurat de fiecare casă, din cari 30 ddal revin cantorului şi 10 ddal crâsnicului.
3. Câte una zi de lucru de fiecare casă, cu cantorul şi crâznicul în proporţia dela punctul 2.
4. Folosinţa celor două cimitire de 686 st. □ şi a unui fânaţ în „Deal" de 1 jugăr.
5. Stola obişnuită în parohie şi filie.

Obligaţii:

Cel ales va catehiza elevii şi elevele dela şcoala primară, va predica regulat în Dumineci şi sărbători şi va locui în permanenţă în parohie în mijlocul credincioşilor.

Cererile de concurs, însoţite de acte şi binecuvântarea arhierească, se vor trimite Oficiului protopopesc ort. rom. din Orăştie, iar candidaţii, cu ştirea Oficiului nostru, se vor prezenta în parohie spre a fi cunoscuţi de popor.

Orăştie, la 8 Decemvrie 1946.

Oficiul protopopesc ort. rom. din Orăştie în înţelegere cu Consiliul parohial din Costeşti.

Prof. **Zaharie Stanciu**
adm. prot.

Nr. 331/1946 (65) 1—3

Concurs

Pentru întregirea parohiei vacante de clasa III-a **Măgura** cu filia **Topliţa**, protopopiatul Băiţa, se publică concurs cu termin de 30 zile dela prima apariţie în Telegraful Român.

Venitele împreunate cu acest post:

1. Salar dela Stat.
2. Stola obişnuită.
3. Matera Măgura: dela circa 80 familii câte una ferdelă cucuruz sfărâmat, care se va răscumpăra în bani. Filia Topliţa: dela circa 72 familii câte una ferdelă cucuruz sfărâmat.
4. Filia Topliţa: folosirea alor 7 jugăre fânaţ.
5. Folosirea cimitirelor din materă şi filie.
6. Casa parohială din materă este în construcţie şi după terminarea ei intră în folosinţa preotului, împreună cu grădina din jurul ei.

Cel ales va predica în Dumineci şi sărbători şi va catehiza elevii din şcoala primară.

Cererile de concurs, însoţite de actele necesare şi de autorizaţia de a candida dela P. Ven. Cons. arhiepiscopesc, se vor înainta în termin la Oficiul protopopesc ortodox român din Băiţa.

Băiţa, la 17 Decemvrie 1946.

Oficiul protopopesc ort. rom.

Dumitru Secărea
protopop

(2) 1—3

Concurs

Pentru ocuparea parohiei vacante de clasa II-a **Cărpiniş** din protopopiatul Braşov, se publică concurs cu termin de 30 zile dela prima apariţie în Teleg. Român.

Venitele împreunate cu acest post:

1. Salar dela Stat.
2. Locuinţă în natură corespunzătoare prin transformarea şcoalei confesionale, sau cu chirie.
3. Venitele stolare obişnuite în parohie.
4. Sesiune parohială 6 jug. teren arabil.
5. Una ferdelă bucate de fiecare familie.

Indatoriri:

Cel ales va predica regulat în Dumineci şi sărbători şi va face catehizaţia în şcoala primară.

Concurenţii îşi vor trimite cererile la Oficiul protopopesc din Braşov, însoţite de toate actele, de binecuvântarea arhierească de candidare şi se vor prezenta în parohie pentru a servi, predica şi a face cunoştinţă cu poporul, cu prealabila încuviinţare a Oficiului nostru protopopesc.

Braşov, la 15 Decemvrie 1946.

Oficiul protopopesc ort. rom. al Braşovului în înţelegere cu Consiliul parohial din Cărpiniş

Dr. Nicolae Stinghe
protopop stavrofor

„ALBINA"
institut de credit şi economii,
Sibiu

Prospect de emisiune

In baza adunării generale extraordinare a acţionarilor Institutului de credit şi de economii „ALBINA" Sibiu, ţinută la 26 Ianuarie 1946 şi în conformitate cu art. 6 din Statute, subsemnatul Consiliu de Administraţie deschide prin aceasta subscripţie pentru o nouă emistune de acţiuni, în scopul sporirii capitalului social dela Lei 500.000.000 la Lei 1.000.000.000.

Noua emisiune se face în următoarele condiţiuni:

1. Acţionarii vechi au dreptul să opteze, începând dela 2 Ianuarie 1947 şi cel mai târziu până la data de 15 Februarie 1947, pentru fiecare acţiune veche de Lei 500·— câte una nouă.
2. Cursul de emisiune este de Lei 500·— de acţiune.
3. Preţul acţiunilor se va vărsa integral la subscripţie.
4. Acţiunile neoptate de vechii acţionari până la 15 Februarie 1947 se vor pune la dispoziţia vechilor acţionari, în proporţie cu vechile acţiuni ce posedă, dar maximum până la cvantumul acestora, pe cursul arătat la punctul 2, adică Lei 500.

Preţul acestor acţiuni se va vărsa integral la subscripţie, dar cel mai târziu până la 5 Martie 1947.

5. Acţiunile rămase nesemnate de vechii acţionari până la 5 Martie 1947, se vor putea distribui de către Consiliul de Administraţie şi neacţionarilor.

Preţul acestor acţiuni astfel distribuite este de Lei 6000·— de acţiune, din care se vor trece:

Lei 500·— la capitalul social;

Lei 5000·— la fondul de rezervă legală şi

Lei 500·— pentru taxe, impozite şi cheltueli.

Preţul acţiunilor de Lei 6000·— se va vărsa integral la subscripţie dar cel mai târziu până la 20 Martie 1947.

6. Acţiunile subscrise vor beneficia de devidend începând cu anul de gestiune 1947.
7. Pentru exercitarea dreptului de opţiune, acţiunile vor fi prezentate fără coala de cupoane.
8. Ca locuri de subscriere şi vărsăminte se desemnează: Sediul Central din Sibiu şi sucursalele: Arad, Braşov, Bucureşti, Cluj, Lugoj, Mediaş, Tg.-Mureş, Târnăveni şi Timişoara.
9. Pentru subscriere la noua emisiune se va folosi declaraţia anexată acestui prospect. (66) 1 1

Sibiu, 14 Decemvrie 1946.

Consiliul de administraţie

Anunţuri şi reclame

Cel mai respândit ziar care poate fi întrebuinţat pentru anunţuri şi reclame în cercurile preoţeşti din Ardeal, este

Telegraful Român

Anunţuri şi reclame se primesc la Administraţia ziarului, în Sibiu, strada Mitropoliei Nr. 45.

Redactor responsabil: Preot Dr. CORNELIU SÂRBU.

Editura şi tiparul Tipografiei Arhidiecezane, Sibiu

BIBLIOTECA CENTRALĂ ARHIEPISCOPIEI SIBIIU

ANUL XCV SIBIU, 26 Ianuarie 1947 Nr. 3—4

Telegraful Român

Organ național-bisericesc. Intemeiat în 1853 de M

Onor. Asociațiunea pentru literatura română și cultura poporului român Sibiu
Str. Șaguna 8

Abonamentul: pentru parohii cl. I Lei 150.000; cl. II Lei 120.000; cl. III Lei 100.000. Particulari Lei 100.000. Autorități și străinătate Lei 150.000. De sprijin Lei 200 000. Pentru America 10 Dolari.

Articole și corespondențe se adresează REDACȚIEI Telegra'ul Român Sibiu strada Mitropoliei Nr. 45. — Articole nepublicate nu se înapoiază. — Scrisori nefrancate se refuză.

Prețul inse un cm.² 200 Lei pentru o de mai multe ori se dă rabat corespunzător

Tele- graful Român, Sibiu, strada Mitropoliei Nr. 45

Ocrotirea copiilor din Moldova

Pârjoliți de focul unei crâncene încăerări între noroade și greu încercați de o secetă nemiloasă, frații noștri din Moldova cea cu un atât de însemnat rost în sbuciumata istorie a Neamului nostru, sunt astăzi strâmtorați de mari necazuri și apăsați de cumplită durere. In aceste zile grele, ne este dat să vedem pe mulți din acești frați, desprinși dela rosturile lor și plecați în căutarea unei bucăți de pâine pentru ei și mai ales pentru cei de acasă.

Dar inima ni se strânge și mai mult de durere, când vedem sosind pe meleagurile noastre cetele de copii moldoveni subți sau desfigurați de mizerie. Și durerea noastră se face și mai mare la gândul, că mai sunt acolo în Moldova și în Bucovina de Sud — adăpostiți în Orfelinatele de sub patronajul Bisericii — și copii rămași fără părinți din pricina urgiei războiului ori altor nenorociri. Acești copii ai nimănui nu pot veni pe la noi și trebuesc ajutați acolo acasă la ei.

Nu este nimic mai mișcător și mai înduioșător, decât chipul unui copil chinuit de foame și de frig. Durerea lui îți sfâșie inima și-ți răscolește în tâmplă o mulțime de întrebări mari și chinuitoare: De ce sufăr atâta aceste ființe cu totul nevinovate? Atâta a putut realiza până acum omenirea în truda ei spre propășire, încât promovează sau îngădue mizeria cruntă a atâtor nevinovați? Și alte multe întrebări ne chinuesc slaba noastră minte, încât întreg ecoul ce ți-l stârnește în inimă icoana unui copil prins în ghiarele mizerei, îmbracă haina gravă și acută a unei sguduiri dureroase.

Drept aceea, să ne punem cu toată gravitatea întrebarea: Ce-i de făcut în fața cruntului destin al oamenilor și mai ales al copiilor din Moldova? Putem lăsa ca o populație, care a avut de îndurat atâtea greutăți mari în ultimi ani, să se stingă atât de cumplit mistuită de foame și frig? Cu alte cuvinte, putem lăsa să ni se stingă Neamul și mai ales copiii, chezășia viitorului de mâine al Țării, sub ochii noștri de frați fără inimă?

E mai presus de orice îndoială, că cine rămâne nesimțitor la strigătul de ajutorare al năpăstuiților din Moldova, acela nu mai merită să poarte numele de om și cu atât mai puțin pe acela de român și de creștin. Pentrucă ajutorarea fraților greu încercați din Moldova, este întâiu de toate o datorie românească și una creștinească, isvorîtă din porunca milei creștine.

Să nu uităm deloc, că noi Ardelenii suntem datori să răspundem fraților Moldoveni cu aceeași iubire și ospitalitate, cu care ne-au primit și ei în nu demult trecuta vreme când eram pribegi pe meleagurile lor!..

Să nu se ascundă nimenea după pretexte sau subtilități politice și să nu amestece politica într'o mare nenorocire, la a cărei înlăturare trebue să contribuim cu toții fără nici o deosebire.

Ne-au ajutat străinii de peste granită (Crucea Roșie, Suedia), în virtutea pilduitoarei înțelegeri a universalității poruncii milei creștine. Și atunci să nu-i ajutăm noi, cari suntem frați de același sânge și de aceeași lege cu ei?!

Să ne gândim mereu la frații noștri din Moldova. Și să ne facem datoria de creștini și de români. Și mai ales să nu uităm că e cazul *să nu întârziem nici o clipă!*

In fața acestei stări de lucruri, Biserica strămoșească este chemată a se dovedi din nou *mama bună* a Neamului românesc, care l-a ocrotit mai ales la vreme de necaz, iar slujitorii ei preoți — sunt datori a fi apostolii milei creștine cu cuvântul și cu fapta, inițiind sau colaborând la opera de ajutorare a fraților din Moldova și cu deosebire la ocrotirea copiilor veniți să-i ajutăm la noi acasă.

EMANCIPAREA FEMEII

Emanciparea femeii, adică scoaterea ei de sub tutela bărbatului, este un vestigiu al timpurilor trecute.

Astăzi cele mai extremiste exponente ale cauzei feminine, nu au de revendicat nimic în raporturile dintre soți și soție din punct de vedere al căsătoriei și conducerii familiei.

Familia este socotită sâmburele vieții organizate, celula de bază în țesutul organismului social viu.

Problema ce se pune în cauza emancipării femeii, ar fi poziția ei în afară de familie, limita de influență în cadrul vieții sociale.

O incursiune în trecutul istoric pentru a examina evoluția acestei probleme este și utilă și necesară, ca să conchidem care trebue să fie astăzi poziția femeii în societate.

In perioada clasică a imperiului roman solid organizat politiceşte, apare familia ca instituție socială a vieții organizate.

Femeia devine soția legitimă a unui bărbat de care depinde. Căsătoria lor constitue un act juridic important în jurisdicțiunea statului. Rolurile lor sunt împărțite potrivit concepției ce domina structura statului roman.

Caracteristica acestei epoci care a dăinuit multă vreme, este tutela perpetuă a bărbatului față de femeie, autoritatea absolută a bărbatului în familie.

Jurisconsulții romani justifică această tutelă invocând mai multe motive: 1. lipsa de forță fizică constatată la femei, lucru explicabil dacă ne gândim la epoca înapoiată, când forța fizică era absolut necesară în lupta pentru existență; 2. infirmitatea intelectuală a femeii („imbecilitas sexus", „infirmitas consilii") și mai ales necunoașterea afacerilor și regulilor juridice („ignorantia rerum forensium"), lucru posibil în condițiunile mediului tutelar în familie, iar pe de altă parte exercițiile drepturilor politice ne fiind îngăduit decât celor în stare să poarte armele, femeile erau scutite de a cunoaște legea; 3. infirmitatea morală a femeii, nestatornicia ei („levitas animii") .Rămâne să se constate, dacă nestatornicia este un atribut exclusiv feminim ori comun ambelor sexe.

Dar, încă din epoca clasică argumentele mai sus arătate au fost atacate ca nejustificate întru totul și cad în disgrația opiniei publice.

Sub influența ideilor creștinismului, parte din respectul și dreptul cuvenit femeii este câștigat.

Paralel cu concepțiile expuse se vor desvolta principii noi care mai departe în timpul ideologiei creștine eliberatoare, vor privi femeia și legătura ei cu bărbatul în instituția căsătoriei, dintr'un punct de vedere mai înalt văzând într'ânsa — consartium tatius vitae, divini et humani juris comunicatio. — De aici, în epocile următoare se va desvolta familia creștină. Stabilind o judicioasă repartiție de roluri în soț și soție, creind legături de rudenie între copii și rudele ambelor părți, reclamând drepturi și acceptând obligațiuni.

Vom trece în revistă femeia evului mediu — regină absolută în sânul familiei, demnitatea căreia este apărată la nevoe cu sângele bărbaților cavaleri.

La capătul evoluției, rămâne statornicită familia solid și armonios echilibrată, căsătoria monogamă, rangul ce-l ocupă soția în familie, procrearea copiilor legitimi, rețeaua legăturilor do rudenie, produse a unui șir de prefaceri în lumea concepțiunilor noi, înlocuind altele primitive și barbare care la rândul lor constituiră un progres față de starea neorganizată a omului din primele timpuri.

Femeia în instituția familiei și în afara ei, prin colaborarea altor factori ai educației, are prerogativa de a fi creatoarea omului integru.

O reformă nu se poate face cu elementele vechii ordini. Pentru o lume nouă vor trebui creați oameni noi, iar pe aceștia îi vor crește femeile.

De acest adevăr și-au dat seama marii reformatori ai lumii și când au încercat reforma, au început-o din reformarea familiei.

De acum, în viitor, femeia va fi chemată alături de bărbat să-și dea adeziunea la orice încercare de schimbare și înoire a vieții.

De aceea, în ideologia politică actuală problemele feminine se discută cu atâta interes.

Noutate în această materie este recunoașterea dreptului de vot și participarea femeii la viața politică a Statului.

FOIȘOARA

O recenzie

Prof. Dumitru Călugăr: Cărți didactice religioase pentru învățământul primar

Sibiul ortodox a cunoscut datorită impulsului și înaltelor orientări date de marele Mitropolit al Ardealului românesc, *Dr. Nicolae Bălan*, o puternică și epocală mișcare și acțiune academică de afirmare teologică și ortodoxă românească.

Iluștrii profesori de teologie ortodoxă dela Sibiu lucrează de mulți ani cu multă competență și râvnă scriitorească pe tărâmul cărturăriei teologice savante, dând la lumina tiparului prețioase opere științifice, care contribue în mod evident la îmbogățirea culturii bisericești teologice și la sporirea prestigiului Bisericii și al ortodoxiei românești.

Intre harnicii și neobosiții ostenitori în domeniul tipăriturilor teologice ortodoxe din centrul ortodoxiei ardelene, amintim pe păr. prof. *D. Călugăr*, arhicunoscutul catehet al Bisericii românești.

Domnia Sa osteneşte de mulți ani mai ales în câmpul activității catehetice și al pedagogiei creștine ortodoxe.

Având o pregătire superioară și o desăvârșită experiență pedagogică religioasă obținută în carierele didactice anterioare; păr. prof. și Inspector al învățământului religios în Ardeal, D. Călugăr, ne-a dat la iveală cele mai bune lucrări pedagogice și catehetice creștine pentru învățământul primar.

Cele 7 cărți de religie ortodoxă ale profesorului catehet dela Sibiu, fiind foarte mult solicitate de preoții din întreaga țară și epuizându-se, au apărut acum de sub teascurile tipografiei șaguniene, în a patra ediție.

Păr. prof. D. Călugăr e singurul autor de manuale didactice religioase care a alcătuit separat și pentru toate cele 7 clase ale învățământului primar, cărți școlare. Cele 7 cărți de Religie apar acum în excepționale condiții tehnice și literare. Fiecare lecție e însoțită de un tablou religios biblic, care din punct de vedere iconografic artistic, prezintă calități de luminozitate și claritate, ce fac să delecteze ochiul și să se imprime mai adânc în mintea micilor școlari.

De un real folos sunt și cele 2 volume de metodică a religiei ortodoxe: *Hristos în școală*, excelentul manual al catehetului pentru școala primară.

Aceste 2 volume masive au impus atențiunii obștești pe păr. prof. D. Călugăr, *ca pe cel mai iscusit dascăl de religie pe care îl avem azi*, — zice un profesor de teologie. Expunerea clară, plină de colorit și vioiciune, plăcută, atrăgătoare și populară, indică în persoana marelui catehet dela Sibiu, pe un iscusit pedagog religios și *cel mai bun povestitor al copiilor în materie catehetică*.

Cele 2 volume sunt necesare în special preotului catehet, care găsește aci toate lecțiile de religie pentru învățământul religios primar, încadrate în planuri.

Manualele școlare ortodoxe ale vestitului profesor de Teologie dela Sibiu, se găsesc la Librăria Arhidiecezană, Str. Mitropoliei Nr. 45, Sibiu.

Cunoscând importanța, necesitatea și folosul lor în activitatea catehetică a fraților preoți în învățământul primar, le recomandăm cu multă căldură și în interesul didactic religios.

Preotul N. C. Popescu-Dobriceni

[Din revista „*Tomis*", Nr. 10—12 1946, p. 31—32]

Noua lege electorală spune: „Femeile au dreptul de vot şi pot fi alese în adunarea deputaţilor în aceleaşi condiţiuni ca şi bărbaţii".

Dealtfel, nimeni n'a interzis femeilor dreptul de a se manifesta în afară de cadrul familiei, iar viaţa lor în sânul familiei n'a însemnat niciodată retragerea din lume într'un ascunziş strâmt şi obscur; din contră, instituţia familiei este înălţimea de pe care femeia poate domina şi exercita influenţa sa în viaţa politică şi socială.

Efectele acestei emancipări în domeniul vieţii politice, nu ştirbeşte întru nimic poziţia femeii în familie.

Ele nu vor ţinti la abandonarea instituţiei însăşi, sau la ruperea legăturilor cu căminul conjugal; nici nu vor scuti femeia de datoriile ce le are faţă de copii, adică de creşterea şi educarea lor. Altfel înţelegându-se reforma, nu ar fi un progres ci o întoarcere la starea primitivă şi barbară a vieţii desechilibrate.

Dreptul de vot nu formează un scop principal al cauzei feminine ci unul din cele secundare, care converg întru consolidarea scopului principal: rămânerea femeii în scaunul regal al familiei şi exercitarea influenţei educative asupra elementelor şi formelor de alcătuire a societăţii.

Prin acest mijloc: votul şi reprezentarea lor în camera deputaţilor, femeile îşi vor apăra drepturile.

Păstrând poziţia în nucleul vieţii organizate, femeia va rămâne sâmburile ordinei, creatoarea caracterelor necesare bunelor şi înaltelor realizări morale şi materiale, pentru consolidarea păcii şi armoniei între popoare.

Preot **V. Zare**

Din viaţa creştinătăţii

— Facultăţile teologice din Germania şi-au reluat — dup putinţă — activitatea Renumitul teolog elveţian Prof. Dr. Karl Barth s'a reintors ca oaspe la Bonn

— Sinodul luteran Missouri din America pune la dispoziţia operei de ajutoare a Bisericii evanghelice din Germania suma de 300.000 dolari.

— Pe turnul Wartburgului s'a înălţat din nou crucea înlăturată de către gauleiterul Thuringiei, iar pe portalul noii Universităţi din Mainz stă ca deviză: „Ut omnes unum sint", [Ioan 17, 28].

— Papa a numit pe monseniorul Patrick O'Hara, conducător interimar al nunciaturii apostolice din Bucureşti.

Citiţi şi recomandaţi în cercurile D-Vstre

Revista Teologică

Organ pentru ştiinţa şi viaţa bisericească - Apare lunar

sub patronajul I. P. Sf. Mitropolit
NICOLAE al Ardealului

Director:
Prof. Dr. Grigorie T. Marcu

Raeedţia şi Administraţia:
Academia teologică „Andreiană"
SIBIU, str. Mitropoliei 24-28

Inaugurararea ciclului de conferinţe dela Academia teologică „Andreiană" din Sibiu

Conferinţa P. C. Prot. Dr. Nicolae Neaga, rectorul Academiei

Duminecă 19 Ianuarie a. c. a avut loc în Aula Academiei teologice „Andreiane" din Sibiu, la orele 11,30 a. m., inaugurarea ciclului de conferinţe „Biserica şi viaţa" organizate de Academia teologică, la care a luat parte un public numeros şi select: profesori universitari, magistraţi, ofiţeri, consilierii arhiepiscopeşti şi înalţi funcţionari în frunte cu I. P. S. Sa NICOLAE Mitropolitul Ardealului.

P. C. Sa Păr. Prot. Prof. Dr. NICOLAE NEAGA — Rectorul Academiei teologice — si-a desvoltat subiectul conferinţei: „Profetul Ieremia în faţa vieţii". Conferenţiarul arată viaţa plină de sbucium a profetului Ieremia, care în istoria spirituală a omenirii ocupă un loc de frunte. Lupta lui dârză împotriva liberalismului, împotriva prejudecăţilor sociale, a luxului şi în genere a concepţiei greşite despre lume şi viaţă. El a fost un neînfricat apărător al drepturilor popoarelor şi a avut sentimente duioase pentru acei care erau partizanii concepţiilor că religia revelată binecuvintează pe regii aurului şi uită de aceia cari îşi câştigă pâinea animalizaţi de mizerie.

In continuare conferenţiarul arată că profetul socotea că drumul către perfecţiune duce printr'o serie de renunţări. Nici o minune deci că există în lume piedeci şi superstiţii. Omul care are simţul vieţii ce va să vie, are mai multă dragoste pentru aceea decât pentru viaţa pe care o duce în prezent. De aceea e gata s'o îndure cu răbdare îngerească şi să se jertfească pentru altul.

Intreaga operă a profetului Ieremia este isbucnirea credinţei care dorea să se lase trăită de oameni; mântuirii colective şi-a închinat toată activitatea sa.

Nimeni nu este atât de sigur ca Ieremia că urmează să se întâlnească întreaga omenire, împăcată şi înfrăţită, într'o singură societate mare: împărăţia lui Dumnezeu, atunci când cunoştinţa oamenilor despre Dumnezeu va fi aşa de plină cum este marea de apă..

In lumina aceasta profetul Ieremia se vădeşte a fi unul dintre cei mai actuali scriitori sfinţi.

Conferinţa a fost viu aplaudată şi încadrată de 2 bucăţi corale executate de corul studenţilor teologi condus de stud. an II Ciumac Eufimie.

E. Muntean

Aviz

Taxele de concursuri pentru protopopi, preoţi şi cântăreţi bisericeşti, cari urmează să se publice în „Telegraful Român" vor fi trimise Administraţiei ziarului prin **mandat postal** iar **nu prin C.E.C.**

Sibiu, 25 Ianuarie 1947.

Administraţia ziarului
„TELEGRAFUL ROMÂN„

Studenţii teologi dela Sibiu şi copiii Moldovei

Strâmtorarea şi lipsurile în care au ajuns mai ales copiii Moldovei, pe urma războiului şi a secetei neîndurate, a prilejuit manifestarea dragostei creştineşti, către ei, a poporului nostru bun, milostiv şi totdeauna ospitalier. Virtutea aceasta de căpetenie şi-a găsit expresie în trimiterea de ajutoare şi mai ales în găzduirea, până la vremi mai puţin încruntate, a micuţilor de pe plaiuri voevodale. Ei au fost primiţi în casele preoţilor şi poporenilor noştri, în căldura căminului şi la masa lor. Prin aceasta, Ardelenii fac dovadă că ştiu să frângă o bucată de pâne şi să o împartă cu cei ce se găsesc în grele suferinţe şi în neînchipuite lipsuri.

Trebue să fim însă cuprinşi de o adevărată bucurie, gândindu-ne că starea micuţilor noştri semeni şi-a găsit uşurare şi printr'un gest semnificativ pornit, nesilit, dela viitorii conducători duhovniceşti ai poporului, din mijlocul studenţilor Academiei teologice „Andreiane". Ei, studenţii, au hotărît, mai zilele trecute, să renunţe la porţia lor de pâne din două zile ale aceleiaşi săptămâni şi economia astfel realizată să o ducă în dar copiilor din Moldova, adăpostiţi, trecător, în Spitalul public din Sibiu. In ziua de 23 Ianuarie, gândul lor a devenit faptă şi a săturat 160 copilaşi flămânzi.

Câteva zile după aceea, fiind vorba de plasarea acestor copii în familiile din satele judeţului Sibiu, o studentă s'a oferit de bună voie să ajute întru ducerea lucrării la bun sfârşit. Ea a lucrat cu sârguinţă şi cu toată tragerea de inimă, înfruntând greutăţile unei asemenea misiuni şi frigul năprasnicei ierni ce s'a abătut şi pe la noi.

Faptele studenţilor sunt consemnate într'un act de mulţămire trimis lor şi instituţiei de către autorităţile însărcinate cu primirea şi plasarea micilor Moldoveni. Dar rămân scrise mai ales în conştiinţa celor ce le-au iniţiat şi le-au săvârşit. Noi nu le-am fi încrestat aici — mai ales că lucrul acesta nu-l doreau nici făptuitorii — dacă nu ar fi vorba să tragem concluzia, că ele alcătuiesc un indiciu pentru atitudinea de mai târziu a ucenicilor de astăzi. Şi-apoi, faptele acestea rămân şi ca un document al vremilor de grele încercări, vremi la îmblânzirea cărora Biserica lucrează prin toţi fiii ei.

D. Călugăr

Mulţămită publică

Rectorul şi profesorii Academiei teologice mulţămesc Prea Cuceriniciei Sale Părintelui Ioan Cărpinişan din Petreşti—Alba şi soţiei sale Eugenia pentru dăruirea hârtiei — în valoare de 2.500.000 lei — necesară la tipărirea Anuarului Academiei Teologice. Fapta dăruitorilor rămâne o pildă frumoasă a legăturii sufleteşti dintre preoţime şi Instituţia de cultură teologică sibiană.

Rectoratul

† Prof. Dr. Ştefan Pop

A încetat din viaţă bătrânul şi bunul protopop şi profesor Dr. Ştefan Pop din Caransebeş. A fost un cărturar de seamă, cu preocupări multilaterale, dar concentrându-se cu deosebire în domeniul istoriei, pe care-l cultiva cu pasiune.

Viaţa lui a fost pilduitoare, şi prin îndrumarea ce i-a dat-o, a arătat calea pe care ar trebui să păşească toţi cei ce se mai ţin departe de altarul Bisericii strămoşeşti.

Răposatul a fost născut din familie preoţească greco-catolică; şi-a urmat studiile sub influinţă papistă şi a primit hirotonie ca preot şi protopop unit pentru comuna Iezvin. Incă de pe atunci încrederea lui în papism s'a clătinat de-a binele şi biserica unită din care făcea parte, o considera ca o formaţiune ibridă, care nu are temei în realitatea românească. Incă din acel timp s'a apropiat cu sufletul de Biserica ortodoxă şi a început să colaboreze la *Revista Teologică* a noastră, publicând valoroase şi interesante studii sub pseudonimul *Gruia*. Cetitorii mai vechi ai revistei îşi vor aduce aminte de sigur de acest pseudonim, iar acum găsesc deslegarea anonimatului.

In anul 1923, părintele Dr. Ştefan Pop a trecut formal la Biserica ortodoxă şi a fost aplicat ca paroh în Recaş, pe urmă ca profesor la Academia teologică din Caransebeş, până ce a trecut la pensie în anul 1937.

La ortodoxie a trecut din covingere, pe urma studiilor ce le-a făcut, şi i-a rămas devotat toată viaţa sa, integrându-se deplin în atmosfera noastră bisericească.

Celui ce a văzut lumina cea adevărată, rugăm pe Tatăl ceresc să-i primească sufletul în lăcaşul luminii celei veşnice.

AN NOU

Bătrânul an cu pomoroaca'n plete
S'a destrămat în ceaţă pe ndelete,
Mânat de-un prunc ce'n zare albă creşte
Şi care azi un crug de an porneşte.

Bine-ai venit, an nou, cu fericire
Revarsă nouă rouă de iubire,
Sub veac de tihnă suflet de lumină
Şi pace sfântă'n trupul nost' de tină.

Ciorchin de rod bogat să te'mpresoare
Şi pe câmpii să râdă holda'n soare,
Sărmanului fi binecuvântare
Şi'n ochi de prunc fi numai desfătare.

Destramă ura 'n lujer de 'mpăcare,
Iar bunătatea seamăn-o 'n cărare
Să 'nfloare'n lume veşnică chemare
Spre'o viaţă nouă şi de alinare.

An nou, în bine creşti de-acum mereu
Ca să surâdă'n suflet Dumnezeu,
Când mulţumiţi vom presăra pe cale
Cântări de slavă'n strune de chinvale.

Preot TASCIANU ŞTEFAN

Dela Alfa...

Studenţilor mei

„Studiez Teologia şi vreau să-mi însuşesc tot ceea ce Duhul Sfânt a pus într'ânsa pentru mine; iar ceea ce a pus peste tot, este *Iisus*".

Sunt rânduri desprinse dintr'o scrisoare adresată unui renumit profesor de Teologie a Noului Testament, înainte cu câţiva ani, de către o inimă tânără ca inimile voastre, care a îmbrăcat chipul îngeresc al călugăriei, pentru a deveni mireasă a lui Hristos.

Le-am subliniat cândva, cu apăs, într'o carte de preţ, şi am dat de ele — cu bucuria regăsirilor memorabile — aseară, când mă pregătiam să particip la ruga voastră din zorii zilei acesteia.

Au fost scrise şi pentru voi. Luaţi-vă, dar, osteneala de a le reţine, zăbovind cu simpatie şi cu încordată atenţiune asupra lor. Tinerii se'nţeleg bine întreolaltă, chiar şi-atunci — aş vrea să zic: mai ales atunci! — când paşii lor se încrucişează la răscruci de viaţă.

Unii, v'aţi ales calea de-un an, de doi sau de trei.

Alţii, abia ieri-alaltăieri.

Neuitându-i pe cei dintâi, inima mea de frate mai mare cată astăzi, cu osebită luare aminte, mai ales la ceice abia au călcat pragul venerabilei noastre „alma mater". S'ar putea ca paşii lor să şovăie şi crucea cu care s'au împovărat la această răscruce de viaţă să li se pară cu anevoe de purtat.

Suntem aici, cu ajutorul totdeauna gata să se ofere la uşurare. Nu-i ajutor deal nostru. El e încuiat în visteria celor şapte litere de foc ale numelui lui HRISTOS. E numele mai presus de orice nume la auzul căruia se pleacă toţi genunchii: ai celor cereşti, ai celor pământeşti şi ai celor dedesupt. Vi-l oferim întreg. In sala de curs, casa voastră de învăţătură, de trei săptămâni îl fluturăm pe dinaintea ochilor voştri lăuntrici.

Aici, în casa Domnului, facem începutul în revărsările acestei dimineţi de rugăciune.

*

Nu e nici o lună de zile de când aţi încheiat o vacanţă care — în ciuda greului vremii, pe care-l simţim cu toţii — n'a fost lipsită de momente fermecătoare. Bucuriile ei, brumate de grijile vieţii studenţeşti care reîncepe pentru cei mai mulţi, iar pentru ceilalţi abia acum începe, au alunecat pe calea fără întoarcere a trecutului.

Sunteţi acum în plin efort de îndeplinire a unei chemări pe care aţi recunoscut-o că era hărăzită vouă. Sunteţi cetăţeni academici. Sunteţi purtători ai unui nume onorabil: sunteţi *studenţi teologi*. Viaţa voastră are, de acum, un ţel l murit: nizuiţi, cu tinerească însufleţire, să răsbiţi la luminişurile apostoliei care vă aşteaptă dincolo de porţile lui de cetate tare. Ceea ce însemnează că aţi acceptat de bunăvoie, fără silă, fără constrângere, un *program* de comportare, valabil zile şi ani valabil în esenţele lui o viaţă de om, pe care sunteţi decişi să-l urmaţi cu entuziasm tineresc şi cu toată tragerea de inimă de care sunteţi capabili.

Sunteţi *studenţi teologi!* — iată tot programul vostru.

Numele acesta dă *sens* şi dă *conţinut* vieţii voastre de-aici.

A fi *student*, în cea mai curată accepţiune a cuvântului, însemnează a studia, a învăţa, a munci. Spunea cineva că sănătatea, fără muncă, e o povară. Aş vrea să adaug doar atât: povară insuportabilă, ucigătoare povară!

Voi sunteţi cetăţeni ai unei şcoli academice. Aşa „academică" precum este de drept şi de fapt, ea rămâne totuşi „şcoală", laborator de învăţătură metodică şi încordată, şantier de explorare a adâncurilor revelaţiei dumnezeeşti, punte asvârlită între tine şi *suprema sofie* cea din Dumnezeu purceasă, faţă de care înţelepciunea Minervei e doar rival mediocru, culme

Pentru orfelinat

Alţi dătători de bună voie

Răzimaţi pe o încredere mereu sporită şi pe dragostea creştinească totdeauna isvorîtoare de fapte bune, credincioşii din cuprinsul Arhiepiscopiei noastre au înmulţit neîncetat darul lor în scopul ajutorării orfanilor ocrotiţi în Orfelinatul Bisericii dela Sibiu. Cum era şi firesc, ziarul acesta a încrestat, cu multă laudă, faptele de milostenie venite din partea lor. Acum el face acelaş lucru, pomenind şi următoarele danii sosite la Sibiu: parohia Hărţăgani a trimis 1.760.000 lei, Braşov-Stupini 1.937.000 lei, Geoagiu-Suseni 2.732.000 lei, Mediaş 3 197.399 lei, Covasna-Voineşti 2.001.000 lei, Boian 1.901.500 lei, Sibiu (Trei-stejari) 2.006 500 lei şi Orăştie 4 000.000 lei.

Parohia Vărd dela puţinii credincioşi ce-i are, a strâns totuşi 11 ferdele porumb, parohia Bogatul-Român a dăruit Orfelieatului 8½ ferdele de cartofi, 9 ferdele porumb şi 1 kgr. ceapă. Oamenii aceştia au înfruntat greutăţile de călătorie şi frigul iernii şi folosindu-se de sănii, au răzbit până la Sibiu, mânaţi numai de grija pentru ocrotirea şi hrănirea micilor orfani.

Acum, prin Circulara Nr. 118/1947 am dispus că „în interesul bunului mers al orfelinatului colecta generală deschisă în luna Octomvrie 1946 *trebue încheiată... Termen ultim de închidere a colectei este ziua de 10 Februarie a. c.*

Accentuăm şi cu acest prilej, că peste termenul fixat nu se poate trece. „Mult, puţin, cât se va fi colectat, va fi totalizat, încheiat şi trimis la Sibiu La fel vor fi înaintate şi rapoartele parohiilor cari n'au făcut colecta sau cari n'au obţinut nici un rezultat".

Problema susţinerii orfelinatului trebueşte privită cu toată seriozitatea şi nici un efort, în acest scop, nu este prea mare. Da aceea trebueşte încheiată şi colecta generală. Cei ce nu se vor conforma dispoziţiunilor de mai sus, vor avea să suporte consecinţe dintre cele mai aspre, mergând până la oprirea lor dela oficierea sfintelor slujbe, pentrucă nu se pot admite întârzieri şi neglijenţe a câtorva într'o chestiune de importanţa îngrijirii de orfani.

Nr. 638/947 Bis.

Aviz oficial

Se aduce la cunoştinţă preacucernicilor Protopopi şi Cucernicilor Preoţi, că taxa cununaţilor începând cu 1 Ianuarie 1947 se fixează la suma de 2000 (Douămii) Lei, pentru fiecare cununie, din care jumătate se va trimte la caseria Consiliului, iar cealaltă jumătate rămâne la fondul protopopesc.

Sibiu, şed. secţiei bisericeşti din 21 Ianuarie 1947.

Consiliul Arhiepiscopesc

Dr. Ioan Mihu

— 20 de ani dela moartea lui —

Se împlinesc anul acesta 20 de ani de când fruntaşul ardelean Dr. Ioan Mihu, generosul ctitor al fundaţiunii culturale ce-i poartă numele şi marele mecenat al ziariştilor, îşi doarme somnul de veci la marginea de miază-zi a istoricului „Câmp al Pânii", în satul Vinerea.

Născut din ţărani fruntaşi în această comună, el a adus în viaţa noastră publică pulsul viguros de viaţă al unei ţărănimi cu sânge pur românesc, conştientă, harnică şi râvnitoare de progres, dublat de o aleasă pregătire cărturărească.

Diriguitor devotat al tuturor cauzelor româneşti, sufletul său a fost preocupat necontenit de marea problemă a existenţei neamului său. Animat de o deplină încredere în destinul acestui neam, cuvântul său — măsurat şi totuşi cald — a fost crainicul de predilecţie al ideii de solidaritate naţională şi socială. S'a dedicat cu toată puterea şi abnegaţia, muncii de ridicare a ţărănimii, el însuşi sporind printr'o chiverniseală cuminte patrimoniul familiar şi câştigându-şi un loc de cinste între marii agricultori ai ţării. Convins că viitorul se ţese în casele mândre ale ţăranilor din satele noastre româneşti, a fost un exemplu viu şi pilduitor în îndeplinirea datoriei de-a ajuta poporul în silinţele sale de ridicare la bunăstare şi cultură.

Încă din anul 1905 Mihu îşi făcuse testamentul lăsând toată averea sa Consiliului Arhiepiscopiei ortodoxe din Sibiu cu destinaţia de a forma o fundaţiune, al cărei venit să fie folosit exclusiv pentru promovarea cunoştinţelor economice ale poporului, preoţimii şi învăţătorimii române din Transilvania. Explicaţia acestui gând atât de nobil o dă în următoarele cuvinte: „Născut din o familie fruntaşă de ţărani şi trăindu-mi viaţa între ţăranii noştri, *am avut pentru ei o deosebită dragoste*, ceea ce ei mi-au răsplătit-o cu cinste şi iubire generală. Drept aceea, *am închinat şi eu averea mea spre binele poporului*".

Dar exproprierea la limită a moşiei sale a făcut cu neputinţă realizarea acestei fundaţiuni. De aceea, Dr. Ioan Mihu se vede silit a-şi modifica testamentul la 15 Iunie 1923. De data aceasta dispune să se organizeze o gospodărie model, a cărei recoltă să servească pentru întreţinerea internatului dela Seminarul Arhiepiscopiei ortodoxe din Sibiu. Restul venitelor va fi întrebuinţat pentru iniţierea, promovarea şi editarea de scrieri teologice şi pedagogice de valoare, pentru editarea unei biblioteci populare cu scopul de a contribui la ridicarea spirituală, morală şi materială a poporului nostru.

Pomenind numele şi reîmprospătând câteva trăsături de actualitate ale „pustnicului" dela Vinerea, Biserica aduce generosului său binefăcător un pios omagiu de admiraţie şi de recunoştinţă pentru marele său suflet românesc, precum şi pentru binecuvântatul său rol de conducător reprezentativ în lupta pentru înălţarea neamului şi cu osebire a ţărănimii.

Programul

serviciilor religioase la Sfânta biserică Catedrală din Sibiu pe luna Februarie 1947

1. In fiecare zi dimineaţa la ora 6½ Utrenie şi în continuare *Sfânta Liturghie*. In fiecare seară la ora 6 Vecernie. Vineri seara după Vecernie, *„Acatistul Maicii Domnului"*.

2. *In Dumineci şi Sărbători* dimineaţa la ora 8½ Utrenia, în continuare la ora 9½ Sfânta Liturghie. La liturghie cântă „Corul catedralei", sub conducerea profesorului Gheorghe Şoima.

3. *Duminecă în 2 Februarie 1947 la Intâmpinărea Domnului* servesc: prot. Mihail Neagu, cons. Gheorghe Secaş, şi Alexandru Popa; diaconii: Anatolie Scurtu şi Iosif Bolog. — Predică: cons. *Gheorghe Secaş*.

4. *Duminecă în 9 Februarie 1947*, servesc: Prot. Mih. Neagu, preot Ioan Langa şi Simion Iacob; diaconii: Simeon Macarie şi Vasile Gârbu — Predică: *prot. Mihail Neagu*.

5. *Duminecă în 16 Februarie 1947* servesc: Prot. Mihail Neagu, prot. Dr. Nicolae Neaga Dr. Nicolae Terchilă; diaconii: Dr. Nic. Mladin, şi Eugen Munean. — Predică: *prof. Dr. Nicolae Mladin*.

6. *Duminecă în 23 Februarie 1947* servesc: Cons. Ieronim Grovu, Prot. Mihail Neagu şi inspector Dumitru Căugăr; diaconii: Dr. Grigorie T. Marcu şi Dr. Nicolae Mladin Predică: *prof. Dr. Grigorie T. Marcu*.

O dorinţă a mai multora

Prezentând (în „Biserica Bănăţeană" organul eparhiei Timişorii, Nr. 3-4) scrierea dlui profesor Mihai Ralea: *Explicarea Omului*, profesorul D. I. Belu scrie următoarele: „O carte de antropologie creştină scrisă cel puţin la nivelul celor publicate de neteologi, nu avem încă. Din acestă pricină suferă toate disciplinele teologice practice, şi suferă înfreaga activitate practică a Bisericii. E copilăresc să-ţi închipui că poţi face pastoraţie, catehizaţie, evanghelizare, educaţie morală rodnică, fără să ai la îndemână o antropologie creştină întocmită la nivelul culturii de azi.

„O asemenea lucrare nu mai trebue să întârzie. Păr. prof. D. Stăniloae — la el mă gândesc în primul rând — ar trebui să-şi ia pe umeri sarcina aceasta. Iar secţiile economice de lângă două, trei, patru Episcopii i-ar putea veni în ajutor cu mijloacele materiale necesare."

Dorinţa prof. D. I. Belu o împărtăşesc de sigur toţi oamenii de carte şi slujitorii Bisericii noastre. Cred că nu facem o indiscreţie prea mare dacă ne amintim că păr. D. Stăniloae se purta, nu prea de mult timp, cu gândul la o lucrare de antropologie creştină. Şi suntem convinşi că ar fi în stare să ni-o dea Oare când ne va împlini şi această bucurie?

24 Ianuarie la Sibiu

Ziua Unirii Principatelor, zi care întruchipează în lungul deceniilor sâmburele din care a ţâşnit şi s'a înegat strângerea Românilor de pretutindea într'un singur stat şi sub aceeaşi conducere, purtaţi fiind de nizuinţe şi de teluri comune. s'a prăznuit anul acesta, la Sibiu, ca şi în alte părţi ale ţării, într'o atmosferă de simplitate sobră.

Elevii şcoalelor din localitate au serbat ziua în cadrul propriilor instituţii, ascultând cuvântări ocazionale şi executând ei înşişi programe de jocuri, declamări şi cântece româneşti.

La orele 11, reprezentanţi ai instituţiilor locale în frunte cu *I. P. S. Mitropolit Nicolae*, dl prefect *Aurel Mocanu*, dl general *Romulus Dumitriu*, etc., s'au strâns în catedrala mitropolitană, unde s'a slujit o doxologie de către P. S. *arhiereu vicar Teodor* şi un sobor de preoţi şi diaconi. Corul Şcoalei normale, condus de păr. prof. *Gh. Şoima*, a cântat răspunsurile.

După sf. slujbă, în faţa catedralei, dl general *R Dumitriu* a adresat ostaşilor cuvinte de bune urări pentru M. S. Regele şi Ţară, şi apoi o companie de elevi ai şcoalei militare din localitate a defilat prin faţa şefilor de autorităţi.

Cu toată sobrietatea în care s'a desfăşurat, prăsnuirea a adus momente de reculegere şi de curată înălţare. Cugetul nostru a sălăşluit câteva clipe asupra tuturor luptătorilor cari au contribuit la închegarea Românilor într'o unitate naţională netrecătoare.

C.

Aviz oficial

Aducem la cunoştinţă personalului bisericesc din Arhiepiscopia noastră, că până ce On. Minister al Cultelor va asigura fondurile depline în vederea funcţinnării Consistoriilor spirituale mitropolitane;

Sfântul Sinod, prin hotărârea Nr. 1596/1946, adusă în şedinţa sa dela 11 Decemvrie 1946, a fixat drept taxă de apel suma de 150.000 Lei, care se va plăti odată cu introducerea apelului celui în cauză.

Consiliul arhiepiscopesc

Sprijiniţi cu drag

Telegraful Român

Organul lui Şaguna din 1853

INFORMAŢIUNI

INTERNE:

Marţi 14 Ian. c., s'a ţinut şedinţa Consiliului Plenar al Episcopiei Clujului convocată excepţional în vederea substituirii lucrărilor Adunării eparhiale, până la întrunirea acesteia.

Semi-luna Roşie turcă a donat Crucii Roşii a României 30 tone grâu şi 6 tone zahăr, pentru regiunile înfometate.

Elveţia a oferit guvernului nostru suma de 20 milioane lei pentru ajutorarea populaţiei bântuite de secetă.

† **Au trecut la cele veşnice**: Protopopul *Macarie Guşcă*, întemeietorul mânăstirii „Sf. Ilie dela Isvor" din Banat, al cărei stareţ a fost până la moarte.

Pr. Petru Partenie, fost director al Seminarului Central din Bucureşti.

Domnul să le facă parte cu dreptii!

† **Protopopul stavrofor Cornel Magieru,** vicar-revizor al eparhiei Aradului, fratele P. Sf. Episcop Andrei al Aradului, a trecut la cele veşnice la vârsta de 54 ani. Adormitul în Domnul a fost un preot devotat bisericii şi slujbei sale, un bun Român şi un harnic scriitor de lucrări de zidire sufletească pentru popor. Dumnezeu să-l odihnească cu dreptii!

Exprimăm eparhiei Aradului şi P. Sf. Episcop Andrei îndureratele noastre condolenţe.

EXTERNE:

Luni 10 Februarie, orele 17, va fi semnat la Paris tratatul de pace cu România.

In întreaga Rusie s'a comemorat a 23-a aniversare dela moartea lui Lenin.

Rezultatul final al alegerilor din Polonia este următorul: Blocul guvernamental 383 mandate, Partidul ţărănesc al lui Mikolajczyk 27 mandate, celelalte grupări politice 24 mandate.

Dl de Gasperi, primul ministru italian, a demisionat.

Dl Vincent Auriol a fost ales preşedinte al Republicii franceze.

Intre Marea Britanie şi Franţa se va încheia un tratat de alianţă.

Lucrările Conferinţei adjuncţilor miniştrilor de externe continuă la Londra.

Dl Ramadier a format noul guvern francez.

---

peste care se arcueşte suveran silueta muntelui cu piscuri împlântate dincolo de scamele norilor.

Programul vostru de viaţă se iroseşte aşa dar, în sala de curs, şi'n anticamera ei, în bibliotecă.

...Parţial!... Căci casa voastră de învăţătură nu-l epuizează integral. Sunteţi studenţi; dar studenţi teologi. Iar ştiinţa sfântă ai cărei oaspeţi cinstiţi aţi devenit după matură chibzuinţă, este o *realitate bipolară*. Ea se mişcă între polul *ştiinţei* şi acela al *vieţuirii în credinţă*. Dacă lipseşte polul ştiinţei, sau dacă dispare, rămâne spuma vieţuirii în credinţă. Pe când dacă lipseşte substanţa credinţei, Teologia decade la nivelul unei ştiinţe „pure", cu caracter formal, fără nici o priză asupra conduitei celui ce se trudeşte să-i pătrundă adâncurile înţelepciunii.

Iată de ce programul vostru studenţesc are nevoie de-o întregire firească. Inceput în sala de curs, el se desăvârşeşte aici, în fervorile rugăciunii.

Acolo, vi se vorbeşte — şi vorbiţi şi voi — *despre* Dumnezeu.

Aici, în rugăciune, staţi înşivă de vorbă *cu* Dumnezeu.

Iisus Hristos e, pentru noi toţi, obiect de ştiinţă; dar mai ales rădăcină a credinţei. Învăţând să-L cunoaştem, învăţăm să vieţuim întru El. Altfel spus: Învăţăm să-L cunoaştem ca să ştim vieţui cu adevărat întru El.

E năzuinţa noastră de căpetenie ca toate ale lumii acesteia să fie reaşezate întru El, — iar Iisus să devină *totul în toţi*.

...Adică *şi în voi!*

Iată rostul tainic al acestor zile spirituale, cu ale căror zori înflăcărate de Răsăritul răsăriturilor unii dintre voi îşi încrucişează ochii tineri pentru întâia oară. Sorbiţi cupa înţelepciunii lor fără de seamăn şi fără de moarte, până la capăt.

Primeniţi-vă! Innoiţi-vă!

GRIGORIE T. MARCU

24 X 1946.

CĂRȚI ȘI REVISTE

„Revista Economică“, Nr. pe Decemvrie 1946, organ financiar economic ce apare în orașul nostru sub conducerea dlui Dr. Mihai Veliciu, înfățișează în articolul de fond întitulat: *Mitropolitul Andrei Șaguna și „Asociațiunea Transilvană“*, rolul nemuritorului ierarh în cadrele bătrânei societăți culturale „Astra“, căreia Șaguna — zice autorul articolului — *„îi dase viață și toată puterea lui de muncă“.*

AVIZ

Aducem la cunoștința P. C. Preoțimi din Arhiepiscopia noastră că prima de activitate de 70% pe luna Noembrie 1946 am încasat-o la 9 Ianuarie 1947, iar cea de pe Decembrie 1946 la 20 Ianuarie 1947. Am început trimiterea lor prin CEC, dar P. C. Preoți cari doresc le pot ridica dela oficiul de casă al Arhiepiscopiei.

Sibiu, la 21 Ianuarie 1947.

Consiliul Arhiepiscopesc

AU APĂRUT! AU APĂRUT!

Calendarele

BUNULUI CREȘTIN

cu Șematism Lei 30.000·—; fără Șematism Lei 16.000·—

ȘI

„OASTEA DOMNULUI“

Lei 16.000·—

pe anul 1947

Calendarele au un cuprins foarte bogat și variat și sunt împodobite cu multe ilustrațiuni frumoase. Se pot comanda dela Librăria Arhidiecezană din Sibiu. La comande de peste 10 ex. se dă rabatul cuvenit. Pe lângă prețul Calendarelor să se mai adauge încă Lei 1500 pentru porto postal.

— **Contra ramburs nu se trimit** —

Nr. 13623/946

Concurs din oficiu

Pentru întregirea parohiei de clasa *întâia* **Poiana Mărului I** din protopopiatul Bran, publicăm Concurs cu termin redus de 15 zile. Venite:

1. Salar dela Stat. 2. Sesiune parohială 6 jugăre pământ. 3. Venitele stolare obișnuite în protopopiatul Bran. Indatoriri;

Pe lângă alte îndatoriri, preotul va catehiza în școala primară și va predica în Dumineci și sărbători.

Cererile de Concurs se vor trimite la Consiliul arhiepiscopesc în Sibiu, care va face numirea preotului.

Sibiu, din ședința secției bisericești la Consiliului arhiepiscopesc, ținută la 14 Ianuarie 1947.

Consiliul arhiepiscopesc

(1) 2—3

Concurs

Pentru întregirea parohiei vacante de clasa III-a **Chichiș** cu filiile **Băcel** și **Coșeni** din protopopiatul Sf. Gheorghe, se publică concurs cu termin de 30 zile dela prima publicare în Telegr. Român.

Beneficii:

1. Salar dela Stat conform pregătirii teologice și anilor de serviciu.

2. Sesiune parohială 20 jug. pământ foarte bun.

3. Două case parohiale, dintre care una în formă de castel, cu pivniță mare, grajd și cu 5 jugăre pământ lângă ea.

Indatoriri:

Pe lângă îndatoririle generale, cel ales va face gratuit catehizația în școala primară și va predica regulat în Dumineci și sărbători.

Atragem în mod deosebit atențiunea preoților noștri asupra parohiei Chichiș, care având avere în pământ și pădure are perspective frumoase de desvoltare, fiindcă are gară în loc și la o distanță foarte apropiată de Brașov.

Cererile de concurs, cu actele necesare, vor fi trimise pe adresa Consiliului arhiepiscopesc în Sibiu.

Consiliul Arhiepiscopesc

(2) 2—3

Concurs

Pentru ocuparea parohiei vacante de clasa II-a **Cărpiniș** din protopopiatul Brașov, se publică concurs cu termin de 30 zile dela prima apariție în Teleg. Român.

Venitele împreunate cu acest post:

1. Salar dela Stat.

2. Locuință în natură corespunzătoare prin transformarea școalei confesionale, sau cu chirie.

3. Venitele stolare obișnuite în parohie.

4. Sesiune parohială 6 jug. teren arabil.

5. Una ferdelă bucate de fiecare familie.

Indatoriri:

Cel ales va predica regulat în Dumineci și sărbători și va face catehizația în școala primară.

Concurenții își vor trimite cererile la Oficiul protopopesc din Brașov, însoțite de toate actele, de binecuvântarea arhierească de candidare și se vor prezenta în parohie pentru a servi, predica și a face cunoștință cu poporul, cu prealabila încuviințare a Oficiului nostru protopopesc.

Brașov, la 15 Decemvrie 1946.

Oficiul protopopesc ort. rom. al Brașovului în înțelegere cu Consiliul parohial din Cărpiniș

Dr. Nicolae Stinghe
protopop stavrofor

Nr. 331/1946 (65) 2—3

Concurs

Pentru întregirea parohiei vacante de clasa III-a **Măgura** cu filia **Topliță**, protopopiatul Băița, se publică concurs cu termin de 30 zile dela prima apariție în Telegraful Român.

Venitele împreunate cu acest post:

1. Salar dela Stat.

2. Stola obișinuită.

3. Matera Măgura: dela circa 80 familii câte una ferdelă cucuruz sfărâmat, care se va răscumpăra în bani. Filia Topliță: dela circa 72 familii câte una ferdelă cucuruz sfărâmat.

4. Filia Topliță: folosirea alor 7 jugăre fânaț.

5. Folosirea cimitirelor din materă și filie.

6. Casa parohială din materă este în construcție și după terminarea ei intră în folosința preotului, împreună cu grădina din jurul ei.

Cel ales va predica în Dumineci și sărbători și va catehiza elevii din școala primară.

Cererile de concurs, însoțite de actele necesare și de autorizația de a candida dela P. Ven. Cons. arhiepiscopesc, se vor înainta în termin la Oficiul protopopesc ortodox român din Băița.

Băița, la 17 Decemvrie 1946.

Oficiul protopopesc ort. rom.

Dumitru Secărea
protopop.

Nr. 691/1946. (64) 2—3

Concurs

Pentru întregirea parohiei vacante de clasa a II-a **Blăjeni-Plaiu**, protopopiatul Zarand-Brad, se publică concurs cu termin de 30 zile dela prima publicare în Telegraful Român.

Venitele împreunate cu acest post:

1. Salar dela Stat.

2. Venitele stolare obișnuite în parohie.

3. Folosirea cimitirului și a unui fânaț în mărime de 1 jug. 911 st. p.

Cel ales va catehiza elevii dela școala primară din parohie și va predica regulat în Dumineci și sărbători.

Cererile de concurs, însoțite de actele necesare cum și de autorizația de candidare dela P. V. Cons. arh., se vor înainta în termin, Oficiului protopopesc ortodox român Zarand-Brad.

Concurenții se vor prezenta în parohie într'o zi de Duminecă sau sărbătoare, cu aprobarea acestui Oficiu, pentru a face cunoștință cu poporul și pentru a celebra ori cuvânta.

Brad, la 7 Decemvrie 1946.

Oficiul protopopesc ortodox român Zarand-Brad în înțelegere cu Consiliul parohial din Blăjeni-Plaiu.

Pr. Alex. Fugătă
adm. prot.

Nr 314/1946 (63) 2—3

Concurs

Pentru întregirea parohiei vacante de clasa III-a **Costești** cu filia **Grădiștea de munte**, din protopopiatul Orăștie, se publică concurs cu termin de 30 zile dela prima apariție în Telegraful Român.

Beneficii:

1. Salar dela Stat.

2. Câte un ddal de porumb smicurat de fiecare casă, din cari 30 ddal revin cantorului și 10 ddal crâsnicului.

3. Câte una zi de lucru de fiecare casă, cu cantorul și crâznicul în proporția dela punctul 2.

4. Folosința celor două cimitire de 686 st. □ și a unui fânaț în „Deal“ de 1 jugăr.

5. Stola obișnuită în parohie și filie.

Obligații:

Cel ales va catehiza elevii și elevele dela școala primară, va predica regulat în Dumineci și sărbători și va locui în permanență în parohie în mijlocul credincioșilor.

Cererile de concurs, însoțite de acte și binecuvântarea arhierească, se vor trimite Oficiului protopopesc ort. rom. din Orăștie, iar candidații, cu știrea Oficiului nostru, se vor prezenta în parohie spre a fi cunoscuți de popor.

Orăștie, la 8 Decemvrie 1946.

Oficiul protopopesc ort. rom. din Orăștie în înțelegere cu Consiliul parohial din Costești.

Prof. **Zaharie Stanciu**
adm. prot.

Nr. 100/1947 (3) 1—3

Concurs

Pentru întregirea parohiei vacante de cl. II-a **Tohanul nou**, protopopiatul Bran, publicăm concurs cu termin de 30 zile dela prima apariție în Telegraful Român“.

Venitele împreunate cu acest post:

1. Salarul dela stat.

2, Taxele stolare obicinuite în parohiile prot. Bran.

Indatoriri:

1. Cel ales va predica regulat în duminecі și sărbători și va catehiza elevii și elevele școalei primare de stat din parohie.

2. Va activa statutar în cadrele societăților parohiale culturale și religioase: Sf. Gheorghe, Anastasia Șaguna, Casa Culturală, Reuniunea de femei și Oastea Domnului.

Cererile de concurs, prevăzute cu toate documentele necesare și cu încuviințarea de-a cundida dela Venerabilul Consiliu Arhiepiscopesc, se vor înainta în termin Oficiului protopopesc ortodox român Bran, Zărnești, jud. Brașov, iară concurenții se vor prezenta în parohie în Dumineca și sărbătearea ce le vom fixa-o spre a cânta, eventual a celebra, a predica și a face cunoștință cu poporul dreptmăritor.

Zărnești, 10 Ian. 1947.

Vasile Stoicanea
protopop

Nr. 505/1946. (62) 2—3

Concurs repețit

Pentru întregirea parohiei de cl. III-a **Deal**, protopopiatul Sebeșului, se publică concurs repețit, cu termen de 30 zile dela prima apariție în Telegraful Român.

Venitele împreunate cu acest post:

1. Salar dela Stat.
2. Locuință în natură.
3. Sesiune parohială 4½ jug. arător.
4. Una ferie must, de fiecare casă.
5. Venitele stolare obișnuite în parohie.

Indatoriri:

Cel ales va catehiza la școala primară din parohie și va predica regulat în Dumineci și sărbători.

Cererile de concurs, însoțite de toate actele necesare și de autorizația de a candida dela P. Ven. Consiliu arhiepiscopesc, se vor înainta în termin, la Oficiul protopopesc ort. rom. al Sebeșului.

Concurenții se vor prezenta în parohie, într'o zi de Duminecă sau sărbătoare, cu încuviințarea prealabilă a Oficiului protopopesc, pentru a face cunoștință cu credincioșii.

Sebeș-Alba, 7 Decemvrie 1946.

Oficiul protopopesc din Sebeș-Alba în înțelegere cu Consiliul parohial din Deal.

Prot. **Dumitru Ciuchendea**
adm. protopop.

(60) 1—3

Concurs

Pentru întregirea parohiei vacante de cl. III-a **Săcămaș** cu filiile **Stăncești** și **Ohaba**, din protopopiatul Dobra, jud. Hunedoara, se publică concurs cu termin de 30 zile dela prima apariție în „Telegraful Român“.

Venitele împreunate cu acest post:

1. Salar dela Stat.

2. Sesiune parohială 7,133 jug. arător de prima calitate, 4,1452 jug. fânețe, folosința unei grădini de 684 stj., iarba și fructele din cimitirul bisericii.

3. 20 metrii steri lemne de foc din pădurea bisericii. Fasonatul și transportul privesc pe preot.

4. Casă parohială în stare bună, constătătoare din 3 camere.

5. Dela filiile Stăncești și Ohaba câte 20 litri de porumb sau grâu.

6. Venitele stolare obișnuite în parohie și filii.

Indatoriri:

Cel ales va catehiza regulat la școala primară din materă. Va predica în fiecare Duminecă și sărbătoare și va administra normal filiile.

Cererile de concurs, însoțite de toate actele necesare și autorizația dela Prea Veneratul Consiliu Arhiepiscopesc, se vor înainta în termin la Oficiul protopopesc ortodox român din Dobra, j. Hunedoara.

Concurenții se vor prezenta în parohie într'o zi de Duminecă sau sărbătoare, cu încuviințarea prealabilă a Oficiului protopopesc, pentru a face cunoștință cu credincioșii.

Dobra, la 15 Noemvrie 1946.

Oficiul protopopesc ort. rom. din Dobra în conțelegere cu Consiliul parohial din Săcămaș.

Alex. Florea,
protopop

Redactor responsabil: Preot Dr. CORNELIU SÂRBU. Editura și tiparul Tipografiei Arhidiecezane, Sibiu.

BIBLIOTECA CENTRALĂ „ASOCIAȚIUNII" SIBIU

ANUL XCV SIBIU, 16 Februarie 1947 Nr. 5—6

Telegraful Român

Organ național-bisericesc. Intemeiat în 1853 de M.

Onor. Asociațiunea pentru literatura română și cultura poporului român Sibiu
Str. Șaguna 8

Abonamentul: pentru parohii cl. I Lei 150.000; cl. II Lei 120.000; cl. III Lei 100.000. Particulari Lei 100.000. Autorități și străinătate Lei 150.000. De sprijin Lei 200.000. Pentru America 10 Dolari.

Articole și corespondențe se adresează REDACȚIEI Telegraf. Român Sibiu strada Mitropoliei Nr. 45. — Articole nepublicate nu se înapoiază. — Scrisori nefrancate se refuză.

Prețul inserțiu un cm.² 200 Lei pentru odată, ... se publică de mai multe ori se dă rabat corespunzător

Abonamentele și inserțiunile se adresează ADMINISTRAȚIEI foii Telegraful Român, Sibiu, strada Mitropoliei Nr. 45

Nr. 1721/1947

Nicolae,

din îndurarea lui Dumnezeu Arhiepiscop al Arhiepiscopiei ortodoxe române de Alba-Iulia și Sibiu și Mitropolit al Românilor ortodocși din Ardeal, Banat, Crișana și Maramureș

Iubitului cler și popor: Har și milă dela Dumnezeu Tatăl și dela Domnul nostru Iisus Hristos

„Purtați sarcinile unii altora și așa împliniți legea lui Hristos". (Galateni 6, 2)

Iubiții mei fii sufletești,

In cuvântul de învățătură ce am avut bucuria să vi-l trimit cu prilejul sfintelor sărbători ale Crăciunului, v'am îndemnat părintește să ajutorați cu inimă darnică pe cei ce se găsesc în lipsuri și'n suferințe. Este mare numărul lor astăzi în țara noastră. Pe lângă războiul crâncen prin care am trecut și care a secătuit multă agoniseală și multă vlagă a poporului nostru, au venit cei doi ani de secetă ca o grea încercare peste noi. Mai ales seceta anului trecut a lăsat în urma ei multă sărăcie și jale. Cea mai năpăstuită parte a pământului românesc a fost *Moldova* și locuitorii ei blânzi și buni. Câmpurile lor au fost arse și n'au adunat de pe ele nici nutrețuri pentru vite, nici grâu și porumb și alte recolte de trebuință pentru hrana oamenilor. Astăzi, în mijlocul acestei ierni cumplite, ne vin de acolo strigăte desnădăjduite după ajutor. Frații noștri de-un sânge, de-o limbă și de-o lege cu noi, iubiții noștri frați din Moldova, de unde ne-a venit lumină și întărire în vremurile de asuprire sub jug străin, frații noștri din Moldova care a adăpostit armata și nădejdile noastre cele mari în războiul de întregire a neamului, ei se găsesc astăzi în mare suferință și strigă după ajutorul nostru! Mii de copii de-ai lor au fost aduși la noi ca să scape din ghiarele foamei, iar prin orașele și satele și prin gările noastre întâlnim Moldoveni veniți să-și câștige pe seama familiilor lor rămase acasă în mizerie pânea cea de toate zilele. Acum e timpul să ne arătăm frăția românească și dragostea creștinească față de frații noștri ajunși la grea strâmtorare. Acum e timpul să ne dovedim prin fapte credința noastră, ascultând glasul Sf. Apostol Pavel, care ne îndeamnă: *„Purtați sarcinile unii altora și așa împliniți legea lui Hristos".*

Statul și Guvernul au luat măsuri pentru ajutorarea regiunilor bântuite de secetă. A fost alcătuit Comitetul pentru ajutorarea Regiunilor Secetoase, numit pe scurt *C. A. R. S.*, care are ramificații în toate județele Țării. In județul Sibiu am fost ales eu președinte de onoare al comitetului. Am iscălit o chemare către toată suflarea românească din județ, cerându-i să jertfească pentru frații din Moldova; după cum sunt informat, Sibiul și-a făcut datoria între cei dintâi.

Asemenea chemări au fost adresate creștinilor din toate județele. S'au făcut colecte pretutindeni din partea unor societăți și din partea autorităților. S'au colectat bani, alimente și îmbrăcăminte — și au fost trimise în Moldova. Să nu dați crezământ svonurilor deșarte, că lucrurile colectate n'ar fi ajuns acolo unde trebuiau să ajungă. Dar lipsurile fraților noștri din Moldova sunt atât de mari încât n'au putut fi acoperite din daniile trimise acolo până acum. Numai ajutându-i fără stânjenire îi vom putea scăpa de foametea ce-i amenință până la noua recoltă. *Căci acolo mor oameni de foame.* Când aștern pe hârtie aceste cuvinte dureroase, iată ce mi-a fost dat să citesc într'o gazetă cu știri din Iași: „Foametea face victime. In Golăești 12 morți, la Cârpiți de asemenea. In satele Iașului familii întregi au murit de foame". In altă scrisoare din Iași se spune: „Profesorul Scobai Gh. (pensionar), a murit de foame. In strada Spancioc a fost găsită o femeie moartă din cauza foamei și a frigului. In șoseaua națională au fost găsite două ființe moarte. La autopsie le-a găsit în stomac frunze de castan. Oamenii mănâncă frunze de sfeclă fiartă, din această cauză se îmbolnăvesc și mor cu zecile. Patru copii — dintr'o familie — n'au mai gustat pâine de 35 de zile"... Dar cine poate ști toată suferința care s'a prăbușit peste frații noștri din Moldova? Inimă de piatră să ai — și totuși te-ai cutremura la auzul știrilor ce ne vin de acolo.

Acum a sosit rândul Bisericii, care este mama cea bună a tuturora, ca să-și arate purtarea ei de grijă față de cei năpăstuiți. Ei și fiilor ei le-a încredințat Mântuitorul îndatorirea de-a sătura pe cei flămânzi, de-a adăpa pe cei însetați, de-a primi pe cei străini, de-a îmbrăca pe cei goi, de-a cerceta pe cei bolnavi (Mat. 25, 35—36). Aducându-ne aminte că la judecata de apoi vom fi întrebați cum am împlinit toate acestea, am luat hotărârea ca împreună cu voi, iubiții mei fii sufletești, să întindem mână de ajutor fraților noștri din Moldova. Știu că ați dat pentru ei și până acum. Știu că cucernicii noștri preoți își au partea lor la reușita colectelor ce s'au făcut prin orașele și satele noastre. Știu că nici la noi recolta anului trecut, tot din pricina secetei, n'a fost îmbelșugată, ci a suferit mari scăderi. Cunosc toate greutățile dela noi. Cu toate acestea vă rog să priviți îndemnul meu cu gând curat și cu dragoste, așa cum a ieșit din inima mea. Nu mă îndrept către cei ce sunt în lipsuri și la noi. Lor le cer să se gândească cu durere că nu sunt în stare să dea și ei pentru frații din Moldova. Dar rog să nu-și facă păcat aceia cari pot da măcar ceva, dar totuși n'ar voi să dea. Când se va ceti acest cuvânt al meu în bisericile noastre, vom fi intrat în sfântul și marele post al Paștilor, când tot creștinul se gândește la înfrânarea poftelor și la cumpătare într'ale mâncării. Să facem cu toții, dragii mei, de data aceasta o încordare și mai mare a cumpătării în mâncare, iar ceeace ni-a întrecut să punem la o parte pe seama fraților din Moldova. In felul acesta ne facem și nouă un bine care se întinde până în viața cea netrecătoare, dar vom ajuta și pe frații noștri cei lipsiți. Nu v'am trimis în vremea celor 26 ani încheiați ai păstoririi mele decât cuvinte de mântuire și nu v'am îndemnat decât la fapte de mântuire pentru sufletul fiecăruia și pentru neamul nostru întreg. Cu aceeași inimă vă vorbesc și de data aceasta și vă rog în numele Domnului și Mântuitorului nostru Iisus Hristos, care cunoaște gândurile tuturora, să săriți în ajutorul fraților Moldoveni, fiecare cu cât poate și cu cât îl trage inima *„căci pe dătătorul de bună voe îl iubește Dumnezeu"* (II Cor. 9, 7). Din daruri întinse de mâni multe prin parohiile noastre se vor aduna grămăjioare bune, pe cari le va binecuvânta Domnul, cel ce a săturat mulțimile în pustie.

Se va colecta *grâu, porumb sfirmit* și *fasole*, iar dacă va înceta primejdia de îngheț — și *cartofi.* Asemenea se vor colecta *haine* și *încălțăminte.*

Pentru ducerea la îndeplinire a lucrării noastre de ajutorare se va proceda astfel:

I. 1. Acest apel părintesc al meu va fi cetit în *Dumineca Ortodoxiei,* cea dintâi din postul mare, *din* 2 *Martie* a. c., înaintea credincioșilor la sfârșitul liturghiei, în toate bisericile noastre.

2. In aceeași zi, după masă, se va întruni consiliul parohial sub conducerea preotului local și se va organiza în vederea colectării, alegând echipe de câte doi membrii din sânul său ori cooptând alți credincioși din parohie potriviți scopului. Societățile parohiale: Reuniunea Femeilor, Societatea „Sf. Gheorghe" a tineretului și „Anastasia Șaguna" a fetelor vor da ajutor la colectare. In aceeași ședință consiliul parohial va alege *locul* unde vor fi adunate darurile în parohie.

3. In cele trei zile următoare, adecă *Luni, Marți și Miercuri,* din 3, 4 și 5 Martie, echipele alese vor face colecte prin parohie și vor primi darurile la locul de colectare.

4. Despre toate darurile adunate se va face o *listă,* în două exemplare, în care vor fi introduse numele credincioșilor cari au dăruit, cum și darul și cantitatea (în kilograme) dăruită de fiecare. Un exemplar al listei de colectare va rămânea spre păstrare la oficiul parohial, iar al doilea va fi trimis deodată cu colecta din parohie la oficiul protopopesc.

5. In ziua de *Vineri 7 Martie* se vor întruni din nou consiliile parohiale, vor constata rezultatul colectei și vor întocmi definitiv lista colectei în două exemplare.

6. In zilele de *Sâmbătă, Duminecă și Luni* din 8, 9 și 10 Martie c., fiecare parohie va *transporta* darurile sale și le va vărsa în depozitul dela protopopiat. Prin urmare oficiile protopopești se vor îngriji din vreme să aibă la dispoziție *un depozit* în apropierea gării locale.

7. Tot așa se va proceda și în *parohiile vacante.* Acolo c. preoți cari le administrează vor lua dispozițiile de lipsă să se organizeze consiliul parohial, în frunte cu epitropul, conformându-se întru toate dispozițiilor de mai sus.

8. Dacă o parohie e mai apropiată de alt centru protopopesc decât acela căruia-i aparține, ea va putea transporta rezultatul colectei la centrul protopopesc cel mai apropiat, dar oficiul parohial respectiv va raporta atât oficiului protopopesc căruia îi aparține, cât și aceluia la care a transportat colecta.

9. Oficiile protopopești vor raporta *Consiliului Arhiepiscopesc* care e rezultatul colectei concetrat la sediul protopopiatului, îndată după primirea lui, dar *cel mai târziu până Vineri la 14 Martie c.* și vor aștepta să primească dela noi dispozițiile pentru încărcarea în vagoane.

10. Vagoanele de încărcare vor trece în gările dela C. F. R. din centrele protopopești în ordinea următoare: Dobra, Ilia, Deva; la Deva vor aduce colecte cei din protopopiatele Zarand și Băița, cu camioane b. o. dela Soc. Mica; Hunedoara, Jiu (Petroșani) și Hațeg vor ieși cu darurile la gara Simeria, apoi urmează: Orăștie, Sebeș (prin Vinț), Mercurea, Sălișteș, Sibiu, Agnita va ieși cu darurile la Sibiu, apoi Avrig, Făgăraș, Șercaia (Oltul) și Brașov. A doua linie cu gările: Târnăveni, Blaj, Mediaș, Dumbrăveni, Sighișoara, Odorheiu va veni la Sighișoara, apoi Rupea-Brașov. La Brașov vor concentra colectele lor și protopopiatele: Bran (Zârnești), Sf. Gheorghe și Oituz (Tg.-Săcuesc).

II. Cu mare bucurie am auzit din toate părțile despre dragostea cu care credincioșii și c. noștri preoți au primit *copii cari au fost aduși la noi din Moldova.* Indatorăm pe c. preoți să stee într'ajutor și de aici încolo cu toată inima la plasarea copiilor în familii și să se intereseze deaproape de felul cum sunt îngrijiți în toate privințele, până la recolta viitoare. Să se gândească

cu toţi la cuvintele cu adânc înţeles ale Mântuitorului: *„Cine va primi pe un prunc ca acesta întru numele meu, pe mine mă primeşte“* (Mateiu 18, 3).

III. Hainele şi încălţămintele ce se vor colecta să fie păstrate la centrele protopopeşti, până ce vom lua de aici dispoziţii, dupăce oficiile protopopeşti ne vor informa despre obiectele colectate.

IV. Sfătuim oficiile noastre parohiale şi protopopeşti să invite la şedinţe şi să atragă la o bună cooperare şi *organele administraţiei locale* şi ale *organizaţiei C. A. R. S.*-ului, ca astfel, prin armonioasa conlucrare a tuturor, rezultatul coiectei să fie cât mai mulţumitor şi mai cu folos pentru iubiţii noştri fraţi din Moldova.

Iubiţii mei fii sufleteşti,

Trăim într'o lume cu poveri şi sarcini grele. Aşa a voit Dumnezeu să fie lumea, ca să ne răscumpărăm păcatele şi să ne câştigăm răsplata faptelor noastre. Să ascultăm deci de cuvântul Apostolului: *„Purtaţi sarcinile unii altora şi aşa împliniţi legea lui Hristos“*. Să luăm asupra noastră, întrucât avem putinţa, sarcinile fraţilor noştri din Moldova, căci nu ştim ce ni se poate întâmpla şi nouă, după vorba românească: *„Azi mie, mâne ţie“...*

Cu multă bucurie vă aduc la cunoştinţă că creştinii din America, organizaţi în asociaţia lor *„Church World Service“*, adecă *„Serviciul mondial al Bisericii“* ni-au promis un mare ajutor pentru orfanii şi săracii din Ţara noastră. Până acum ne-au sosit 11 tone cu îmbrăcăminte, încălţăminte şi alimente, pe cari le vom împărţi după cum ne-au scris binefăcătorii noştri din America, cărora le datorăm mare mulţumită.

Iată cum se îngrijeşte bunul Dumnezeu de cei ce trăesc în lipsuri. Prin jertfa Unuia născut Fiului Său pe cruce ni-a purtat sarcinile noastre. Să fim deci gata şi noi, urmându-i pilda ce ni-a dat, să purtăm sarcinile iubiţilor noştri fraţi în suferinţă. Dumnezeu îşi trimite binecuvântările cele mari în timpuri grele şi întărire sufletelor când încercările sunt mai mari. Dar aceste binecuvântări şi întăriri se coboară numai peste oamenii cari îşi deschid inimile să le primească şi cari nu fug de sarcini, ci le poartă cu vrednicie.

Aşa înţelege sfânta noastră Biserică să-şi tălmăcească şi împlinească datoria în mijlocul vremii de azi. Darul ei va fi trimis *eparhiilor din Moldova*, ca ele, în frunte cu înalţii lor Ierarhi, şi în înţelegere cu organele C.A.R.S.-ului, să le împartă celor mai lipsiţi. Când darurile vor fi colectate, vom ruga eparhiile din Moldova să-şi trimită oamenii lor de încredere cari să le însoţească spre locul destinat.

Implorând binecuvântarea lui Dumnezeu peste fraţii noştri din Moldova şi peste fiii noştri sufleteşti cari vor asculta de chemarea ce le-o fac, am rămas

Sibiu, la 15 Februarie 1947

al vostru al tuturor de tot binele voitor

(ss) Nicolae,
arhiepiscop şi mitropolit

Donaţie. Intru pomenirea protopopului Ioachim Muntean, a Dr. Viorel Debu şi prof. Alexandru Gherman, dna *Martoara Gherman n. M ntean* a donat bisericii din Sibiu-Iosefin o preţioasă cruce de argint, faptă pentru care credincioşii parohiei îi exprimă mulţămiri.

Fundaţia Lapedatu

In cele ce urmează, vrem să înfăţişem procesul de naştere, de desvoltare şi situaţia actuală a Fundaţiei Lapedatu, al cărei nobil scop se realizează în cadrele Aşezământului Veturia I. Lapedatu şi Căminului pentru intelectuali dela Sibiu.

La anul 1933 o seamă de intelectuali din Sibiu, în frunte cu Dr. Ioan Bunea, fostul director al Liceului „Gh. Lazăr“, au luat lăudabila iniţiativă de a pune bazele serioase ale unei fundaţiuni caritative, ce urmă să poarte numele vrednicei şi neuitatei Veturia I. Lepedatu. Iniţiatorii urmăriau strângerea unui fond pentru ajutorarea elevilor săraci şi silitori dela şcolile locale şi eternizarea numelui aceleia care timp de două decenii a fost ocrotitoarea generoasă a tinerimii studioase.

Apelul iniţiatorilor se adresa în primul rând foştilor beneficiari ai „Mesei Studenţilor“ din oraşul nostru, instituţie caritativă cu o vechime de aproape o jumătate de secol şi care nu era o simplă cantină şcolară, ci a rămas până azi un adevărat aşezământ de educaţie morală, culturală, naţională şi socială, în cadrele căruia Veturia I. Lapedatu şi-a cheltuit cu o pilduitoare generositate cele mai nobile energii ale sufletului său ales.

Iniţiativa părea modestă la început şi nimeni nu se gândia pe atunci, că în scurtă vreme aşezământul plănuit avea să devină o fundaţiune de proporţii considerabile.

Cel dintâiu răspuns la apelul lansat de fostul director Dr. Ioan Bunea, l-a dat tocmai tovarăşul de viaţă al amintitei excepţionale figuri femenine, dl Ion I. Lapedatu.

Intr'o scrisoare adresată unui prieten, d-sa spune — faţă de gândul modest al iniţiatorilor — următoarele: *„M'am hotărît ca să înfiinţez un Aşezământ cultural şi filantropic, de proporţii mai mari, în amintirea neuitatei mele tovarăşe de viaţă“*. Incă a doua zi începutul realizării acestui gând a prins întruchipare printr'o frumoasă donaţiune în bani a d-sale.

Strângerea fondului necesar viabilităţii aşezământului, s'a realizat prin donaţiunile an de an ale donatorului. Strânsă cu trudă şi chivernisită cu osebită destoinicie prin grija permanentă a dlui Ion I. Lapedatu, averea aşezământului asigură viitorul acestuia.

In anul 1938 dl Ion I. Lapedatu a făcut Actul de Fundaţiune, prin care aşezământul a fost pus sub auspiciile Arhiepiscopiei ortodoxe române de Alba-Iulia şi Sibiu. După cum rezultă din acest act, scopul aşezământului este îndoit: primul, să înlesnească tineretului şcolar propăşirea la învăţătură prin acordarea de ajutoare şi burse celor săraci şi silitori; al doilea, înfiinţarea unei Case de odihnă pentru adăpostirea intelectualilor noştri ce şi-au câştigat merite deosebite pentru viaţa publică românească, dar sunt lipsiţi de mijloacele materiale şi morale ducerii, la bătrâneţe, unui trai potrivit.

O fundaţiune autonomă, cu patrimoniu propriu, asigură realizarea acestor două scopuri ale aşezământului. Conducerea aşezământului e încredinţată unei Epitropii fundaţionale. Patrimoniul fundaţional a sporit în cursul anului trecut cu 5.910.001 Lei şi a ajuns la 31 Dec. 1946 la valoarea de 32.910.230 Lei, compusă din depuneri, două imobile în Braşov, titluri de stat şi acţiuni.

In anul 1939 dl Ion I. Lapedatu a iniţiat — separat de patrimoniul aşezământului — un fond pentru construirea viitorului Cămin al intelectualilor bătrâni, numit Fondul Căminului. Constituit din contribuţiuni dela diferite instituţiuni, dela foştii beneficiari ai „Mesei Studenţilor“ şi dela prieteni şi cunoscuţi, precum şi dintr'o sumă egală cu toate aceste contribuţiuni, adăugată din partea sa de dl Ion I. Lapedatu, acest fond a alimentat statornic ridicarea căminului proiectat, începută în anul 1943. El, adecă Fondul Căminului, a ajuns la 31 Dec. 1946 la suma de 109.519.012 Lei, iar cheltuelile clădirii căminului au atins la finea anului 1946 totalul de 117.730.358 Lei, diferenţa acoperindu-se în mod trecător din împrumuturi.

Astăzi casa — ridicată în Calea Poplăcii 10 — este ca şi terminată. E o clădire de proporţii mari, pe un front de 34 metri, cu subsol pentru instalaţiuni, locuinţele personalului de serviciu, bucătărie şi cămări; cu parter pentru sălile de administraţie, de recepţie, de bibliotecă şi de mese; cu două etaje pentru camerile beneficiarilar şi cu mansardă pentru locuinţa directoarei şi serviciul medical. E una din constucţiile cele mai impozante ale Sibiului.

E timpul suprem ca această înfăptuire — unică la noi în ţară — să fie dată cât mai curând nobilei sale destinaţiuni. Iar înzestrarea casei cu mobilierul şi cu aranjamentul necesar, abia a început şi necesită o sumă imposibil de realizat pentru fondul respectiv. Puterea excepţională de muncă a dlui Ion I. Lapedatu ca şi înţelegerea şi solicitudinea ce se cuvine unei astfel de opere, sunt chezăşia tare că deschiderea casei nu va întârzia mult.

Marele congres creştin dela Amsterdam

I. P. S. Sa Arhiepiscopul şi Mitropolitul Damaschin al Bisericii ortodoxe din regatul Greciei, împreună cu alţi membrii ai episcopatului ortodox grec, a primit o delegaţie trimisă de comitetul central al mişcării ecumenice, cu sediul în Geneva, ca să invite Biserica ortodoxă a Greciei la *marele congres creştin* care se va ţine în a. 1948 în Amsterdam şi pentru care de pe acum se fac pregătiri. Inalţii ierarhi ai Bisericii greceşti au acceptat invitaţia ce li s'a făcut, promiţând că vor participa la acea mare întrunire creşinească.

Nu va putea lipsi dela acea afirmare a credinţei creştine în lume nici Biserica noastră, care va trebui să-şi aibă de sigur reprezentanţii ei.

Comunicat

Aducem la cunoştinţa C. Preoţimi din Arhiepiscopia noastră, că pentru acoperirea speselor avute cu încadrarea persoalului bisericesc conf. cu prevederile Stututului Funcţionarilor Publici, am repartizat asupra fiecărui preot, diacon şi cântăreţ bisericesc câte 10,000 Lei.

Sumele le-am încasat în do ă rate egale de câte 5000 Lei, din îndemnizaţia de activitate pe pe lunile Octomvrie şi Noemvrie 1946.

Sibiu, 14 Febr. 1947.

Consiliul Arhiepiscopesc

FOIŞOARA

Biserica şi asistenţa socială[1]

Intâmplarea face să mă prezint în faţa Frăţiilor Voastre cu o conferinţă ca cea de faţă, al cărei subiect este, după cum ştiţi: *„Biserica şi asistenţa socială“*.

Aş vrea să Vă rog, mai întâi de toate, să-mi daţi voie a Vă face mărturisirea unei temeri că nu voiu putea eshauria întreg materialul ce domină asupra acestui subiect grandios cu privire la trecut, prezent şi proiectarea lui în viitor, ci mai curând, scurta expunere ce o voi face, nui este altceva decât culegerea câtorva flor din imensul câmp împodobit al asistenţei Bisericii, de unde Frăţiile Voastre culegând în urma mea cu braţul încărcat, tot vor mai rămâne destule pe câmp încă neculese.

Cineva a spus că „Biserica nu este altceva decât preoţii pe care ea îi are, iar poporul este ogorul Domnului“. Aceasta mă îndeamnă să interpretez că tot ceea ce Biserica face pe terenul asistenţei sociale, nu este altceva decât munca şi abnegaţia depusă de aceşti modeşti şi anonimi slujitori ai altarelor, pentru a şterge o lacrimă, a alina o suferinţă şi a grăbi sosirea unor vremuri mai bune printre oameni.

A spune: Biserica şi asistenţa socială, este sinonim cu a spune: Soarele şi viaţa pe pământ, sau lumina şi organul vederii, sau aerul şi aparatul respirator.

Asistenţa socială este o funcţiune a Bisericii, iar Biserica este optima condiţiune pentru fericita împlinire a acestei funcţiuni, după cum soarele este suprema condiţie a vieţii pe pământ, lumina pentru vedere şi aerul pentru respiraţie!

Termenul de „Asistenţă socială“ care nouă celor ce azi ne pare atât de nou şi înzorzonat (ca orice termen tehnic), a existat cu mult înainte de a fi fost introdus în lexicoanele lumii. Chiar înaintea apariţiei omului pe pământ. Creatorul l-a pus ntr'o anumită măsură chiar şi în sufletul făpturilor necuvântătoare. Spre a Vă convinge, nu aveţi decât să studiaţi viaţa termitelor, să cunoaşteţi mai de aproape viaţa albinelor, a furnicilor, a păsărilor călătoare şi a multor vieţuitoare de pe faţa pământului, a căror viaţă este interesantă prin felul cum ştiu să şi-o pună în serviciul binelui comunităţii, din care ele fac parte.

Dar iacă făpturile necuvântătoare pot simţi binele social ca o pătură caldă care le ocroteşte, cu cât mai mult va simţi şi va aprecia acest bine acela pe care Creatorul său l-a zidit „după chipul şi asemănarea Sa, l-a făcut „numai cu puţin mai mic decât pe îngeri,... cu mărire şi cu cinste l-a încununat şi căruia toate le-a supus picioarelor lui“...

In umbra întunecată a veacurilor, omenirea însetată după bazele axiologice ale binelui îşi făureşte o sumedenie de sisteme de asistenţă socială, fiecare purtând în sine mentalitatea veacului şi a omului. Pentru a proiecta lumină asupra celui ce le întrece pe toate, nu voiu stărui asupra lor ci voiu reproduce o admirabilă povestire în care este vorba de un om căzut într'o prăpastie şi căruia în afară de puterile lui, trebuia să i vină cineva grabnic spre ajutor. Povestirea spune că pe la marginile prăpastiei se abat — între răstimpuri — trei personagii: Budha, Moisi şi Iisus.

La strigătul desnădăjduit al celui sinistrat — care în cazul dat simbolizează omenirea coborită pe căile pierzării — răspunde primul personagiu, Buddha, apărut el întâi pe marginea prăpastiei: „Cum ai putut să fi atât de nătâng, încât să cazi într'o prăpastie atât de mare!? N'am ce-ţi face, rămâi acolo!“

Apărând la rândul său Moisi şi auzind şi el aceleaşi strigăte desnădăjduite, îi dă şi el o formulă: „Dacă te ai putea ridica singur până la jumătatea prăpastiei, ţi-aş putea înt nde şi eu mâna şi atunci ai putea să fii salvat; altfel nu pot să-ţi ajut cu nimic, îmi pare foarte rău!“

Apărând în cele din urmă deasupra

[1] Temă susţinută în conferinţa preoţească de iarnă a prot. Mercurea, la 9 Dec. 1946.

Demisia Păr. Prot. stavrof. Dr. Dumitru Stăniloae

Cinstit de Facultatea de Teologie din Bucureşti cu preţuirea şi dragostea de a-l chema în termeni foarte elogioşi — cari culmineză în înşirarea P. C. Sale printre „personalităţile de prim rang în domeniul ştiinţei teologice române" — la catedra de Teologie Ascetică şi Mistică, Păr. Prot. stavr. Dr. Dumitru Stăniloae şi-a dat demisia din postul ce l-a ocupat în cetatea Ortodoxiei ardelene.

Din mişcătoarea cerere de binecuvântare şi de carte canonică, desprindem următoarele: „In acest moment de despărţire, simt că e o datorie de conştiinţă să mulţumesc I. P. S. Voastre pentru încrederea ce mi-aţi acordat-o tot timpul. Datorită ei m'aţi instituit profesor la Academia teologică într'o vreme când nu reprezentam decât o speranţă, iar mai târziu mi-aţi încredinţat misiuni din cele mai importante şi mai pline de cinste. Faptul acesta, apoi aprecierea, sfatul luminat şi bucuria sinceră cu care aţi însoţit necontenit străduinţele şi succesele mele în ogorul scrisului teologic, au alcătuit acea atmosferă spirituală care a stimulat cel mai mult activitatea mea, pe care din darul lui Dumnezeu şi printr'o muncă neprecupeţită, desinteresată şi închinată Sfintei noastre Biserici, am putut-o desfăşura în tot acest timp".

Pe baza cererii ce şi-a înaintat, Consiliul arhiepiscopesc i-a primit demisia şi i-a dat carte canonică. In şedinţa Consiliului din ziua de 11 Febr. a. c., I. P. Sf. nostru Mitropolit Nicolae şi-a exprimat regretul profund că pleacă şi totodată că pierde o forţă cum este Păr. Stăniloae, care s'a distins prin lucrări de o mare profunzime şi s'a arătat ca un bun educator al tineretului, ca un destoinic păstor sufletesc, care a condus Academia „Andreiană" 10 ani şi sub care s'a ridicat prestigiul acestei şcoli la rang universitar, înălţare legată şi de meritele personalităţii bogat împodobite a învăţatului teolog. La acelaşi înalt prestigiu a ridicat şi „Telegraful Român", al cărui prim redactor a fost timp de 15 ani.

Suntem convinşi că întreg clerul din Arhiepiscopie, al cărei podoabă era, va regreta plecarea Păr. Stăniloae, după cum regretă şi I. P. S. Sa, care l-a trimis la studii, l-a crescut şi l-a instituit la catedră.

In durerea pierderii P. C. Sale, ne mângâiem cu nădejdea că mai e deschisă calea unei întoarceri.

Fraţii moldoveni în suferinţă cer ajutorul credincioşilor din Arhiepiscopia noastră

Apelul

credincioşilor parohiei BURCEOAIA, judeţul Putna, către credincioşii din Arhiepiscopia Sibiului

Subsemnatul preot din parohia *Burceoaia*, jud. Putna, în numele acestor credincioşi Vă facem acest apel: Seceta din anul trecut 1945, dar mai ales seceta din anul 1946, ne-a distrus toate semănăturile din toamnă şi primăvară. Am muncit şi noi ca şi în toţi anii vieţii noastre, însă totul a fost zădarnic, dacă binecuvântarea lui Dumnezeu de sus nu s'a revărsat peste holdele noastre, aşa că azi suntem muritori de foame cu copiii noştri şi cu vitele vândute în dar. Parohia noastră este aşezată la confluenţa râurilor Siret şi Trotuş, fiindu-i terenul nisipos, din cauza secetei a ars tot ce s'a numit recoltă; la începutul lunei August 1946 holdele noastre aveau aspectul lunei Martie cu pământul gol.

Cu toată bunăvoinţa şi cu tot concursul din partea Statului, nu s'au putut lua măsurile necesare de aprovizionare, întru cât este vorba de milioane de suflete înfometate, aşa că la noi măsurile de aprovizionare sunt departe de a fi normale pentru populaţia noastră de 620 suflete, cari azi, în marea majoritate sunt fără de alimente, fără de îmbrăcăminte şi fără încălţăminte.

Cu lacrimi în ochi rugăm pe acei credincioşi milostivi, cari din prisosul lor, să trimeată pe adresa Oficiului Parohiei Burceoaia, jud. Putna, câte un mic dar într'un pachetel, fiecare ce-l va lăsa inima, de ex. 2—3 kgr. făină de grâu sau porumb, şuncă, grăsime, câte o cămaşă, haină sau ghete mai uzate sau bani în numerar.

Rezultatul întreg al acestui apel, îl vom publica în revista oficială a Sfintei Arhiepiscopii a Sibiului, arătând numele, comuna şi judeţul donatorului şi numele şi membrii familiei care a primit darul.

Avem credinţă mare în Atotputernicul Dumnezeu şi credem, că noi, o mână de oameni din această parohie, vom fi înţeleşi şi ajutaţi, de bunii creştini ai Sfintei Arhiepiscopii a Sibiului, cari nu ne vor lăsa fără de mângâiere.

Burceoaia la 28 Noemvrie 1946.

Preot **Gh. Budeanu**

Apelul

Parohiei FEDERIENI, jud, Botoşani, gara Hârlău

Inalt Prea Sfinţite Stăpâne,

Cu cel mai profund respect şi cu adâncă smerenie, avem onoare de a aduce la cunoştinţa I. P. S. Voastre următoarele:

Parohia **Federieni**, *compusă din satele Feredieni, Slobozia şi Poiana cu 485 capi d familie şi cu 2216 suflete a trecut în decursul acestor ani, prin cele mai mari şi grele încercări:*

In vara anului 1944 dela 25 Maiu—27 August din motive de ordin militar, a fost evacuată în locuri străine; locuitorii şi-au pierdut tot avutul, căci în graba, în care au fost evacuaţi, aproape nimic nu şi-au putut lua. La reintoarcerea în sate nimic nu şi-au mai găsit, totul se pierduse şi jalea era mare. In vara acestui an nici o palmă da loc n'a putut fi lucrată, căci era în zona operativă, unde nimeni nu avea voie să stea, sau să lucreze. Iarna anului 1944|1945 a găsit poporul cu mari nevoi, iar tifosul, care a bântuit cu furie, a făcut nenumărate victime. In primăvara anului 1945 cu populaţia slăbită de boli, cu vite slăbite din lipsa de hrană, cu lipsa de seminţe, s'au însămânţat puţine ogoare, care n'au dat aproape nimic din cauza secetei. Totuşi locuitorii n'au suferit aşa de mult, întru cât se puteau aproviziona din alte părţi. In toamna acestui an, ca niciodată, s'au însămânţat cu grâu cele mai multe ogoare iar în primăvara anului 1946, o palmă de de pământ nu mai rămânea neînsămânţată.

In sufletele tuturor încolţea nădejdea că vara acestui an va fi scăparea tuturor; munciau locuitorii din zori şi până'n noapte pe ogoare, se bucurau în sufletele lor, că mântuirea nu e departe şi munca lor va fi răsplătită cu rodul ţarinelor, livezilor, viilor, care promiteau nespus de mult. Seceta însă, care a fos gener lă în Nordul Moldovei, a lovit încă odată, această parohie, nenorocită în 3 ani consecutivi. Şi pentru ca paharul amărăciunilor să fie plin, în ziua de 20 Iulie (f. Ilie) o grindină de-o violenţă şi mărime neobişnuită, a prefăcut totul în pustiu.

Avem toată nădejdea în sprijinul autorităţilor, dar mai ales avem nădejdea şi credinţa în dărnicia şi mila creştinilor de peste tot, că nu ne vor lăsa. Nu va lăsa nimeni pe copilaşii, bătrânii, nevoiaşii parohiei noastre să se stingă de foame şi mizerie, mai ales acum în pragul iernii şi ne vor întinde mâna frăţească, spre a ne salva. Societatea C.A.R.S. a luat iniţiativa de a înfiinţa 3 cantini în parohie. Alimentele promise sunt neîndestulătoare pentru cei peste 800 de năcăjiţi, ce urmează a fi hrăniţi. Copilaşii goi şi flămânzi, nu pot urma la şcoală, bătrânii şi bolnavii se sting în suferinţa foamei şi a mizeriei.

Eu, care ca preot, nu mi-am părăsit poporul, ci am stat cu el aici la datorie în timpul ocupaţiei, care am stat cu poporul pe câmpuri, prin sate străine, după ce am fost evacuaţi din casele şi satele noastre, care zi de zi le ascult plânsul şi durerea şi nu am altă putere de a-i ajuta, decât să ridic glasul şi să duc suferinţa lor peste tot să fie cunoscută, îndrăznesc ca aceste dureri şi suferinţi să le fac cunoscute şi I. P. S. Voastre.

Auzim că în Ardealul nostru drag, situaţia e mai bună şi de aceea, prin ruga care o facem I. P. S. Voastre, ne adresăm întregului popor dreptcredincios al Sfintei Mitropolii a Ardealului, să nu ne lase, în acest ceas de grea cumpănă pentru noi. Să ne ajute, cu ce vor binevoi, alimente. îmbrăcăminte pentru copilaşi, dar mai ales alimente de orice fel, *care pentru noi vor fi o binefacere cerească.*

Cu lacrămi în ochi ne vom ruga întotdeauna bunului Dumnezeu, pentru sănătatea şi ajutorul tuturor, acelor, ce ne vor întinde mâna frăţească de ajutor în nevoi. Tot ceea ce se va putea strânge pentru ajutorarea celor nevoiaşi din parohie se poate trimite pe adresa: **Parohia Feredieni, jud. Botoşani, gara Hârlău.**

Am îndrăznit, I. P. S. Stăpâne, să Vă înfăţişez situaţia grea a unei parohii, încercată în 3 ani consecutivi şi Vă rog să fiu iertat, că Vă răpesc un timp preţios prin cele de mai sus. Am făcut însă cu nădejdea că vom fi ajutaţi, să scăpăm de ceasul greu de acum.

Paroh Ec. Preot **Gh. Barliba**

Nr. 1801—1947.

„Dumineca Bolnavilor"

Incă din anul 1926 dădusem Duminecii a doua din postul Păresimilor semnificaţia de Duminecă a Bolnavilor». Am voit să arătăm mai limpede C. preoţimi şi poporului nostru credincios datoria creştinească de a cerceta pe cei bolnavi şi de-ai îngriji în suferinţele lor.

Ne-am bucurat văzând progresele ce le-au făcut preoţii noştri în acest domeniu an de an. In judeţul Sibiu am pus în evidenţă şi mai mult necesitatea operei caritative a îngrijirii de cei bolnavi, prin înfiinţarea Cooperativei sanitare «Sănătatea Neamului».

Improspătăm dispoziţiunile luate în legătură cu Dumineca Bolnavilor, în anii trecuţi şi punem la inima preoţimii şi a poporului nostru credincios să se apropie de cei ce se găsesc în suferinţă şi să le sară prin toate mijloacele într'ajutor.

Despre ceee ce s'a făcut în această privinţă prin parohiile noastre, oficiile protopopeşti ne vor face raport.

Sibiu la 18 Febr. 1947.

Consiliul Arhiepiscopesc

In ajutorul Moldovei

au venit de curând: Ambasada Sovietică din Bucureşti cu încălţăminte şi îmbrăcăminte pentru peste 300 copii; Societatea suedeză „Salvaţi copiii" prin organizarea a 200 de cantine, dintre cari fiecare va hrăni şi îmbrăca complet un număr de 100 de copii săraci, pe timp de 6 luni; Republica Cehoslovacă cu: 70 vagoane cartofi, 30 vagoane zahăr, 10 vagoane brânzeturi şi 5 vagoane marmeladă, colectate dela poporul cehoslovac.

AVIZ

Cucernicii noştri Preoţi, cărora nu li s'a trimis preţioasa lucrare **„Biserica şi Viaţa"** de *Inalt Prea Sfinţitul Mitropolit Nicolae*, sunt înştiinţaţi pe această cale că şi-o pot procura, fie pentru ei personal fie pe seama bibliotecilor parohiale, prin Oficiile protopopeşti, cari au primit dispoziţiuni speciale în acest senz.

Preţul lucrării este cel redus, adică de 30.000 (treizecimii) Lei.

Consiliul arhiepiscopesc

AJUTAŢI pe cei năpăstuiţi din Moldova

prăpastiei cel de-al treilea personagiu — Iisus — şi văzându-l, I-s'a făcut milă de dânsul. Cu riscul vieţii Sale, El s'a coborît în prăpastie, l-a ridicat pe umerii Săi şi salvându-l dela orice pieire l a învăţat aşa: „Fiule, grijeşte ca să nu mai greşeşti!"

Cam aşa este situaţia omenirii şi în zilele noastre, deşi au trecut aproape 2 milenii, de când omenirea a primit în dar acel mărgăritar divin al iubirii creştine: „Milă voesc, iară nu jertfă!"

Tânjeşte groaznic după soare, lumină şi aer! Dar aceste trei elemente există. Căutătorii ameţiţi de măcel şi bubuituri de tun, pot afla aceste trei elemente perfect cristalizate într'o unitate indestructibilă.

Priveaască cerul, deschidă ochii şi încerce să respire aerul curat al păcii! Aceasta nu este „materie fulminantă" nici „zângănit de chimvale". Este aluat „care dospeşte frământătura", este „sare care nu se strică". Sunt soli cereşti între oameni. Numai aşa se poate explica faptul că deşi s'au abătut asupra capetelor lor atâtea conflagraţii politice, ei au rămas ceea ce au fost: slujitori ai aceluiaş ideal, urmărind acelaş ţel neclintit: mântuirea oamenilor!

A voi să vorbeşti, negreşit, despre raportul dintre Biserică şi asistenţă socială, simţi nevoia de a merge mult în urmă până la vindecarea dela Vitezda, la tămăduirea femeii păcătoase, a celor 10 leproşi, cuprinzând sub aripile caritaţii pe toţi orbii, ologii, smintiţii, lunatecii, fariseii, vameşii şi tâlharii, cari formau vestita clientelă a Celui ce a fost doctorul doctorilor şi preot în veac după rânduiala lui Melchisedec; să cuprinzi pe apostoli în neînfricata lor lucrare, asistaţi de cei 7 diaconi, aleşi pe seama servirii poporului; să spui ceva despre vechile şi cuvioasele diaconese, care în depărtatul trecut al creştinismului erau ceea ce sunt astăzi surorile de ocrotire socială şi morală, să nu uiţi vestitele agape apostoleşti, unde cei cu dare de mână aduceau daruri, din care se înfrupta şi bogatul şi săracul; să stai de vorbă cu evanghelistul Luca „medicul"; să întrebi pe Pavel, apostolul Domnului, să-ţi povestească el aşa cum numai el ştie, în ce chip minunat a împărţit Dumnezeu darurile şi — mai presus de toate — să te laşi călăuzit de el pe „calea cea mai aleasă" pe care ţi-o arată, pe care urmând-o ai s'ajungi în veacul de aur al sfinţilor tămăduitori fără de arginţi: Cozma şi Damian, Chir şi Ioan, Pantelimon şi Ermolae, Samson şi Diomid, Mochie şi Anichit, Talaleu şi Trifon, cu întreaga pleiadă de aştri strălucitori ai milei creştine de pe firmamentul Bisericii tradiţionale.

Termenul de asistenţă socială propriu zis incumbă în sine 3 ramuri bine distincte: 1. Asistenţa medicală; 2. Asistenţa mutuală şi 3. Asistenţa morală sau duhovnicească.

In integritatea lor, toate aceste 3 ramuri au fost practicate în trecut de către slujitorii lui Hristos, în măsură absolut egală, spre mărirea Celui de sus, care a voit să le dea această putere şi să-i călăuzească pe asemenea căi. Vor fi ei mari Aesculap, Hygea, Paracelsus şi toţi cercetătorii ştiinţei doftoriceşti de mai târziu, dar aceasta nu poate întuneca aureola de peste veacuri a unui Mare Ierarh Vasile din Cezareea Capadociei, care fondează cel dintâi spital în istoria lumii, sau pe a altui Mare Ierarh, Nicolae cel din Mira Lichiei, care pe cât de aspru faţă de eresul lui Arie, pe atât de bun şi duios era faţă de naufragiaţii vieţii sociale!

In rugăciunile noastre invocăm adesea pe Dumnezeu ca Impărat, dar de cele mai multe ori ca Tată şi doctor al sufletelor şi al trupurilor noastre. Aşa se explică de ce fiii duhovniceşti ai Bisericii, în rugăciunile pe care ne roagă să le înălţăm — în numele lor — către Cer, doresc să ne vadă pe noi cât mai identificaţi cu textul ce rostim; ar voi să ne ştie, oarecum, metamorfozaţi în arhangheli ai binelui şi ai alinării suferinţelor omeneşti.

(Va urma)

Preot **Nicolae Vintilă**

Din viaţa creştinătăţii

— Biserica creştină solidară din Japonia — formată prin înfrăţirea tuturor grupărilor creştine de-acolo în timpul greutăţilor războiului — s'a întrunit în adunare generală la Tokio între 15—17 Oct. 1946. Obiectivul general al adunării a fost luarea d măsuri în vederea împlinirii sarcinilor sale de viitor. Se constată în chip vădit, că o campanie de evanghelizare în Japonia ar avea acuma şanse excepţionale. Dar este o mare întrebare, dac t nănăra Biserică — greu încercată în timpul războiului — va fi în stare să corespundă acestei grele chemări.

— Comitetul interimar al Consiliului internaţional al Misiunilor a hotărît — în conferinţa dela Geneva din Februarie 1946, întrunirea în complet a acestui consiliu. Adunarea se va ţine în Canada între 7—19 Iulie 1947, şi va avea ca ţintă principală studierea principiilor fundamentale misionare în lumina experienţelor trecute şi a noilor condiţii de existenţă, precum şi elaborarea unui plan de acţiune al întregei mişcări misionare.

— In prima jumătate a lunii Ianuarie a. c. s'a ţinut la Bossey (lângă Geneva), o conferinţă de studiu a mişcării ecumenice asupra problemei: „Autoritatea şi importanţa soliei sociale şi politice a Bibliei pentru timpul prezent". Conferinţa a fost prezidată de Dr. W. A Visser't Hooft, secretar general al Consiliului ecumenic al Bisericilor.

Pastorul Nils Ehrenström, directorul Departamentului de studiu al Consiliului ecumenic, a subliniat că sarcina actuală a mişcării ecumenice este de a intensifica sensul şi autoritatea Bibliei.

Conferinţele primei zile au fost făcute de Prof. Karl Barth (Basel) din Biserica reformată şi de Prof. Anders Nygren (Lund) din Biserica lutherană, asupra subiectului: „Biblia şi mărturia Bisericii astăzi". Gândirea celui dintâiu a culminat în constatarea că unitatea ecumenică a Bisericilor şi a teologilor lor este o realitate sau o iluzie, în măsura în care autoritatea Bibliei este recunoscută sau contestată.

— D Charles P. Taft, advocat în Cincinati şi membru de vază al Bisericii protestante ep scopale, a fost ales — la 6 Dec. 1946 — preşedinte al Consiliului federal al Bisericii creştine din America. E primul laic chemat la această sarcină.

— In ziua de 13 Oct. 1946 a avut loc la Bucureşti, sfinţirea celei de a doua biserici a Iudeilor creştini. Cu acest prilej a predicat pastorul norvegian Magne Solheim despre Hristos Regele păcii şi despre Sf. Duh, vestind totodată că fraţii de credinţă norvegieni au de gând să continue această acţiune de încreştinare a Iudeilor.

— Numărul studenţilor teologi ai Bisericii evanghelice din Germania, este în continuă creştere, atingând suma de cca 1200.

— La întâlnirea mondială a tinerimii creştine, ce se va ţinea anul acesta la Kopenhaga, va fi reprezentat şi tineretul german evanghelic, care şi-a stabilit ca nouă insignă a sa crucea pe globul pământesc.

— La alegerile parlamentare din Japonia (în Aprilie 1946) au reuşit şi 36 de creştini, cei mai mulţi dintre ei pe lista socialdemocrată. Intre cei 30 de deputaţi femei, cinci sunt creştine.

— Reverendul Allan Roch, fost paroh al bisericii anglicane din Bagdad şi acum paroh ajutător al catedralei din Johannesburg, a vizitat toată Europa pe bicicletă, pornind dela Dieppe, peste Alpi, la Constantinopol, iar Africa a traversat-o tot pe bicicletă din sudul ei până la Cairo. In decursul călătoriei pe bicicletă prin Africa s'a temut să nu întâlnească bivoli sălbatici, dar n'a întâlnit decât un singur leu, care nu l-a ameninţat, deşi mergea cu o viteză de numai 25 km. pe oră.

Sprijiniţi cu drag

Telegraful Român

Organul lui Şaguna din 1853

Din activitatea conferinţelor preoţeşti

= Conferinţele preoţeşti înfăţişează cel mai potrivit mijloc pentru discutarea şi aprofundarea diferitelor probleme de ordin pastoral şi în genral, probleme interesând Biserica şi clerul ei. De aceea, convocarea şi ţinerea lor cu regularitate însemnează tot pe atâtea dovezi despre interesul curat pe care preoţimea noastră îl arată întru propria ei documentare şi întru întărirea credinţei strămoşeşti.

De fapt, conferinţele preoţeşti nu aduc un real folos duhovnicesc numai preoţimii noastre, ci şi credincioşilor din centrele în care se ţin ele. Aceştia urmăresc activitatea păstorilor sufleteşti şi trag învăţături folositoare din predicile şi temele pe cari ei le discută.

Varietatea preocupărilor de ordin pastoral răsbate ca o notă esenţială din rapoartele sosite în centrul Arhiepiscopiei. Spicuim câteva exemple, mai ales din cadrul conferinţelor preoţeşti ţinute spre sfârşitul anului 1946.

*

Astfel, la *Braşov*, conferinţa preoţească a început prin slujirea sf. Liturghii şi prin invocarea Duhului Sfânt. C. preot *Pavel Viţelariu* a ţinut predica ocazională, mânecând dela cuvintele Scripturii: „Întăriţi-vă în Domnul şi'n tăria puterii Lui şi vă îmbrăcaţi în armura lui Dumnezeu".

Lucrările propriu zise ale conferinţei au început prin cuvântarea P. C. prot. *Dr. N. Stinghe*, care le-a şi prezidat. In centrul lor s'a situat conferinţa: „Preotul ca educator în şcoală şi în societate", susţinută de C. preot *Ioan Popiţa*. Conferinţa a relevat mijloacele cele mai proprii de care se poate folosi preoţimea întru îndeplinirea rolului ei educativ. Intre acestea, catehizaţia ocupă loc de căpetenie, fiindcă prin ea creştem generaţiile viitoare de creştini. Din acest motiv, învăţământul religios trebue predat în spiritul său propriu, el fiind prin excelenţă educativ.

Discuţiile ce au urmat acestui referat, au avut meritul să întregească în mod fericit concluziile la care trebue să ajungă subiectul tratat. Ele au subliniat mai ales faptul, că preotul rămâne educator al credincioşilor săi în toate prilejurile vieţii creştineşti şi că este chemat să împlinească un asemenea rol mai ales în cadrul societăţilor religioase din parohie.

Problema sprijinirii Orfelinatului Bisericii a fost luată şi ea în considerare cu toată seriozitatea.

*

Conferinţa preoţească a protopopiatului *Oltul-Şercaia* a urmat acelaş program de deschidere, predica fiind rostită de C. preot *Valer Boeriu* din Grid şi aprofundând citatul: „Eu am venit ca viaţă să aveţi, şi încă mai multă să aveţi" (Ioan 10, 10).

Lucrările conferinţei au fost prezidate de C. preot *Gh. Ivaşcu*, adm. prot. C. preot *V. Boţoman* din Cuciulata a referat asupra subiectului: „Mijloacele cele mai bune pentru formarea, desvoltarea şi întărirea conştiinţei religioase şi morale a credincioşilor noştri".

Lucrarea a prezentat îndemnuri frumoase răzimate pe citate din Sf. Scriptură şi soluţii practice în scopul întăririi conştiinţei creştine. Intre acestea, trăirea învăţăturii creştine prin dragostea către Hristos şi către oameni, însemnează făptuirea celor bune, celor menite să întărească moralul păstoriţilor.

Discuţiile întregitoare au subliniat, între mijloacele pentru formarea şi întărirea conştiinţei creştine, următoarele: predica regulată din Dumineci şi sărbători, catehizaţia din şcoala primară, discuţiile cu credincioşii, conferinţele din cadrul societăţilor religioase, etc.

*

Zăbovim şi asupra conferinţei preoţeşti din protopopiatul *Mercurea*, ţinută sub preşedenţia P. C. prot. *Dumitru Ciuchendea*. Deschiderii i-a premers invocarea Duhului Sfânt.

Subiectele desbătute în cadrul acestei conferinţe comportă o însemnătate deosebită. Ele sunt: „Biserica şi asistenţa socială", de C. preot *Nic. Vintilă* din Vingard; „Rolul preoteselor în viaţa socială", de C. preot *V. Pâţan* din Drăşov şi „Educaţia prin sine însuşi a preotului", de C. preot *Victor Irimie* din Jina. Intâiul dintre aceste subiecte, aşa cum a fost el prezentat, poate fi urmărit în coloanele acestui ziar.

Al doilea precizează rolul femeii din punct de vedere educativ, cu deosebire rolul preoteselor. Ele sunt îndrumătoarele cele dintâi ale copiilor şi, mai târziu, în cadrul reuniunilor de femei din parohie, colaborează esenţial întru formarea caracterelor religioase-morale. In cămin, preotesele clădesc exemple de conduită şi de atitudine creştinească. In societate, potrivit noblеţei lor, ele contribue la alinarea multor dureri şi la alungarea lipsurilor. Fără munca lor, fără jertfelnicia lor, viaţa social-creştină din parohii nu ar putea prezenta un întreg, un model.

„Educaţia prin sine însuşi a preotului" este un subiect şi mai important şi conferinţa preoţească dela Miercurea a sesizat acest lucru. Astfel, lucrarea C. preot *V. Irimie* subliniază că educaţia, în general, se desfăşoară în virtutea unui ideal.

Educaţia de sine a preotului trebue să se desfăşoare în dependenţă de idealul creştin: *desăvârşirea*. Idealul acesta, fiindu-ne cunoscut din învăţătura şi viaţa Mântuitorului, exercită asupra noastră o atracţie şi trebue să înlăturăm orice obstacole spre a ne deveni accesibil. Intru aceasta ne stau la îndemână o seamă de mijloace, cum sunt şi următoarele: ferirea de păcate, exercitarea zilnică a virtuţilor creştine, ca să trăim după chipul lui Iisus Hristos; convingerea nestrămutată că orice gând şi faptă ne sunt văzute de Dumnezeu, care este în tot locul de faţă; cunoaşterea de sine, prin care ne dăm seamă de ceea ce am realizat şi de ceea ce suntem, ca să realizăm în continuare binele şi să facem paşi viguroşi spre ceea ce ar trebui să fim; conştienţiozitatea în îndeplinirea datoriilor şi a oficiului preoţesc: examenul de conştiinţă şi trăirea cât mai intensă a vieţii creştine în întregul ei.

De bună seamă, asemenea mijloace contribue la educaţia de sine a preotului. Dar mai sunt încă şi altele, tot pe atât de însemnate, şi nădăjduim că ele vor fi aprofundate în cadrul conferinţelor preoţeşti din viitorul apropiat.

Academia teologică „Andreiană" din Sibiu.

A doua, a treia şi a patra conferinţă publică

Continuându-se seria conferinţelor dela Academia teologică „Andreiană" din Sibiu organizate în ciclul *„Biserica şi Viaţa"*, Duminecă 26 Ianuarie a. c., s'a ţinut în Aula Academiei, conferinţa P. C. Sale Preot Prof. *Dr. Nicolae Terchilă* întitulată *„Filosofia antică pedagog spre Hristos"*.

Conferenţiarul a făcut o interesantă schiţă istorică a filosofiei greceşti şi a insistat în deosebi asupra capitolelor: Pitagora, Socrate şi Plato. Interesantă a fost descrierea gândirii lui Socrate, care mai mult decât alţii, armonizează gândirea şi viaţa în filosofie. Socrate, luptând cu tot elanul care l-a caracterizat, împotriva anomaliilor sociale, devine un mare precursor al creştinismului şi mai legat de tendinţele veacului nostru.

Conferinţa a fost un plăcut prilej de recreaţie, fiind încadrată de un duet al stud. Ciumac E şi Cerbu Il., şi de declamarea stud. Stan Constantin an II.

*

In ziua de 2 Februarie a. c., P. C. Părinte Prof. *Dr Ştefan Lupşa* a ţinut a treia conferinţă din ciclul organizat de Academie, cu subiectul: *„Biserica ardeleană sub Dionisie Novacovici"*.

Subiectul a fost desvoltat privind creiarea episcopatului pe seama Românilor ortodocşi din Transilvania, arătând tot odată greutăţile enorme pe cari a trebuit să le îndure poporul dreptcre incios până la obţinerea acestui drept legitim. Instalarea în Sibiu şi activitatea bogată a primului episcop Novacovici, a fost un adevărat triumf al satului contra Impăratului, după cum s'a exprimat dl Prof. Dr. I. Lupaş, care la sfârşitul conferinţei a apreciat contribuţia istorică adusă de Păr. Dr. Şt. Lupşa.

In acelaş timp dl *Prof. I. Lupaş* a instituit un premiu pentru cea mai bună lucrare, care tratată să fie de u student sau licenţiat: „Rolul Sibiului în frământările revoluţionare din 1848-1849.

Conferinţa a fost încadrată de 2 bucăţi corale executate de coru Şcoalei de cântăreţi bisericeşti „D. Cunţan", dirijat de Păr. Diacon prof. A. Scurtu.

In ziua de 9 Februa ie a. c., a conferenţiat Păr. Prof. *Dr. Grigorie T. Marcu* despre *„Un muncitor manual: Sf. Apostol Pavel"*. Intr'o frumoasă limbă literară şi sprijinit pe bogate date istorice, conferenţiarul descrie mediul, în care apare creştinismul şi marii ei misionari între care mai ales Apostolul Pavel. Preţuirea omului, a muncii şi a proprietăţii, concepţia despre viaţă a lumei vechi şi raportul cu învăţătura paulină formează obiectul central al conferienţei.

In lumina concepţiei Sf. Pavel. omul care a ostenit muncind mai mult ca oricare, munca fizică a insului primeşte cea mai înaltă semnificaţie.

Conferinţa a fost onorată prin prezenţa *I. P. Sfinţitului Nicolae, Mitropolitul Ardealului*, prof. universitari Dr. I. Lupaş, Onisifor Ghibu cons. de Curte de Apel I. Papp, Atanasiu etc., precum şi a unui public numeros şi select.

Conferinţa a fost încadrată de rugăciunea domnească Tatăl nostru, cântată de studenţii E. Ciumac şi I. Cerbu an. II. şi delecturi biblice făcute de către studenţii teologi privind tema conferinţei.

E. Munteanu

La încheerea colectei pentru orfelinat

Prin ordinul circular 118/947 s'a dispus închiderea colectei pentru orfelinat la 10 Februarie a. c. Aceată dispoziţie a rămas definitivă. Oficiile parohiale, cari până în prezent nu şi-au întocmit rapoartele cu rezultatul colectei, au datoria de a şi le încheia şi-a le trimite la Sibiu.

Repetăm dispoziţia dată că au datoria de-a raporta şi parohiile cari n'au putut face colecta generală pentru orfelinat, spunând în raport, motivele cari au dus la rezultatul negativ al colectei.

Din rezultatele întrate de curând, mai înregistrăm în acest loc, pentru elocvenţa lor, mai întâi două danii personale: Văd. Eva Lazari din Bungard, bătrână de 83 de ani, a dat pentru orfelinat 50 000 lei. Dl Stanciu Ioan, pretor în Voila a dăruit 50.000 Lei.

Din parohii însemnăm diferitele rezultate, cari în raport cu numărul sufletelor, pot fi judecate în adevărata lumină. Astfel parohia Ţopa a colectat 500 000 lei; Crişenni 1.000.000 lei; Râşnovul 2.016.300 lei; Broştenii 2.066.000 lei; Dâncul Mare 691.400 lei; Gelmar 268.000 lei; Şaeş zece kg. lână şi suma de 1 376.000 lei; Bătălari-Bretea lei 760.000; Ruşi-Strei 497.000 lei; Calbor 363.300; Rucăr-Făgăraş 300 bucăţi verze; Gura Râului alimente şi pânzeturi în valoare de aproape zece milioane lei; Tărnăveni 1.500.000 lei; Strei-Săcel 800.600 lei; Nădăşdia de jos 1.000.000 lei; Şeica mare, cereale şi legume în valoare de 9 000.000 lei; Oarda de sus 1.500 000 lei; Dăişoara 1.126.000 lei; Paloş 1.400.000 lei; Gârbova 950.000 lei; Vălişoara 1.740.000 tei; După peatră V. P. 470 000; Stejerel 311.000 lei; Silvaşul de jos 600. 000 lei; Beşa 1.000.000 lei; Geoagiu-Joseni 3 kg. lână şi 1.452.000 lei; Bozeş 21 kg. magiun, 9 1/2 kg. slănină, afumată, 2 1/2 kg. untură topită; Ocna Sibiu de sus 1.400.006 lei; Ocna Sibiu de jos 627.000 lei; Sigişoara parohia I 1.300.000 lei; Secăşel 500 000 lei. Re-

zultatul final la parohia Braşov-Stupini este de 3.437.000 lei.

Nădăjduim că şi rezultatele ce vor intra zilele vii oare vor fi tot aşa de frumoase ca cele însemnate mai sus. In numele copilaşilor orfani, pe cari-i ocrotim cu toată grija în casa bisericii la Sibiu, str. Dealului N. 9, mulţămim din suflet tuturor dăruitorilor, cari prin dragostea şi jertfa lor, ajută Biserica să-şi împlinească o atât de înaltă îndatorire în aceste zile grele.

REFERENT

Un sfat înţelept

Atrăgând nu de mult atenţia poporului cehoslovac asupra indatoririi lui de a contribui la opera de însănătoşire morală a vieţii publice, Preşedintele Beneş a spus printre altele:

„Să sprijinim pe oamenii curaţi oraliceşte şi să ne debarasăm de cei răi; astfel vom contribui la însănătoşirea şi consolidarea întregei noastre vieţi naţionale".

Declaraţii juste

Inainte de a părăsi capitala, dl Gh. Tătărăscu, şeful Delegaţiei române care a semnat — în 10 Febr. c. — tratatul de pace la Paris, a făcut reprezentanţilor presei câteva declaraţii foarte importante, dintre care desprindem următoarele:

„Tratatul de pace pentru România... *cuprinde şi câteva clauze grele, şi câteva clauze foarte grele, şi câteva clauze injust de grele".*

INFORMAŢIUNI

INTERNE:

In atenţiunea preoţimii noastre. *In fruntea numărului de faţă al gazetei noastre publicăm pastorala I. P. Sf. nostru Mitropolit* **Nicolae**, *pe care vor avea să o citească c. preoţi în Dumineca Ortodoxiei din 2 Martie c. în toate bisericile. E de dorit ca fiecare preot să citească pentru sine cu mare atenţiune pastorala înainte de-a o ceti în biserică, ca să o recitească la înţeles înaintea poporului, şi apoi să treacă îndată la executarea dispoziţiilor cuprinse în ea. Nu ne îndoim că c. noştri preoţi vor înţelege pe deplin îndemnul Ierarhului nostru, că în vremuri atât de grele şi cu credincioşi cari mor de foame,* Biserica nu putea, nu era nici decum permis, *să rămână departe de suferinţa fraţilor noştri Moldoveni, greu încercaţi şi de războiu şi de seceta celor doi ani. Deci cu deplină înţelegere să purceadă la opera de ajutorare.*

O delegaţie a Eparhiei Olteniei a solicitat dlui Ministru al Cultelor, reînfiinţarea Mitropoliei Olteniei.

Cu Ian. 1947 foaia „Glasul Bisericii" dela Buc. şi-a ales un nou program de lucru: „să instruiască pe preoţi".

Parohia Buteni din Eparhia Aradului a inaugurat de curând o serie de misiuni religioase.

O delegaţie a intelectualilor români va pleca la Paris pentru a obţine admiterea României în UNESCO.

In ziua de 12 Februarie c. s'a făcut la Bucureşti — în sala Dalles — comemorarea răscoalei lui Horia, Cloşca şi Crişan, dela care au trecut 162 ani.

Recrutarea tinerilor ctg. 1948 va fi la 1 Martie c.

14.000 copii din Moldova au fost plasaţi în regiunile excedentare.

Delegaţia română care a semnat tratatul de pace la Paris, se va înapoia în ţară cel târziu la 20 Febr. c.

Parte din delegaţia economică română la Moscova, s'a înapoiat în ţară.

† **Preotul** pensionar *Leontin Ungur* din parohia Zlaşti, prot. Hunedoara, a încetat din viaţă în ziua de 28 Ianuarie 1947, fiind în vârstă de 87 ani. Decedatul a activat ca preot-paroh în Zlaşti vreme de 58 ani. Dumnezeu să-i facă parte cu drepţii!

EXTERNE:

In ziua de 10 Febr. c. s'au semnat tratatele de pace cu ţările foste satelite. Cu acest prilej dl Bevin a adresat popoarelor respective câte un mesaj, spunând printre altele: „Să ne amintim în orice prilej de ororile şi mizeriile războiului".

România va obţine creditele necesare refacerii sale economice, anunţă postul de radio „Glasul St. Unite".

La viitoarea Conferinţă dela Moscova, America va participa prin cca mai importantă delegaţie ce a fost trimisă vreodată în misiune diplomatică.

Guvernul portughez a fost remaniat.

In ziua de 21 Febr. c. Regele George al Angliei va inaugura sesiunea Parlamentului sud-african.

Mulţămită publică

Rectoratul Academiei teologice din Sibiu, mulţumeşte pe această cale dlui Prof. univ. Dr. Ioan Lupaş, membru al Academiei Române, pentru premiul pe care domnia sa a binevoit a-l institui pe seama celei mai bune lucrări elaborată de un student sau candidat de licenţiat al Academiei teologice „Andreiane", privind trecutul Sibiului ortodox.

Rectoratul

„ALBINA", Institut de credit şi de economii, Sibiu

Nr. 3300/1947. (12) 1—1

CONVOCARE

Domnii acţionari ai institutului de credit şi de economii „ALBINA", Sibiu, sunt învitaţi în virtutea art. 19 şi 25 din Statute pentru ziua de *Joi, 20 Martie 1947, ore e 9 a. m.* la

a LXXIV-a adunare generală ordinară,

care se va ţinea în localul de şedinţe al institutului „ALBINA" din Sibiu, strada Visarion Roman 1.

Adunarea generală ordinară va fi legal constituită, dacă conform art. 25 al Statutelor vor fi prezenţi cel puţin 20 de acţionari, cari conform Codului Comercial în vigoare să reprezinte jumătate din capital.

ORDINEA DE ZI:

1. *Deschiderea şi constituirea adunării generale ordinare.*
2. *Darea de seamă a Consiliului de administraţie, Bilanţul şi Contul Profit şi Pierdere pe anul 1946 şi Raportul Consiliului de censori.*
3. *Descărcarea Consiliului de administraţie şi a Consiliului de censori.*
4. *Distribuirea beneficiului net.*
5. *Stabilirea remuneraţiei pentru Consiliul de censori pe anul 1947.*
6. *Fixarea preţului jetoanelor de prezenţă şi a remuneraţiei administratorilor pe anul 1947.*
7. *Alegerea a doi administratori, cu mandat pe 6 ani.*
8. *Alegerea a trei censori titulari şi a trei censori supleanţi, cu mandat pe 3 ani*

Domnii acţionari ai institutului de credit şi de economii „ALBINA", Sibiu, sunt de asemenea învitaţi la

adunarea generală extraordinară

care se va ţinea în aceeaşi zi şi în acelaşi local, imediat după terminarea adunării generale ordinare.

Adunarea generală extraordinară va fi legal constituită, dacă în conformitate cu art. 25 din Statute vor fi prezenţi cel puţin 20 acţionari, cari conform art. 212 al Codului Comercial în vigoare să reprezinte 3/4 (trei pătrimi) din capital.

Ordinea de zi:

1. *Deschiderea şi constituirea adunării generale extraordinare;*
2. *Modificarea articolelor 6 alin. I şi II; art. 37 alin. 1; art. 53 alin. V din Statutele institutului, după cum urmează;*

Textul vechiu	*Textul nou*
Art. 6. — [alin. I]. Capitalul social este de Lei 150 milioane împărţit în 300.000 acţiuni de câte Lei 500.— fiecare.	Art. 6. — [alin. I]. Capitalul social este de Lei 1 miliard subscris şi deplin vărsat, împărţit în 2.000.000 acţiuni de câte Lei 500.— fiecare.
[alin. II] Capitalul social va putea fi sporit până la suma de Lei 2 miliarde printr'una sau mai multe emisiuni, prin deciziunea consiliului de administraţie, care este autorizat de către adunarea generală extraordinară să fixeze cvantumul acestor emisiuni, condiţiunile de subscriere şi termenele vărsămintelor.	[alin. II]. Capitalul social va putea fi sporit până la suma de Lei 10 miliarde printr'una sau mai multe emisiuni, prin deciziunea Consiliului de administraţie, care este autorizat de către adunarea generală extraordinară să fixeze cvantumul acestor emisiuni, condiţiunile de subscriere şi termenele vărsămintelor.
[Restul articolului neschimbat]	
Art. 37. — [alin. I]. Fiecare membru al Consiliului de administraţie are să depună la cassa societăţii garanţia legală, care însă nu poate depăşi suma de Lei 500.000.— în acţiuni de ale societăţii scrise pe numele său, cu cupoane neexpirate, libere de orice sarcini, cari acţiuni în timpul funcţionării sunt inalienabile. Neîmplinirea acestei condiţiuni în 30 zile dela alegere se consideră ca renunţare la mandat.	Art. 37. — [alin. I.] Fiecare membru al Consiliului de administraţie are să depună la cassa societăţii garanţia legală în acţiuni de ale societăţii, în valoare nominală de maximum Lei 1.000.000 cu cupoane neexpirate libere de orice sarcini, cari acţiuni în timpul funcţionării sunt inalienabile. Neîmplinirea acestei condiţiuni în 30 zile dela alegere se consideră ca renunţare la mandat.
[Restul articolului neschimbat].	
Art. 53. — [alin. V]. Fiecare censor cu excepţiunea expert-contabilului sau contabilului autorizat, are să depună garanţia legală în acţiuni de ale societăţii scrise pe numele său, cu cupoane neexpirate, libere de orice sarcini, care acţiuni sunt inalienabile în tot timpul funcţionării sale. Neîmplinirea acestei condiţiuni în 30 zile dela alegere se consideră ca renunţare la mandat.	Art. 53. — [alin. V]. Fiecare censor, cu excepţia expert-contabilului sau contabilului autorizat, are să depună garanţia legală în acţiuni de ale societăţii, în valoare nominală de maximum Lei 500.000.— scrise pe numele său, cu cupoane neexpirate libere de orice sarcini, care acţiuni sunt inalienabile în tot timpul funcţionării sale. Neîmplinirea acestei condiţiuni în 30 zile dela alegere se consideră ca renunţare la mandat.
[Restul articolului neschimbat]	

Domnii acţionari cari voesc să participe la adunările generale, ordinară şi extraordinară, în persoană sau prin procură, în conformitate cu art. 22, 23 şi 25 din Statutele societăţii, trebue să depună acţiunile şi procurile cel mai târziu până Vineri, 14 Martie a. c., orele 12, la cassieria Centralei din Sibiu.

Depunerea acţiunilor, respectiv a procurilor în scopul indicat, se poate face şi la sediile institutului din: Arad, Braşov, Bucureşti, Cluj, Lugoj, Mediaş, Târgu-Mureş, Târnăveni şi Timişoara, precum şi la băncile: „Ardeleana" din Orăştie, „Furnica" din Făgăraş şi „Patria" din Blaj, tot până la termenul de 14 Martie orele 12.

Membrii Consiliului de administraţie şi funcţionarii institutului nu pot fi mandatari. — Procurile trebue să fie timbrate.

In cazul când la adunările generale ordinară şi extraordinară din 20 Martie 1947 nu se vor prezenta acţionari în numărul suficient prevăzut mai sus, în virtutea art. 214 Codul Comercial în vigoare, convocăm fără altă înştiinţare a doua adunare generală ordinară cu aceeaşi ordine de zi pe ziua de Sâmbătă, 22 Martie 1947, orele 9 a. m., în acelaş local, precum şi a doua adunare generală extraordinară cu aceeaşi ordine de zi, imediat după terminarea adunării generale ordinare.

Pentru a doua adunare generală ordinară precum şi pentru a doua adunare generalăextraordinară, sunt valabil depuse acţiunile depuse până la data de 14 Martie 1947 şi se mai pot depune altele până la data de Luni 17 Martie 1947, orele 12, la aceleaş locuri. Adunarea generală ordinară a doua poate aduce hotărâri valabile, fără considerare la numărul acţionarilor prezenţi şi la capitalul reprezentat. In schimb Adunarea generală extraordinară a doua poate aduce hotăriri valabile numai dacă vor fi prezenţi acţionari, cari să reprezinte jumătate din capital, iar deciziunile vor fi luate cu votul a unei treimi din capitalul social.

SIBIU, la 8 Februarie 1947.

CONSILIUL DE ADMINISTRAŢIE.

„ALBINA", INSTITUT DE CREDIT ȘI DE ECONOMII, SIBIU

Bilanț încheiat la 31 Decemvrie 1946

ACTIV **PASIV**

			Lei
Cassa			
a) Numerar efectiv		2.996.861'696—	
b) Disponibil la B. N. R. și C. E. C.		2.781.009.024'—	
c) Monete și Valute		5.384.190'—	
d) Bonuri de cassă la purtător		3.655.000.000'—	9.438.254.910'—
Disponibil la bănci:			
a) In țară		489.829.148'—	
b) In străinătate		475.158.145'—	964.987.293'—
Portofoliul de Titluri:			
I. *Titluri românești:*			
1. *Cu venit fix*	v. nom.	v. reală	
a) Efecte publice	152.674.720'—	101.214.456'—	
b) Scrisuri și Obligațiuni	6.617.400'—	4.754.445'—	
2. *Cu venit variabil:*			
a) *Acțiuni cotate la bursă*	210.161.050'—	139.704.475'—	
b) *Acțiuni necotate la bursă*	164.478.160'—	59.715.010.—	
	533.931.330'—	305.388.386'—	305.388.386'—
Plasamentul fondului de rezervă:	Val. nom.		
Efecte publice garantate de stat	14.418.000'—		8.100.640'—

Portofoliul de scont:	*In Portofoliu:*	*Reescontat:*	*Total:*	
a) Cambii fără garanție	868.322.516'—	2.208.270.000'	3.076.592.516'—	
b) Cambii garantate cu titl. și mărfuri	231.344.850'—	1.576.000.000'—	1.807.344.850'—	
c) Cambii garantate cu ipoteci	593.529.896'—	6.235.015.000'—	6.828.544.896'—	
d) Cambii cu diverse garanții	29.350.000'—	199.300.000'—	228.650.000'—	
	1.722.547.262'—	10.218.585.000'—	11.941.132.262'—	11.941.132.262'—
Debitori:				
I. Din țară:				
a) Debitori fără garanții	1.308.014.224'—	410.000.000'—	1.718.014.224'—	
b) Debitori cu garanții de titluri	942.356.897'—	215.920.000'—	1.158.276.897'—	
c) Debitori cu garanții de mărfuri	591.186.435'—	11.401.370.000'—	11.992.556.435'—	
d) Debitori cu garanții de ipot.	1.414.999.210'—	4.863.993.803.—	6.278.993.013'—	
e) Debitori cu diverse garanții	988.237.902'—	391.416.197'—	1.379.654.099'—	
	5.244.794.668'—	17.281.700.000'—	22.527.494.668'—	
Debitori în cadrul art. 8 al Convenției de Armistițiu			21.315.975'—	22.548 810.643'—
Participațiuni:				
La bănci și diferite intreprinderi				113.111.858'—
Imobile:				
a) Pentru uzul propriu și inmag. de mărfuri			240.390.951'—	
b) Pentru trebuințele funcționarilor			11,716.000'—	
c) Alte imobile			55.493.443'—	307.600.394'—
Conturi diverse debitoare				1.486.230.849'—
				47.113.617.235'—

			Lei
Capital social			500.000.000.—
Fonduri de rezervă:			
a) Rezerva legală		100.999.500'—	
b) Alte Fonduri			
1. Fondul cultural „Visarion Roman"	7.480.587'—		
2. Fondul Partenie Cosma	5.072.428'—	12.553.015'—	113.552.515'—
Fonduri:			
a) Pentru creanțe dubioase		245.000.000'—	
b) Pentru imobile		7.000.000.—	252.000.000'—
Dobânzi nerealizate la creanțe dubioase			3.661.272.—
Diferințe de curs nerealizate la portofoliul de titluri			27.574.332'—
Fondul patronal de pensiuni al funcționarilor			63.214,794'—

Depuneri spre fructificare:	La vedere:	Pe termen:	Total:	
a) Cu livrete de econ. la purtător	2.199.676.778'—	3.896.983.412'—	6.096.660.190'—	
b) Cu livrete de economii nom. dar plătibile la purtător	637.960.781'—	49.357.820'—	687.318.601'—	
c) Cu livrete de economii nomin.	2.112.445,224'—	1.480.638.486'—	3.593.083.710'—	
	4.950.082.783'—	5.426.979 718'—	10.377.062.501'—	10.377.062.501'—
Creditori:				
I. Din țară				
Creditori nereduși noui	2.574.444.100'—	2.215.522.304'—	4.789.966.404'—	
II. Din străinătate	—'—	8.161'202'—	8.161.202'—	
	2.574.444.100.—	2.223.683.506'—	4.798.127.606'—	
Creditori în cadrul art. 8 al Convenției de Armistițiu pe termen			4.474 092'—	4.802.601.698'—
Angajamente de reescont:				

	Cambii de: Scont:	Circulație:	
Reescontate la Banca Nat a Rom.	10.218 585.000'—	17.282.700.000'—	27.501.285.000'—
Cecuri și ordine de plată:			
Cu plată în țară			1.777.828.270'—
Dividende neridicate			4.862.579'—
Conturi diverse creditoare:			
b) La vedere	244.086.861.—		
c) Pe termen	1.002.401.090'—		1.246.487.951'—
Conturi transitorii: Dobânzi anticipate			209.290.561'—
Beneficiu net:			
a) Reportat din anul precedent		7.234.628'—	
b) Beneficiul anului curent		226.961,134'—	234.195.762'—
			47.113.617.235.—

Conturi de ordine

DEBIT **CREDIT**

	Lei
Cauțiuni statutare	14.137.500'—
Debitori pentru avaluri și scrisori de gar. date de bancă	1.823.328.164'—
Efecte comerciale în gaj	1.341.708.411'—
Cambii de circulație:	
a) In portofoliu 8.875.848.914'—	
b) Reescontate la B. N. R. 17.282.700.000'—	26.158.548.914'—
Efecte spre incasare:	
a) In portofoliu 18.252.880'—	
b) La corespondenți 132.000'—	18.384.880'—
Ipoteci, cesiuni, mărfuri în gaj și garanții diverse	16.991.718.570'—
Titluri în gaj	230.069.872'—
Depozite de titluri și alte valori in păstrare	1.540.191'083'—
Debitori de titluri împrumutate	49.866.000'—
Debitori pentru acreditive diverse	446.400.000'—
Ipoteci date de bancă	100.000.000.—
	48.714.353.394'—

	Lei
Deponenți de cauțiuni statutare	14.137.500.—
Creditori pentru avaluri și scrisori de garanții date de bancă	1.823.328.164'—
Deponenți de efecte comerciale în gaj	1.341.708.411'—
Deponenți de cambii de circulațiune	26.158.548.914'—
Remitenți de efecte spre incasare	18.384.880'—
Deponenți de ipoteci, cesiuni, mărfuri în gaj și diverse	16.991.718.570'—
Deponenți de titluri în gaj	230.069.872'—
Deponenți de titluri și alte valori în păstrare	1.540.191.083'—
Creditori de titluri împrumutate	49.866.000'—
Creditori pentru acreditive și diverse	446.400.000'—
Creditori garantați cu ipoteci date de Bancă	100.000.000'—
	48.714.353.394'—

Contul Profit și Pierdere

DEBIT **CREDIT**

		Lei
Cheltueli de administrație:		
a) Salare și indemnizații	1.594.075.075'—	
b) Diverse	486.339.908'—	2.080.414.983'—
Impozite și taxe		184.496.012'—
Dobânzi plătite:		
a) La depuneri	103.052.304'—	
b) La reescont	614.795.543'—	
c) La alți creditori	94.713.221'—	812.561.068'—
Comisioane plătite		163.339.575'—
Dotarea Fondului pentru creanțe dubioase		160.238.912'—
Beneficiul net:		
a) Reportat din anul precedent	7.234.628'—	
b) Beneficiul anului curent	226.961.134'—	234.195.762.—
		3 635.246.312'—

		Lei
Report din beneficiul anului precedent		7.234.628'—
Dobânzi încasate.		
a) Dela portofoliul de scont	453.043.451'—	
b) Dela debitori	1.164.888.814'—	1.617,932,265'—
Comisioane încasate		1.858.965.980'—
Venitul portofoliului de titluri: (inclusiv Bonurile de Cassă)		
a) Cupoane exigibile	90.165.117'—	
b) Din participațiuni	1.481.749'—	91.646.866'—
Venitul imobilelor		59.466.573'—
		3.635.246.312'—

Sibiu, la 31 Decemvrie 1946.

Dr. Ilie Beu,
Președintele Consiliului de Administrație.

Dr. Mihai Veliciu,
Directorul General.

Pentru contabilitate:
Ioan N. Bratu

CONSILIUL DE ADMINISTRAȚIE:

Dr. Ioan Lupaș **Dr. Ioan P. Papp** **Dr. Victor Stanciu** **Dr. Mihai Șerban** **Emilian Cioran**
Dr. Ioan Maior **Dr. Nicolae Cristea** **Ioan Vătășianu**

Verificat și găsit în conformitate cu registrele și dispozițiunile Codului de Comerț și ale Legii pentru organizarea și reglementarea comerțului de bancă

Sibiu, la 7 Februarie 1947.

CONSILIUL DE CENSORI:

Ioan Popa
Președintele Consiliului de censori

Dr. Ioan Crețu

Matei Jiga, Expert-contabil

Reproducerea nu se onorează.

Redactor responsabil: Preot Dr. CORNELIU SÂRBU. Editura și tiparul Tipografiei Arhidiecezane. Sibiu

ANUL XCV SIBIU, 2 Martie 1947 Nr. 7—8

ASOCIAȚIUNEA
ROMÂNIA
POSTA 10 LEI
Onor. Asociațiunea pentru literatura română și cultura poporului român
Str. Șaguna 8 Sibiu

Telegraful Român

Organ național-bisericesc. — Întemeiat în 1853 de M[illegible] Andreiu Șaguna

Abonamentul: pentru parohii cl. I Lei 150.000; cl. II Lei 120.000; cl. III Lei 100.000. Particulari Lei 100.000. Autorități și străinătate Lei 150.000. De sprijin Lei 200.000. Pentru America 10 Dolari.

Articole și corespondențe se adresează REDACȚIEI Telegraful Român Sibiu strada Mitropoliei Nr. 45. — Articole nepublicate nu se înapoiază. — Scrisori nefrancate se refuză.

Prețul inserțiunilor un cm.² 200 Lei pentru odată, dacă se publică de mai multe ori se dă rabat corespunzător

Abonamentele și inserțiunile se adresează ADMINISTRAȚIEI foii Telegraful Român, Sibiu, strada Mitropoliei Nr. 45

Părintele Prot. stavrof. Dr. DUMITRU STĂNILOAE

Ca un omagiu sincer și deplin meritat, precum și ca o elegie discretă a profundului regret al pierderii P. C. Sale, încercăm să înfățișem — în cele ce urmează — personalitatea și opera teologică a Părintelui Prot. stavr. Dr. Dumitru Stăniloae.

Numai privit dela distanța cuvenită, un munte ne apare în toată măreția lui. Tot așa este cazul și cu aprecierea unei personalități de relief: numai dela o anumită depărtare ai perspectiva adecvată a considerării și definirii justei sale valori. De aceea, abia acum ne dăm bine seama de valoarea ce-o reprezintă personalitatea și opera teologică a Păr. Prot. stavr. Dr. Dumitru Stăniloae și de marea pierdere pe care am încercat-o prin plecarea P. C. Sale dintre noi.

Dar opera P. C. Sale este așa de bogată, de masivă și de densă în idei, încât nu încape în ramele prea strâmte ale unui articol de ziar. De aceea, trebue să ne mărginim la o privire de sinteză asupra ei, fără a avea pretenția de a-i fi prins toate aspectele demne de subliniat.

In cele aproape două decenii dedicate cu asiduitate unei prodigioase activități științifice, Păr. Prot. stavrof. Dr. Dumitru Stăniloae s'a dovedit a fi *un profund și productiv teolog de pură esență ortodoxă* în cea mai deplină accepțiune a cuvântului.

Inzestrat dela Dumnezeu cu o excepțională putere de cugetare și de muncă, dotat — prin grija părintească a I. P. Sf. nostru Mitropolit *Nicolae* și prin hărnicia P. C. Sale — cu un arsenal teologic științific considerabil, Păr Prot. stavrof. Dr. Dumitru Stăniloae și-a însușit *o iscusită dialectică teologică și în special dogmatică*, mulțumită căreia a ispitit în adâncuri inepuizabilul patrimoniu de adevăr izbăvitor al Ortodoxiei. Aceeași calitate de ager teolog dialectician, care s'a dovedit a fi o însușire centrală a P. C. Sale, i-a mijlocit vrednicia de *fin și profund analist în domeniul dogmaticei comparate și de minunat zugrav al fizionomiei concepției ortodoxe* despre lume și viață, precum și reputația de *cel mai valoros și mai reprezentativ teolog speculativ dela noi.*

Izvorând dintr'o sinteză fericită a puterii de cugetare și a celei de muncă, activitatea bogată a P. C. Sale atacă probleme din mai toate domeniile științei teologice: istoric, practic și cu osebire sistematic. Această prodigioasă activitate *„l-a promovat printre personalitățile de prim rang în domeniul științei teologice române"*.

Opera teologică a Păr. Prot. stavrof. Dr. Dumitru Stăniloae constă din traduceri și mai ales din lucrări originale, care „se caracterizează prin *spiritul de adâncă pătrundere* cu care sunt alese, privite și tratate problemele, prin bogata lor documentare științifică, ca și prin aleasa ținută literară, în care ele sunt prezentate".

Deși dispersată pe un domeniu vast, totuși opera teologică a P. C. Sale trădează în mod vădit anumite predilecții, care se concretizează într'o *pronunțată înclinare și preocupare pentru problemele de Teologie dogmatică și mistică.*

Teologiei dogmatice Păr. Prot. stavrof. Dr. Dumitru Stăniloae i-a adus contribuții științifice originale de o valoare cu totul excepțională. Seria acestor contribuții o deschide traducerea „Dogmaticei" renumitului teolog grec Hristu Andrutsos (Sibiu, 1930), lucrare decizivă pentru formația dogmatică a învățatului nostru teolog, pentru că i-a inspirat adânc pătrunzătoarea dialectică dogmatică, mulțumită căreia P. C. Sa a atins profunzimi teologice deadreptul surprizătoare. Trebue să subliniem însă faptul, că Păr. Prot. stavrof. Dr. Dumitru Stăniloae nu s'a mărginit a imita servil dialectica dogmatică — unilaterală și prea personală — a dascălului P. C. Sale, ci a *completat-o și îmbogățit o* prin transfuzia într'însa a raționalismului echilibrat și temperat de un misticism sănătos, ambele caracteristice spiritului ancestral daco-roman, precum și prin *sprijinirea ei pe pilonii cugetării patristice.* Mulțumită acestei dialectici, dogmatica Păr. Prot. stavrofor Dr. Dumitru Stăniloae — orală sau scrisă — a fost scoasă din seaca rigiditate tradițională și înzestrată cu sprinteneala și prospețimea cerute de vremurile de azi, fără a o ciunti de suportul ei patristic.

După lucrări de proporții mai reduse, între care amintim studiul de tot recent: „Elemente de antropologie ortodoxă" (1946), opera dogmatică a teologului nostru atinge culmi epocale în magistrala monografie: *„Iisus Hristos sau restaurarea omului"* (Sibiu, 1943), care desvălue minunat actualitatea persoanei și operei Mântuitorului pentru vremurile de azi și sesizează corespondența lui Hristos cu problemele vii ale timpului nostru. E o carte în adevăr așa cum a dorit-o însuși autorul: „vie și nouă". Și dacă ici-colea modul de exprimare dintr'însa este prea greoiu, aceasta se datorește tocmai sevei de gândire cu totul profundă și densă care mustește în paginile ei.

Dar chiar dela începutul activității sale științifice, Păr. Prot. stavrofor Dr. Dumitru Stăniloae a manifestat un viu interes pentru problemele de Teologie mistică. Căci încă în 1928 a elaborat studiul original: „Calea spre lumina dumnezeiască la Sfântul Grigorie Palama", atacând într'ânsul dificila problemă a misticei creștine legată de faimoasa dispută isihastă.

Preocupat statornic de figura și opera marelui mistic al Răsăritului: Sf. Grigorie Palama, P. C. Sa îi dedică mai târziu încă două lucrări: traducerea a două „Tratate" ale Sf. Grigorie, însoțită de un interesant studiu original asupra operei palamite (Anuarul Academiei teologice „Andreiane", Sibiu 1932—33) și un *studiu de proporții mari asupra vieții și operei aceluiași mare mistic* (Sibiu, 1938). Cercetările originale asupra operei Sf. Grig. Palama, competința și profunzimea cu care analizează opera acestuia și punctele de vedere cu totul noui pe care le aduce, fac ca această lucrare să constitue *un moment epocal în istoria Teologiei românești.*

Unor lucrări de proporții mai mici, cum sunt: „Însemnătatea inimii în religie", o trad. din rusește după scriitorul rus Boris Vâșevslavțev (Sibiu 1934); „Incercare despre teofanii" (Buc. 1936); „Cuvântul și mistica iubirii" (Buc. 1938); traducerea mistagogiei Sf. Maxim Mărturisitorul, însoțită de un studiu introductiv asupra vieții și operei marelui cugetător mistic din Răsărit (Revista Teologică, 1944); le urmează redarea completă în românește a marei opere mistico-ascetice: *„Filocalia"* (6 vol. în manuscris), din care primul volum (408 pag.) a apărut anul trecut. Făcută după cele mai autorizate texte ale originalului grec și întărite cu cele mai recente cercetări ale textelor, credincioasă și exactă față de original, îmbrăcată într'o limbă clară și frumoasă, retroversiunea constitue — pe lângă valoarea ei deosebită ca traducere — și o contribuție de gândire originală prin studiile care o însoțesc. Mulțumită ei, o serie de scriitori mistici ai vechii gândiri creștine au pătruns adânc în spiritualitatea românească teologică și laică..

Din domeniul Teologiei istorice fac parte următoarele lucrări: „Viața și activitatea Patriarhului Dosoftei al Ierusalimului și legăturile lui cu Țările Române", (1929). „Catolicismul de după război" (Sibiu, 1932); „O luptă pentru ortodoxie în Țara Hațegului" (Anunrul Acad. teolog. „Andreiane", 1938--39, p. 5—92) ș. a.

Parte integrantă din opera științifică a Părintelui Prot. Dr. Dumitru Stăniloae face și *bogata și încărcata de prestigiu activitate publicistică*, desfășurată de P. C. Sa în calitate de redactor responsabil al „Telegrafului Român" timp de 15 ani și de colaborator al „Revistei Teologice" sau de îngrijitor al „Anuarului" Academiei teologice „Andreiane", în cuprinsul cărora a publicat nenumărate studii, esseuri și articole substanțiale din domeniul științei teologice și al culturii în general.

Dar fixarea — în cele de mai sus — trăsăturilor esențiale și caracteristice ale personalității și operei marelui teolog, refuză orice gând de încremenire sau de apunere. Căci P. C. Sa este în plină maturitate științifică și putere de muncă. De aceea, așteptăm cu legitimă nerăbdare făurirea cupolei măreațe care să încoroneze corespunzător, monumentalul edificiu pe care l-a clădit iscusința și hărnicia de până acum a P. C. Sale. In acest sens, Biserica Ardealului se roagă lui Dumnezeu să-i dăruiască sănătate și putere de muncă în noua etapă a activității de curând începute.

Semne promițătoare

Scoțând în plin relief o mare și acută problemă și îndatorire românească a ceasului de față, pastorala din zilele trecute a I. P. Sf. Sale Mitropolitului NICOLAE al Ardealului, privitoare la colecta pentru Moldova, a făcut o adâncă impresie și a avut și are un mare răsunet în opinia publică românească. Ziarele locale și cele din capitală au reprodus în parte sau în întregime vibrantul apel al vlădicului din centrul Ortodoxiei ardelene.

Pe de altă parte, se constată că toată lumea chemată să-și dea concursul, se pregătește asiduu, pentru ca acțiunea întreprinsă de Arhiepiscopia Sibiului să dea rezultate cât mai bune.

Vrednicia Bisericii

Destoinicia și vrednicia Bisericii în fața greutăților din zilele noastre, se vădește și din următorul fapt: Ca vechiu și fruntaș centru de cultură, Sibiul adăpostește vreo 20 de școli. Dintre acestea 6 sunt școli ale Bisericii, numărând toate la un loc vreo 700 de elevi.

Dar pe când mii de elevi ai celorlalte școli se luptă din greu cu marile necazuri ale întreținerii la școală, toți elevii școlilor bisericești sunt îngrijiți în internate. Căci cu toate greutățile vremurilor de azi, Biserica s'a îngrijit ca toate școlile sale să-și aibă internatul lor, în care sutele de elevi sunt bine întreținuți, supraveghiați și puși la adăpostul grijilor zilnice.

Și ceea ce ridică și mai mult vrednicia Bisericii în această privință, este faptul că ea n'a îngreuiat — prin întreținerea internatelor — sarcinile de aprovizionare ale Prefecturii sau Primăriei Municipiului. Prin urmare, Biserica duce înainte marea operă de creștere a tineretului școlar, prin mijloacele și puterile ei proprii.

O Națiune — o Biserică

Săptămânalul religios dela Cluj: „Viața creștină" (redactor: preotul greco-catolic V. Chindriș) închină Nr. 33—34 din 19—26 Ianuarie a. c. unirii într'o singură Biserică românească. Deviza este: „Avem un Dumnezeu, suntem o Națiune, vrem o Biserică". De relevat colaborarea câtorva condeie ortodoxe (Gala Galaction, T. Ciceu), alături de cele greco-catolice. Unirea într'o singură Biserică este cea mai adâncă năzuință a sufletului creștin și în special a sufletului ortodox, care se roagă la fiecare sf. Liturghie pentru „împreunarea tuturor" creștinilor. Ea este și o necesitate națională. Dar a crede că unirea aceasta e posibilă prin cuvinte vagi, nebuloase, este o eroare. Desigur e posibilă o conlucrare frățească între confesiuni, datorită dragostei creștine ce trebuie să stăpânească în inima tuturor. Dar unirea este altceva. Unirea presupune unitate de credință, unitate sacramentală și unitate de organizare: aceeași viață harică, aceeași doctrină și aceeași organizare. In această privință „Viața creștină" insinuiază — într'un fel specific mijloacelor iezuite uzitate și de greco-catolici — că unirea are un singur sens: „o turmă și un păstor", sub „păstor" înțelegând nu pe Hristos, ci pe Papa. Astfel înțelegem cum de dă ospitalitate articolului dlui Giorge Pascu, plin de neadevăruri istorice și de insulte la adresa Bisericii ortodoxe. Sub paravanul dorinței și rugăciunii pentru unire se camuflează aceeași tendință imperialistă a creștinismului roman, aceeași agitație inutilă și dăunătoare a papa'atriei. Este o pervertire de perpectivă care face imposibilă orice încercare de înțelegere, pentrucă falsifică adevărul

Unirea nu este posibilă decât pe bazele creștinismului primar, păstrat deplin în dogma, sf. Taine și organizarea Bisericii ortodoxe. Unitatea de credință a Românilor nu e posibilă decât prin întoarcerea la matcă a celor ce s'au rupt din această unitate, pentru beneficii pământești, în 1700. Nu prin lărgirea rupturii din 1700, ci prin desființarea ei se va realiza unitatea în cugete și simțiri a neamului românesc. De altfel — în fond — poporul este și astăzi una, adică ortodox, cu toată spoiala catolicizantă a unor clerici greco-catolici.

Vreți o singură Biserică? — Dacă năzuința voastră e sinceră, trebuie să vă supuneți adevărului, care spune: Ortodoxia este Biserica Adevărului și Biserica neamului românesc. Unirea creștinătății și a poporului român nu se poate face decât pe temelia Adevărului ortodox. Aceasta e bine s'o știe și cei dela „Viața creștină" și să nu umble cu atitudini echivoce și chiar ofensatoare — dar și cei ce se lasă ademeniți de aparențele unei sincerități iezuite.

Rezultat pilduitor

Ultimul număr al revistei oficiale „Biserica și Școala" publică rezultatul provizoriu al acțiunii pentru colectarea de cereale — prin organele parohiale - pe seama înfometaților din Moldova, care s'a întreprins pe întreg cuprinsul Eparhiei Aradului.

Totalul aproximativ de până acum atinge nu mai puțin de 142.682 Kg. adecă 14 vagoane.

Iată un rezultat pilduitor, care trebue să constitue pentru noi îndemnul de neînvins de a ne da toate silințele, ca acțiunea de aceeași natură întreprinsă în Arhiepiscopia noastră, să nu dea un bilanț mai prejos decât aceasta!

AVIZ

Numărul contului C. E. C. pentru Consiliul Arhepiscopesc este **63.113**, iar pentru Librăria Arhidiecezană **63.463**. Onor. oficii protopopești și parohiale sunt rugate să observe cu atențiune numerele de mai sus, când trimit suma de bani, spre a se evita orice confuzie.

Librăria Arhidiecezană Sibiu

Cinci decenii de activitate

Duminecă, 23 Februarie 1947, meșteșugarii din arta grafică sibiană au organizat sărbătorirea colegilor lor, cari au împlinit cel puțin **50** de ani de muncă neîntreruptă în această meserie nobilă. Intre cei 14 sărbătoriți, 3 aparțin intreprinderilor grafice ale Arhiepiscopiei noastre și anume dnii: *Ștefan Duca*, conducătorul Tipografiei arhidiecezane, *Ioan Marcu*, conducătorul Librăriei arhidiecezane și *Dumitru Axente*, culegător în Tipografie.

Iată un fapt care trebue încrestat cu toată mândria și mulțămirea. Intr'adevăr, generațiile de dascăli și de preoți, cari și-au făcut ucenicia duhovnicească în școalele șaguniene din Sibiu și după aceea s'au adăpat zi de zi din slova ziarelor, revistelor și cărților izvodite în ultimii 50 de ani în intreprinderile noastre grafice, întâlnesc la tot pasul figura celor trei ostenitori sărbătoriți astăzi. Lor li se datorește, în bună parte, reușita tehnică și răspândirea lucrărilor editate în tiparnița lui Șaguna.

Vreme de cinci decenii oamenii aceștia au arătat zel neînfrânt și au slujit artei lor „ca Domnului". Printr'o conștiință luminată, au slujit și idealului de luminare a celor mulți. Cumpăniți în vorbă și în atitudini, calculați în toate ale vieții, respectuoși față de îndrumători, manifestând încredere și dragoste pentru ostenitorii cu mintea și cu peana, creștini convinși, oameni întregi, ei rămân adevărate modele pentru generația lor și pentru aceea care îi va urma. In promovarea adevăratei vieți creștinești și românești din Sibiu și din alte părți, mai ales în sânul meșteșugărimii noastre ardelene, contribuția lor este un act de vrednicie.

Pentru motivele acestea exprimăm bătrânilor ostenitori ai intreprinderilor noastre toată dragostea și admirația.

C.

Din viața Bisericii rusești

— I. P. S. Sa Patriarhul Alexei al Moscovei și al întregei Rusii a fost decorat cu ord nul „Drapelul roșu pentru muncă", drept răsplată pentru meritele deosebite în organizarea activității patriotice din vremea războiului.

— In Iulie 1946, I. P. S. Patriarh Alexei a vizitat orașele Leningrad și Pscov, unde se desfășoară lucrările de reconstrucție a catedralei sub conducerea energicului protoiereu Pavlov.

— I. P. S. Sa Arhiepiscopul Vitalie al Tulei și al Beleevului a fost numit președinte al Consiliului misionar de pe lângă Sf. Sinod cu titlul de arhiepiscop al Dimitrievscului. In locul său a fost transferat I. P. S. Antonie, arhiepiscopu Orlovscului și Brianscului. Locul devenit vacant a fost ocupat prin reașezarea I. P. S. Arhiepiscop Fotie în scaunul de episcop al Orlovscului și al Brianscului.

— Evenimentul cel mai de seamă din cursul verii anului 1946 în viața Bisericii ortodoxe rusești, este fără îndoială înființarea — printr'un jurnal al Sf. Sinod din 9 August 1946 — unui Exarhat al Patriarhiei din Moscova pentru Europa occidentală cu reședința la Paris. In postul de exarh al Europei occidentale a fost numit mitropolitul Serafim Luchianov.

Nr. 2240/947

Comunicat

Institutul biblic pregătește tipărirea *Molitfelnicului* și *Aghiazmatarului*. Parohiile care doresc să procure una ori amândouă cărțile amintite să trimită acont de câte Unasută mii de fiecare carte la adresa Insitului biblic, Str. Antim 29 București, menționând la comandă: pe hârtie de lux ori satinată.

Pretul de desfacere se va ști numai la apariția cărților. Abonații vor beneficia de 20% din prețul de vânzare.

Instințările se vor face direct la adresa de mai sus până la 25 III a. c.

Consiliul Arhiepiscopesc

† Elena Văcărescu

Femeia de alese virtuți intelectuale, ilustra româncă Elena Văcărescu a încetat de curând din viață la Paris, metropola mondială care a admirat-o atât de mult și în care sufletul ei, o podoabă a neamului, a vibrat necontenit la toate grijile, durerile și bucuriile neamului, pe care l-a slujit cu credință și înalt patriotism.

Născută la București în 1866, ca descendentă dintr'o veche familie românească, aleasă nu numai prin originea ei ci și prin virtuțile ei, El. Văcărescu a fost figura feminină de o distincție excepțională și cu greu de egalat.

Membră a Academiei Române și a Societății Scriitorilor, Consilier de presă și cultural pe lângă Legația română din Franța, delegată pe lângă Liga Națiunilor și la Conferința Păcii, Ofițer al Legiunii de Onoare, Comandor al Leului Alb și decorată cu Marea Cruce a Coroanei României, *Elena Văcărescu a adus uriașe servicii țării prin activitatea ei bogată:* literară, culturală, politică și diplomatică.

A fost o iscusită, vajnică și conștientă *susținătoare a cauzei românești peste hotare*, pentru care pricină ziua morții ei este un popas de doliu nu numai pentru cultura ci și pentru politica românească.

Țara îi datorează o netrecătoare și recunoscătoare amintire!...

Academia teologică „Andreiană" Sibiu

A cincia și a șasea conferință publică

Continuându-se seria conferințelor organizate de Academia teologică „Andreiană" din Sibiu în ciclul *„Biserica și Viața"*, în ziua de 16 Februarie a. c. s'a ținut conferința Păr. Prof. *Dr. Emilian Vasilescu* cu titlul „Valoarea omului".

Conferențiarul a arătat prețuirea omului în lumea antică și cea a gânditorilor mai noui, și apoi a descris valoarea omului așa cum se desprinde ea din învățătura creștină, care ridică pe drept cuvânt omul la treapta de „făptură regească".

Punând înaintea publicului un întreg șir de păreri contradictorii și insuficiente, privitoare la concepția despre om, păr. prof. Em. V. a scos în evidență sănătatea singurei concepții adevărate despre om, cea creștină.

Problema a fost tratată cu mult spirit critic, fiind apreciată de altfel de publicul asistent în frunte cu I. P. S. Sa Mitropolitul *Nicolae*.

*

In 23 Februarie a. c. a conferențiat Păr. Prof. *Dr. Teodor Bodogae* despre *„Prezența Bisericii în nevoile vremii"*. Cu frumoase pagini din literatura patristică și mai ales din scrierile Sf. Vasile cel Mare, — care, prin binefacerile sale și ale credincioșilor săi a reușit să tămăduiască o mulțime de lipsuri materiale provocate de o secetă urmată de foamete, ca și în vremile de azi — conferențiarul ne-a dat a înțelege să ajutăm din toată inima pe cei în suferință, așa cum a înțeles în multe ocazii Biserica, care a ocrotit pe orfani, a ajutat pe văduve și a sprijinit pe cei necăjiți și săraci.

Conferința a fost încadrată de două bucăți corale executate de corul Școalei Normale de fete „A. Șaguna", sub conducerea dnei Prof. *Ciora*.

Publicul asistent, în frunte cu I. P. S. Sa Mitropolitul *Nicolae*, Prof. Dr. I. Lupaș, Onisifor Ghibu, etc. a apreciat expunerea edificatoare și mișcătoare a Păr. Prof. Dr. T. Bodogae. De altfel suntem informați că publicul va avea bucuria de a o cunoaște în întregime.

E. Munteanu

Nr. 1803/1947.

Comunicat

Aducem la cunoștința C. preoțimi din Arhiepiscopia noastră, că odată cu punerea în aplicare — 1 Martie 1947 — a Statutului Funcționarilor Publici, nu se mai dau gradații de vechime la cinci ani de serviciu, ci sporul de salar se va da tot la doi ani.

De aceea, C. preoți nu vor mai înainta cereri pentru acordarea de gradații.

Consiliul arhiepiscopesc

Nr. 2004/1947.

Circulară

către toate oficiile parohiale și protopopești din Arhiepiscopie.

I. Statutul Funcționarilor Publici prevede la Art. 30, litera b, că fiecare funcționar va primi pe lângă salar și o indemnizație pentru copii.

Art 32 din Statut dă lămuriri în cauză și precizează că indemnizația se acordă pentru *copiii minori* — până la 21 ani împliniți — și numai în următoarele cazuri:

a) Când copiii sunt sub îngrijirea părinților și nu primesc întreținere dela Stat, județ sau comună;

b) Când copiii nu au venite proprii cel puțin egale cu cvantumul in emnizației.

Pentru copiii cari studiază la Universități sau la institute echivalente, îndemnizația se acordă până la vârsta de 23 ani.

Indemnizația pentru copii o poate primi numai unul din părinți, dacă amândoi sunt funcționari publici, după cum optează.

Având în vedere toate acestea, invităm Onor. Oficii protopopești să îndeplinească cele ce urmează:

1. Cuc. preoți și cântăreții bisericești bugetari cari au copii minori și intră în prevederile art. 32 din Statut, ne vor înainta, *prin oficiile protopopești*, până cel mai târziu la data de *31 Martie 1947*, Extrase de naștere pentru fiecare copil minor, eliberate de ofițerul stării civile.

2. Acei dintre C. preoți și cântăreții bisericești cari au copii la studii universitare și nu au vârsta de 23 ani împliniți, vor înainta și câte o Dovadă de înscriere la Facultatea respectivă în anul școlar 1946/1947.

3. C. preoți și cântăreții bisericești refugiați dacă n'ar poseda extrase de naștere originale, vor înainta copii legalizate, iar dacă n'ar avea nici copii, vor da, față de doi martori, câte o *Declarație*, pe răspundere personală, în care vor arăta numele copiilor, data și locul nașterii.

4. P. C. protopopi vor aduce dispozițiunile acestui ordin al nostru la cunoștința tuturor preoților și cântăreților bisericești din protopopiat, obligându-i ca să trimită în termen la Oficiul protopopesc extrasele de naștere și eventualele dovezi de studiu, ale copiilor îndreptățiților la indemnizație.

5. Oficiile protopopești ni le vor înainta, cu raport, pe măsură ce le primesc și cel mai târziu până la 31 Martie 1947, cunoscând că nu vom mai lua pe nimeni în statele de plată cu indemnizație pentru copii, începând cu 1 Aprilie 1947, dacă până atunci nu vom avea extrasele de naștere și dovezile de studiu la Universitate.

II. Nașterea copiilor, se va anunța ca și până acum, cu rapoarte, însoțite de extrasul de naștere, înaintate Consiliului nostru arhiepiscopesc, prin Oficiile protopopești.

Pentru obținerea ajutoarelor de naștere se va anexa la rapoarte, pe lângă extrasul de naștere, o Declarație a părintelui — preot sau cântăreț bisericesc — în care se va spune că soția nu e funcționară și n'a primit ajutorul de naștere. Această declarație o va viza primăria locală. Iar în cazul când mama copilului e și ea funcționară publică, dovada neprimirii ajutorului o va elibera autoritatea sa.

III. In cazurile de deces a copiilor ni se vor înainta, prin Oficiile protopopești, extrase de deces, însoțite de certificate eliberate de primăriile comunale, din care să reiese cine a suportat spesele de înmormântare.

Extrasele de deces ne sunt necesare ca să luăm măsuri pentru sistarea indemnizației, iar Certificatele pentru a face intervențile de lipsă la Onor. Minister al Cultelor, să acorde ajutoarele de înmormântare.

Ajungerea vârstei de 21 ani și 23 ani la copiii ce studiază, de asemenea ni se va raporta, cu cel puțin 60 de zile înainte de termen, dând astfel putința Consiliului nostru să ia măsuri la timp pentru ștergerea din state a copiilor îndreptățiți la îndemnizație.

P. C. protopopi vor atrage atențiunea f. serios C. preoți și cântăreților bisericești, că aceia cari vor primi indemnizații pentru copii pe nedrept, vor fi pedepsiți conf. legii.

Sibiu, 24 Febr. 1947.

Consiliul Arhiepiscopesc

Jertfelnicie vrednică de laudă

In minunata Pastorală Nr. 1721/947 I. P. Sfinţitul nostru Mitropolit *Nicolae*, organizând pe plan înalt colecta pentru Moldova în suferinţă, prin organele noastre bisericeşti, preţuieşte jertfelnicia vrednică de laudă a clerului şi poporului nostru dreptcredincios din Ardeal. Numai în judeţul Sibiu poporul nostru temător de Dumnezeu şi iubitor de ţară a primit spre găzduire şi ocrotire aproape 2000 de copilaşi veniţi din Moldova înfometată. Acelaş popor şi-a dat cotele — obligatorii — către stat, a contribuit în mai multe rânduri la colectele C.A.R.S.-ului şi a sprijinit cu râvnă colecta pentru orfelinatul Bisericii din Sibiu.

Este vrednic de toată cinstirea acest popor românesc, acest neam crescut cu duioşie de sfânta noastră Biserică. In mijlocul lipsurilor de astăzi, a poverilor de tot felul şi a sarcinelor grele, poporul nostru se dăruieşte cu jertfelnicie pe sine şi avutul său pentru alinarea suferinţelor obşteşti.

Insemnăm în cele ce urmează în continuare, rezultate ale colectei generale pentru orfelinatul nostru din Sibiu, str. Dealului, Nr. 9.

Parohia: Şoimuşul-Mureşan 478. 760 lei; Satu-Lung sf. Arhangheli 530. 000 lei; Retişul 1.040 000 lei; Caschiz 575 000 lei; Albeşti-Sighişoara 500.000 lei; Sighişoara parohia II 1.556.300 lei; Felmer 760.000 lei; Hălchiu 510 000 lei; Ţânţari 843 100 lei; Ruda-Brad 553 000 lei; Haţeg 623 000 lei; Dăişoara 1.126.000 lei; Turdaş 970.000 lei; Tg.-Săcuiesc 200.000 lei; Odorhei 178.000 lei; Folt 300.000 lei; Seleuşul 740.000 lei şi 12 1/2 kgr. slănină; Ungra 455 000 lei; Bobâlna 500.000 lei; Pelişor 436.600 lei.

In numărul viitor vom avea prilejul să continuăm cu rezultatele din alte parohii, cari vor vădi ca şi cele publicate mai sus, jertfelnicia vrednică de laudă a poporului nostru.

Şapte decenii în slujba Bisericii

Anul acesta, la 11 Februarie c., *„Biserica şi Şcoala“*, revista oficială a Eparhieiei Aradului, împlineşte şapte decenii de apariţie. In acest răstimp, ea a stat cu competenţă în slujba scrisului bisericesc, desbătând probleme esenţiale din viaţa Bisericii şi şcoalei, dar şi de interes naţional. Neamul nostru din acele părţi a găsit, în coloanele ei, loc pentru tălmăcirea gândurilor şi preocupărilor sale.

La şapte decenii de apariţie avem convingeres că „Biserica şi Şcoala“ va continua să stea cu aceeaşi căldură în slujba intereselor permanente ale dreptcredinciosului nostru popor.

Sublinieri înţelepte

Expunând de curând laCameră, planul de muncă pentru campania însămânţărilor de primăvară, dl Prof. Traian Săvulescu, ministrul Agriculturii, a spus printre altele: *„Reuşita acestei campanii de însămânţări va fi nota virtuţii noastre, nota patriotismului nostru, nota voinţei noastre de a trăi liberi şi independenţi ca popor, pentrucă nici un popor sărac, nici un popor lipsit de energie, de voinţa de a trăi liber, nu este altceva decât o jucărie pe valurile furioase de pe oceanul intereselor politice şi sociale ale puterilor mari, bogate“.*

PREMII. Pentru cele mai bune conferinţe sau predici în cari se vor arăta consecinţele războiului şi ale celor doi ani de secetă, precum şi raporturile între popoarele conlocuitoare ale României, Onor. Minister al Informaţiilor a instituit pe ţară următoarele premii: *1. Premiul I lei 1.500 000; 2. Premiul II lei 1.000 000 3. Premiul III lei 750.000 4. 27 de menţiuni de câte 250.000 lei fiecare.* Cine doreşte să participe la acest concurs, va trimite conferinţele sau predicile scrise la On. Minister al Informaţiilor până la 30 Martie a. c. cel mai târziu.

Asociaţia Clerului „Andrei Şaguna“, Secţia Sibiu

Comunicat

Potrivit § 6 din „Regulamentul pentru organizarea despărţămintelor“, în cursul postului Sf. Paşti se vor ţinea adunările ordinare ale despărţămintelor, în conformitate cu dispoziţiunile cuprinse în acest Regulament.

Pentru meditaţia de pregătire *înainte de mărturisire*, recomandăm următoarele texte:

Tema I. *Milostenia.* — Text: „Adevărat vă spun că această văduvă. săracă a dat mai mult decât toţi cei ce au aruncat în cutia pentru daruri“... [Marcu 12, 43].

Tema II. *Rostul canonului dat la mărturisire.* „Fiică, credinţa ta te-a mântuit, du-te în pace“... [Luca 8, 48].

Inainte de Sf. Impărtăşanie:

Tema I. *Pregătire pentru Sf. Impărtăşanie.* Text: „Şi s'a trimis la mine unul din Serafimi, şi în mână avea un cărbune de foc, care îl luase cu cleştele din altar. Şi l-a atins de gura mea şi a zis: Iată s'a atins acesta de buzele tale, şi va şterge fărădelegile tale, şi păcatele tale va curăţi“ (Isaia 6, 6—7).

Tema II. *Cu credinţă şi cu dragoste să vă apropiaţi.* Text: „Şi când a şezut la masă cu ei, luând pâinea a binecuvântat şi frângând le-a dat-o“ (Luca şi Cleopa) (Luca 24, 30).

NOTĂ: P. C. preşedinţi sunt rugaţi să trimită Secţiei, în copie, procesele verbale ale tuturor adunărilor pastorale şi ale conf. preoţeşti de peste an.

In ajutorul Moldovei

au mai venit de curând: Bulgaria printr'o largă acţiune internă de ajutorare şi prin aşteptarea a 1000 de copii ce vor fi îngrijiţi la ea acasă; Legaţia Franţei dela Bucureşti cu suma de 70.000.000 lei: Statele-Unite cu oferirea a unor raţii alimentare pentru aproximativ 500.000 oameni pe 16 zile.

Nr. 1047/1947.

Aviz

O seamă de parohii ortodoxe de pe teritorul judeţelor Sibiu, Făgăraş, Târnava-Mare, Hunedoara şi Braşov, care au abonat revista „Biserica Ortodoxă Română“ din Bucureşti şi sunt în restanţă cu plata abonamentului pe 1946, să se grăbească cu achitarea abonamentului la administraţia revistei în Bucureşti.

Abonarea revistei nu este obligatorie dar preoţii cari au abonat o şi au primit-o, fie chiar cu întreruperi, sunt obligaţi să o achite.

Sf. Sinod a hotărît ca preoţii cari vor neglija să achite îndată abonamentul revistei „Biserica Ortodoxă Română“ vor fi suspendaţi din oficiul parohial, până la plata abonamentului.

Sibiu, 5 Februarie 1947.

Consiliul arhiepiscopesc

O faptă pilduitoare

Cu prilejul încrestării pe răbojul filei a generoasei ospitalităţi cu care credincioşii din din com. Turnişor au tratat — de curând — pe copiii greu încercaţi din Moldova, ziarul „România Viitoare“ (Nr. 631, pg. 3) relevează şi următoarea faptă mişcătoare şi pilduitoare:

„Intr'un colţ al sălii stăteau doi copilaşi, ţinându-se de mână, cu ochişorii în lacrimi. Se vedea frica pe care o au că se vor despărţi şi rămân singuri în acest mare necunoscut.

Intrebându-i păr. Nichifor de ce sunt trişti, i-au răspuns cu vocea sugrumată de plâns, că ei sunt fraţi şi le vine foarte greu să se despartă.

Emoţionat, păr. Nichifor care şi-a dat seama de starea lor sufletească şi de acel sbucium exteriorizat prin lacrimile ce aluneacau pe obraji s'a adresat dlui notar Noaghiu, spunând:

— „Deşi am 3 copii mici acasă, şi-mi va fi foarte greu, totuşi nu mă lasă inima să despart aceste suflete nevinovate, şi cu puterea lui Dumnezeu, voiu lupta ca să întreţin aceşti 2 copilaşi, fără să-i despart“.

Nu-i nevoe de nici un comentar. Pilduitoarea faptă grăieşte dela sine!...

CĂRŢI ŞI REVISTE

Revista Teologică. Organ pentru ştiinţa şi viaţa bisericească întemeiat în 1907, apare lunar, sub patronajul I. P. Sf. Mitropolit NICOLAE al Ardealului. Redacţia şi administraţia: Academia teologică „Andreiană“, Sibiu, strada Mitropoliei 24—28. Abonamentul pe un an: 80 000 Lei. Director: profesor *Dr. Grigorie T. Marcu.* — Nrii. 1—2 (Ianuarie—Februarie) 1947 au următorul cuprins: Diacon Dr. Grigorie T. Marcu: Dela 'nceput. Preot Dr. T. Gherasimescu: Tehnica misionară. Prof. Mariana E. Vasilescu: Spiritualitatea ortodoxă. Preot Dr. Nicolae Terchilă: Filosofia antică pedagog spre Hristos. Preot Ioan Opriş: Moralitatea ca atitudine existenţială. Preot Teodor Bodogae: 100 de ani dela venirea lui Saguna în Ardeal. Dr. Grigorie T. Marcu: Atitudini: Fidelitate faţă de original. Diacon Dr. Nicolae Mladin, Preot Dr. Nicolae Terchilă, Dr. Emilian Vasilescu, Preot Dr. Cornel Sârbu, Şt. Zissulescu şi Prot. Dr. Ştefan Lupşa: Wişcarea literară: Probleme de morală socială, de Şerban Ionescu. Despre viaţa în Hristos de N. Cabasila, trad. de Dr. T. Bodogae. Religia iubirii, de Il. V. Felea. Originalitatea parabolelor Mântuitorului, de Dr. Iustin Moisescu. Contribuţiuni la metodologia misiunilor ortodoxe, de Gh. N. Sterpu. Catechismul românesc din 1544, de Dr. Ioachim Crăciun. Introducere la studiul erediităţii, de Ion Biberi. Iluminism şi misticism la fericitul Augustin, de C. Săndulescu-Godeni. Şcoala şaguniană şcoala a poporului, de Septimia P. Gherman. Un veac dela moartea Mitropolitului Veniamin Costache, de Pr. Dr. Ilie Gheorghiţă. Figuri de ierarhi moldoveni: Iacov Stamati, de Diacon Dr. Al. I. Ciurea. Aspecte din istoria Transilvaniei, de Marina Lupaş-Vlasiu. Horia, de Ioan Fruma. Căminul cultural. Dr. Grigorie T. Marcu: Cronica: Prof. Dr. Ştefan Pop. Gr. T. M. şi Arh. † T.: Note şi Informaţii: Urarea noastră: îndoctrinare! Douăsprezece biserici târnosite. Ciclul de conferinţe „Biserica şi viaţa“ al profesorilor Academiei teologice „Andreiane“. Inedite despre Orfelinatul arhidiecezan. Copii sprijinitori ai Orfelinatului. Copiii moldoveni în Ardeal. Povestea lui Harry, orfan din Moldova. Ecumenice. Prayer Book for Eastern Orfodox Christians. Un pastor original. Mărunte. Preţul 15.000 Lei.

INFORMAŢIUNI

INTERNE:

Predică în Catedrala din Sibiu

4. *Duminecă în 9 Martie 1947*, servesc: Cons. Ieronim Grovu, Aurel Nanu şi prot. Mih. Neagu diaconii: Dr. Nic. Mladin şi Iosif Bolog. — Predică: *prof. Dr. Nicolae Mladin.*

5. *Duminecă în 16 Martie 1947* servesc: Prot. Mihail Neagu, duhovnicul Nicodim Belea şi inspector Dumitru Căpugăr; diaconii: Anatolie Scurtu şi Simeon Macarie. — Predică: *prot. Mihail Neagu.*

Consiliul ecumenic al Bisericilor cu sediul la Geneva, a venit de curând în ajutorul personalului bisericesc din România, care luptă cu greutăţi materiale, cu suma de 15.000 franci elveţieni.

Dl advocat Scarlat Huhulescu a fost numit al doilea secretar general al Ministerului Cultelor.

Prin aplicarea legii de organizare a Ministerului Cultelor, s'a înfiinţat o direcţie a statisticii, care va centraliza datele privitoare la toate cultele din ţară.

Deasemenea s'a înfiinţat prin decret lege, Direcţia Cultului Catolic din Ministerul Cultelor, cuprinzând eparhiile unite şi catolice din ţară.

Comisia legislativă a Ministerului Cultelor a elaborat o serie de proiecte de legi, cari vor fi supuse în curând deliberării Parlamentului.

Legea privitoare la pensionarea clerului a fost pusă pe biroului Parlamentului.

† **Preotul** pensionar Augustin Cheţan din parohia Bobohalm (prot. Târnăveni) a trecut la cele veşnice în ziua de 1 Febr. c., în vârstă de 87 ani. Inmormântarea s'a făcut în 4 Febr. c. de către un sobor de preoţi în frunte cu P. C. Sa păr. prot. Gh. Oprean. Dumnezeu să-l odihnească cu drepţii!

† **Preotul** *Victor Plotogea* din Tohanul nou a răposat întru Domnul, în luna Ianuarie 1947. Dumnezeu să-i facă parte cu drepţii!

Membrii delegaţiei economice române s'au înapoiat dela Moscova.

Dl Ministru al Educaţiei Naţionale va depune în cursul săptămânii viitoare, pe biroul Adunării Deputaţilor, proiectul de lege pentru înfiinţarea unei Universităţi la Craiova.

Ministerul Educaţiei Naţionale a prevăzut în bugetul anului viitor, un fond de 500 miliarde pentru întreţinerea şcolilor primare.

Examenele de capacitate pentru profesorii secundari s'au amânat până la 15 August 1947.

EXTERNE:

Intr'un interview acordat postului de radio cehoslovac, dl Ian Masaryk, ministrul de externe al Cehoslovaciei, a declarat că Cehoslovacia doreşte să încheie acorduri cu România.

Guvernul bulgar a cerut agrementul pentru numirea dlui Ganeff ca reprezentant al Bulgariei la Bucureşti.

La 25 Febr. c. s'a încheiat conferinţa adjuncţilor speciali pentru Germania.

La 8 Martie c. este ziua solidarităţii femeilor din toată lumea.

Dl Trigve Lie, secretarul general al ONU-lui, a declarat recent: „un nou război este visul unui nebun, bun de pus la acte vechi“.

Intre U.R.S.S. şi Anglia au început discuţii pentru îmbunătăţirea tratatului de alianţă din Iunie 1942.

Turcia e dispusă să încheie pacte de amiciţie cu orice ţară.

S'a încheiat un acord militar între Statele-Unite şi Canada.

La 11 Febr. c. s'au împlinit 100 de ani dela naşterea genialului inventator Edinson.

S'a descoperit un nou medicament — bacitracinul — ale cărui efecte curative se apropie de ale penicilinei.

Preşedintele Truman a trasat de curând politica St. Untie faţă de O. N. U.

Tratatul de alianţă dintre Anglia şi Franţa va fi semnat înainte de deschiderea Conferinţei dela Moscova.

Presa americană semnalează recent faptul îngrijorător, că peste două treimi din populaţia mondială este insuficient hrănită şi că douăzeci de ţări au nevoie de ajutor.

In cadrul Consiliului de Securitate s'au constituit 3 comisii, care au să se ocupe cu elaborarea unui act al drepturilor omului.

In India se va ţine o conferinţă internaţională a păcii, pe care o va convoca Mahatma Gandi.

Faptă creştină. Crediociosul *Ioan Şuteu*, ţăran fruntaş şi deputat, a dăruit suma de 1.000.000 (un milion) lei pentru biserica parohiei Folt (Geoagiu), parohie al cărei fiu este.

Cu aceeaşi inimă curată, deputatul-ţăran a dăruit sume frumoase pe seama copiilor orfani din partea locului şi pentru populaţia din regiunile lovite de secetă.

Credincioşii din Folt, în frunte cu păstorul lor duhovnicesc, au bun prilej să-i exprime mulţămiri şi să găsească, în atitudinea consăteanului lor, îndemn spre făptuire creştină.

Nr. 691/1946. (64) 3—3

Concurs

Pentru întregirea parohiei vacante de clasa a II-a **Blăjeni-Plaiu**, protopopiatul Zarand-Brad, se publică concurs cu termin de 30 zile dela prima publicare în Telegraful Român.

Venitele împreunate cu acest post:

1. Salar dela Stat.
2. Venitele stolare obişnuite în parohie.
3. Folosirea cimitirului şi a unui fânaţ în mărime de 1 jug. 911 st. p.

Cel ales va catehiza elevii dela şcoala primară din parohie şi va predica regulat în Dumineci şi sărbători.

Cererile de concurs, însoţite de actele necesare cum şi de autorizaţia de candidare dela P. V. Cons. arh., se vor înainta în termin, Oficiului protopopesc ortodox român Zarand-Brad.

Concurenţii se vor prezenta în parohie într'o zi de Duminecă sau sărbătoare, cu aprobarea acestui Oficiu, pentru a face cunoştinţă cu poporul şi pentru a celebra ori cuvânta.

Brad, la 7 Decemvrie 1946.

Oficiul protopopesc ortodox român Zarand-Brad în înţelegere cu Consiliul parohial din Blăjeni-Plaiu.

Pr. Alex Fugătă
adm. prot.

Nr 314/1946 (63) 3—3

Concurs

Pentru întregirea parohiei vacante de clasa III-a **Costeşti** cu filia **Grădiştea de munte**, din protopopiatul Orăştie, se publică concurs cu termin de 30 zile dela prima apariţie în Telegraful Român.

Beneficii:

1. Salar dela Stat.
2. Câte un ddal de porumb smicurat de fiecare casă, din cari 30 ddal revin cantorului şi 10 ddal crâsnicului.
3. Câte una zi de lucru de fiecare casă, cu cantorul şi crâznicul în proporţia dela punctul 2.
4. Folosinţa celor două cimitire de 686 st. □ şi a unui fânaţ în „Deal" de 1 jugăr.
5. Stola obişnuită în parohie şi filie.

Obligaţii:

Cel ales va catehiza elevii şi elevele dela şcoala primară, va predica regulat în Dumineci şi sărbători şi va locui în permanenţă în parohie în mijlocul credincioşilor.

Cererile de concurs, însoţite de acte şi binecuvântarea arhierească, se vor trimite Oficiului protopopesc ort. rom. din Orăştie, iar candidaţii, cu ştirea Oficiului nostru, se vor prezenta în parohie spre a fi cunoscuţi de popor.

Orăştie, la 8 Decemvrie 1946.

Oficiul protopopesc ort. rom. din Orăştie în înţelegere cu Consiliul parohial din Costeşti.

Prof. **Zaharie Stanciu**
adm. prot.

---

(1) 3—3

Concurs

Pentru întregirea parohiei vacante de clasa III-a **Chichiş** cu filiile **Băcel** şi **Coşeni** din protopopiatul Sf. Gheorghe, se publică concurs cu termin de 30 zile dela prima publicare în Telegr. Român.

Beneficii:

1. Salar dela Stat conform pregătirii teologice şi anilor de serviciu.
2. Sesiune parohială 20 jug. pământ foarte bun.
3. Două case parohiale, dintre care una în formă de castel, cu pivniţă mare, grajd şi cu 5 jugăre pământ lângă ea.

Indatoriri:

Pe lângă îndatoririle generale, cel ales va face gratuit catehizaţia în şcoala primară şi va predica regulat în Dumineci şi sărbători.

Atragem în mod deosebit atenţiunea preoţilor noştri asupra parohiei Chichiş, care având avere în pământ şi pădure are perspective frumoase de desvoltare, fiindcă are gară în loc şi la o distanţă foarte apropiată de Braşov.

Cererile de concurs, cu actele necesare, vor fi trimise pe adresa Consiliului arhiepiscopesc în Sibiu.

Consiliul Arhiepiscopesc

Nr. 100/1947 (3) 2—3

Concurs

Pentru întregirea parohiei vacante de cl. II-a **Tohanul nou**, protopopiatul Bran, publicăm concurs cu termin de 30 zile dela prima apariţie în Telegraful Român".

Venitele împreunate cu acest post:

1. Salarul dela stat.
2. Taxele stolare obicinuite în parohiile prot. Bran.

Indatoriri:

1. Cel ales va predica regulat în dumineci şi sărbători şi va catehiza elevii şi elevele şcoalei primare de stat din parohie.
2. Va activa statutar în cadrele societăţilor parohiale culturale şi religioase: Sf. Gheorghe, Anastasia Şaguna, Casa Culturală, Reuniunea de femei şi Oastea Domnului.

Cererile de concurs, prevăzute cu toate documentele necesare şi cu încuviinţarea de-a cundida dela Venerabilul Consiliu Arhiepiscopesc, se vor înainta în termin Oficiului protopopesc ortodox român Bran, Zărneşti, jud. Braşov, iară concurenţii se vor prezenta în parohie în Dumineca şi sărbătearea ce le vom fixa-o spre a cânta, eventual a celebra, a predica şi a face cunoştinţă cu poporul dreptmăritor.

Zărneşti, 10 Ian. 1947.

Vasile Stoicanea
protopop

---

(2) 3—3

Concurs

Pentru ocuparea parohiei vacante de clasa II-a **Cărpiniş** din protopopiatul Braşov, se publică concurs cu termin de 30 zile dela prima apariţie în Teleg. Român.

Venitele împreunate cu acest post:

1. Salar dela Stat.
2. Locuinţă în natură corespunzătoare prin transformarea şcoalei confesionale, sau cu chirie.
3. Venitele stolare obişnuite în parohie.
4. Sesiune parohială 6 jug. teren arabil.
5. Una ferdelă bucate de fiecare familie.

Indatoriri:

Cel ales va predica regulat în Dumineci şi sărbători şi va face catehizaţia în şcoala primară.

Concurenţii îşi vor trimite cererile la Oficiul protopopesc din Braşov, însoţite de toate actele, de binecuvântarea arhierească de candidare şi se vor prezenta în parohie pentru a servi, predica şi a face cunoştinţă cu poporul, cu prealabila încuviinţare a Oficiului nostru protopopesc.

Braşov, la 15 Decemvrie 1946.

Oficiul protopopesc ort. rom. al Braşovului în înţelegere cu Consiliul parohial din Cărpiniş

Dr. Nicolae Stinghe
protopop stavrofor

Nr. 331/1946 (65) 3—3

Concurs

Pentru întregirea parohiei vacante de clasa III-a **Măgura** cu filia **Topliţa**, protopopiatul Băiţa, se publică concurs cu termin de 30 zile dela prima apariţie în Telegraful Român.

Venitele împreunate cu acest post:

1. Salar dela Stat.
2. Stola obişnuită.
3. Matera Măgura: dela circa 80 familii câte una ferdelă cucuruz sfărâmat, care se va răscumpăra în bani. Filia Topliţa: dela circa 72 familii câte una ferdelă cucuruz sfărâmat.
4. Filia Topliţa: folosirea alor 7 jugăre fânaţ.
5. Folosirea cimitirelor din materă şi filie.
6. Casa parohială din materă este în construcţie şi după terminarea ei intră în folosinţa preotului, împreună cu grădina din jurul ei.

Cel ales va predica în Dumineci şi sărbători şi va catehiza elevii din şcoala primară.

Cererile de concurs, însoţite de actele necesare şi de autorizaţia de a candida dela P. Ven. Cons. arhiepiscopesc, se vor înainta în termin la Oficiul protopopesc ortodox român din Băiţa.

Băiţa, la 17 Decemvrie 1946.

Oficiul protopopesc ort. rom.

Dumitru Secărea
protopop.

Nr. 505/1946. (62) 3—3

Concurs repetit

Pentru întregirea parohiei de cl. III-a **Deal**, protopopiatul Sebeşului, se publică concurs repetit, cu termen de 30 zile dela prima apariţie în Telegraful Român.

Venitele împreunate cu acest post:

1. Salar dela Stat.
2. Locuinţă în natură.
3. Sesiune parohială 4½ jug. arător.
4. Una ferie must, de fiecare casă.
5. Venitele stolare obişnuite în parohie.

Indatoriri:

Cel ales va catehiza la şcoala primară din parohie şi va predica regulat în Dumineci şi sărbători.

Cererile de concurs, însoţite de toate actele necesare şi de autorizaţia de a candida dela P. Ven. Consiliu arhiepiscopesc, se vor înainta în termin, la Oficiul protopopesc ort. rom. al Sebeşului.

Concurenţii se vor prezenta în parohie, într'o zi de Duminecă sau sărbătoare, cu încuviinţarea prealabilă a Oficiului protopopesc, pentru a face cunoştinţă cu credincioşii.

Sebeş-Alba, 7 Decemvrie 1946.

Oficiul protopopesc din Sebeş-Alba în înţelegere cu Consiliul parohial din Deal.

Prot. **Dumitru Ciuchendea**
adm. protopop.

---

(60) 2—3

Concurs

Pentru întregirea parohiei vacante de cl. III-a **Săcămaş** cu filiile **Stăncesti** şi **Ohaba**, din protopopiatul Dobra, jud. Hunedoara, se publică concurs cu termin de 30 zile dela prima apariţie în „Telegraful Român".

Venitele împreunate cu acest post:

1. Salar dela Stat.
2. Sesiune parohială 7,133 jug. arător de prima calitate, 4,1452 jug. fânete, folosinţa unei grădini de 684 stj., iarba şi fructele din cimitirul bisericii.
3. 20 metrii steri lemne de foc din pădurea bisericii. Fasonatul şi transportul privesc pe preot.
4. Casă parohială în stare bună, constătătoare din 3 camere.
5. Dela filiile Stăncesti şi Ohaba câte 20 litri de porumb sau grâu.
6. Venitele stolare obişnuite pa rohie şi filii.

Indatoriri:

Cel ales va catehiza regulat la şcoala primară din materă. Va predica în fiecare Duminecă şi sărbătoare şi va administra normal filiile.

Cererile de concurs, însoţite de toate actele necesare şi autorizaţia dela Prea Veneratul Consiliu Arhiepiscopesc, se vor înainta în termin la Oficiul protopopesc ortodox român din Dobra, j. Hunedoara.

Concurenţii se vor prezenta în parohie într'o zi de Duminecă sau sărbătoare, cu încuviinţarea prealabilă a Oficiului protopopesc, pentru a face cunoştinţă cu credincioşii.

Dobra, la 15 Noemvrie 1946.

Oficiul protopopesc ort. rom. din Dobra în conţelegere cu Consiliul parohial din Săcămaş.

Alex. Florea,
protopop

Nr. 6/1947. (5) 3—3

Concurs

Pentru complectarea parohiei vacante de cl. III **Abuş,** din protopopiatul Târnăveni, jud. Târnava-Mică, se publică concurs cu termen de 30 zile dela prima apariţie în Telegraful Român.

Beneficii împreunate cu acest post:

1. Salar dela Stat.
2. Sesiune parohială 12 jug. arător, 5 jug. fânaţ şi folosinţa unui jug, cimitir. In total 18 jug. teren de calitate bună.
3. Casă parohială, 2 camere şi bucătărie de iarnă, precum şi bucătărie de vară. In curte se află toate supraedificatele gospodăreşti în stare bună.
4. Stola uzitată în parohie.

Indatoriri: Cel ales va catehiza regulat la şcoala primară şi va predica în fiecare Duminecă şi sărbătoare şi va administra normal filiile.

Cererile de concurs însoţite de toate actele necesare şi autorizaţia de candidare dela Prea Ven. Cons. arhiep. se va înainta în termen la Oficiul protopopesc ort. rom. din Târnăveni, jud. Târn.-Mică.

Concurenţii se vor prezenta în parohie într'o zi de Duminecă sau sărbătoare cu încuviinţarea prealabilă a Oficiului protopopesc, pentru a face cunoştinţă cu credincioşii.

Târnăveni, la 1 Februarie 1947.

Oficiul protopopesc ort. rom. din Târnăveni în înţelegere cu Cons. parohial din Abuş.

Gheorghe Oprean
protopop

Nr. 48/1947. (6) 1—3

Concurs

Pentru întregirea parohiei vacante de de cl. III-a **Sărata**, protopopiatul Avrigului, se publică concurs, cu termen de 30 zile dela prima apariţie în Telegraful Român.

Venitele împreunate cu acest post:

1. Salar dela Stat.
2. Sesiune parohială 5½ jugăre.
3. Folosirea cimitirului bisericii.
4. Stola uzitată în parohie.

Indatoriri: Cel ales va catehiza la şcoala primară din parohie şi va predica regulat în Dumineci şi sărbători.

Cererile de concurs însoţite de actele necesare şi binecuvântarea arhierească de candidare, se vor trimite Oficiului protop. ort. Avrig.

Concurenţii se vor prezenta în parohie într'o zi de Duminecă sau sărbătoare, cu încuviinţarea prealabilă a Oficiului protopopesc, pentru a face cunoştinţă cu credincioşii.

Avrig, la 10 Ianuarie 1947.

Oficiul protopopesc din Avrig în înţelegere cu Consiliul parohial din Sărata.

Pr. **A. Radu**
adm. prot.

„CASSA DE PASTRARE"
Institut de Credit şi Economii, Societate Anonimă în Sălişte. Capital Lei 5.000.000'— Registrul Bancar Nr. 9 din 1934.

Convocare

Domnii acţionari sunt învitaţi a participa la

a 62-a Adunare generală ordinară

în ziua de 29 Martie 1947, orele 16, în biroul institutului.

ORDINEA DE ZI:

1. Deschiderea adunării şi constituirea biroului.
2. Raportul Consiliului de Administraţia şi al Consiliului de cenzori cu privire la gestiunea anului 1946.
3. Discutarea, aprobarea sau modificarea bilanţului şi contului profit şi pierdere pe anul 1946 şi descărcarea administratorilor şi cenzorilor.
4. Distribuirea profitului net.
5. Alegerea unui membru în Consiliul de Administraţie cu mandat pe 7 ani.
6. Alegerea a 3 cenzori şi 3 supleanţi cu mandat de 1 an.
7. Stabilirea remuneraţiei pentru Consiliul de cenzori pe anul 1947.
8. Fixarea marcelor de prezenţă a administratorilor pe 1947.
9. Eventuale propuneri.

Domnii acţionari care doresc să participe la adunarea generală ordinară, în persoană sau plenipotenţă, vor depune acţiunile şi procurile timbrate la casieria Institutului în Sălişte, la Banca „Albina" în Sibiu şi sucursalele ei sau la „Banca Centrală" pentru Industrie şi Comerţ din Cluj şi sucursalele ei, cel mult până în 24 Martie 1947, orele 12.

In cazul neîntrunirii numărului legal de acţionari, adunarea se amână pentru ziua de 7 Aprilie 1947 la aceeaşi oră şi local, deliberându-se cu orice număr de acţionari prezenţi.

Consiliul de administraţie

Redactor responsabil: Preot Dr. CORNELIU SÂRBU Editura şi tiparul Tipografiei Arhidiecezane Sibiu.

ANUL XCV SIBIU, 16 Martie 1947 Nr. 9—10

Telegraful Român

Organ național-bisericesc. Intemeiat în 1853 de Mitropolitul Andreiu Șaguna

Abonamentul: pentru parohii cl. I Lei 150.000; cl. II Lei 120.000; cl. III Lei 100.000. Particulari Lei 100.000. Autorități și străinătate Lei 150.000. De sprijin Lei 200.000. Pentru America 10 Dolari.

Articole și corespondențe se adresează REDACȚIEI Telegraful Român Sibiu strada Mitropoliei Nr. 45. — Articole nepublicate nu se înapoiază. — Scrisori nefrancate se refuză.

Prețul inserțiunilor un cm.² 800 Lei pentru odată, dacă se publică de mai multe ori se dă rabat corespunzător

Abonamentele și inserțiunile se adresează ADMINISTRAȚIEI foii Telegraful Român, Sibiu, strada Mitropoliei Nr. 45

Onor. Asociațiunea pentru literatura română și cultura poporului român
Str. Șaguna 8
Sibiu

Nr. 2291/1947.

Circulară

către toate oficiile parohiale și protopopești din Arhiepiscopie.

Prea Cucernicii protopopi și Cucernicii noștri preoți, au putut constata, că dela o vreme încoace, datorită lipsei tot mai mare de hârtie, cât și pentru prețul urcat la care se poate procura hârtia, folosim tot mai des, organul nostru oficial *„Telegraful Român“*, pentru comunicarea și transmiterea ordinelor Consiliului nostru arhiepiscopesc, pe cari nu le mai putem tipări în serii de Circulări trimise fiecărei parohii.

Din acest motiv, cum și pentru a evita corespondența între Consiliul nostru arhiepiscopesc și Oficiile protopopești și între acestea și Oficiile parohiale, atragem atențiunea purtătorilor Oficiilor noastre protopopești și parohiale, *ca să urmărească cu mare atenție*, toate comunicatele, circularele și ordinile date prin „Telegraful Român“.

Toate dispozițiunile date pe această cale, sunt obligatorii pentru toți.

In consecință, toate ordinile date, toate comunicatele și circularele publicate în „Telegraful Român“. *vor fi introduse cu numărul lor separat, în registrul de esibite și rezolvate imediat.*

C. preoți nu vor mai aștepta alte ordine din partea P. C. protopopi, ci rezolvirile date vor fi expediate acestora, cari centralizându-le, le vor trimite Consiliului nostru arhiepiscopesc.

Dispozițiile luate de P. C. protopopi, în cazul neexecutării unui ordin, corespondență și urzorii, vor fi date pe cheltuiala celui neglijent, având să ni se raporteze aceste cazuri spre a lua măsurile cuvenite de îndreptare.

Neprimirea „Telegrafului Român“, nu poate scuza pe nimeni de neexecutarea la timp a ordinelor date. Deci cei care nu primesc regulat „Telegraful Român“ vor sesiza redacția fără amânare, reclamând trimiterea regulată a foii noastre oficiale.

P. C protopopi vor controla, cu ocazia vizitațiilor canonice, *în mod special*, executarea acestui ordin, și dacă toate circularele și comunicatele publicate în „Telegraful Român“ au fost înregistrate și rezolvate la timp.

In afară de acestea, mai dispunem următoarele, pentru purtarea corespondenței oficiale:

1. Orice raport să poarte în frunte numele Oficiului parohial dela care emană, în partea stângă arătând protopopiatul de care aparține și numărul din protocolul de exibite, iar sus în partea dreaptă, pe scurt *obiectul raportului.*

De încheere, rapoartele vor purta data și vor fi *semnate citeț*, de conducătorii oficiilor parohiale sau de cel în cauză.

2. Rapoartele vor fi trimise pe cale ierarhică, prin protopopiate și interzicem cu desăvârșire corespondența în chestiuni oficiale, cu persoane singuratice din administrația Consiliului nostru arhiepiscopesc. *P. C. protopopi vor examina toate rapoartele trimise de Of. parohiale, având să facă propuneri în cauză.*

3. La trimiterile de bani C. preoți vor arăta lămurit, pe dosul cuponului, scopul pentru care se trimit banii. spre a se evita confuziile și lucrul de prisos.

Mai presus de toate așteptăm dela purtătorii oficiilor protopopești și parohiale să execute la timp ordinile și dispozițiile ce le dăm; conștienționzitatea să fie o însușire de căpetenie a clerului nostru.

Sibiu, 1 Martie 1947.

Consiliul Arhiepiscopesc

„Revista Teologică“
- 1907--1947 -

Una din mândriile Sibiului cărturăresc, *„Revista Teologică“*.... „Organ pentru știința și viața bisericească“, a împlinit, la 1 Ianuarie 1947, patru decenii dela întemeiere. Iată un moment care trebue subliniat cu toată atențiunea și asupra căruia se cade să poposim cu o nemărginit de curată bucurie duhovnicească.

Pornită la drum din limpezimea unui spirit departe văzător, din munca și din cultura distinsului profesor de Teologie **Dr. Nicolae Bălan**, Mitropolitul de astăzi al Ardealului, „Revista Teologică“ dela Sibiu și-a fixat dintru început un obiectiv limpede și precis: să devie organul propriu pentru adâncirea tuturor problemelor de ordin moral, religios și cultural cari frământau pe atunci preoțimea noastră. Ea a devenit și a rămas asemenea în lungul celor patru decenii de apariție, reușind astfel să se identifice în chip magistral cu scopul ce și-l propusese. Și nu numai că a adâncit nenumărate probleme de o însemnătate hotărîtoare pentru cultura românească în general, dar, adoptând o ținută academică prin excelență, a reușit să ofere și concluzii științificește întemeiate. De aceea, cultura și formația intelectuală a preoțimii ortodoxe de pretutindeni, dar mai ales a preoțimii ardelene din ultimele patru decenii, rămâne tributară „Revistei Teologice“, tributară în înțelesul cel mai nobil ce se poate lega de acest termen.

In răstimp de patru decenii, „Revista Teologică“ n'a cunoscut coboriș, nici compromis și nici umbră de oboseală. Dimpotrivă, ea a reușit să sape drum spre culmi de gând și în paginile sale, totdeauna dense, a mustit prospețime, sănătate, optimism creștin, iureș de viață adevărată.

De bună seamă, puterea de viață a revistei s'a răzimat și se razimă până azi pe colaborarea unor condeie cu adevărat distinse.

Incă din primul an al existenței sale, „Revista Teologică“ și inițiatorul ei a reușit să adăpostească scrisul bărbaților de carte teologică din toate părțile pământului românesc și astfel a fost un organ de afirmare a unității sufletești a neamului românesc, când acesta era despărțit prin nedrepte granițe.

Afirmația că nici o altă revistă de cultură religioasă din țara noastră, nu grupează un cenaclu atât de distins, cum este al ei, exprimă o realitate desigur măgulitoare. Iar faptul că toți acești oameni colaborează dintr'un spirit de jertfă și de dragoste pentru adevăr și frumos, constitue un alt prilej de mândrie.

Dar revista a înaintat spre culmi și pășește acum pe creste de spiritualitate creștină ortodoxă și pentru motivul extrem de însemnat, că ilustrul ei ctitor i-a rămas mereu veghetor și îi asigură în permanență patronajul. Revista se mândrește, pe drept, cu ctitoria și cu patronajul ei. Colaboratorii și cetitorii revistei aici își razimă încrederea. Ei știu că Vlădica Ardealului s'a cucerit cândva de un gând, a conturat un program, a luminat o țintă și îi duce spre ea prin paginile revistei. Ținta Lui a devenit și a lor: isbânda prin „credință, morală și cultură“. Tocmai de aceea — după expresia actualului director al revistei, dascălul *Dr. Grigorie T. Marcu* — când „atâtea publicații similare, mai tinere decât ea, s'au aplecat spre asfințitul vremelnicei lor existențe, lăsând amintiri spălăcite și poate nici o urmă,... „Revista Teologică“ trăiește și făgăduește o viață îndelungată. Trăiește prin crezul ei fără de moarte“.

D. CĂLUGĂR

Nr. 2552/1947.

Comunicat

Aducem la cunoștința C. noastre preoțimi că pentru ușurarea marilor necazuri, cari apasă asupra fraților noștri moldoveni, Organizația centrală C.A.R.S. a organizat o nouă colectă cu deosebire de alimente ca: făină, mălai, cartofi, fasole, ceapă, fructe uscate, ulei, slănină, carne afumată.

Colecta C.A.R.S.-ului se va face precum urmează:

1. La sate, în zilele de 15, 16, 17 și 18 Martie a. c.

2. La orașe, în zilele de 22, 23 și 24 Martie a. c.

Invităm preoțimea noastră să dea întregul său concurs organelor județene, de plasă și comunale ale C.A.R.S.-ului în vederea unei reușite cât mai bune a acestei colecte.

NICOLAE,
arhiepiscop și mitropolit

In ajutorul Moldovei

au venit de curând: Marea Britanie prin punerea la dispoziția guvernului român a 500 tone alimente din stocurile militare britanice din Italia; Bulgaria prin trimiterea a 40 vagoane de alimente și îmbrăcăminte; Consiliul Național Catolic American prin trimiterea a 500 lăzi cu lapte deshidratat.

I. P. S. Sa Patriarhul Nicodim a adresat credincioșilor din cuprinsul țării un apel pentru ajutorarea înfometaților din Moldova.

Primele exemplare din volumul V. al monumentalei lucrări „Istoria Biblică“, trad. de I. P. S. Patriarh din rusește după prof. Lopuhin, au apărut de curând.

In editura Episcopiei ort. rom. a Clujului a apărut recent lucraren dlui Dr. E. Nicoară: „Mucenicul Aurel“.

Post și Rugăciune

„Iar... ucenicii Lui l-au întrebat deosebi: de ce noi n'am putut să-l scoatem?“ (Marcu 9, 28).

Frați creștini,

Iată o întrebare dureroasă și umilitoare: de ce, noi — apostolii tăi, Doamne, n'avem putere să vindecăm pe cel îndrăcit? De ce credința noastră e neputincioasă? E întrebarea pe care au pus-o ucenicii Mântuitorului dar pe care o poate pune și astăzi fiecare credincios, care se socoate ucenic al lui Hristos. Căci noi toți suntem ucenicii lui. De ce creștinismul nostru e așa de anemic? De ce credința noastră e așa de slabă? De ce dragostea noastră e așa de fără rod? De ce semănăm cu o armată epuizată, ostenită, sătulă de luptă și înclinată să fugă sau să depună armele în orice moment? Creștinismul nostru, în mare parte – trebue s'o spunem – e ca o ființă fără vlagă, palidă, tremurândă. De aceea, ca și ucenicii de altădată, îndreptăm întrebarea către Tine: Doamne, de ce suntem lipsiți de putere? Și răspunsul nu va întârzia să vină.

Noi știm că răspunsul cel adevărat nu va răsări din gândul omenesc, ci din gura lui Hristos. Poate că mulți dintre noi ne am și pus întrebarea și am și rezolvat-o într'un anumit fel. Dar, conform înclinării omenești de a vedea paiul din ochiul aproapelui, am aruncat vina pe alții: pe știință și civilizație, pe curentele politice și sociale, pe conducătorii Bisericii ș. a. Ne-am lamentat, am judecat și am condamnat toate stihiile lumii și am dat din umeri în semn de neputință. Ce să faci, aceasta e realitatea! Nimic de schimbat.

Iată răspunsul omenesc: neputința credinței noastre e consecința unor împrejurări obiective, de care noi nu suntem vinovați.

Că e și acesta un răspuns, nimic de zis. Dar este răspunsul cel adevărat? Nu. El este o autoamăgire, un văl de iluzii, prin care încercăm să ne acoperim propria vinovăție. Nu

de o mie de ori nu: nu împrejurările sunt cauza neputinţei noastre, ci noi înşine. Nu ştiinţa şi civilizaţia. Nu curentele politice şi sociale, nu conducătorii Bisericii, ci noi toţi, cei ce ne numim creştini suntem vinovaţi că credinţa creştină se manifestă adesea fără putere! Căci şi pe vremea primilor creştini au existat aceleaşi condiţii obiective: ştiinţă şi civilizaţie, curente sociale şi politice, preoţi şi vrednici şi nevrednici, cu toate acestea ei au fost altfel decât suntem noi. Despre ei s'a putut scrie că: trăesc pe pământ dar locuesc în ceruri, căci ceea ce este sufletul în trup aceea sunt creştinii în lume. Nu cele din afară, ci cele dinlăuntru determină totul. In faţa aceleiaşi situaţii unul e un laş, altul un erou. De ce? Pentrucă altul este duhul care arde pe vatra sufletului lor.

Aşadar: la o parte cu lamentarea şi condamnarea altora. Să avem curajul de a ne descoperi propria vinovăţie, să avem curajul de a ne pălmui conştiinţa cu adevărul divin.

Şi care e răspunsul lui Isus? Voi aţi fost neputincioşi, zice către apostoli, nu pentrucă împrejurările obiective erau neprielnice, nici pentrucă n'aţi avea credinţă. Nu pentru aceasta. Ci pentrucă «acest neam nu poate fi scos decât cu rugăciune şi post». Auzi? Iată pricina pentru care creştinismul nostru e anemic: pentrucă slăbănogeala de care suferim nu poate fi vindecată decât cu rugăciune şi post. Poţi să fii om credincios, să vii regulat la Biserică, să cetești Sf. Scriptură, să cunoşti toată teologia, să mai dai şi ceva firimituri pentru cei săraci, să te spovedeşti şi să te împărtăşeşti, dacă însă n'ai rugăciunea şi postul, harul pe care ţi-l dă Biserica prin sfintele taine rămâne neluciător şi tu eşti un creştin de praznice, nu un creştin dinamic plin de viaţa lui Hristos. Da: rugăciune şi post. Iată ceea ce le lipseşte creştinilor de azi spre a fi vii. Rugăciunea, scară către cer, este revărsare de viaţă şi putere divină în sufletul creştinului. Rugăciunea este cheia care descuie porţile cerului, ca sufletul să fie inundat de luminile dumnezeirii. Prin rugăciune noi vorbim cu Dumnezeu; prin rugăciune Dumnezeu se sălăşlueşte în noi. Prin rugăciune noi ne urcăm la cer; prin rugăciune cerul se coboară în grădina inimii noastre. Rugăciunea e ca o apă cristalină care înviorează câmpul uscat prin care trece. Rugăciunea e religia în acţiune. Un creştinism fără rugăciune e neputincios: un creştinism prin rugăciune e plin de vigoare. Un creştinism fără rugăciune e îndoit ca o trestie; un creştinism prin rugăciune e falnic ca un ştejar. Un creştinism fără rugăciune se teme şi de o umbră; un creştinism prin rugăciune, cunoaşte o singură lozincă: îndrăzniţi, eu am biruit lumea. Un creştinism fără rugăciune e superficial; un creştinism, prin rugăciune e adânc, gâlgâitor de viaţă spirituală. Rugăciunea e viaţa şi puterea creştinismului, pentrucă prin ea viaţa lui Hristos devine viaţa noastră, prin ea cerul se coboară pe pământ.

Dar postul? Postul e pregătirea pământului pentru a fi vrednic de coborîrea cerului. Postul e purificarea firii, prin înfrânare dela îmbuibarea plăcerilor deşarte, ca astfel trupul şi sufletul să devie un potir curat, strălucitor, în care — prin rugăciune, să se poată sălăşlui lumina lui Dumnezeu. Nu există rugăciune fierbinte, cu putere, fără post: aşa cum nu există nici post adevărat fără rugăciune. Rugăciunea şi postul sunt cei doi stâlpi ai vieţii creştine, fără care casa credinţei noastre e o ruină.

Acesta e răspunsul la întrebarea: de ce credinţa noastră e neputincioasă? Pentrucă îi lipseşte rugăciunea şi postul. Pentrucă îi lipseşte înălţarea zilnică a sufletului spre Dumnezeu şi înfrânarea zilnică a poftelor trupeşti şi sufleteşti. Fără înfrânare şi fără rugăciune, nu putem fi decât creştini de suprafaţă. Creştinismul îmbuibaţilor, care aruncă câteva cruci la întâmplare, e aramă sunătoare şi chimval zângănitor. Să adâncim dar din ce în ce mai mult râvna rugăciunii şi a înfrânării şi atunci vom avea bucuria pe care au mărturisit-o altădată şi apostolii: «Doamne, şi demonii ni se pleacă în numele tău» (Luca 10, 17).

Diaconul **NICOLAE**

Responsabilitatea scrisului

Una dintre problemele discutate în presa noastră este şi aceasta: responsabilitatea scrisului.

După concepţia creştină, toate creaţiile manuale şi intelectuale sunt tot atâtea daruri (amintiţi vă pilda talanţilor) date de Dumnezeu omului ca, desvoltându-le, să trăiască el, familia lui şi, în măsura în care poate, să ajute şi altora. Fiecare va da socoteală de felul cum a păstrat şi amplificat talantul lui în lume.

Un asemenea talant este şi scrisul: darul de a înfăţişa în haina cuvintelor alese, gânduri, idei spre delectarea şi instruirea altora.

Astăzi, ziarul, revista, cartea sânt mijloace indispensabile culturii. Dar cel ce mânueşte un condeiu şi toarnă gânduri şi idei în slovele, care biruesc spaţiul şi timpul, este răspunzător de calitatea lor şi de efectul ce-l produc asupra cetitorului. Istoria cunoaşte stări generale sufleteşti creiate prin scris: dela duioşia romantismului, tristeţea pesimismului până la epidemia sinuciderii' (De ex. cazul cărţii lui Goethe: Suferinţele tânărului Werther).

Verba volant, scripta manent — ziceau Romanii. Ori cât de bine sau rău ar vorbi cineva are un cerc restrâns de auditori. Câtă vreme gândul tipărit ramâne, se întinde în spaţiu şi în timp, cade în mâna oricui. Dacă e bun, frumos, a adus un spor de bine, un plus de viaţă; dacă e rău, nimiceşte suflete, vieţi, familii, societăţi, bunuri. Microbul din alimentele alterate, spunea cineva, produce otravă în trup şi-l omoară; tot un fel de otravă produce scrisul în slujba răului în suflet şi-l omoară.

Inainte de invenţia lui Gutemberg propagarea răului prin scris era oarecum limitată, din pricina materialului şi mijloacelor de scris. Se ştie că Biserica a folosit din plin şi foloseşte cartea, scrisul. Biblia la toate popoarele este cartea de temelie a culturii şi literaturii. Biserica a tipărit şi răspândit nu numai cartea bisericească de cult, dar «cartea» în adevăratul înţeles al cuvântului. Câtă vreme mijloacele scrisului au fost sau sunt în mâna Bisericii, sunt de provenienţă bisericească sau de inspiraţie creştină, nu poate fi vorba de o carte rea, de un scris rău. Până azi un credincios nu poate înţelege despre carte, de cât ca fiind bună. Cine are carte, are parte, zice poporul. Când zice «aşa scrie la carte», înţelege cartea cărţilor, Evanghelia, pe care o aude din faţa sf. Altar. Când, în trecut cartea devenea un vehicul de otravă sufletească, idei greşite şi destructive, Biserica îşi îndeamnă credincioşii prin porunca V să nu cetească asemenea cărţi.

De ce după invenţia tiparului se vorbeşte şi mai mult de scrisul rău şi de aci de o responsabilitate a lui? Sunt atâtea cauze care depăşesc această prezentare. Totuşi e destul de regretabil că vorbim în secolul nostru al XX-lea, de otrava scrisului: ziar, revistă, carte. Biserica astăzi nici nu are pretenţie, nici n'ar putea să controleze tot ce se tipăreşte. Problema aceasta nu s'ar mai pune însă, dacă cei ce scriu sau tipăresc o carte, revistă, ziar şi-ar însuşi sănătoasa concepţie creştină.

Dealtfel, scăderea timpului nostru este că multe cuceriri le-a pus în serviciul răului. Dacă în lupta pentru cucerirea naturii şi forţelor ei s'au făcut progrese uimitoare uşurând viaţa materială, nu tot aşa însă pentru înălţarea şi înobilarea vieţii sufleteşti. In privinţa aceasta toţi oamenii de bună credinţă sunt de acord. Un om dacă merge cu rapidul, automobilul sau avionul, nu înseamnă că e mai bun sufleteşte decât altul care merge în carul cu boi sau pe jos. La fel şi cu scrisul. Nici cel care prin cărţile lui ţine universul în palmă nu e o garanţie că e mai bun, mai cinstit decât altul care nu poate sau abea poate paşte aceste oi negre de pe hârtie, deşi ar trebui să fie cu totul altfel.

Scriitorul mare sau mic este un preot al artei lui. Arta scrisului o încadrăm între darurile cu care Dumnezeu împodobeşte pe cineva pentru înălţarea lui şi a aproapelui. O apreciem între celelalte invenţii moderne, dar fără această conştiinţă creştină şi dragoste devine protivnică vieţii, dacă nu ucigaşă. Scriptura spune că vai prin cel care vine păcatul; vai celui care face pe altul să păcătuiască.

Punând problema responsabilităţii scrisului, gândul mi se opreşte la o legendă nordică, foarte potrivită, cetită într'o carte a unui scriitor. Două suflete, al unui ucigaş şi al unui om de treabă, fiecare în câte un vas, stau în faţa dreptului Judecător: Dedesubtul fiecărui vas câte-o flacără mistuitoare. Dela o vreme focul de sub vasul ucigaşului se micşora din ce în ce în timp ce dincolo se făcea mai mare. Atunci duhul «omului de treabă» a întrebat pe Judecător: «Cum, Doamne? Acela a ucis un om şi iată că focul de subt vasul lui a încetat, iar eu care n'am ucis măcar o muscă, stau mereu în focul mistuitor, care nu se mai ostoeşte! Dreptate este aceasta?» Răspunsul fu acesta: «Încă şi mai tare voi înteţi focul sub cazanul sufletului tău, pentrucă aşa ţi se cade. *Iată eu ţi-am încredinţat o temă şi un condei şi tu în loc de a le folosi spre zidirea şi rsdicarea oamenilor, ai aşezat fiere în inima ta şi întingând cu condeiul ai scris lucruri cari au ucis mii de suflete. Acela a ucis un singur om la mânia ce s'a abătut asupra lui, dar tu ai ucis atâtea suflete de tineri, ai abătut pe căile stricăciunii atâţia oameni, ai smintit în dreapta şi în stânga pe semenii tăi. Aşa că ţi se cade o pedeapsă de mii de ori mai mare decât a aceluia*». Iată aci responsabilitatea scrisului în toată seriozitatea ei.

Aşa dar, scrisul este un dar, pe care cine-l are va da socoteală de felul cum îl întrebuinţează — spre ridicarea sau căderea semenilor lui — uneori şi în faţa oamenilor, dar mai ales în faţa lui Dumnezeu.

Preot **GH. C. DIACONU-Uda**

Din activitatea conferinţelor preoţeşti

II

= In numărul trecut al ziarului am rezumat câteva din preocupările unor conferinţe preoţeşti. Continuând, vom arăta acum preocupări de-ale altor conferinţe.

Astfel, preoţimea din protopopiatul *Geoagiu* a participat mai întâi la Utrenie şi la sf. Liturghie, în cadrul căreia C. preot *D. Moldovanu* a predicat despre: „Cultul sfinţilor în Biserica noastră strămoşească şi viaţa pilduitoare a sfântului şi marelui ierarh Nicolae".

Conferinţa a fost prezidată de P. C. prot. *Teodor Glodeanu*, care, în cuvântul de deschidere, a pus la inima C. preoţi datoria de a rămânea cât mai ataşaţi Mântuitorului şi sf. Evanghelii, ca să poată birui împotriva oricăror greutăţi.

După aceea, C. preot *N. Radomschi* a cetit lucrarea: „Preotul în mijlocul frământărilor de azi", arătând că slujitorii altarelor rămân şi pe mai departe factorii cei mai de seamă întru ridicarea şi luminarea poporului nostru. Acest mare rol şi-l îndeplinesc zilnic prin administrarea sfintelor Taine, prin catehizarea copiilor şi adulţilor, prin îndrumarea vieţii morale, culturale şi chiar a celei economice din parohii şi prin trezvia cu care sunt chemaţi să lupte spre a împrima veacului pecetea creştinătăţii ortodoxe, duhul Evangheliei mântuitoare.

C. preoţi *V. Usec* şi *A. Vrăbescu* au cetit lucrări cu acelaş subiect, întregind concluziile arătate mai sus.

Interes deosebit a stârnit lucrarea: „Oastea Domnului în luptă cu sectarii", de C. preot *A. Gug*. Dacă lucrarea cetită a desbătut problema numai din anumite puncte de vedere şi a prins laturea ei esenţială numai tangenţial, apoi P. C. prot. *T. Glodeanu* a slujit completările necesare, subliniind că trebuesc urmărite în amănunţime ostenelile ostaşilor Domnului întru apărarea credinţei strămoşeşti faţă de cei ce se dovedesc neprieteni ai ei. In categoria luptătorilor i-a evidenţiat pe preoţilor, un frumos îndemn în cărticica: „Preotul şi sănătatea poporului", în care el arată adevărul în toată goliciunea lui asupra stării de lucruri ce domină viaţa Românului nostru dela sate.

Alcoolismul, pelagra, boalele sociale, tuberculoza şi tot felul de boale mai uşoare sau mai grave, macină fără răgaz vlaga săteanului nostru. Nici oraşele nu sunt scutite de aceste metehne, precum şi de altele în plus. Păstorii dela oraşe le cunosc mai bine.

Toată cartea este un strigăt pentru ajutorul de urgenţă şi un îndemn la lupta pentru mai bine, ce vine acum de dincolo de mormânt.

Toată lumea ştie că de un timp de vreme încoace ţara s'a sbătut mult pentru găsirea celei mai bune formule pentru asistenţa socială; deasemenea va trebui să recunoască toţi că acolo unde a păşit Biserica prin slujitorii ei şi, când aceştia s'au devotat cu puterea servirii unui sacerdoţiu, roadele nu au întârziat să apară, pline, rumene şi sănătoase. Prin cultura minţii şi a inimii, preoţimea păşeşte demnă în areopagul asistenţii poporului. Toate o îndreptăţesc să activeze pe acest teren, iar munca depusă cu acest zel amintit mai sus, constituie singurul titlu de noblete, invulnerabil de orice fel de stihii.

FOIŞOARA

Biserica şi asistenţa socială

Urmare din Nr. 5-6

Această însuşire moştenită din generaţie în generaţie încă de pe vremea creştinismului primar, a făcut pe păstorii noştri de suflete de ieri, de azi şi de totdeauna, să se devoteze cu tot zelul pentru împărăţia binelui între oameni. Cu nimic mai pe jos decât înaintaşii lor din perioada de aur a sfinţilor, mulţi dintre teologii tineri ai zilelor noastre s'au dedat cu tot dinadinsul studiilor înalte de tămăduire trupească a oamenilor, socotind că aceasta este o bună cale pentru adevărata tămăduire integrală.

Şi pe drept cuvânt. De multe ori, sub un puroi fetid şi respingător zace un altul cu mult mai respingător şi primejdios: păcatul!

O mână de chirurg dibace, le operează deodată pe amândouă!

Nu pot trece cu vederea şi să nu amintesc la acest loc de cinste strădania regretatului frate preot Vonica — cel cu o inimă atât de largă — de a ne lăsa nouă,

cioşii din parohia Renghet, cari au dovedit şi stărue într'o atitudine eroică, fiind „legaţi cu sufletul de Biserica noastră strămoşească".

Fără îndoială, într'o lucrare despre „Oastea Domnului în luptă cu sectarii" trebuesc apreciate strădaniile ostaşilor. Dar, în acelaş timp, este de dorit să fie prinse şi metodele cele mai bune pe care ei le aplică întru isbânda luptei lor drepte şi demne.

*

Conferinţa preoţească din protopopiatul *Bran-Zârneşti* a urmat, la deschidere, acelaş program. C. preot *N. Modoiu* a predicat liber, interpretând versetul: „Voi sunteţi seminţie aleasă, preoţie împărătească, neam sfânt, popor agonisit (de Dumnezeu), ca să vestiţi în lume bunătăţile Celui ce v'a chemat din întunerec la lumina Sa cea minunată (I Petru 2, 9).

In cuvântul său de deschidere, P. C prot. *Vasile Stoicanea* a subliniat că, de acum înainte mai mult ca în trecut, conferinţele preoţeşti vor avea să ia un caracter de adevărate misiuni religioase, iar activitatea din parohii să fie „intensificată pe toate terenurile vieţii sufleteşti". In vremea noastră se pun probleme legate organic de misiunea preoţească şi, pentru buna lor deslegare, preoţimii i se cere să fie cu adevărat la înălţimea chemării sale duhovniceşti. Cuvântul Domnului trebue rostit cu putere, iar predicile „să fie făclii puternice, cari să lumineze credinţa, să alunge întunerecul din minţi şi să deschidă luminoase drumuri evanghelice". Să ne răzimăm, în predici, pe sf. Scriptură şi, prin mijlocirea societăţilor religioase, să pregătim elemente sănătoase şi devotate sf. Biserici Accent deosebit a pus şi pe demnitatea cu care suntem chemaţi să grăim şi să activăm în toate împrejurările.

C. preot *Ioan Micu* a cetit apoi lucrarea: „Chemarea şi rolul preoţimii în lupta antisectară de azi", care a prezentat concluzii practice şi a îndemnat preoţimea protopopiatului la discuţii edificatoare.

Discuţiile au cristalizat următoarele mijloace de luptă şi de apărare a credinţei: instruirea unor echipe de misionari laici mai ales din sânul societăţii misionare „Oastea Domnului", alcătuirea unor broşuri de propagandă într'un limbaj popular, organizarea colportajului, învitarea la conferinţe a unor misionari bine pregătiţi, a unor călugări-misionari, etc.

După aceea, C. preot *Gh. Oncioiu* a cetit lucrarea: „Misiuni religioase pentru popor ca să se combată relele din parohii". Discuţiile înregistroare au subliniat cum trebuesc concepute şi realizate în practică asemenea misiuni. Dar au arătat şi aceea că misiunile religioase trebuesc organizate şi pe cercuri preoţeşti, ca să obţină rezultate cât mai evidente.

*

Preoţimea protopopiatului Sebeş şi-a ţinut conferinţa sub preşedinţia P. C. Prot. *I. Ciuchendea* dela Mercurea. După cuvântul de deschidere, în care P. C. Sa a subliniat sbuciumul vremii noastre şi necesitatea de a-l potoli prin înălţarea societăţii către spiritualitatea creştină aducătoare de pace şi linişte, s'a desfăşurat programul propriu zis al conferinţei.

C. Preot *Lazăr Voişan* din Pianul de sus a desvoltat tema: „Ortodoxia şi viaţa socială", mânecând dela cuvintele Mântuitorului: „In lume necazuri veţi avea, ci îndrăzniţi eu am biruit lumea" (Ioan 16, 33). Conferinţa a arătat aspectele multiple sub care ortodoxia contribue la normalizarea vieţii sociale, ea fiind „puterea nevăzută care animă societatea, forţa vie care contribue la fericirea ei".

C. Preot *G. Perian* junior din Şugag a susţinut subiectul „Rolul preoteselor în viaţa socială", arătând contribuţia acestora alături de soţii lor, la promovarea binelui în sânul parohiei. „Precum preotul este părintele sufletesc al tuturor enoriaşilor din parohia sa, tot aşa preoteasa trebue să fie, prin toată atitudinea ei, o mamă bună a acestor credincioşi". Activitatea preoteselor se poate face mai simţită în cadrul „Reuniunii Ortodoxe a femeilor", în societatea „Anastasia Şaguna", în cadrul „Caselor Culturale", etc.

Pentru conferinţa de primăvară, preoţimea prot. Sebeş va avea să adâncească problema educţiei de sine a preotului, un subiect deosebit de însemnat.

Nr. 2290/1947.

Circulară

către toate oficiile protopopeşti din Arhiepiscopia ortodoxă română de Alba-Iulia şi Sibiu

In vederea tipăririi calendarului pe anul 1948, avem trebuinţă de obişnuitele date statistice din parohiile şi filiile Arhiepiscopiei noastre, pe protopopiate.

De aceea Vă învităm ca până la data de 15 Aprilie 1947 să înaintaţi aceste date după starea lor la 15 Aprilie 1947, scrise pentru tipar, pe o singură pagină şi cuprinzând următoarele:

I. 1. Numele protopopiatului. 2. Sedlul Oficiului protopopesc. 3. Numărul total al sufletelor din protopopiat. 4. Scaunul protopopesc: preşedinte, membri, defensor matrimonial, notar. 5. Judecătoria protopopească: preşedinte, membri ordinari şi membru supleant.

II. Parohiile în ordine alfabetică, cuprinzând următoarele date: 1. Numele parohiei. 2. Numărul sufletelor după situaţia din 1 Aprilie 1947.

Vă atragem atenţiunea că numărul sufletelor trebueşte dat cu cea mai mare exactitate, căci am constatat deosebiri mari în unele cazuri, între cifra dată la calendar şi cifra dată în procesele verbale de vizitaţii canonice, făcute de P. C. protopopi în parohii.

3. Hramul şi anul zidirii bisericii. Unde sunt mai multe biserici, se va arăta hramul şi anul zidirii la fiecare. Date exacte se vor da şi la acest punct, căci am făcut aceeaş constatare ca şi la numărul sufletelor: un an e dat la calendar şi alt an e dat în procesele verbale de vizitaţii canonice. Acolo unde nu se cunoaşte anul zidirii bisericii se va scrie după hram necunoscut (nc.). La bisericile de lemn, după anul zidirii se va scrie în paranteză (lemn). Exemplu: bis. Sf. N., nc. (lemn).

4. Casa parohială. Acesteia i se va arăta starea: f. bună, bună, bunişoară, slabă conf. referinţelor date în tablourile cerute de noi cu ordinul Nr.853/1946.

5. Casa culturală. Şi aci se va arăta starea casei, ca la punctul 4.

La punctele 4 şi 5, unde e cazul, se va scrie: casă par. (starea), casă, cult. (starea).

6. Poşta ultimă, gara, judeţul. Acestea se vor scrie prescurtat: p. u., g., j. Acolo unde poşta ultimă şi gara sunt în aceeaşi localitate, se va scrie astfel: p. u., g. (localitatea). In acele protopopiate unde toate parohiile sunt în acelaş judeţ, aceasta se va arăta în notiţă subliniară: *Toate parohiile sunt in judeţul....* Dacă parohiile sunt pe teritoriul mai multor judeţe, se va da la fiecare parohie judeţul.

7. Numele preotului şi calitatea de paroh sau administrator parohial. La parohiile unde avem diaconi ceremoniali, se vor trece şi aceştia.

8. Numele catehetului dela şcolile secundare, în oraşele cu asemenea şcoli.

9. Numele cântăreţului bisericesc. Exemplu: N. N., cânt. bis. In cazul cântăreţilor bisericeşti cu diplomă dela o şcoală de cântăreţi — „D. Cunţan" sau alta — se va scrie astfel: N. N., cânt. bis., cu dipl.

P. C. protopopi vor fi atenţi la numerotarea parohiilor din protopopiat. In comunele unde sunt mai multe parohii, vor fi socotite toate, astfel ca şematismul protopopiatului să arate numărul total al parohiilor şi nu pe acel al comunelor.

III. Filiile cu: *a)* numărul sufletelor. *b)* hramul şi anul exact al zidirii bisericii. *c)* Dacă filia are capelă, clopot sau troiţă, se vor trece în şematism cu anul aranjării sau ridicării lor. In filiile unde acestea au fost şi nu mai sunt, se va arăta, *cu raport separat*, ce s'a întâmplat cu ele — ex. în Săcuime. — *d)* se va arăta distanţa în Km. a filiei de parohia mamă.

Atragem deosebita atenţiune asupra întroducerii *tuturor filiilor*, cu numărul sufletelor exact şi minuţios controlat.

Odată cu înaintarea raportului cu şematismul veţi raporta, cu număr separat, câte filii au fost organizate în anul trecut. Mişcarea de populaţie ivită pe urma reformei agrare şi a colonizărilor a dus la înjghebarea de comunităţi ortodoxe în sate unde până acum nu am avut creştini ortodocşi.

Cu raport separat ne veţi arăta în câte asemenea comune s'a organizat viaţa bisericească ortodoxă — filii — în cuprinsul protopopiatului. Toate vor fi trecute şi în şematism.

IV. Târgurile. Pe o coală de hârtie separată, scrisă numai pe o pagină, ni se va înainta tabloul cu datele târgurilor din toate comunele de pe teritoriul protopopiatului, indiferent de confesiunea credincioşilor, cu indicaţia zilelor calendaristice, după modelul din calendarul anilor trecuţi.

Termenul de înaintare al târgurilor este 1 Mai 1947.

Data Sf. Paşti din anul 1948 o vom anunţa în Telegraful Român.

Pentru a avea date cât mai precise pentru şematismul calendarului 1948, P. C. Ta eşti poftit, sub răspundere personală, a controla şi a verifica datele primite dela Oficiile parohiale şi numai după aceea a le înainta Consiliului nostru.

Datele întocmite conform cu dispoziţiunile acestui ordin şi nu luate din calendarul anului 1947, şi rotunjite după aprecierea preotului, ni le veţi înainta până la 15 Aprilie 1947, fără a mai aştepta altă solicitare.

Sibiu, 28 Februarie 1947.

Consiliul Arhiepiscopesc

Din viaţa creştinătăţii

— Biserica sf. Mormânt e ameninţată să se prăbuşească, din care cauză afluxul de credincioşi a fost îngrădit.

— Dl Lu Cheng-chung dela Universitatea din Yenching a terminat prima traducere completă a Noului Testament din limba greacă în limba chineză.

— Potrivit informaţiunilor pe care ni le dă „Jurnalul Patriarhiei" din Moscova (Nr. 7, 1946), pregătirea viitorilor preoţi se face foarte serios în Rusia. Institutul teologic din Moscova a căutat să găsească cea mai fericită formă de pregătire a viitorilor preoţi. In acest scop profesorii au elaborat aşa numitele „instrucţiuni spirituale" pe seama studenţilor. Scopul institutului este o „schimbare în duh" şi nu studiu abstract al ştiinţelor teologice. Rezultatele au fost foarte satisfăcătoare. Entuziasmul candidaţilor la preoţie e o bună garanţie pentru viitor.

— La 15 Ian. c. s'a deschis cursul al 2-lea la Institutul ecumenic din Boney (lângă Geneva), care va ţine până la finea lui Martie. Tema generală a acestui curs este: „Primenirea Bisericii".

— Săptămâna de rugăciune pentru unitatea tuturor creştinilor, care se ţine regulat în fiecare an între 18—25 Ianuarie, a prilejuit — în 20 Ian. a. c. la Londra — o reuniune, în care s'a discutat problema unirii tuturor Bisericilor. La discuţii a luat parte şi un monah ortodox, care a declarat că apropierea de unitate nu se face prin plecarea dela un punct de vedere teologic sau diplomatic, ci prin plecarea dela sfinţirea personală: „Câtă vreme Mântuitorul e prezent, dificultăţile dispar şi experiem adevărul, încrederea şi intimitatea ce o dă prezenţa Sa. Orice obstacol între om şi Mântuitorul e un obstacol care împiedecă unitatea Bisericii Sale".

— Credincios dorinţei de-a intra în raporturi cu întreaga Biserică ortodoxă, Consiliul ecumenic al Bisericii va trimite o delegaţie la înaintestătătorii Bisericilor ortodoxe de limbă greacă, pentru a-i învita la prima sa întrunire ce se va ţinea în anul 1948.

— „Mişcarea Evanghelică Muncitorească" din Franţa a lansat un apel către Biserici, din care reţinem: „Noi aparţinem Bisericii, şi nu putem înceta de a-i aparţine .. pentrucă ea este trupul viu, ai cărui membre am devenit prin credinţă".

— Consiliul ecumenic danez în colaborare cu Consiliul ecumenic din Geneva, organizează un curs de studii pentru pastorii streini. Cursul se va ţinea între 1—31 Mai a. c. la Krogerup (Seeland) cu următorul scop: întărirea conştiintei ecumenice şi favorizarea reîmpăcării între popoare".

Rectificare

Concursul publicat în Nr. 7—8 al „Telegrafului Român" din 2 Martie 1947, pentru întregirea parohiei **SĂRATA**, s'a publicat dintr'o eroare tehnică a Tipografiei. Deci publicarea e nevalabilă.

Consiliul Arhiepiscopesc

AJUTAŢI
pe cei năpăstuiţi din Moldova!

Există, deci, şi soare şi lumină şi aer; toate trei întreţesute în misiunea de slujitori devotaţi ai Domnului.

Ei sunt aceia cari înţeleg în primul rând cuvintele Domnului:

„Ceea ce aţi făcut pentru aceşti fraţi mai mici ai mei, mie mi-aţi făcut!"

Raportându-ne la timpul prezent, îi vedem alergând după împricinaţii satului ca să-i împace;

Ii vedem organizând tineretul, femeile şi copiii, în duhul dragostei lui Iisus;

Ii vedem luptând pentru organizarea asociaţiunilor de ajutor în caz de boală, în caz de foc, sau de moarte în familie;

Ii vedem culegând orfanii de pe drumuri, hrănindu-i, îmbrăcându-i şi aşezându-i în locuri binecuvântate;

Ii vedem în fine, împărţindu-şi puţinul lor avut cu văduvele şi cu neajutoraţii vieţii.

Dar chiar când îi vedem asistându-se pe ei înşişi şi-atunci ei fac operă de asistenţă socială morală, arătând cum trebue să se muncească raţional pentru a obţine cele mai bune rezultate; cum trebue să se vieţuiască modest şi cumpătat, toate acestea fiind realităţi în care se poate explica de ce în familiile preoţeşti s'au născut şi au crescut cei mai mari fii ai neamului nostru.

Nevoi, lipsuri şi dureri au fost, sunt şi vor mai fi cât va fi pământul, iar preoţii datoriei, cuprinşi tot mai mult în cercul fraţilor anonimi, au fost aceiaşi întotdeauna; conduită care se va proiecta şi în viitor cu puterea aceleiaşi chemări şi indiferent de vremile în care ei vor fi chemaţi să lucreze.

Aşa au cugetat şi marii gânditori de peste veacuri, fără considerare la naţiunea din care au făcut parte. Lăsăm pe unul dintre ei să ne vorbească:

„Există un om în orice parohie — un om — a cărui familie este lumea întreagă; un om pe care îl chemi ca martor, ca sfătuitor sau să te slujească în toate faptele solemne ale vieţii; un om fără de care nu se naşte, nici nu moare cineva; care ia pe prunc din sânul maicii sale şi nu-l lasă decât în mormânt; care binecuvintează patul conjugal, patul morţii şi sicriul.

Copiii se obişnuiesc să-l iubească şi să-l respecte, chiar şi cei ce nu-l cunosc îl numesc „părinte". La picioarele lui creştinii îşi fac mărturisirile cele mai ascunse şi varsă lacrimile cele mai amare. El este mângâetorul tuturor neajunsurilor sufletelor şi ale trupurilor, mijlocitorul îndatoritor între bogăţie şi sărăcie, care vede rând pe rând şi pe bogat şi pe sărac bătând la poarta sa: bogatul ca să depună milostenia sa în taină, săracul pentruca să o primească fără să roşească de ruşine. El nu ţine niciodată de vreun rang social, ci deopotrivă de toate clasele: de clasele de jos prin viaţa lui săracă şi adesea prin naşterea sa modestă; de clasele înalte prin educaţia, ştiinţa şi nobleţea sentimentelor pe care o religie filantropică le inspiră şi le impune. Un om, însfârşit, care ştie tot, care are dreptul de a spune totul şi al cărui cuvânt cade de sus asupra inimilor cu autoritatea unei misiuni dumnezeeşti şi cu porunca unei credinţe desăvârşite". (Lamartine).

La aceasta eu aş adăuga fără să greşesc — cred — că, dacă Lamartine ar putea fi printre noi, nu i-ar fi greu să afle şi printre preoţii noştri prototipul scrierii sale. Nu ar fi nevoit să meargă până în Bonn-ul Elveţiei ca să-l afle acolo, nici în Wakefield în Anglia, sau printre eroii lui Petrow sau Potapenko, nici chiar până în Sărăcenii lui Slavici de odinioară.

Declaraţii îmbucurătoare

In ajunul aniversării lui 6 Martie dl Dr. Petru Groza, preşedintele Consiliului de miniştri, a acordat ziarului „Timpul“ un interview, în care a declarat printre altele:

„In ajunul celui de al treilea an de guvernare, pe plan internaţional, problemele economice şi financiare în litigiu s'au încheiat.

Nu numai că nu suntem fatimentari, dar pot anunţa pe firmamentul ţării mele, că guvernul a aranjat nu numai situaţia politică a ţării, ci şi cea financiară şi cea economică. Pe firmamentul ţării putem scrie: „Nu mai avem nici un litigiu cu nimeni“.

Arătând apoi că însămânţările şi hrana populaţiei au fost asigurate prin importuri de cereale, dsa a spus:

„O vom mai duce greu până la sosirea primelor transporturi; dar *punctul culminant al crizei a trecut*“.

Totodată dsa anunţă că toate barierele privitoare la aprovizionare — în afară de restricţiile pentru porumb şi grâu — se ridică.

Academia teologică „Andreiană“ Sibiu

Prăznuirea Duminecii Ortodoxiei

In cadrul conferinţelor publice organizate de Academia teologică „Andreiană“, Societatea femeilor ortodoxe române a sărbătorit *Duminecа Ortodoxiei*, în ziua de 2 Martie a. c.

Serbarea s'a ţinut în Aula Academiei şi a fost inaugurată printr'un concert religios dirijat de dna prof. Parachiva Bănescu dela Liceul de fete „Domniţa Ileana“. A urmat conferinţa păr. Prof. *Dr. Nicolae Mladin* despre *„Familia creştină“*.

Conferenţiarul a expus în lumina învăţăturii creştine concepţia despre familie, valoarea, aprecierea ei şi rolul social, într'o formă frumoasă şi brodată pe un fond documentat, încât este greu a reda în câteva fraze cele expuse în valoroasa lucrare. Ne exprimăm însă dorinţa ca păr. Prof. Dr. N. Mladin să ne dea prilejul a o ceti în întregime în coloanele acestui ziar.

Conferinţa a fost urmată de bucata corală „Fraţi Români“ (compoziţie anonimă) şi „Drapelul“ (text de Gh. Coşbuc) melodie de dna Paraschiva Bănescu, executate de corul Liceului e fete „D. Ileana“.

Din cadrul sărbării a făcut parte şi poezia „Cina cea de taină“ de V. Voiculescu, declamată de dşoara V. Liteanu, studentă în teologie.

Au participaf I. P. S. Sa Mitropolitul *Nicolae*, P. S. Sa Arhiereul Teodor, Insp. adm. Rădulescu, Cons. Beraru, Magistrat Bănescu, prim-pretor Bratu P., cons. mitrop. Puiu, Grovu, etc.

E. Munteanu

POŞTA REDACŢIEI

Mai multor P. C. protopopi. De sigur e de dorit ca fiecare oficiu protopopesc să aibă instalat *telefon*, care este un mijloc astăzi atât de necesar, dacă nu chiar indispensabil, pentru comunicări care nu sufăr amânare. Cei ce au telefoane să comunice secretariatului arhiepiscopesc numărul şi adresa telefonului.

Mai multora. La noi se controlează chiar acum, cari din preoţi n'au răspuns la Circulara referitoare la *orfelinat*. Şi sunt destui! E regretabil că s'au găsit atâţia cari nici când e vorba de îngrijirea orfanilor să nu se smulgă dintr'o culpabilă nepăsare. Ar fi bine ca cu ocazia conferinţelor preoţeşti P. C. protopopi să facă o revizie a preoţilor neglijenţi. Dar să se aştepte la măsurile pe cari le merită.

Conferinţa P. S. Episcop Dr. I. Suciu

In cadrele „Astrei“ a conferenţiat în sala prefecturii sibiene, Duminecă 9 Martie a. c., P. S. Episcop Dr. I. Suciu, locţiitorul de mitropolit al Blajului, despre „Civilizaţie politehnică şi barbarie tehnică“. In faţa unei mari mulţimi, P. S. Sa a desbătut problema dezechilibrului de ordin moral şi spiritual, pe care l-a creat şi-l adânceşte maşinismul în viaţa omului contimporan. Maşina care trebue să fie mijloc şi unealtă în uşurarea traiului omenesc, a devenit, prin înlocuirea muncii creatoare a omului, idol şi scop. Ameţit de beţia realizărilor tehnice, omul riscă să-şi piardă astfel suportul moral în viaţă.

INFORMAŢIUNI

INTERNE:

Predică în Catedrala din Sibiu

6. *Duminecă în 23 Martie 1947* servesc: Prot. Mihail Neagu, preot Ioan Langa şi prof. Dr. Teodor Bodogae; diaconii: Dr. Grigorie T. Marcu şi Vasile Gârbu. - Predică: *prof. Dr. Grigorie T. Marcu.*

7. *Marţi în 25 Martie 1947, la Bunavestire*, servesc: Prot. Mihail Neagu, cons. Ioan Muntean şi preotul Gheorghe Bordian; diaconii: Anatolie Scurtu şi Iosif Bolog. — Predică: *prot. Mihail Neagu.*

8. *Duminecă în 30 Martie 1947*, servesc: Prot. Mihail Neagu, prof. Dumitru Călugăr şi Zosim Oancea; diaconii: Simion Macarie şi Vasile Gârbu. — Predică: *prof. Zosim Oancea.*

In toată ţara s'a făcut comemorarea zilei de 6 Martie.

Primul vapor cu alimente dăruit Romăniei de către St.-Unite a sosit la Constanţa.

La Biserica Albă din capitală s'a făcut recent comemorarea lui Mircea cel Bătrân, dela a cărui moarte s'au împlinit 529 de ani.

Delegaţia economică română s'a reîntors din Elveţia, cu rezultate favorabile.

Dl Rossi Longhi a fost recent numit ministru al Italiei la Bucureşti.

EXTERNE:

Luni, 10 Martie c., au început la Moscova discuţiile tratatului de pace cu Germania.

In toate ţările democrate s'a făcut a 29-a aniversare a Armatei Roşii.

S'au reluat conversaţiile telefonice dintre România şi St.-Unite.

In Senatul american a început discuţia tratatului de pace cu România.

S'a semnat la Varşovia pactul cehoslovaco-polonez.

Dl Bulgarin a fost numit ministru al forţelor armate şi vicepreşedinte al Consiliului de miniştri din U.R.S.S.

Consiliul european de alimentaţie a alocat României 222.500 tone de cereale.

La 7 Martie c., poporul cehoslovac a sărbătorit împlinirea a 97 ani dela naşterea lui Tomas Masaryk.

Consiliul economic social al ONU-lui a hotărît crearea unei comisii economice pentru elaborarea unui plan de coordonare a reconstrucţiei în Europa.

S'a semnat la Dunkerque tratatul de alianţă franco-britanic.

Sovietul suprem al U.R.S.S. a discutat modificările Constituţiei.

Nr. 212/1947. (9) 1–3

Concurs

Pentru întregirea parohiei vacante de clasa I-a **Mediaş II** din protop. Mediaş, se publică concurs cu termin de 30 zile dela prima apariţie în Telegraful Român.

Beneficii şi îndatoriri:

1. Salar dela Stat.
2. Casă parohială.
3. Sesiune parohială 9 jug. 1000 st. p. arător şi fânaţ.
4. Grădină.
5. Stola uzitată în parohie.

Cel ales va predica în Dumineci şi sărbători şi va face catehizaţia la şcolile primare Nr. 2 şi Nr. 3.

Cererile de concurs însoţite de actele prescrise şi de binecuvântarea arhierească de candidare se vor trimite Oficiului protopopesc din Mediaş. Concurenţii se vor prezenta în parohie, pentru a predica, servi şi a face cunoştinţă cu poporul — numai cu încuviinţarea Oficiului protopopesc.

Mediaş, 10 Noemvrie 1946.

Oficiul protopopesc ort. român în înţelegere cu Consiliul parohial

Ioan Crăciun
protopop

Nr. 211/1947. (7) 1—3

Concurs

In conformitate cu ordinul Preaveneratului Cons. arhiepisc. Nr. 13554/1946, publicăm concurs pentru întregirea parohiei de cl. II **Fundata I Bran**, protopopiatul Bran, cu termin de 30 zile dela prima apariţie în „Telegraful Român“.

Venitele împreunate cu acest post:

1. Salarul dela Stat.
2 Taxele stolare obicinuite în parohiile din protop. Bran.
3. Sesiune parohială 19,125 jug. pădure în Preduş.

Indatoriri: 1. Cel ales va predica regulat în Dumineci şi sărbători şi va catehiza elevi şi elevele şcoalei primare de stat din parohie.

2. Va activa statutar în cadrele societăţilor parohiale, culturale şi religioase: Sf. Gheorghe, Anastasia Şaguna, Casa Culturală, Reuniunea de femei şi Oastea Domnului.

Cererile de concurs, provăzute cu toate documentele necesare şi cu autorizaţia de candidare dela P. Ven. Consiliu arhiep., se vor înainta în termin Oficiului protop. Bran-Zârneşti, jud. Braşov, iară concurenţii se vor prezenta în parohie, în Dumineca şi sărbătoarea ce le vom fixa-o, spre a cânta, eventual a liturghisi şi a face cunoştinţă cu poporul.

Zârneşti, 1 Februarie 1947.

Vasile Stoicanea
protopop

Nr. 113/1947. (4) 1—3

Concurs

Pentru întregirea parohiei vacante de clasa III **Chirpăr** din protopopiatul Agnita, jud. Târnava Mare, se publică concurs cu termin de 30 zile dela prima apariţie în Telegraful Român.

Venitele împreunate cu acest post:

1. Salar dela Stat.
2. Casă parohială cu trei încăperi, bucătărie de vară, grădină şi toate supraedificatele în stare bună.
3. Sesiunea parohială: 21 jug. arător şi fânaţ. Folosirea cimitirului.
4. Una soarte lemne de foc în pădurea comunală — cca 12 m. steri. Fasonatul şi transportul lemnelor priveşte pe paroh.
5. Venitele stolare obişnuite în protopopiat.

Cel ales va predica în Dumineci şi sărbători şi va face catehizaţia în şcoala primară.

Cererile de concurs însoţite de actele necesare şi autorizaţia de-a candida dela P. Ven. Cons. arhiep., se vor înainta în termin Oficiului protopopesc Agnita.

Concurenţii se vor prezenta în parohie cu încuviinţarea Oficiului protopopesc la termenul fixat, pentru a sluji şi predica în biserică şi a face cunoştinţă cu credincioşii.

Agnita, 23 Ianuarie 1947.

Oficiul protopopesc din Agnita în înţelegere cu consiliul parohial din Chirpăr.

Chirion Marcu
protopop

Nr. 100/1947 (3) 3—?

Concurs

Pentru întregirea parohiei vacante de cl. II-a **Tohanul nou**, protopopiatul Bran, publicăm concurs cu termin de 30 zile dela prima apariţie în Telegraful Român“.

Venitele împreunate cu acest post:

1. Salarul dela stat.
2, Taxele stolare obicinuite în parohiile prot. Bran.

Indatoriri:

1. Cel ales va predica regulat în dumineci şi sărbători şi va catehiza elevii şi elevele şcoalei primare de stat din parohie.

2. Va activa statutar în cadrele societăţilor parohiale culturale şi religioase: Sf. Gheorghe, Anastasia Şaguna, Casa Culturală, Reuniunea de femei şi Oastea Domnului.

Cererile de concurs, prevăzute cu toate documentele necesare şi cu încuviinţarea de-a cundida dela Venerabilul Consiliu Arhiepiscopesc, se vor înainta în termin Oficiului protopopesc ortodox român Bran, Zărneşti, jud. Braşov, iară concurenţii se vor prezenta în parohie în Dumineca şi sărbătoarea ce le vom fixa-o spre a cânta, eventual a celebra, a predica şi a face cunoştinţă cu poporul dreptmăritor.

Zărneşti, 10 Ian. 1947.

Vasile Stoicanea
protopop

Citiţi şi recomandaţi în cercurile D-Vstre

Revista Teologică

Organ pentru ştiinţa şi viaţa bisericească - Apare lunar

sub patronajul I. P. Sf. Mitropolit
NICOLAE al Ardealului

Director:
Prof. Dr. Grigorie T. Marcu

Raecdţia şi Administraţia:
Academia teologică „Andreiană“
SIBIU, str. Mitropoliei 24-28

Il găseşti acum aproape pretutindenea pe aceste meleaguri, legat sufleteşte de poporul în mijlocul căruia trăeşte şi ale cărui bucurii sunt şi bucuriile lui şi ale cărui dureri îl impresionează deopotrivă.

De aceea, subiectul: Biserica şi asistenţa socială, subiect cu atâtea referinţe frumoase în trecut, nu este o vorbă goală nici astăzi.

Este o frază dinamică şi pozitivă. Nici nu se poate concepe altfel. Orice sobru cugetător va confirma tot binele ce Biserica l-a făcut în tot decursul timpului. Slujitorii săi actuali şi viitori se vor menţine pe aceeaşi linie de muncă şi de nenenumărate jertfe. Orice acţiune a lor pe tărâmul bi.elui social, nu e pornită sub presiunea unei porunci, ci e pornită dintr'o conştiinţă mereu luminată şi o inimă caldă care-i animă.

Gândul mi-se duce fără să vreau la un înalt personagiu, animator de acţiuni morale, stând neclintit la datorie şi tăind cale durabilă prin viforniţa desechilibrată a veacului şi al cărui nume nu se poate rosti decât cu un adânc respect.

Istoria Bisericii pe care o conduce cu iubire, va purta multă vreme pecetea personalităţii sale. Faptele-i sunt prea grăitoare ca să mai stăruesc asupra lor.

De încheiere, mă unesc în gânduri cu Frăţiile Voastre, de-a ne antrena şi mai mult în puterea de muncă şi iubire care ne aşteaptă şi de a fi în plăcută concordanţă cu blândele sfaturi arhiereşti spre binele poporului nostru şi spre lauda lui Dumnezeu!

Preot **Nicolae Vintilă**

Anunţ

Fabrica de clopote **„Inginer I. CARP“** din Sibiu Str. Goethe Nr. 2 — Tel. Nr. 417 b. — execută prompt şi în condiţiuni ireproşabile:

1. Turnări de clopote pentru biserici, cu materialul firmei, la orice dimensiuni
2. Returnări de clopote la orice dimensiuni, cu materialul parohiilor (clopote vechi, sparte etc.)
3. Turnări şi prelucrări de sfeşnice după modelul cerut

Lucrările se execută la preţul zilei [11] 1—2

Redactor responsabil: Preot Dr. CORNELIU SÂRBU

Editura şi tiparul Tipografiei Arhidiecezane. Sibiu.

ANUL XCV — SIBIU, 30 Martie 1947 — Nr. 11—12

BIBLIOTECA CENTRALĂ ASOCIAȚIUNII SIBIIU

POSTA 100 LEI ROMANIA

Telegraful Român

Organ național-bisericesc. — Intemeiat în 1853 de

Onor. Asociațiunea pentru literatura română și cultura poporului român Sibiu
Str. Șaguna 8

Abonamentul: pentru parohii cl. I Lei 150.000; cl. II Lei 120.000; cl. III Lei 100.000. Particulari Lei 100.000. Autorități și străinătate Lei 150.000. De sprijin Lei 200 000. Pentru America 10 Dolari.

Articole și corespondențe se adresează REDACȚIEI Telegraful Român Sibiu strada Mitropoliei Nr. 45. — Articole nepublicate nu se înapoiază. — Scrisori nefrancate se refuză.

Prețul in... un cm.² 800 Lei pentru ..., dacă se publică de mai multe ori se dă rabat corespunzător

... se adresează ADMINISTRAȚIEI foii Telegraful Român, Sibiu, strada Mitropoliei Nr. 45

Duhovnicul psiholog

Chemarea pe care trebue s'o desfășoare mai intens păstorul de suflete în cursul sf. Post al Paștilor, este fără îndoială aceea de duhovnic. Dar roadele binecuvântate ale duhovniciei *nu vin decât printr'un bun duhovnic*, adecă printr'un păstor de suflete împodobit cu toate calitățile necesare unui destoinic ispravnic al sf. Taine a Spovedaniei.

Firește, o chemare atât de mare și de importantă, cum este aceea a duhovniciei, reclamă celui ce-o desfășoară atât de multe calități și aptitudini încât spațiul unui articol de gazetă e prea neîncăpător pentru a le înfățișa pe toate.

Așa fiind, ne mulțumim a stărui un pic asupra unei calități fundamentale și centrale a duhovnicului: aceea de **bun psiholog**, adecă de deținător al destoiniciei întru a pătrunde cât mai adânc în tainele sufletului omenesc.

Este aproape de prisos să mai stăruim asupra faptului, că secretul reușitei depline în administrarea sf. Taine a Spovedaniei, este iscusința pastorală de a deschide cât mai larg sufletul penitentului întru mărturisirea a tot ceea ce i apasă sufletul. Căci numai prin această deschidere — pe care duhovnicul trebue s'o producă și s'o alimenteze mereu cu seva iubirii frățești — se poate realiza între ispravnicul sf Taine și penitent, *comuniunea spirituală* absolut necesară celei mai *intime convorbiri* dintre ei, singura în stare să ducă la o mărturisire desăvârșită.

Calitatea de bun psiholog a duhovnicului se întemeiază considerabil pe zestrea înăscută a păstorului de suflete. Dacă duhovnicul n'a fost miruit de sus cu darul de psiholog, atunci cu greu poate deveni un destoinic pătrunzător în adâncurile de taină ale sbuciumatului suflet omenesc. Ceea ce nu trebue să ne pună pe gânduri, pentrucă în procesul teandric de constituire a personalității unui duhovnic destoinic, factorul principal nu este natura omului ci *harul divin*, care suplinește — cu puterile lui mai presus de fire — toate lipsurile și toate slăbiciunile firii.

Dar ace asta nu însemnează că duhovnicul e scutit de strădania personală de-a deveni un bun duhovnic, în cazul nostru un destoinic scrutător al sufletului omenesc. Pentrucă harul duhovniciei se coboară în vasul de lut al duhovnicului, numai pe măsura eforturilor sale de-a deveni un bun ispravnic al sf. Taine a Mărturisirii.

Cea dintâi însușire care-l face pe duhovnic bun psiholog, este aceea de purtător în sinea lui a adevăratei *iubiri pastorale*. Căci nimic nu urnește mai năvalnic zăgazul despărțiturilor dintre duhovnic și penitent, ca undele iubirii. Flacăra iubirii este aceea care topește în dogoarea ei, gheața oricărei temeri, neîncrederi, răceli, rezerve, sfieli sau a orice altceva din ce-ar favoriza închistarea sufletului în carapacea închiderii hermetice în sine; și deschide sufletele amândurora spre frățească comuniune. Și apoi odată comuniunea înfăptuită, cea mai intimă, sinceră și completă mărturisire a păcatelor, vine ca dela sine, după cum se întâmplă și în ordinea firii, unde odată ivorul desfundat, șuvițele de apă țâșnesc în afară cu toată vigoarea.

Prin însăși firea ei, duhovnicia implică în sine cea mai amplă practicare a pastorației individuale. Ori, pastorația individuală — care constă în adaptarea tratamentului pastoral la individualitatea psihologică a respectivului credincios — nu se poate săvârși fără inițierea în tainele vieții sufletești normale și anormale în laturea ei general omenească și mai ales în laturea ei religioasă.

De aceea, Teologia pastorală modernă — în grija ei de-a-și spori și desăvârși necontenit mijloacele și metodele de pastorație — a preconizat în ultimul timp, o *psihologie pastorală* și o *psihopatologie pastorală*.

Deși aceste noi discipline auxiliare ale Teologiei pastorale nu sunt încă deplin constituite și desvoltate, totuși inițierea în problematica lor este absolut necesară unui duhovnic cu adevărat bun psiholog. Pentrucă introducerea în preocupările acestor discipline îi va deschide orizonturi și posibilități noi în chemarea lui de ispravnic al sf. Taine a Spovedaniei.

Pentru a ilustra necesitatea și folosul inițierii în tainele acestor discipline, pentru duhovnic, vom încerca o mică introducere în aceste două discipline auxiliare ale Teologiei pastorale moderne.

Psihologia pastorală nu vrea să fie altceva decât psihologia vieții religioase normale, adaptată și aplicată la necesitățile de ordin pastoral. Ea vrea să introducă pe păstorul de suflete în acele taine ale trăirii religioase, care îi mijlocesc inventarea celui mai bun tratament în vederea conducerii sufletelor spre mântuire. Deci, în obiectul ei ar intra următoarele probleme: raportul dintre natură și har, procesul convertirii, ca chestiuni de ordin general; apoi în domeniul vieții raționale: rațiunea rece, rațiunea aplecată spre critică, rațiunea nebuloasă, scrupulozitatea, îndoiala, necredința, imbecilitatea, psihologia convertitului, prozelitului și a celor aplecați spre apostasie; iar în domeniul voinței și al sentimentului: psihologia celor slabi moralicește, psihologia păcătosului de diferite grade de intensitate, care se încheie cu cei cari n'au nici-o dispoziție sufletească pentru pocăință.

Dar viața sufletească în general și cea religioasă în special, prezintă și atâtea stări și manifestări bolnave sau anormale. De aici rezultă necesitatea *psihopatologiei pastorale*, care nu vrea să fie altceva, decât adaptarea și aplicarea psihopatologiei religioase la necesitățile pastorației. In domeniul preocupărilor ei intră: starea sufletească a celor stăpâniți de duhuri necurate (=demonia), stările de depresiune, ipohondria, melancolia, stările de exaltare, histeria, inferioritățile psihopatice, «mania» și toate perversitățile grave ale sufletului omenesc sub raport religios.

Dacă deschiderea sufletului este condiția fundamentală a psihoterapiei pastorale în general și a celei penitențiale în special, e clar că pastorația necesită atragerea în sfera preocupărilor acestor discipline, și a problemei *psihoanalizei pastorale*,[1] adică a unei psihoanalize nu de soiul direcției Freud-Adler, ci a unei psihoanalize concepute și practicate după perspectiva și tematica Teologiei pastorale.

Din cele de mai sus, se poate vedea necesitatea și folosul inițierii păstorului de suflete în tainele științei psihologiei. Drept aceea, el este chemat să-și intensifice preocupările și în această direcție. Căci numai așa va practica cu succes cel mai important mijloc de pastorație: administrarea destoinică a sfintei Taine a Spovedaniei.

C. SÂRBU

[1] Mie mi-ar plăcea să pătrundă duhovnicii noștri dela „psihoanaliza pastorală" la *psihosinteza pastorală*.

Nota corectorului

Bat clopotele!

Clopotele și toaca au în biserică rolul de a vesti credincioșilor orele și momentele de rugăciune. Sunt un fel de ceasornic al bisericii. Sunt credincioși, mai ales în lumea satelor unde prezența bisericii e simțită mai viu, care știu exact momentul unde a ajuns preotul cu slujba, orientându-se numai după clopote și toacă.

In slujba de sfințire a clopotului preotul se roagă ca Dumnezeu prin glasul lui (al clopotului) să domolească, să liniștească și să înceteze toate vânturile cele silnice și furtunile, trăsnetele, fulgerele și toate neliniștile văzduhului cele vătămătoare; să gonească puterea, cursele dușmanilor nevăzuți dela toți credincioșii care vor auzi glasul lor și să i îndemne la lucrarea poruncilor Sale.

Clopotul este un glas, o chemare a Bisericii, are o funcție psihologică. Te cheamă. Te îndeamnă la lucrarea poruncilor dumnezeești.

Bat clopotele! E zi de sărbătoare. Te cheamă la rugăciune. Ai muncit pentru trup atâtea zile, dă și sufletului satisfacție, adăpându-l din cuvintele și hrul vieții veșnice. Sunetul lor merge departe până la marginile satului sau orașului. Nu le auzi melodia și chemarea duioasă? Pașii tă poate se'ndreaptă în altă parte. Sunt multe drumuri în lumea aceasta, dar cel mai bun și mai sigur este cel care duce la Domnul Hristos. Indreaptă pașii după acest sunet că ai să dai de El, chiar dacă până acum nu L-ai mai întâlnit. Sunetul lor este o trâmbiță de deșteptare. Ca și cântatul cocoșilor sunetul clopotului mă bucură și mă întristează. Mă bucură că parcă sufletul meu plutește pe unde ca melodia lui până la Dumnezeu. Mă întristează, ca și pe Ap. Petru cântecul cocoșului, că poate nu sunt mereu în stare de «trezvie» și pe drumul cel bun. Suflete al meu, trezește te, de ce do mitezi?

Bat clopotele! Duios, trist. Plâng. Anunță că un suflet de creștin s'a desprins din lumea aceasta. Creștinii au ținut și Biserica a îngăduit, ca plecarea lor din această lume spre celălalt tărîm, să fie anunțată la toți prin sunet de clopote, spre a-l însoți pe drumul ultim, rugându-se pentru el

Bat clopotele! Nu de sărbătoare nici de moarte, dar bat năvalnic. Insean nă că o primejdie anunță comunitatea creștină. Toți se pregătesc cât omenește e posibil, dar se unesc în rugăciuni ca Cel ce ține toate să i scape de primejdiile văzute sau nevăzute. Intr'o asemenea vreme de primejdie, din care abea am ieșit, I. P. S. Mitropolit Nicolae a poruncit preoților săi să se roage zilnic pentru popor. Și preoții au făcut slujbă dimineața și seara. Fiind vreme de muncă, credincioșii nu puteau veni toți. Mărturiseau însă că acolo la câmp unde se găseau, ce impresie făcea glasul clopotelor asupra lor. Se opreau din lucru, se închinau cuviincios, șoptind o rugăciune, involuntar ridicau ochii spre cer și priveau către biserica din sat, unde se înălțau rugăciuni pentru ei.

O singură dată glasul clopotelor răspândește melodiile morții, ce parcă plutește pe deasupra tuturor: când omenirea își perde mințile și socoate că altă cale de soluționare a micilor și trecătoarelo chestiuni pământești nu mai este decât războiul. Pe cât de înspăimântător este glasul lor acum, deoarece cântă despărțirea pentru totdeauna a multora, jalea și suferințele tuturor, pe cât este de plăcut când, la sfârșit, vestesc pacea Duhului Sfânt, peste lumea încleștată în moarte.

Bat clopotele! Nici a primejdie, nici a moarte. Pentru viață, am putea spune. In zorii zilei de utrenie, în faptul serii de vecernie. Te îndeamnă. Te cheamă. Parcă te strigă pe nume. Incă nu le auzi?

Bat clopotele! Ați căutat vreodată să descifrați chemarea lor? Ce vechime au unele! La câte n'au fost martore! Câte dureri și bucurii au anunțat ele părinților, strămoșilor și vor anunța și copiilor noștri. De unele este legată și povestea unor vițe. Bunăoară Argeșenii par a deslușì în bătaia clopotelor dela biserica domnească din Curtea de Argeș, numele legendarului ei întemeietor: Negru-Vodă, Negru-Vodă; iar cântecul clopotelor celei mai frumoase mânăstiri numele evlaviosului voevod întemeie-

tor: Neagoe-Vodă — Neagoe-Vodă! Clopotele adună rugăciunile şi nădejdiile vieţii noastre şi, în armonii divine, le ridică cerului.

Bat clopotele! Ele spun ceva şi din viaţa noastră, a fiecăruia. De câte ori aud dangăt de clopot, gândul mi se duce la biserica satului natal, de care m'am depărtat, ca ap i să sboare la o altă biserică, într'un alt sat, la altarul căreia am închinat Domnului primii ani de preoţie. N'o mai pot uita. O port în suflet, în gând, o parte din fiinţa mea acolo a rămas. Am spus crâsnicului, mai ales că erau şi uniţi în sat, să depue tot sufletul, să facă o artă din bătutul clopotelor. Iar la despărţire, în gară, într'o zi de toamnă târzie, ultimii credincioşi, dela care mi-am luat rămas bun, au fost epitropul şi crâsnicul. Ştiu că i am spus crâsnicului: «Să baţi clopotele, bade Gheorghe, să le aud şi eu din B.». El, om bătrân, care se lăuda că a întrecut pe Iacob în numărul copiilor, a rămas cu câteva lacrimi pe obrajii sbârciţi de muncă şi nevoi, iar eu am strivit altele între gene, de despărţire şi de o remuşcare că i-am părăsit. De atunci trăesc o viaţă paralelă. Nu-i pot uita. Trăesc cu ei. Iar când dorul a fost prea mare am poposit în satul în care am păstorit. Revederea întotdeauna este frumoasă. M'am revăzut, firește, şi cu crâsnicul. Intre altele îmi spune: «Intotdeauna când bat clopotele mă gândesc la Cucernicia Ta, Părinte!» M'am speriat că-mi ţine de rău vreo vorbă sau mustrare de când se întâmpla să le tragă de mântuială. M'am liniştit apoi. Era vorba de ultimele mele cuvinte din gară.

Bate clopotele bine, bade Gheorghe, deşi eu şi aşa le aud în mine, cum un compozitor îşi aude melodiile. Le vor auzi poate alţii mai aproape ca mine; îi vei trezi din calea greşită şi viaţa adormită şi-i vei câştiga poate pentru Domnul.

De aceea, zic înc'odată, bate clopotele, bade Gheorghe, că şi dta eşti în slujba asta un slujitor al Domnului.

Preot **GH. C. DIACONU-Uda**

In ajutorul Moldovei

au mai venit: Vaticanul cu un prim ajutor de 10 tone alimente şi medicamente; o organizaţie a Crucii Roşii elveţiene care va lua 2000 de copii din Moldova pentru a fi crescuţi în Elveţia; Ungaria prin aşteptarea spre întreţinere a 1000 de copii din regiunile bântuite de secetă.

75 de ani

a încrestat Banca „Albina" pe răbojul existenţei sale, în ziua de 14 Martie a. c.

Infiinţată de dascălul patriot Visarion Roman cu 8 ani înainte de Banca Naţională a României, Banca „Albina" se mândreşte pe drept cuvânt cu titlul de cel dintâiu aşezământ de credit şi economii de pe întreg cuprinsul pământului românesc.

Depăşindu-şi misiunea de factor economic de prim rang în arena vieţii româneşti, „Albina" a realizat şi operă de minunat *apostolat cultural şi social*, ajutorând statornic aşezămintele bisericeşti, şcolare şi filantropice.

Sub destoinica conducere a dlui Dr. Ilie Beu, preşedintele Consiliului de administraţie, şi a dlui Dr. Mihai Veliciu, director general, Banca „Albina" este instituţia serioasă şi activă, de care se leagă multe nădejdi şi pentru viitor.

Dumineca Ortodoxiei

a fost serbată cu demnitate în toate centrele eparhiale ale Mitropoliei noastre. La Sibiu, secţia Societăţii Ortodoxe Naţionale a femeilor a organizat, în cadrul conferinţelor Academiei teologice „Andreiane", un frumos festival. La Cluj a conferenţiat *P. Sf. Episcop Nicolae* despre „Ortodoxia şi viaţa internaţională". La Caransebeş s'a ţinut un concurs cu premii între elevii şi elevele de liceu, apoi societăţile religioase „Anastasia Şaguna" şi „Sf. Gheorghe" a tineretului au aranjat o şezătoare religioasă-culturală cu un bogat program. Tot asemenea la Arad, Oradea şi la Timişoara.

„O faptă lăudabilă"

Sub acest titlu „Renaşterea", organul eparhiei Clujului, publică informaţia că P. C. Protopopi ai eparhiei au hotărît să ajute după putinţă cu alimente pe preoţii din birourile centrului eparhial, care ca orăşeni duc mai mult lipsa. Aşa P. C. protopop *Petre Pop* dela Huedin a dăruit în acest scop cca 60 kgr. carne şi slănină. Exemplu bun de urmat şi în alte eparhii unde preoţii şi funcţionarii dela oraş trăiesc în mari lipsuri.

Copiii din regiunile lovite de secetă sunt copiii Ţării. Salvarea lor le va fi adusă de înţelegerea şi ajutorul nostru.

In cursul lunii Martie 1947, echipele C.A.R.S., vor face apel la inimile voastre Întâmpinaţi echipele C.A.R.S. aşa cum se cuvine, cu voe bună.

Nr. 2778/1947.

Circulară

către toate oficiile p otopopeşti din Arhiepiscopia ortodoxă română de Alba-Iulia şi Sibiu

Cucernicii preoţi şi cântăreţi bisericeşti bugetari din Arhiepiscopia noastră, ne vor înainta cu cea dintâi poştă, după cetirea acestui ordin, următoarele date în legătură cu primirea cotei de zahăr din urmă:

1. Numele şi pronumele preotului sau cântăreţului.
2. Parohia.
3. Cantitatea zahărului primit pentru membri familiei (soţ, soţie, copii).
4. Felul zahărului (tos sau cubic).
5. Cât a costat zahărul.
6. Cine l a împărţit.

Sibiu, 14 Martie 1947.

Consiliul Arhiepiscopesc

Distrugerea omizilor

Onoratul Minister al Domeniilor a dat de curând un ordin circular însoţit de un apel în vederea organizării unui front pentru distrugerea omizilor.

La această luptă vor lua parte toate organele Statului. Omizile trebuesc distruse cu orice preţ atât din grădinile particulare cât şi din cele publice, adecă grădinile bisericilor, şcoalelor, a fermelor model, etc.

In acest scop îşi vor da mâna toţi oamenii de bine din oraşe şi sate. Fructele sunt o mare bogăţie a ţării noastre. Ele suplinesc atâtea lipsuri în economia ţării.

Cea mai mare pacoste pentru pomii fructiferi sunt omizile. Necurăţindu-le şi nenimicindu-le din timp, ele pot compromite toată recolta noastră de fructe.

Dreptaceea, învităm preoţimea noastră să lucreze împreună cu organele Ministerului Agriculturii, sfătuind poporul să ajute cu toată inima la distrugerea omizilor.

Sibiu, la 13 Martie 1947.

Consiliul Arhiepiscopesc

O broşură de actualitate deosebită

A apărut broşura P. C. Sale Păr. Prof. Teodor Bodogae: *„Prezenţa Bisericii în nevoile vremii"*, care ne arată cât de salvatoare este lucrarea sfântului aşezământ în vremuri de grea încercare pentru noroade.

AJUTAŢI
pe cei năpăstuiţi din Moldova!

Din viaţa creştinătăţii

— Pregătirile pentru a doua Conferinţă mondială a tinerimii creştine, care se va ţine dela 22—31 Iulie 1947 la Oslo şi a cărei deviză este: „Iisus Hristos e Stăpânul", se continuă cu toate greutăţile de ordin practic şi financiar.

— Intr'o telegramă adresată Consiliului mitropolitan al Bisericii ortodoxe ruse a Americii, I. P. S. Sa Patriarhul Alexei al Moscovei a anunţat că a ridicat decretul de suspendare care apăsa de mai mult de 10 ani asupra Bisericii Americii şi că a accepat în principiu cererea (făcută în Noemvrie 1946 în adunarea dela Cleveland) de completă autonomie administrativă a acestei Biserici.

— Congresul Federaţiunii franceze a Creştinismului social s'a întrunit la Lyon în 16—18 Februarie 1947, având ca temă generală a desbaterilor problema: „Organizarea păcii şi blocul Puterilor".

— Organizaţia Naţiunilor Unite pentru educaţie, ştiinţă şi cultură (U.N.E.S.C.O) a ţinut o conferinţă la Paris în 13—15 Februarie 1947, discutând problema refacerii spirituale a lumii după războiu. Au luat parte un mare număr de delegaţi ai organizaţiunilor internaţionale independente cari se ocupă de reconstrucţie, între cari şi delegaţi ai unui număr considerabil de organizaţiuni creştine din Apus. Organizaţiile religioase reprezentate la conferinţă şi-au putut da seama, că prezenţa şi sfatul lor au fost cele mai binevenite.

Un slujitor vrednic

Printre figurile de păstori sufleteşti harnici ai Românilor din America, trebue aşezat C. Sa Păr. *Gheorghe Lupu*. Născut în com. Firiteaz, jud Timiş-Torontal la 23 Aprilie 1901. Cuc. Sa emigrează în America în anul 1914. Hirotonit preot în anul 1929, înfiinţează parohia „Sf. Petru şi Pavel" din Dearborn, Mich. In anul 1930, Cuc. Sa e numit paroh al bisericii „Pogorîrea Sfântului Duh" din Detroit (Statul Michigan), ridicată la anul 1916 ca prima biserică ortodoxă română în acest oraş. Pentru ridicarea acestei parohii sub toate raporturile şi mai ales pentru înzestrarea ei cu toate aşezămintele necesare unei cât mai bune propăşiri, C. Sa Păr. Gh. Lupu a depus o râvnă pilduitoare. Merită să fie subliniată în chip deosebit truda de 10 ani a C. Sale de-a răscumpăra — în 8 Sept. 1940 — impozantul edificiu numit „Templul Românilor" din Detroit precum şi meritul de-a fi dat printre cei dintâi semnalul pentru ajutorarea fraţilor săi bântuiţi de secetă, din Patria Mamă.

FOIŞOARA

Cuvinte către studenţii teologi

„Voi sunteţi sarea pământului...
„Voi sunteţi lumina lumii"...
(Matei 5, 13—14).

Iubiţi studenţi, cred că nu fac o exegeză greşită a acestor cuvinte, spunând că Mântuitorul le-a adresat în special apostolilor Săi, de şi vorbea mulţimilor. Căci mulţimile numai în sens larg puteau fi considerate ca „sarea pământului" şi „lumina lumii", urmând adică să devină mărturisitori ai învăţăturii lui Hristos.

Apostolilor deci, şi prin ei urmaşilor lor, clericilor de astăzi, le-a adresat Mântuitorul în primul rând aceste cuvinte pline de înţeles. Şi aceasta în cursul dumnezeeştii predici de pe munte, în care El statornicea principiile generale ale unei noui ordini sociale, inspirată din nesfârşita iubire de Dumnezeu şi de oameni.

Intr'adevăr, după ce arată cele nouă căi pe care omenirea poate să atingă fericirea, Mântuitorul pune faţă în faţă principiile morale şi sociale ale legii vechi şi cele ale nouei legi, proiectând lumina Evangheliei asupra principalelor probleme sociale: respectul vieţii aproapelui, demnitatea vieţii familiale, problema bunurilor materiale, a dreptăţii sociale, a ajutorării celor lipsiţi, etc.

Având acest conţinut, predica de pe munte este astăzi mai actuală decât oricând şi în deosebi pentru discipolii de astăzi ai lui Hristos, pentru clerici şi viitorii clerici. De aceea vă învit călduros să recitiţi cu atenţie întreaga predică de pe munte, cuprinsă în capitolele 5, 6 şi 7 din Evanghelia după sf. Evanghelist Matei, şi să meditaţi fiecare verset în parte, în lumina realităţilor sociale de astăzi şi cu sentimentul că sunteţi sau veţi fi în curând răspunzători pentru demnitatea extraordinară de „sare a pământului" şi „lumină a lumii", cu care v'a învestit Mântuitorul Iisus Hristos.

Eu, fără să cred că vă pot ajuta prea mult în propria voastră meditaţie, voiu căuta totuşi să-mi dau seama, pentru mine însu-mi în primul rând, ce atitudine generală ne este indicată în Sf. Evanghelie faţă de problemele sociale, devenite atât de arzătoare.

In primul rând cred, iubiţi studenţi, că noi nu putem să ne sustragem datoriei de conştiinţă creştină de a ne pune problemele sociale şi a le căuta rezolvarea în spiritul Evangheliei. Oricât de comod şi liniştitor ar fi pentru noi să luăm lucrurile sociale aşa cum sunt şi să nu stăm prea mult să le judecăm, chemarea noastră de „pescuitori de oameni" (Matei 4, 19) şi de „învăţători ai popoarelor" (Matei 10, 16), cum ne numeşte Sf. Scriptură, ne obligă să nu rămânem străini şi indiferenţi faţă de frământările sociale din vremea noastră. Am dovedi o împietrire sufletească, o lipsă de conştiinţă creştină şi am fi dezertori dela îndatorirea ce ni s'a dat în predica de pe munte.

De sigur, Evanghelia nu este un cod social în înţelesul strict al cuvântului. Mântuitorul n'a venit să aşeze viaţa socială pe alte temelii. El n'a căutat să orânduiască o mai bună împărţire a bunurilor pământeşti. El a venit pentru a restabili pe om în demnitatea sa de fiu al lui Dumnezeu şi pentru a-i pune la îndemână mijloacele pentru mântuire.

Mântuitorul n'a fost deci un reformator social, cum s'a pretins de unii gânditori moderni sau critici neo-testamentari, ci El a fost un întemeietor de religie. Dar religia pe care el a întemeiat-o presupune nu numai un raport între Dumnezeu şi om, ci şi un raport între oameni, întemeiat pe raportul între om şi Dumnezeu. Cu alte cuvinte, raportul de filiaţiune divină ce se stabileşte între Dumnezeu şi om prin Iisus Hristos, stabileşte în acelaşi timp raportul de frăţie între oameni, ca fii ai aceluiaşi părinte, Dumnezeu.

Numai în concepţia creştină omul apare ca purtând în sine o demnitate extraordinară. El are în sine chipul lui Dumnezeu şi menirea sa este aceea de a se asemăna din ce în ce mai mult cu părintele său ceresc. Numai într'o astfel de concepţie se poate vorbi despre libertate sufletească şi despre respectul ce se datoreşte omului.

O demnitate ca aceasta nu o avea omul în lumea veche, unde şi marii filosofi făceau deosebire între oameni dela natură meniţi să fie sclavi şi oameni sortiţi să fie liberi. Predica de pe munte a rupt lanţurile sclaviei şi ale inegalităţii oamenilor, a acordat robului cât şi stăpânului un suflet liber şi nemuritor şi le-a făgăduit un destin superior.

Prin urmare, învăţătura Mântuitorului, fără să urmărească reforme sociale, este totuşi la temelia reformelor sociale umanitare înfăptuite încetul cu încetul de două mii de ani încoace, peste tot unde a pătruns creştinismul. In acest sens se poate vorbi despre Evanghelie şi despre predica de pe munte ca despre un nou cod social în care sunt numai schiţate principalele îndatoriri creştine ce reies din principiul fundamental al iubirii aproapelui.

Dar chiar şi numai atât şi încă înseamnă pentru noi o datorie de a privi realităţile sociale din jurul nostru şi de a căuta să le îmbibăm de duh creştin. Aceasta nu înseamnă că Evanghelia ne indică o atitudine hotărîtă spre o formă de guvernământ sau spre alta, spre stânga sau spre dreapta, spre liberalism sau socialism, spre capitalism sau comunism. Toate formele de guvernământ nu-şi au scopul în

O caldă mulţămire

In grija mare şi de fiecare clipă pe care o poartă orfelinatului arhiepiscopesc, I. P. S. Sa Mitropolitul nostru NICOLAE, s'a adresat în primăvara anului trecut şi fraţilor români din America, prin Episcopia noastră misionară de acolo, al cărei purtător de grijă şi vicar este P. C. Părinte Protopop Simeon Mihălţan, preşedintele Constliului episcopesc, din Indiana Harbor U. S. A.

Prin gazeta românească „SOLIA" organ al Episcopiei misionare ort. române, P. C. Părinte Protopop a adus la cunoştinţa tuturor fraţilor români din America, apelul I. P. S. Sale şi a deschis o listă de subscripţie. Până în prezent s'au strâns din daniile benevole ale fraţilor americani suma de 1701 Dolari.

Din această sumă s'au cumpărat în Ianuarie a. c. 300 yarzi stofă pentru orfanii din Sibiu şi a fost trimisă în România. In Februarie s'au mai cumpărat încă 200 yarzi stofă tot pentru orfanii noştri.

Toată cantitatea de 500 yarzi stofă pentru orfani, a sosit cu bine la noi în ţară şi se află în magazia orfelinatului.

Aducem cele mai călduroase mulţămiri pentru această atât de frumoasă şi preţioasă danie, atât P. C. Părinte Protopop vicar Simeon Mihălţan, cât şi tuturor fraţilor români din America.

Suntem foarte fericiţi că apelul I. P. Sf. nostru Mitropolit şi-a avut un răsunet atât de frumos şi că fraţii noştri din America se gândesc cu drag la ţara mamă de unde au pornit, şi la nevoie îi trimit cu dărnicie obolul lor.

Pe lângă calda noastră mulţumire, rugăm pe Bunul Dumnezeu să aibe în sfânta Sa pază pe toţi dăruitorii şi să le răsplătească însutit cu daruri de sus.

Referent

Strădanii vrednice de laudă

Inspectoratul şcolar al Regiunii Alba-Iulia a trimis Consiliului arhiepiscopesc o adresă măgulitoare pentru activitatea catehetică şi de altă natură a C. preoţi *Ioan Budoiu* din Câmpuri-Surduc şi *Dr. Romulus Iacob* din Bretea-Ilia.

Adresa, între altele, arată că numiţii preoţi, depun o deosebită muncă în predarea învăţământului religios la şcoală, precum şi în toate ocaziunile de înălţare spirituală, morală şi socială, în viaţa satului". Pentru aceste motive „Inspectoratul Şcolar Regional le exprimă mulţumiri".

Constatările de mai sus, făcute de organele de control laice, constitue un document despre modul cum înţeleg să-şi îndeplinească chemarea unii din Cucernicii noştri preoţi. Cei doi C. preoţi cuprinşi în adresa citată, stau în faţa noastră ca exemple concrete şi activitatea lor ni se adresează sub puterea unuia din cele mai curate îndemnuri.

Dacă mai apreciem şi bătrâneţea C. preot *I. Budoiu*, vom înţelege şi mai deplin câtă râvnă poate răsări dintr'o adevărată dragoste pentru chemarea păstorilor de suflete.

C.

Recunoştinţa Bisericii

Colecta generală pentru orfelinat şi-a împlinit termenul. Câte un rezultat răzleţ mai continuă să sosească. Faţă de felul cum clerul şi poporul nostru dreptcredincios şi-a făcut datoria către frumoasa instituţie a orfelinatului arhiepiscopesc, Biserica în frunte cu alesul ei Ierarh, este pe deplin mulţămită şi recunoscătoare

Credincioşii satelor şi oraşelor noastre s'au lăsat pătrunşi la inimă de chemările calde cari li s'au făcut şi au răspuns cu dragoste şi cu însufleţire, atât la colectele în bani, la cele în alimente, la cea de lână şi la cea de pânzeturi.

Datorită acestei înţelegeri şi însufleţiri, povara grea a ocrotirii celor 60 de orfani din casa Bisericii, Sibiu, str. Dealului Nr. 9, a devenit uşor de purtat. Orfanii noştri nu sunt numai bine găzduiţi şi adăpostiţi într'o instituţie model, ci ei sunt bine îmbrăcaţi, bine hrăniţi, bine ţinuţi, încât oricine îi vede, poate fi mândru de felul cum Biserica ştie să-şi ocrotească orfanii încredinţaţi ei.

In articolele pe cari le-am dat în acest loc, am însemnat o bună parte din rezultatele intrate dela diferitele parohii. Ideal ar fi fost să putem da publicităţii toate rezultatele intrate fie mari, fie mici. Acest lucru a fost cu neputinţă din cauza lipsei de spaţiu în gazetă, dar trimitem confirmări fiecărei parohii după darurile trimise.

Dăm şi de astădată o serie de rezultate:

Parohia Blăjel a colectat: un milion Lei, 5 ferdele porumb, 2 ferdele fasole şi 5 litri ulei; în Rapolt rezultatul final s'a ridicat la suma de Lei 1.122.000; Buruene 340,000 lei; Geoagiu-Băi 840.000 lei; Lunca-Zarand 436.700 lei; Balomirul de câmp 1.516.000 lei; Valea-Sângeorgiu 455.000 lei; Măgura-Jeledinţi 410.500 lei; Ludoş 735.000 lei; Balşa 550.000 lei; Cincş 450.000 lei; Sân-Petru-Braşov 1.080.000 lei; Hundorf 325.000 lei; Brădet-Acriş 220.000 lei; Mălăncrav 620.000 lei; Dealul-Frumos 683 000 lei; Crăciunelul de sus 300.000 lei; Biertan 1.070 000 lei; Renghet 389.500 lei; Rotbav 509.230 lei; Simeria 1.158.781 lei; Bretea-Mureşană alimente şi efecte în valoare de 3.000 000 lei; Nadeş 1.050.000 lei, 5¼ kg. lână, două cearceafuri şi două feţe de perină; parohia Crişan 1.000.000 lei.

In numerile viitoare vom mai spicui eventual din rezultatele colectei pentru orfelinat. Tuturor donatorilor generoşi precum şi preoţilor cari au depus atâta râvnă pentru reuşita colectei, Biserica le mulţămeşte călduros.

REFERENT

INFORMAŢIUNI

INTERNE:

Pentru restaurarea bisericii voevodale a sf. Mânăstiri Cernica s'au lansat liste de subscripţie, care aşteaptă obolul bunilor creştini.

† Arhimandritul Filaret Jocu, discret şi împăcat cu lumea şi cu oamenii, a trecut din această viaţă, ca un călugăr care a slujit lui Dumnezeu cu credinţă. Era între puţinii călugări cu carte teologică din Grecia. A făcut câteva traduceri din limba greacă. Dumnezeu să-l odihnească cu drepţii.

† Ioan Dragomir, fost inspector general în învăţământul primar, a încetat din viaţă la 10 Martie a. c Cu el, dispare un creştin convins şi luminat, un dascăl priceput şi harnic, un om de o modestie şi răbdare rară. In dăscălie, ca şi în cadrele „Astrei", s'a manifestat şi în ale cărturăriei. Ioan Dragomir duce cu sine modelul intelectualului ardelean născut şi rămas în sfera intereselor permanente ale neamului. Dumnezeu să-i facă parte de bună odihnă!

M. S. Regina Mamă a plecat în Elveţia.

S'au împlinit 7 ani dela moartea marelui nostru bărbat de stat Nic. Titulescu.

Penicilina se va fabrica în curând şi la noi în ţară.

Cifra noului buget al Statului va fi aproximativ 20.000 de miliarde.

EXTERNE:

Conferinţa dela Moscova a Miniştrilor de exter. e îşi continuă lucrările.

Institutul Nobel din Stockholm a anunţat că printre persoanele propuse pentru premiul Nobel pentru pace, sunt şi: Papa Pius, preşed. Ed. Beneş şi Mahatma Gandhi.

Organizaţia U.N.R.R.A. va înfiinţa un sediu la Paris.

St.-Unite au preluat mandatul asupra insulelor de sub protecţia Japoniei

Şi România va fi consultată la întocmirea tratatului de pace cu Germania.

Consiliul economic şi social al ONU-lui discută propunerea pentru stabilirea unui calendar mondial.

Intrarea României în O. N. U. va avea loc îndată după ratificarea tratatului nostru de pace.

Nr. 3131/1947.

Comunicat

Din cauza scumpirii hârtiei şi materialului necesar la întocmirea statelor de salarii şi a altor acte în legătură cu aceasta, *taxa de administrare* s'a majorat *la 10.000* (zece mii) lei de fiecare preot şi câte 5000 (cinci mii) lei de fiecare cântăreţ bisericesc.

Sibiu, din şedinţa secţ. economice, ţinută la 19 Martie 1947.

CĂRŢI ŞI REVISTE

„Biserica Ortodoxă Română", revista Sf. Sinod, închină fascicolul 10—12 anul 1946, memoriei Marelui Mitropolit al Moldovei Veniamin Costachi, dela moartea căruia s'au împlinit o sută de ani.

VITRINA CĂRŢII

Pr. Gh. Liţiu: **Românii arădani în frământările anilor 1849—50.** Cu o prefaţă de Dr. Gh. Ciuhandu, membru de onoare al Academiei Române. Diecezana-Arad, 1947, p. 65.

Prin lucrarea cu titlul de mai sus, Prea Cucern. Sa Părintele Gheorghe Liţiu îşi face intrarea în istoriografia românească în mod foarte mult promiţător, arătându-se nu numai „şoarece de arhivă" cum i-a zis păr. N. M Popescu, ci şi scriitor de actualitate cu însuşiri alese. Cartea sa dovedeşte orientare sănătoasă şi concepţie matură pe lângă claritate, proporţie şi temeinicie. Meritele acestea personale nu le scade nicidecum norocul de a fi apucat la vreme îndrumător încercat şi înţelept ca păr. Ciuhandu. Norocul e şi al întregei românimi, continuitatea muncii pe planul început fiind condiţia esenţială a propăşirii. Intr'o notă p. 5) păr. Liţiu înşiră 9 studii privind anii 1840—47 ai episcopului Raţ, publicate în Biserica şi Şcoala 1944—45, pe care le continuă cartea actuală. Prestigiul cultural şi iubirea de activitate ordonată a Preasfinţitului Episcop Andrei ne dă nădejdea că broşura păr. Liţiu, care va ajunge curând ediţia II-a, este arvuna unor monografii în genul celei despre episcopii Raţ şi Vulcan a părintelui Ciuhandu, premiată de Academia Română, şi a realizării proiectului eparhial de istoriografie din 1883, amintit în prefaţă.

Din cuprins remarcăm din capitolul relaţiilor dintre Raţ şi Şaguna chemarea acestuia ca vicar la Oradea în 1839 şi pasajul: *„In răstimpul acesta de un an, colaborarea dintre cei doi arhierei este într'adevăr pilduitoare: orice iniţiativă ce se naşte la Sibiu este imediat urmată la Arad. Trimit sibienii deputaţi la Viena, trimit şi arădenii, reprezentând acolo voinţa tare şi unitară a românismului din monarhie. Se consfătuesc sibienii în sobor diecezan, în vederea Sinodului Episcopilor din Viena, arădanii nu întârzie să se pregătească pentru acelaş eveniment. Are nevoie Şaguna de o metodică românească, o găseşte la Arad, unde harnicii dascăli ai preparandiei o aveau de mult"* (p. 30).

Şt. Lupşa

sine, ci în servirea oamenilor. Toate ideologiile politice şi sociale pot avea ceva bun în ele, dar niciuna nu poate fi perfectă, cât timp omul e supus păcatului. Conştiinţa creştină se ridică deasupra tuturor ideologiilor politice şi seciale, judecându-le în lumina învăţăturii creştine despre un Dumnezeu transcendent, creator şi pronietor, părinte al neamului omenesc, care cere oamenilor iubire, dreptate, frăţietate în toate raporturile lor sociale.

In lumina acestei învăţături, conştiinţa creştină îşi dă seama de umilirea la care era supus omul în concepţia socială antică, dar îşi dă seama că nici liberalismul ieşit din proclamarea drepturilor omului şi a egalităţii în faţa legilor n'a dus la o reală respectare a demnităţii omeneşti, ci s'a transformat într'o nouă sclavie pentru om, poate mai cruntă decât cea antică, deoarece libertăţile câştigate în urma Revoluţiei franceze n'au însemnat altceva decât libertatea de a muri de foame într'o lume în care unii indivizi şi-au adunat averi necunoscute nici măcar în vremea sclavajului antic. Liberalismul economic s'a transformat deci curând într'o cumplită armă pentru degradarea omului din demnitatea şi libertatea pe care i le acordă doctrina creştină.

Impotriva liberalismului şi individualismului economic nemăsurat din secolul trecut e pe cale să triumfe în vremea noastră concepţia colectivistă, a cărei sinceritate în năzuinţa sa de a ridica starea materială şi culturală a muncitorimii nu poate fi pusă la îndoială.

In aceste zig-zaguri ale vieţii sociale, conştiinţa creştină trebue să fie necontenit trează pentru a căuta să înlăture primejdia subjugării şi exploatării omului de către om, pentru interese ce nu urmăresc scopul suprem al oricărei organizări sociale: binele omului.

Acest principiu general trebue urmărit în toate marile probleme politice şi sociale. Nu cred, de sigur, că e bine să căutăm în Evanghelie comandamente exprese pentru toate împrejurările în care poate fi vorba de raporturile dintre conducători şi conduşi sau dintre popoare între ele. Biserica lui Hristos nu este nici judecătorie, nici curte internaţională de justiţie, dar este judecătoarea tuturor faptelor omeneşti în lumina principiului dragostei creştine şi al respectului demnităţii omeneşti. In lumina acestor principii, conştiinţa creştină ne povăţueşte să dăm adeziunea noastră acelor partide, acelor forme de guvernare, acelor tratate internaţionale care nu calcă principiul dreptăţii şi al iubirii aproapelui.

Şi, repet, suntem datori să facem acest lucru. A sta deoparte, într'o comodă, dar laşă expectativă, pentru ca viaţa să curgă la vale şi să se înrăutăţească, nu e treabă de creştini. Nu ne putem scuza cu transcendenţa principiilor creştine, cu împlinirea exactă şi frumoasă a cultului creştin şi nici chiar cu omenia noastră, care nu dă prilej de scandal nimănui. Noi suntem „sarea pământului", suntem „cetăţi aşezate pe vârf de munte" şi nu ne putem ascunde, suntem „lumânări puse în sfeşnice" şi trebue să luminăm în jurul nostru.

Putem foarte bine să nu ne amestecăm direct în vârtejul frământărilor sociale. Dar nu ne este îngăduit să ne desinteresăm. Nu ne este îngăduit să nu încercăm a proiecta lumina Evangheliei asupra tuturor teoriilor şi practicelor sociale, încercând, cu mijloace indirecte, să spiritualizăm, să transfigurăm viaţa şi luptele sociale, apropiindu-le de idealul evanghelic al împărăţiei lui Dumnezeu pe pământ.

Noi suntem într'adevăr „la centrala emiterii de puteri spirituale", cum se exprima cândva I. P. Sf. Mitropolit Nicolae, şi nu avem nevoie să ne coborîm la mersul fiecărei rotiţe sociale în parte, dar trebue ca într'adevăr la centrala de emitere a puterilor spirituale să fie o înaltă tensiune, să pulseze o intensă viaţă creştină, radiind în jurul său binefăcătoarele raze ale luminilor puse în sfeşnice, cum ne-a învăţat Mântuitorul.

(Va urma)

Emilian Vasilescu

Sprijiniţi cu drag

Telegraful Român

Organul lui Şaguna din 1853

Citiţi şi recomandaţi în cercurile D-Vstre

Revista Teologică

Organ pentru ştiinţa şi viaţa bisericească - Apare lunar

sub patronajul I. P. Sf. Mitropolit
NICOLAE al Ardealului

Director:
Prof. Dr. Grigorie T. Marcu

Redacţia şi Administraţia:
Academia teologică „Andreiană"
SIBIU, str. Mitropoliei 24-28

Nr 2550/1947. (13) 1—3

Concurs

Pentru întregirea postului vacant de protopop al protopopiatului **Sfântul Gheorghe** publicăm concurs cu termin de 30 zile dela prima apariţie a lui în Telegraful Român.

Beneficii:

1 Salar şi diurnă dela Stat.

2. Diurnele cuvenite la vizitaţiile în parohiile din protopopiat

3. Locuinţă în casele protopopeşti constătătoare din 6 camere şi bucătărie.

4 Sesiune protopopească 30 jugăre pământ arabil şi de cosit pe hotarul comunei Aninoasa.

5. Venitele stolare dela parohia protopopească Sf. Gheorghe I.

Indatoriri:

Cel ales şi instituit protopop-paroh, pe lângă îndeplinirea atribuţiuni'or protopopeşti, va conduce şi Oficiul parohial din Sf. Gheorghe, va predica, va catehiza în Sf. Gheorghe, până când se va întregi şi parohia a doua şi va inspecta învăţământul religios din parohiile protopopiatului.

Cererile de candidare şi concurs, însoţite de actele necesare, vor fi trimise pe adresa Consiliului arhiepiscopesc în Sibiu.

Sibiu, din şedinţa plenară a Consiliului arhiepiscopesc, ţinută la 10 Martie 1947.

Consiliul Arhiepiscopesc

Nr. 2550/1947. (14) 1—3

Concurs

Pentru întregirea postului de protopop al protopopiatului **Agnita**, publicăm concurs cu termin de 30 zile dela prima apariţie a lui în Telegraful Român.

Beneficii:

1. Salar şi diurnă de protopop dela Stat.

2. Locuinţă în casa protopopească.

3. Sesiune parohială de $18^1/_2$ jugăre, arătură, fânaţ şi păşune.

4. Diurnele cuvenite dela vizitaţiile în parohii.

5. Venitele stolare uzitate în parohia protopopească Agnita I.

Indatoriri:

Cel ales şi instituit pe lângă îndeplinirea obligaţiunilor de protopop, va predica în Dumineci şi sărbători şi va inspecta învăţământul religios în şcoalele primare din parohiile protopopiatului Agnita.

Cererile de candidare şi concurs, însoţite de actele necesare, se vor trimite pe adresa Consiliului nostru arhiepiscopesc în Sibiu.

Sibiu, din şedinţa plenară a Consiliului arhiepiscopesc, ţinută la 10 Martie 1947.

Consiliul Arhiepiscopesc

Nr. 2377/1947.

Concurs

Următoarele parohii *de clasa a treia* sunt vacante şi se vor întregi de Consiliul nostru arhiepiscopesc, fie prin încadrare cu preoţi refugiaţi, cari sunt *numai utilizaţi*, fie prin transferare cu preoţi în serviciu, fie prin numire cu candidaţi licenţiaţi în teologie sau absolvenţi de Academie teologică cu examen de capacitate preoţească:

1. **Sălştioara** cu filia **Stoeneasa**, protopopiatul Băiţa.

2. **Curechiu**, prot. Băiţa.

3. **Valea-Iepii**, prot. Geoagiu.

4. **Dealul-Babii**, prot. Jiu.

5. **Certejul de jos**, prot. Ilia, 7 jug. sesie parohială, casă parohială.

6. **Visca**, prot. Ilia, $3^1/_2$ jug. sesie parohială.

7. **Grohot**, prot. Zarand, $^1/_2$ jug. sesie parohială

Cererile de concurs se vor trimite pe adresa Consiliului nostru arhiepiscopesc în Sibiu şi se vor rezolva în ordinea în care se vor înregistra.

In cerere ni se va arăta studiile, anii de serviciu şi activităţile ce le are petentul iar candidaţii cari cer numire nouă, vor anexa la cerere actele de studii în copie vizată de Oficiul parohial sau protopopesc.

Consiliul arhiepiscopesc

Nr. 113/1947. (4) 2—3

Concurs

Pentru întregirea parohiei vacante de clasa III **Chirpăr** din protopopiatul Agnita, jud. Târnava Mare, se publică concurs cu termin de 30 zile dela prima apariţie în Telegraful Român.

Venitele împreunate cu acest post:

1. Salar dela Stat.

2. Casă parohială cu trei încăperi, bucătărie de vară, grădină şi toate supraedificatele în stare bună.

3. Sesiunea parohială: 21 jug. arător şi fânaţ. Folosirea cimitirului.

4. Una soarte lemne de foc în pădurea comunală — cca 12 m. steri. Fasonatul şi transportul lemnelor priveşte pe paroh.

5. Venitele stolare obişnuite în protopopiat.

Cel ales va predica în Dumineci şi sărbători şi va face catehizaţia în şcoala primară.

Cererile de concurs însoţite de actele necesare şi autorizaţia de a candida dela P. Ven. Cons. arhiep., se vor înainta în termin Oficiului protopopesc Agnita.

Concurenţii se vor prezenta în parohie cu încuviinţarea Oficiului protopopesc la termenul fixat, pentru a sluji şi predica în biserică şi a face cunoştinţă cu credincioşii.

Agnita, 23 Ianuarie 1947.

Oficiul protopopesc din Agnita în înţelegere cu consiliul parohial din Chirpăr.

Chirion Marcu
protopop

Nr. 6/1947. (5) 2—3

Concurs

Pentru completarea parohiei vacante de cl. III **Abuş,** din protopopiatul Târnăveni, jud. Târnava-Mică, se publică concurs cu termin de 30 zile dela prima apariţie în Telegraful Român.

Beneficii împreunate cu acest post:

1. Salar dela Stat.

2. Sesiune parohială 12 jug. arător, 5 jug. fânaţ şi folosinţa unui jug. cimitir. In total 18 jug. teren de calitate bună.

3. Casă parohială, 2 camere şi bucătărie de iarnă, precum şi bucătărie de vară. In curte se află toate supraedificatele gospodăreşti în stare bună.

4. Stola uzitată în parohie.

Indatoriri: Cel ales va catehiza regulat în şcoala primară şi va predica în fiecare Duminecă şi sărbătoare şi va administra normal filiile.

Cererile de concurs însoţite de toate actele necesare şi autorizaţia de candidare dela Prea Ven. Cons. arhiep. se vor înainta în termin la Oficiul protopopesc ort. rom. din Târnăveni, jud. Târn.-Mică.

Concurenţii se vor prezenta în parohie într'o zi de Duminecă sau sărbătoare, cu încuviinţarea prealabilă a Oficiului protopopesc, pentru a face cunoştinţă cu credincioşii.

Târnăveni, la 1 Februarie 1947.

Oficiul protopopesc ort. rom. din Târnăveni în înţelegere cu Cons. parohial din Abuş.

Gheorghe Oprean
protopop

Nr. 211/1947. (7) 2—3

Concurs

In conformitate cu ordinul Preaveneratului Cons. arhiepisc. Nr. 13554/1946, publicăm concurs pentru întregirea parohiei de cl. II **Fundata I Bran**, protopopiatul Bran, cu termin de 30 zile dela prima apariţie în „Telegraful Român".

Venitele împreunate cu acest post:

1. Salarul dela Stat.

2 Taxele stolare obicinuite în parohiile din protop. Bran.

3. Sesiune parohială 19,125 jug. pădure în Preduş.

Indatoriri: 1. Cel ales va predica regulat în Dumineci şi sărbători şi va catehiza elevi şi elevele şcoalei primare de stat din parohie.

2. Va activa statutar în cadrele societăţilor parohiale, culturale şi religioase: Sf. Gheorghe, Anastasia Şaguna, Casa Culturală, Reuniunea de femei şi Oastea Domnului.

Cererile de concurs, provăzute cu toate documentele necesare şi cu autorizaţia de candidare dela P. Ven. Consiliu arhiep., se vor înainta în termin Oficiului protop. Bran-Zârneşti, jud. Braşov, iară concurenţii se vor prezenta în parohie, în Dumineca şi sărbătoarea ce le vom fixa-o, spre a cânta, eventual a liturghisi şi a face cunoştinţă cu poporul.

Zârneşti, 1 Februarie 1947.

Vasile Stoicanea
protopop

Nr. 212/1947. (9) 2—3

Concurs

Pentru întregirea parohiei vacante de clasa I-a **Mediaş II** din protop. Mediaş, se publică concurs cu termin de 30 zile dela prima apariţie în Telegraful Român.

Beneficii şi îndatoriri:

1. Salar dela Stat.

2. Casă parohială.

3. Sesiune parohială 9 jug. 1000 st. p. arător şi fânaţ.

4. Grădină.

5. Stola uzitată în parohie.

Cel ales va predica în Dumineci şi sărbători şi va face catehizaţia la şcolile primare Nr. 2 şi Nr. 3.

Cererile de concurs însoţite de actele prescrise şi de binecuvântarea arhierească de candidare se vor trimite Oficiului protopopesc din Mediaş. Concurenţii se vor prezenta în parohie, pentru a predica, servi şi a face cunoştinţă cu poporul — numai cu încuviinţarea Oficiului protopopesc.

Mediaş, 10 Noemvrie 1946.

Oficiul protopopesc ort. român în înţelegere cu Consiliul parohial

Ioan Crăciun
protopop

Nr. 53/1947. (12) 1—3

Concurs

Pentru întregirea postului vacant de cântăreţ bisericesc la biserica centrală din **Târnăveni**, jud. Târnava-mică, se publică concurs cu terminde 30 zile.

I. *Venitele:* 1. Salar dela Stat. 2. 5 jugăre sesiune. 3. Stolele legale şi 4. Una cameră şi cămară în locuinţa protopopului-paroh, cu obligaţiunea de a ţinea în regulă şi curăţenie curtea şi grădina parohială. Altele după merit.

II. *Indatoriri:* 1. Va participa la toate slujbele de peste an. 2. Va da ajutor la formarea şi conducerea corului bisericesc. 3. Nu va ocupa nici o slujbă străină de biserică, căci „nimenea nu poate sluji la doi domni".

Cantorii diplomaţi şi bugetari, cari doresc ocuparea acestui post, să-şi trimită în termin cererea cu actele reglementare şi să se prezinte în vreo Duminecă sau sărbătoare la strană.

Târnăveni, la 14 Febr. 1947.

In înţelegere cu Consiliul parohial.

Gheorghe Oprean
protopop

Nr. 54/1947. (18) 1—1

Publicaţiune de licitaţie

Parohia ortodoxă română Ciugud, j. Alba, dă în licitaţie publică în ziua de 14 Aprilie 1947, ora 3 d. m. cu oferte închise, în localul Oficiului parohial, lucrările de zugrăvire interioară, precum şi bituminarea exterioară a cupolelor bisericii parohiale.

Ofertele se vor face fie global pentru ambele lucrări, fie parţial.

Participanţi vor depune odată cu oferta şi o garanţie de 5% din valoarea devizului în numerar sau efecte publice.

Nu sunt admişi la licitaţie decât antreprenori sau maeştri diplomaţi.

Caetul de sarcini, devizul şi condiţiunile de licitare, pot fi văzute în orice zi la Otic. parohial ort. rom. Ciugud.

In caz că nu se prezintă nici un ofertant, Consiliul parohial va da lucrarea prin bunăînvoială.

Ciugud, la 16 Martie 1947.

Oficiul parohial ort. rom.
Pr. **Ioan E. Mihălţianu,**
paroh

Banca Crişana s. a. Brad, jud. Hunedoara

Prospect de subscriere

Emisiunea XII

In baza autorizării Adunării generale extraordinare şi în conformitate cu art. 4 din Statutele Băncii Crişana, subsemnatul Consiliu de administraţie deschide prin aceasta subscripţie pentru o nouă emisiune de acţii, în scopul sporirii capitalului social dela Lei 60.000.000 — la Lei 100.000.000 în următoarele condiţiuni:

1. Acţionarii vechi au dreptul să opteze în intervalul dela 20 Martie şi până la 10 Aprilie 1947, pentru fiecare trei acţiuni vechi de Lei 500·— câte două acţiuni noi.

2. Acţiunile se emit pe valoarea nominală de Lei 500·— plus Lei 100·— spese de emisiune.

3. Valoarea acţiunilor emise se varsă integral (Lei 500+100) la subscripţie.

4. Acţiunile neoptate până la data de 10 Aprilie 1947 se vor pune la dispoziţia vechilor acţionari, în proporţie cu vechile acţiuni ce posed şi au dreptul de a participa la prezenta emisiune, dar maximum până la cuantumul acestora, pe cursul arătat la punctul 2.

Valoarea acestor emisi ni se varsă integral la subscripţie, care durează până la 20 Aprilie 1947.

5. Acţiunile rămase nesemnate de vechii acţionari până la data de 20 Aprilie 1947, se vor putea distribui de către Consiliul de administraţie şi neacţionarilor.

Preţul acestor acţiuni astfel distribuite este de Lei 12.000·— din care se vor trece:

Lei 500·— la capitalul social;

Lei 10.000·— la Fondul de rezervă legală;

Lei 1500·— pentru taxe, impozite şi cheltueli.

Valoarea acţiunilor de Lei 12.000·— se va vărsa integral la subscripţie, dar cel mai târziu până la 30 Aprilie 1947.

6. Nouile acţiuni vor beneficia de dividendul anului 1947.

7. La subscripţie se vor prezenta acţiunile vechi fără coala de cupoane.

Brad, 8 Martie 1947. (15) 1—1

Consiliul de administraţie

Anunţ

Fabrica de clopote **„Inginer I. CARP"** din Sibiu Str. Goethe Nr. 2 — Tel. Nr. 417 b. — execută prompt şi în condiţiuni ireproşabile:

1. Turnări de clopote pentru biserici, cu materialul firmei, la orice dimensiuni
2. Returnări de clopote la orice dimensiuni, cu materialul parohiilor (clopote vechi, sparte etc.)
3. Turnări şi prelucrări de sfeşnice după modelul cerut

Lucrările se execută la preţul zilei [11] 2—2

Redactor responsabil: Preot Dr. CORNELIU SÂRBU Editura şi tiparul Tipografiei Arhidiecezane Sibiu

ANUL XCV SIBIU, 13 Aprilie 1947 Nr. 13—14

BIBLIOTECA CENTRALĂ ASOCIAȚIUNEA SIBIU

Telegraful Român

Organ național-bisericesc. Intemeiat în 1853 de M

Onor. Asociațiunea pentru literatura română și cultura poporului român Sibiu
Str. Șaguna 8

Abonamentul: pentru parohii cl. I Lei 150.000; cl. II Lei 120.000; cl. III Lei 100.000. Particulari Lei 100.000. Autorități și străinătate Lei 150.000. De sprijin Lei 200 000. Pentru America 10 Dolari.

Articole și corespondențe se adresează REDACȚIEI Telegra ul Român Sibiu strada Mitropoliei Nr. 45. — Articole nepublicate nu se înapoiază. — Scrisori nefrancate se refuză.

Prețul inserțiunilor un cm.² 800 Lei pentru odată, dacă se publică de mai multe ori se dă rabat corespunzător

Abonamentele și inserțiunile se adresează ADMINISTRAȚIEI foii Telegraful Român, Sibiu, strada Mitropoliei Nr. 45

Nr. **2936**/1947 Pres.

Nicolae,

din îndurarea lui Dumnezeu Arhiepiscop al Arhiepiscopiei ortodoxe române de Alba-Iulia și Sibiu și Mitropolit al Românilor ortodocși din Ardeal, Banat, Crișana și Maramureș

Iubitului cler și popor: Har și milă dela Dumnezeu Tatăl și dela Domnul nostru Iisus Hristos

„După cum Hristos a înviat din morți prin mărirea Tatălui, așa și noi întru înoirea vieții să umblăm".
(Romani 6, 4)

Iubiții mei fii sufletești,

Din mila lui Dumnezeu ne-am învrednicit iarăși să prăznuim slăvita și izbăvitoarea înviere a Domnului nostru Iisus Hristos. Praznicul luminii și al nădejdii și-a revărsat din nou peste noi pacea și bucuria lui cea mai presus de fire. Căci în mijlocul lui strălucește persoana dumnezeească a Mântuitorului Iisus Hristos, biruitor al morții și a toată neputința și năcazul.

Dar deodată cu pacea și bucuria în cari ne învălue în vremea acestui praznic, Mântuitorul ne trimite și o *chemare* spre țintele înalte pe cari ni le-a descoperit în cursul petrecerii Sale pe pământ și pe cari le-a pecetluit cu patimile și cu moartea Sa pe cruce. Este chemarea cea mai pătrunzătoare, care a răsunat vreodată în lume, căci izvorăște din cea mai desăvârșită dragoste din câte pot să fie. Și la ce ne cheamă Mântuitorul care a primit moartea pe cruce pentru noi? La viața cea trăită după voia lui Dumnezeu, la viața cea slobozită de păcat prin scump sângele Său, la viața cea înoită prin lumina și puterea darului dumnezeesc. E singura viață care ne poate aduce atât fiecăruia în parte, cât și lumii îndeobște, scăparea din neajunsurile cari o stăpânesc.

Noi vedem de altfel că lumea însași își dă seama că starea în care se află a ajuns să fie chinuitoare. De aceea se și frământă în tot felul ca să răsbească la o viață mai bună. Conducătorii popoarelor, adunați aproape neîncetat la sfat, croesc fel de fel de planuri pentru vindecarea lumii de metehnele de cari suferă și același lucru îl fac cârmuitorii înlăuntrul fiecărei țări. Dar se caută tămăduirea mai mult cu oblojeli puse pe partea dinafară a vieții, în loc să se vindece partea dinăuntru, unde se află pricina de boală. Sunt folositoare fără îndoială și aceste străduințe, dar ele singure nu pot aduce isbăvirea lumii din suferință. Sunt bune și reformele agrare și economice cari s'au alcătuit și înfăptuit în atâtea țări, ca și în țara noastră. Sunt bine venite și legile noui ce se întocmesc pentru a aduce mai multă dreptate între oameni, pentru sprijinirea celor ce altă dată erau mai oropsiți, ca și legile de îndreptare a școlii, a administrației, a chevernisirii banilor, a îngrijirii drumurilor. Noi, creștinii, nu le nesocotim nici pe acestea, ci le credem trebuincioase pentru ușurarea traiului pământesc al oamenilor și suntem cu recunoștință față de cei cari se trudesc să le aducă.

Dar ni se pare că e prea învălmășită lumea de sgomotul acestor fel de planuri și legi de îndreptare a celor dinafară și nu vede că îndreptarea cea mai de căpetenie ce trebue săvârșită este înoirea celor dinăuntrul oamenilor, *înoirea sufletului.* Fără înoirea sufletului toate celelalte planuri și reforme nu isbutesc să schimbe în bine stările de lucruri, nu se înfăptuesc cum trebue și se împedecă în calea lor oprindu-se în loc și în tot cazul nu aduc mulțumirea și fericirea dorită de lumea întreagă.

Drept aceea, lucrul cel mai de căpetenie de care au să se îngrijească atât oamenii singuratici, cât și popoarele, este *sufletul lor.* Chiar dacă celelalte reforme ar izbuti să aducă o bunăstare, totuși omul nu trăiește numai pentru trupul lui și pentru numărul de ani cât ține viața pământească și trupească, ci pentru suflet și pentru împlinirea dorurilor lui după fericirea cea veșnică. Fără asigurarea acestei vieți a sufletului, tot traiul și toată frământarea noastră ni se pare fără rost, chiar de-am dobândi lumea toată. Mântuitorul a spus: *„Ce va folosi omului de ar dobândi lumea toată, și-și va pierde sufletul său? Sau ce va da omul în schimb pentru sufletul său?"* (Marcu 8, 36—37).

Deci dacă toate ale lumii la un loc nu fac cât sufletul, pentrucă pe toate le părăsim la moarte și toate putrezesc, nu e o mare greșală să ne cheltuim toate puterile și toate gândurile în grija pentru ele, iar de suflet să uităm, ducând cu noi un suflet schimonosit care să ne chinuiască și să ne învinovățească în vecii vecilor pentru neîngrijirea lui în viața de aici?

Dar marele preț al sufletului nu ni l-a arătat Mântuitorul numai prin cuvinte ca cele de mai sus, ci și prin tot ce-a făcut pentru el. Căci pentru acest suflet a coborît Fiul lui Dumnezeu din slava cea cerească și a luat chip de om, purtând neputințele noastre; de dragul sufletului nostru a suferit batjocuri și patimi și moartea pe cruce ca să-l spele de păcat și să-l întoarcă iarăși înfrumusețat la Tatăl. Prin tot ce-a făcut și a suferit, Fiul lui Dumnezeu ne-a arătat că numai sufletul astfel înoit poate să se facă izvorul unei vieți mai bune și pe acest pământ.

Am vrea să strigăm cu glas mare acest adevăr, ca să-l audă toți fiii Bisericii noastre: *înoirea sufletului este cea mai mare poruncă a ceasului de față.* Numai prin credința în Hristos Domnul și Stăpânul nostru și prin viețuirea în lumina și prin darul și puterea Lui se poate înlătura răul din temelie în lumea întreagă și în țara noastră. Ascultă tu popor român, care în tot trecutul ți-ai păstrat ființa prin credința în Iisus Hristos: Numai în ea vei găsi și de astă dată puterea mântuirii tale de marile strâmtorări ale zilelor de azi. Numai în ea poți afla reazim și chezășie de înoire a puterilor tale sufletești, iar *puterea ta sufletească este adevăratul capital național cu care te înfățișezi în istoria lumii.* Numai în credința și'n sfânta Biserică a lui Hristos Domnul te poți întâlni în lucrarea ta cu lucrarea lui Dumnezeu. Și numai când lucrezi în legătură cu Dumnezeu, silințele tale te duc la ținta dorită și la limanul izbăvitor. Cu toții să avem încredințarea că afară de Hristos Domnul *„nu este alt nume sub cer dat oamenilor, întru care să ne mântuim"* (Fapt. Ap. 4, 12).

Să ne întoarcem, prin urmare, la Hristos Domnul. Căci iată El ni se înfățișează în haina albă din dimineața învierii chemându-ne la înoirea sufletului, la curățirea lui de tot ce-i răutate și vrajbă și la întărirea lui prin puterile dumnezeești cari au biruit asupra păcatului și a morții. Ești lucrător de ogor și ai o brazdă de pământ mai mult? Cultiv-o purtând pe Hristos în suflet. Ești muncitor în fabrică și pregătești unelte spre folosul tuturor? Du-te la lucrul tău cu Fiul Teslarului în suflet și cu dragostea Lui față de semenii tăi. Ești funcționar care îngrijești de bunul mers al treburilor de obște? Indreaptă-te în slujba ta după poruncile evangheliei lui Hristos. Ești dascăl care plămădești sufletul fraged al celor ce vor purta mâne răspunderea pentru soarta neamului? Zugrăvește în sufletul lor icoana lui Hristos și ai pus o piatră trainică la temelia țării de mâne. Ești preot chemat cu dar de sus ca să porți cârma vieții sufletești a poporului credincios? Fii următor lui Hristos și propovăduește cu vreme și fără vreme Evanghelia Lui prin cuvintele și mai ales prin faptele și prin pilda vieții tale. Ești cărturar umblat la școli și ai un rost în viața de obște a Țării și Neamului? Nu te desface de credința în Hristos din care grăește un adevăr chezășuit de tot trecutul nostru și nu te lăsa ispitit de chemarea amăgitoare a unor învățături cari nu ne dau siguranța că ne vor duce pe un drum sănătos. Voi cărturarii umblați prin școli străine băgați de seamă că lipsindu-vă de credința prin care trăește neamul nostru, *v'ați desrădăcinat* sufletește din viața lui. Și așa toți, dela cel mai smerit până la cel mai de sus, lucrați ca unii cari aveți pe Hristos înlăuntrul vostru și veți face lucru folositor și binecuvântat pentru obște și pentru voi înșivă. In aceasta se va vedea înoirea de care avem trebuință.

Hristos cel înviat din morți ne chemă la această înoire, care e singura cale de ieșire din năcazuri. Să ascultăm, iubiții mei fii sufletești, de chemarea Lui, de dragostea Lui. O dovadă că ați ascultat de această chemare și ați lăsat dragostea Lui să vă pătrundă o dați ajutând în aceste vremuri grele pe frații cei lipsiți chiar și de pânea cea de toate zilele. Voi știți din Scrisoarea Pastorală ce v'am trimis-o mai înainte în ce lipsuri cumplite se sbat frații noștri din Moldova, cari mor pe capete de foame. Incă nu cunosc, când aștern aceste cuvinte ale mele pe hârtie, rezultatul întreg al colectei ce s'a făcut de către Biserica noastră pentru frații Moldoveni, dar știu că în unele locuri s'a colectat bine. La sfârșitul colectei am să vă dau de știre despre ceea ce s'a putut face. Dar eu nu încetez a vă ruga să ajutați și de aici înainte pe cei în suferință și să nu fiți nepăsători față de ei. Dându-le lor, dați sufletului vostru merinde veșnică și o mulțumire care-i face viața mai frumoasă.

In legătură cu aceasta vă sfătuesc și vă îndemn, iubiții mei, ca deodată cu sosirea primăverii să ieșiți la câmpurile voastre cu bucurie, să le munciți cu hărnicie, ca nici un petec de pământ să nu rămână nelucrat și neînsemânțat. In același timp să rugăm cu toții fierbinte pe Părintele nostru din ceriuri, să ne trimită ploae la bună vreme și să coboare peste țarinile noastre binecuvânterile Sale, făcându-le să rodească cu îmbelșugare. Eu voiu fi cu sufletul împreună cu voi la munca voastră și voi însoți cu rugăciunile mele către Dumnezeu toate străduințele voastre.

Din praznicul Invierii Domnului să sorbiți putere sufletească și nădejde de mai bine. Faceți să se întindă asupra tuturor bucuria Invierii Domnului, care ne vrea pe toți înfrățiți și biruitori asupra răului și nepăsării din noi. Căci numai așa veți avea fiecare parte de învierea cea de apoi, în care nădăjduim toți în urma învierii Domnului nostru Iisus Hristos.

Impărtășindu-vă aceste povețe, vă urez ca sfintele sărbători ale Invierii să le petreceți cu bucurii creștinești, cu pace și cu dragoste întrolaltă și să le ajungeți întru mulți fericiți ani. Imbrățișându-vă cu dragoste părintească și spunându-vă:

Hristos a înviat!

am rămas

Sibiu, la sărbătorile Invierii Domnului din anul 1947

Al Vostru al tuturor de tot binele voitor

(ss) **NICOLAE,**
arhiepiscop și mitropolit

Elanul Învierii

Viaţa cea adevărată ţâşneşte năvalnic din Centrul ontologic al existenţei create: Dumnezeu, Viaţa prin excelenţă. Deplasarea făpturii create din legătura firească cu acest centru, are ca urmare lânceziree şi moartea.

Prin căderea sa în păcatul strămoşesc, omul a frânt voluntar comuniunea vitală intimă cu Centrul ontologic al existenţei sale: Dumnezeu, şi în consecinţă viaţa lui a alunecat pe povârnişul decăderii, desagregării şi împuţinării până la moarte.

D n această stare l a isbăvit Domnul nostru Iisus Hristos prin învierea Sa din morţi. Dacă creştinismul este viaţa prin excelenţă şi dacă la temelia lui stă — după clasica subliniere a sf. Apostol Pavel (cf. I Cori 15, 17) — învierea Mântuitorului, atunci însemnează implicit, că această minune *este însuşi izvorul şi temelia primordială a vieţii creştine.* Ea este *recreaţiunea potenţată a lumii şi ca atare a vieţii însăşi.* Când spunem recreaţiune *potenţată* a lumii, înţelegem că ordinea existenţială în care-i aşeza'ă lumea prin învierea Domnului, este *mai presus* decât aceea pe care i-a mijlocit o creaţiunea. Căci *viaţa care ţâşneşte din actul învierii este mai deplină şi mai viguroasă decât cea rezultată din actul creaţiunii.*

Invierea Domnului ne deschide porţile unui mod de existenţă superior celui dat nouă pr n creaţiune. Pentrucă învierea Domnu'ui, care are la bază întruparea Sa cu toate consecinţele ei ce culminează în moartea pe cruce, este *cea mai plenară manifestare a iubirii divine faţă de om şi de lume,* şi ca atare *cea mai puternică şi năvalnică izbucnire de viaţă divină în cuprinsul creaţiunii.*

La lumina acestor consideraţiuni şi precizări, ne dăm bine seama de faptul, că cea mai mare minune a creştinismului: *învierea Domnului, închide în realitatea ei cel mai viguros elan vital şi creator* din câte cunoaşte istoria omenirii. Fapt pe care evenimentele ce-au însoţit minunea învieri', precum şi peste tot efect'le ce le are această minune în sânul vieţii creştine, l-au îmbrăcat în lumina unei certitudini mai presus de orice umbră de îndoială.

Ce însemnează viaţa omului fără realitatea învierii Domnului, ne ilustrează foarte concludent situaţia sf. Apostoli în acel răstimp, în care erau lipsiţi de convingerea nestrămutată a realităţii învierii Mântuitorului: erau timizi, retraşi şi ascunşi de frică, statici, tocmai pentrucă nu trăiau certitudinea împlinirii marei minuni. Iesă de îndată ce — desigur şi în urma învestirii lor cu puterea de sus a sf. Duh condiţionată şi aceasta de înviere! — în inimile lor s'a statornicit credinţa puternică în înviere, sf. Apostoli au devenit îndrăsneţi, curajoşi, vajnici şi neostenţi crainici ai învăţăturii Domnului. Ei au devenit forţe viguros dinamice numai din momentul în care s'au revărsat asupra lor unele roade ale învierii şi au mărturisit cu sf. Petru: «Pe acest Iisus l-a înviat Dumnezeu, căruia noi toţi suntem mărturii" (Fapte 2, 32). Invierea Mântuitorului a constituit pentru sf. Apostoli nu numai piatra de temelie şi obiectul de căpetenie al propovăduirii lor, ci şi puterea care-i susţinea, întăria şi stimula în munca, în lupta şi în suferinţa lor. Paginile sf. Scripturi cuprind mărturii bogate şi limpezi despre elanul cu care adevărul şi realitatea învierii au învestit pe sf. Apostoli (cf. Fapte 2, 32; 3, 15, 26; 4, 10; 4, 33; 5, 30; 13, 30—37; 26, 23; 28, 31), făcând din ei *săvârşitorii celui mai activ şi mai viguros misionarism creştin.*

Elanul creator de viaţă adevărată al minunii învierii Domnului, este aşa de puternic şi de biruitor peste păcat şi peste moarte, încât *anticipează transfigurarea* — a omului şi a cosmosului — *de dincolo de mormânt.* Căci chiar înainte de moartea şi învierea noastră, noi suntem transfiguraţi *virtual* prin jertfa şi învierea Domnului, actualizate — în chip *real* dar *mistic* — în sfânta Euharistie, prin care suntem asimilaţi organic trupului lui Hristos. (Cf. I Corinteni 15, 20; Filip. 3, 21; Ioan 12, 24; I Corint. 15, 42—44).

Cu câtă înaripată convingere mărturiseşte acest adevăr sf. Atanasie, când zice: „Da, cu adevărat este ceva plin de bucurie această biruinţă trumfătoare asupra morţii care este deopotrivă incoruptibilitatea noastră, cucerită prin acel trup al Domnului. Şi deoarece el a înviat, în acel chip va avea loc şi învierea noastră şi trupul său, care a rămas neîntinat de stricăciune, va fi deasemenea, în chip neîndoelnic, cauza nestricăciunii noastre». Pare că şi mai pregnant se rosteşte Irineu spunând: «Trupurile noastre care participă la Euharistie, nu mai sunt pieritoare, deoarece au nădejdea învierii în veşnicie,.. vor învia la vremea lor».

Datorită strânsei solidarităţi dintre om şi natură, această transfigurare virtuală adusă de învierea Domnului, se răsfrânge şi asupra naturii cosmice. De aceea, spiritualitatea ortodoxă izbucneşte spontan în mărturisiri ca acestea: „Alesu s'a firea cea de demult stăpânită de moarte şi de stricăciune, la viaţa cea nestricăcioasă şi veşnică»; sau «Iată şi stihiile, cerul şi pământul se vor schimba şi toată făptura întru nestricăciune se va îmbrăca, pieri-va stricăciunea şi se va risipi întunerecul la venirea Ta».

Dar elanul învierii Domnului este şi creatorul strădaniei şi vredniciei morale necesare transfigurării şi împlinirii omului. Căci învierea Mântuitorului deschide vieţii omului perspective de dimensiuni cereşti şi infinite, care depăşesc limitele strâmte ale imanenţei şi-l saltă în sferele ninse de polenul veşniciei.

Aceste perspective dau vieţii noastre o semnificaţie înaltă şi un sens sublim. Căci din realitatea învierii răsare logic adevărul, că noi nu trăim pentru pământ şi vremelnicie, ci pentru cer şi veşinicie.

De fapt, real tatea învierii inspiră, orientează şi dinamizează toată viaţa noastră. Când ştim că firul vieţii noastre nu se curmă odată cu moartea trupului ci se continuă în perspectiva vieţii eshatologice, când ştim că prin înviere ajungem la cea mai gravă şi decisivă întâlnire cu Dumnezeu: la judecată, atunci ne rânduim cu totul altfel rostul şi strădania vieţii noastre **ca pentru cer şi veşnicie,** şi nu ca pentru pământ şi vremelnicie!

Iar intensificarea şi dinamizarea strădaniei noastre morale o dobândim la gândul că prin înviere ajungem la viaţa şi fericirea veşnică. Nădejdea odihniri în sânul acestei fericiri, ne dă încredere şi putere de luptă, de suferinţă şi de rezistenţă, făcându-ne în stare să îndurăm toate greutăţile şi necazurile, numai de dragul de a ne uni cu Hristos, în împărăţia fericirii celei netrecătoare.

De încheiere, e bine să nu uităm că acest elan al învierii — de a cărui posedare atârnă soarta vieţii noastre — poate fi dobândit de fiecare creştin numai prin integrarea lui totală în duhul Praznicului Invierii Domnului!..

C. SÂRBU

Sprijiniţi cu drag

Telegraful Român

Organul lui Şaguna din 1853

Să iertăm toate pentru Inviere

Ce este iertarea şi unde mai putem vedea astăzi pilduitoare fapte de adevărată iertare? Aproape că am uitat înţelesul iertării; nu mai ştim şi nu mai putem ierta.

Mulţi socotesc că, dacă întind mâna celor ce le-au greşit, dacă trec pe linia moartă a uitării răul ce li l-au făcut şi dacă, astfel, izbutesc să aducă tihnă încă într'un sector din viaţa lor sufletească, au devenit iertători.

Iată ceva fals, după cum tot fals ne-am obişnuit să înţelegem şi să practicăm iertarea în mod formal, negativ: ca reuare a unor raporturi sociale, ca sfârşit al unor resentimente, ca uitare a unui rău ce ni s'a făcut. (Deşi, câte inimi omeneşti pot ierta măcar şi astfel?)

Totuşi noi avem pedagog spre adevărata iertare: este Hristos şi Biserica Sa. Iertarea creştină este clipă-hotar între un resentiment (de cât mai scur ă durată) şi între sentimentul iubirii care ia (sau reia) locul acelui resentiment. Creştinul adevărat nu lasă duşmăniei nici răgazul de a încolţi în sufletul său, ci încă în germene fiind ea, o topeşte cu focul iubirii de oameni. Iertarea este fi că a iubirii; iubire din iubire. Este iubire aplecată asupra «greşiţilor noştri», ca şi asupra urmelor pe care greşalele lor le-ar fi putut lăsa în sufletul nostru.

In toată bună vreme Biserica ne povăţuieşte să fim iertători din toată inima, în orice împrejurare, iertând tuturor, toate, pentru totdeauna. Dacă, totuşi, ea ne îndeamnă să iertăm «*pentru Înviere*», aceasta o face ca bună pedagogă şi bună cunoscătoare a sufletului omenesc.

Intotdeauna bucuriile mari fac pe oameni (chiar şi pe cei mai închişi) să devină generoşi, darnici, iubitori, iertători. Asemenea sentimente de bucurie intensă (şi colectivă) au dus la crearea tradiţiei ca, cu prilejul marilor sărbători naţionale, capii statelor să facă graţieri şi reduceri de pedepse. Cine, oare, aflându-se stăpânit de-o mare bucurie, nu s'a simţit deodată cuprins de-o atât de caldă iubire de oameni, încât să simtă trebuinţa de-a îmbrăţişa parcă pe toată lumea?

Dar dacă dintr'o bucurie prilejuită de fapte şi întâmplări naturale pot izvorî simţăminte atât de calde şi de nobile, cu cât mai generoase, mai entuziaste şi mai durabile vor fi simţămintele derivate din marea bucurie a învierii Mântuitorului!

Cel care ne-a arătat calea spre desăvârşire, cel care ne-a promis reîntoarcerea în raiu şi redarea asemănării cu Dumnezeu, deşi a trebuit să sufere batjocura şi chinurile răstignirii pe cruce, deşi a murit, iată: n'a fost biruit de moarte; Hristos a înviat. Dar nu numai atât, ci s'a făcut «începător» învierii noastre a tuturor.

Poate exista, în viaţa aceasta, motiv mai puternic pentru o bucurie mai mare decât aceasta?

Să credem că Hristos a înviat. *Credinţa* în Inviere ne aduce *bucuria* Invierii, iar din aceasta va isvorî *iertarea* pentru Inviere.

Atât de mare ne va fi bucuria ţâşnită din credinţa în învierea lui Hristos încât nu numai că ne va fi uşor ci vom simţi chiar trebuinţa sufletească «să ne îmbrăţişăm unii pe alţii şi să zicem fraţilor şi celor ce ne urăsc pe noi».

Şi cum credinţa şi bucuria Invierii nu pot fi limitate temporal la sărbătorile Paştilor, ci trebue să fie permanente, căci Hristos este pururea înviat, iertarea «pentru Inviere» poate deveni aplicabilă la orice caz de iertare.

Deci să iertăm nu numai «toate» ci şi în tot timpul «pentru Inviere», pentru Hristos cel înviat.

Bucuria Invierii! Iată calea spre regăsirea înţelesului adevăratei iertări.

GHEORGHE ŞOIMA

Tineretul şi Creştinismul[1]

Fiecare generaţie e o nouă primăvară a istoriei, este un val nou de suflet şi viaţă care garantează permanenţa neamului, dar şi condiţionează avânturile desăvârşirii, entuziasmele tuturor înoirilor salvatoare. Niciodată ca în tinereţe omul nu e atât de capabil să se entuziasmeze pentru cauze nobile şi înalte; niciodată ca în tinereţe omul nu e atât de capabil să se dăruiască cu atâta frenezie, cu atâta uitare de sine, cu atâta elan pentru un ideal. Tinereţea este forţa de înnoire permanentă a neamurilor şi a istoriei. Ea e înoitoare, îndrăsnesc să zic: revoluţionară prin temperament.

Dar atunci în ce relaţii poate sta tineretul cu creştinismul? Mai precis: ce atitudine trebue să ia tineretul actual faţă de creştinism? Mai poate oferi creştinismul vreo valoare pozitivă acestui tineret sau este ceva străvechiu, fără nici o aderenţă la sufletul dărâmător de mituri şi ziditor de veac nou al tineretului? Iată problema de o capitală importanţă a vremilor noastre. Căci tineretul reprezintă viitorul şi un tineret lipsit de credinţă însemnează un viitor fără creştinism. De aceea unul din imperativele vremii pentru Biserică e atenţia deosebită asupra educaţiei creştine a tineretului.

Intr'o anumită perspectivă istorică, s. ex. aceea a lui Spengler, care a profetizat „apusul Apusului" — s'ar părea că trăim o epocă paralelă cu epoca decadentă a imperiului roman. Fără a urmări în amănunte paralelismul acesta istoric, e destul să dăm expresie sentimentului general că peste vremea noastră stărue încă o psihoză de amurg, o psihoză apocaliptică, cu presimţiri de catastrofă istorică. Se pare că toate valorile religioase-morale, toate valorile superioare ale vieţii umane sunt în destrămare. Creştinismul însuşi, se zice, şi-a epuizat toate forţele înnoitoare pe care le-a avut şi din care au isvorît civilizaţia şi cultura europeană. Odată cu stadiul tehnic al civilizaţiei moderne se încheie ciclul culturii creştine-europene: stingerea creştinismului şi a civilizaţiei născute din duhul lui e o fatalitate a istoriei.

Aceasta e perspectiva pe care au proectat-o, ca o umbră imensă, unii filosofi ai istoriei, şi în străinătate şi la noi, asupra prezentului.

Ce poate face tineretul într'o epocă de amurg? Să lupte inutil pentru concepţii destinate morţii? Să adere la concepţii noui, cari oferă cel puţin iluzia noutăţii? Să stea blazat, fără avânt, fără ideal între ruinele imense create de prăbuşirea iremediabilă a unei civilizaţii milenare? In astfel de momente tineretul este cu adevărat într'o situaţie dramatică: e un tineret sfâşiat de contradicţii, sbuciumat de nelinişti, biciuit de desamăgiri, chinuit de scepticism. Un tineret în permanentă criză, dezorientat, aruncat dela o extremă la alta, cobai de experienţă pentru toate concepţiile reformatoare, care dacă durează un deceniu şi pier!

Cu toate acestea nu pesimismul are ultimul cuvânt. Trăim sub impresia prăbuşirilor actuale, dar şi cu senzaţia că din ruine se va făuri o lume nouă. Şi o nouă primăvară se anunţă de acum peste obosita, epuizata, bătrâna Europă. Dar de unde şi cum? Căci spre a isbucni o nouă primăvară, o nouă revărsare de viaţă în istoria Europei e nevoe nu numai de noui curente politice, ci şi de o nouă clocotire de vitalitate spirituală, adecă de o revoluţie spirituală, de o revoluţie religios-etică. Şi într'adevăr veacul nostru e chinuit mai mult ca oricând de problematica religioasă şi, cu el, tineretul. Şi profeţi de religii noui nu lipsesc: dela religia tehnicei la religia umanităţii, dela teosofie şi spiritism la neo-păgânismul

[1] Fragment dintr'o conferinţă.

german, dela sectarismul multilateral la absolutizarea unor realităţi relative. Numai că nu e destul să faci o sinteză din elemente religioase eterogene sau să îmbraci în haina religiei realităţi străine de ea, spre a oferi veacului o adevărată religie şi a satisface setea de Absolut a fiinţei umane. Religia nu se confecţionează, nu se fabrică. Ea trebue să ţâşnească din adâncurile de taină ale spiritului omenesc, acolo unde sunt temeliile vieţii umane; ea trebue să se reverse din lumea transcendentă a Divinului, să fie o revelare a Adevărului absolut şi o comunicare de Viaţă divină. Religia e relaţie cu Absolutul, e comuniune cu Dumnezeu sau nu e nimic.

Şi acum să ne întrebăm: este posibilă o mai intimă comuniune cu Divinitatea decât prin Iisus Hristos? Poate fi cumva creştinismul depăşit în cursul veacurilor de o nouă religie sau nu? Aceasta e întrebarea esenţială care rezolvă problematica vremii. (Căci de o depăşire a religiei prin filosofie sau ştiinţă nu poate fi vorba: sunt funcţiuni variate ireductibile. Religia e tot aşa de inerentă spiritului omenesc ca şi ştiinţa şi filosofia!) Răspunsul pe care îl putem formula astăzi cu cuget senin, cu minte trează, perfect conştienţi de adevărul ce-l mărturisim, este: creştinismul nu e o formă oarecare religioasă printre alte religii. El depăşeşte toate religiile antice: de aceea le-a şi biruit; el depăşeşte toate religiile contemporane. El este religia absolută, adică suprema revelare posibilă a Absolutului divin, suprema comuniune posibilă a omului cu Dumnezeu. Cine se poate compara în toată istoria omenirii cu Iisus Hristos? Cine mai poate mărturisi despre sine că este Fiul lui Dumnezeu, că El şi Tatăl sunt una? Cine a mai descoperit cu atâta sublimă claritate adâncurile de viaţă ale Dumnezeirii, care este iubire? Cine poate fi pus alături de El, ca înălţime morală, ca intensitate spirituală, ca pisc al tuturor desăvârşirilor umane? El este însăşi desăvârşirea divină sălăşluită în făptură omenească şi revărsată în omenire spre a o înnoi, a o plăsmui, a o transfigura în permanenţă. Persoana Lui divin-umană, învăţătura Lui religios-etică este suprema revelare a divinului şi suprema cucerire a umanului pe pământ. Creştinismul n'a fost depăşit şi nu poate fi depăşit: idealurile lui rămân mereu ca steaua magilor călăuzitoare; adevărul lui, viaţa lui rămâne mereu ca un soare spiritual, din care se risipesc toate energiile înoirilor religioase şi morale şi înmuguresc toate primăverile istoriei. Nu: creştinismul nu şi-a epuizat forţele creind civilizaţia europeană. El nu este o religie produs al unei anumite epoci, ci o religie în care însăşi Veşnicia s'a turnat în vasul istoriei, *ca să fructifice istoria până la sfârşitul veacurilor.*

Stăm la răscruce de veac: pe deoparte umbra amurgurilor se apleacă peste un veac ce se stinge, pe de alta luminile zorilor se deschid peste un veac ce se naşte. Şi veacul acesta nou, spre a deveni realitate, pretinde nu numai revoluţionarea politic-social-economică a societăţii, ci şi revoluţionarea ei religios-morală. Căci criza veacului constă tocmai în criza lui etic-religioasă. Cine va realiza această revoluţionare? Numai creştinismul. El este permanenta revoluţionare spirituală a istoriei; în el Dumnezeu îşi revarsă necontenit forţele de creare din nou a fiecărui veac, a fiecărei generaţii. Altă cale nu există.

Astfel misiunea generaţiei tinere, astăzi mai mult ca oricând, este regenerarea tinereţii prin creştinism. Creşterea unei generaţii creştine e nădejdea de revoluţionare spirituală a viitorului. Tinereţea să devie receptacol pur şi luminos al adevărului divin, al desăvârşirii creştine, al iubirii lui Hristos. Numai în duhul creştinismului, duhul iubirii de Dumnezeu şi de om se poate plăsmui o societate mai bună, mai nobilă, mai dreaptă. Creştinismul oferă zările unui progres spiritual şi moral nesfârşit, căci cine ar putea spune că a atins vreodată desăvârşirea lui Dumnezeu! Cel ce a spus: „Fiţi desăvârşiţi precum şi Tatăl vostru cel din ceruri desăvârşit este", prin aceasta a deschis larg perspectiva unui progres uman care poate umplea toate veacurile şi chiar veşnicia; Cel ce a zis: „Iubiţi-vă unii pe alţii precum v'am iubit şi eu pe voi", prin aceasta a indicat forţa de permanentă revoluţionare a relaţiilor inter-umane şi deci a societăţii omeneşti; Cel ce a zis: „Ce-ar da omul în schimb de ar câştiga lumea toată şi-şi va pierde sufletul său?", prin aceasta a arătat valoarea netrecătoare a spiritului, fără de care toate cuceririle omenirii sunt osteneală zadarnică...

Suntem la o cotitură decisivă a istoriei. De felul cum vom rezolva problema esenţială a revoluţionării spiritual-morale depinde totul; de felul cum va adera tineretul la idealurile spirituale veşnice ale omenirii depinde viitorul. Lumea de mâine va fi mai bună numai dacă va intra iarăşi în comuniune cu temeliile ultime, cu izvoarele divine ale existenţii cosmice şi vieţii umane. Aceste izvoare se găsesc în creştinism. Iată de ce credem că generaţia tânără trebue să reprezinte o nouă primăvară luminată şi încălzită de soarele creştin. Şi semne de renaştere creştină a tineretului există pretutindeni! La noi însă, alături de aceste consideraţii generale izvorîte din complexul epocii în care trăim, se adaugă ca motiv al regenerării creştine a tineretului, sufletul creştin al poporului român. Se poate spune fără exagerare că poporul român este — azi — cel mai religios popor din Europa. Şi aceasta atât din pricina religiozităţii lui native, cât şi datorită Ortodoxiei care constitue cu sufletul românesc o minunată unitate. Noi intrăm în noul veac cu acest favor că n'am avut o perioadă de adâncă lipsa de credinţă a poporului, ci ne-am menţinut forţele religioase şi morale la un nivel destul de înalt, deşi în oarecare măsură ştirbite. Acest potenţial spiritual pe care-l aduce poporul nostru în arena istoriei este de bun augur. Rămâne numai ca tineretul să fie călăuzit pe calea aceasta, să înţeleagă el însuşi imperativele vremii şi chemările viitorului, să se solidarizeze cu spiritualitatea ortodoxă a poporului, să bea din apa cea fără de moarte a creştinismului, pentruca din marasmul unor vremi de amurg, din mormântul catastrofelor contemporane, să ţâşnească lumina orbitoare a Invierii. Căci de când Hristos a înviat, nu e posibilă nici o înviere a neamului şi omenirii în afara lui Hristos. El este principiul divin al oricărei învieri, aşa cum soarele este puterea prin care înfloresc toate primăverile pământului.

Diacon **N. MLADIN**

Pelerinajul dela Mânăstirea Brâncoveanu

An de an pelerinajul dela Mânăstirea Brâncoveanu dela Sâmbăta de sus, primeşte o amploare tot mai mare. S'a creat la Mânăstirea dela Sâmbăta o adevărată şcoală duhovnicească, un vad care întruneşte pe locul acela binecuvântat mii şi mii de suflete, nu numai din jurul acela, din judeţul Făgăraş, ci din toate părţile ţării.

Intr'adevăr, la Sâmbăta se întâlnesc închinători dela Bucureşti, dela Braşov, dela Craiova, dela Argeş, din Galaţi, dela Constanţa, din Tecuci, din Lugoj, din Arad şi din Bihor. In privinţa aceasta Mânăstirea dela Sâmbăta, poartă pecete cu totul deosebită. Au contribuit la aceasta mulţi factori, dar mai ales darul şi Duhul lui Dumnezeu care a lucrat şi a suflat cu putere în acel loc. Datoria noastră este să mergem la vatra aprinsă a Mânăstirii cu smerenie, an de an şi să ne rugăm Bunului nostru Părinte ceresc să nu ne lipsească sfânta Mânăstire de marile daruri cu care ea se află înfrumseţată în timpurile de faţă.

Inalt Prea Sfinţitul nostru Mitropolit NICOLAE dela Sibiu, poate fi pe deplin mulţămit de reînvierea cu adevărat a vechei ctitorii a Boerului vechiu şi-a Domnului creştin Brâncoveanu Constantin. Lucrul început la Mânăstire, s'a dovedit plin de binecuvântare şi astăzi străluceşte ca un mare binefăcător pentru toate inimile creştineşti. Ceriul, parecă, nu numai a primit lucrul de restaurare, jertfa Ierarhului luminat şi-a poporului dreptcredincios ci a ales această Mânăstire cu toţi slujitorii ei, ca pe o floare frumoasă, dintre alte flori frumoase, ca să fie o desfătare duhovnicească cu adevărat şi pentru oameni şi pentru îngeri. Da, acolo sus spre isvoarele apei dela Sâmbăta, la poalele munţilor înalţi, la acel picior de plai, la acea gură de rai, se lucrează o putere plină de taină.

Preoţimea şi credincioşii noştri sunt chemaţi cu dragoste şi în acest an să vină şi să se împărtăşească din această putere de taină a Sfintei Mânăstiri, în ziua de VINERI din săptămâna luminată. Va fi de faţă I. P. S. Sa Mitropolitul nostru NICOLAE dela Sibiu, înconjurat de mare sobor de preoţi şi diaconi. P. C. Părinţi protopopi şi preoţi din părţile Mânăstirii vor organiza pelerinajii cu credincioşii şi vor veni cu praporii bisericii în frunte. Grupările Oastei Domnului, vor veni cu drapelele lor duhovniceşti. In mijlocul necazurilor de tot felul din zilele noastre, vom avea prilejul să trăim la Mânăstire, o zi de reculegere şi mângâiere sufletească.

REFERENT

† DUMITRU COLTOFEAN

In dimineaţa zilei de 23 Martie 1947 a trecut prin moarte la viaţă veşnică *Dumitru Coltofean,* consilierul referent al secţiei economice a Consiliului arhiepiscopesc ort. rom. din Sibiu.

L-a chemat Domnul întru ale Sale la vârsta de 62 de ani, după o activitate de 34 de ani închinată întreagă Bisericii şi Neamului.

S'a născut la 1 Septemvrie 1885 în Breţcu, jud. Treiscaune şi părinţii săi, protopopul Dumitru Coltofean din tractul Treiscaunelor şi soţia sa Susana, l-au îndreptat încă de copil pe cărarea virtuţilor străbune.

Studiile secundare şi le-a terminat în anul 1910 la Liceul „A. Şaguna" din Braşov, iar pe cele superioare la Institutul teologic „Andreian" din Sibiu, în 1913, cu calificativul „eminent".

Graţie calităţilor sale intelectuale şi morale, încă în anul 1913 a fost chemat în serviciu la centrul arhiepiscopesc din Sibiu, unde a îndeplinit pe rând funcţiunile de impiegat în secţia epitropească, arhivar, protocolist, secretar arhiepiscopesc, referent economic supleant, iar dela 1 Iulie 1921 până la 23 Martie 1947 demnitatea de consilier referent în secţia economică a Consiliului arhiepiscopesc.

Timp de 26 de ani a purtat sarcina de consilier economic cu pricepere, râvnă, devotament şi cinste exemplară, colaborând cu I. P. S. Sa Mitropolitul Nicolae al Ardealului la înfăptuirea celor mai valoroase monumente arhitectonice ale I. P. S. Sale, cum sunt: Sanatorul Păltiniş, Mânăstirea Brâncoveanu dela Sâmbăta de sus, Capela mitropolitană, Şcoala normală de băeţi „A. Şaguna" din Sibiu şi Şcoala normală de fete „A. Şaguna" de aici, terminată şi ea din roşu, fără să mai pomenim multele catedrale, biserici şi case culturale înălţate dela 1921 încoace prin oraşele şi satele ardelene.

Toate planurile, toate devizele, toate contractele tuturor construcţiilor mari şi mici din întinsa Arhiepiscopie de Alba-Iulia şi Sibiu, vreme de mai bine de un sfert de veac, toate au trecut prin mâna lui, dar ea a rămas atât de curată încât numai conştiinţa i-o egala în curăţie.

De aceea referentul economic Dumitru Coltofean a trăit şi a murit sărac, în adevăratul înţeles al cuvântului, ca un admirabil exemplu de puritate morală pentru prezent şi viitor.

Veşnică să-i fie pomenirea şi de neuitat exemplul lui.

* FOIŞOARA *

Cuvinte către studenţii teologi

„Voi sunteţi sarea pământului...
„Voi sunteţi lumina lumii"...
(Matei 5, 13—14).

Urmare din Nr. 11—12

Vă spun aceste lucruri, iubiţi studenţi, sub îngrijorarea că pe umerii voştri va apăsa mâine, poate mai mult chiar decât pe umerii noştri astăzi, răspunderea prestigiului crescut sau părăsirea în care se va afla Biserica noastră. Au fost vremuri când s'a cerut foarte puţin slujitorilor sfintelor noastre altare şi cât au dat ei a fost deajuns. Astăzi se cere însă mai mult şi mâine se va cere foarte mult. De noi depinde, şi mai ales de voi, de fiecare dintre voi, ca acest viitor să ne găsească pregătiţi ca lumina noastră „să lumineze înaintea oamenilor, ca să vadă ei faptele noastre cele bune şi să slăvească pe Tatăl nostru cel din ceruri" (Mat. 5, 16).

Iar această pregătire trebue începută imediat. Orice ceas de întârziere este o gravă pierdere. Primul pas este, cred, acela al unui autocontrol, al propriei judecări, al propriei pedepsiri, în cazul când conştiinţa vă spune că viaţa voastră individuală nu corespunde preceptelor evanghelice.

Al doilea pas este cercetarea raporturilor sociale din micul mănunchiu de tineri pe care îl formaţi. Vedeţi dacă nu greşiţi faţă de principiul evanghelic al iubirii, al respectului demnităţii personale a fiecăruia şi dacă vă faceţi în vreun fel oarecare nevrednici de înalta chemare ce vi s'a făcut. Să nu desnădăjduiţi dacă nici în această mică societate omogenă pe care o formaţi nu izbutiţi să întrupaţi principiile sociale evanghelice. A nu izbuti e un rău, dar a nu te strădui este un şi mai mare rău.

Al treilea pas ar fi un început de activitate socială călăuzită de luminile Evangheliei, aşa cum am văzut că se practică în toate facultăţile de teologie din occident. Este o experienţă, un prim contact cu problemele sociale pe teren, dar şi o datorie de conştiinţă pentru un tânăr care se pregăteşte să-şi pună avutul său sufletesc la picioarele Mântuitorului şi în serviciul aproapelui.

Căci dacă, în loc să faceţi această experienţă a sacrificiului şi a iubirii aproapelui, vă întăriţi în convingeri politico-sociale neverificate în lumina Evangheliei şi vă pregătiţi să intraţi în arena socială cu arme lumeşti şi cu scopuri vremelnice, „sarea care este în voi îşi pierde tăria" şi puneţi sub obroc lumina Evangheliei, trăind după imboldurile veacului.

Biserica lui Hristos nu s'a întemeiat şi n'a cucerit lumea prin astfel de oameni. Şi dacă n'ar fi dumnezeiască, ar pieri prin astfel de oameni. Biserica lui Hristos trăieşte prin dumnezeirea sa şi prin aleşii săi, în care mulţimile simt puteri de dincolo de lume şi se lasă atraşi, fascinaţi de astfel de oameni, care vorbesc cu putere şi realizează minunea transformării sufleteşti şi sociale în jurul lor. Nu li s'a dat tuturor să atingă o astfel de perfecţiune, dar vai celor care nu se străduesc să o atingă, după ce au trecut pragul unei instituţii închinată servirii lui Hristos.

Să rugăm deci pe Dumnezeu să trimită harul Său sfinţitor asupra făpturilor noastre omeneşti neputincioase şi să ne ajute a ne cerceta fără părtinire conştiinţa în lumina învăţăturii de pe muntele Fericirilor.

Să rugăm pe Dumnezeu să deschidă ochii minţii noastre pentru a pricepe care sunt comandamentele evanghelice pe care trebue să se întemeize atitudinea noastră faţă de grelele, încurcatele şi în acelaşi timp arzătoarele probleme sociale.

Să rugăm pe Dumnezeu ca prin viaţa noastră de acum şi prin osârdia noastră creştină de mâine să meritâm cât de pe departe a fi consideraţi ca „sarea pământului" şi „lumina lumii".

Emilian Vasilescu

INVIEREA

Cuvânt magic, ce are puterea de a mângâia şi întări credinţa celor buni, de-a cutremura conştiinţele cele amorţite, reînoind fiorii credinţei vii în cei moleşiţi şi indiferenţi. Este temeiul moral al unei concepţii şi norme de viaţă nouă.

Invierea este triumful adevărului asupra minciunii şi piatra unghiulară a vieţii creştineşti. „Dacă n'a înviat Hristos, deşartă este propovăduirea noastră, deşartă este şi credinţa noastră», zice Apostolul neamurilor.

Copleşiţi de creştinească evlavie prăznuim învierea Domnului. Dangătul clopotelor răsbate în noapte şi luminiţe sfioase licăresc în mâni pioase.

E ziua Invierii Domnului! Am aşteptat-o de mult, căci iarna a fost grea şi prin zări de ghiaţă rădejdi trebuia să avem

Fiecare din noi se lasă pătruns de dogoarea credinţei, care prin înviere capătă sfântă şi dumnezeească învestire.

Invierea este pentru noi mai mult decât un simbol, e temelia rezistenţei noastre în veacuri. Prin înviere, credinţa noastră în Hristos, capătă temeiuri divine, căci suindu-se la ceruri, Fiul Omului se dovedeşte slăvitul Fiu al Tatălui ceresc.

Sărbătorind învierea lui Iisus, noi afirmăm peste secole convingerile noastre în rezistenţa acestui neam sub semnul Crucii mântuitoare, care este simbolul învingerii şi al mântuirii pentru toată lumea.

Invierea Domnului rămâne cel mai impresionant miracol, cea mai elocventă minune. Ea este apoteoza calvarului, izbânda totală asupra lumii păgâne, moartea idolilor, triumful spiritului asupra materiei.

Ea constitue finalul, desăvârşirea, încununarea operei divine de izbăvire a lumii.

Nu există suflet creştin să nu preamărească Invierea. Ea revarsă bunătate şi speranţă în toate sufletele.

Ea vine cu primăvara. Întreaga natură e în plină renaştere. Frenezia reînvierii străbate firea. Dela om până la vierme se simte fiorul universal al renaşterii. Invierea aduce mila, blândeţea, pacea, care încălzeşte sufletul primăvara, dulceaţa razelor de soare, care încălzeşte şi înviorează trupul. Invierea este sărbătoarea primăverii, sărbătoarea triumfului vieţii adevărate.

Purtăm în noi înşine germen de viaţă veşnică şi nădejdea învierii.

Să lăsăm omul cel vechiu să piară cu toată pornirea şi patima lui. Să ne îmbrăcăm în Domnul. Numai suferinţa împreună cu El poartă germenele învierii noastre.

Pr. **I. BOIU**

F.O.R.-ul la Braşov

In Duminecile din postul Paştilor, din iniţiativa Părintelui V. Coman, F.O.R.-ul din Braşov a organizat un ciclu de conferinţe în biserica „Sf. Adormire", sub titlul general: „Creştinismul şi viaţa". Au conferenţiat: Dr. D. Stăniloae: „Omul în lumina ortodoxiei"; Prot. Gh. Secaş: „Taina răspândirii Evangheliei"; I. Gr. Oprişan: „Familia creştină"; Dr. Em. Vasilescu: „Valoarea omului"; Dr. N. Mladin: „Creştinismul şi forţele sociale"; Pr. V. Coman: „Liturghia ca stil al vieţii creştine". S'au desbătut astfel problemele vremii în lumina creştinismului. De aceea, conferinţele au fost audiate de un public numeros şi au avut un viu răsunet în sânul intelectualităţii şi studenţimii braşovene. Sunt probleme cari interesează în chip deosebit intelectualitatea română.

Pilda F.O.R.-ului din Braşov ar trebui să-şi găsească imitatori şi în altă parte.

N.

O solie a Ortodoxiei de peste Ocean

Departe, peste imensitatea oceanelor sunt multe insule de Români prin statele Americii. Mulţi avem rudenii, prieteni şi cunoscuţi şi câte o veste venită dela ei ne umple sufletul de emoţie, ne încearcă cu o gingaşă înduioşare crestată în suflet pe răbojul amintirilor.

Dar cand ne vin veşti despre lucrarea Ortodoxiei în ceeace are ea veşnic şi permanent: urcuşul spre mântuire, şi în ceeace are ea minunat pentru vremelnicie: pepinieră a sufletului naţional, atunci sufletul ni se umple de bogată înmiresmare şi de încredinţarea că Ortodoxia e brodată pe pânzătura adevărului veşnic.

Zilele trecute poşta mi-a adus un plic gros de dincolo de Atlantic. Când am desfăcut, mare mi-a fost bucuria când am văzut o frumoasă carte de rugăciuni venită dela fostul meu coleg în Academia şaguniană, azi preot în New-York, părintele Vasile Haţegan.

Nu m'am îndoit niciodată în timpul studenţiei noastre că Vasile Haţegan ar da greş în misiunea pe care a îmbrăţişat-o. Era o fire dinamică, vioae, inteligentă şi mai presus de toate evlavioasă. Când am primit cartea de rugăciuni trimisă de el, am văzut că nu m'am înşelat în aprecierile pe care, în sufletul meu, le-am făcut despre el.

Cartea de rugăciuni e scrisă în limba engleză, singurul lucru care mi-a strâns puţin inima, gândindu-mă la faptul că poate sunt mulţi Români, cari deşi simt românește, probabil că nu mai cunosc limba al cărui suflet pâlpâe în ei prin ortodoxie.

Cartea de rugăciuni „Prayer Book for Eastern Orthodox Christians" e alcătuită de un preot din Biserica ortodoxă antiohiană şi de părintele Vasile Haţegan, fostul student dela Academia „Andreiană" din Sibiu.

Cartea e curat ortodoxă, având la început, după cuvântul introductiv, cuvânt despre istoricul, doctrina şi organizaţia Bisericii ortodoxe. Apoi urmează rugăciunile de dimineaţa şi de seara, poruncile Bisericii, diferite însemnări din morala Bisericii, Sf. Liturghie, rugăciunile pentru spovedanie şi împărtăşanie, rugăciunile parastasului, o parte de catehism şi alte lucruri folositoare spre îndrumarea credincioşilor căre mântuire.

Cartea aceasta e împodobită cu icoane de-ale pictorului Demian, luate, cu siguranţă, din Cartea de Rugăciuni a I. P. S. Sale Mitropolitul Nicolae dela Sibiu.

Această bijuterie are un format mic şi simpatic, e legată în pereţi de pânză flexibili, tipărită pe o hârtie foarte fină, cu o ţinută tehnică inpecabilă.

Dorim, de aici de departe, părintelui Vasile Haţeganu spor la muncă în ogorul Ortodoxiei româneşti de peste ocean, iar Românilor de acolo le dorim să ceară cât mai curând o carte de rugăciuni tot atât de frumoasă, dar în dulcea limbă românească.

Preot **Gheorghe Malene**

Nr. 3406/1947.

Circulară

către toate oficiile protopopeşti din Arhiepiscopia ortodoxă română de Alba-Iulia şi Sibiu

Prea C. protopopi ne vor raporta cu întoarcerea poştei, ce biserici noui sau în reconstrucţie sunt gata cu toate cele de trebuinţă pentru a fi sfinţite în decursul acestui an.

In rapoartele ce ne vor fi înaintate, P. C. protopopi vor arăta, într'un mic istoric, şi datele mai importante asupra bisericilor în cauză şi anume: data când a început construirea sau reconstruirea bisericii, cine a executat lucrarea, sumele cheltuite şi dacă biserica este pictată sau nu în întregime, arătând şi de cine este făcută pictură.

Sibiu, 27 Martie 1947.

Consiliul Arhiepiscopesc

AJUTAŢI
pe cei năpăstuiţi din Moldova!

Activitatea F.O.R.S.-ului la Cluj

Lucrarea de înduhovnicire în sens ortodox a tineretului universitar, începută la Sibiu în refugiu, se continuă cu tot atâta elan şi la Cluj. Şi ceia ce e vrednic de revelat, secretul vitalităţii ei este în sufletul studenţimii clujene: F.O.R.S.-sul stă desigur sub ocrotirea ierarhiei bisericeşti şi sub directa îndrumare a vrednicului duhovnic al studenţimii, Pr. Prof. Ioan Bunea, dar nu e o închegare oficială, de statute şi forme, ci o comunitate vie de suflete cari însetează după viaţa şi adevărul lui Hristos. In F. O. R S. pulsează sufletul creştin al studenţimii române.

Şedinţa de constituire s'a ţinut în 15 Februarie 1947, când s'au fixat liniile de desvoltare ale activităţii şi s'a ales noul comitet. (Preşedinte: R. Cărpinişan, vicepreşedinte: Vasile Şortan; secretar: I. Răileanu etc.) De atunci F.O.R.S.-ul a ţinut trei şedinţe, de înaltă ţinută intelectuală şi intensă trăire spirituală (1 Martie, 8 Martie, 15 Martie). Subiectele tratate: Dumineca Ortodoxiei (V. Şortan), Iisus în poezia românească (Aspasia Oţel), Crucea simbol al durerii şi biruinţei creştine (I. Ienciu). Cu poezii originale şi meditaţii au contribuit: Zorica Laţcu, O. Udrişte, I. Răileanu, D. Vătămanu, D. Oprea, D. Păcurariu. A colaborat si corul Academiei Teologice ortodoxe.

Activitatea aceasta şi-a găsit încoronarea în sept. misionară (22—30 Martie c.). In cadrul ei au conferenţiat: Dr. N. Mladin: Tineretul şi Creştinismul, Familia creştină: Dr. Eugeniu Speranţia: Comuniunea spirituală a omenirii; Dr. Gr. T. Marcu: Iisus tânăr; Dr. I. G Mureşanu: Hristos în zilele noastre; Prot. Fl. Mureşanu: Libertate şi păcat; Pr. Prof. Gh. Noveanu: Geneza mântuirii noastre; Pr. Prof. P. Dumitreasa: Slobozire din cătuşele păcatului; Pr. Prof. I. Bunea: Crucificare şi înviere. Duminecă, 30 Martie, a urmat mărturisirea şi împărtăşirea studenţilor. Una din şedinţele F. O. R. S.-ului şi conferinţele săptămânii misionare au fost în chip deosebit cinstite de prezenţa P. S. Sale. E una din bucuriile înalte ale studenţimii.

Aceasta este schiţa activităţii F.O.R.S.-ului din acest an, în cadrul căruia este condensat atâta suflet, atâta entuziasm tineresc îngenunchiat la icoana lui Iisus. O astfel de studenţime care împreună ştiinţa cu credinţa este cu adevărat o rază frântă din lumina învierii lui Hristos: este garanţia unui viitor mai bun.

De aceea, Sibiul, metropola Ortodoxiei ardelene, sprijineşte şi urmăreşte cu dragoste această lucrare. Nu numai verbal, ci şi efectiv. Inalt Prea Sfinţitul Mitropolit Dr. Nicolae Bălan a dat expresie iubirii cu care Biserica pecetluieşte râvna tineretului pentru Hristos, în continuarea ajutorării spirituale şi materiale a F.O.R.S.-ului. Astfel a trimis cărţi pentru înfiinţarea unei biblioteci religioase, profesori spre a conferenţia şi ajutoare pentru studenţii săraci. Această colaborare rodnică a Bisericii cu studenţimea prin intermediul F.O.R.S.-ului, e o pildă ce ce ar trebui generalizată: prin ea vom avea mâine o pătură intelectuală creştină. Ceia ce e un postulat de incontestabilă importanţă, pentru realizarea căruia F.O.R.S.-ul clujan pune pietrii de temelie nesdruncinată.

N.

Nr. 3707/1947.

Campania însămânţărilor de primăvară

Onoratul Minister al Cultelor prin adresa Nr. 1134/1947 apelează la Biserică şi Cuc. noastră preoţime, pentru a da tot sprijinul şi bunul îndemn în vederea ducerii la bun sfârştt a campaniei de însămânţare din primăvara anului curent.

Biserica şi preoţimea noastră răspunde cu toată inima la acest apel. Plugarii satelor noastre vor fi îndemnaţi dela amvon în Dumineci şi sărbători, să-şi facă datoria, lucrând temeinic ogoarele şi făcând însămânţările necesare. La oraşe se va stărui pentru cultura zarzavaturilor.

Sibiu, la 2 Aprilie 1947.

Consiliul Arhiepiscopesc

Conferinţa preoţească a prot. Sălişte

Conştientă de îndatoririle ce i le aşează pe umeri poruncile ceasului de faţă, preoţimea prot. Sălişte s'a întrunit în conferinţă în ziua de 27 Martie a. c., bucurându-se de participarea unuia din dascălii Academiei teologice „Andreiane" din Sibiu.

După săvârşirea Liturghiei înainte sfinţite, în cadrul căreia a predicat cu avânt şi într'un stil vioiu şi concret, păr. *Simion Vecerzan* (Tilişca) despre chestiunea atât de acut actuală *a milei creştine*, a urmat spovedirea tuturor preoţilor.

Conferinţa propriuzisă s'a început în cancelaria şcoalei primare prin fericit inspiratul *cuvânt de deschidere* al păr. admin. prot. *Ioan Isac*, care a subliniat aspectele de actualitate ale chemării preoţeşti. Misiunea preotului trebue să fie mai ales azi o *necontenită jertfire de sine* în a dărui oamenilor pe Dumnezeu, spre a reîncreştina omul şi prin el a zidi şi a reînzdrăveni neamul.

In lucrarea: *Rostul canonului dat la mărturisire*, păr. *Simion Mogoş* (Cacova) — sprijinindu-se pe înţelepciunea cugetării patristice şi pe experienţa câştigată de Biserică în cursul veacurilor — a redat în chip deplin reuşit *rolul duhovnicesc şi pedagogic al epitimiei în cadrul spovedaniei*. Discuţiile vii pe care le-a stârnit lucrarea, s'au purtat mai ales în jurul chestiunii pastoraţiei drastice şi au dus la concluzia că înainte de practicarea unei atari pastoraţii se impune o intensă pastoraţie individuală, prin care să se promoveze o organică incadrare a parohienilor în făgaşul conduitei demne de numele de creştin. Căci numai în sufletul unor atari parohieni pastoraţia drastică va avea ecoul şi efectul dorit.

Nivelul pilduitor al conferinţei a fost sporit şi prin lucrarea păr. prot. *Pavel Grosu* (Gurarîului): *Pregătirea pentru sf. Impărtăşanie*, o cutremurătoare chemare la o cât mai serioasă apropiere a preotului de sfântul Potir.

Meditaţia păr. *Oct. Flucuş* (Sălişte) cu mânecarea dela cuvintele: „Cu frica lui Dumnezeu, cu credinţă şi cu dragoste să vă apropiaţi", a fost o avântată încercare de mistică euharistică.

Desfăşurată în duh de adevărată comuniune frăţească, conferinţa se închei: cu chestiuni şi comunicări de ordin administrativ. Ea a avut darul de-a spori zidirea şi orientarea preoţilor în desfăşurarea providenţialei lor chemări, precum şi de-a evidenţia necesitatea şi folosul prezenţei dascălilor de Teologie în mijlocul conferinţelor preoţeşti.

Participant

Notă

Prin jurnalul Consiliului de miniştri Nr. 198/1947, parohia „Sf. Nicolae" din Sibiu, a primit autorizaţia de-a organiza o colectă publică în toată ţara, pentru strângerea sumei de două sute milioane lei, necesară la terminarea lucrărilor de construcţie a bisericii din acea parohie.

Aducem la cunoştinţa Cucernicei noastre preoţimi acest lucru, pentruca cei cari au dragoste, să contribuiască cu obolul lor la terminarea bisericii „Sfântului Nicolae" din Sibiu.

Sibiu, la 2 Aprilie 1947.

Consiliul arhiepiscopesc

Noul tarif postal

Scrisoare închisă simplă 2500 Lei; Scrisoare recomandată 5500 Lei timbre, plus 500 Lei taxă; Carte postală 1000 Lei; Telegramă, cuvântul 800 Lei; Timbru pentru expedierea unui ziar 100 Lei; Timbru pentru expedierea unei reviste 100 Lei; Scrisoare de felicitare 500 Lei.

Impotriva imitaţiei

Vorbind despre reforma şcolară ce trebue făcută în Cehoslovacia, dl preşedinte Beneş a declarat în faţa unei delegaţii de profesori secundari: „*Orice imitaţie*, fie dinspre Orient sau Occident, *trebue respinsă*".

Inalt Prea Sfinţitul Mitrpolit **Nicolae** printre copiii din Moldova şi săracii din Sibiu

Am avut bucuria să anunţăm, cu câteva săptămâni mai înainte, prin Telegraful Român, că Inalt Prea Sfinţitul nostru Mitropolit Nicolae, a primit din America, un însemnat dar, spre a-l distribui săracilor din ţara noastră.

Primii cari s'au împărtăşit din acesta — aşa a chibzuit Inaltul nostru Ierarh — au fost copilaşii din Moldova, cari fiind alungaţi de foametea ce bântue prin ţinutul lor, au fost plasaţi pela casele bunilor noştri credincioşi, prin satele şi oraşele din Ardeal.

Inceputul a fost făcut cu copiii moldoveni din Sibiu, cărora li s'au împărţit daruri, în îmbrăcăminte şi încălţăminte, după tablourile întocmite de parohii noştri.

Din parohia Sibiu-Cetate au fost ajutaţi 40 copii moldoveni şi 69 copii din familiile sărace localnice. Din parohia Sibiu-Lazaret, au fost ajutaţi 42 copii moldoveni, 58 copii săraci localnici şi 16 familii cari trăesc în mari lipsuri.

În parohia Trei Stejari, au fost îmbrăcaţi 36 copii moldoveni, 76 copii localnici şi 4 familii sărace, cu numeroşi copii.

In parohia din Sibiu Inf. I s'au împărtăşit de ajutoarele date de Inalt Prea Sfinţitul nostru Mitropolit, 45 copii moldoveni şi peste 80 de copii localnici.

In parohia din Sibiu-Iozefin, au fost ajutoraţi 32 copii moldoveni şi 55 copii săraci localnici.

Nu au fost uitaţi nici copiii din Moldova plasaţi prin parohiile săteşti. Astfel, în Dumineca Floriilor, 6 Aprilie a. c., I. P. Sf. nostru Mitropolit a vizitat parohiile Avrig şi Bradu, unde a împărţit frumoase daruri în îmbrăcăminte, pentru 80 de copii din Moldova, găzduiţi în condiţii bune pela casele bunilor noştri credincioşi din aceste parohii. Luni 7 Aprilie c. a fost vizitată parohia Cristian, unde alţi 29 copii moldoveni s'au împărtăşit din darurile distribuite de bunul nostru Ierarh.

Şi aşa vor fi vizitate şi alte parohii din judeţul Sibiu, unde sunt găzduiţi copilaşii din Moldova, ca cât mai mulţi din cei aflaţi în suferinţă şi necazuri să poată avea o bucurie şi o mângâiere cu ocazia sf. Paşti.

Peste 672 copii năcăjiţi au fost îmbrăcaţi până acum, din dania trimisă din America şi alte sute vor urma de azi încolo.

In afară de copiii moldoveni, au mai primit însemnate daruri din cele trimise din America: Sanatoriul de copii mici, Soc. „Principele Mircea", Asoc. Femeilor antifasciste, Spitalul Public din Sibiu şi Cooperativa sanitară „Sănătatea Neamului".

OBSERVATOR

Nr. 3115/1947.

Comunicat

Aducem la cunoştinţa absolvenţilor de Academie şi licenţiaţilor în teologie cu serviciul în Arhiepiscopia ortodoxă română de Alba-Iulia şi Sibiu şi care nu au examen de capacitate preoţească, că proxima sesiune pentru examen de capacitate preoţească e fixată pentru zilele de 15, 16 şi 17 Octomvrie a. c., la centrul eparhial.

Materiile de examen sunt: Studiul biblic al Vechiului şi Noului Testament, Istoria bisericească universală şi naţională, Dogmatica, Morala, Pastorala, Catehetica, Dreptul bisericesc, Tipic şi Cântări bisericeşti.

Examenul e în scris şi oral. Candidaţii la examen vor înainta cerere de admitere însoţită de actele personale şi de studiu până la 1 Octomvrie 1947.

Cei ce dau acest examen pot concura la posturile vacante, iar cei ce nu dau acest examen vor putea fi transferaţi la posturile care se întregesc prin numire.

Consiliul arhiepiscopesc

Ortodoxia şi viaţa internaţională

In cadrul conferinţelor organizate de Despărţământul Sibiu al „Astrei", la 23 Martie c. a vorbit P. S. Episcop *Nicolae Colan* al Clujului, desvoltând subiectul: *„Ortodoxia şi viaţa internaţională"*.

Distinsul conferenţiar a evidenţiat cât de înfrăţit este duhul Ortodoxiei cu fiinţa Neamului nostru în general şi cu fiecare fiu al lui în special. Românul trăieşte intens prin credinţa sa religioasă şi prin orânduirile ei de veacuri. Dar Ortodoxia înseamnează şi duh de înfrăţire a popoarelor, ea respectând specificul fiecărui neam de pe pământ. Neamurile, cu graiul lor, sunt realităţi voite de Dumnezeu şi Ortodoxia nu a împietat niciodată asupra aspiraţiunilor lor spre lumină şi progres moral. In istoria Ortodoxiei găsim spirit de apărare dreaptă, dar nu întâlnim cazuri de silnicie şi opresiune îndreptate împotriva altor credinţe.

Subliniind prezenţa Bisericii ortodoxe în încercările şi congresele pentru înfrăţirea popoarelor prin creştinism, P. S. Episcop *Nicolae* a evidenţiat şi faptul că o pace dreaptă şi temeinică nu va fi cu putinţă doar prin tratate internaţionale şi că progresul moral nu se leagă de realizările tehnicei şi civilizaţiei; la înfrăţirea popoarelor în pace este necesară iubirea creştină, pe care Ortodoxia o practică şi o propoveduieşte în toată bună vremea.

Conferinţa a fost urmărită de public extrem de numeros şi deosebit de ales, în frunte cu I. P. S. Mitropolit *Nicolae*.

Domnul prim ministru Dr. Petru Groza la Sibiu

Duminecă, 23 Martie c., s'a desfăşurat, la Sibiu, tradiţionala festivitate de „101" zile, la Şcoala de ofiţeri de infanterie şi administraţie. Festivitatea a fost cinstită cu prezenţa dlui prim ministru *Dr. Petru Groza*, a dlui ministru de război general *Mihail Lascăr* şi a altor personalităţi venite aici din capitala ţării.

Autorităţile locale au fost de asemenea prezente, în frunte cu I. P. S. Sa Mitropolitul *Nicolae*. S'a remarcat şi prezenţa multor reprezentanţi ai muncitorilor.

Festivitatea s'a desfăşurat într'o atmosferă deosebit de însufleţită, iar programul ei artistic a cucerit meritate elogii. Cu acest prilej, dl prim ministru *Dr. Petru Groza* a rostit o cuvântare însufleţită, în care a omagiat memoria ostaşilor căzuţi pentru Patrie, a făgăduit o grabnică îmbunătăţire a condiţiilor de viaţă în care trăiesc ofiţerii şi soldaţii. Căci — a spus Dsa — „armata este trup din trupul nostru şi suflet din sufletul nostru".

Accentuând realizările mai noui, dl prim ministru s'a oprit şi asupra atitudinei guvernului actual faţă de Biserică şi a declarat: „Biserica este şi ea respectată şi drepturile ei sunt garantate. Niciodată nu s'a bucurat de atâta respect şi consideraţie. Astăzi suntem cu toţii respectuoşi faţă de această instituţie strămoşească".

Au mai vorbit: dl general *Mihail Lascăr*, dl general *Cristea Stănescu* şi elevul plut.-major-şef *Alexandru Răducana* în numele promoţiei.

Incheierea

seriei de conferinţe publice dela Academia teologică Sibiu

Duminecă 30 Martie a. c. s'a ţinut ultima conferinţă din ciclul „Biserica şi Viaţa", organizat de Academia teologică din Sibiu. A vorbit C. Părinte *Nicodim Belea*, duhovnicul Academiei, despre „Psihologia Spovedaniei", conferinţă interesantă şi bine studiată.

Conferinţa a fost încadrată de corul Şcoalei de Gospodărie şi a studenţilor teologi de sub conducerea prof. Diacon Anatolie Scurtu.

Dl Insp. Gen. Rădulescu-Dobrogea a mulţumit conferenţiarilor care au ţinut prelegerile în cadrul acestui ciclu, făcând totodată o donaţie pe seama Academiei.

Conferinţa preoţească a prot. Sibiu

In zilele de Joi şi Vineri, 3 şi 4 Aprilie 1947, s'a ţinut conferinţa de primăvară a preoţilor din prot. Sibiului. De subliniat faptul că această conferinţă s'a bucurat nu numai de prezenţa ci şi de contribuţia preţioasă a P. S. Sale Părintelui Arhiereu Vicar arhiepiscopesc *Teodor Scorobeţ*.

După obişnuita rugăciune de invocare a sf. Duh, conferinţa a început în Aula Academiei teologice Andreiane" prin cuvântul de deschidere al P. C. Sale Păr. Prot. *Mihail Neagu*. P. C. Sa mărturiseşte fericirea de-a avea de faţă pe P. S. Sa Păr. Vicar Teodor căruia îi mulţumeşte anticipat şi cu adâncă recunoştinţă pentru tot ceeace are să spună din bogata-i experienţă pastorală. Arată apoi că după ce conferinţele trecute s'au reţinut aproape asupra tuturor sf. Taine, de data aceasta a fixat ca obiect de discuţie „cea mai vastă problemă care trebue să ne frământe fără sfârşit: *„Chemarea preotului în zilele de azi"*.

Intrarea în miezul obiectului ce şi l-a fixat întrunirea preoţească, a fost conferinţa extrem de instructivă şi de actuală a P. S. Sale Păr. Arhiereu Vicar *Teodor Scorobeţ*. Cu graiul aşezat şi calculat al păstorului încărcat cu atâta experienţă şi largă orientare în problemele de pastoraţie şi de misionarism, P. S. Sa pleacă dela sublinierea faptului, că în vremile excepţionale de-acum fiecare slujitor al altarului trebue să-şi pună serios întrebarea: *Ce trebue să facem în împrejurările de faţă, încotro trebue s'o apucăm, ca să nu rămânem depăşiţi de vreme şi superflui?*

După ce prezintă într'o vie şi adecvată icoană situaţia lumii şi în special a ţării noastre de pe urma războiului recent în comparaţie cu cea creată de primul război mondial, P. S. Sa stărue asupra necesităţii *adaptării programului de activitate preoţească la împrejurările actuale*. Este neapărat nevoe de organizarea unui front unic, care să lupte pentru revenirea din nou în circulaţie a bunurilor spirituale. La întrebarea: Incotro să mergem?, răspunsul este unul singur: *„La Hristos, la misiunea sacră, singura în stare să salveze neamul românesc"*.

Urmează apoi conferinţa Păr. *Dr. Corneliu Sârbu*, administratorul parohiei Sibiu-Trei stejari, despre: *„Sf. Taină a Preoţiei şi chemarea preotului în zilele de azi"*, în care după ce subliniază că „deşi în esenţa ei chemarea preotului este una şi aceeaşi în toate veacurile, totuşi această chemare *trebue să se acorde armonic cu cerinţele vremii în care se desfăşoară"*, arată cum trebue să-şi dăltuiască preotul de azi personalitatea şi cum trebue să-şi desfăşoare activitatea, pentru a reuşi în înalta lui chemare, care este aceea *„de-a modela vremea şi viaţa în duhul lui Hristos"*.

Discuţiile purtate în jurul lucrării mai ales de experienţa încercată a Păr. Prot. *Ioan Bânda* (Guşteriţa), au dus la concluzia următoare: Situaţia în parohie s'a înrăutăţit din pricina urmărilor dezastruoase ale războiului recent. De aceea, păstorul de suflete e dator *să stea continuu de veghe şi să-şi facă datoria deplin*. Secretul influenţării asupra parohienilor este premergerea cu exemplul propriu şi curajul de-a spune răului pe nume. Iar cât priveşte activitatea pastorală în sine, se impune în special *dublarea acţiunii de caritate publică şi intensificarea catehizaţiei*, spre a recuceri tineretul pentru creştinism. Măsura oricărei săvârşiri în ogorul pastoraţiei să ne fie mulţumirea conştiinţei noastre de preoţi adevăraţi.

In numele întregei conferinţe, P. C. Sa Păr. prot. Mihail Neagu exprimă *regretul profund* al plecării la Bucureşti a P. C. Sale Păr. prot. stavrof. *Dr. Dumitru Stăniloae*, regret care mângâie cu nădejdea că P. C. Sa se va întoarce iarăşi la Sibiu.

In după amiaza aceleiaşi zile s'a făcut mărturisirea preoţilor, pregătirea făcându-o meditaţia Cuc. Sale Păr. *Nicolae Petri* (Sibiu-Inferior II).

Ziua a doua a conferinţei a fost dedicată slujirii în sobor a sf. Liturghii mai înainte sfinţite şi cuminecării preoţilor. Pregătirea pentru împărtăşanie a făcut-o meditaţia plină de miez şi de avânt a Cuc. Sale Păr. *Dr. Ioan Chioariu* (Sibiu-Inf. I).

Conferinţa s'a încheiat cu diferite comunicări de ordin administrativ. Ea a prilejuit încă odată constatarea *necesităţii şi folosului conferinţelor preoţeşti mai ales în aceste vremuri de pastoraţie excepţională*; ceea ce trebue să fie un motiv în plus pentru organizarea lor cât mai serioasă şi mai conştiincioasă, neuitând că fiecare preot e chemat să contribue la reuşita lor cu tot ceea ce are mai ales în fiinţa sa.

Participant

INFORMAŢIUNI

INTERNE:

Din prilejul sărbătorilor Sf. Paşti, trimitem tuturor iubiţilor noştri cetitori şi colaboratori de pretutindenea, creştinescul şi strămoşescul salut: HRISTOS A INVIAT!

Generalisimul I. V. Stalin a fost proclamat cetăţean de onoare al României

Dl A. I. Vâşinschi a fost numit membru al Ordinului „Carol I" în gradul de cavaler, mare cruce.

Se acordă salariaţilor publici o primă specială de activitate pe luna Martie.

A sosit din Constanţa un vapor cu 810 vagoane de porumb cumpărat din St. Unite.

A murit la Cluj devotatul slujtor al ştiinţei, prof. Nicolae Abramescu.

Maestrul G. Enescu a dat la New-York două concerte în folosul regiunei înfometate.

A fost numit de curând Director general la Ministrul Cultelor, P. C. Sa Păr. Dr Gr. Cernăianu

E liberă în toată ţara aprovionarea cu alimente. Numai cerealele nu pot fi transportate.

Regina-Mamă Elena a României a sosit la Lausanne venind dela Geneva.

† **Protopopul Traian Oprea**, un slujitor devotat al Bisericii noastre, a trecut la cele veşnice şi a fost înmormântat în Timişoara, unde se retrăsese în anii din urmă ai vieţii sale. A slujit ca protopop la Vârşeţ până la trecerea sa la pensie. Din cei 81 ai vieţii sale, 50 de ani i-a închinat slujbei preoţiei, înfăptuind lucruri cari îi vor vesti numele şi bucurându-se de cinste înaintea poporului credincios pe care nu l-a părăsit nici când ajunsese sub stăpânire politică străină. Dumnezu să-i facă parte cu drepţii.

EXTERNE

O. N. U. a împlinit un an de activitate.

Conferinţa miniştrilor de externe dela Moscova îşi continuă lucrările

La Moscova au început conversaţiile între reprezentanţii britanici şi ruşi pentru revizuirea tratatului anglo-sovietic.

A fostă descoperită o nouă cometă în constelaţia „Dragenului".

In curând vor începe la Moscova tratative comerciale anglo-sovietice.

Comisia de anchetă trimisă de Consiliul de Securitate în Balcani, şi-a început lucrările.

Noul guvern belgian a fost constituit.

Guvernul francez a obţinut recent votul de încredere al Adunării naţionale

Spania a fost proclamată stat monarhist

A încetat din viaţă Regele George al Greciei. Îi urmează la tron fratele său, principele Paul.

Dna Beneş a primit preşedenţia de onoare a comitetului cehoslovac pentru ajutorarea României.

Mulţămită publică

Rectoratul Academiei teologice din Sibiu, mulţumeşte dlui Insp. Gen. Rădulescu-Dobrogea pentru suma de 100.000 lei şi dnei Bogdan Duică pentru suma de lei 50.000, donaţie fondului de premii şi fondului studenţilor săraci.

Rectoratul

Pentru copiii Moldovei

Din rapoartele numeroase ale Oficiilor parohiale din cuprinsul Arhiepiscopiei noastre, se desprinde nota generală îmbucurătoare despre cum copilaşii Moldovei goniţi de foametea şi de lipsurile de acolo, au fost primiţi de credincioşii Bisericii noastre.

In predici şi cuvântări ocazionale preoţimea noastră a pregătit sufleteşte pe credincioşi, pentru primirea scumpilor oaspeţi moldoveni. In cele mai multe localităţi, preoţii sunt preşedinţii comitetelor de plasare a copiilor. In locurile unde se întâmpinau greutăţi la plasarea micilor moldoveni, cuvântul preoţilor şi îndemnul lor era hotărîtor.

In general satele au ruşinat oraşele în privinţa primirii copiilor din Moldova şi la rândul lor, satele mai sărace, au ruşinat pe cele bogate.

Unde s'a arătat credinţă şi temere de Dumnezeu, uşile pentru copiii pribegi s'au deschis larg, dar nu numai uşile ci şi inimile, pentrucă, am desprins tot din rapoartele preoţilor, că copilaşii din Moldova au fost primiţi în familiile credincioase din Ardeal cu toată dragostea şi cu tot sufletul. Ei sunt bine trataţi, îngrijiţi şi hrăniţi.

La rândul lor Moldovenii se poartă bine. Sunt plini de râvnă şi au multă dragoste pentru biserică, fiind printre cei dintâi la sfintele slujbe.

Familiile cari i-au primit sunt pe deplin mulţămite şi poate multe din ele nu se vor mai despărţi niciodată de micuţii moldoveni. Preoţimea noastră cercetează săptămânal pe copilaşi şi se interesează îndeaproape de ei.

REFERENT

Comunicat

Incepând cu data de 1 Aprilie 1947, pentru toate certificatele şi adeverinţele oficiale eliberate de Consiliul nostru arhiepiscopesc se va percepe o taxă de 10.000 lei pentru fondul „Taxelor de administrare".

Sibiu, din şedinţa bisericească dela 1 Aprilie 1947.

Consiliul Arhiepiscopesc

Programul

serviciilor religioase la Sfânta biserică Catedrală din Sibiu pe luna Aprilie 1947

1. In fiecare zi dimineaţa la ora 6½ Utrenie. Mercuri şi Vineri la ora 9 *Sfânta Liturghie înainte sfinţită.* In fiecare seară la ora 6 Vecernie. Vineri seara după Vecernie, „*Acatistul Maicii Domnului*".

2. *In Dumineci şi Sărbători* dimineaţa la ora 8½ Utrenia, în continuare la ora 9 ½ Sfânta Liturghie. La liturghie cântă „Corul catedralei", sub conducerea profesorului Ilie Micu.

4. *Dumineca Floriilor în 6 Aprilie 1947* serveşte P. S. Arhiereu vicar Teodor înconjurat de un sobor de preoţi şi diaconi. Predică: cons. *Gheorghe Secaş.*

In săptămâna patimilor, începând cu Dumineca Floriilor, în fiecare seară la ora 6½ Denie. Inainte de masă la ora 8, *Luni, Marţi şi Miercuri,* liturghia înainte sfinţită. *Joi,* liturghia Sf Vasile cel Mare, Sfinţirea Paştilor şi Taina Sf. Maslu. Seara la 6 ½ slujba patimilor Domnului cu cele 12 evanghelii. Predică: prof. *Zosim Oancea. Vinerea Patimilor* la ora 8 dimineaţa Ceasurile Domneşti. *După masă la ora 4,* aşezarea Domnului în mormânt. *Seara la ora 6* ½ Privegherea la mormântul Domnului. Predică: *cons. Gheorghe Secaş. Sâmbătă* dimineaţa la ora 8, *Vecernia Sf. Paşti* cu liturghia Sf. Vasile

4 *Dumineca Sf. Paşti, în 13 Aprilie 1947, la ora 4, slujba Invierii. Serveşte şi predică I. P. S. Mitropolit Nicolae,* înconjurat fiind de un mare sobor de preoţi şi diaconi. Impărţirea Sf. Paşti

La ora 9½ Liturghia Sf. Paşti, serveşte din nou I. P. Sf. Mitropolit Nicolae, înconjurat tot de un mare sobor de preoţi şi diaconi. Predică: *I. P. Sf. Mitropolit.* După masă la ora 4 Vecernia Sf. Paşti.

5. *Luni în 14 Aprilie 1947, a doua zi de Sf. Paşti,* serveşte şi predică P. S. Sa Arhiereul-vicar Teodor, înconjurat fiind de un mare sobor de preoţi şi diaconi.

6. *Marţi în 15 Aprilie 1947, a treia zi de Paşti,* servesc: Prot. Mihail Neagu, cons. Gheorghe Secaş, Alexandru Popa, Nicodim Belea, duhovnic şi insp. Dumitru Călugăr; diaconii: Anatolie Scurtu şi Iosif Bolog. — Predică: *prot. Mihail Neagu.*

7. *Duminecă Tomii, în 20 Aprilie 1947,* servesc: Cons. Ieronim Grovu, Aurel Nanu, Gheorghe Secaş, Alexandru Popa şi prot. Mih. Neagu; diaconii: Dr. Grigorie T. Macu şi Vasile Gârbu. — Predică: *prof. Dr. Grigorie T. Marcu.*

8. *Mercuri în 23 Aprilie 1947, la sfântul şi marele mucenic Gheorghe,* servesc: Cons. Gheorghe Secaş, prof. Dr. Teodor Bodogae şi prot. Mihail Neagu; diaconii: Dr. Nic. Mladin şi Iosif Bolog. — Predică: Prof. *Dr. Grigorie T. Marcu.*

9. *Duminecă în 29 Aprilie 1947,* servesc: Prot. Mihail Neagu, insp. prof. Dumitru Călugăr şi Zosim Oancea; diaconii: Anatolie Scurtu şi Iosif Bolog. — Predică: *prot. Mihail Neagu.*

Nr 3717/1947 (20) 1—3

Concurs

Pentru întregirea postului de protopop al protopopiatului **Avrig,** publicăm concurs cu termin de 30 zile dela prima apariţie a lui în Telegraful Român.

Beneficii:

1. Salar şi diurnă de protopop dela Stat.

2. Chiria pentru locuinţa protopopului va fi plătită de parohie, până la transformarea şcoalei confesionale în casă parohială.

3. Sesiune parohială 2 jugăre pământ.

4. Venitele stolare uzitate în parohia Avrig I.

5. Diurnele cuvenite dela vizitaţiile în parohii.

Cel ales şi instituit, pe lângă îndeplinirea obligaţiunilor de protopop, va predica în Dumineci şi sărbători şi va inspecta învăţământul religios în şcoalele primare din parohiile protopopiatului Avrig.

Cererile de candidare şi concurs, însoţite de actele necesare, se vor trimite pe adresa Consiliului nostru arhiepiscopesc în Sibiu.

Sibiu, din şedinţa secţiei plenare a Consiliului arhiepiscopesc, ţinută la 10 Martie 1947.

Consiliul Arhiepiscopesc

Nr. 2550/1947. (13) 1—3

Concurs

Pentru întregirea postului vacant de protopop al protopopiatului **Sfântul Gheorghe** publicăm concurs cu termin de 30 zile dela prima apariţie a lui în Telegraful Român.

Beneficii:

1. Salar şi diurnă dela Stat.

2. Diurnele cuvenite la vizitaţiile în parohiile din protopopiat

3. Locuinţă în casele protopopeşti constătătoare din 6 camere şi bucătărie.

4. Sesiune protopopească 30 jugăre pământ arabil şi de cosit pe hotarul comunei Aninoasa.

5. Venitele stolare dela parohia protopopească Sf. Gheorghe I.

Indatoriri:

Cel ales şi instituit protopop-paroh, pe lângă îndeplinirea atribuţiunilor protopopeşti, va conduce şi Oficiul parohial din Sf. Gheorghe, va predica, va catehiza în Sf. Gheorghe, până când se va întregi şi parohia a doua şi va inspecta învăţământul religios din parohiile protopopiatului.

Cererile de candidare şi concurs, însoţite de actele necesare, vor fi trimise pe adresa Consiliului arhiepiscopesc în Sibiu.

Sibiu, din şedinţa plenară a Consiliului arhiepiscopesc, ţinută la 10 Martie 1947.

Consiliul Arhiepiscopesc

Nr. 2550/1947. (14) 1—3

Concurs

Pentru întregirea postului de protopop al protopopiatului **Agnita**, publicăm concurs cu termin de 30 zile dela prima apariţie a lui în Telegraful Român.

Beneficii:

1. Salar şi diurnă de protopop dela Stat.

2. Locuinţă în casa protopopească.

3. Sesiune parohială de 18½ jugăre, arătură, fânaţ şi păşune.

4. Diurnele cuvenite dela vizitaţiile în parohii.

5. Venitele stolare uzitate în parohia protopopească Agnita I.

Indatoriri:

Cel ales şi instituit pe lângă îndeplinirea obligaţiunilor de protopop, va predica în Dumineci şi sărbători şi va inspecta învăţământul religios în şcoalele primare din parohiile protopopiatului Agnita.

Cererile de candidare şi concurs, însoţite de actele necesare, se vor trimite pe adresa Consiliului nostru arhiepiscopesc în Sibiu.

Sibiu, din şedinţa plenară a Consiliu'ui arhiepiscopesc, ţinută la 10 Martie 1947.

Consiliul Arhiepiscopesc

Nr. 2816/1947.

Concurs

La Concursul publicat în Nr. 1—2/1947 al Telegrafului Român, pentru parohia vacantă **Cărpeniş** din prot. Braşovului, nu s'au prezentat candidaţi îndreptăţiţi pentru a putea fi aleşi de credincioşi.

In urma acestei împrejurări publicăm un nou Concurs pentru întregirea parohiei vacante Cărpeniş, tot cu termin de 30 zile însă cu numire din partea Consiliului nostru arhiepiscopesc.

Doritorii de a fi numiţi, vor trimite cererile cu actele necesare la Consiliul nostru arhiepiscopesc în Sibiu.

Sibiu, din şedinţa secţiei bisericeşti a Consiliului arhiepiscopesc, ţinută la 18 Martie 1947.

Consiliul Arhiepiscopesc

Nr. 83/1947. (15) 1—3

Concurs

Pentru întregirea parohiei vacante de cl. III-a **Peştera,** protopopiatul Băiţa, se publică concurs cu termin de 30 zile dela prima apariţie în Telegraful Român.

Venitele împreunate cu acest post:

1 Salarul dela Stat.

2. Casă parohială în natură, compusă din 2 camere şi 1 bucătărie.

3. Folosirea cimitirului — iarbă şi fructe — în suprafaţă de 1 jugăr.

4. Sesiune parohială 2 jug. arător.

5. Una soartă de lemne anual din pădurea parohiei, aprobată de Ocolul silvic.

6. Câte un ddal porumb sfârmit dela circa 80—90 familii, ori echivalentul în bani dela ceice nu au cereale.

Pe lângă îndatoririle generale cel ales va face gratuit catehizaţia în şcoala primară şi va predica regulat în Dumineci şi sărbători.

Cererile de concurs, însoţite de actele necesare şi de binecuvântarea arhierească de candidare, se vor trimite în termin, Oficiului protopopesc ortodox român din Băiţa.

Concurenţii se vor prezenta în parohie pentru a servi, predica şi a face cunoştinţă cu poporul, cu prealabila încuviinţare a Oficiului nostru protopopesc.

Băiţa, la 12 Martie 1947.

Oficiul protopopesc ort. rom. Băiţa în înţelegere cu Cons. paroh. din Peştera.

Dumitru Secărea
protopop.

Nr. 211/1947. (7) 2—3

Concurs

In conformitate cu ordinul Preavenerabilului Cons. arhiepisc. Nr. 13554/1946, publicăm concurs pentru întregirea parohiei de cl. II **Fundata I Bran,** protopopiatul Bran, cu termin de 30 zile dela prima apariţie în „Telegraful Român".

Venitele împreunate cu acest post:

1. Salarul dela Stat.

2 Taxele stolare obicinuite în parohiile din protop. Bran.

3. Sesiune parohială 19,125 jug. pădure în Preduş.

Indatoriri: 1. Cel ales va predica regulat în Dumineci şi sărbători şi va catehiza elevii şi elevele şcoalei primare de stat din parohie.

2. Va activa statutar în cadrele societăţilor parohiale, culturale şi religioase: Sf. Gheorghe, Anastasia Şaguna, Casa Culturală, Reuniunea de femei şi Oastea Domnului.

Cererile de concurs, provăzute cu toate documentele necesare şi cu autorizaţia de candidare dela P. Ven. Consiliu arhiep., se vor înainta în termin Oficiului protop. Bran-Zârneşti, jud. Braşov, iară concurenţii se vor prezenta în parohie, în Dumineca şi sărbătoarea ce le vom fixa-o, spre a cânta, eventual a liturghisi şi a face cunoştinţă cu poporul.

Zârneşti, 1 Februarie 1947.

Vasile Stoicanea
protopop

Nr. 66/1947. (16) 1—1

Publicaţiune de licitaţie

In ziua de 20 Aprilie 1947, ora 16 p. m. se va ţine în cancelaria Of. parohial ortodox român, în Braşovul-vechiu, str. Biserica Română Nr. 35, licitaţie publică cu oferte închise pentru darea în intreprindere a lucrărilor de pictură, la biserica „Sf. Adormiri" din Braşovul-vechiu.

Caietul de sarcini-deviz şi condiţiunile se pot vedea în Cancelaria oficiului parohial ort. rom. Braşovul-vechiu, unde se dau zilnic informaţiuni.

Braşov, la 20 Martie 1947.

Oficiul parohial ort. român
Preot **Ioan Comşa**

---

(19) 1—1

Publicaţiune de licitaţie

Parohia ortodoxă română Petrila-Brad, dă în intrepriză lucrările de renovare pe din afară a edificiilor bisericii şi casei parohiale. Devizul şi caietul de sarcini se află la Oficiul parohial.

Termin: 10 zile dela apariţie.

Petrila-Brad, la 24 Martie 1947.

Preot **Coriolan Drăgan,** paroh.

Citiţi şi recomandaţi în cercurile D-Vstre

Revista Teologică

Organ pentru ştiinţa şi viaţa bisericească - Apare lunar

sub patronajul I. P. Sf. Mitropolit
NICOLAE al Ardealului

Director:
Prof. Dr. Grigorie T. Marcu

Redacţia şi Administraţia:
Academia teologică „Andreiană"
SIBIU, str. Mitropoliei 24-28

Redactor responsabil: Preot Dr. CORNELIU SÂRBU

Editura şi tiparul Tipografiei Arhidiecezane Sibiu

ANUL XCV — SIBIU, 27 Aprilie 1947 — Nr. 15—16

Telegraful Român

Organ național-bisericesc. — Întemeiat în 1853 de Mitro

Onor. Asociațiunea pentru literatura română și cultura poporului român Sibiu
Str. Șaguna 8

Abonamentul: pentru parohii cl. I Lei 150.000; cl. II Lei 120.000; cl. III Lei 100.000. Particulari Lei 100.000. Autorități și străinătate Lei 150.000. De sprijin Lei 200 000. Pentru America 10 Dolari.

Articole și corespondențe se adresează REDACȚIEI Telegraful Român Sibiu strada Mitropoliei Nr. 45. — Articole nepublicate nu se înapoiază. — Scrisori nefrancate se refuză.

Prețul inserțiunilor un cm.² 800 Lei pentru odată, dacă se publică de mai multe ori se dă rabat corespunzător

Abonamentele și inserțiunile se adresează ADMINISTRAȚIEI foii Telegraful Român, Sibiu, strada Mitropoliei Nr. 45

Orientări în actualitate

Conștienți că suntem purtătorii unei chemări vitale în viața neamului și că desfășurăm o funcțiune în care *nu putem fi suplinițI prin nimeni*, noi preoții *trebue să fim astăzi pionerii refacerii în duh și ai reconstrucției țării* de pe urma unui războiu ce i-a tulburat sufletul și i-a pârjolit grădina.

Pentru a îndeplini cu succes această salvatoare misiune — spre preamărirea lui Dumnezeu și spre fericirea neamului — *trebue să ne ferim mai întâiu de primejdia postului pierdut.* Pentru noi preoții, posturile pierdute sunt devierile dela linia adevărată a misiunii noastre în lume. Drept aceea, trebue să ne întrebăm fiecare din noi: Suntem pe drumul cel drept? Nu cumva am greșit îngrozitor sau ne-am înșelat amarnic? Dar mai presus de toate trebue să ținem minte necontenit, că *sunt poziții cari nu trebuesc părăsite!* La Marna stăruia porunca: «Aici trebue să stăm și să învingem!» Aceeași poruncă se impune cu străşnicie mai ales în preoție, chiar dacă ideie după ideie și ideal după ideal se destramă! *A sta pe poziție în orice primejdie, acesta este adevăratul eroism preoțesc.* De aceea, trebue să fim credincioși până la moarte în îndeplinirea misiunii noastre.

Prevenirea și ferirea de rău și de orice primejdie, nu se poate face prin retragerea din fața realității. Firește, mădularele Bisericii trebue să se țină la o oarecare distanță de lumea creaturală, să nu vadă într'ânsa definitivul și suficientul, pentru a stimula dorul după ceeace-i sublim și înalt, pentru a aprinde și a alimenta flacăra căutării după ceea ce e sus; dar ele nu trebue să uite, că *numai ceea ce există în datul real poate fi condus și ridicat mai sus* și că prin urmare *realitatea rezultată din creațiunea divină este baza substanțială, materialul de construcție pentru împărăția lui Dumnezeu.*

Creștinismul și cu el pastorația creștină — și să nu uităm că noi suntem preoți de mir trimiși la pastorație în mijlocul lumii! — are o față dublă, care nu poate fi dislocată unilateral fără o grosolană și gravă rănire și și prejudiciere a chemării noastre. O față se îndreaptă spre Dumnezeu și caută cea mai strânsă și intimă legătură cu Cerul, ca să devenim — prin puterea harului — un «alter Christus»; deci, caută să stea în legătură vie cu Divinul. Dimpotrivă, cealaltă față privește — cu ochi omenești «îndumnezeiți» — înapoi în lumea aceasta, pentru a aduce și în sferele vieții pământești propria «îndumnezeire» personală întru mai marea preamărire a lui Dumnezeu și a conlucra cel puțin principial la ordinea voită de Dumnezeu în lume.

Realizarea contactului intim și adecvat cu realitatea vieții, se face prin *privirea* — cu ochii cu curați și adânci ai Mântuitorului! — *în lăuntrul lumii de azi*, prin examinarea întregei realități și ordini sociale la lumina concepției creștine despre lume și viață; iar redresarea lumii o facem prin *acțiunea de moralizare*, acolo unde voința și dreptatea lui Dumnezeu sunt călcate în picioare.

Această muncă pastorală cere o abilă scrutare a daturilor și evoluției curat pământești, pe care o putem câștiga — cu harul dobândit dela Dumnezeu — numai prin *studiu sporit* și *privire deschisă în lume.* Deasemenea trebuește ca noi păstorii de suflete să căutăm — întrucât e posibil prin vizite acasă — *strânse legături personale cu credincioșii*, pentru ca adeseori prin pura cercetare și printr'un cuvânt potrivit de iubire și de înțelegere, să lucrăm *întărind și lămurind* din punct de vedere creștin ortodox.

Legarea întregei vieți sociale și a idealurilor ei de legea lui Hristos, atragerea ei în sfera harului sfințitor și plinitor al Cerului, prin strămutarea altarului în toate compartimentele vieții pământești; formarea caracterului tineretului prin reînvierea lui morală; grija neadormită și neobosită de-a fi mereu la înălțimea cerințelor unor vremuri de *păstorire excepțională* și de bogat seceriș duhovnicesc, prin observarea strictă a liniei ortodoxe; mereu atenți și străduitori în a sesiza bucuros tot ceea ce e ascuns — ca valoare de adevăr și ca ideal de urmat — în ideile și năzuințele timpului; grija de-a orienta poporul în noile preocupări ale veacului, însoțită de o *exremă prevedere* întru a promova desvoltarea organică și fără salturi primejdioase a neamului nostru; conducerea după principiul că în orice desvoltare trebue să vedem mâna lui Dumnezeu și să exploatăm tot ceea ce-i bun într'ânsa, impune îndatorirea — mai ales din motivul clarificării și al unității de vederi și acțiune — discutării principiale și zăbavnice a extrem de încâlcitelor probleme ale ceasului de față, pentru a vedea ce este culoare creștină în această nouă ordine socială, ce trebue afirmat de noi în mod deschis și sprijinit cu asiduitate, precum și ce are nevoe de o turnare în sens creștin; grija de a nu acționa după afect repezit, ci numai după cumpănire temeinică și tihnită împreună cu Dumnezeu și cu confrații experimentați; căutând să sorbim din flacăra *iubirii de popor și de patrie*, impulsiuni de muncă și de creație nouă și trezind mereu puteri active de viață, *fără a părăsi însă poziția puternic conservatoare;* cultivarea unui simțământ oricând gata de jertfă, ancorarea oricărei intreprinderi în lumina conștiinței sacerdotale treze și vii, solidaritate pilduitoare între frați prin purtarea sarcinii unul altuia; a fi cu urechea mereu aplecată la glasul timpului, bineștiind că vremurile noi sunt mari dascăli și pentru noi preoții; — iată o schiță de tot sumară a marilor imperative pastorale ale ceasului de față.

Să nu uităm apoi, că *trebue să recâștigăm încrederea poporului*, acolo unde ea a fost pierdută. Căci noi preoții suntem așa de mult avizați — în acțiunea noastră pastorală — la încrederea poporului.

Încrederea poporului o redobândim și consolidăm prin dăltuirea în ființa noastră — printr'o continuă, atentă și scrupuloasă *autopastorație* — a unei personalități preoțești nobile, fine și cuceritoare după chipul și asemănarea Mântuitorului.

C. SÂRBU

PRĂZNUIREA DELA MÂNĂSTIRE

Mii și mii de credincioși, din toate părțile țării, au înconjurat altarul sfintei Mânăstiri dela Sâmbăta de sus, în ziua Izvorului Tămăduirii. A avut în acest an praznicul dela Mânăstire, o pecete deosebită. Închinătorii s'au arătat plini de blândețe și de smerenie și au stăruit la sfintele slujbe și la predică cu toată râvna.

Înalt Prea Sfințitul nostru Mitropolit **Nicolae,** *înconjurat de un sobor de 26 preoți, a slujit sf. Liturghie și a mărit ceata monahilor dela Mânăstire prin tunderea a încă doi monahi, a c. p. Ioan Purdescu, care a primit numele de* **Mihail** *și a fr. Dumitrescu Ion, care a primit numele de* **Iustin.**

Mulțimile de credincioși au urmărit cu toată evlavia cetaniile și întrebările puse de Înaltul Ierarh, celor doi candidați la călugărie. Multe inimi lăcrămau pătrunse de duioșie în fața celor ce se petreceau. Două suflete, un preot celib și un fost militar, au îmbrăcat chipul cel îngeresc al călugăriei, întărind astfel vatra duhovnicească a Mânăstirii dela Sâmbăta.

Incetul cu încetul, dar an de an, pelerinul care vine la închinare constată cum așezământul de pe apa Sâmbetei crește, sporește, se întărește și se înfrumsețează. Iar închinătorul cu ochiu mai pătrunzător, deslușește limpede an de an, marea operă pe care o înfăptuiește inima iubitoare și înțelepciunea clar-văzătoare a I. P. Sf nostru Mitropolit. Totul la Mânăstire vorbește limpede: dela zidurile refăcute din temelii la monahii aleși cu grije și așezați acolo, la grădinile minunate de pomi roditori, la pârâiașele vesele care străbat în toate părțile, la cele două lacuri liniștititoare, oglinzi ale cerului, la podoaba neîntrecută a grădinilor de flori, orice tufiș, orice plantă, orice copac, orice piatră, au fost așezate toate într'o orânduire desăvârșită din purtarea de grije cu totul deosebită a I. P. S. Sale. Intreg așezământul dela Sâmbăta, plin de taină și de frumusețe, îndrăgit de orice suflet dela prima vedere, își datorează ființa și viața I. P. Sf. nostru Mitropolit.

L-am urmărit pe I. P. S. Sa acolo, în acest an, cu deosebire în grădina cu flori; sorbea totul cu privirea, se apleca, parcă șoptea ceva florilor, mângâia tufișurile cu mâna, era mulțămit și liniștit. Tot așa l-am văzut la altarul din mijlocul pădurii, împăcat și liniștit, mângâiat aș putea spune, acum la 65 de ani de viață și la 27 ani de arhipăstorire.

In mijlocul mulțămirii și împăcării de acolo, I. P. S. Sa a și rostit o minunată cuvântare poporului. Iată câteva spicuiri așa cum le-am putut reține cu memoria:

Iubiții mei fii sufletești,

Credeam că nu vă voiu putea vorbi din pricina unei mici suferințe cu vocea, în care mă aflam, dar m'am mângâiat curând, pentrucă aici totul predică: Pădurea înverzită, adierea vântului, podoaba firii, mireazma florilor, lumina razelor de soare, albul strălucitor al zăpezii de pe creștetul munților cari ne străjuesc, dar mai puternic ne predică Praznicul Invierii Domnului. Incerc totuși câteva cuvinte. Ca un părinte mă bucur văzându-vă în număr așa de mare și în anul acesta.

Domnul Hristos prin învierea Sa ne chezășuiește puterea dumnezeirii Sale. Prin nimic nu se coboară atâta lumină ca prin Invierea Domnului Hristos. De aceea, se cuvine să ne bucurăm duhovnicește în mijlocul acestui praznic.

Ați venit cu toții la apa izvorului, dar mai ales la apa vie a Cuvântului lui Dumnezeu și a Înțelepciunii Sale. La multe izvoare se apleacă oamenii în lume, dar un singur izvor este cu apă tămăduitoare de viață: Domnul Hristos. El este și pâinea vieții, tot atât de trebuitoare ca pânea cea de toate zilele. El ni s'a dat cu trupul și sângele Său spre mâncare și beutură. Dar și lumină s'a arătat Domnul în lume pentru luminarea sufletelor omenești. El a zis: „Eu sunt lumina lumii". Greu le va fi fost apostolilor să creadă acest cuvânt, dar noi cei de astăzi, nu trebue să-l credem, ci noi am putut vedea adeverirea spusei Mântuitorului și în felul acesta am dobândit convingerea că Iisus este lumina lumii. Nimeni altul n'a adus oamenilor atâta bucurie, atâta pace, atâta bunătate și atâta dragoste.

Văd cu bucurie cum a răsbit credința și prin grelele încercări ale zilelor noastre. Și de greutăți încă nu suntem scăpați; de aceea să rămânem tari în credință. Un popor, care trăește prin credința lui, legat astfel de Dumnezeu, un asemenea popor este nebiruit.

Credința este cea mai mare putere din lume, ea nu poate fi înfrântă prin nimic. Fericit poporul care trăiește din credință. Așa au trăit înaintașii noștri în trecut și noi cei de astăzi, vom trece peste toate greutățile, dacă vom rămânea în credința moșilor și strămoșilor noștri.

Aceste îndemnuri am venit să vi le împărtășesc din mijlocul acestui praznic minunat, dela care n'am putut lipsi și care ne leagă sufletește pe toți. Rog pe bunul Dumnezeu să-și coboare darul Său asupra tuturor și să ne poarte de grije.

Hristos a înviat!

I. P. S. Sa, pentrucă poporul sta nemișcat la predică, a mai rânduit la vorbire pe P. C. protopopi: V. Stoicanea din Zârnești, N. Stinghe din Brașov, Tr. Ciocănelea din Făgăraș; apoi pe P. C. iero-

AJUTAȚI
pe cei năpăstuiți din Moldova!

Din Pastoralele vlădicești de sf. Paști

Impărăția lui Dumnezeu nu e o împărăție fără porți, cu drumul deschis la ea pe seama celor netrebnici. Dimpotrivă, după cum spune sfântul evanghelist Luca, „împărăția lui Dumnezeu se ia cu năvală", s'cucerește cu război cumplit. Atâta doar, că ostașii prinși în acest război nu se luptă cu armele lumii acesteia, făcute de mână omenească, ci cu armele cele duhovnicești, cu care s'a luptat împotriva răului cel mai brav dintre ostașii Domnului, sfântul Apostol Pavel. De acea se cuvine să ascultăm, ca și Efesenii, de cuvântul sfântului Pavel care ne îndeamnă la unele ca acestea: „Țineți-vă bine, încingându-vă mijlocul vostru cu adevărul și îmbrăcându-vă cu zaua dreptății și încălțându vă picioarele întru gătirea Evangheliei păcii. Peste toate luați pavăza credinței cu care veți putea stinge toate săgețile cele aprinse ale vicleanului. Și coiful mântuirii să-l luați și sabia duhului care este cuvântul lui Dumnezeu" (Efes. 14—17).

Iată deci, dragii mei, armele credinței cu care se cade să luptăm împotriva răului din lume, pentru binele nostru și al fraților noștri deopotrivă: Cu adevărul căruia-i place lumina, împotriva minciunii care se ascunde, ucigașe, pretutindeni; cu pavăza credinței „care mută munții" împotriva necredinței, care 'n trufia ei se 'ncumetă să hulească pe Dumnezeu și să 'mbrâncească pe oameni în prăpastia tuturor păcatelor; cu Evanghelia păcii isvorîte din iubirea care „niciodată nu cade" împotriva duhului rău, care umblă turbat să învrăjbească pe frați întreolaltă spre a face din ei fiii Satanei; cu coiful mântuirii care dă cugetului nostru neprihănirea, liniștea și tăria de a ne'ndemna să stăm drepți și fără sfială în fața oamenilor și să nu ne plecăm decât în fața lui Dumnezeu; cu sabia Duhului care este cuvântul lui Dumnezeu — și cu care vom fi în stare să biruim și pe dușmanii noștri cei nevăzuți, nu numai pe cei văzuți.

Luptând cu arme ca acestea, nu vom avea pricina să ne temem nici de necaz, nici de strâmtorare, nici de prigoană, nici de foamete, nici de golătate, nici de nevoi, nici de sabie, nici de moarte (Romani 8, 35), căci chiar dacă vrăjmășiile vieții ar izbuti să strice pe omul nostru cel dinafară, dar cel din lăuntru se va înnoi din zi în zi (II Cor. 4, 16). Innoirea neîncetată a sufletului nostru, curățirea lui de zgura păcatului trebue să alcătuiască grija de căpetenie a noastră, a tuturora.

(Din Pastorala Prea Sfințitului Episcop NICOLAE al Clujului).

*

Pentru trupurile înviate vom avea lipsă de alte împrejurări de viață. Pământul acesta este întinat de păcatele noastre și el va fi curățit prin foc. Pentru viața cea veșnică ne trebue un „cer nou și pământ nou în care locuește dreptatea" (II Petru 3, 13). Până ce se va arăta acel cer și pământ nou, trupurile morților zac în pământ ca niște grăunțe ce încolțesc. Ele nu vor rămânea uitate acolo ci când va sosi primăvara Invierii vor ieși transformate pentru viața cea nouă. Puterea învierii o vedem și în vinul din pivniță, ce se frământă îndată ce în vița de vie sucul începe a se urca, precum și în legumele ce încolțesc la vremea lor, ori și unde ar fi. Cu cât grăuntele este mai de preț, cu atât mai lung este și timpul său de vegetație. Sunt unele plante prețioase cari nu înfloresc decât odată la o sută de ani, dar atunci aduc flori minunat de frumoase. Așa va fi și trupul cel înviat El va avea o frumusețe, ușurime și sprinteneală neasemănată.

Viața aceasta este pentru noi un timp de coacere pentru veșnicie. Dupăcum numai fructele ce se coc la căldura soarelui dau sâmburi buni pentru încolțire, pentrucă absorb în ele lumina soarelui, așa și numai omul al cărui suflet a fost luminat aici de Iisus Hristos și a cărui viață s'a curățit prin focul suferinței va străluci în ziua Invierii.

In viața aceasta suntem numai călători. „Nu avem aici cetate stătătoare, ci o căutăm pe cea ce va să fie" (Evrei 13, 14). Drumețul înțelept îngrijește ca noaptea să nu-l apuce fără adăpost. Creștinul adevărat nu așteaptă moartea și Invierea cu mânile în sân, ci se pregătește pentru ele prin o legătură de viață cât mai strânsă cu Iisus Hristos cel Inviat, pentru ca să poată avea parte de făgăduința Lui că „unde sunt Eu și voi veți fi" (Ioan 14, 3).

Invierea Mântuitorului ne luminează zarea de dincolo de mormânt, alungă dela noi groaza morții și desleagă și cea din urmă taină ce ne mai chinuește: Taina Invierii, pe care o întrezărim acum ca „prin oglindă în ghicitură", dar pe care o vom vedea odinioară „față către față" (I Cor. 13, 12). Pân'atunci o mărturisim cu tărie de câte ori rostim cuvintele: „Aștept învierea morților și viața veacului ce va să fie. Amin".

(Din Pastorala Prea Sfințitului Episcop ANDREI al Aradului).

*

Oricât de mari și de multe, oricât de apăsătoare și de oarbe ar fi însă necazurile lumii, în ceasul de față, nu este îngăduit ca e'e să ne întunece, sau să ne micșoreze, bucuria înaltă și curată, pe care o aduce praznicul Invierii Domnului pe seama sufletelor noastre. In această bucurie a învierii, care poate înnoi din temelie — prin harul și adevărul Domnului — sufletele slăbite și rătăcite ale oamenilor, se găsește în cea mai mare parte și leacul pentru necazurile și durerile noastre trecătoare de astăzi. Cauza cea mare, cauza cea adevărată, cauza cea mai de pe urmă a tuturor necazurilor din lume este de natură duhovnicească. Ea trebue căutată în sufletul înrăit al oamenilor. Necazurile materiale își au izvorul în neajunsuri'e sufletești ale oamenilor. De aceea și înlăturarea lor nu poate veni în chip sigur decât prin îndreptarea relelor din sufletele oamenilor. Această îndreptare la rândul ei nu se poate face fără a ne folosi de povețele nemincinoase ale Evangheliei și fără a lucra împreună cu puterea înnoitoare și dătătoare de viață a harului Mântuitorului Hristos, despre valoarea și rostul cărora vom vorbi mai pe larg în cele ce urmează. Lumea cea nouă, lumea renăscută sufletește, prin puterea și lucrarea mai presus de fire a harului Domnului Iisus, Celui înviat din morți, dacă nu va fi întru toate desăvârșită, va fi fără îndoială mult mai bună și mai iubitoare, mult mai îngăduitoare și mai iertătoare, mult mai dreaptă și mai împăcată ca cea în care trăim acum.

Lumea de astăzi are lipsă, mai mult decât de orice, de oameni noui și renăscuți, de oameni buni și drepți, de oameni milostivi și iubitori de aproapele, de oameni cinstiți, harnici și smeriți, pentrucă vremuri noui și stări mai bune numai prin asemenea oameni pot veni. De aceea porunca ceasului de față pentru toată suflarea românească aceasta este: Inapoi la Hristos!.. Inapoi la povața Evangheliei sfinte și nerătăcite!... Inapoi la Biserica străbună și la sfintele ei taine, prin care ni se împărtășește harul mântuirii, harul înnoirii, harul sfințirii sufletelor, izvorît nouă din crucea de pe Golgota.

(Din Pastorala Prea Sfințitului Episcop NICOLAE al Oradiei).

*

Și neamul nostru românesc, din adâncuri de veac și până azi, și-a împletit soarta și traiul cu legea lui creștină. De aci și-a supt tăria credinței, a răbdării în suferință și în așteptarea isbânzii pentru nădejdile lui de mai bine. Iar praznicul Sfintelor Paști i-a fost și lui totdeauna, prilej de suflet reînoit de viață proaspătă și clocot de nădejdi neistovite atât la vreme de încercare cât și la biruință.

E firesc lucru deci, ca și noi cei de azi, în aceste vremuri de grea încercare și de ispitiri numai cu greu de învins, tot la lumina Invierii, isvorîtă din mormântul de pe Golgota, să ne învățăm cum să ne petrecem viața noastră așa, ca prin tot ceea ce gândim și făptuim să ne dovedim ca unii cari mărturisesc drept Domn și Stăpân al vieții lor pe Iisus Hristos Mântuitorul lumii și cred cu inima că Dumnezeu L-a înviat pe El din morți. Ca prin aceasta să dobândim mântuirea. Cum ne povățuește și sfântul apostol Pavel: „Că de vei mărturisi cu gura ta pe Iisus ca Domn și cu inima ta vei crede că Dumnezeu L-a înviat din morți, te vei mântui" (Romani 10, 9). Sau cum învață și sfântul Ioan Gură de Aur, lămurind învățătura sf. Apostol, când zice: „Plantele cresc mai bine dacă sunt stropite; totașa și credința se întărește mai mult daca e mărturisită, chiar dacă trebue să luptăm pentru ea" (Cira lui Iov. și Maxim. L. 373).

Azi fiecare creștin are și datoria de a lucra, prin pilda vieții sale, la întărirea credinței aproapelui, îndemnându-l, prin pilda vieții noastre, să stea cu bărbăție în lupta pentru credința sa. Sau în caz de cădere, să se ridice și să se întoarcă cu încredere la Dumnezeu. Așa ne învață sf. Apostol Iacov prin cuvintele: „Fraților, de se va rătăci, cineva dintre voi, dela adevăr și îl va întoarce cineva pe el să știe, că cel ce a întors pe păcătos dela rătăcirea căiei lui va mântui suflet dela moarte și va acoperi mulțime de păcate" (Iac. 5, 19—20).

(Din Pastorala Prea Sfințitului Episcop VASILE al Timișorii).

*

Toată lumea se sbate pentru o viață mai bună, pentru libertate și liniște, pentru că numai în climatul liniștei și-al libertății se poate munci cinstit și cu spor și se poate ajunge astfel la refacerea rănilor războiului și la progres, prosperitate și bunăstare și la mulțumire deplină între oameni.

După ce s'a semnat nu de mult tratatul de pace cu marii aliați prin care țara noastră a fost pusă în rândul celorlalte țări membre ale Organizației Națiunilor Unite, poporul nostru bun, cuminte, harnic și răbdător, cu neclintită credință în Dumnezeu, va trebui să fie la datorie, întețindu-și osârdia și munca cinstită pe toate terenele vieții publice. Neascultând de șoaptele răuvoitorilor, toți să-și strângă rândurile în jurul Tronului, spre binele Țării și Neamului, ca să ajungă la o nouă viață în duhul Evangheliei, plină de dragoste față de Dumnezeu și de aproapele.

In aceste grele zile și cu multe lipsuri și suferințe, Vă îndemn cu cuvintele Apostolului Neamurilor: „Nimenea să nu caute numai ale sale, ci fiecare și de ale altuia" (I Cor. 10, 14), să căutăm să trăim în cea mai mare cumpătare, ca din puținul ce-l avem să sărim în ajutorul celor mai greu încercați prin secetă, căci mor oamenii și mai ales copiii Moldovenilor cu zile, nădejdea de mâine a fraților din Moldova. Nu uitați să întindeți mână de ajutor săracilor, bolnavilor, văduvelor și orfanilor scumpilor noștri eroi, ca și ei să simtă bunătatea adusă în suflete de Invierea Domnului.

La colectele pentru ajutorarea fraților noștri din Moldova dați-vă obolul vostru cu dragă inimă, ascultând de cuvintele Ap. Pavel: „Purtați sarcinile unii altora și așa pliniți legea lui Hristos" (Gal. 6, 2).

(Din Pastorala Prea Sfințitului Episcop VENIAMIN al Caransebeșutui).

---

monahi Arsenie și Serafim, iar de încheere a vorbit P. C. părinte consilier Gh. Secaș. Firește vorbirile acestea au fost scurte dar pline de avânt și au contribuit la adâncirea în inimi a cuvintelor mișcătoare rostite de I. P. S. Sa.

După Liturghie, o ceată a preoților a slujit sf. Maslu, iar I. P. S. Sa cu altă ceată sfințirea apei la fântână. Tot poporul a fost stropit cu apă sfințită, îmbulzind din toate părțile pe I. P. S. Sa, care cu mare greutate și-a putut croi o p rtie până la mașină, scăpând astfel de asaltul mulțimii.

După masă la ora 3 s'a ținut adunarea Oastei Domnului sub conducerea părintelui consilier Gh. Secaș, iar la ora 5, gruparea Oastei Domnului din Vișlea de sus, în frunte cu inimosul frate veteran Vasile Șerban, cu drapelul, a dat piesa foarte reușită „Fiul cel Pierdut". Remarcăm venirea în număr mare la Mânăstire a fraților din țara Bârsei, Brașovenii, Codlenii, Zârnești, cari au venit cu sutele aproape. Prin praznicul din acest an Mânăstirea Brâncoveanu dela Sâmbăta de sus, a mai înscris în istoria sa, o zi mare și plină de lumină duhovnicească.

Martor

Sfintele Paști la Sibiu

Ca în fiecare an, sfintele Paști au prilejuit, la Sibiu, sălășluirea unor momente de aleasă și intensă trăire duhovnicească pentru toți credincioșii creștini. Cu săptămâni înainte de sosirea marelui prasnic, dar cu deosebire în zilele ultime, aceștia au alergat în număr impresionant la sfintele biserici și și-au curățit lăuntricul în sfintele Taine ale Mărturisirii și Împărtășaniei. Se pare că mai intens decât în trecut, credincioșii noștri au ținut să-și lumineze ființa, să-și aline durerile și să alunge grijile prin apropierea lor de sf. Biserică.

La deniile din Săptămâna Patimilor, bisericile, cu deosebire catedrala mitropolitană, au adăpostit mii de închinători cucernici.

In Joia sfintelor Patimi a slujit un sobor numeros de preoți și diaconi, în frunte cu I. P. Sf. Mitropolit Nicolae *și* P. S. Arhiereu-vicar Teodor. *Predica ocazională a fost rostită, în chip impresionant, de C. preot profesor* Zosim Oancea.

Prohodul Domnului s'a slujit de către acelaș sobor, având-l în frunte pe P. S. Arhiereu Teodor. *A predicat P. C. prot. consilier* Gh. Secaș.

In sfârșit, slujba Invierii a chemat la închinare un număr atât de mare de credincioși, încât s'a văzut ocupată până și strada din fața catedralei, lucru ce s'a petrecut de altfel și la prohodul Domnului. Niciând altădată nu a putut fi remarcată o mulțime atât de impresionantă. Au slujit: I. P. Sf. Mitropolit Nicolae, *P. S. Arhiereu-vicar* Teodor *și soborul preoțesc din centrul Arhiepiscopiei. Predica a fost rostită de I. P. Sf. Mitropolit și a adâncit roadele învierii lui Hristos pentru fiecare suflet creștinesc în parte.*

In a doua zi a sfintelor Paști a slujit P. S. Arhiereu-vicar Teodor, *care a predicat, arătând cât de înfrățită este sărbătoarea Invierii cu întreg trecutul și cu toate tradițiile și viața Neamului nostru.*

La toate slujbele a cântat corul catedralei sub conducerea C. preot-profesor Gh. Șoima.

In vălmășagul lipsurilor de azi, sf. Inviere din acest an a ridicat totuși noui nădejdi spre o viață nouă și mai bună.

C.

DIN VIAȚA BISERICII RUSEȘTI

— In Septemvrie 1946, revista Patriarhiei din Moscova, organul oficial al Bisericii rusești, a împlinit trei ani de apariție.

— I. P. S. Sa Mitropolitul Nicolae Vurutițchi a acordat corespondentului Biroului sovietic de Informațiuni un interview, în care a precizat legăturile Bisericii ortodoxe rusești cu celelalte Biserici, precum și situația acestei Biserici în mijlocul celorlalte Biserici. Printre altele I. P. S, Sa a declarat că Biserica ortodoxă din U. R. S. S. are 64 arhierei, circa 22.000 biserici, 90 mânăstiri și 12 seminarii teologice.

— Revista Patriarhiei din Moscova, Nr. 11 pe Noemvrie 1946, înfățișează detailat vizita I. P. S. Patriarh Nicodim în Uniunea Sovietică în zilele de 27— 31 Octomvrie 1946.

Orientare creștină

Noua constituție a Braziliei se inspiră din principii vădit creștine, între cari amintim: admiterea religiei ca parte esențială a vieții, recunoașterea suveranității lui Dumnezeu, introducerea învățământului religios în școli, afirmarea libertății conștiinței și a religiei și menținerea indisolubilității căsătoriei.

C. preoți să stea în fruntea mișcării

Oastea Domnului

In ajutorul Moldovei

La apelul I. P. Sf. nostru Mitropolit *Nicolae*, pentru ajutorarea Moldovei, credincioşii din Arhiepiscopia Sibiului au răspuns cu multă dragoste. Rezultatul deplin al acestei colecte a fost trimis la Eparhiile din Moldova. Despre aceasta I. P. S. Sa va înştiinţa în curând preoţimea şi credincioşii.

Noi însemnăm aici ajutoarele pe cari I. P. S. Sa le-a dat diferitelor parohii din Moldova şi persoanelor cari s'au adresat cu cerere directă la I. P. S. Sa.

Astfel: Parohia Lungani, jud. Iaşi, a primit prin delegaţii trimişi la Sibiu următoarele:

6 ferdele de porumb, 3 ferdele grâu, 3 ferdele fasole, 6 ferdele cartofi şi 2.000.000 (două milioane) Lei.

Parohia Bărăşti-Scărişoara, jud. Buzău, a primit:

200 kg. cucuruz, 80 kg. grâu şi 1.000.000 (un milion) Lei.

Parohia Burceoaia, jud. Putna, a primit: 200 kg. făină de mălai, 100 kg. făină de grâu, 6 kg. slănină şi brânză şi 1.000.000 (un milion) Lei.

Parohia Pisăcani, jud. Iaşi, a primit 2 saci de făină şi 5.000.000 Lei.

Blanec Mihai din Rădăuţi a primit 100.000 Lei.

Parohia Slătioara, jud. Maramureş, a primit 500.000 Lei.

Gh. Răileanu din Mileanca, jud. Dorohoi, a primit 60 kg. cucuruz.

Inv. V. Bârlădeanu din Buznea, jud. Iaşi, a primit 500.000 Lei.

Văd. Agripina Papandopol din Botoşani, a primit 500.000 Lei.

Inv. Mihai Rotaru, refugiat din Moldova la Răşinari, a primit un sac de făină şi 200.000 Lei.

Gheorghe Popa şi Mihai Ionescu din Mogoşeşti, jud. Iaşi, au primit 400.000 Lei.

Nu publicăm aceste ajutoare decât ca o documentare şi spre mângâierea sufletească a bunilor credincioşi, cari au ajutat din avutul lor pe fraţii lor moldoveni.

Facă bunul Dumnezeu, ca în acest an să avem o recoltă îndestulătoare în toate părţile ţării, astfel încât tot românul să poată fi mulţămit la gospodăria sa.

Referent

Realizările C.A.R.S.-ului Sibiu

dela înfiinţare până la 9 Martie 1947

I. *Colecta în bani:* Donaţiuni diferite şi depuse la cont. C.E.C. 900: 576.450.975 lei.

II. *Colecta în natură*: 115.375 Kgr. cereale de tot felul evaluae la 2.267.500.000 lei. 2758 Kgr. alimente diferite evaluate la 13.790.000 lei. 1077tablete. medicamente diferite evaluate la 4.300.000 lei. 152 per. încălţăminte dif. evaluată la 30.000.000 lei. *Colecta de Crăciun:* 94 per. încălţăminte dif. evaluate la 18.000 000 lei. 60 pături evaluate la 18.000.000 lei. 104 m. stofă diferită evaluată la 52.000.000 lei. Diverse evaluate la 20 000.000 lei. Total evaluate 2.423.590.000 Lei

Ce s'a expediat? 113.317 Kgr. ce reale dif. evaluate la 2.267.500.000 lei. 2758 Kgr. alimente diferite evaluate la 13.790.000 lei 1077 tablete, medicamente evaluate la 4.300.000 lei. 60 buc. pături evaluate la 18.000.000 lei. 104 m. stofă dif. evaluată la 52.000.000 lei. Diverse evaluate la 10.000.000 lei. Total evaluate la 2.365.590.000 lei.

Toate acestea însumează: 13 vagoane de materiale ce s'au expediat astfel: La Râmnicul-Sărat 10 vagoane, la Galaţi 1 vagon, la Tecuci 1 vagon, la Focşani 1 vagon. In situaţia de mai sus nu intră ajutorul trimis Liceului Carmen Sylva din Botoşani, unde s'au expediat 9 saci cu diferite alimente în val. totală de 11.480 000 lei.

La centrul de plasare dela Spitalul Public Sibiu, s'au întrebuinţat: 246 per. încălţăminte dif. evaluate la 48.000.000 lei. Diverse obiecte şi alimente evaluate la 10 000.000 lei. Total evaluate 58.400.000 lei.

Asistenţa copiilor. Până la 9 Martie 1947 ne-au sosit un număr de 2130 copii din Moldova ce s au plasat în comunele din judeţul Sibiu la familiile crescătoare. Copiii au fost plasaţi numai după o vizită medicală amănunţită, plasându-se în familii numai cei sănătoşi iar cei bolnavi au fost opriţi în spital pentru a li se aplica tratamentul necesar.

Primăvară nouă

Mustreţe'n firul ierbii dulcea primăvară
Şi ghiocelul cuşma albă şi-o răsfaţă
Pădurea'n mugur lăcrămioarele o'npresoară
Şi holdele-şi aştern marama verde'n faţă.

Un abur cald pluteşte'n ciob de zare nouă
Pământul se trezeşte din vis cu iarnă dalbă
Şi razele de soare cristalele de rouă
Le'mparte pe covorul de flori în albă salbă

Prin proaspăt aer zboară întins o ciocârlie
Ce'n aripi ia văzduhu în dor de cucerire,
Prin crâng azi cintezoii ţin sfat cu gălăgie
Iar pe câmpii albine în zumzet dau mărire

. . . . . .

E primăvară nouă şi firea se 'noeşte,
Iubirea zace'n suflet ca floarea de cicoare,
Credinţa rază caldă pe om îl întăreşte
Şi pacea n' omenire va ţine sărbătoare

In înoire sfântă pe buze rugă'n floare
A tale-s, Doamne, toate, în veci fi lăudat
Şi primăvara nouă scăldată azi în soare
Pe om cu Tine, Doamne, să-l afle împăcat

Preot ŞTEFAN TASCIANU

„Trecere" confesională „din convingere":

Confraţii preoţi unguri afirmă sus şi tare, că în timpul stăpânirii maghiare asupra Ardealului de Nord, n'au silit pe nimeni să treacă la confesiunea lor.

Despre „exacitatea" acestei afirmaţii grăieşte concludent următorul caz verificat: Bătrânul morar Mihai Oancea, de fel din Aita medie şi mădular tenace al parohiei ortodoxe Bătanii Mari (jud. Treiscaune) a fost silit — ca mulţi alţi fraţi de ai săi în anii 1940-41 — să treacă la reformţi. Mărturie despre aceasta stă autorizaţia de înmormântare Nr. 2/947, eliberată de primăria com. Bodoş (plasa Baraolt, jud. Trei scaune) la 23 Ianuarie c., în care numitul — al cărui pronume a fost transformat din Oancea în Vancea — figurează ca „reformat" şi mai ales actul — fără număr oficial dar sigilat — eliberat la 22 Ian. 1947 de protopopul reformat Nagy Elek, care spune următoarele: „Întrucât Vancea Mihail care din punct de vedere al legii civile s'a întors la biserica reformată. dar *n'a dovedit mărturisire de credinţă* şi în consecinţă nu este înregistrat în biserica noastră în temeiul legilor bisericii noastre, consimt ca parohul bisericii ortodoxe, pe care o părăsise, să-l înmormânteze".

Mai adăugăm că bătrânul morar fiind bolnav de 2-3 ani, şi ştiind că notarul respectiv cam pune piedici în atari cazuri, n'a putut face revenirea şi a răposat „reformat", lăsând fetelor sale cu limbă de moarte, că dacă-l vor îngropa cu popă ungur, să fie blestemate. Respectând dorinţa tatălui lor, fetele au obţinut actul citat în urma plătirii „taxei de înmormântare".

VITRINA CĂRŢII

Şerban Ionescu, **Probleme de morală socială**, vol. I, Bucureşti, ed. Cercului de Studii social-creştine „Solidaritatea", 1945, p. 200.

Prezentările largi şi temeinice făcute acestei cărţi în „Revista Teologică" şi în alte publicaţii bisericeşti nu ne dispensează de a semnala cititorilor „Telegrafului Român" însemnătatea şi actualitatea tipăririi unei astfel de lucrări în vremea noastră, când orice cotribuţie competentă la lămurirea problemelor morale şi sociale este mai mult decât bine venită, lumea fiind dornică de o orientare, de un ideal moral şi social în stare să se impună şi să liniştească spiritele răvăşite de cele două mari războaie recente şi de multe, foarte multe suferinţe, ştiute şi neştiute.

Lucrarea Probleme de Morală socială iese tocmai din condeiul competent al unui profesor de Morală, membru al Academiei de Ştiinţe morale şi politice din România care de mulţi ani de zile se frământă, cu scrisul şi cuvântul vorbit, să răspundă la cele mai arzătoare întrebări ale vremii în legătură cu viaţa morală şi socială.

Şi este cu atât mai bine venită o astfel de lucrare, cu cât în Biserica noastră directivele generale ale moralei sociale stau încă risipite în Evanghelie, în scrierile Sfinţilor Părinţi şi în unele studii mărunte sau în manuale, neajungând până acum să fie strânse într'un Cod social ortodox. Din această pricină, cotribuţiile serioase pe acest tărâm, ca acelea ale d-lui prof. Şerban Ionescu, înseamnă o deşţelenire de teren şi un câştig real pentru Biserica şi teologia românească.

Nefiind posibilă în această scurtă notă o prezentare de ansamblu a problemelor de morală socială desbătute de d. prof. Şerban Ionescu în noua d-sale lucrare, vom semnala numai caracterul apologetic al acestei lucrări; caracter pe care autorul i l-a imprimat poate fără să intenţioneze anume acest lucru, deşi am putea spune că în general filosofia morală a d-sale poartă pecetea unui pronunţat caracter apologetic în favoarea moralei creştine şi a creştinismului în general.

Intr'adevăr, în tratarea problemelor de morală socială din acest volum, d-sa confruntă la fiecare pas morala creştină cu morala altor religii şi cu sistemele de morală vechi şi nouă, reliefând cu bogăţie de dovezi superioritatea moralei creştine şi netemeinicia atacurilor ce s'au dat acesteia în decursul veacurilor din neînţelegere sau din rea intenţie.

In deosebi capitolul închinat iubirii creştine, temă de predilecţie a autorului şi care cuprinde aproape jumătate din întreaga lucrare, are un vădit caracter apologetic, deoarece aici sunt combătute viguros obiecţiunile ce s'au adus iubirii creştine şi creştinismului în general, cum că n'ar avea nimic original şi că n'ar fi exercitat vreo înrâurire binefăcătoare asupra culturii şi progresului moral şi social al omenirii. De asemenea sunt puse faţă în faţă în acest capitol faimoasa teorie biologică a „selecţiunii naturale", care îndârjeşte luptele sociale, cu iubirea creştină de aproapele, care duce la înfrăţirea tuturor oamenilor şi a tuturor popoarelor.

Intr'un alt capitol, d. prof. Şerban Ionescu expune pe larg şi combate teoria după care creştinismul n'ar fi decât un produs al mediului social-economic, arătând cum creştinismul este în esenţa sa o religie: religia revelată prin excelenţă, cu puternice înrâuriri asupra vieţii sociale şi nicidecum un simplu produs al nevoilor sociale şi cu atât mai puţin al nevoilor economice, cum susţine materialismul istoric.

Chiar şi în studiul ultim, închinat problemei divorţului în codul civil — studiu foarte temeinic alcătuit şi care reprezintă o comunicare făcută de autor la Academia de Ştiinţe politice şi sociale din România — chiar şi în acest studiu întâlnim nota apologetică în confruntarea moralei filosofice antice şi moderne cu morala creştină, care cimentează legătura familială şi prezervă societatea de prăbuşirile morale şi sociale inerente îndepărtării de Dumnezeu şi de principiile morale şi sociale ale creştinismului.

Pentru toate aceste însuşiri ale sale, recomandăm călduros cititorilor „Telegrafului Român" noua şi foarte instructiva lucrare a dlui prof. Şerban Ionescu şi aşteptăm pe cât de curând apariţia celui de al doilea volum de Paobleme de Morală socială, care urmează a fi dedicat în deosebi lămuririi conceptului de „dreptate" şi „justiţie sosocială", dupăce primul volum s'a ocupat, cum am arătat, în deosebi de lămurirea conceptului de „iubire creştină".

Em. V.

Sprijiniţi cu drag

Telegraful Român

Organul lui Şaguna din 1853

INFORMAŢIUNI

INTERNE:

Mulţămiri. Inalt Prea Sfinţitul Mitropolit *Nicolae*, mulţămeşte pe această cale celor ce l-au trimis urări creştineşti din prilejul sfintei Invieri şi împărtăşeşte tuturor arhiereşti binecuvântări.

Suveranul a conferit I. P. S. Patriarh Alexei al Moscovei şi dlui ministru Karpov insemnele ordinului „Steaua României" în gradul de mare cruce cu cordon.

Din cercurile patriarhale se anunţă că vizita I. P. S. Patriarh Alexei în România va avea loc către sfârşitul lunii Mai.

Cu începere de Luni 21 Aprilie c., tariful de călători pe C. F. R. s'a mărit de 5 ori.

EXTERNE

Conferinţa miniştrilor de externe dela Moscova şi-a continuat lucrările cari se apropie de sfârşit.

Anglia a ratificat tratatul de pace cu România.

S'au reluat relaţiile diplomatice româno-egiptene.

Italia a desfiinţat pedeapsa cu moartea.

Insulele Dodecanez au trecut oficial sub administraţia greacă.

„Unesco" ia măsuri energice pentru schimbul internaţional de filme valoroase.

Consiliul de Securitate a hotărît să menţină o comisie de anchetă în Grecia.

Nr. 2550/1947. (21) 1—3

Concurs

Pentru întregirea postului de protopop al protopopiatului **Odorheiu,** publicăm concurs cu termin de 30 zile dela prima lui apariţie în Telegraful Român.

Beneficii:

1. Salar şi diurnă dela Stat, conform încadrării.

2. Diurnele cuvenite la vizitaţiunile canonice în parohiile din protopopiat.

3. Locuinţă în casa parohială a parohiei protopopeşti.

4. Sesiune parohială 32 jugăre, din reforma agrară, arătură, fânaţ şi pădure.

5. Venitele stolare dela parohia protopopească Odorheiu.

Indatoriri:

Cel ales şi instituit protopop-paroh, pe lângă îndeplinirea îndatoririlor protopopeşti, va conduce şi Oficiul parohial Odorheiu, va predica în Dumineci şi sărbători, va catehiza în şcoala primară şi la Liceul românesc până la întregirea catedrei de religie, având să inspecteze şi învăţământul religios din parohiile protopopiatului.

Cererile de concurs şi candidare, însoţite de actele necesare, vor fi trimise pe adresa Consiliului arhiepiscopesc în Sibiu.

Sibiu, din şedinţa plenară a Consiliului arhiepiscopesc, ţinută la 10 Martie 1947.

Consiliul arhiepiscopesc

Nr. 3883/1947. (22) 1—3

Concurs

Pentru întregirea postului de protopop al protopopiatului **Blaj,** publicăm concurs cu termin de 30 zile dela prima apariţie a lui în Telegraful Român.

Beneficii:

1. Salar şi diurnă de protopop dela Stat.

2. Locuinţă în casa protopopească (2 camere, bucătărie, birou, dependinţe, etc).

3. Sesiune parohială de 27 jug. pe teritorul comunei Bucerdea, din care jug. 7 mai puţin productive.

4. Luminatul şi încălzitul biroului protopopesc.

5. Diurnele cuvenite dela vizitaţiile în parohii.

6. Venitele stolare uzitate în parohia protopopească Blaj.

Cel ales şi instituit, pe lângă îndeplinirea obligaţiunilor de protopop, va predica în Dumineci şi sărbători şi va inspecta învăţământul religios în şcoalele primare din protopopiatul Blaj.

Cererile de candidare şi concurs, însoţite de actele necesare, se vor trimite pe adresa Consiliului arhiepiscopesc în Sibiu.

Sibiu, din şedinţa plenară, a Consiliului arhiepiscopesc, ţinută la 10 Martie 1947.

Consiliul arhiepiscopesc

Nr. 3717/1947 (20) 2—3

Concurs

Pentru întregirea postului de protopop al protopopiatului **Avrig**, publicăm concurs cu termin de 30 zile dela prima apariţie a lui în Telegraful Român.

Beneficii:

1. Salar şi diurnă de protopop dela Stat.

2. Chiria pentru locuinţa protopopului va fi plătită de parohie, până la transformarea şcoalei confesionale în casă parohială.

3. Sesiune parohială 2 jugăre pământ.

4. Venitele stolare uzitate în parohia Avrig I.

5. Diurnele cuvenite dela vizitaţiile în parohii.

Cel ales şi instituit, pe lângă îndeplinirea obligaţiunilor de protopop, va predica în Dumineci şi sărbători şi va inspecta învăţământul religios în şcoalele primare din parohiile protopopiatului Avrig.

Cererile de candidare şi concurs, însoţite de actele necesare, se vor trimite pe adresa Consiliului nostru arhiepiscopesc în Sibiu.

Sibiu, din şedinţa secţiei plenare a Consiliului arhiepiscopesc, ţinută la 10 Martie 1947.

Consiliul Arhiepiscopesc

Nr. 2550/1947. (13) 3—3

Concurs

Pentru întregirea postului vacant de protopop al protopopiatului **Sfântul Gheorghe** publicăm concurs cu termin de 30 zile dela prima apariţie a lui în Telegraful Român.

Beneficii:

1. Salar şi diurnă dela Stat.

2. Diurnele cuvenite la vizitaţiile în parohiile din protopopiat.

3. Locuinţă în casele protopopeşti constătătoare din 6 camere şi bucătărie.

4. Sesiune protopopească 30 jugăre pământ arabil şi de cosit pe hotarul comunei Aninoasa.

5. Venitele stolare dela parohia protopopească Sf. Gheorghe I.

Indatoriri:

Cel ales şi instituit protopop-paroh, pe lângă îndeplinirea atribuţiunilor protopopeşti, va conduce şi Oficiul parohial din Sf. Gheorghe, va predica, va catehiza în Sf. Gheorghe, până când se va întregi şi parohia a doua şi va inspecta învăţământul religios din parohiile protopopiatului.

Cererile de candidare şi concurs, însoţite de actele necesare, vor fi trimise pe adresa Consiliului arhiepiscopesc în Sibiu.

Sibiu, din şedinţa plenară a Consiliului arhiepiscopesc, ţinută la 10 Martie 1947.

Consiliul Arhiepiscopesc

Nr. 2550/1947. (14) 3 - 3

Concurs

Pentru întregirea postului de protopop al protopopiatului **Agnita**, publicăm concurs cu termin de 30 zile dela prima apariţie a lui în Telegraful Român.

Beneficii:

1. Salar şi diurnă de protopop dela Stat.

2. Locuinţă în casa protopopească.

3. Sesiune parohială de $18^1/_2$ jugăre, arătură, fânaţ şi păşune.

4. Diurnele cuvenite dela vizitaţiile în parohii.

5. Venitele stolare uzitate în parohia protopopească Agnita I.

Indatoriri:

Cel ales şi instituit pe lângă îndeplinirea obligaţiunilor de protopop, va predica în Dumineci şi sărbători şi va inspecta învăţământul religios în şcoalele primare din parohiile protopopiatului Agnita.

Cererile de candidare şi concurs, însoţite de actele necesare, se vor trimite pe adresa Consiliului nostru arhiepiscopesc în Sibiu.

Sibiu, din şedinţa plenară a Consiliului arhiepiscopesc, ţinută la 10 Martie 1947.

Consiliul Arhiepiscopesc

Nr. 83/1947. (15) 2—3

Concurs

Pentru întregirea parohiei vacante de cl. III-a **Peştera,** protopopiatul Băiţa, se publică concurs cu termin de 30 zile dela prima apariţie în Telegraful Român.

Venitele împreunate cu acest post:

1 Salarul dela Stat.

2. Casă parohială în natură, compusă din 2 camere şi 1 bucătărie.

3. Folosirea cimitirului — iarba şi fructe — în suprafaţă de 1 jugăr.

4. Sesiune parohială 2 jug. arător.

5. Una soarte de lemne anual din pădurea parohiei, aprobată de Ocolul silvic.

6. Câte un ddal porumb sfârmit dela circa 80—90 familii, ori echivalentul în bani dela ceice nu au cereale.

Pe lângă îndatoririle generale, cel ales va face gratuit catehizaţia în şcoala primară şi va predica regulat în Dumineci şi sărbători.

Cererile de concurs, însoţite de actele necesare şi de binecuvântarea arhierească de candidare, se vor trimite în termin, Oficiului protopopesc ortodox român din Băiţa.

Concurenţii se vor prezenta în parohie pentru a servi, predica şi a face cunoştinţă cu poporul, cu prealabila încuviinţare a Oficiului nostru protopopesc.

Băiţa, la 12 Martie 1947.

Oficiul protopopesc ort. rom. Băiţa în înţelegere cu Cons. paroh. din Peştera.

Dumitru Secărea
protopop.

Nr. 113/1947. (4) 3—3

Concurs

Pentru întregirea parohiei vacante de clasa III **Chirpăr** din protopopiatul Agnita, jud. Târnava Mare, se publică concurs cu termin de 30 zile dela prima apariţie în Telegraful Român.

Venitele împreunate cu acest post:

1. Salar dela Stat.

2. Casă parohială cu trei încăperi, bucătărie de vară, grădină şi toate supraedificatele în stare bună.

3. Sesiunea parohială: 21 jug. arător şi fânaţ. Folosirea cimitirului.

4. Una soarte lemne de foc în pădurea comunală — cca 12 m. steri. Fasonatul şi transportul lemnelor priveşte pe paroh.

5. Venitele stolare obişnuite în protopopiat.

Cel ales va predica în Dumineci şi sărbători şi va face catehizaţia în şcoala primară.

Cererile de concurs însoţite de actele necesare şi autorizaţia de-a candida dela P. Ven. Cons. arhiep., se vor înainta în termin Oficiului protopopesc Agnita.

Concurenţii se vor prezenta în parohie cu încuviinţarea Oficiului protopopesc la termenul fixat, pentru a sluji şi predica în biserică şi a face cunoştinţă cu credincioşii.

Agnita, 23 Ianuarie 1947.

Oficiul protopopesc din Agnita în înţelegere cu consiliul parohial din Chirpăr.

Chirion Marcu
protopop

Nr. 6/1947. (5) 3—3

Concurs

Pentru completarea parohiei vacante de cl. III **Abuş,** din protopopiatul Târnăveni, jud. Târnava-Mică, se publică concurs cu termin de 30 zile dela prima apariţie în Telegraful Român.

Beneficii împreunate cu acest post:

1. Salar dela Stat.

2. Sesiune parohială 12 jug. arător, 5 jug. fânaţ şi folosinţa unui jug. cimitir. In total 18 jug. teren de calitate bună.

3. Casă parohială, 2 camere şi bucătărie de iarnă, precum şi bucătărie de vară. In curte se află toate supraedificatele gospodăreşti în stare bună.

4. Stola uzitată în parohie.

Indatoriri: Cel ales va catehiza regulat în şcoala primară şi va predica în fiecare Duminecă şi sărbătoare şi va administra normal filiile.

Cererile de concurs însoţite de toate actele necesare şi autorizaţia de candidare dela Prea Ven. Cons. arhiep. se vor înainta în termin la Oficiul protopopesc ort. rom. din Târnăveni, jud. Târn.-Mică.

Concurenţii se vor prezenta în parohie într'o zi de Duminecă sau sărbătoare, cu încuviinţarea prealabilă a Oficiului protopopesc, pentru a face cunoştinţă cu credincioşii.

Târnăveni, la 1 Februarie 1947.

Oficiul protopopesc ort. rom. din Târnăveni n înţelegere cu Cons. parohial din Abuş.

Gheorghe Oprean
protopop

Nr. 212/1947. (9) 3—3

Concurs

Pentru întregirea parohiei vacante de clasa I-a **Mediaş II** din protop. Mediaş, se publică concurs cu termin de 30 zile dela prima apariţie în Telegraful Român.

Beneficii şi îndatoriri:

1. Salar dela Stat.

2. Casă parohială.

3. Sesiune parohială 9 jug. 1000 st. p. arător şi fânaţ.

4. Grădină.

5. Stola uzitată în parohie.

Cel ales va predica în Dumineci şi sărbători şi va face catehizaţia la şcolile primare Nr. 2 şi Nr. 3.

Cererile de concurs însoţite de actele prescrise şi de binecuvântarea arhierească de candidare se vor trimite Oficiului protopopesc din Mediaş. Concurenţii se vor prezenta în parohie, pentru a predica, servi şi a face cunoştinţă cu poporul — numai cu încuvlinţarea Oficiului protopopesc.

Mediaş, 10 Noemvrie 1946.

Oficiul protopopesc ort. român în înţelegere cu Consiliul parohial

Ioan Crăciun
protopop

„CASSA DE PĂSTRARE"
Institut de Credit şi Economii, Societate Anonimă în Sălişte. — Capital Lei 5.000.000
Registrul Bancar Nr. 9 din 1934

Extras

din procesul verbal al Adunării generale ordinare din 7 Aprilie 1947

Adunarea generală ordinară în unanimitate:

1. Aprobă darea de seamă a Consiliului de Administraţie asupra gestiunii anului 1946;

2. Aprobă raportul censorilor;

3. Aprobă bilanţul şi contul de profit şi pierdere, încheiate la 31 Decemvrie 1946, dând descărcare Consiliului de Administraţie şi censorilor de gestiune.

4. Aprobă distribuirea beneficiului net, conform propunerii Consiliului de Administraţie pe lângă fixarea dividendului la Lei 50·— de acţiune netto.

5. Realege în Consiliul de Administraţie pe acţionarul Ioan D. Bârsan cu mandat de 7 ani;

6. Realege ca activi în Consiliul de censori pe acţionarii Bârsan Antipa, contabil autorizat, Gherman Antonie şi Iosof Constantin, iar ca supleanţi pe acţionarii Câmpean Dumitru, Moga Dumitru şi Popa N. Nicolae, toţi cu mandat de un an.

7. Aprobă censorilor titulari o remuneraţie lunară de Lei 15.000·— şi censorilor supleanţi de Lei 10.000·—

8. Fixează marcele de prezenţă pentru membrii Consiliului de Administraţie la Lei 10.000· — de şedinţă.

(23) 1—1 **Consiliul de Administraţie**

„CASSA DE PĂSTRARE"
Institut de Credit şi Economii, Societate Anonimă în Sălişte. — Capital Lei 5.000.000
Registrul Bancar Nr. 9 din 1934.

Bilanţ anual

încheiat la 31 Decemvrie 1946

Aprobat de adunarea generală ţinută la 7 Aprilie 1947

Activ. Cassa numerar efectiv 7.424.139 Lei; Disponibil la bănci în ţară Lei 350.110; Portofoliul de Titluri: Titluri româneşti: 1. Cu venit fix: Efecte publice v. n. 215.500. In portofoliu v. r. lei 188.800; 2. Cu venit variabil: Acţii necotate la bursă v. n. 727.000. In portofoliu v. r. 405.326; Total lei 594126; Portofoliu de scont: Plătibil în ţară: a) Cambii fără garanţii lei 3.740.000; b) Cambii garantate cu efecte lei 7.000.000; Cambii garantate cu ipoteci lei 19.300.000; Totat lei 30.040.000; Creanţe în conversiune conform legii din 7 Aprilie 1934, în portofoliu lei 426.632; Imobile: a) pentru uzul propriu lei 600.000; alte imobile lei 6.398.465; Total lei 6.998.465; Mobilier lei 508.917; Conturi diverse debitoare lei 631.000; Conturi tranzitorii debitoare lei 360.513; Totalul activului lei 47.333.902.

Conturi de ordine. Cauţiuni statutare lei 200.000; Ipoteci cesiuni şi garanţii diverse lei 34.469.600; Depozite de titluri şi alte valori în păstrare lei 767.172; Total lei 35.436.772.

Pasiv. Capital social lei 5.000.000; Fond de penzii şi ajutor al funcţionarilor lei 157.500; Depuneri spre fructificare din ţară: 1. Cu livrete de economii nomivative dar plătibile la purtător: La vedere lei 303.000; Pe termen lei 7.000.000; 2 Nominative pe livrete de economii: la vedere lei 2.460.233; Pe termen lei 24.205.000. Total 33.968.023 lei; Creditori din ţară; Creditori neredu şi, noi, pe termen lei 4.913.398; Conturi diverse creditoare lei 378.806; Conturi tranzitorii creditoare lei 1.746.442; Beneficiu net lei 1.169.643. Totalul pasivului lei 47.333.902.

Conturi de ordine. Deponenţi de cauţiuni statutare lei 200.000; Deponenţi de ipoteci, cesiuni şi garanţii diverse 34.469.600 lei; Deponenţi de titluri şi alte valori în păstrare lei 767.172. Total lei 35.436.772.

Contul Profit şi Pierdere. Debit. Cheltueli de administraţie: a) Salarii şi penzii lei 3.455.496; b) Diverse lei 1.764.663; Total lei 5.220.159; Impozite şi taxe 2 224.859 lei; Dobânzi plătite: a) La depuneri lei 710.404; La alţi creditori lei 275.855; Total lei 986.259; Beneficiu net lei 1.169.643. Total lei 9.600 920.

Credit. Dobânzi încasate: a) Dela portofoliu de scont lei 1.625.349; b) Dela debitori lei 458 933; Total Lei 2.084.282; Comisioane încasate lei 1.456.991; Venitul portofoliului de titluri: din cupoane exigibile lei 41.745; Venitul imobilelor lei 744.696; Beneficii diverse lei 217.737; Incasări din creanţe amortizate lei 5.055.469; Total lei 9.600.920. (24) 1 1

Consiliul de Administraţie
Consiliul de censori

Redactor responsabil: Preot Dr. CORNELIU SÂRBU

Editura şi tiparul Tipografiei Arhidiecezane. Sibiu.

ANUL XCV SIBIU, 11 Maiu 1947 Nr. 17—18

Telegraful Român

Organ național-bisericesc. Intemeiat în 1853 de Mitropolitul Andreiu Șaguna

Abonamentul: pentru parohii cl. I Lei 150.000; cl. II Lei 120.000; cl. III Lei 100.000. Particulari Lei 100.000. Autorități și străinătate Lei 150.000. De sprijin Lei 200 000. Pentru America 10 Dolari.

Articole și corespondențe se adresează REDACȚIEI Telegra ul Român Sibiu strada Mitropoliei Nr. 45. — Articole nepublicate nu se înapoiază. — Scrisori nefrancate se refuză.

Prețul inserțiunilor un cm.² 800 Lei pentru odată, dacă se publică de mai multe ori se dă rabat corespunzător

Abonamentele și inserțiunile se adresează ADMINISTRAȚIEI foii Telegraful Român, Sibiu, strada Mitropoliei Nr. 45

BIBLIOTECA CENTRALĂ ARHIEPISCOPIA SIBIIU

† Iconom stavrofor Dr. GH. CIUHANDU

In Ziua Muncii din acest an a fost înmormântat în Arad unul din cei mai harnici muncitori intelectuali români, consilierul-referent cultural pensionat al episcopiei Aradului, președintele Asociației preoțimii ortodoxe ardelene, membru de onoare al Academiei Române, membru în Congresul național-bisericesc și 'n Consistorul mitropolitan, fost senator, etc., iconomul stavrofor *Dr. Gh. Ciuhandu.*

Vestea morții lui, în 29 Aprilie 1947, la vârstă de 72 de ani fără 6 zile, a întristat multă lume în toată țara, fiind cunoscut și prețuit în toate părțile ei în urma activității sale idealiste, stăruitoare, consecvente și bogate în roade binefăcătoare pentru neam și pentru Biserică. De câțiva ani lupta cu o boală care-l despărțea de masa de scris unde-l atrăgeau câteva scrieri aproape gata.

Tristețea pricinuită de vestea morții lui fu mărită la unii colaboratori mai de aproape ai săi din Sibiu prin imposibilitatea de a participa la funeraliile sale, din cauza greutăților călătoriei.

Ii cinstim despărțirea de noi reamintind în câteva rânduri momentele mai însemnate din viața și activitatea sa.

Născut la 23 Aprilie 1875 în Roșia, jud. Bihor, ca fiul preotului Petru dintr'o veche familie preoțească maramureșeană, absolvă liceul în Beiuș și teologia în Arad în 1896. Fu învățător în Căbești, j. Bihor în 1898—9, apoi în Șiria, jud. Arad, până 'n Ianuarie 1900, când intră practicant în cancelaria episcopiei Aradului. Toamna fu trimis ca bursier al eparhiei Aradului la Facultatea teologică din Cernăuți, pe care o absolvă în 1902. In anul școlar 1902—3 fu profesor suplinitor și prefect de studii la institutul teologic din Arad. In Sept. 1903 plecă iar la Cernăuți și în 23 Aprilie v. 1905 fu promovat doctor în teologie.

Dela 1 Mai 1905 fu referentul secției culturale a Consiliului eparhial din Arad până la pensionarea sa pentru limită de vârstă la 1 Sept. 1939.

Căsătorit cu Octavia Popovici-Deseanu, profesoară, fiica advocatului Ioan Popovici-Deseanu, fruntaș politic, cultural și bisericesc al Românilor arădani († 1892), dădu creștere aleasă copiilor săi: Neaga, Gheorghe (prof. de chimie la univ. din Cluj și inventator), Smaranda și Stanca.

Diacon în 1908, preot și protopop în 1910, iconom stavrofor în 12 Aprilie 1936.

Incepând din anul 1903 publică studii de istorie bisericească, drept bisericesc, liturgică, etc. în reviste și gazete din Arad (Tribuna, Tribuna Poporului, Românul, Hotarul, Biserica și Școala), Sibiu (Rev. Teologică și Tel. Român), București (Bis. Ort. Rom.), Timișoara (Analele Banat., 2—4 1931) Cernăuți (Candela) și Oradea (Legea Rom., Cele Trei Crișuri) și în cărți și broșuri, toate caracterizate prin seriozitate gravă și prin temeinicie solidă, dar și prin pasiunea înfocată a iubirii de neam și de ortodoxie.

Deși ar fi dorit să fie profesor la teologie, având înclinare pentru studiu, nevoia eparhiei de un conducător destoinic, ca înaintașul său Dr. Gh. Popa, la secția culturală, cu grija tuturor școlilor confesionale și a catehizației, mai târziu și alte motive, de cari se plângea, l-au silit să rămână în administrație toată viața. A profesat însă prin scris, prin cuvântări și conferințe, mai mult decât alții dela catedră.

La 1 Dec. 1918, în adunarea din Alba-Iulia pentru proclamarea unirii Ardealului cu regatul român, rugăciunea de mulțumire, citită de episcopul Miron Cristea, a fost compusă de referentul Ciuhandu.

Inf ințându-se în 1919 prin stăruințele profesorului de teologie Dr. Nicolae Bălan: *Asociația clerului ortodox ardelean «Andrei Șaguna»*, protopopul Ciuhandu deveni îndată vicepreședintele ei, iar din 1922 președinte, demnitate păstrată până la moarte, când colaboratorii săi din fruntea asociației spun: «Președinte ca Ciuhandu nu va mai avea asociația noastră!»

La începutul regimului românesc fu decorat cu ordinul «Coroana României» în grad de ofițer. In 1927—8 fu senator liberal, în 1940 senator numit, reprezentând preoțimea. In 1928, deși era senator guvernamental, critică prin discurs tipărit și 'n broșură proiectul Legii Culte'or, întocmit favorabil catolicismului de Al. Lapedatu.

Cercul de activitate strict profesională îngustându-i-se 'n România-Mare prin statificarea școlilor confesionale, desvoltă cu atât mai bogată activitate în cadrul asociației clerului ardelean și 'n domeniul științific literar.

In asociația clerului ortodox ardelean, la congresul dintâi, din 1919, neputând participa, trimise referat despre unificarea bisericii ort. române, citit și aprobat în congres și publicat în Analele asociației.

După al doilea congres, din 1921, în urma morții președintelui V. Saftu, conduce asociația ca vicepreședinte și-i organizează congresul din 1922 în Sibiu cu program special catehetic. Ales președinte de acest congres, formulează astfel deviza asociației: de a ridica nivelul conștiinții preoțești și de a o face să fructifice. Preotul mucenic de ieri să devină preot apostol.

In congresul din 1923, misionar, din Arad, împărți congresiștilor în dar aproape 1000 de cărți și broșuri.

Din 1929, de când s'a înființat în București asociația generală a clerului ortodox român din întreaga țară, președintele asociației ardelene se vede nevoit a lupta pentru păstrarea asociației sale, militând pentru organizarea celei din București ca federație a asociațiilor pe mitropolii.

Din 1930 congresele asociației «A. Șaguna» trimit an de an Ministerului Cultelor moțiuni pentru îndreptarea neajunsurilor bisericești, ca favorizarea în buget a culte'or minoritare, lipsa de drepturi a Academiilor teologice, concordatul, oprirea la Budapesta a fundației Gojdu, reducerea salariilor preoțești, etc.

In congresul din Turda, 3 Sept. 1936, președintele Ciuhandu făcea astfel istoria asociației „A. Șaguna": »Numită după marele mitropolit deschizător de drumuri nouă, organiza'or neîntrecut, a fost inactivată la anul 1919, prin Congresul preoțesc dela Sibiu, după stăruințele Aceluia, care — atunci profesor de teologie și preot — astăzi este Mitropolitul nostru Nicolae.

Din cei 17 ani de existență ai Asociației noastre, numai anii 1920, 1928 și 1932 au rămas fără de congrese anuale. In cursul acestei existențe, Asociația clerului ardelean s'a ocupat în fiecare rând de problemele ce ni se păreau cele mai actuale, începând cu chestia unificării bisericești. Congresele de mai apoi, după problemele de cari s'au ocupat, au avut caracter: catehetic, misionar, liturgic. Altă serie de congrese s'au ocupat de Reforma agrară în raport cu Biserica și Clerul și de Reforma învățământului teologic, ori ne-am încopciat în viața mare bisericească prin congrese comemorative, ca cel dela 1925, comemorând Sinodul ecumenic dela 325, apoi congresul dela 1931, ținut la Alba-Iulia pentru cinstirea memoriei mucenicilor și luptătorilor ortodocși ardeleni din vremea călugărului Sofronie dela Cioara. Tot așa prin congresele din urmă, dela Cluj, Sibiu și Caransebeș, ne-am încadrat în sărbătorile de sfințire a catedralei dela Cluj și de inactivarea «Frăției Ortodoxe Române» și în marele praznic bănățean, având în centrul lui pomenirea marelui episcop Ioan Popasu. De sine înțeles, n'am uitat, la niciunul din aceste congrese, nici de celelalte probleme curente, cari interesau soarta Bisericii și neajunsurile clerului».

Deodată cu pensionarea părintelui Ciuhandu încetează și congresele preoțimii ardelene, ultimele fiind în Târgu-Mureș, 1937 și 'n Timișoara 1938. Cauza a fost și turburarea Europei prin svârcolirile sinucigașe ale Germaniei.

La 11 Noem.. 1943 asociația «A. Șaguna» îi dărui președintelui ei o cruce de aur cu lanț cumpărată din contribuția benevolă a membrilor, din rest și din 10% ale cotizațiilor ordinare constituindu-se *Fondul Dr. Gh. Ciuhandu* pentru premierea lucrărilor de seamă ale preoțimii în cadrul Asociației.

Activitatea științifică literară i-a servit părintelui Ciuhandu în toată vremea pentru cheltuirea plusului de energie ce-i lăsa biroul, iar după pensionare i-a jertfit și anii meniți binemer tatei odihne.

Scrisul său consistent, documentat și pasionat, a tras brazde adânci în domeniul istoriei bisericești române. In vederea acestei activități și-a adunat cu stăruință și jertfe de o viață întreagă, o bibliotecă de vreo 10.000 de volume, alese cu competență, azi adevărată comoară de neprețuit.

Unul din idealurile sale, moștenite dela fostul profesor arădan, istoric valoros, compromis însă mai târziu în politică, V. Mangra, a fost scrierea *istoriei eparhiei Aradului*. Pentru aceasta a lăsat adunat mult material, în parte prelucrat, dar numai în câteva fragmente publicat, restul dorind să-i fie predat ultimului său colaborator, Gh. Lițiu, spre publicare.

In legătură cu preocuparea pentru istoria eparhiei Aradului a organizat în 1929, foarte reușit, serbările iubileu'ui de 100 de ani dela românizarea episcopiei Aradului și a publicat cu acea ocazie cartea: «*Triumful ortodocsiei la Arad*» și extrasele din ea: «*Episcopul Nestor Ioanovici al Aradului*» și «*Doi Ioanovici pe tronul episcopesc al Aradului*».

Roade ale aceleiași preocupări mai sunt: 1. Prefața broșurii documentare: «*Îndreptarea clirosului*» de P. Olde, publicată și în Rev. Teol. Sibiu, 1931; 2. Cartea «*Schițe din trecutul Românilor arădani din veacul XVIII*», cea mai utilă și mai ușor scrisă dintre cărțile sale istorice; 3. *Biografia* antecesorului său, referentul cultural eparhial *Dr. Gh Popa*, Arad, 1934. 4. Cartea «*Episcopii Samuil Vulcan și Gherasim Raț 1830—1840*», expune în peste 700 de pagini mari și dense 10 ani din istoria eparhiei, foarte documentat dar tocmai de aceea mai greu de citit. Premiată de Academia Română ca și vasta monografie din 1940: «*Românii din câmpia Aradului acum 200 de ani*», 256+320 p. mari, cuprinzând și istorie și statistică politică, economică, demografică și etnologică.

Lui i-se datorește partea istorică în impo tntele publicații: C. Petranu: «*Biserici de lemn din județele Arad și Bihor*», Sibiu, 1927 și 1931, tot atât de valoroasă, ca și partea artistică.

Dintre studiile mai mici privitoare la trecutul eparhiei Aradului, amintesc cele din revista Legea Românească: «*Moise Nicoară și Ioan Mihuț la Beiuș*», 16, 1922, «*Un grăitor pomelnic de 200 de ani, dela Velența*», 18, 1930; „*Catavasierul popii Ianăș*", 1934, pag. 200; „*Jalba Pocolanilor*", 7, 1935; „*Școale și lucruri dela Beiuș*", 4 și 9—1939. Cele din Biserica și Școala sperăm să le vedem culese de un biobibliograf local în acea revistă. Moment din trecutul diecezei prezintă și 'n studiul: «*Inceputurile publicisticei bisericești dela Arad, 1869—71*, Arad 1937.

Subdiviziune importantă a preocupărilor sale privitoare la trecutul eparhiei Aradului o formează *cercetarea vechii literaturi manuscrise* din teritorul fost al eparhiei, mai ales din Bihor, continuând și aici, alături de N. Firu și alți cercetători incidentali, ostenelele bune ale lui Mangra. O parte

din rezultate şi le-a publicat în «Tribuna», Oradea 1919 şi 'n «Cele Trei Crişuri», Oradea 1920 şi urm. şi 'n «B. O. R.» Bucureşti, 1941. Un studiu despre liturghiere vechi îl avea aproape gata ultima dată când l-am vizitat, în 1946.

Atunci îmi oferea spre prelucrare vastul material adunat cu privire la *prozelitismul catolic între Români.* Această problemă a format a doua preocupare principală a sa ca istoric. In această direcţie, pe lângă multe pagini şi 'n cărţile induse mai sus, a publicat 10 broşuri în biblioteca «*Lavatra sufletească a Neamului*», Arad, 1924—28 şi următoarele scrieri: «*Încreştinarea Ungurilor*», în «Tribuna», Arad, 1903, «*Ritul răsăritean pe teritorul ungar*», în «Candela» Cernăuţi 1907; „*Maghiari greco-catolici şi liturghie maghiară*", «Rev. Teol» Sibiu 1911; «*Un popor pierdut: Armenii din regatul ungar*», «R. T.», 6—8/1912; «*Organizarea bisericii naţionale maghiare*», «R. T.», 1, 1912; „*Schisma românească sau unirea cu Roma*», Sibiu 1920; «*Români ortodocşi şi uniţi români*», Sibiu 1921; «*Papism şi ortodoxism în Ardeal*», Arad, 1922; „*Din trecutul catolicismului în Ardealul românesc*", «B. O. R.» şi «L. R.» 1924; «*Unul din sfinţii lor: Iosaphat Kunţevici*», «R. T.» 2—1924; «*Un neam şi un suflet*», Arad 1925; «*Rutenii unguri şi sugrumarea lor prin unire*», „B. O. R.» 1927; «*Patronatul eclesiastic ungar şi drepturile Statului Român*», Arad 1928; „*Suveranitatea şi solidaritatea naţională şi legea cultelor*", Bucureşti 1928; „*Bălgradule românesc*", Arad 1929; «*Braşovul, cetate a ortodoxiei româneşti*», Arad 1930; «*Călugării Visarion şi Sofronie*», Sibiu 1932; «*Episcopul S. Vulcan prigonitor*», «R. T.» Sept. 1934; „*Ortodoxia românească*", «R. T.» Iulie 1935; „*Câteva cuvinte actuale despre sf. Biserică*", Brad 1937; „*Problema săcuiască sub raport confesional*", Sibiu 1938 (din (R. T.); „*In legătură cu sinodul dela Florenţa*", «R. T. 1939 şi articole în «Bis. şi Şc»; („*Cum îşi sporeşte credincioşii episcopia unietă din Lugoj*" şi „*Alba-Iulia*", şi 'n extras, 1938) «Legea R.»; „*Episcopiile latine din Ardeal*", 50 - 1923; „*Pius IX şi răsăritenii*", 8—9/1937 etc.

Polemicii sale viguroase şi demne «Unirea» blăjeană îi răspundea prin batjocuri ieftine, numindu i argumentele; «chinezeriile lui Ciu-Han-Du», iar Curia romană l-a pus la index.

La grupul biografiilor de oameni cărora le datorea ceva, pe lângă a lui Gh. Popa, a mai scris (în R. T. 10—1922) panegiricul profesorului de istorie dela Cernăuţi *Eusebiu Popovici*: „*Câteva cuvinte în jurul îndeplinirii scaunului episcopesc dela Arad*", Arad 1935 şi istoria alegerii *Mitropolitului Dr. Nicolae Bălan* (R. T. 5—1940 şi'n volumul omagial). Biografia socrului său a scris-o colaboratorul său Ed. Găvănescu.

In domeniul dreptului şi al organizării Bisericii: „*Şcoala noastră poporală şi darea culturală*", Arad 1918; „*Impreunarea Bisericilor ortodoxe române din România-Mare şi raportul cu Statul*", Arad 1919; „*Reorganizarea mitropoliei transilvane*", Arad 1920; „*Reorganizarea centrelor ierarhice şi unificarea bisericească*" Bucureşti 1923 (din «B. O. R»); „*Inapoi la apostolie! sau portiţele canonice ale Statutului Organic*", în R. T. 4—11 1924; „*Conferinţa eparhială dela Arad din 1906*", în «Bis şi Şc.» 1925; „*Memoriul conferinţei mixte dela Timişoara*", Arad 1929; „*Catedrala întregirii Neamului*", «R. T.» 1935, p. 429; „*Numirea şi rosturile catedralelor*", «R. T.» 7, 1937; „*Despre unirea Bisericii anglicane cu Bisericile ortodoxe*', Arad 1937; „*Chestiunea federalizării asociaţiilor preoţeşti ortodoxe române din România*", Sibiu 1940; „*Gânduri de reorganizarea profesională unitară a preoţimii din patriarhia română*", Arad 1942, etc.

Studii despre erezii, secte şi concepţii religioase populare române: „*Bogomilismul la Români*", «R. T.» 3—9, 1914 şi 1, 1933; „*Credinţa despre draci*", «R. T.» 4, 1922; „*Icoane din viaţa făţarnică a baptiştilor*", Arad 1937.

Scrieri liturgice şi moralizatoare: „*Sf. Mărturisire şi sf. Cuminecătură*", „*Mântuirea mea-Dumnezeu*", *Sf. Liturghie, Carte de rugăciuni şi cântări*, (Bibl. »Indemnuri duhovniceşti», Arad 1934—1938), *Calea vieţii şi calea morţii* (Bibl. creştinului ortodox, Arad 1925).

Istorie literară bisericească: *Licăriri de românism în vechea biserică a Românilor*, R. T. 10, 1914; 3, 1916; *Cărţile de afurisenie sau blestem din Ardeal*, Sibiu R. T. 1927 şi 1930, etc.

Alegerea de membru onorar al Academiei Române a fost încoronarea justă a bogatei sale activităţi ştiinţifice literare.

Coroana adevărată, pentru care a sfârşit alergarea unei vieţi de luptă bună, de păzire a credinţii şi a virtuţii, de hărnicie şi de cinste, o va dobândi dela Judecătorul ceresc, spre tronul Căruia a plecat cu justă încredere.

ŞT. LUPŞA

Impresii şi constatări pe marginea unor conferinţe

Cam pe la mijlocul lunii Ianuarie, anul în curs, s'au remarcat la vitrine şi lipite pe zidul unor clădiri de seamă, nişte frumoase şi atrăgătoare afişe verzi, roz şi albastre, cu textul: „Academia teologică Andreiană", organizază o serie de conferinţe în ciclul „Biserica şi Viaţa", care vor avea loc în fiecare Duminecă, orele 11·30, conform următorului program, începător cu Dumineca din 19 Ianuarie: „Profetul Ieremia în faţa vieţii", de Profesor Dr. Nicolae Neaga, rector, urmând ca în alte zece conferinţe, toate cu subiecte variate, dar tot mai interesante, ţinute de distinşi conferenţiari cu reputaţie morală şi culturală perfect consolidată.

In sinea mea, mi-am zis: aşi vrea să iau parte la toate aceste conferinţe — Doamne ajută-mi să fiu sănătos, să pot să-mi împlinesc această dorinţă — ţinând seamă de timpul ce avea să treacă, 19 Ianuarie—20 Martie, parte în miez de iarnă.

Mulţumesc bunului nostru Dumnezeu, că mi-a ajutat, m'a învrednicit şi am putut lua astfel parte, cu toată osârdia cuvenită, în mod regulat, *absolut la toate aceste conferinţe până astăzi.*

Daţi-mi voie mie smeritul creştin ortodox, pasionat şi sincer iubitor al sfintei Biserici şi credinţe creştine ortodoxe, ca unul ce am trăit până astăzi, în această credinţă 63 ani, ce i-am împlinit, cu voia lui Dumnezeu, doua zile înapoi, daţi-mi voie mie fost slujitor în administraţia Ţării, timp de 38 ani, neîntrerupţi, după ce am trecut prin toate gradele ierarhice de carieră, prin muncă cinstită şi nu prin politică, ajungând la gradul cel mai înalt de Secretar de Ţinut, în ultimii doi ani de carieră, fiind Inspector General Administrativ al Circ. a X-a Sibiu, pe patru judeţe: Sibiu, Făgăraş, Tr.-Mare şi Tr.-Mică — cum am zis, daţi-mi voie mie să exprim o sinceră şi obiectivă apreciere asupra acestor conferinţe:

I. Conferinţele, începând cu cea dintâi din ziua de 19 Ian. acest an şi continuate până la a 11-a cea de astăzi, au fost tratate, una după alta, cu o remarcată elocvenţă, de autori, toţi reputaţi şi distinşi conferenţiari, fiecare având specificul ei, lăsând în minţile noastre, ale auditorilor vârstnici şi tineri, amintiri plăcute şi contribuind în o largă măsură, chiar la îmbogăţirea cunoştiinţelor.

Intr'un cuvânt conferinţele ce s'au perindat în această istorică Aulă a Academiei Teologice „Andreiane" din Sibiu, în timpul dela 19 Ianuarie la 30 Martie 1947, au fost interesante şi instructive din toate punctele de vedere.

II. Aceste frumoase conferinţe au fost şi mult sugestive şi anume:

Am trăit în această epocă de timp, aproape 2½ luni, în mare parte a timpului, în plină iarnă, cu ger, zăpezi, viforе, ploi, etc. absolut deplin sănătos, cu credinţa că bunul Dumnezeu m'a proteguit, pentrucă am luat parte la aceste alese conferinţe.

In zilele de conferinţe, sfintele Dumineci, din zorii zilei, când mă deşteptam, mă simţeam mai voios, mai împuternicit şi în închinăciunea dimineţii, rugam pe Dumnezeu, să mă învrednicească a fi sănătos şi a putea lua parte la conferinţa acelei zile.

După conferinţă, petreceam ziua cu multă voioşie şi în fiecare din aceste zile, cum s'a petrecut mersul vieţii, am remarcat ori o veste bună, ori o mulţumire ce am avut, ori o faptă bună ce am putut face — seara aşezându-mi capul pe perină cu satisfacţiune şi mulţumind Atotputernicului Dumnezeu, că mi-a hărăzit o frumoasă sfântă Duminecă.

III. O puternică sugestie ce am avut după aceste frumoase conferinţe, sprijinită şi pe gânduri ce mă preocupă de peste cinci ani, de când am venit aici şi cunosc frumoasa viaţă din mândrul nostru Ardeal, este aceea de-a ruga pe marele şi Atotputernicul Dumnezeu — acum după ce în curând vom avea şi ratificarea Tratatului de pace — să ne hărăzească împlinirea unui mare vis de demult şi mult dorit: *Unirea tuturor Românilor creştini ortodocşi şi uniţi* — într'o singură sfântă Biserică ortodoxă.

Să mergem cu gândul înapoi iar la o mare unire a fraţilor români, Munteni şi Moldoveni, când în toate unghiurile ambelor Principate se striga şi se spunea: „Unde-i unul nu-i putere, la nevoi şi la durere, unde-s doi puterea creşte şi duşmanul nu sporeşte. Eu ţi s frate, tu-mi ieşti frate şi'n noi doi un suflet bate", iar noi acum să adăugăm: vin la matcă cu grăbire, s'o reîntregim dintr o ochire.

Imi fac o plăcută datorie şi socot că mă aprobaţi cu toţii, dragi ascultători, să rugăm pe Inalt Prea Sfinţia Sa, mult preţuitul nostru arhiepiscop şi mitropolit al Ardealului, Nicolae, să primească respectuoasele noastre mulţumiri, pentrucă a binevoit a binecuvânta, a aproba şi a patrona organizarea acestor interesante conferinţe, în cadrul ciclului, el însuşi vădit sugestiv „Biserica şi Viaţa", încurajându-ne prin prezenţa Inalt Prea Sfinţiei Sale, la aceste prea frumoase conferinţe.

Se cuvine să mulţumim P. C. Părinte rector Dr. Nic. Neaga, pentru organizarea acestor conferinţe, care cu multă osârdie, s'a ocupat zi de zi, 11 sf. Dumineci şi cu buna lor gospodărie, remarcându-se pe figura sa, zâmbetul agreabil ce-l caracterizează, pentru mulţumirea ce o simţia, văzând că şi conferinţa zilei trecute a plăcut şi a interesat pe onoraţii ascultători.

Se cuvine să mulţumim din toată inima distinşilor conferenţiari autori ai celor 11 conferinţe, toţi cu o reputaţiune perfect consolidată din toate punctele de vedere, în lumea noastră creştină ortodoxă şi în lumea intelectuală, remarcându-se o aprofundată şi judicioasă pregătire în studiul subiectelor conferinţelor expuse. Toţi aceşti aleşi conferenţiari au dreptul să culeagă cu prisosinţă satisfacţiunea mulţumirii sufleteşti, că ştiu să-şi facă datoria de buni îndrumători ai tinerilor studenţi universitari.

Se cuvine să mulţumim tuturor dlor Profesori şi d-nelor Profesoare, conducători ai corurilor, cari au completat ornamentarea acestor conferinţe, prin frumoasele cântări ce-au executat cu dragii studenţi, elevi şi eleve. Se cuvine să mulţumim întregului corp şcolar — studenţi, elevi şi eleve, cari cu o vădită voioşie s'au întrunit şi ascultat aceste conferinţe, cu o remarcabilă bunăvoinţă spre a contribui astfel la o înfrăţire culturală.

Se cuvine să facem şi remarca profundei noastre admiraţiuni pentru frumoasa impresie ce a produs impunătoarea alcătuire a corului „Orfeu", prin perfecţiunea şi modul distins cum a executat bucăţile cântate, cor în care dau concursul aleşi şi preţuiţi intelectuali ai Sibiului, sub măiastra conducere a simpaticului prof. Ilie Micu, cărora le aducem deosebite mulţumiri pentru sacrificiile ce le fac..

N. Rădulescu-Dobrogea,
Insp. Gen. Adm. i. p. fost prefec

Sprijiniţi cu drag

Telegraful Român

Organul lui Şaguna din 1853

Din viaţa creştinătăţii

— Delegaţia trimisă de Consiliul ecumenic al Bisericilor la Bisericile ortodoxe a Greciei şi a Orientului-Apropiat, s'a reîntors mulţumită din misiunea ei. Ea a avut sarcina de-a examina chestiunea colaborării acestor Biserici la mişcarea ecumenică şi a reprezentării lor la cea dintâiu adunare a Consiliului ecumenic în anul 1948. Răspunsuri favorabile i-au dat Biserica Greciei, un comitet al sf. Sinod al patriarhatului ecumenic de Constantinopol, patriarhatele Antiohiei şi Alexandriei ca şi patriarhatul copt al Egiptului.

Situaţia politică nestatornică n'a îngăduit delegaţiei să meargă la patriarhatul de Ierusalim, după cum intenţionase. La Cipru nici-o decizie oficială nu-i posibilă înainte de alegerea noului arhiepiscop şi sinod, dar delegaţia a fost primită în mod cordial de mitropolitul Cirenei, în absenţa locţiitorului, mitropolitul de Pafos, pe care însă l-a putut vizita la Londra. Amândoi au asigurat delegaţia de sprijinul lor.

— In răstimp de 6 luni, şi anume începând cu Sept. 1946, 2000 de misionari americani şi canadieni s'au reîntors la câmpurile lor de misiune din Extremul Orient. Organizarea acestei reîntoarceri în masă revine Conferinţei misiunilor streine ale Americei de Nord.

— Comisiunea pentru o pace dreaptă şi durabilă a Consiliului federal al Bisericilor Americii a autorizat formarea unui comitet care va fi însărcinat cu studierea chestiunii tratatului de pace cu Germania. El va examina problemele pe care le pune elaborarea acestui tratat de pace şi va prezenta recomandări Comisiunii.

— In sânul Institutului ruso-american din New-York s'a format un comitet interbisericesc, care a publicat o declaraţie ce subliniază că astăzi creştinii vor fi judecaţi moralicește asupra „a ceea ce vor face atât în domeniul cugetării cât şi în acela al acţiunii, în favoarea relaţiunilor ruso-americane".

„Dacă popoarele St. Unite şi ale Uniunii Sovirtice păstrează un spirit de cooperaţie amicală şi de admiraţie mutuală pacea va putea fi păstrată. Dar suspiciunea, teama şi ura nu fac decât să crească între aceste două popoare, un olocaust atomic şi o dreaptă afurisenie le va fi consecinţa inexorabilă".

— Cu prilejul celei de a doua conferinţe anuale a Departamentului de Reconstrucţie al Consiliului ecumenic, ţinute la Chexbres (Elveţia) între 13—15 Martie c., s'a declarat printre altele: „Bisericile lumii sunt azi mai dornice de-a colabora unele cu altele decât în orice alt moment al istoriei lor dela desbinarea Reformei"; „Dacă înainte de războiu mişcarea ecumenică fusese mai ales o mişcare de gândire şi de discuţie, ea a devenit acum o mişcare de slujire şi de acţiune".

— Dr. R. Barstow, directorul lui „Church World Service" a subliniat că între creştini nu poate fi chestie de-a „da" sau de-a „primi", ci numai de a „împărţi".

— In 25 Martie c. a avut loc şedinţa de încheiere a celui de-al doilea curs al Institutului ecumenic din Boney (lângă Geneva), care a întrunit 38 de tineri teologi din 15 ţări.

Secretarul general al Consiliului ecumenic al Bisericilor, dl Visserst Hooft, a spus într'o alocuţiune: „Fiecare dintre voi va trebui să meargă în parohia sa însufleţit de hotărîta intenţie de-a introduce într'ânsa un nou spirit ecumenic.

— Părintele Livinus din Belgia, a cerut mai marilor săi îngăduire să intre ca muncitor în minele de cărbuni dela Montigny, pentru ca în felul acesta să aducă mai uşor pe mineri la Hristos. Multă vreme a rămas necunoscut. Era tovarăşul „Alberi". Abia târziu aflară tovarăşii săi că e preot şi începură a îndrăgi Biserica.

Subliniind acest fapt, ne îngăduim să facem adausul, că şi pământul Ortodoxiei româneşti cunoaşte — încă din anii trecuţi — din proprie experienţă, astfel de procedeie de pastoraţie excepţională.

— Ziarul „Jurnalul de dimineaţă" din 25 Martie c., ne informează: „Biserica romano-catolică a fost aspru criticată în congresul Bisericilor evanghelice, care se ţine a Oxford".

Grija pentru orfelinatul nostru

Zilele trecute, I. P. Sf nostru Mitropolit *Nicolae* a primit următoarea scrisoare din Banat:

„I. P. Sf. Stăpâne,

Din prilejul Sf. Sărbători ale Invierii Domnului, copiii din parohia Bichigi şi-au îndreptat din nou gândul şi dragostea spre copiii orfani găzduiţi la Sibiu, în casa Bisericii, şi le-au trimis prin mine modestul dar de 65 ouă, pe care nădăjduim că le au primit.

Prin această scrisoare trimitem orfanilor neamului nostru şi salutul de biruinţă creştină asupra morţii şi tuturor necazurilor, de:

Hristos a înviat!

Bichigi, 24 IV 1947.

Al I. P. Sf. Voastre prea plecat şi supus fiu sufletesc
Preot Dumitru Mereţ
Bichigi, of. Făget, jud. Severin".

Cât de mişcătoare este această scrisoare a C. părinte Mereţ şi cât de pilduitoare fapta copiilor din Bichigi, cari deşi departe de Sibiu, aflând prin părintele lor sufletesc de orfelinatul Arhiepiscopiei noastre, au strâns de Paşti câteva zeci de ouă, le-au dus duhovnicului lor, care cu dragoste le-a trimis la Sibiu, la orfanii neamului. Darul nu este mare, dar semnificaţia lui e minunată.

El a isvorît din dragostea curată şi din generozitatea caldă a C. preot Mereţ şi a copilaşilor din Bichigi. Le mulţămim călduros şi pe această cale şi-i rugăm să ne ierte că ne-am îngăduit de-a da publicităţii fapta lor bună.

In legătură cu aceasta ne adresăm *„iară şi iară"* către cucernica preoţime din cuprinsul Arhiepiscopiei noastre şi-i aducem aminte de grija pe care trebuie s'o aibe pentru orfelinatul nostru.

Incepându-şi acţiunea de ocrotire a orfanilor încă din iarna anului 1945-1946 aşezământul nostru trebuie să lucreze înainte, zi de zi, săptămână de săptămână, lună de lună, an de an! Biserica a cules cu dragoste pe orfanii fără ocrotire de prin sate şi oraşe, le-a gătit casă bună şi vatră caldă de ocrotire, se îngrijeşte permanent de întreţinerea, îmbrăcămintea şi educaţia copilaşilor din orfelinat, priveghează asupra lor cu grije, pe de altă parte orfanii primiţi şi ocrotiţi în casa Bisericii şi-au pus toată încrederea în căminul lor, încât şi-au redobândit siguranţa de sine şi întreaga nădejde de viitor pe aceşti copii, nu-i mai putem părăsi acum. Cu toţii ne-am luat faţă de ei o mare răspundere şi avem obligamentul moral să-i creştem şi să-i ocrotim ani şi ani dearândul, până-i vom da vieţii ca pe nişte elemente folositoare.

Din aceste consideraţiuni, grija preoţimii şi-a poporului nostru pentru pentru ei, nu trebuie să înceteze. Suntem foarte mulţămitori faţă de felul în care, până 'n prezent s'a răspuns la apelurile noastre şi nu ne îndoim că şi în viitor vom fi ascultaţi.

In afară de darul venit din Banat de sf. sărbători ale Paştilor, am mai primit daruri pentru orfani din următoarele parohii: Sălişte 175, ouă; Aciliu 90 ouă; Galeş 50 ouă; Vale 25 ouă; Vingard 133 ouă; Gurarîului 212 ouă şi 3 miei; Hetur 200 ouă; Vorumloc 128 ouă şi 3 miei; Tilişca un miel şi şi 105 ouă; Pianul de jos 36 ouă şi 12 cozonaci; Avrig 161 ouă; Protopopiatul Agnita 1052 ouă; Şugag 123 ouă; Nocrich 140 ouă; Mag 100 ouă. Tuturor le aducem mulţămiri.

REFERENT

C. preoţi să stea în fruntea mişcării

Oastea Domnului

Cugetări asupra predicei

Culese de Preotul **Ioan Opriş**

„Cel ce va face şi va învăţa, mare se va chema în împărăţia cerurilor" (Mat. 5, 19).

„Dă hurile proorocilor să fie supuse proorocilor, căci Dumnezeu nu este un Dumnezeu al neorânduelilor" (I Cor. 14, 32—33).

„Predicatorul să-şi fixeze cu claritate cele trei-patru idei cardinale din predica ce vrea s'o rostească. Să nu-şi încarce planul prea mult. Dacă va avea vreme şi va fi oportun, va putea să-şi îmbogăţească planul şi cu idei secundare. Dar cele trei-patru idei principale să-i strălucească deapururi înaintea minţii şi să le simtă bine legate între ele". (Gala Galaction).

„Ceea ce câştigă atenţia într'o predică sunt mai ales pildele. Ele sunt pivotul cuvântului. Numai în jurul acestui pivot rămâne proaspătă grăirea. Credinciosul îşi înfăşoară singur pe mosorelul pildelor auzite la biserică, ceea ce l-a mişcat mai mult şi astfel duce mai departe şi el cuvântul. Un cuvânt abstract, vălmăşit de texte şi erudiţie, fără pilduire vie, fără Evanghelia aplicată la viaţă nu face lucrare în suflet. Ba încă face una rea. Indepărtează. *Pilda potrivită este o mreajă admirabilă în care se prinde sufletul*". (I. Gr. Oprisan).

„De cetit nu cetesc prea mult. Meditez însă mai mult asupra celor cetite. Uneori cetesc un singur verset pe zi. Îl port cu mine, îl frământ, îl cresc ca pe o pâine, îl împodobesc şi mă rog — acasă ca şi pe drum ori la lucrul meu — ca acest verset să-şi facă lucrarea în inima mea". (I. Gr. Oprişan).

„O condiţie preţioasă pentru predică e gradaţia predicei. Când un predicator îşi începe predica de pe o treaptă foarte înaltă, cu vocea ridicată şi cu o explosie de patos predica este din capul locului compromisă In acest caz predicatorul a început aşa cum trebuia să sfârşească. O predică trebue să înceapă pe un ton mijlociu, aşi zice cu precauţiune şi cu dibuială. Auditorii se cuvine să fie introduşi în chip liniştit, cu ceremonie şi cu discreţiune, ca atunci când au de vizitat un templu. Din pas în pas vocea predicatorului se încălzeşte, tonul se ridică, debitul predicei se îmbogăţeşte şi templul cercetat începe să-şi precizeze comorile. Este de dorit ca predicatorul să se stăpânească, să treacă dincolo de jumătatea predicei fără să fie obosit, iar încheierea predicei, iar deplina biruinţă logică şi retorică să şi-o afirme într'o largă şi generoasă risipire de elocinţă şi de emoţiune (Gala Galaction).

„Evită tonul declamator, fi raţional, vorbeşte pe amvon ca pe stradă, dar sileşte-te să vorbeşti şi pe stradă cum ai vorbi pe amvon. In permanenţă, am un carnet în care însemn tot ce am văzut, cetit şi auzit, cu caracter interesant" (Dr. Şt. Cioroianu).

„Numărul ideilor noui întrec pe acela al sentimentelor nobile. Tu în predica ta desvoltă sentimente. Dar pentru a putea face aceasta trebue să le cultivi tu însuţi în tine".

„Predicatorul trebue să fie un necontenit predicator intim, adică un neîncetat rugător înaintea lui Dumnezeu. Fără această oratorie pe care o aude numai Dumnezeu nu putem concepe pe predicator. Câte adrese pasionate către Mântuitorul, câte cuvântări sbuciumate şi mereu tainice către Tatăl ceresc, câte implorări înflorite către Născătoarea de Dumnezeu trebuesc adunate în inima ta ca să poţi într'o zi să le faci să răzbească şi pe tribuna sfintei Biserici. *Cine a isbutit să fie un mare predicator în adunarea credincioşilor, acela era de mult un fierbinte cuvântător în rugăciunile lui şi în secretul cămării lui!*" (Gala Galaction).

Comunicat

Se aduce la cunoştinţă că examenele de licenţă şi de diferenţă la Academia teologică „Andreiană" din Sibiu încep în ziua de 4 Iunie şi durează până în 21 Iunie c

Rectoratul

AJUTAŢI
pe cei năpăstuiţi din Moldova!

Procesiunea dela Iaşi

Capitala greu încercatei Moldove a trăit o zi de măreaţă sărbătoare naţională, prilejuită de aducerea la Iaşi a osemintelor Domnitorului Alexandru Ion Cuza.

Din cripta dela Ruginoasa, distrusă în timpul războiului, rămăşiţele pământeşti ale lui Cuza Vodă fuseseră transportate la Curtea de Argeş. De acolo au fost acum aduse la Iaşi, pentru a fi reînhumate în curtea istoricei mânăstiri Trei Ierarhi, unde se va ridica apoi un mausoleu, ce va avea rostul de-a proslăvi peste veacuri memoria Domnitorului.

Solemnitatea s'a desfăşurat într'o atmosferă de adâncă cucernicie şi recunoştinţă faţă de memoria lui Vodă Cuza.

La ora 8 dim. sicriul cu osemintele Domnitorului au fost coborîte din vagon în prezenţa reprezentanţilor tuturor autorităţilor civile şi militare, şi depus pe peronul gării. După săvârşirea slujbei prohodului de către P. S. *Valeriu Moglan*, vicarul Mitropoliei Moldovei, înconjurat de un numeros sobor de preoţi, coşciugul a fost înfăşurat în tricolorul românesc şi aşezat într'un car tras de patru boi, pentru a străbate apoi — însoţit de un impunător cortegiu — străzile oraşului spre biserica Trei Ierarhi. In Piaţa Unirii, unde străjueşte statuia lui Vodă Cuza, cortegiul a făcut un popas, ţinându-se o serie de cuvântări, în care s'a subliniat semnificaţia momentului festiv şi s a reliefat importanţa domniei Domnitorului. Din partea Bisericii a vorbit P. S. *Iustinian Vasluianu*, vicarul Mitropoliei Moldovei.

La Trei Ierarhi a avut loc defilarea în faţa cosciugului, care a fost apoi aşezat în biserică.

Conferinţa

preoţească a protopop. Dobra

Preoţimea din prot. Dobra (jud. Hunedoara) s'a întrunit în conferinţă de primăvara la 2 Aprilie 1947.

In cadrul sf. Liturghii înainte sfinţite, şi-au cetit meditaţiile — înainte şi după spovedanie — C. preoţi Ioan Tătaru (Cerbia) şi Iustin Baziliut (Fintoag), prima mânecând dela cuvintele: „Fiică, credinţa ta te-a mântuit", iar a doua dela: „Luând pânea, a binecuvântat-o".

Conferinţa şi-a desvoltat apoi programul în cancelaria protopopească, fiind prezidată de P. C. Sa Păr. Prot. Alex. Florea, care în cuvântul de deschidere a chemat stăruitor preoţimea tractului la intensificarea lucrării misionare pe măsura cerinţelor vremilor de azi.

P. C. Sa Păr. Gheorghe Pănculescu (Almaş-Sălişte) a tratat apoi problema: *„Impăcarea asperităţilor sociale prin Biserică"*, arătând că Biserica este singura în stare să promoveze o stare socială de adevărat progres şi fericire. Lucrarea a stârnit discuţii vii şi interesante, la care au participat toţi preoţii.

Deosebit de ziditoare au fost dările de seamă asupra valoroaselor apariţii teologice: *„Biserica şi Viaţa"* a I. P. Sf. nostru Mitropolit *Nicolae* al Ardealului şi *„Filocalia"* (vol. I) în traducerea iscusită a Păr. Prof. univ. Prot. Dr. Dumitru Stăniloae, făcute de c. preoţi Toma Neamţu (Roşcani) şi Milionor Furdui (Lăsău). Discuţiile purtate în jurul acestor lucrări, au înălţat duhul conferinţei la nivelul convingerii că preoţimea este slujitoare **„nu** *literei, ci duhului"*.

Lucrările conferinţei s'au încheiat cu rapoarte asupra activităţii cercurilor religioase din protopopiat.

Nr. 4812/1947.

Comunicat

Abonarea revistei „Biserica Ortodoxă Română" din Bucureşti este facultativă pentru membrii clerului din Arhiep. noastră.

Abonamentul pe an e de Lei 150,000. Cei ce o abonează sunt obligaţi să achite abonamentul revistei la timp.

Sibiu, 26 Aprilie 1947.

Consiliul arhiepiscopesc

Reuniunea culturală naţională a meseriaşilor români din Sibiu

Convocare

Membrii „Reuniunii culturale naţionale a meseriaşilor români din Sibiu" se convoacă la

Adunarea generală ordinară

ce se va ţinea *Duminecă în 25 Maiu* a. c., la ora 3 d. a., în localul Reuniunii din strada Brukenthal Nr. 17, cu următoarea

ORDINE DE ZI:

1. Deschiderea Adunării.
2. Constatarea membrilor prezenţi.
3. Raportul general al comitetului şi raportul despre încheierea socotelilor pe anul 1946.
4. Luarea la cunoştinţă a raportului general, aprobarea socotelilor şi darea absolutorului comitetului.
5. Eventuale propuneri.

Sibiu, la 8 Maiu 1947.

Prot. **E. Cioran** — prezident
T. Chirilă — secretar

Intrucât nu se prezintă membrii în număr suficient după statute la ora 3 d. a., adunarea generală se ţine cu ori câţi membri prezenţi ar fi în aceeaş zi şi în acelaş local la ora 3½ d. a.

Propunerile dinafară trebue trimise comitetului Reuniunii cu cel puţin cinci zile înainte de adunarea generală.

VITRINA CĂRŢII

Vlăduceanu Victor Dr.: **Concordanţă biblică antisectară**. Timişoara 1947, p. 214.

Iată o carte de acută actualitate: un îndrumător alfabetic portativ la îndemâna tuturor, care oferă textele scripturistice *(citate în întregime*, nu numai indicate) pe care se bazează adevărurile de credinţă ortodoxă atacate de sectari. Astăzi, când Sf. Scriptură e răspândită în sute de mii de exemplare şi stă la îndemâna fiecărui credincios, cu posibilităţile de interpretare personale şi greşite, e nevoie să se cultive conştiinţa că Ortodoxia e identică cu Adevărul unic şi pur oglindit în Sf. Scriptură. Biblia e o sabie cu două tăişuri: spre mântuire prin Biserică, spre pierzare prin capriciul individual. „Concordanţa biblică antisectară" împlineşte funcţia aceasta de călăuză prin citatele scripturistice spre adevăr. Materiile sunt aşezate după *alfabet*, ca să fie uşor de găsit. Şi la fiecare materie sunt înşirate toate textele ce sprijinesc teza ortodoxă. Poate că ar fi fost bine să fie amintite şi textele de care se servesc sectarii, cu textele opuse prin cari pot fi combătuţi. Se vede însă că nu acesta a fost scopul autorului.

Concordanţa propriuzisă e precedată de o prefaţă în care se arată actualitatea problemei şi de un rezumat istoric-doctrinar al diferitelor secte: baptismul, adventismul, penticostalismul, studenţii Bibliei, evangheliştii, secerătorii, teodoriştii, inochentismul şi lipovenismul. Expunerea e succintă şi clară. Formatul cărţii e portativ. Păr. Dr. V. Vlăduceanu a reuşit astfel să ne dea o carte de luptă, o carte de actualitate şi utilă. Bibliografia ce închee Concordanţa dă indicaţii preţioase asupra literaturii ce o avem în această direcţie.

Recomandăm broşura tuturor preoţilor şi tuturor mirenilor râvnitori întru apărarea dreptei credinţe şi întărirea ei în sânul poporului nostru.

Diacon **N. Mladin**

Citiţi şi recomandaţi în cercurile D-Vstre

Revista Teologică

Organ pentru ştiinţa şi viaţa bisericească - Apare lunar

sub patronajul I. P. Sf. Mitropolit
NICOLAE al Ardealului

Director:
Prof. Dr. Grigorie T. Marcu

Redacţia şi Administraţia:
Academia teologică „Andreiană"
SIBIU, str. Mitropoliei 24-28

INFORMAŢIUNI

INTERNE:

Predică în Catedrala din Sibiu

4. *Duminecă în 11 Mai 1947*, servesc: Prot. Mihail Neagu, Nicodim Belea, duhovnic şi insp. Dumitru Călugăr; diaconii: prof. Dr. Grigorie T. Marcu şi Simion Macarie. — Predică: prof. *Dr. Grigorie T. Marcu.*

5. *Duminecă în 18 Mai 1947*, servesc: Prot. Mihail Neagu, cons. Alexandru Popa şi prof. Valeriu Popa; diaconii: Simion Macarie şi Vasile Gârbu. — Predică: *prot. Mihail Neagu.*

6. *Mercuri în 21 Mai 1947, la sfinţii Imp raţi Constantin şi Elena*, servesc: Cons. Ieronim Grovu, Aurel Nanu şi prot. Mihail Neagu; diaconii: prof. Grigorie T. Marcu şi Iosif Bolog. — Predică: *prof. Dr. Grigorie T. Marcu.*

7. *Joi în 22 Mai 1947, la Înălţarea Domnului*, servesc: Cons. Emilian Cioran, Dr. Andrei Gâlea, Ieronim Grovu, Aurel Nanu şi prot. Mihail Neagu; diaconii: Anatolie Scurtu şi Iosif Bolog.

8. *Duminecă în 25 Mai 1947*, servesc: Prot. Mihail Neagu, rectorul Dr. Nicolae Neaga şi prof. Dr. Nicolae Terchilă; diaconii: Anatolie Scurtu şi prof. Dr. Nicolae Mladin. — Predică: *prof. Dr. Nic. Mladin.*

In toată ţara a fost prăznuită ziua solidarităţii muncii, 1 Maiu.

Dl Dr. **Petru Groza** a sosit în Capitală, venind dela Budapesta, unde a participat la festivităţile din cadrul „Săptămânii Culturii Româneşti".

A murit prof. Mihail Şerban dela Facultatea de Agronomie din Cluj.

De curând a intrat în ţară un nou transport de 38 vagoane cu alimente, ca ajutor din partea poporului cehoslovac pentru regiunile bântuite de secetă.

A fost fixată durata stagiului militar la 18 luni pentru infanterie şi 2 ani pentru armele speciale.

† **Preotul** *Ioan Curta* din Buneşti, prot. Cohalmului, a adormit în Domnul şi a fost prohodit la 29 Martie 1947. Adormitul era în vârstă de 93 ani şi trăia în linişte după o păstorire de peste 60 ani. Cu păr. Ioan Curta se stinge un om al generaţiei vechi şaguniene, un slujitor vrednic şi plin de râvnă pentru cele sfinte. — Dumnezeu să-i facă parte cu drepţii!

EXTERNE

Conferinţa dela Moscova s'a sfârşit în ziua de 24 Aprilie c.

La Londra, s'a declarat din izvor autorizat, că Uniunea Sovietelor şi Franţa sunt gata să ratifice tratatele de pace, către mijlocul lunii curente.

Au început negocierile între U. S. A. şi U. R. S. S. în vederea lichidării conturilor de împrumut-închiriere.

O sesiune extraordinară a Adunării generale a O. N. U.-lui, discută problema Palestinei.

In Anglia, campania pentru ajutorarea copiilor moldoveni dă rezultate foarte bune.

La Conferinţa economică a O.N.U.-lui pentru Europa, care se ţine la Geneva, s'a cerut ajutorarea României.

Nr. 3413/1947. 1—3

Concurs

Pentru întregirea parohiei vacante de clasa a treia **Tulgheş** din jud. Ciuc, protopopiatul Oituz, publicăm concurs cu termin de 30 zile dela prima apariţie a lui în Telegraful Român.

Beneficii:

1. Salar dela Stat conform pregătirii şi anilor de serviciu.

2. Parohia se va îngriji de locuinţa preotului.

3. Sesiune parohială 7 jugăre din reforma agrară.

4. Stola uzitată în parohie.

Cererile de concurs se vor înainta la Consiliul nostru arhiepiscopesc, care va întregi parohia prin numire.

Sibiu, 21 Aprilie 1947.

Consiliul arhiepiscopesc

Nr. 4296/1947 (25) 1—3

Concurs

Pentru întregirea postului de protopop al protopopiatului **Oituz** (cu sediul în Tg.-Săcuesc) publicăm concurs cu termin de 30 zile dela prima apariţie a lui în Telegraful Român.

Beneficii:

1. Salar şi diurnă de protopop dela Stat.

2. Locuinţă în casele protopopeşti, constătătoare din 5 camere şi bucătărie.

3. Sesiune 28 jugăre 1323 stj. p. pământ arabil şi cositură în hotarul comunelor Turia şi Ruseni.

4. Venitele stolare uzitate în parohia Tg.-Săcuesc.

5. Diurnele cuvenite dela vizitaţiile în parohii.

Cel ales şi instituit, pe lângă îndeplinirea obligaţiunilor de protopop, va conduce Oficiul parohial al parohiei Tg.-Săcuesc, va predica în Dumineci şi sărbători şi va inspecta învăţământul religios în şcoalele primare din parohiile protopopiatului Oituz.

Cererile de candidare şi concurs, însoţite de actele necesare, se vor trimite pe adresa Consiliului arhiepiscopesc în Sibiu.

Sibiu, din şedinţa plenară a Consiliului arhiepiscopesc, ţinută la 10 Martie 1947.

Consiliul arhiepiscopesc

Nr. 4806/1947. (26) 1—3

Concurs

Pentru întregirea postului de protopop al protopopiatului **Olt**, cu sediul în Şercaia, publicăm concurs cu termin de 30 zile dela prima apariţie a lui în Telegraful Român.

Beneficii:

1. Salar şi diurnă de protopop dela Stat.

2. Locuinţă în casa protopopească.

3. Sesiune parohială 32 jugăre, arătură şi fânaţ.

4. Diurnele cuvenite dela vizitaţiile în parohii.

5. Venitele stolare uzitate în parohia protopopească Şercaia.

Cel ales şi instituit, pe lângă îndeplinirea obligaţiunilor de protopop, va inspecta învăţământul religios în şcolile primare din protopopiatul Olt şi va catehiza în şcolile din Şercaia.

Cererile de candidare şi concurs, însoţite de actele necesare, se vor trimite pe adresa Consiliului arhiepiscopesc în Sibiu.

Sibiu, din şedinţa plenară, a Consiliului arhiepiscopesc, ţinută la 10 Martie 1947.

Consiliul Arhiepiscopesc

Nr. 2550/1947. (21) 2—3

Concurs

Pentru întregirea postului de protopop al protopopiatului **Odorheiu,** publicăm concurs cu termin de 30 zile dela prima lui apariţie în Telegraful Român.

Beneficii:

1. Salar şi diurnă dela Stat, conform încadrării.

2. Diurnele cuvenite la vizitaţiunile canonice în parohiile din protopopiat.

3. Locuinţă în casa parohială a parohiei protopopeşti.

4. Sesiune parohială 32 jugăre, din reforma agrară, arătură, fânaţ şi pădure.

5. Venitele stolare dela parohia protopopească Odorheiu.

Indatoriri:

Cel ales şi instituit protopop-paroh, pe lângă îndeplinirea îndatoririlor protopopeşti, va conduce şi Oficiul parohial Odorheiu, va predica în Dumineci şi sărbători, va catehiza în şcoala primară şi la Liceul românesc până la întregirea catedrei de religiel având să inspecteze şi învăţământu, religios din parohiile protopopiatului.

Cererile de concurs şi candidare, însoţite de actele necesare, vor fi trimise pe adresa Consiliului arhiepiscopesc în Sibiu.

Sibiu, din şedinţa plenară a Consiliului arhiepiscopesc, ţinută la 10 Martie 1947.

Consiliul arhiepiscopesc

Nr. 3883/1947. (22) 2—3

Concurs

Pentru întregirea postului de protopop al protopopiatului **Blaj**u-p, blicăm concurs cu termin de 30 ziel dela prima apariţie a lui în Telegraulf Român.

Beneficii:

1. Salar şi diurnă de protopop dela Stat.

2. Locuinţă în casa protopopească (2 camere, bucătărie, birou, dependinţe, etc.).

3. Sesiune parohială de 27 jug. pe teritorul comunei Bucerdea, din care jug. 7 mai puţin productive.

4. Luminatul şi încălzitul biroului protopopesc.

5. Diurnele cuvenite dela vizitaţiile în parohii.

6. Venitele stolare uzitate în parohia protopopească Blaj.

Cel ales şi instituit, pe lângă îndeplinirea obligaţiunilor de protopop, va predica în Dumineci şi sărbători şi va inspecta învăţământul religios în şcoalele primare din protopopia ul Blaj.

Cererile de candidare şi concurs, însoţite de actele necesare, se vor trimite pe adresa Consiliului arhiepiscopesc în Sibiu.

Sibiu, din şedinţa plenară, a Consiliului arhiepiscopesc, ţinută la 10 Martie 1947.

Consiliul arhiepiscopesc

Nr. 3717/1947 (20) 3—3

Concurs

Pentru întregirea postului de protopop al protopopiatului **Avrig**, publicăm concurs cu termin de 30 zile dela prima apariţie a lui în Telegraful Român.

Beneficii:

1. Salar şi diurnă de protopop dela Stat.

2. Chiria pentru locuinţa protopopului va fi plătită de parohie, până la transformarea şcoalei confesionale în casă parohială.

3. Sesiune parohială 2 jugăre pământ.

4. Venitele stolare uzitate în parohia Avrig I.

5. Diurnele cuvenite dela vizitaţiile în parohii.

Cel ales şi instituit, pe lângă îndeplinirea obligaţiunilor de protopop, va predica în Dumineci şi sărbători şi va inspecta învăţământul religios în şcoalele primare din protopopiatului Avrig.

Cererile de candidare şi concurs, însoţite de actele necesare, se vor trimite pe adresa Consiliului nostru arhiepiscopesc în Sibiu.

Sibiu, din şedinţa secţiei plenare a Consiliului arhiepiscopesc, ţinută la 10 Martie 1947.

Consiliul Arhiepiscopesc

Nr. 83/1947. (15) 3—3

Concurs

Pentru întregirea parohiei vacante de cl. III-a **Peştera,** protopopiatul Băiţa, se publică concurs cu termin de 30 zile dela prima apariţie în Telegraful Român.

Venitele împreunate cu acest post:

1. Salarul dela Stat.

2. Casă parohială în natură, compusă din 2 camere şi 1 bucătărie.

3. Folosirea cimitirului — iarbă şi fructe — în suprafaţă de 1 jugăr.

4. Sesiune parohială 2 jug. arător.

5. Una soarte de lemne anual din pădurea parohiei, aprobată de Ocolul silvic.

6. Câte un ddal porumb sfârmit dela circa 80—90 familii, ori echivalentul în bani dela ceice nu au cereale.

Pe lângă îndatoririle generale, cel ales va face gratuit catehizaţia în şcoala primară şi va predica regulat în Dumineci şi sărbători.

Cererile de concurs, însoţite de actele necesare şi de binecuvântarea arhierească de candidare, se vor trimite în termin, Oficiului protopopesc ortodox român din Băiţa.

Concurenţii se vor prezenta în parohie pentru a servi, predica şi a face cunoştinţă cu poporul, cu prealabila încuviinţare a Oficiului nostru protopopesc.

Băiţa, la 12 Martie 1947.

Oficiul protopopesc ort. rom. Băiţa în înţelegere cu Cons. paroh. din Peştera.

Dumitru Secărea
protopop.

---

(26) 1-3

Concurs

Pentru ocuparea postului de cântăreţ II la Biserica Sf. Nicolae din **Braşov-Scheiu,** se publică concurs cu termin de 30 zile dela prima apariţie în Telegraful Român.

Venitele împreunate cu acest post:

1. Salar dela Stat.

2. Locuinţă în natură, corespunzătoare.

3. Venitele stolare obişnuite în cele 3 (trei) parohii.

4. Sesiune cantorală de 4 jug teren arabil cal. I.

Indatoriri:

1. Candidaţii vor prezenta Diploma de absolvire a Şcoalei de cântăreţi din Sibiu. Absolvenţii altor şcoli de cântăreţi bis. din ţară, pot candida numai cu aprobarea Prea Ven. Consiliu Arhiepiscopesc din Sibiu.

2. Extras de botez.

3. Certificat de moralitate.

4. Certificat de naţionalitate.

5. Certificat de bună purtare şi că posedă pe deplin cunoştinţele tipicale şi muzicale, de unde au mai servit.

7. Candidatul ales va forma şi conduce corul Bisericii.

6. Candidatul ales va activa alături de preot în Oastea Domnului şi se va conforma întru toate Regulamentului Bisericii.

Cererile de concurs, însoţite de toate actele necesare, se vor înainta în termin la Oficiul protopopesc ort. rom. al Braşovului.

Concurenţii, cu prealabila încuviinţare a Oficiului protopopesc, se vor prezenta într'o Duminecă sau sărbătoare în biserică la strană, spre a cânta şi a face cunoştinţă cu credincioşii.

Braşov, la 22 Martie 1947.

Oficiul protopopesc al Braşovului în înţelegere cu Consiliul parohial al Bisericii Sfântul Nicolae.

Dr. N. Stinghe,
preşed. protop. stavrofor

Anunţuri şi reclame

Cel mai respândit ziar care poate fi întrebuinţat pentru anunţuri şi reclame în cercurile preoţeşti din Ardeal, este

Telegraful Român

Anunţuri şi reclame se primesc la Administraţia ziarului, în Sibiu, strada Mitropoliei Nr. 45.

Redactor responsabil: Preot Dr. CORNELIU SÂRBU

Editura şi tiparul Tipografiei Arhidiecezane, Sibiu

ANUL XCV SIBIU, 25 Maiu 1947 Preţul unui ex. Lei 2000.— Nr. 19—20

Telegraful Român

Organ naţional-bisericesc. Intemeiat în 1853 de Mi

Abonamentul:
pentru parohii cl. I Lei 600.000; cl. II Lei 500.000; cl. III Lei 350.000. Particulari Lei 500.000. Autorităţi şi străinătate Lei 800.000. De sprijin Lei 500 000. Pentru America 10 Dolari.

Articole şi corespondenţe
se adresează REDACŢIEI Telegraful Român Sibiu strada Mitropoliei Nr. 45. — Articole nepublicate nu se înapoiază. — Scrisori nefrancate se refuză.

Preţul inserţiunilor
un cm.² 800 Lei pentru odată, dacă se publică de mai multe ori se dă rabat corespunzător

Abonamentele şi inserţiunile
se adresează ADMINISTRAŢIEI foii Telegraful Român, Sibiu, strada Mitropoliei Nr. 45

Onor. Asociaţiunea pentru literatura română şi cultura poporului român
Str. Şaguna 8 Sibiu

Predica profetică

Păstrând cu sfinţenie fondul nealterat al substanţei adevărului veşnic, deplin şi izbăvitor, predica ortodoxă trebue să-şi toarne tiparul conţinutului şi al formei sale *pe măsura nevoilor vremurilor pe cari le trăim astăzi.* Pentru că numai în felul acesta poate întruni calităţile fundamentale de predică vie, actuală şi mântuitoare.

Dacă ne gândim serios la faţa vremurilor de azi şi la nevoile lor, atunci ne dăm uşor seama, că amvonul Bisericii noastre nu numai că nu trebue să stea mut în faţa situaţiilor de azi, ci *trebue să-şi înteţească lucrarea la maximum,* dând lumii orientarea creştină şi cu deosebire o *predică profetică.*

Când vorbim de predică profetică, nu ne gândim nici decum la o cuvântare ce-ar încerca să ispitească peste măsură tainele viitorului sau care ar fi inspirată şi stăpânită de eshatologismul exaltat şi desechilibrat al unor mişcări sectare. Ci înţelegem o predică al cărei conţinut şi formă reeditează — desigur adaptând totul la spiritul Noului Testament — cuvântările răscolitoare ale profeţilor de odinioară.

Nimenea nu poate nega faptul asemănării vremurilor de azi cu acelea pe care le-au vizat prorocii. Căci o mare parte din omenire este stăpânită şi azi de vraja puternică a păcatului, de duhul unui secularism sărac de orice spiritualitate şi al unui egoism refractar faţă de orice iubire frăţească. Dacă mai adăugăm la acestea şi întreg cortegiul de urmări dezastruoase ale războiului recent, precum şi perspectiva unei secete nemiloase ce ne-ar putea duce la foamete cumplită, atunci putem să spunem că vremurile de azi se arată mai grele decât acelea în care au propovăduit profeţii.

Rostită în vremuri similare, predica profetică trebue să desfăşoare în fond aceeaşi acţiune ca şi propovăduirea profeţilor din T. V. Ca atare ea trebue SA TREZEASCA — cu glas de tunet — conştiinţa morală a omenirii din somnul adânc al păcatului, chemând lumea la o viaţă nouă de POCAINŢĂ SINCERĂ. Punctul ei de mânecare trebue să fie citate biblice ca, de pildă, acesta: „Pocăiţi-vă şi vă întoarceţi..., ca să vină dela faţa Domnului vremi de uşurare" (Fapte III, 19—20).

Pentru a reuşi în această întreprindere izbăvitoare de lume, predica profetică trebue să desvălue fără cruţare şi în urâciunea ei, toată lepra păcatelor şi fărădelegilor de azi. Să facă pe păcătoşi să se cutremure în toată fiinţa lor, de gravitatea păcatelor pe cari le săvârşesc, să verse lacrimi de căinţă şi să se apropie neîntârziat de scaunul sf. Taine a Mărturisirii.

Dacă predica profetică e chemată să biciuiască cu asprime şi fără cruţare fărădelegile zilelor noastre, nu însemnează nicidecum că ea trebue să fie pur şi simplu înspăimântătoare. Pentru că o aşa predică mai mult ar strica decât ar folosi. Pe cei mai reci faţă de Dumnezeu i-ar îndepărta şi mai mult de Cer, iar pe cei scrupuloşi i-ar face să cadă în ghiarele unei desnădejdi primejdioase sau iremediabile.

Va trebui să se ţină seamă neapărat de starea de spirit a vremurilor de azi, precum şi de situaţia specifică din fiecare parohie. Pe lângă aceasta, predica profetică va înfăţişa *duhul iubirii părinteşti* al Testamentului Nou, iubire care ceartă şi încearcă pe om tocmai pentru a-l aduce la calea cea bună, iubire care pe toate le iartă, cu o singură condiţie: să facă *întoarcerea* fiului risipitor din sf. Evanghelie.

Dumnezeu va fi înfăţişat nu ca un „Jupiter tonans", ci ca tatăl din parabolă, care a ieşit întru întâmpinarea fiului rătăcit şi l-a primit cu toată dragostea şi bucuria. Să ne străduim a tăia rana păcatului nu cu bisturiul ameninţării, cu ura şi cu răsbunarea lui Dumnezeu, ci cu *arătarea iubirii şi a milei Tatălui ceresc,* care pe toţi *ne caută* cu atât mai mult atunci, când suntem mai aproape de prăpastie. Altfel predica profetică va sgudui, dar nu va încălzi şi nici nu va apropia lumea de Dumnezeu.

Pentru a dobândi efectul dorit, predica profetică va trebui să dovedească *simţul măsurii şi al obiectivităţii.* Pentru că numai în felul acesta va putea diagnostica real boalele de cari suferă azi omenirea şi va indica în mod potrivit medicamentul necesar însănătoşirii. Orice exagerare, orice abatere dela făgaşul realităţii date, va stânjeni ajungerea la ţinta urmărită.

Evident, predica profetică va putea fi realizată numai de preoţi ce-şi duc viaţa după chipul şi asemănarea profeţilor din T. V. Conştient că-i *trimis* de Dumnezeu în lume ca să vestească omenirii voia Lui, ca să cheme sufletele spre întoarcerea la o viaţă plăcută Tatălui ceresc, preotul va trebui să-şi călească sufletul în focul unei vieţi de renunţări şi asperităţi ca ale sf. Ioan Botezătorul. Numai aşa va putea sta cât mai intim de vorbă cu Dumnezeu prin rugăciune, ca să-I cunoască voia deplin; va putea avea curajul să spună relelor de azi pe nume şi cuvântul său va avea un ecou profund în sufletele ascultătorilor. Şi tot numai aşa va avea în gura lui cuvântul despicător de ceruri al sf. Ilie, care să facă să cadă pe întinsurile însetate ale pământului, ploi aducătoare de roade îmbelşugate.

C. SÂRBU

Decorarea M. S. Regelui de către preşedintele Truman

In ziua de 10 Mai c., o delegaţie compusă din dl Burton Berry, *reprezentantul Statelor Unite ale Americii în România şi alţi însoţitori ai Dsale, s'a prezentat* M. S. Regelui Mihai I *şi i-a înmânat, din partea* preşedintelui H. Truman, *insemnele de Comandor Şef al* „Legiunei pentru Merit".

Solemnitatea s'a desfăşurat în prezenţa Dlui prim-ministru Dr. P. Groza, *a Dlui vice-preşedinte* Gh. Tătărăscu *şi a altor demnitari.*

Textul prin care se conferă înalta decoraţie arată, între altele, că „M. S. Regele Mihai I al României a dat directive deosebit de valoroase pentru îndeplinirea de servicii excepţionale cauzei Naţiunilor Aliate în lupta împotriva Germaniei hitleriste în Iulie şi August 1944".

Apoi, că „prin judecata Sa înţeleaptă, prin îndrăsneala acţiunii Sale şi prin înaltul caracter al conducerii Sale personale, Regele Mihai I a adus o contribuţie valoroasă cauzei libertăţii şi democraţiei".

Decorarea M. Sale Regelui constitue un act de mândrie pentru Sine, dar şi pentru Neamul în fruntea căruia străjueşte tânărul Voevod al celor mai curate năzuinţi româneşti.

Ziua Victoriei şi Zece Mai

Ziua Victoriei, 9 Mai, s'a sărbătorit cu fast în toate ţările aliate şi învingătoare şi a îmbrăcat un caracter de sărbătoare şi la noi. Şcolile nu au ţinut cursuri, iar elevii au ascultat, dela dascălii lor, cuvântări în legătură cu evenimentul ce a însemnat sfârşitul celui de al doilea război mondial.

*

Zece Mai s'a desfăşurat, anul acesta, într'o atmosferă de simplitate şi sobrietate, evitând orice cheltuieli. Aceasta a fost şi dorinţa exprimată de M. Sa Regele; să se evite cheltuieli şi să fie ajutoraţi, mai degrabă, fraţii ajunşi în mari lipsuri şi necazuri pe urma secetei şi războiului.

La Sibiu, s'a slujit o doxologie, la orele 11, de către **P. S. arhiereu-Vicar Teodor** *şi un sobor de preoţi şi diaconi, la care au participat şefii autorităţilor locale în frunte cu* **I. P. S. Mitropolit Nicolae.**

După sf. slujbă, o companie de onoare, ce se găsea în faţa catedralei, a defilat într'o ţinută demnă şi plină de vigoare ostăşească.

Temeiurile carităţii
în Sf. Scriptură şi Sf. Tradiţiune

Sfânta Scriptură este un izvor nesecat de îndemnuri şi porunci la lucru, pe ogorul întins al carităţii creştine.

Nu vom putea induce aici toate textele Sf. Scripturi care vorbesc de caritate, pentrucă sunt multe.

Deşi V. Testament este numai «umbra celor viitoare», totuşi cuprinde porunci care obligă poporul la fapte de milostenie.

Iată câteva texte: «Iar dacă vreunul dintre fraţii tăi va fi sărac, într'una din aşezămintele ţării tale pe care Domnul Dumnezeul tău ţi-o va da, nu-ţi împietri inima şi nu închide inima faţă de fratele tău sărman şi deschide mâna ta cu dărnicie şi împrumută-l pentru acoperirea nevoii pe care o îndură» (Deut. 15, 7—8) Acest text este un îndemn la milostenie.

«Şi voi să iubiţi pe streini, căci şi voi aţi fost streini în ţara Egiptului» (Deut. 9, 19) Este un îndemn la ospitalitate.

«Cel care are milă de sărman, împrumută pe Domnul, care-i va răsplăti fapta lui cea bună» (Prov. lui Solomon 19, 17). E un îndemn la caritate pentru răsplata care o va primi dela Dumnezeu.

«Cel ce obişdueşte pe sărman, defaimă pe ziditorul său, iar cel ce are milă de cel obijduit, îl cinsteşte» (Proverbele lui Solomon 14, 31). Se arată urmările milosteniei şi lipsei de milostenie în faţa lui Dumnezeu.

In Testamentul Vechiu caritatea se îndeplinea în frica poruncilor legii, în teama de mânia lui Dumnezeu sau pentru răsplata făgăduită de Dumnezeu şi în sfera strâmtă a egoismului naţional iudaic.

După plinirea celor viitoare în Noul Testament, ţinta poruncii de caritate capătă înţeles şi realizare deplină. Caritatea devine acum sentimentul ce naşte dintr'o inimă curată, dintr'o conştiinţă şi o credinţă superioară, nefăţarnică:

«Iar acum ţinta poruncii este dragoste din inimă curată şi cuget bun şi din credinţă nefăţarnică» (I Timotei 1, 5).

Caritatea este suprema desăvârşire pe calea virtuţilor morale. «Învăţătorule bun, toate acestea le-am păzit din tinereţile mele»... iar Iisus căutând la el cu drag, i-a zis: una îţi lipseşte: mergi, vinde tot ce ai şi dă săracilor»... (Marcu 7, 17, 21).

Astfel înţeleasă, caritatea, trece dincolo de hotarele legii, ridicând pe om către înălţimile desăvârşirii prin spiritul legii celei noi. «Pentrucă în Hristos Iisus nici tăierea împrejur nu poate ceva, nici netăierea împrejur, ci credinţa care lucrează prin dragoste» (Galateni 5, 6). Mila este legătura desăvârşirii (Coloseni 3, 14—15).

To:te poruncile carităţii în N. T. se sprijină şi sunt cuprinse în porunca «dragostei». Nu fiţi datori nimănui cu nimic, decât cu iubirea unuia faţă de altul, căci cel ce iubeşte pe altul a împlinit legea. Pentrucă (poruncile:...) se cuprind în acest cuvânt, adică: Să iubeşti pe aproapele tău ca pe tine însuţi» (Rom. 13, 8—10).

Dragostea prin caritate este răscumpărătoare de multe păcate. «Iar mai presus de toate să aveţi dragoste ferbinte unii către alţii, pentrucă dragostea acopere multe păcate» (I Petru 4, 8).

A fi pătruns de «porunca dragostei», este mai mult decât a cunoaşte toate legile ce îndeamnă la caritate.

Caritatea în sensul dragostei creştine aplicate, nu are margini. Ea nu îndepărtează dela binefacerile ei nici pe vrăjmaşi: «Iubiţi pe vrăjmaşii voştri, faceţi bine celor ce vă urăsc pe voi» (Matei 5, 44).

Dumnezeu va judeca lumea după faptele de milostenie. Pagina unde se vorbeşte despre judecata viitoare, este cel mai puternic temei şi îndemn pentru caritatea creştină: «Atunci va zice Impăratul celor de-a dreapta Lui: Veniţi binecuvântaţii Părin'elui Meu, moşteniţi împărăţia cea pregătită vouă dela întemeierea lumii, căci am flămânzit şi mi-aţi dat de-am mâncat, am însetat şi mi-aţi dat de-am băut, strein am fost şi m'aţi primit, gol şi m'aţi îmbrăcat, bolnav am fost şi m'aţi cercetat, în temniţă am fost şi aţi venit la mine» (Mat. 25, 40).

Sfânta Tradiţiune ne-a păstrat, din practica Mântuitorului şi a sfinţilor Apostoli, iar după aceea din viaţa sf. Părinţi, numeroase pilde de caritate creştină.

Vom aduce câteva cazuri, pentru a temeinici şi pe această autoritate îndatoririle noastre faţă de aproapele sărac.

Iuda, între cei doisprezece apostoli, «purta pungă» din care ajuta pe cei săraci. Apostolii întreţineau legături şi trimeteau daruri bisericilor sărace.

Sfinţii Părinţi, impresionaţi adânc de puterea milosteniei şi binefacerilor ei în alinarea durerilor celor suferinzi, au vorbit cu mult suflet despre caritate, au practicat milostenia şi au organizat instituţii de caritate. Sf. Vasile cel mare zice: «Bogatul nu posedă numai pentru dânsul, bunurile lui nu-i sunt date ca să le folosească singur, ci pentru ca să le administreze». Acelaş Sf. Părinte, care este întemeietorul celui dintâi spital, zice: «Acel care poate vindeca suferinţele altuia şi n'o face, este ucigaş».

Fericitul Ieronim zice: «Bogatul care nu dă, săvârşeşte un furt».

Sfântul Ambrosie scrie: «Păcatul tău este mare, dacă fratele tău sufere de foame, iar tu ştii şi nu-l ajuţi; dacă este ameninţat cu robia sau cu şicanele fiscului şi tu nu-i vii în ajutor. Dacă pentru o datorie el suferă lanţuri sau torturi şi dacă în nenorocirea lui, el nu capătă nimic dela tine».

Preot **N. ZARE**

Spovedanie

Sunt viermele crescut în smârcul suferinţei
Străpuns de-a zilelor poveri nenumărate
Ce-şi caută balsam sub aripa căinţei
La răspântii de gânduri senine şi curate.

Sunt rob neistovit ce-mi caut mântuire
Pe orice cale-mi târâi făptura mea de lut
Şi frânt de umilinţă cerşesc milostivire
„Părintelui iubirii", ca fiul cel pierdut.

Sunt pelerin cucernic pe măguri de lumină
Călăuzit de-un singur luceafăr, a'npăcării,
Imi urc nădejdi în suflet şi'n trupul meu [de tină
Spre cerul mângâerii şi-al binecuvântării

Sunt umilit drumeag pe calea ispăşirii
Mă 'ntorc purtând în suflet un dor de ferieire,
Primeşte, o, Tu Doamne, fărâma omenirii
Şi-o aşează pururi la loc de izbăvire.

Preot Ştefan Tascianu

Preotul şi cântăreţul bisericesc

Ajutătorul de seamă al preotului întru îndeplinirea sfintelor slujbe bisericeşti este cântăreţul bisericesc. El dă răspunsurile la ecteniile rostite de preot şi, având sub priviri cuvenitele cărţi de ritual, face anumite cetanii — apostol, paremii, psalmi ş. a. — şi cântă cele rânduite.

Cu greu sau, mai bine voiu zice, deloc nu se poate concepe serviciu divin plinit cumsecade de preot fără asistenţa slujitoare a cântăreţului bisericesc. Zici — preot slujind, trebue să zici şi — cântăreţ bisericesc cântând sau săvârşind celelalte ce-i incumbă.

Dar, dacă preotului, vasăzică, îi este necesar cântăreţul bisericesc, apoi nu mai puţin necesar îi este şi acestuia, preotul. Aflarea cântăreţului la strană este în dependenţă de vocea preotului în ipostaza de slujitor. Răsună cântarea la strană? Ea-i rezultanta firească a prezenţei şi slujirii preotului în altar. Aşa trebue, aşa-i cu cuviinţă, aşa-i rânduit, aşa-i cu noimă să fie.

Prin urmare, preotul şi cântăreţul bisericesc îşi sunt necesari unul altuia. Nu pot — ca treaba bine să meargă în desfăşurarea slujbelor bisericeşti — unul fără de altul.

Acest fapt dat şi incontestabil al indispensabilităţii reciproce, de dorit şi bine este să-l respecte cu tot dinadinsul — conştienţi fiind de el — cei doi slujitori ai Bisericii şi pentru realizarea scopului trebuincios — armonioasa desfăşurare a serviciilor divine, preamărirea cu adevărat a Celui de sus şi împărtăşirea de binefăcător balsam părtaşilor la sfintele slujbe — el să se traducă prin colaborarea nesâlnică dintre preot şi cântăreţul bisericesc. Trebue să lucrăm împreună, să colaborăm; să colaborăm însă în chipul cel mai armonios posibil, învăpăiaţi de unul şi acelaş ideal: slujirea Bisericii şi a Domnului — să-şi zică unul altuia preotul şi cântăreţul bisericesc. Colaborarea aceasta însă — dimpreună cu atingerea înaltelor ţinte ce ea vizează — este cu putinţă numai dacă relaţiile dintre dânşii sunt de bunăînţelegere întreolaltă.

Din păcate, între unii preoţi şi respectivii lor cântăreţi bisericeşti nu-i statornicită concordia care-i de lipsă. Motivele sunt felurite. Vina-i sau de partea cântăreţului sau de partea preotului. Exemplu de vină a cântăreţului — (un caz autentic): acesta, datorită faptului că din prilejul alegerii de preot, n'a fost ales candidatul vrut şi votat de el, nu se poate de fel împăca cu faptul reuşitei celui nedorit şi — acesta, odată instalat în parohie — „cantorul" nu-l poate vedea cu ochi buni, îi e silă de el şi nu cu plăcere îi acordă datorita asistenţă slujitoare. Drept consecinţă, între altele, se duce la biserică de regulă târziu, preotul fiind adesea nevoit, după o îndelungă aşteptare, să înceapă slujba (să zicem — utrenia sau vecernia) fără prezenţa titularului stranei, care doar pe la peasna 3 (de-i utrenie) sau pe la „Lumină lină" (de-i vecernie), se face văzut la strană, sau rămâne nevăzut tot timpul slujbei (cumu-i la vecernie). Cunosc cazul unui preot, care la o Liturghie înaintesfinţită, pentrucă nu-i venise deloc „cantorul" la biserică, a trebuit să-şi desbrace odăjdiile, pe care le îmbrăcase în nădejdea sosirii într'un timp a celui fără de care nu putea oficia sfânta slujbă, iată o tristă lipsă de concordie!

Exemplu de vină a preotului: acesta, între altele, nu dă indispensabilului său ajutător dela strană cât se cuvine — îndreptăţita sa parte — din darurile primite dela credincioşi (prescuri ş. a.), fapt care, pentru cântăreţul ce observă prinoasele aduse la biserică, trag mult în cumpăna nemulţămirii: se duce acasă bombăind, bârfind şi poate chiar suduind pe „popa". Iată şi aci nu mai puţin tristă lipsă de concordie! In ambele cazuri de mai sus, poate fi vorba de o armonioasă şi roditoare de bune urmări, colaborare? Se înţelege că nicidecum!

Fie ca tot ceea ce constitue un obstacol în calea buneiînţelegeri dintre preot şi cântăreţul bisericesc să piară! Fie ca tot ceea ce dăunează armonioasei lor împreunălucrări să nu mai fie!

C'atunci, se asigură bunul mers a sfintelor slujbe bisericeşti şi cântarea sau cetania „cantorului" şi ecteniа sau rugăciunea preotului — pentrucă's purcese din inimi neprihănite de cele neprihănite — se îmbină şi se înalţă — buchet binemirezmuitor — la Domnul milelor, care cu toată plăcerea le primeşte la Sine.

Preot **Ion I. Suciu**

Apostolat creştin

Eroismul este singura însuşire care deţine în lume rolurile mari. Binele îl cucerim şi-l simţim numai prin eroismul din noi. Omul incapabil de sacrificiu nu prezintă nici o importanţă în faţa chemărilor autentice ale vieţii.

Vieaţa preotului, dedicată exclusiv apostolatului creştin, ce altceva este decât un sacrificiu de mare amploare pe ogorul lui Hristos? Nu trebue să ne oprească dela împlinirea acestei sfinte datorii, indiferenţa şi egoismul unora. Căci Ortodoxia cultivă şi practică eroismul dragostei de Dumnezeu şi aproapele. Ea sfinţeşte toate şi nu desfiinţează nimic, afară de păcat.

Apostolatul creştin este efortul eroic al dragostei frăţeşti pentru a îmbunătăţi condiţiile de viaţă ale semenului şi a-i înlesni mântuirea sufletului fie că-l sfătueşte să-şi chiverniseasca casa, familia, fie că merge să se intereseze de condiţiile în care munceşte lucrătorul, fie că înfiinţează cooperative spre a-i înlesni un trai mai eftin, etc.

Dar strădania noastră este de a povăţui, că tot darul desăvârşit de sus este, de la Părintele luminilor, şi că în toate manifestările noastre trebue să ne amintim, înainte de orice, că numai prin Dumnezeu vom păşi sigur cu paşi gigantici înainte.

Echivocul pe care vor unii să-l găsească în acest zel este neintemeiat. Cei care spun că creştinismul nu poate rezolva problemele ridicate de cerinţele lumii moderne, fac afirmaţii gratuite, deoarece nu cunosc dinamismul veşnic actual al creştinismului sau sunt rău intenţionaţi.

Dacă creştinismul afirmă că supranaturalul primează naturalului, acesta-i un adevăr incontestabil şi dacă susţine că în sufletul care nu vieţuieşte spiritul divin tot restul nu serveşte la nimic, aceasta este sfânta învăţătură ce se desprinde indirect din cuvinte ca acestea: „Căci ştim că toată făptura suspină împreună şi suferă până acum" (Rom. VIII, 22). Lumea-şi caută liniştea în creaturi, pline de tulburări ca şi ea. Dar liniştea adevărată este în Dumnezeu şi numai acolo.

In ierarhia valorilor spirituale religia creştină ortodoxă stă pe primul plan al preocupărilor noastre. Dacă considerăm că slujirile de ordin spiritual întrec pe cele de ordin material, că mântuirea sufletului nemuritor trebue să ne preocupe infinit mai mult decât bunul trai al corpului, atunci însemnează că strădania noastră trebue să ne preocupe infinit mai mult decât bunul trai al corpului, atunci însemnează că strădania noastră trebue să fie însufleţită de un profund ataşament faţă de învăţătura Mântuitorului, căci El este „calea, adevărul şi viaţa" (Ioan XIV, 6).

Se întâlnesc creştini inactivi şi indolenţi până eri, şi deodată li se arată Domnul pe calea Damascului... Se reculeg, se transformă şi se adapă din comorile vieţii veşnice. Mai poate spune cineva că Dumnezeu, în marea-I bunătate, nu ne scaldă într'un ocean de haruri?

Apostolatul creştin are să desfăşoare un rol considerabil în zilele noastre, mijlocind lumii unica forţă educatoare şi moralizatoare a lumii. El trebue să facă lumea a cunoaşte darul lui Dumnezeu, singurul în stare să-i aline suferinţele sociale actuale.

Obiectul în jurul căruia trebue să se desfăşoare acţiunea principală a apostolatului de astăzi, este soluţia practică a problemelor sociale, după principiile creştine. Acestor probleme merită să li se dea toată atenţia şi să li se dedice cheltuirea tuturor energiilor misionare. Potenţialul imens de mare al Ortodoxiei, ca putere ofensivă contra întunerecului veacului îşi găseşte o fericită actualizare în apostolatul modern. A fi „nebun pentru Hristos", este un privilegiu divin, căci focul sacru din misionarul ortodox îl călăuzeşte pe acesta ca un mare „stâlp de foc" prin pustiul sufletelor rătăcite...

Preot **Ioan Fulea**

Nr. 4059/1947.

Circulară

Către toate Oficiile protopopeşti şi parohiale din Arhiepiscopia ortodoxă română de Alba Iulia şi Sibiu

Onoratul Minister al Cultelor prin adresa Nr. 25.011/947, ne face cunoscut, că voeşte să întocmească un proiect de lege pentru definitivarea drepturilor de proprietate ale instituţiunilor bisericeşti (întabularea) asupra terenurilor cu cari acestea au fost împroprietărite prin cele două legi de reformă agrară, sau prin alte legi şi dispoziţiuni ministeriale speciale dela 1919 încoace, sub orice formă de titlu, chiar şi donate numai cu drept de uzufruct şi cari terenuri nu au fost întabulate nici până astăzi ca proprietate a Bisericii, rămânând cu titlu provizoriu de „rezerve de Stat".

Prin o asemenea măsură se va face dreptate şi Bisericii ortodoxe din Transilvania. Căci pe când toate celelalte culte din Transilvania au primit dela Statul maghiar bunuri imobile, Biserica ortodoxă în tot trecutul ei n'a primit dela Statul maghiar nici o palmă de pământ, ba a fost deposedată în repetite rânduri şi de averile dăruite de credincioşi ai ei. Iar când după primul războiu mondial şi după unirea politică naţională a Transilvaniei cu Patria-Mamă, Statul român a înzestrat cu pământuri, unde s'a putut, şi Biserica ortodoxă, acele pământuri nu i s'au dat cu drept de proprietate, ci numai cu drept de uzufruct, considerate ca o rezervă de Stat. Astfel Statul român întregit a lăsat Biserica ortodoxă din Transilvania, în privinţa aceasta, într'o situaţie inferioară situaţiei pe care a creat-o statul maghiar celorlalte culte.

Adăugăm că Biserica ortodoxă a fost slab înzestrată şi cu pământuri uzufructuare, fiindcă cererea ţărănimii după pământ a fost mare, iar în Transilvania, cu excepţia regiunei din „câmpie", au fost foarte puţine pământuri de împărţit. Bunăoară dela Sibiu până la Braşov n'a fost aproape nici o moşie din care să se fi înzestrat şi bisericile noastre cu pământ. Astfel Arhiepiscopia noastră, după reforma agrară din anul 1923, a rămas cu mai puţin pământ decât înainte de acea reformă.

De aceea, ne exprimăm adânca noastră bucurie şi recunoştinţă pentru lăudabila intenţie a Onor. Guvern de a veni azi cu o lege specială prin care să acorde Bisericii noastre dreptul de deplină proprietate asupra puţinelor terenuri cu care a fost înzestrată. O astfel de măsură ar fi un act reparatoriu pentru Biserica ortodoxă.

Pentru obţinerea datelor necesare, în vederea întocmirii unei situaţii cât mai precise şi complete, dispunem, ca cel mai târziu *până la 5 Iunie a. c.* toate parohiile şi filiile etc. care au fost înzestrate cu terenuri prin cele două legi de reformă agrară sau prin alte legi şi dispoziţiuni ministeriale începând dela 1919 încoace şi cari terenuri nu au putut fi întabulate pe biserică, ramânând ca „rezerve de Stat", să înainteze oficiilor protopopeşti de cari aparţin următoarele date:

1. Ce suprafaţă în jugăre şi stânjini pătraţi are terenul căpătat şi rămas neîntabulat.

2. Când a căpătat acest teren, prin ce lege sau dispoziţie ministerială.

3. Scopul şi titlul pentru care a fost primit terenul (sesiune bisericească, parohială, cantorală, loc pentru construcţie, etc.)

4. Unde se află acest teren, pe hotarul cărei comune şi care este denumirea părţii de hotar unde se află.

Oficiile protopopeşti vor centraliza toate aceste date, vor întocmi tablouri în dublu exemplar, ordonat lucrate, apoi totalizate pe jugăre şi st. p. ni se vor înainta, până cel mai târziu *la data de 10 Iunie a. c*

Atragem atenţiunea Oficiilor protopopeşti şi parohiale asupra importanţei acestei cauze şi le punem în vedere să fie cu cea mai mare băgare de seamă la furnizarea datelor, ca să nu fie omis din tablou vreun teren vizat în această circulară, suferind Biserica.

Sibiu, din şedinţa secţiilor unite, a Consiliului arhiepiscopesc, ţinută la 24 Aprilie 1947.

NICOLAE,
arhiepiscop şi mitropolit

Ioan Muntean
secretar

Mereu Braşovenii

In municipiul Braşov, Biserica noastră are liceul *„Andrei Şaguna“* **şi o şcoală primară. Aceste şcoli ale Bisericii sunt conduse de** *„Eforia Şcoalelor Centrale Ortodoxe Române, Braşov“*.

Această Eforie, cu toate greutăţile pe cari le are cu gospodărirea şcoalelor Bisericii din Braşov, s'a gândit să vină şi în ajutorul orfelinatului nostru din Sibiu. Astfel în bugetul său pe anul 1947 a înscris pentru susţinerea Orfelinatului arhiepiscopesc din Sibiu suma de 5.000.000 Lei (cinci milioane). Dar nu numai a înscris această frumoasă sumă, ci a şi expediat-o la Sibiu, unde s'a primit în zilele trecute cu deosebită mulţumire.

Da, mereu Braşovenii; ei cu tradiţia lor de alipire caldă către sfânta noastră Biserică şi lucrările ei, ştiu să facă asemenea fapte pilduitoare. Parohiile din cuprinsul Arhiepiscopiei noastre şi aşezămintele pe cari le conduc, sunt rugate a ţine seamă de fapta Braşovenilor şi să facă asemenea, păstrând bine 'nţeles proporţiile.

O altă faptă mişcătoare pentru orfelinat ne-a venit dela preoţimea cercului religios Crişeni-Călan. Intrunindu-se cercul preoţesc, a făcut rugă de ploaie, iar din ceea ce a dat poporul la miruire s'a realizat suma de *Lei 400.000.* **sumă ce a fost expediată la Sibiu pentru orfelinat.**

Suntem încredinţaţi că dacă s'ar fi făcut apel la credincioşi în favorul orfanilor, suma realizată ar fi fost mult mai însemnată. Astfel încât în viaţa bisericească se găsesc ocaziuni destule pentru sprijinirea orfelinatului nostru.

*

In vremea din urmă au sosit la orfelinat colecte de alimente şi cereale din alte câteva parohii: Din Vingard 300 kg. grâu; din Ucea de sus 800 kg. cartofi, la fel din Bratei de unde pe lângă cartofi s'a mai dat una ferdelă porumb şi 5 kg. lână spălată şi făcută la maşină. Din parohia Nadeşul ne-a venit de asemenea 5 kg. şi un sfert lână, 2 cearceafuri şi una faţă de perină. —

*

Astăzi trecem prin zile extrem de grele, la ţară, dar cu atât mai vârtos la oraşe. Orfelinatul nostru cu cei peste 60 orfani, trebue să facă faţă greutăţilor de astăzi. Fără ajutor din afară acest lucru îi va fi peste putinţă. Aşteptăm cu încredere ajutorul acesta.

REFERENT

Circulară

către toate oficiile protopopeşti şi parohiale din Arhiepiscopia ortodoxă română de Alba-Iulia şi Sibiu

Cu ordinul nostru circular Nr. 2084 din 1947, publicat în Telegraful Român Nr. 7-8, din 2 Martie 1947, am cerut ca întreg personalul bisericesc al arhiepiscopiei noastre — preoţi şi cântăreţi bisericeşti — să ne înainteze până la 31 Martie 1947, extrasele de naştere pentru toţi copiii până la vârsta de 21 ani împliniţi, după cari primesc ajutor familiar la salar, iar pentru copiii cari studiază la universitate sau institute similare şi nu depăşesc vârsta de 23 ani împliniţi, să ne înainteze pe lângă extrasele de naşte şi certificate de studii dela universitate.

Au trecut 6 săptămâni dela termenul ce l-am fixat şi o mare parte dintre preoţi şi cântăreţii bisericeşti, n'au trimis încă extrasele de naştere ale copiilor lor.

Mai acordăm un ultim termen: *15 Iunie 1947*, până la care toţi vor avea să înainteze extrasele.

Acei cari nu le vor înainta, vor fi şterşi irevocabil cu ajutorul familiar ce-l primesc la salar după copii.

Purtătorii oficiilor parohiale sunt obligaţi să aducă la cunoştinţa celor interesaţi — preoţi fără oficiu par. şi cântăreţi bisericeşti bugetari — acest ordin al nostru. La fel vor proceda în toate cazurile când ordinele noastre sunt publicate în Telegraful Român.

Sibiu, 15 Mai 1947.

Consiliul arhiepiscopesc

Ortodoxia, ipostaza feciorelnică

Meditaţia este fapta cea mai potrivită postului. Simbolizările pe care le poate lua gândul în astfel de prilejuri, sunt tot atâtea feţe frumoase ale sufletului nostru aripat către tările fără de început ale Celui Prea Inalt. Mlădiind în imagini — după chipul puterilor noastre — ne arătăm dorirea de Dumnezeu şi facem din puţinătatea cuvintelor icoană luminoasă ipostazicului Dumnezeu.

Meditaţia şi postul ne sunt date tuturora: cale şi îndreptar mântuirii.

Folosind prilejul comun, însemnăm cu frăţească smerenie, rândurile alăturate: pentru bucuria cetitoriului şi spre propria noastră spovadă cu cugetul.

Fii ai Bisericii dreptcredincioase, întru care viează duhul neîntinat al Legii, orânduit pentru vecie de Hristos, Ortodoxia este pământul şi cerul vieţii noastre de singuratici trecători prin lumea s himbătoare, siguranţa credinţii pentru toate văzutele şi nevăzutele.

Ortodoxia este casa neamului, şi ca fii ai acestuia, cinstim casa părinţilor noştri şi a noastră a tuturora, după datina şi cinstirea ce aşisderea dorim dela copiii sau megieşii noştri lumeşti.

Ortodoxia este vatra unde s'a copt pânea tuturor marilor cuminecături cu moartea şi învierea prin virtute a: cnejilor, voevozilor, plăvanilor ţărani şi muncitori, care jertfindu-se asemenea cuminecăturii pentru ideal şi veşnicie, simţind fierul morţii, mai vârtos au crezut în înviere, dobândind, spre lauda obârşiei şi cinstirea lor, chip şi nume de înger.

Ortodoxia este cetatea întru care ne-am strămtorat poverile şi ne-am petrecut lungile bejenii, aflând întru zidirea ei puterea rezistenţii de neam şi de mântuiţi.

Ortodoxia este stilul de viaţă a neamului întru cât cuprinde, fără sminteala vremurilor, chipul ideal al Românului: omenie, credinţă şi sacrific u.

Ortodoxia este începutul mântuirii în Hristos Domnul şi Dumnezeul Prea Puternic şi neasemuit ca slavă, dela care a început făptura şi întru care rămâne.

Ortodoxia este limanul înţelepciunii lumeşti peste care s'a pogorît harul iluminării şi-al milei dumnezeeşti, ca să fie pururea întreptar setei noastre de adevăr şi înţelepciune.

Ortodoxia este isvorul înălţării prin smerenie, prin pioasă umilinţă şi precum falnicul stejar nu se teme de furtună, „Legea dreptei credinţe“ mai puiernică se află înaintea răului isvorît din trufie, ca să adeverească zisă: cele muritoare spre moarte sunt date, iară cele veşnice spre slava lui Dumnezeu.

Ortodoxia este simplitate în cuget şi statornicie în fapte, simplitate sublimă prin dragoste nefăţărită şi dorire neîntinată de patima măririi.

Ortodoxia este cultul adâncimilor sufletelor desăvârşite prin credin ă în fiinţa mântui ă a omului prin crucea Hristosului Iisus.

Ortodoxia este simbolul viu şi veşnic al Evangheliei împlinit prin răstignirea păcatului şi învierea veşnică, asemenea învierii celei de a treia zi.

Ortodoxia este credinţa de nestricat că există în lu e un adevăr permanent şi că Hristos este acesta. Pe Acesta îl întăresc veacurile trecute şi-L vor proslăvi veciile viitoare.

Ortodoxia este lumina cea bună întru care smerenia şi înţelepciunea cucernică zidesc scara înălţării noastre biruitoare către isvorul luminii.

Ortodoxia este calea celor aleşi de Domnul ca să fie vasul mântuirii legiuiţilor şi schismaţilor de pretutindenea, fiind pentru aceasta, aceştia huliţi, de oameni şi mult iubiţi de Dumnezeu.

Şi fiind această Lege hrana vieţii şi calea mântuirii, fără prihană, simplă, puternică prin virtute şi de nestricat prin temeiul ei dumnezeesc; fiind asemenea pentru noi Românii dintre hăitişurile apelor, munţilor şi văilor româneşti singură şi sigură scăpare ca neam şi ca creştini; spre cinstirea adevărului, cuvine-se a mărturisi cu grai şi faptă că: Ortodoxia este ipostaza unică a mântuirii omului.

Şi pentru frăgezimea şi neprihana Ei, precum albul cel pururea luminos din soare sau din veşmântul Fecioarei, pentru dragostea Ei cea liniştitoare ca şi nădejdea credinţii din sufletul eroului creştin, pentru puterea Ei de a petrece cu blândeţă de mamă sufletul spre curăţenia mântuirii, cade-se a mărturisi că: Ortodoxia este ipostaza feciorelnică întru care toţi şi toate putem afla calea, adevărul şi viaţa de veci.

Părintele **Ghedeon**

Noul abonament la «TELEGRAFUL ROMÂN»

Cu considerare la costul actual al hârtiei, tiparului şi cheltuielilor de expediţie, abonamentul a fost fixat cu 1 Aprilie 1947 precum urmează:

parohii clasa I	*Lei 600.000*
„ „ II	„ 500.000
„ „ III	„ 350 000
particulari	„ 500 000
autorităţi şi străinătate	„ 800.000
abonamente de sprijin	„ 800.000
America 10 Dolari	

Nouile abonamente sunt valabile dela 1 Aprilie a. c. şi trebuesc achitate **ca diferenţă de abonament pe anul în curs.**

Taxele de publicare a concurselor:

protopopi	„ 1.000.000
parohii clasa I	„ 800.000
„ „ II	„ 600.000
„ „ III	„ 500.000
cântăreţi bisericeşti	„ 400 000
Costul inserţiunilor un cm²	„ 1.500

plus timbrele legale de 20% la mie.

Administraţia „TELEGRAFULUI ROMÂN“

Un ţăran — medic chirurg:

Ioan Ţârmonea din Porumbacul de jos — 1726—1746 —

Medicii sibieni, membrii ai *Societăţii Ştiinţelor Medicale*, au avut prilej să asculte, la 25 Aprilie 1947, o măduvoasă conferinţă istorică despre *ţăranul chirurg Ioan Ţârmonea*. Conferenţiarul, cunoscutul profesor universitar şi membru al Academiei Române *Dr. Ioan Lupaş*, a înfăţişat *în lumina datelor istorice* puţine, câte s'au păstrat până în timpul de faţă, interesanta figură a ţăranului porumbăcean, amintit pentru *ntâia oară* la anul 1726 ca unul care fiind iscusit în ştiinţa şi meşteşugul doftoricesc, ajunsese a fi scutit de orice îndatorire de a face slujbă şi robotă iobăgească.

Faima lui de om priceput în tămăduirea frânturilor de oase era răspândită nu numai prin satele din preajma Porumbacului, ci departe până prin alte ţări străine, cum arată srisoarea *unui pacient* al său, cu numele Alimaş, care îşi zicea *„voinic străin“*. Având acest *voinic străin* „un picior *stricat f arte rău*“, venise în anul 1744 la Porumbac, să-l tămăduiască doftoricească ştiinţă a lui Ţârmonea. In scrisoare nu arată anume, din care ţară a venit, dar spune că isprăviudu-i-se în timp de doi ani „chelciugul“ se găsea la 1 Ianuarie 1746, când a iscălit scrisoarea ca un om *„siriman de toate“* în marea nevoie şi chin: „rămas desbrăcat“ ca vai de el, încât se temea să nu moară *„de goliciune şi de foame“*. Cetind scrisoarea lui Alimaş dela începutul anului 1746, este imposibil să nu lunece gândul cetitorului la stările dela începutul celui de al 201-lea an dela data acestei scrisori chirilice...

Iată deci două date sigure despre *ţăranu' chirurg Ioan Ţârmonea: 1726 şi 1746*. Ce bine ar fi să putem afla, câţi pacienţi îl vor fi cercetat în cursul acestor *20 de ani* în Porumbac cu rugămintea să le tămăduiască durerile şi zdrobirile oaselor?

Câţi ţărani de seama lui Ţârmonea vor fi îndeplinit asemenea tămăduiri de boale şi în alte ţinuturi locuite de Români?!...

AJUTAŢI pe cei năpăstuiţi din Moldova!

Conferinţa preoţească a prot. Sighişoara

Preoţimea prot. Sighişoara, conştientă de îndatoririle ce-i incumbă vremurile de frământări sociale prin care trecem, s'a întrunit în conferinţă în zilele de 20—21 Martie a. c. la sediul protopopiatului, în biserica cea nouă din Sighişoara.

După chemarea Sf. Duh, şi după inspiratul cuvânt de deschidere al Păr. prot. Em. Stoica — în care a subliniat aspectele de actualitate ale chemării preoţeşti — au urmat lucrările propriuzise ale conferinţei.

In lucrarea: „Biserica factor ponderator şi îndrumător în evoluţia vieţii sociale“, păr. Ilie Popescu (Iacobeni) a arătat că Biserica — deci şi preoţimea este datoare azi mai mult ca în trecut să lupte, prin toate mijloacele şi pe toate căile pastoraţiei moderne, la reîncreştinarea societăţii şt a omului. Arată mijloacele şi calea prin care preotul poate face ca creştinul să aibă pe Hristos Domnul în sufletul său, să urmeze învăţătura şi pilda vieţii Lui. Numai atunci va putea Biserica să fie factor ponderator şi îndrumător în evoluţia vieţii sociale, când preotul va fi model de vieţuire creştină, capabil a se jertfi necontenit pentru binele omenirii.

In lucrarea: „Educaţia preotului prin sine însuşi“, păr. V. Văideanu (Albeşti) completează o altă latură a vieţii preoţeşti care este atât de necesară în ziua de azi, iar prin aceasta întregeşte în mod fericit lucrarea anterioară cu noui metode şi mijloace de pastoraţie.

După discuţia „critică“ a acestor referate, la care au particjpat cu viu interes majoritatea preoţilor, au urmat rapoartele despre activitatea cercurilor religioase, misiunile în popor, rapoartele despre activitatea pastorală a fiecărui preot şi diferite comunicări şi ordine consistoriale referitoare la bunul mers al administraţiei bisericeşti.

Şedinţa s'a continuat după masă la ora 4 cu meditaţia pentru mărturisire a păr. S. Dobre (Şaeş) după care a urmat spovedania preoţilor.

In ziua următoare, 21 Martie 1947, s'a slujit Liturghia Sf. Grigorie, cu care ocazie a predicat păr. E. Bologa, apoi a urmat împărtăşirea preoţilor.

Conferinţa a decurs într'o adevărată dragoste frăţească, având darul de a spori cunoştinţele şi orientarea preoţimii în continuarea chemării sale dumnezeeşti, atât de necesară refacerii vieţii morale şi sociale a omenirii de azi.

Secretar

Sprijiniţi cu drag

Telegraful Român

Organul lui Şaguna din 1853

Dumnezeu

Tu eşti bogat, eu n'am nimic
Şi-s gata de plecare;
Spre Tine ochii îi ridic,
Tu eşti bogat, eu n'am nimic,
O umbră peste mare.

Aşa vrei Tu, eşti Tatăl meu
Şi răni îmi dai şi miere;
Spre Tine drumul este greu,
Aşa vrei Tu, eşti Tatăl meu,
Isvor de mângăere.

Atât doar ştiu şi simt că eşti
In marea pribegie;
Din slava Ta doar îmi zâmbeşti,
Atât doar ştiu şi simt că eşti
Ocean de bucurie.

Ca să Te văd nu pot... mi-i dor
De Tine veşnic Tată,
Că fără Tine simt că mor...
Ca să Te văd nu pot... mi-i dor
De faţa Ta 'nstelată.

Const. Goran

C. preoţi să stea în fruntea mişcării

Oastea Domnului

Icoana în Orientul ortodox

Icoana în Orient constitue un obiect de seamă al cultului. Binecuvântate de Biserică, avându-şi neîncetat rostul în timpul Liturghiei, sfintele icoane sunt ca şi sacramentale, procurând credincioşilor intervenţia atot-binevoitoare a lui Dumnezeu, acordând dar de lumină şi de devoţiune. In Orient, fiecare familie, fiecare credincios posedă icoana sa şi o învredniceşte de veneraţie. Ea îşi are locul de cinste în coliba cea sărăcăcioasă; o candelă, ziua şi noaptea, arde înaintea ei. In clipa în care un copil se căsătoreşte şi se desparte de familie pentru a se duce să înjghebeze o alta, mama binecuvântându-şi odorul îi înmânează o icoană, rugând pe Dumnezeu să binecuvinteze noul cămin. Inaintea sfintei icoane îşi fac rugăciunile membrii familiei. Comoară venerabilă, ea trece din generaţie în generaţie, martoră binefăcătoare şi discretă a tuturor actelor importante din viaţa unei familii. Şi, în clipa morţii, tot icoana este aşezată în mâinile muribundului pentruca ea să-i slujească de *passe-port* la intrarea în Ierusalimul ceresc.

(Din franţuzeşte) Preot **Ion I. Suciu**

INFORMAŢIUNI

INTERNE:

In ziua de 9 Mai M. Sa Regele a decorat pe mai mulţi ofiţeri sovietici superiori şi inferiori

Dl general H. Pika, subşeful Statului Major al armatei cehoslovace, a participat în Bucureşti la festivităţile zilelor de 9 şi 10 Mai. Cu acest prilej dsa a înmânat decoraţiile acordate de dl preşedinte Beneş mai multor ofiţeri şi soldaţi români

La 15 Mai c. s'a deschis sesiunea generală a Academiei Române.

La începutul lunei Mai a răposat în Arad, profesorul de muzică vocală dela Academia teologică arădană, Atanasie Lipovan, un mare iubitor al muzicei populare, care a dus faima doinelor româneşti până în St.-Unite, unde a repurtat succese nepieritoare.

La 21 Iunie se termină cursurile şcolare. Bacalaureatul va începe la 30 Iunie.

EXTERNE

In adunarea generală a ONU-lui au fost ascultaţi reprezentanţii Agenţiei evreeşti pentru Palestina, precum şi reprezentanţii arabi.

S'a întrunit Consiliul de securitate pentru a discuta incidentele din nordul Greciei.

A demisionat guvernul italian De Gasperi.

Nr. 4296/1947 (25) 2 – 3

Concurs

Pentru întregirea postului de protopop al protopopiatului **Oituz** (cu sediul în Tg.-Săcuesc) publicăm concurs cu termin de 30 zile dela prima apariţie a lui în Telegraful Român.

Beneficii:

1. Salar şi diurnă de protopop dela Stat.

2. Locuinţă în casele protopopeşti, constătătoare din 5 camere şi bucătărie.

3. Sesiune 28 jugăre 1323 stj. p. pământ arabil şi cositură în hotarul comunelor Turia şi Ruseni.

4. Venitele stolare uzitate în parohia Tg.-Săcuesc.

5. Diurnele cuvenite dela vizitaţiile în parohii.

Cel ales şi instituit, pe lângă îndeplinirea obligaţiunilor de protopop, va conduce Oficiul parohial al parohiei Tg.-Săcuesc, va predica în Dumineci şi sărbători şi va inspecta învăţământul religios în şcoalele primare din parohiile protopopiatului Oituz.

Cererile de candidare şi concurs, însoţite de actele necesare, se vor trimite pe adresa Consiliului arhiepiscopesc în Sibiu.

Sibiu, din şedinţa plenară a Consiliului arhiepiscopesc, ţinută la 10 Martie 1947.

Consiliul arhiepiscopesc

Nr. 4806/1947. (27) 2—3

Concurs

Pentru întregirea postului de protopop al protopopiatului **Olt** cu sediul în Şercaia, publicăm concurs cu termin de 30 zile dela prima apariţie a lui în Telegraful Român.

Beneficii:

1. Salar şi diurnă de protopop dela Stat.

2. Locuinţă în casa protopopească.

3. Sesiune parohială 32 jugăre, arătură şi fânaţ.

4. Diurnele cuvenite dela vizitaţiile în parohii.

5. Venitele stolare uzitate în parohia protopopească Şercaia.

Cel ales şi instituit, pe lângă îndeplinirea obligaţiunilor de protopop, va inspecta învăţământul religios în şcolile primare din protopopiatul Olt şi va catehiza în şcolile din Şercaia.

Cererile de candidare şi concurs, însoţite de actele necesare, se vor trimite pe adresa Consiliului arhiepiscopesc în Sibiu.

Sibiu, din şedinţa plenară, a Consiliului Arhiepiscopesc, ţinută la 10 Martie 1947.

Consiliul Arhiepiscopesc

Nr. 2550/1947. (21) 3 –3

Concurs

Pentru întregirea postului de protopop al protopopiatului **Odorheiu,** publicăm concurs cu termin de 30 zile dela prima lui apariţie în Telegraful Român.

Beneficii:

1. Salar şi diurnă dela Stat, conform încadrării.

2. Diurnele cuvenite la vizitaţiunile canonice în parohiile din protopopiat.

3. Locuinţă în casa parohială a parohiei protopopeşti.

4. Sesiune parohială 32 jugăre, din reforma agrară, arătură, fânaţ şi pădure.

5. Venitele stolare dela parohia protopopească Odorheiu.

Indatoriri:

Cel ales şi instituit protopop-paroh, pe lângă îndeplinirea îndatoririlor protopopeşti, va conduce şi Oficiul parohial Odorheiu, va predica în Dumineci şi sărbători, va catehiza în şcoala primară şi la Liceul românesc până la întregirea catedrei de religie, având să inspecteze şi învăţământul religios din parohiile protopopiatului.

Cererile de concurs şi candidare, însoţite de actele necesare, vor fi trimise pe adresa Consiliului arhiepiscopesc în Sibiu.

Sibiu, din şedinţa plenară a Consiliului arhiepiscopesc, ţinută la 10 Martie 1947.

Consiliul arhiepiscopesc

Nr. 3883/1947. (22) 3—3

Concurs

Pentru întregirea postului de protopop al protopopiatului **Blaj,** publicăm concurs cu termin de 30 zile dela prima apariţie a lui în Telegraful Român.

Beneficii:

1. Salar şi diurnă dela Stat conform pregătirii şi anilor de serviciu.

2. Parohia se va îngriji de locuinţa preotului.

3. Sesiune parohială 7 jugăre din reforma agrară.

4. Stola uzitată în parohie.

Cererile de concurs se vor înainta la Consiliul nostru arhiepiscopesc, care va întregi parohia prin numire.

Sibiu, 21 Aprilie 1947.

Consiliul arhiepiscopesc

Nr. 60/1947 Prot. (28) 1—3

Concurs

Pentru întregirea postului vacant de paroh al parohiei de cl. III, **Meşindorf,** se publică prin aceasta concurs cu termin de 30 zile dela prima apariţie a acestuia în Telegraful Român.

Beneficii:

1. Salar dela stat.

2. Casă parohială.

3. Sesiune parohială: *a)* 1 jug. 360 st. p. arător; *b)* 18 jug. fânaţ; *c)* un loc de vie de 400 st. p.

4. Lemne de foc: 4 stânjini făcuţi şi aduşi acasă.

5. Una ferdelă bucate de fiecare familie.

Indatoriri:

Pe lângă celelalte îndatoriri impuse de slujba preoţească, legi şi regulamente, cel ales va catehiza gratuit în şcoala primară şi va predica regulat în Dumineci şi sărbători.

Cererile de concurs însoţite de toate actele necesare (botez, bacalaureat, absolvire, capacitate), inclusiv autorizaţia de candidare, se vor înainta în termin oficiului meu, iar concurenţii cu prealabila învoire a subsemnatului se vor prezenta şi în parohie.

Sighişoara, la 25 Aprilie 1947

Oficiul protopopesc ort. rom. Sighişoara în înţelegere cu Consiliul parohial din Meşindorf.

Emilian Stoica
protopop

Nr. 846/1947 (29) 1—3

Concurs

In conformitate cu ordinul Preavenerabilului Consiliu Arhiepiscopesc Nr. 4260/1947 publicăm concurs pentru întregirea parohiei de cl. II **Holbav,** protopopiatul Bran, cu termin de 30 zile dela prima apariţie în Telegraful Român.

Venitele împreunate cu acest post:

1. Salarul dela Stat.

2. Taxele stolare obicinuite în protopopiatul Bran.

3. Casa parohială locuibilă.

4. Sesiunea parohială 7 jugăre.

Indatoriri:

1. Cel ales va predica regulat Dumineca şi sărbătoarea şi va catehiza elevii şi elevele şcoalei primare de stat din parohie.

2. Va activa statutar în cadrele societăţilor parohiale, culturale şi religioase: Sf. Gheorghe, Anastasia Şaguna, Casa Culturală, Reuniunea de femei şi Oastea Domnului.

Cererile de concurs, provăzute cu toate documentele necesare şi cu autorizaţia de-a candida dela Prea Venerabilul Consiliu Arhiepiscopesc, se vor înainta în termin Oficiului protopopesc Bran, Zărneşti-Braşov, iar concurenţii se vor prezenta în parohie, în Dumineca şi sărbătoarea ce le vom fixa, spre a cânta, eventual a liturghisi şi a face cunoştinţă cu poporul dreptmăritor.

Zărneşti, 1 Mai 1947

Vasile Stoicanea
protopop

---

(26) 1—3

Concurs

Pentru ocuparea postului de **cântăreţ II** la **Biserica Sf. Nicolae** din **Braşov-Scheiu,** se publică concurs cu termin de 30 zile dela prima apariţie în Telegraful Român.

Venitele împreunate cu acest post:

1. Salar dela Stat.

2. Locuinţă în natură, corespunzătoare.

3. Venitele stolare obişnuite în cele 3 (trei) parohii.

4. Sesiune cantorală de 4 jug. teren arabil cal. I.

Indatoriri:

1. Candidaţii vor prezenta Diploma de absolvire a Şcoalei de cântăreţi din Sibiu. Absolvenţii altor şcoli de cântăreţi bis. din ţară, pot candida numai cu aprobarea Prea Ven. Consiliu Arhiepiscopesc din Sibiu.

2. Extras de botez.

3. Certificat de moralitate.

4. Certificat de naţionalitate.

5. Certificat de bună purtare şi că posedă pe deplin cunoştinţele tipicale şi muzicale, de unde au mai servit.

7. Candidatul ales va forma şi conduce corul Bisericii.

6. Candidatul ales va activa alături de preot în Oastea Domnului şi se va conforma întru toate Regulamentului Bisericii.

Cererile de concurs, însoţite de toate actele necesare, se vor înainta în termin la Oficiul protopopesc ort. rom. al Braşovului.

Concurenţii, cu prealabila încuviinţare a Oficiului protopopesc, se vor prezenta într'o Duminecă sau sărbătoare în biserică la strană, spre a cânta şi a face cunoştinţă cu credincioşii.

Braşov, la 22 Martie 1947.

Oficiul protopopesc al Braşovului în înţelegere cu Consiliul parohial al Bisericii Sfântul Nicolae.

Dr. N. Stinghe,
preşed. protop. stavrofor

Nr. 53/1947. (12) 3—3

Concurs

Pentru întregirea postului vacant de cântăreţ bisericesc la biserica centrală din **Târnăveni,** jud. Târnava-mică, se publică concurs cu terminde 30 zile.

I. *Venitele:* 1. Salar dela Stat. 2. 5 jugăre sesiune. 3. Stolele legale şi 4. Una cameră şi cămară în locuinţa protopopului-paroh, cu obligaţiunea de a ţinea în regulă şi curăţenie curtea şi grădina parohială. Altele după merit.

II. *Indatoriri:* 1. Va participa la toate slujbele de peste an. 2. Va da ajutor la formarea şi conducerea corului bisericesc. 3. Nu va ocupa nici o slujbă streină de biserică, căci „nimenea nu poate sluji la doi domni".

Cantorii diplomaţi şi bugetari, cari doresc ocuparea acestui post, să-şi trimită în termin cererea cu actele reglementare şi să se prezinte în vreo Duminecă sau sărbătoare la strană.

Târnăveni, la 14 Febr. 1947.

In înţelegere cu Consiliul parohial.

Gheorghe Oprean
protopop

Redactor responsabil: Preot Dr. CORNELIU SÂRBU. Editura şi tiparul Tipografiei Arhidiecezane, Sibiu.

BIBLIOTECA CENTRALĂ ASOCIAȚIUNEA SIBIU

ANUL XCV SIBIU, 1 Iunie 1947 Prețul unui ex. Lei 2000 Nr. 21—22

ROMANIA POSTA 200 LEI

Telegraful Român

Organ național-bisericesc. Intemeiat în 1853 de Mi

Onor. Asociațiunea pentru literatura română și cultura poporului român Sibiu
Str. Șaguna 8

Abonamentul: pentru parohii cl. I Lei 600.000; cl. II Lei 500.000; cl. III Lei 350.000. Particulari Lei 500.000. Autorități și străinătate Lei 800.000. De sprijin Lei 800 000. Pentru America 10 Dolari.

Articole și corespondențe se adresează REDACȚIEI Telegra ul Român Sibiu strada Mitropoliei Nr. 45. — Articole nepublicate nu se înapoiază. — Scrisori nefrancate se refuză.

Prețul inserți un cm.² 1500 Lei pentru odată, dacă se publică de mai multe ori se dă rabat corespunzător

Abonamentele și inserțiunile se adresează ADMINISTRAȚIEI foii Telegraful Român, Sibiu, strada Mitropoliei Nr. 45

Crainicul Ortodoxiei ruse

Biserica ortodoxă română va primi în curând ca oaspe ales pe urmașul marelui patriarh Serghie, pe cârmuitorul Bisericii ortodoxe ruse de azi din scaunul patriarhal dela Moscova, I. P. S. Sa *Alexei*, patriarhul Moscovei și a toată Rusia. Sol al iubirii și al păcii creștine între oameni și popoare, I. P. S. Sa Patriarhul *Alexei* este reprezentantul autentic al credinței și al marei tradiții religioase ortodoxe ruse.

Apropiata venire a I. P. S. Sale printre noi readuce vii în inimile noastre, marile figuri de ierarhi ruși, cari în vremuri de aspre încercări pe cari le-a îndurat creștinismul nostru ortodox din partea intoleranței religioase a altor neamuri, ne-au fost scut și sprijin frățesc. Gânduri pioase de recunoștință se ridică în sufletele noastre și învălue cu mireasma lor marile figuri ale Bisericii ortodoxe ruse.

Cu o senină bucurie animată de dragostea creștină, așteptăm sosirea printre noi a I. P. S. Sale. Vom avea fericirea să ridicăm dela același altar rugi fierbinți către Domul pentru pacea a toată lumea și pentru bunăstarea sfintelor lui Dumnezeu Biserici, pentru îmbelșugarea roadelor pământului și pentru apropierea cât mai strânsă între popoarele noastre iubitoare de pace.

I. P. S. Sa vine în România invitat de I. P. S. Sa *Nicodim*, Patriarhul Bisericii noastre străbune, după vizita pe care i-a făcut-o la Moscova — în toamna anului trecut. Această vizită va avea o importanță covârșitoare pentru desfășurarea viitoare a relațiilor dintre cele două Biserici ortodoxe: rusă și română, căci I. P. S. Sa *Alexei* este personalitatea care a adus un reviriment în relațiile dintre Bisericile ortodoxe ale lumii.

Pe acest tărâm I. P. S. Sa a activat intens, de îndată ce a fost ales în scaunul patriarhal al Moscovei, făcând vizite în centrele ortodoxe din Orient și Europa. De asemenea delegații I. P. S Sale au vizitat Bisericile ortodoxe din Orient și din Europa, venind până acum de două ori în România. A mai primit apoi vizita câtorva patriarhi și înalți ierarhi ortodocși.

I. P. S. Sa *Alexei* este o personalitate bisericească proeminentă, înzestrată cu o cultură superioară, pe care și-a pus-o cu tot devotamentul în slujba Bisericii și a patriei sale.

Inaltul ierarh și-a agonisit cultura sa vastă în universitățile din Rusia, la cari a obținut titlurile academice de magistru în teolgie și licențiat în drept. Membru al Sf. Sinod al Bisericii ruse încă înainte de primul război mondial, a militat pentru organizarea democratică a Bisericii ruse, luând parte la sinodul pan rus care s'a ținut în 1917—1918 la Moscova și care a adus hotărîri în această direcție. Cârmuitor de eparhii ca episcop și apoi mitropolit al Leningradului, în Ianuarie 1945 a fost ales patriarh al Moscovei și al întregei Rusii, urmând în scaun Patriarhului Serghie.

Cu prilejul alegerii I. P. S. Sale, o delegație a Bisericii ortodoxe române a plecat la Moscova, pentru a asista la acest act, care s'a săvârșit în prezența a trei patriarhi din Orient.

In ce privește activitatea multiplă de cârmuitor, de organizator și de animator în câmpul vieții bisericești, revista patriarhiei din Moscova ne-a adus mereu bogate știri, din care spicuim: organizarea Academiei teologice din Moscova și a celei din Leningrad în cursul anului 1946, organizarea câtorva seminarii teologice, reorganizarea vieții monastice și a centrelor ei importante: Lavra Pecersca din Kiew, Lavra Pociaiovsca din Volinia și faimoasa lavră a sfântului rus Serghie, Serghievo-Troițkaia Lavra, de lângă Moscova, reorganizarea Consiliului misionar al Sinodului patriarhal cu menirea de-a rezolvi numeroasele chestiuni ridicate de mișcarea creștină tot mai vie și mai puternică din cuprinsul U. R. S. S., etc.

In timpul războiului a fost în linia întâi a eroicei apărări a Leningradului, contribuind cu sfatul său chibzuit și cu faptele sale de ajutorare, la menținerea și întărirea moralului trupelor și a populației civile. Meritele câștigate de I. P. S. Sa în război, au fost subliniate prin numeroase decorații.

Victoria armatelor sovietice care s'a făurit de sub zidurile Stalingradului și ale Leningradului, a zdrobit forțele vrăjmașe care ne-au răpit Ardealul de Nord și a contribuit în mod principal la desrobirea lui.

Fremătând de aceeași iubire de patrie care l-a însuflețit și pe Patriarhul *Alexei* prețuim și mai mult flacăra virtuților patriotice, la altarul căreia a oficiat I. P. S. Sa la Leningrad, conștienți că biruința acestor virtuți a însemnat în 1944 și biruința dreptății noastre.

Cu aceste însemnări și gânduri, întâmpinăm pe crainicul Ortodoxiei ruse cu urarea de *bun venit* pe pământul credinței noastre comune.

„TELEGRAFUL ROMÂN"

Relații bisericești româno-ruse

Când în 1683 învățatul mitropolit al Moldovei Dosoftei scria în versurile din fruntea «Paremiilor de peste an» că

„dela Moscova luceşte lucoare
întinzând lungi raze şi bun nume sub soare"

el nu exprima numai un sentiment de recunoștință față de patriarhul Ioachim al Moscovei, care-i trimisese, la intervenția Spătarului Milescu, tiparnița cu ajutorul căreia va da la iveală «Viețile Sfinților» și celelalte publicații dintre 1681—86, ci un fapt de cea mai adâncă și mai largă realitate, cu răsfrângeri aproape continui în toată viața spirituală a celor două popoare învecinate vreme de atâtea sute de ani.

Intr'adevăr, legătura noastră cu Biserica rusă dela Kiev și Moscova datează de mult. Dacă veacurile 15 și 16 nu ne vorbesc de preoți sau pelerini români în trecere pe la centrele de viață duhovnicească din Pecerskaja-Lavra de lângă Kiev sau din Serghievskaja Lavra din preajma Moscovei, cum este cazul cu Grecii, Sârbii și Bulgarii ajunși atât de timpuriu văduviți de orice putere politică și trai independent, în schimb tot veacul 17 și 18 e plin de călugări, preoți și ierarhi români ajunși prin capitala și orașele Rusiei în misiuni diplomatice, în scopul cererii de milostenii ori de intervenții pentru apărarea credinții. Altoite în mod firesc pe străvechile relații cu Kievul și Haliciul din epoca întemeierii Principatelor și până în vremea încuscririi lui Ștefan cel Mare cu Marii Principi de Moscova, legăturile spirituale româno-ruse s'au dus în chip natural ca între două țări pe care Dumnezeu le-a așezat lângă olaltă și care au avut de înfruntat adeseori aceleași protivnicii. In epoca pătimașului expansionism prozelitistic al catolicismului aceeaș dârză rezistență s'a organizat și în Rusia falșilor Dimitri (smutnoe vremie, 1589—1613) și a lungilor suferințe — curmate abia în zilele noastre — provenite pe urma luptelor unioniste din vremea Brest-Litovsk-ului (1596), lupte confesionale pe care numai atitudinea largă și înțeleaptă a învățatului mitropolit Petru Movilă le-a mai putut domoli, întocmai ca și în Principatele Române, unde poporul a reacționat nu numai împotriva catolicismului domniților streine, a școlilor protestante și catolice, ci din sinoadele dela Iași s'a dat în 1595 aceeaș replică operii de silnică schimbare a credinții dusă de catolicii poloni, ca și în 1642 față de Catolicismul și Protestantismul militant, pornite amândouă pe îngenuncherea sau înghițirea ortodoxiei răsăritene.

Unitatea de viață spirituală care s'a țesut în acea vreme între noi și marele stat moscovit a făcut pe un voevod ca Gheorghe Ștefan, mai târziu pe un Șerban Cantacuzino, Constantin Brâncoveanu ori șirul nesfârșit de preoți și călugări din sec. 18 să afirme în fața marei toleranțe religioase a Țarilor pravoslavnici și a politicii lor religioase protecționiste că noi Românii ne simțim mult mai apropiați datorită aceleiași credințe ortodoxe, de marele popor pravoslavnic din Răsărit, decât de «răutatea și nestatornicia» Polonilor și Austriecilor catolici, cum se exprima în 1684 același Dosoftei în amarul lui exil din Polonia, iar în 1770 soliile mo'dovene și muntene a mitropolitului Grigorie dela București și Vartolomei Mânzăreanu dela Putna cu tovarășii săi.

Deadreptul impresionante sunt cuvintele pe care un Varlaam al Moldovei le scria în 1645 țarului Mihail Teodorovici întru apărarea năpăstuitului de Calvini Ilie Iorest, mitropolitul Ardealului, întocmai ca și peste 50 de ani frazele frumoase ale mitropolitului muntean Teodosie Veștemeanul adresate patriarhului Adrian al Moscovei pentru apărarea libertății de închinare a fraților săi ardeleni. Pomenind de suferințele Rutenilor de pe urma propagandei iezuite și de silurile săvârșite de «Francii» prea catolici asupra «marii cetăți a Ierusalimului», Teodosie informa pe «cel mai mare proteguitor al ortodocșilor» despre nelegiuirile papistașilor din Ardeal, cerându-i ajutor la bună vreme.

Dar cel mai cunoscut dintre toți vlădicii ardeleni cari au ajuns pe la Moscova este marele mitropolit Sava Brancovici, «luptătorul atât de îndrăsneț pentru dreapta credință cu viața lui atât de sbuciumată și cu sfârșitul atât de trist». Păstorind Biserica Ardealului într'o vreme plină de izbeliști politicești și de năpăstuiri în ale credinței, cu care apăsau cu silnicie nemeșii calvini ai țării poporul nostru pravoslavnic, mitropolitul Sava și-a îndreptat în cursul anului 1668 gândul spre «singurul» împărat pravoslavnic, al Moscovei, dela care aștepta și dela care a și primit bogate daruri spre întărirea Bisericii ardelene. Slujirea lui Sava în Biserica Uspenici din Moscova, într'o vreme când se aflau acolo

toţi patriarhii Răsăritului, ca şi felul în care a fost primit de ţar şi i s'a permis a se reîntoarce pentru milostenii în fiecare al 7-lea an, vor face din gestul mitropolitului Sava un luminos simbol, care va stărui tot timpul în sufletul mult năpăstuitului popor pravoslavnic din Transilvania.

Ce să mai zicem de şirul lung al protopopilor şi dascălilor braşoveni ajunşi prin Kiev şi Moscova pentru întărire duhovnicească şi bisericească, ei a căror falnică biserică din Schei păstrează încă şi azi slovele şi darurile ce vorbesc de marea «liberalitate» a ţarinei Elisabeta Petrovna? Urmând tradiţia marelui Sava Brancovici din vara lui 1668, fostul vicar al lui Inochentie Micu, protopopul Nicolae Pop din Balomir s'a plâns şi el în iarna anului 1748 cum a ştiut mai bine cercurilor îndrumătoare din Moscova împotriva nedreptăţilor şi schingiuirilor pe care le îndură «ca în epoca vechilor prigonitori păgâni», preoţimea şi poporul cel credincios din Ardeal. «Instanţia» scrisă peste 9 ani de cunoscutul călugăr Nicodim şi semnată de încă 3 monahi, 6 preoţi (între cari prot. Ioan din Sălişte, popa Cosma din Deal şi popa Măcenic din Sibiel) şi 4 ţărani, în frunte cu Oprea Miclăuş din Sălişte şi Constantin Petric din Jina cerea aceleiaşi Elisabete Petrovna, «luminata sprijineală a creştinătăţii» să-i «scoată din această patimă, că ştim că eşti de Dumnezeu dăruită cu puterea aceasta, căci suntem năcăjiţi aşa ca şi mai de înainte creştinii din vremea împăraţilor celor tirani, în temniţe, în obezi şi în legături». Se ştie apoi că această «cu lacrămi scrisă rugăciune» şi-a avut efectul dorit: Impărăteasa Elisabeta a intervenit prin consulii săi dela Viena, ameninţând chiar cu ruperea relaţiilor politice, pentru curmarea silniciilor săvârşite împotriva credinţii poporului din aceste părţi de loc. Arhivele şi însemnările răsleţe ne-au păstrat destule mărturii despre legăturile ce s'au stabilit pe acele vremuri chiar între ţărănimea din Nordul Ardealului şi din Bucovina şi Moldova pe deoparte şi între Rutenii dela Liov şi Kiev pe de alta, cu care trăiau în aceleaşi condiţii sociale şi erau bântuiţi de aceleaşi năpăstuiri în ale credinţei lor pravoslavnice. De câte ori grănicerii şi vameşii austriaci n'au căutat carăle cu peşte ori cu lemne sub care strămoşii noştri de pe acele vremuri îşi aduceau icoane sau cărţi bisericeşti tipărite la Lemberg, Dubăsari, Kiev ori Moscova?

Să mai pomenim de pelerinii şi studenţii români prin vechile lăcaşuri de cultură şi viaţă ortodoxă din Rusia celor 2 Petri, Movilă şi Petru cel Mare? El începe dela ctitorul Academiei duhovniceşti din Kiev şi ţine, peste moldoveanul Pahomie din Bisericani, ajuns şi episcop la Voronej, peste bucovineanul Vartolomei Măzăreanul şi peste năsăudeanul Gavriil Bădulescu-Bodoni, până la urmaşii mişcării paisiene din veacul 19 şi până la actualul patriarh al României. Toate aceste legături de adâncă înţelegere reciprocă au intrat de mult în patrimoniul de vieţuire ortodoxă în care s'a înveşnicit, cu roade deopotrivă de bogate pentru ambele ţări, opera românului Petru Movilă la Kiev şi a rusului Paisie Velicikovski la Neamţ. Dea Dumnezeu ca duhul acestor fel de legături să reînvie, după o per oadă de neprielnice împrejurări exterioare, în aceeaş adâncă şi largă atmosferă de frăţească împreună lucrare.

Ardealul preotului Mihai Popovici care a călătorit pe la anul 1770 şi a povestit istoria drumului său la Moscova, a scriitorului făgărăşan Codru-Drăguşanu care preamărea în 1843 credincioşia pravoslavnicilor ruşi şi larga toleranţă a Bisericii dela Moscova, dar mai ales Sibiul providenţialului mitropolit Andrei Şaguna, care tot pe aceea vreme îşi pleca genunchii pe lespezile vechii Lavre a Kievului şi care mai apoi a ţinut tot timpul contact cu mişcarea teologică şi culturală din marea Biserică a Rusiei — unde, de altfel, a şi fost preţuit în mod deosebit traducându-i-se şi elogiindu-i se activitatea ştiinţifică şi bisericească — acest Ardeal se bucură nepus când acelaş fir de frăţească înţelegere se reia cu atât de promiţătoare nădejdi. Ardealul, cu trecutul lui atât de sbuciumat, nu uită că astăzi, ca şi acum 200 de ani şi acum 100 de ani, pe vremea revoluţiei din 1848, libertatea cea atât de scumpă lui, i-a fost dobândită prin jertfa şi strădaniile marelui popor dela Răsărit. Să rugăm pe bunul Dumnezeu să călăuzească şi să lumineze cu binecuvântarea Sa aceste legături şi, pe deasupra oricăror protivnicii de orice natură ar fi ele, acelaş duh de bună înţelegere şi de împreună lucrare spirituală să se statornicească între cele două Biserici şi între turma, în care fiecare din ele sunt chemate să lucreze azi cu atâta sfântă râvnă duhovnicească.

Prof. T. BODOGAE

Iarăşi feciorii de preoţi

Am arătat altădată în aceste pagini marea contribuţie pe care au adus-o şi o aduc feciorii şi nepoţii de preoţi neamului nostru, în învăţământ, ştiinţă, artă, administraţie, cinste şi corectitudine în orice breaslă, ce oglindesc atmosfera din casa preoţească de unde plecau. Dacă atunci făceam acest lucru cu sentiment de mândrie, acum revin cu unul de regret, căci, dacă feciorii de preoţi îngroaşă rândurile tuturor îndeletnicirilor superioare, împuţinează rândurile slujitorilor altarului. Se constată că preoţii nu-şi mai dau feciorii la şcolile teologice pentru preoţie sau că ei, feciorii de preoţi, nu vor să se mai facă preoţi ca părinţii lor.

Până acum au fost generaţii întregi de preoţi, care au slujit la acelaş altar. Dinastii de preoţi. Vorba dela sate: „doar nu l-oiu face popă", a rămas un semn al trecutului. Nu sunt mulţi ani când pentru foarte mulţi dela sate preot şi apoi învăţător era tot ce doreau mai bun pentru copiii lor. Seminariile şi Normalele erau prin excelenţă şcoli ale satelor. Sunt şi astăzi, dar mai puţin pentru feciorii de preoţi şi de învăţători, care se îndreaptă şi ei, după mentalitatea vremii, spre cariere cu titluri mai pompoase şi mai bănoase, iar nu spre slujba lui Hristos, care, drept, e împreunată cu multe necazuri.

Dece nu-şi dau preoţii feciorii la preoţie?

Dece refuză feciorii de preoţi misiunea sfântă a părinţilor lor?

Este grea slujba preoţiei şi, dintr'un proces de conştiinţă sau chestie de vocaţie, feciorii de preoţi nu se mai îndreaptă spre şcolile teologice? Se simt neputincioşi faţă de marea răspundere a preoţiei? Frumoase gânduri şi înaltă conştiinţă, ce amintesc frământările sufleteşti ale unui Grigore de Nazianz sau Ioan Hrisostom! Nu trebue să uităm că prin credinţă şi har, care pe cele neputincioase le vindecă şi pe cele slabe le întăreşte, putem călca pe urmele apostolilor pescari.

Că unii dintre preoţi au scăderi morale, care se răsfrâng asupra întregei preoţimi sau le speculează alţii dinafară! Şi în ceata Mântuitorului a fost un lacom şi un trădător. Poporul zice că pădure fără uscături nu se poate. Nici o branşă nu e ferită de asemenea specimene şi scăderi, numai că nu se face atâta caz. Că n'ar trebui să fie printre preoţi asemenea exemplare, de acord, iar, dacă un preot poate să facă şi rău, asta înseamnă că omul din el refuză să se integreze harului divin. Aceasta nu înseamnă însă că ceilalţi să nu-şi facă datoria, sau să ocolească preoţia. Păstrez un cuvânt al dlui Teodor M. Popescu, profesorul meu de teologie: chiar dacă toţi în jurul tău sunt necinstiţi sau nu-şi fac datoria, aceasta nu te împiedică pe tine de a fi cinstit şi de a-ţi face datoria până la capăt.

Că uneori preoţimea este privită cu ochi răi şi batjocorită? Dar se spune rău şi despre reprezentanţii altor instituţiuni de seamă.

De vom auzi unele ca acestea, mai întâiu trebue să îndreptăm pe fraţii noştri preoţi cari greşesc, apoi să ne aducem aminte de cuvântul Mântuitorului: poate să fie sluga mai mare ca stăpânul? Dacă pe Dânsul l-a urît lumea până la răstignire un adevărat ucenic al Lui poate avea pretenţii la laurii lumii? Chiar oamenii recunosc poziţia aceasta a preotului ca vestitor al unei alte lumi şi alte morale, care nu e pe placul tuturor. Preotul „aşează în centrul preocupărilor obşteşti ceva ce obştea abea tolerează la periferia preocupărilor ei vitale: Dumnezeu şi adevărul Său. Din pricina prezenţei preotului lumea se simte neliniştită în siguranţa sa: el e reprezentantul celeilalte lumi, a lumii nevăzute, care conştient sau inconştient îi înspăimântă pe toţi şi ar vrea să nu fie adevărată (după Iosef Sellmair, vezi Rev. Teol. Nr. 1—2, 1946, p. 161). Deci, această ură mai mult să ne aprindă râvna pentru această lume a lui Hristos, după cum vântul mai tare aprinde focul

Că ar putea sluji mai puţin neamul şi pe semeni ca preot şi altfel ar înfăptui mai mult? Nu există activitate superioară incompatibilă cu preoţia. Cine vrea să fie pe o cale adevărată nu va merge pe aceea croită de oameni, ci pe cea arătată de Dumnezeu. Cine vrea să slujească poporului, poate fi preot, iar ca preot are atâtea mijloace de activitate în slujba celor mulţi şi are o influenţă pe care n'o are nici poate da alt dregător sau dregătorie lumească. Câţi au renumele şi înfăptuirile în folosul Neamului ca Mitropolitul Andrei Şaguna şi totuşi el a rostit memorabilele cuvinte: De o sută de ori de m'aşi naşte, tot preot m'aşi face?

Este prea grea slujba preoţiei, din proces de conştiinţă, de teama lumii, sau din ce alte calcule feciorii de preoţi refuză preoţia părinţilor, se ruşinează de bâsuiocul şi prescura din casa preoţească? Oare toţi suntem croiţi pe măsura v acului? Nu se găsesc mai mulţi care să înfrunte concepţia veacului şi cu crucea lui Hristos să însemne cărările spirituale, pe care trebue să le urmeze ceilalţi? Fireşte că i-am vrea în primul rând pe cei crescuţi în umbra altarului.

De bună seamă, nu noi ne vom îngriji de conducătorii Bisericii lui Hristos. Dumnezeu îşi alege singur vasele Sale. Uneori pe cele slabe ca să facă de ruşine pe ce'e tari. „Sunt sătul, spunea Voltaire, de a auzi spunându-se mereu că au ajuns 12 oameni să întemeieze o religiune; eu vreau să fac să se vadă că ajunge unul singur pentru a o distruge!" A trecut şi Voltaire — care totuşi pe patul morţii chema pe preot spre stupefacţia prietenilor — a trecut şi seco ul lui, cum au trecut atâţia şi atâtea, dar Biserica lui Hristos n'a pierit şi nici nu va pieri.

N'am vrut nici să fac un proces, nici să dau un răspuns complet. E o simplă constatare şi deci o legitimă întrebare:

Dece preoţii nu-şi mai îndrumează feciorii spre preoţie?

Dece feciorii de preoţi refuză sau ocolesc preoţia?

Preot Gh C. Diaconu

Sublinieri

Vorbind de curând la radio, cu prilejul aniversării eliberării oraşului Praga, dl Jan Masaryk, ministrul de externe al Cehoslovaciei, a sp s între altele:

„Naţiunile Unite sunt ultima şi astăzi singura instituţie care poate şi care chiar trebue să ne aducă o pace durabilă".

„Vrem ca ideea Naţiunilor Unite *să devie parte integrantă din viaţa fiecărei ţări*".

Sprijiniţi cu drag

Telegraful Român

Organul lui Şaguna din 1853

O carte
din lumea meşteşugarilor români

In primăvara acestui an a apărut, la Sibiu, o lucrare deosebit de însemnată şi care poartă titlul: **„La optzeci de ani"** (Tipografia Arhidiecezană, pag. 224). Alcătuirea lucrării se datoreşte unui meşteşugar în arta tipografică, dlui *Traian Chirilă*, şi ilustrează trecutul de opt decenii al *„Reuniunii culturale naţionale a meseriaşilor români din Sibiu"*.

Subscriitorul acestor rânduri a avut prilejul să urmărească lucrarea dintru început şi deci să-i cunoască fiecare pagină, încă înainte de apariţie. Aceasta, nu în sensul că ar fi fost cumva părtaş la iniţierea sau la alcătuirea ei, ci pentru motivul că a fost asociat la efectuarea corecturilor necesare oricărei lucrări, lucru împlinit cu multă plăcere şi cu creştinească dragoste. Căci ostenitorul-autor face parte din personalul Tiparniţei Şaguniene şi pricepe multe din tainele slovei bune.

Cartea abia apărută urmăreşte, în amănunţime, întreagă viaţa Reuniunii într'un spirit critic şi nepărtinitor. Ea arată ce au fost în stare să facă o mână de meseriaşi români, în luptă cu nenumărate prejudecăţi puţin favorabile neamului nostru şi meşteşugarilor de toate branşele ieşiţi din sânul lui şi la ce au putut ei ajunge după o muncă neîntreruptă de opt decenii.

In întreg trecutul ei, ca şi azi de altfel, Reuniunea a cultivat dragostea de Biserică, de Neam şi de meşteşug, sprijinind toate iniţiativele nobile ale clasei mijlocii din Sibiu şi din alte părţi ale Transilvaniei. Ea a constituit un model de asociaţie meşteşugărească pentru sine ca şi pentru alte organizaţiuni de acest fel şi se încăpăţânează să dăinuiască în acelaş spirit măgulitor. De aceea a şi isbutit să ridice clasa muncitoare, din punct de vedere naţional, religios, cultural şi profesional, la un nivel vrednic de orice laudă.

Figura marelui mitropolit Şaguna, din a cărui îndemn a pornit organizarea meşteşugarilor sibieni, aceea a asesorului consistorial Nic. Cristea, a *„cerşetorului nobil"* V. Tordăşianu, a lui Gh. Poponea, *P. S. Episcop N. Colan* al Clujului şi *P. C. Prot. Em. Cioran* — cinci preşedinţi în răstimp de opt decenii răsbat din lucrare într'un nimb de cinste, accentuând asupra spiritului cordial şi de continuitate în care a fost şi este condusă Reuniunea. Acelaş lucru îl desvălue şi faptul, că bătrânul meşter tipograf *Şt. Duca* a deţinut slujba de secretar vreme de patru decenii, până când i-a urmat chiar autorul lucrării de faţă, dl *Traian Chirilă*. Cumpăneala dreaptă s'a răzimat şi se razimă apoi pe împrejurarea, că toţi mitropoliţii Ardealului, dela Şaguna şi până la *I. P. S. Mitropolit Nicolae*, au acordat Reuniunii un sprijin moral excepţional, deţinând preşidenţia de onoare. Nu credem să existe, în ţară la noi, o altă reuniune cu o asemenea caracteristică fundamentală.

Intr'o lumină deasemenea caracteristică răsbat apoi figurile dirijorilor de cor, artiştilor-diletanţi, meşteşugarilor-membri şi ale tuturor oamenilor de bine cari au avut oarecari legături cu Reuniunea.

In orice caz, lucrarea demonstrează, că viaţa culturală şi naţională a Sibiului nu poate fi concepută, în adevăratul ei aspect, decât luând în considerare activitatea din trecut şi de azi a Reuniunii meseriaşilor. Ceea ce, într'un anumit sens, se poate spune şi despre viaţa românească din întreagă Transilvania.

Lucrarea merită să fie cetită cu atenţie, pentru cuprinsul ei şi pentru forma în care se prezintă ea. Ea este vrednică de laudă şi nu mai puţin vrednic este izvoditorul ei.

D. Călugăr

Nr. 5526/1947.

Comunicat

In legătură cu ordinul nostru circular Nr. 2290/1947, publicat în Telegraful Român Nr. 9—10, aducem la cunoştinţă On. preoţimi, că Sf. Paşti ale anului 1948 vor cădea la data de 2 Mai.

Consiliul Arhiepiscopesc

Din viaţa Bisericii ruseşti

— Educaţia teologică din U.R.S.S. este în plină desvoltare.

In 14 Oct. 1946 s'a deschis Academia teologică din Leningrad, în prezenţa I. P. S. Sale Patriarhului Alexei. Cu acest prilej Mitropolitul Grigorie a subliniat, că înalta şcoală are menirea „de-a atinge şi depăşi vechiul nivel de cultură al trecutului, evitând primejdia de-a cădea în greşala unei reflexiuni pur scolastice asupra creştinismului teoretic; conştiinţa teologică trebue să devină o putere de viaţă, întemeiată pe o bază evanghelică". Viitorii preoţi vor fi purtătorii adevărului şi patrioţi creştini.

La Academia teologică din Moscova fac cursuri teologice oarecari profesori din străinătate. Rectorul Academiei, profesorul N. W. Tchepurine, a declarat într'o alocuţiune rostită la începutul anului universitar: „Raţiunea nu-i bună decât în slujba credinţei. Scopul suprem al ortodoxiei cere ca fiecare din noi, după doctrina sf. Biserici, să facă operă creatoare, ca experienţele sale religioase să reveleze taina vlufăcătoare a ortodoxiei".

— Consiliul misionar al Sf. Sinod patriarhal a revenit la viaţă mulţumită unui decret al I. P. S. Sale Patriarhului Alexei al Moscovei. Ca preşedinte al consiliului acestuia a fost numit Arhiepiscopul Vitali de Toula. Consiliul va avea ca sarcină rezolvirea numeroaselor chestiuni ridicate de mişcarea creştină tot mai vie din cuprinsul Uniunii.

— „Church World Service", organismul de ajutor şi de reconstrucţie al Bisericilor protestante din America, va trimite în Rusia ajutoare sub formă de veşminte pentru 100.000 orfani de războiu ruşi. Acest proiect a fosi elaborat încă în anul trecut de către „Consiliul interconfesional al ajutorării Ruslei".

După cum au relevat directorul lui „Church World Service" şi preşedintele noului comitet interconfesional al Institutului ruso-american, ajutoarele destinate Rusiei „nu vor face numai un serviciu important din punct de vedere al ajutorului material, ci ele vor fi expresia prieteniei creştinilor americani faţă de popoarele Uniunii sovietice".

— Corespondentul la Moscova al lui „Religions News Service" (New-York) raportează că I. P. S. Sa Patriarhul Alexei a confirmat primirea unui dar de 105.500 Evanghelii şi Testamente Noi din partea Societăţii biblice americane. Darul constă din 500 Testamente Noi în limba greacă, 5000 în limba rusă, cu psalmi, şi 100.000 Evanghelii în limba rusă.

I. P. S. Sa Patriarhul Alexei şi-a exprimat recunoştinţa pentru acest dar şi a anunţat că sfintele cărţi vor fi împărţite între Academia teologică din Moscova şi faimoasa mănăstire din împrejurimile Moscovei: Troitze Sergievsky Lavra.

— Cu prilejul împlinirii a trei ani dela moartea patriarhului Serghei al Rusiei, a apărut o carte întitulată: „Patriarhul Serghei şi moştenirea lui spirituală".

Priveghere

Cr iasa nopţii, luna, străluce'n fir de aur
Şi-a stelelor podoabă adună-al ei tezaur
In liniştea ce'ntinde aripă de-odihnă
Sub z ri de vis ce'aşterne linţoliu 'ntins [de tihnă.

Din zarea adormită târziu în miez de noapte
La vechea mânăstire porneşte svon de şoapte
Monahi cu feţe pale încep o slujbă sfântă
Şi-un dangăt lin de clopot che area rugii [cântă.

Locaşul de 'nchinare făclii il luminează
Şi sfinţii din icoane îl binecuvintează;
E ceas de priveghere, monahi cu plete ninse
Aşteaptă acum pe mire cu candelele aprinse.

Ca fumul din cădelniţi se'nalţă-a lor cântare.
Un imn curat ce suie spre-al slăvilor hotare;
Veghiaţi în rugăciune, căci ciasul nimeni ştie,
Când Domnul, pe a norilor slăvire, va să vie!

Preot ŞTEFAN TASCIANU

AJUTAŢI
pe cei năpăstuiţi din Moldova!

Sfatul de împăciuire

In furnicarul preocupărilor şi luptelor zilnice ale unei vieţi atât de grele ca cea de azi, păstorul de suflete e prins în cercul unor îndatoriri vitale şi superioare, de a căror împlinire atârnă însuşi viitorul poporului nostru. Cu autoritatea şi puterea oferită de sf. Taină a Preoţiei, care nu este din lumea aceasta, păstorul de suflete trebue să trezească viaţa răvăşită a omenirii la o viaţă nouă, s'o spiritualizeze şi s'o întoarcă îndumnezeită la Ziditorul ei. Pentru ducerea la îndeplinire a acestei misiuni, el trebue să întrebuinţeze cu desăvârşită tactică, mijloacele pastorale care-i stau la îndemână.

Intre aceste mijloace este şi activitatea în cadrul Sfatului de împăciuire. „Infiinţat prin legea din 3 Nov. 1943, sfatul de împăciuire a oferit preotului — în calitate de preşedinte — noui mijloace şi metode de-a apropia sufletele credincioşilor Bisericii de Hristos şi de Evanghelia Lui". (Circulara Nr. 12.821/1943).

Pentru păstorul de suflete conducerea Sfatului de împăciuire nu trebue să fie o sarcină în plus, care să-l facă să se eschiveze dela această datorie. Dimpotrivă, el trebue să reclame celor în drept acest câmp de activitate.

In tot cursul istoriei, preotul a fost povăţuitorul poporului nostru dreptcredincios. El a fost totdeauna propoveduitorul adevărului, reprezentantul dreptăţii în faţa poporului.

Credincioşii Bisericii noastre au înţeles întotdeauna această misiune dumnezeiască a preotului. Ei au ştiut, că preotul fiind slujitorul altarului, trebue să fie de partea dreptăţii dumnezeeşti. De aceea, dela începutul închegării noastre ca neam, preotul a fost chemat, alături de bătrâni, să limpezească cuminte şi repede toate neînţelegerile dintre membri cari formau grupările româneşti.

Această chemare sfântă şi-a îndeplinit-o slujitorul altarului — cu cea mai curată conştiinţă — de-alungul istoriei până azi, fie că era însărcinat cu această misiune de legile statului sau de îndemnurile părinteşti ale conducerii bisericeşti.

Iată deci, că activitatea preotului în cadrul Sfatului de împăciuire nu este nouă decât în formă. In fond ea este numai continuarea unei datorii impusă de misiunea sa de povăţuitor sufletesc al fiilor neamului românesc.

Căci în Sfatul de împăciuire preotul nu trebue să ia atitudinea unui judecător, care prin gimnastica nunţii şi a legilor seci incriminează pe una din părţi şi împarte dreptate celeilalte. Nu! El trebue să fie „sfătuitorul blând şi înţelept, povăţuitorul iscusit şi luminat al sufletelor doritoare de pace" (Circulara citată).

In primul rând preotul — în calitate de preşedinte — trebue să arate cauza primă a neînţelegerilor dintre ei, care nu este alta decât lipsa de iubire creştinească. Şi arătând să încerce a răscoli de sub spuză cărbunii dragostei, care va scoate la lumină adevărul. Focul dragostei şi lumina dreptăţii vor aduce apoi împăcarea împricinaţilor; dar nu o împăcare formală notată doar într'un proces-verbal, ci o împăcare inspirată de-o conştiinţă transfigurată şi renăscută la dreptate, în sensul fericirii rostită de Mântuitorul Hristos: „Fericiţi cei ce flămânzesc şi însetoşează de dreptate, că aceia se vor sătura".

Dreptatea adevărată este o dreptate interioară, o dreptate sprijinită nu pe legile omeneşti ci pe duhul iubirii, al iubirii îndelung răbdătoare, generoase şi iertătoare...

Dreptatea sprijinită pe legile omeneşti este numai un reflex al dreptăţii interioare; este o dreptate rigidă, care lucrează din afară înlăuntru; care judecă rece. Dreptatea conştiinţei însă, este dreptatea creiatoare de ordine morală, de raporturi sincere şi mântuitoare între oameni.

Dacă preotul a reuşit prin iscusinţa şi tactica sa pastorală să rezolve litigiul dintre împricinaţi prin o astfel de dreptate, atunci poate fi împăcat în conştiinţa sa, că a lucrat în adevăratul sens al fericirii: „Fericiţi făcătorii de pace, că aceia fiii lui Dumnezeu se vor chema".

Iar împricinaţilor le-a spulberat definitiv prejudecata, că vin la sfatul de împăciuire pentru îndeplinirea primei formalităţi, spre a putea începe adevăratul proces aducător de însemnate cheltuieli materiale şi adâncă ură sufletească. I-a făcut să înţeleagă, mai departe, că adevratul creştin este acela, care îşi conduce paşii vieţii lui după cuvintele Scripturii sfinte, care spune: „Să nu apună soarele întru mânia voastră", sau „Când va fi să aduci darul tău la altar şi acolo îţi vei aduce aminte că fratele tău are ceva împotriva ta, lasă darul tău acolo, înaintea altarului, şi mergi, împacă-te cu fratele tău şi apoi venind adu darul tău".

Dar activitatea preotului prilejuită de sfatul de împăciuire, nu este numai cu caracter individualist în sens curativ, de împăcare adhoc a celor împricinaţi, ci are şi un caracter colectiv în sens preventiv pentru toţi păstoriţii săi. Căci, din cazurile ce se vor ivi, va desprinde uşor atmosfera morală a credincioşilor săi. Va şti natura păcatelor cari le stăpânesc viaţa. Cunoscând acestea va şti cum să-şi alcătuiască predicile sale, pentru ca ele să fie o putere reală de însufleţire etică, o călăuză educativă spre idealismul vieţii în Hristos.

Preot **P. Comaniţă**

Din activitatea conferinţelor preoţeşti

Preoţimea protopopiatului *Oituz* şi-a ţinut conferinţa de primăvară la 2-3 Aprilie c., în parohia Intorsura Buzăului, sub preşidenţia C. preot *Ioan Rafiroiu*, adm. prot.

S'a slujit mai întâi Liturghia Sf. Grigorie, sf. Maslu de obşte şi un parastas pentru ctitori, preoţi şi enoriaşii adormiţi în ultimii ani. La sfârşit, C. preot *Gh. Solovăstru* (Dobârlău) a predicat despre Sf. Taine ale Spovedaniei şi Cuminecăturii, iar după masă, C. preot *I. Popica* şi-a cetit meditaţia înainte de mărturisirea preoţilor.

Conferinţa a ascultat, în cadrul lucrărilor ei, expunerea C. preot *I. Ciurea* (Poiana Sărată) despre *stilism.* Subiectul a fost prezentat cu multă destoinicie şi a remarcat pricina pe care se întemeiază stilismul precum şi mijloacele pentru combaterea lui. C. preoţi au luat parte la discuţie critică, subliniind că slujbele religioase trebuesc săvârşite cu toată cuviosia şi atenţiunea şi în deplin acord cu practica tipiconală ortodoxă, mai ales când e vorba de sf. Taine. Aceasta, pentru a se înlătura orice posibilitate de critică negativă din partea sectarilor şi, cu deosebire, a stiliştilor.

In centrul conferinţei a stat însă recenzia asupra lucrării *„Biserica şi Viaţa"* de *I. P. S. Mitropolit Nicolae*, cetită de C. preot *M. Modoiu.* Recenzia a scos în evidenţă valoarea excepţională a lucrării. Ea este o carte de concepţie creştină ortodoxă şi de cugetare adâncă, aducând un folos neasemănat de mare pentru orientarea vieţii româneşti în întregul ei.

Recenzia a dat grai mulţumirii provocate de apariţia acestei lucrări rari, mulţumire tâlcuită apoi în general de către întreaga preoţime a protopopiatului Oituz. Conferinţa a apreciat pe dreptate, că lucrarea trebue să aparţină fiecarei biblioteci parohiale, fiind un sprijin preţios în cristalizarea concepţiei preoţimii noastre asupra menirii sale.

Serviciul religios în catedrala din Sibiu

3. *Duminecă în 1 Iunie 1947, ziua întâi de sfintele Rusalii,* serveşte I. P. S. Sa Mitropolitul *Nicolae* înconjurat de un mare sobor de preoţi şi diaconi. Predică I. P. Sf. Mitropolit *Nicolae.*

4. *Luni în 2 Iunie 1947, a doua zi de sf. Rusalii,* serveşte P. S. Arhiereu-vicar *Teodor* înconjurat de un mare sobor de preoţi şi diaconi. Predică: *P. S. Arhiereu Teodor.*

5. *Duminecă în 8 Iunie 1947,* servesc: Prot. Mihail Neagu, cons. Gheorghe Secaş şi Alexandru Popa; diaconii: Simion Macarie şi Vasile Gârbu. — Predică: cons. *Gheorghe Secaş.*

Raport

asupra activităţii ştiinţifice şi de organizator a C. Sale Păr. Diacon Prof. Dr. Nicolae Mladin, alcătuit de comisiunea instituită pentru chemarea prin numirea unui profesor titular la catedra vacantă de Morală şi Mistică dela Academia teologică „Andreiană din Sibiu, conform art. 15, 2 al Regulamentului acestei Academii, comisie ce şi-a ţinut şedinţele la 5 Aprilie 1947.

Comisia cercetând activitatea C. Sale Păr. Diacon Prof. Dr. Nicolae Mladin a constatat următoarele:

I. Studii:

Născut în 1914 la Abrud (jud. Alba), e licenţiat al Facultăţii de Teologie din Bucureşti (1938), unde şi-a susţinut şi Doctoratul (1946). In anii 1941—1943 a făcut studii de specializare la Facultăţile de Teologie catolică şi protestantă din Viena. A urmat un timp şi cursurile prof. Heiler dela Facultatea de Filosofie din Marburg.

II. Activitatea ştiinţifică:

a) *Scrieri:* A tipărit următoarele cărţi şi studii: 1. Renaşterea gnosticismului, Rev. Teol. 1939. 2. Pe urme voevodale, Revista Teol. 1940. 3. Despre rugăciune, Rev. Teol. 1940. 4. Despre monahism, în „Omagiul I. P. S...." 1940. 5. Mie a vieţui este Hristos (o parte), Sibiu 1941. 6. Moarte şi viaţă, Tel. Rom. 5 numere 1941. 7. Biserica lui Dumnezeu în lumina Sf. Scripturi, Sibiu 1942 8. Lumină din Răsărit, Rev. Teol. 1942. 9. Intre spiritual şi social, Rev. Teol. 1943. 10. Naştere din veac, Tel. Rom. 1943. 11. Tinereţe şi Inviere, Sibiu 1944 (p. IV+24). 12. Bucură-Te Mireasă pururea Fecioară, Sibiu 1945 (p. 76). 13. Martirii Ortodoxiei, Sibiu 1945 (p. 19). 14. Tineretul şi Rugăciunea, Sibiu 1945 (p. 17). 15. Hristos în Universitatea Ardealului, Sibiu 1946, (p. 12). 16. Sf. Ioan Gură de Aur, predicatorul milosteniei, în rev. „Duh şi Adevăr" 1946. 17. Despre „Filocalie", Rev. Teol. 1946. 18. Asceza şi Mistica paulină, (Teză de doctorat), în manuscris.

La acestea se adaugă studii şi articole variate, recenzii şi note informative, publicate în Telegraful Român, Lumina Satelor, Foaia pentru suflet, Tinerimea Creştină, Revista Teologică, Duh şi Adevăr, etc. Din toate acestea se vede un spirit preocupat de problemele morale ale vremii, năzuind să tălmăcească viaţa modernă în lumina moralei creştine, care singură poate oferi adevărata cale a desăvârşirii spirituale umane. Scrierile se caracterizează prin informaţie, cugetare clară şi vie, expresie pregnantă şi atractivă.

b) *Conferinţe.* A ţinut conferinţe în cadrul Academiei teologice, Societăţii Femeilor ortodoxe, F. O. R.-ului, F.O.R.S.-ului, Astrei, Şcoalei de ofiţeri Sibiu, etc.

A predicat la Catedrala din Sibiu şi alte oraşe ale Ţării.

E un tânăr teolog de nădejde.

c) *Activitatea didactică.* A funcţionat ca profesor suplinitor la catedra de Morală şi Mistică dela Academia teologică „Andreiană" Sibiu (1943—1947).

d) *Organizator.* 1. Preşedinte de onoare al Societăţii studenţilor dela Academia teologică din Sibiu.

2. Ingrijeşte colecţia „Chemări către tineret", din care au apărut 5 numere.

In baza titlurilor şi a activităţii de mai sus şi a faptului că întruneşte condiţiile din articolul 15, 1 din Regulamentul Academiei Teologice „Andreiane", comisiunea propune chemarea prin numirea ca titular a C. Sale Păr. Diacon Dr. Nicolae Mladin la catedra de Morală şi Mistică dela Academia „Andreiană" din Sibiu.

Având în vedere că susnumitul face parte din cadrele corpului didactic universitar, comisiunea constată că nu este cazul de-a fi supus şi unei probe didactice.

Sibiu, la 5 Aprilie 1947.

Preşedinte:
NICOLAE,
arhiepiscop şi mitropolit

Membrii:
Prof. **Dr. D. Stăniloae**
prof. la Fac. de Teol. Bucureşti
Prof. **Dr. N. Neaga**
Diacon **Em. Vasilescu**
Prof. Dr. **Gr. T. Marcu**

INFORMAŢIUNI

INTERNE:

P. C. Sa Părintele Grigore Pişculescu (Gala Galaction) a fost ales membru activ al Academiei Române.

Consiliul Plenar al Episcopiei Clujului s'a întrunit în ziua de 10 Mai c., rezolvind problemele urgente ale bunului mers al Bisericii.

P. C. Sa Păr Prot. Dr. Petru Rezuş, harnicul şi eruditul profesor al Academiei teologice din Caransebeş, a trecut la catedra de Teologie fundamentală dela Facultatea de Teologie din Suceava. Ii facem urarea de a fi la înălţimea vrednicilor săi înaintaşi, apologeţii de renume: Dr. Vasile Găină şi Dr. Nicolae Cotos.

Deces. In ziua de 30 Aprilie c., a trecut la cele veşnice octogenarul slujitor al altarului, preotul *Dimitrie Bărbat* din parohia Şercăiţa (prot. Olt), după o slujire devotată de 48 ani. Dumnezeu să-l odihnească cu dreptii! Pentru cinstirea memoriei tatălui său, dl Octavian Bărbat din Mercurea Ciuc, a dăruit bisericii din parohie suma de 2.000.000 Lei.

EXTERNE

Crucea Roşie belgiană a făcut un călduros apel către public în favoarea copiilor moldoveni.

Comisia de anchetă O.N.U. din Grecia, şi-a terminat lucrările.

Organizaţia Internaţională a Ziariştilor va fi primită de O.N.U., spre a-şi spune cuvântul în chestiunea libertăţii presei.

Delegaţia română pentru Săptămâna prieteniei româno-bulgare, a asistat în Sofia la serbările în cinstea sf. Metodiu şi Ciril.

U.N.E.S.C.O. va edita un catalog în care vor fi trecute toate cărţile existente în bibliotecile din Europa.

Comitetul O.N.U. pentru Palestina şi-a ţinut prima şedinţă în 26 Mai c.

In cadrul unei cuvântări la Institutul Americano-Sovietic, dl Gromîko a afirmat încă odată dorinţa Uniunii Sovietice de-a se reglementa controlul energiei atomice.

Mareşalul Montgomery a declarat recent, că şi bărbatii de stat ar putea câştiga pacea, aşa cum soldaţii câştigă războiul, dacă ar ţine seamă de atributele bunului soldat: unitate, camaraderie şi lealitate.

Nr. 4296/1947 (25) 3 - 3

Concurs

Pentru întregirea postului de protopop al protopopiatului **Oituz** (cu sediul în Tg.-Săcuesc) publicăm concurs cu termin de 30 zile dela prima apariţie a lui în Telegraful Român.

Beneficii:

1. Salar şi diurnă de protopop dela Stat.

2. Locuinţă în casele protopopeşti, constătătoare din 5 camere şi bucătărie.

3. Sesiune 28 jugăre 1323 stj. p. pământ arabil şi cositură în hotarul comunelor Turia şi Ruseni.

4. Venitele stolare uzitate în parohia Tg.-Săcuesc.

5. Diurnele cuvenite dela vizitaţiile în parohii.

Cel ales şi instituit, pe lângă îndeplinirea obligaţiunilor de protopop, va conduce Oficiul parohial al parohiei Tg.-Săcuesc, va predica în Dumineci şi sărbători şi va inspecta învăţământul religios în şcoalele primare din parohiile protopopiatului Oituz.

Cererile de candidare şi concurs, însoţite de actele necesare, se vor trimite pe adresa Consiliului arhiepiscopesc în Sibiu.

Sibiu, din şedinţa plenară a Consiliului arhiepiscopesc, ţinută la 10 Martie 1947.

Consiliul arhiepiscopesc

Nr. 4806/1947 (27) 3 3

Concurs

Pentru întregirea postului de protopop al protopopiatului **Olt**, cu sediul în Şercaia, publicăm concurs cu termin de 30 zile dela prima apariţie a lui în Telegraful Român.

Beneficii:

1. Salar şi diurnă de protopop dela Stat.

2. Locuinţă în casa protopopească.

3. Sesiune parohială 32 jugăre, arătură şi fânaţ.

4. Diurnele cuvenite dela vizitaţiile în parohii.

5. Venitele stolare uzitate în parohia protopopească Şercaia.

Cel ales şi instituit, pe lângă îndeplinirea obligaţiunilor de protopop, va inspecta învăţământul religios în şcolile primare din protopopiatul Olt şi va catehiza în şcolile din Şercaia.

Cererile de candidare şi concurs, însoţite de actele necesare, se vor trimite pe adresa Consiliului arhiepiscopesc în Sibiu.

Sibiu, din şedinţa plenară, a Consiliului arhiepiscopesc, ţinută la 10 Martie 1947.

Consiliul Arhiepiscopesc

Nr. 5187/1947 1—3

Concurs

Pentru întregirea postului de **şef contabil** la Cancelaria Consiliului nostru arhiepiscopesc, publicăm concurs cu termin de 30 zile dela prima apariţie a lui în Telegraful Român.

Beneficiile împreunate cu acest post sunt cele normate în Legile de salarizare pentru şefi-contabilii dela instituţiunile publice şi anume:

Salar dela Stat conform studiilor speciale de contabilitate şi conform vechimei în câmpul muncii.

Chirie dela Stat conform situaţiei familiare.

Ajutor de familie după minori.

Candidaţii vor fi cu studii academice de contabilitate şi vor poseda titlul de contabil expert sau având titlul de licenţiat al Academiei comerciale îşi vor câştiga titlul de expert contabil în intervalul cel mai scurt posibil.

Cererile cu actele doveditoare: de studii, de situaţia familiară, de serviciile prestate până acum în câmpul muncii şi cu eventualele condiţii în afară de cele din concurs, vor fi trimise pe adresa Consiliului nostru arhiepiscopesc în Sibiu, care după prestarea unui examen de concurs făcut de candidaţi, va face numirea sau dacă este cazul transferarea.

Vor fi preferaţi candidaţii cari au şi studii teologice.

Sibiu, din şedinţa secţiei bisericeşti, a Consiliului arhiepisc., ţinută la 6 Mai 1947.

Consiliul Arhiepiscopesc

Nr. 3413/1947. 3—3

Concurs

Pentru întregirea parohiei vacante de clasa a treia **Tulgheş** din jud. Ciuc, protopopiatul Oituz, publicăm concurs cu termin de 30 zile dela prima apariţie a lui în Telegraful Român.

Beneficii:

1. Salar dela Stat conform pregătirii şi anilor de serviciu.

2. Parohia se va îngriji de locuinţa preotului.

3. Sesiune parohială 7 jugăre din reforma agrară.

4. Stola uzitată în parohie.

Cererile de concurs se vor înainta la Consiliul nostru arhiepiscopesc, care va întregi parohia prin numire.

Sibiu, 21 Aprilie 1947.

Consiliul arhiepiscopesc

Nr. 60/1947 Prot. (28) 2—3

Concurs

Pentru întregirea postului vacant de paroh al parohiei de cl. III, **Meşindorf,** se publică prin aceasta concurs cu termin de 30 zile dela prima apariţie a acestuia în Telegraful Român.

Beneficii:

1. Salar dela stat.

2. Casă parohială.

3. Sesiune parohială: *a)* 1 jug. 360 st. p. arător; *b)* 18 jug. fânaţ; *c)* un loc de vie de 400 st. p.

4. Lemne de foc: 4 stânjini făcuţi şi aduşi acasă.

5. Una ferdelă bucate de fiecare familie.

Indatoriri:

Pe lângă celelalte îndatoriri impuse de slujba preoţească, legi şi regulamente, cel ales va catehiza gratuit în şcoala primară şi va predica regulat în Dumineci şi sărbători.

Cererile de concurs însoţite de toate actele necesare (botez, bacalaureat, absolvire, capacitate), inclusiv autorizaţia de candidare, se vor înainta în termin oficiului meu, iar concurenţi cu prealabila învoire a subsemnatului se vor prezenta şi în parohie.

Sighişoara, la 25 Aprilie 1947

Oficiul protopopesc ort. rom. Sighişoara în înţelegere cu Consiliul parohial din Meşindorf.

Emilian Stoica
protopop

Nr. 846/1947 (29) 2—3

Concurs

In conformitate cu ordinul Preaveneratului Consiliu Arhiepiscopesc Nr. 4250/1947 publicăm concurs pentru întregirea parohiei de cl. II **Holbav,** protopopiatul Bran, cu termin de 30 zile dela prima apariţie în Telegraful Român.

Venitele împreunate cu acest post:

1. Salarul dela Stat.

2. Taxele stolare obicinuite în protopopiatul Bran.

3. Casa parohială locuibilă.

4. Sesiunea parohială 7 jugăre.

Indatoriri:

1. Cel ales va predica regulat Dumineca şi sărbătoarea şi va catehiza elevii şi elevele şcoalei primare de stat din parohie.

2. Va activa statutar în cadrele societăţilor parohiale, culturale şi religioase: Sf. Gheorghe, Anastasia Şaguna, Casa Culturală, Reuniunea de femei şi Oastea Domnului.

Cererile de concurs, provăzute cu toate documentele necesare şi cu autorizaţia de-a candida dela Prea Venerabilul Consiliu Arhiepiscopesc, se vor înainta în termin Oficiului protopopesc Bran, Zărneşti-Braşov, iar concurenţii se vor prezenta în parohie, în Dumineca şi sărbătoarea ce le vom fixa, spre a cânta, eventual a liturghisi şi a face cunoştinţă cu poporul dreptmăritor.

Zărneşti, 1 Mai 1947

Vasile Stoicanea
protopop

Nr. 4946/1947. (30) 1—3

Concurs

Pentru întregirea parohiei vacante de clasa I (întâia) **Şinca-Nouă,** din protopopiatul Olt, se publică concurs cu termin de 30 zile dela prima apariţie în Telegraful Român.

Beneficii:

1. Salar dela Stat, conform pregătirii teologice şi anilor de serviciu.

2. Stola uzitată în parohie.

3. Folosinţa a jumătate din cimitirul bisericii vechi.

4. Parohia va plăti chiria preotului, până la edificarea casei parohiale.

5. Patru stânjini lemne de foc din pădurea bisericii, aduşi acasă; fasonatul priveşte pe preot.

6. Câte o ferdelă de cartofi sau ovăz dela fiecare familie

Indatoriri:

Pe lângă îndatoririle generale, cel ales va face gratuit catehizaţia în şcoala primară şi va predica regulat în Dumineci şi sărbători.

Cererile de concurs, însoţite de acte şi de binecuvântarea arhierească de candidare, se vor trimite pe adresa: Oficiul protopopesc ort. rom. al Oltului, *Şercaia*, judeţul Făgăraş.

Sibiu, din şedinţa secţiei bisericeşti, a Consiliului arhiepiscopesc, ţinută la 6 Mai 1947.

Pr. Gheorghe Ivaşcu
adm. protopopesc

Nr. 146/1947. (31) 1—3

Concurs

Pentru întregirea parohiei vacante de clasa III-a **Haşdău** cu filiile **Dobâca** şi **Goleş** din protopopiatul Hunedoara, se publică concurs cu termin de 30 zile dela prima apariţie în Telegraful Român.

Venitele împreunate cu acest post:

1. Locuinţă în natură.

2. 30 litri porumb sfârmit de fiecare casă sau contra valoarea lui de pe piaţă.

3. Lemne de foc în natură.

4. Salarul dela Stat.

5. Venitele obişnuite în parohie.

Cel ales va predica în Dumineci şi sărbători şi va face catehizaţia la şcoala primară din materă şi filii.

Cererile de concurs însoţite de actele necesare şi autorizaţia de a candida dela P. V. Cons. arhiepiscopesc se vor trimite în termin oficiului protopopesc Hunedoara.

Concurenţii se vor prezenta în parohie cu încuviinţarea Oficiului protopopesc, pentru a servi, predica şi face cunoştinţă cu poporul.

Hunedoara, 11 Mai 1947.

Oficiul protopopesc ort. rom. în înţelegere cu Consiliul parohial.

Nicolae Suciu
protopop

---

(26) 3 3

Concurs

Pentru ocuparea postului de cântăreţ II la Biserica Sf. Nicolae din **Braşov-Scheiu,** se publică concurs cu termin de 30 zile dela prima apariţie în Telegraful Român.

Venitele împreunate cu acest post:

1. Salar dela Stat.

2. Locuinţă în natură, corespunzătoare.

3. Venitele stolare obişnuite în cele 3 (trei) parohii.

4. Sesiune cantorală de 4 jug. teren arabil cal. I.

Indatoriri:

1. Candidaţii vor prezenta Diploma de absolvire a Şcoalei de cântăreţi din Sibiu. Absolvenţii altor şcoli de cântăreţi bis. din ţară, pot candida numai cu aprobarea Prea Ven. Consiliu Arhiepiscopesc din Sibiu.

2. Extras de botez.

3. Certificat de moralitate.

4. Certificat de naţionalitate.

5. Certificat de bună purtare şi că posedă pe deplin cunoştinţele tipicale şi muzicale, de unde au mai servit.

7. Candidatul ales va forma şi conduce corul Bisericii.

6. Candidatul ales va activa alături de preot în Oastea Domnului şi se va conforma întru toate Regulamentului Bisericii.

Cererile de concurs, însoţite de toate actele necesare, se vor înainta în termin la Oficiul protopopesc ort. rom. al Braşovului.

Concurenţii, cu prealabila încuviinţare a Oficiului protopopesc, se vor prezenta într'o Duminecă sau sărbătoare în biserică la strană, spre a cânta şi a face cunoştinţă cu credincioşii.

Braşov, la 22 Martie 1947.

Oficiul protopopesc al Braşovului în înţelegere cu Consiliul parohial al Bisericii Sfântul Nicolae.

Dr. N. Stinghe,
preşed. protop. stavrofor

Nr. 53/1947. (12) 3—3

Concurs

Pentru întregirea postului vacant de cântăreţ bisericesc la biserica centrală din **Târnăveni**, jud. Târnava-mică, se publică concurs cu terminde 30 zile.

I. *Venitele:* 1. Salar dela Stat. 2. 5 jugăre sesiune. 3. Stolele legale şi 4. Una cameră şi cămară în locuinţa protopopului-paroh, cu obligaţiunea de a ţinea în regulă şi curăţenie curtea şi grădina parohială. Altele după merit.

II. *Indatoriri:* 1. Va participa la toate slujbele de peste an. 2. Va da ajutor la formarea şi conducerea corului bisericesc. 3. Nu va ocupa nici o slujbă streină de biserică, căci „nimenea nu poate sluji la doi domni".

Cantorii diplomaţi şi bugetari, cari doresc ocuparea acestui post, să-şi trimită în termin cererea cu actele reglementare şi să se prezinte în vreo Duminecă sau sărbătoare la strană.

Târnăveni, la 14 Febr. 1947.

In înţelegere cu Consiliul parohial.

Gheorghe Oprean
protopop

Editura şi tiparul Tipografiei Arhidiecezane, Sibiu

BIBLIOTECA CENTRALĂ „ASOCIAȚIUNII" SIBIU

ANUL XCV SIBIU, 22 Iunie 1947 Prețul unui ex. Lei 2000.— Nr. 23—24

Onor. Asociațiunea pentru literatura română și cultura poporului român Sibiu
Str. Șaguna 8

Telegraful Român

Organ național-bisericesc. Intemeiat în 1853 de Mitropolitul Andreiu Șaguna

Abonamentul: pentru parohii cl. I Lei 600.000; cl. II Lei 500.000; cl. III Lei 350.000. Particulari Lei 500.000. Autorități și străinătate Lei 800.000. De sprijin Lei 800 000. Pentru America 10 Dolari.

Articole și corespondențe se adresează REDACȚIEI Telegraful Român Sibiu strada Mitropoliei Nr. 45. — Articole nepublicate nu se înapoiază. — Scrisori nefrancate se refuză.

Prețul inserțiunilor un cm.² 1500 Lei pentru odată, dacă se publică de mai multe ori se dă rabat corespunzător

Abonamentele și inserțiunile se adresează ADMINISTRAȚIEI foii Telegraful Român, Sibiu, strada Mitropoliei Nr. 45

Vizita Inalt Prea Sfințitului Patriarh ALEXEI

al Moscovei și întregei Rusii

— Popasul dela Sibiu —

Intre 29 Mai și 11 Iunie, Biserica noastră dreptmăritoare și, împreună cu ea, întregul nostru neam, au fost martori unor zile de adevărată frumusețe și de adâncă trăire duhovnicească. In acest răstimp s'a găsit printre noi, a colindat și a blagoslovit plaiurile noastre sămănate cu nădejdi isbăvitoare din nevoi și din lipsuri, un oaspe rar, crainicul Ortodoxiei ruse, *Inalt Prea Sfințitul și Prea Fericitul Patriarh* **Alexei** *al Moscovei și întregei Rusii.*

Proectată sub semn de răspuns la vizita făcută în trecutul an de *I. P. S. Patriarh Nicodim* al României, ședерea *I. P. S. Patriarh Alexei* la noi a îmbrăcat totuși un tâlc mult mai cuprinzător decât acela al unui act protocolar și va avea consecințe mult mai bogate decât am putea formula deocamdată. Ea a avut darul să reîncopcieze firul vechilor legături dintre două Biserici surori și apoi să reactualizeze o tradiție comună de nevestejită cărturărie. Tocmai pentru aceste motive, la vizita Inalt Prea Sfinției Sale a participat întregul neam cu ceea ce are el, în momentul de față, mai reprezentativ.

Incă la Ungheni și apoi în capitale Moldovei, la Iași, Inaltul Ierarh s'a bucurat de o primire plină de dragoste. In capitala țării, la București, Inalt Prea Sfinția Sa a fost întâmpinat de *I. P. S. Nicodim*, de membrii guvernului în frunte cu dl prim-ministru *Dr. Petru Groza*, de reprezentanții diplomatici, de oamenii muncii manuale și intelectuale, de bărbații științei și culturii românești și de nenumărați credincioși. Apoi, câtă vreme distinsul oaspe a zăbovit la București, programele desfășurate la sf. Patriarhie, în palatul Mogoșoaia, la Cercul Militar, la Ambasada Sovietică, etc. — toate au constituit drept dovezi despre stima acestui neam către Patriarhul pravoslavnicului popor rus.

La Sinaia, *M. S. Regele Mihai I*, Voevodul nădejdiilor noastre, L-a avut oaspe pe I. P. S. Patriarh Alexei. Iar la Curtea de Argeș, acelaș oaspe distins a înălțat rugăciune în perla lui Neagoe-Voevod, lângă cripta domnitorilor noștri mai noui.

Pe pământul Transilvaniei, Patriarhul Moscovei și al întregi Rusii a întâmpinat aceeași primire caldă și respectuoasă. Ba, credem, mai caldă chiar decât în alte părți, pentru motivul că păsia, în cuprinsul ei, reprezentantul unei Biserici care sprijin ne-a fost în vremea lui Ilie Iorest și a altor vlădici îmbrăcați oarecând în umilință și în năcazuri amare. Clujul l-a primit în atmosferă de prasnic, iar *P. S. Episcop Nicolae Colan* l-a tălmăcit, în grai cronicăresc, simțămintele poporului dreptcredincios din acele părți.

In cetatea Ortodoxiei ardelenești, la Sibiu, primirea a întrecut, prin măreția sa, tot ceea ce se putea presupune măcar. Căci ea a fost pregătită de ostenitorul urmaș al lui Șaguna, de *Inalt Prea Sfințitul Nicolae*, în toate amănuntele și cu o înaltă chibzuință. Și s'a întâmplat Miercuri, în 4 Iunie 1947, la orele 7·30 seara.

Gara era împodobită cu verdeață și cu flori și pe peronul ei se găseau reprezentanții tuturor autorităților, confesiunilor, organizațiilor politice și muncitorești, preoții din centrul Arhiepiscopiei, etc. în frunte cu *I. P. S. Mitropolit Nicolae* și cu dl ministru *I. N. Ciolan*. Deasemenea, o companie de onoare a Școalei militare cu drapelul ei și cu muzica.

Insoțit de *I. P. S. Mitropolit Grigorie* al Leningradului, de *I. P. S. Arhiepiscop Vitalie* al Dimitrowskului și de alți clerici; apoi de dl ministru al Cultelor *Radu Roșculeț*, de PP. SS. Episcopi *Dr. Nicolae Popoviciu* al Oradiei și *Iosif* al Argeșului, de delegați sf. Patriarhii, etc., *I. P. S. Patriarh Alexei* a descins din trenul special cu care călătorește și a fost îmbrățișat de Inaltul Chiriarh al Ardealului, care I-a urat un cald «bun venit». Dl primar *V. Hada* a oferit tradiționala pâne și sare și a salutat sosirea oaspelui în numele cetățenilor acestui municipiu... Mulțumind, *I. P. S. Patriarh Alexei* a binecuvântat asistența și a trecut în revistă compania de onoare.

Dela gară și până la locul găzduirii, adică la vila mitropolitană, I. P. S. Patriarh a parcurs drumul într'o trăsură deschisă trasă de cinci cai albi, având-L alături pe I. P. S. Mitropolit Nicolae. Mulțime imensă, alcătuită din elevi, muncitori, preoți și din toți cetățenii orașului, a ovaționat trecerea distinșilor oaspeți. Sibiul nu a încercat de multă vreme o asemenea primire cu aspect voevodal.

A doua zi, în 5 Iunie, s'a slujit o Doxologie, în catedrala mitropolitană, de către *I. P. S. nostru Mitropolit Nicolae* și de un sobor numeros, de față fiind și dl prim-ministru *Dr. Petru Groza*. Corul «Gh. Dima», condus de prof. *I. Micu*, a cântat răspunsurile așa cum rar se poate auzi și numai la zile rari.

La sfârșit, *I. P. S. Mitropolit Nicolae* a rostit următoarea cuvântare:

Inalt Prea Sfințite,

Vizita pe care I. P. S. Voastră o faceți Bisericii ortodoxe din Transilvania reia firul unor legături dintre Biserica aceasta și pravoslavia rusă, legături cari odinioară au fost deosebit de strânse și cu mare folos pentru apărarea dreptei credințe și a naționalității poporului român din Transilvania.

Când în veacul al 17-lea principii calvini ai Transilvaniei strâmtorau Biserica ortodoxă de pe aceste meleaguri, căutând prin tot felul de impilări să atragă poporul român la calvinism, ierarhii acestei Biserici, ca Ilie Iorest și Sava Brancovici, au luat drumul Moscovei, de unde au primit încurajări și prețioase ajutoare materiale.

Iar când în veacul al 18-lea, împărații Habsburgi din Viena, lucrând prin Jezuiți, se străduiau prin cele mai nemiloase asupriri să atragă acest popor, atunci lipsit de ierarhi, la unația cu Roma papală, preoții și protopopii noștri tot la Moscova au găsit sprijin și întărire.

Astăzi, din mila și cu ajutorul lui Dumnezeu condițiile s'au schimbat în așa măsură încât Patriarhul Moscovei și al întregei Rusii poate întoarce Bisericii ortodoxe din Transilvania vizita, căci ea nu mai e o Biserică asuprită a unui popor subjugat, ci e o Biserică liberă a unui popor care și-a regăsit libertatea prin întregirea acestei provincii românești cu Țara mamă, România.

Ca păstor al acestei Biserici, ca urmaș al mitropoliților transilvăneni de odinioară, cari au găsit la înaintașii Voștri cel mai larg sprijin în împrejurări grele, eu folosesc acest prilej ca să mulțumesc I. P. S. Voastre și prin I. P. S. Voastră întregei Biserici ortodoxe rusești pentru tot ajutorul ce ni l-a dat în trecutul nostru îndurerat.

Mulțumesc prin I. P. S. Voastră poporului rus și pentru sprijinul mai recent, pe care, sub conducerea marelui bărbat de stat, Generalisimul Stalin, ni l-a dat pentru readucerea Transilvaniei de Nord, la trupul Țării noastre din care face în mod firesc parte. Nu vom uita nici odată această faptă generoasă, prin care, cu prețul multor sacrificii de vieți, poporul de sub oblăduirea duhovnicească a I. P. S. Voastre, a eliberat o parte din fiii noștri duhovnicești, din cuptorul unor grele suferințe.

Astăzi, I. P. S. Voastră veniți ca păstorul unei mari Biserici ortodoxe autocefale să întoarceți vizita unei alte Biserici ortodoxe autocefale. Actul acesta are o mare importanță pentru actualizarea comunității ecumenice care face din Bisericile autocefale ortodoxe o unitate dogmatică și spirituală neîmpărțită în calitatea ei de Trup mistic, unic și unitar al Domnului nostru Iisus Hristos.

Facă bunul și Atotputernicul Dumnezeu ca intensificarea legăturilor dintre Bisericile noastre să inaugureze o nouă epocă de strânsă colaborare, de păsire comună a creștinismului originar în toate problemele ce se pun lumii de mâne. Toți suntem dornici ca ortodoxia să se afirme în fața tuturor cultelor eterodoxe și în fața lumii întregi ca o forță respectată prin adevărul întreg ce-l posedă, prin unitatea și tăria credinții fiilor ei.

Dar în mod deosebit legăturile dintre Bisericile noastre socotim că sunt menite să adâncească raporturile de prietenie între popoarele noastre ce se nutresc din concepția de viață a aceleiași credințe și găsesc bucuriile sufletești în mângăierile aceloraș nădejdi.

Bisericile noastre ca mădulare ale Bisericii ortodoxe ecumenice, ale Trupului mistic al Domnului, au păstrat și propoveduit în mijlocul popoarelor noastre, rus și român, în chip neschimbat și nealterat învățătura dumnezeiască, adusă din cer de Mântuitorul nostru. De aceea ele au reușit să modeleze sufletul acestor popoare, atât pe cât împrejurările istorice li-au îngăduit, după idealurile cele mai înălțătoare.

Așa se explică de ce pe aceste meleaguri orice vizitator a întâlnit un popor de o bunătate uimitoare, cu suflet de o largă înțelegere și de o mare sensibilitate. Dar întrucât ortodoxia se orientează în organizarea ei după organizarea politică a popoarelor și întrucât ea încurajează desvoltarea specificului spiritual al neamurilor, orice vizitator a remarcat originalitatea etnică a poporului nostru și conștiința originalității sale.

Biserica ortodoxă din Transilvania, ca toate Bisericile ortodoxe, a luptat pentru libertatea acestui popor și pentru revendicările lui sociale, fiind în tot trecutul ei multisecular **o Biserică a poporului** *în cel mai deplin înțeles al cuvântului. Ea a fost Biserica unui neam, aproape numai de țărani, iar organizarea pe care și-a dat-o și pe care i-a codificat-o marele nostru Mitropolit Andrei Șaguna, inspirându-se din tradiția străveche a Bisericii păstrată în obiceiurile locului, este poate cea mai democratică organizare bisericească din lume.*

Duhul acesta democratic în interpretarea nobilă a lui, absorbit de Biserica ortodoxă din Ardeal din tradiția veche creștină, ca și din viața și tradiția poporului român și apoi cultivat de ea în mijlocul acestui popor, face ca apropierea dintre Bisericile și popoarele noastre să fie mult ușurată, întemeindu-se pe idealuri comune.

Acestea sunt sentimentele și gândurile cu cari Vă întâmpină Inalt Prea Sfințite Biserica și poporul român ortodox din Transilvania, ca expresie a dragostei calde și a respectului cu care salută cea dintâi vizită a unui Patriarh rus pe meleagurile sale. Fiți binevenit în numele Domnului și duceți, Vă rugăm, pravoslavnicului popor rus asigurarea frăției noastre de credință.

La aceasta, *I. P. S. Patriarh Alexei* a răspuns:

Inalt Prea Sfințite Mitropolit și Intâi Stătător al Bisericii din Transilvania,

Sunt adânc mișcat de această primire solemnă, cordială, cu care ați cinstit, Inalt Prea Sfinția Voastră și întregul popor, venirea mea în acest oraș.

Această măreaţă Catedrală, această mulţime a clericilor îmbrăcaţi în odăjdii sfinte şi numerosul popor adunat aici, ne amintesc nouă de vremuri când Biserica era una.

Faptul acesta mărturiseşte despre adâncimea credinţei poporului românesc, care datorită numai acestei credinţe tari în Dumnezeu, a putut învinge toate greutăţile şi vicisitudinile care s'au abătut în decursul istoriei asupra sa.

In toate localităţile pe cari noi le-am vizitat, am întâlnit mulţime de credincioşi, care ne au întâmpinat pe noi cu o deosebită dragoste, văzând întru noi pe purtătorii aceleiaşi credinţe adevărate în Hristos.

Şi această credinţă e sufletul poporului român şi în aceasta stă chezăşia isbândei sale în lumea aceasta şi în atingerea tuturor idealurilor care i se pun înainte.

După cum am spus şi altădată, marele scriitor creştin Tertulian, a spus că sufletul omului este după fiinţa sa creştin. Prezentându-Vă aceste cuvinte ale marelui Tertulian, putem spune că şi sufletul românului, este credinţa cea ortodoxă, care-l ajută pe dânsul să înfăptuiască în viaţă toate idealurile cele mai sfinte.

Această credinţă a dat naştere marilor conducători ai creştinătăţii ortodoxe din Transilvania — din rândul cărora a ieşit marele conducător sufletesc, marele arhipăstor, care a fost Andrei Şaguna.

Nu este nici o îndoială că şi în timpurile de astăzi vor ieşi din mijlocul poporului mulţi păstori şi arhipăstori, care vor duce acest popor pe calea mântuirii. Nu este iarăşi nicio îndoială că poporul român păşeşte pe calea progresului, căci în frunte are conducători, care sunt buni fii ai Bisericii române, după cum este Primul Ministru dl Dr. Petru Groza, care este luminat creştin şi devotat fiu al Bisericii române şi al neamului său.

Scopul Bisericii este ca şi în timpurile de azi, când are atâţia duşmani, să ducă lupta în contra acestor duşmani pe un front unic.

Şi iată, eu, ca Intâiul Stătător al Marei Biserici ruse, mi-am pus în gând să întrunesc la Moscova pe toţi Inalţii Stătători ai Bisericilor ortodoxe autocefale din lume.

Eu sunt fericit că această intenţiune a mea de a convoca o consfătaire a reprezentanţilor Bisericii Ortodoxe ecumenice, a găsit un ecou cald atât în sufletul Inalt Prea Sfinţiei Sale Patriarhului Nicodem şi al clerului, cât şi al Conducătorilor Statului, în frunte cu dl Prim-Ministru Dr. Petru Groza şi al dlui ministru Radu Roşculeţ.

Când va sosi toamna, eu voi aştepta cu toată dragostea pe reprezentanţii Bisericilor autocefale din lume şi în special pe reprezentanţii Bisericii autocefale române la Moscova, încredinţat fiind că hotărîrile care se vor lua, vor fi luate într'un singur suflet. Folosindu-mă de acest prilej, că sunt în mijlocul Dvs., eu chem binecuvântarea lui Dumnezeu peste poporul acesta, pentru o activitate rodnică a clerului, care, după cum am constatat, a obţinut mari succese pentru formarea caracterului religios-moral al poporului acestuia. Şi sunt încredinţat că Dumnezeu va binecuvânta legăturile noastre de prietenie şi dragoste, legături care există între Biserica română şi Biserica rusă precum şi între poporul român şi poporul rus.

Intru mulţi ani să trăiţi I. P. S. Intâiul Stătător al Bisericii din Transilvania Mitropolitul Nicolae, Prea Cucernicilor Preoţi şi întregului popor din această de Dumnezeu păzită parte a pământului".

*

In mod deosebit au impresionat darurile făcute Inaltului Ierarh: o icoană a Sf. Fecioare, Testamentul Nou (1648) al lui Simion Ştefan, Biblia lui Şaguna, lucrările mai noui din Tipografia Ahidie ezană şi un covor ţărănesc, despre cari *I. P. S. nostru Mitropolit Nicolae* a spus că sunt «un smerit semn al înaltelor simţăminte cu care înconjurăm distinsa persoană a Inalt Prea Fericirii Sale».

A urmat apoi o recepţie şi un program festiv desfăşurat în curtea Academiei teologice, la care şi au dat contribuţia: corurile şcoalelor din localitate ale Arhiepiscopiei, corul «Gh. Dima», corul Sindicatului Grafic şi corul «Orpheus», iar *P. C. Prot. Dr. N. Neaga*, rectorul Academiei, a tălmăcit simţămintele celor de faţă.

Vădit impresionat, *I. P. S. Patriarh Alexei* a mărturisit «toată admiraţia I. P. S. Sale pentru aceste admirabile coruri şi a exprimat «recunoştinţă I. P. S. Mitropolit Nicolae al Ardealului pentru admirabila organizare a instituţiilor de învăţământ şi educaţie de sub oblăduirea Sa».

Festivităţilor le-a urmat vizitarea Academiei şi a bibliotecii mitropolitane şi s'au încheiat cu o agapă creştinească, la care au participat cei mai distinşi dintre oaspeţi, în reşedinţa mitropolitană.

La orele 3 după masă, cortegiul s'a îndreptat spre gară, în mijlocul aclamaţiilor mulţimii ce se găsea pe întreg parcursul.

Inalt Prea Sfinţitul Patriarh Alexei a pornit să vază şi alte oraşe şi regiuni ale scumpei noastre ţări, ca să se poată întoarce la Moscova cu o imagine deplină despre tot ceea ce avem mai ales în fiinţa noastră religioasă şi morală. Amintirea vizitei I. P. S. Sale însă dăinuieşte cu o statornicie vie în sufletul nostru şi doar pagini de istorie o vor contura în toată măreţia şi însemnătatea ei.

CRONICAR

Activitatea unui păstor vrednic

Lucrarea Ortodoxiei româneşti de peste Ocean face pregrese considerabile. Aceasta mulţumită şi unor păstori destoinici şi vrednici, cari se dedică cu toată fiinţa lor, înaltei misiuni ce li s'a încredinţat.

Printre aceştia stă la loc de deosebită cinste P. C. Sa Părintele *Vasile Haţegan*, conducătorul parohiei ortodoxe (cu biserica Sf. Dumitru) din New-York Fire dinamică, vioaie, inteligentă şi mai ales evlavioasă, P. C. Sa este absolvent al Academiei teologice «Andreiane» din Sibiu, fapt care ne îndreptăţeşte şi mai mult să-i subliniem — cu firească satisfacţie — bogata i activitate.

Deşi cea mai tânără din Episcopie, parohia mai sus amintită face progrese frumoase nu numai în domeniul material, ci şi în domeniul spiritual-religios, naţional, social şi caritativ. Sub destoinica şi vrednica ocârmuire duhovnicească a P. C. Sale Părintelui *Vasile Haţegan*, care a reuşit să creize într'ânsa o atmosferă de muncă asiduă şi desinteresată, parohia aceasta şi-a câştigat un loc de frunte printre parohiile ortodoxe şi un prestigiu printre celelalte comunităţi creştine americane.

Mărturie vie despre râvna şi truda pastorală excepţională a P. C. Sale, este următoarea spicuire din bogatul bilanţ al activităţii desfăşurate în anul 1946:

118 persoane spovedite şi cuminecate; 72 consultaţi de natură religioasă, private, de cel puţin 1 oră fiecare; 6 predici speciale pentru tineret; difuzarea gratuită a unei bogate literaturi religioase; o amplă activitate de cultivare a relaţiilor cu celelalte comunităţi creştine din America, în cadrul căreia menţionăm în special 4 conferinţe în englezeşte despre Biserica ortodoxă; 47 vizite la spital; 14 vizite la deţinuţi; 76 vizite pastorale şi 256 întrevederi pastorale la biserică.

Deosebit de bogată este activitatea în domeniul *caritaţii creştine* şi anume: 12 tone de îmbrăcăminte, ghete, mâncare şi medicamente trimise I. P. S. Sale *Dr. Nicolae Bălan*, mitropolitul Ardealului, urmând a mai fi trimise 1000 tone de marfă diversă; 2300 dolari şi îmbrăcăminte pentru 9 Români deţinuţi; punerea a 2000 soldaţi români, prisonieri în Belgia, în legătură cu U.N.R.R.A. pentru ajutor, etc. etc.

Tot atât de amplă îi este şi *activitatea culturală:* 82 articole publicate în româneşte şi englezeşte, majoritatea tratând probleme de ordin practic; o carte de rugăciuni în colaborare, despre care s'a scris mai înainte în coloanele acestei foi şi din care s'au distribuit 75.000 exemplare în toată lumea; Cursul de Limba Engleză dela Facultatea de Litere din Bucureşti; 400 albume de 100 pg. cu un scurt istoric al Românilor din New York şi al parohiei «Sf. Dumitru» şi auxiliarele ei; 11 ore săptămânal de cursuri la Union Theological Seminary; 7 conferinţe publice despre diferite aspecte ale Bisericii ortodexe; un curs despre pastoraţia preotului de azi, ţinut la Seminarul Rusesc; înfiinţarea grupului «The Eastern Orthodox Churches Seminar», compus din preoţii ortodocşi ai diferitelor Biserici naţionale, pentru studierea problemelor ce interesează Biserica ortodoxă din America; înfiinţarea unei biblioteci de informaţie a publicului american asupra Bisericii ortodoxe; publicarea unei bibliografii de peste 350 cărţi despre Biserica ortodoxă, în englezeşte; 2 cuvântări ţinute la radio; etc. etc.

Dar activitatea bogată a P. C. Sale Părintelui V. Haţegan se risipeşte pe terenuri atât de complexe şi diverse, încât n'o putem înfăţişa în toate detaliile ei.

Apreciind această amplă activitate, I. P. S. Sa Mitropolitul *Nicolae* i-a acordat binecuvântarea de a purta *brâu roşu*.

Felicitând călduros pe P. C. Sa Părintele V. Haţegan pentru distincţia ce i-a acordat înaltul nostru ierarh, îi urăm ca ea să-i fie un puternic stimulent pentru strădaniile viitoare.

Ortodoxia străluceşte deosebit de frumos prin lucrările păr. Haţegan, prin prisma cărora specificul etnic iasă la iveală atât de frumos cultivat în împrejurările de viaţă din St. Unite.

C. S.

FOIŞOARA

Anastasia Romana

— Dramă creştină în patru acte —

In ziua de 30 Mai a. c. s'a reprezentat la Teatrul Municipal din Sibiu, pentru a doua oară, drama creştină *Anastasia Romana*, în interpretarea studenţilor Facultăţii de teologie şi a elevelor din ultimul an al Şcoalei normale de fete „Andrei Şaguna", după ce premiera a avut loc în ziua de 5 Mai, în prezenţa I. P. S. Mitropolit Nicolae al Ardealului.

Faţă de nenumăratele manifestări artistice din oraşul nostru — concerte simfonice, recitaluri, festivaluri muzicale, teatru, operetă, balet — este aproape o îndrăsneală pentru un grup de tineri să creadă că pot atrage şi asupra încercărilor lor artistice atenţia unui public blazat de această inflaţie muzicalo-teatrală. Şi totuşi, faptul că aceşti tineri s'au avântat şi la a doua reprezentaţie — după un mic turneu la Răşinari, Alba-Iulia şi Sebeş — arată deajuns de mult succesul acestui spectacol.

Autorul piesei de care ne ocupăm, Preotul Andrei Lupşa, pare să fie un îndrăgostit de trecutul glorios al creştinismului, trecut pe care încearcă să-l evoce în piesa *Anastasia Romana*. Acţiunea piesei se petrece la Roma, pe la mijlocul veacului al treilea, în timpul scurtei dar viforoasei stăpâniri a împăratului Deciu, şi se învârteşte în jurul crâncenei persecuţii deslănţuită de acest împărat împotriva creştinilor. Acţiunea este simplă, chiar din primul act anunţându-se firul principal al piesei: căutarea unei frumoase fecioare creştine — care poartă simbolicul nume de Anastasia — prinderea şi martirizarea ei. Piesa întreagă pare de altfel mai mult o prezentare de episoade din acel sbuciumat veac al treilea al istoriei creştinismului. Astfel Anastasia, o tânără fecioară nobilă, frumoasă şi bogată, fiind orfană, este crescută într'o mânăstire de călugăriţe unde primeşte creştinismul. In timpul persecuţiei lui Deciu, Probus, prefectul Romei, ordonă arestarea ei. Se fac obişnuitele încercări de a o scăpa de moarte, provocând-o să se lepede de creştinism, dar tânăra fată rezistă eroic şi în faţa ademenirilor prefectului şi în grozăvia chinurilor la care este supusă. Intărâtat, prefectul dă sentinţa de decapitare, dar îndată după rostirea acestei sentinţe începe să fie chinuit de remuşcări, mai ales după ce omoară cu propria sa mână pe cel mai credincios sclav al său, creştin şi acesta. Ultimul tablou aduce rezolvarea conflictului dramatic. In faţa proaspătului mormânt al Anastasiei, prefectul Probus îşi găseşte în sfârşit liniştea sufletească prin convertirea sa la creştinism.

Din punctul de vedere al tehnicei dramatice, piesa are unele scăderi şi nu se prezintă la nivelul unor piese ca *Ingerul a vestit pe Maria*, de Paul Claudel, sau *Femeia Cezarului*, de dramaturgul român Ion Luca. Astfel, o mânăstire de maici, îmbrăcate cu reverenzi şi culion, în inima Romei, în secolul III, când de abia începuse monahismul anahoretic, este o forţare a adevărului istoric. De asemenea nu se potrivesc cu atmosfera Romei antice modernele formule de adresare: „Domnule prefect", „Domnilor", „Domnii mei".

Conflictul dramatic al piesei este însă frumos gradat, atingând punctul culminant în tabloul III, unde efectul este totuşi obţinut mai mult de lucruri exterioare: apariţii fantomatice, tunete şi fulgere, glasuri de dincolo de lume, etc.

Ca mici greşeli de regie, (sau poate tot ale autorului, nu ştim) menţionăm cântecele folosite, care nu au nimic din atmosfera epocii în care se desfăşoară drama, ci sunt de tot contimporane.

Cu toate aceste lipsuri — peste care nu puteam trece — tragedia creştină *Anastasia Romana* este o încercare lăudabilă de a reprezenta momente atât de dramatice din trecutul Bisericii. Pentru un public cu mai puţine pretenţii, piesa aceasta este deosebit de impresionantă. Şi avem chiar nevoie de astfel de lucrări, adaptate puterii de înţelegere şi de impresionabilitate a poporului. Câţi oameni se pot delecta cu extrem de valoroasa dramă *Femeia Cezarului*, piesă care cere un înalt nivel intelectual al spectatorilor şi care, mărturisim, n'a provocat, în sala Teatrului Naţional din Bucureşti, puhoiul de lacrimi pe care l-a produs smerita Anastasia Romana în Răşinarii Sibiului sau chiar în lojile Teatrului Municipal! Judecând deci după efect, lucrarea dramatică *Anastasia Romana* merită toată lauda, iar autorul ei toate mulţumirile publicului, precum şi încurajarea de a mai încerca astfel de reînvieri ale trecutului.

Acelaşi cuvânt de laudă îl merită şi grupul de tineri inimoşi care au muncit atât de mult şi au izbutit să facă un lucru atât de bun. Fără pregătire specială, majoritatea lor chiar fără să fi avut posibilitatea să vadă prea multe spectacole bine jucate, aceşti tineri elevi şi studenţi au dat totuşi un spectacol foarte reuşit.

Rolul principal — ingrat şi greu — al prefectului Probus l-a interpretat dl Beniamin Bassa, student în anul III. In ciuda unor

Nr. 4632/1947.

Circulară*

Către toate Oficiile protopopeşti şi parohiale din Arhiepiscopia ortodoxă română de Alba-Iulia şi Sibiu

Prin circulara Noastră Nr. 3726/1947 am arătat razultatul frumos al colectei organizată în cuprinsul Arhiepiscopiei noastre pentru iubiţii noştri fraţi din Moldova aflaţi în grea suferinţă.

S'a colectat în total *92454 kg.* alimente şi cereale, adecă aproape 10 vagoane de bucate, iar în bani suma de cam una sută milioane Lei.

Rezultatul colectei a fost trimis cu vagoanele, însoţite de delegaţii eparhiilor din Moldova şi de pază militară, la destinaţie.

S'au trimis şi au fost primite:

La Mitropolia *Iaşilor* două vagoane cu 20.991 kg. alimente şi 10 milioane Lei.

La *Roman* şi Bacău s'au trimis şi s'au primit două vagoane cu 17.394 kg. alimente şi 10 milioane Lei.

La *Galaţi* s'au trimis şi primit două vagoane cu 17.479 kg. alimente şi 10 milioane Lei.

La *Huşi* s'a trimis şi s'a primit un vagon cu 14.941 kg. alimente şi 10 milioane Lei.

La *Buzău* s'au trimis şi s'au primit două vagoane cu 15.941 kg. şi 10 milioane Lei.

Alte 10 milioane Lei le-am trimis Universităţii din Iaşi pentru ajutorarea studenţilor lipsiţi din Moldova. Pe lângă aceste sume am acordat ajutoare în bani la unele parohii din Moldova şi la credincioşii de acolo cari ni s'au adresat cu cereri, găsindu-se în mari strâmtorări.

Sute de credincioşi din Moldova au trecut în persoană prin Sibiu şi au primit ajutoare de alimente şi cereale din chiar mâna Noastră.

In felul acesta, darul dragostei voastre, iubiţii mei fii sufleteşti, a ajuns cu bine în mânile celor pe care am dorit să-i ajutăm. Bunul nostru Părinte ceresc ne-a ajutat să ne putem face datoria creştinească şi românească faţă de fraţii noştri din părţile de răsărit ale Ţării, într'un ceas de grea cumpănă.

Ca părinte sufletesc Vă adresez turor cele mai călduroase mulţămiri pentru că mi-aţi ascultat chemarea şi prin darul Vostru aţi făcut cu putinţă săvârşirea unei fapte frumoase.

Bunul Dumnezeu să răsplătească însutit fiecărui dăruitor. Iar din partea Noastră, pe lângă mulţămirile exprimate, împărtăşim tuturor arhiereşti binecuvântări.

Sibiu, la 17 Iunie 1947.

NICOLAE,
arhiepiscop şi mitropolit

* Această Circulară o vor ceti C. noştri preoţi înaintea poporului în biserică, după sf. Liturghie din cea dintâi Duminecă după primirea ei.

Prăznuirea Rusaliilor la Sibiu

Praznicul Pogorîrii Duhului Sfânt a fost sărbătorit şi în acest an, în cetatea de scaun a Mitropoliei noastre, cu ceremonialul îndătinat.

In ziua întâia de Rusalii (1 Iunie a. c.), I. P. Sf. Mitropolit NICOLAE a săvârşit, cu mare sobor, Sf. Liturghie arhierească şi a vorbit poporului despre puterea înoitoare a Duhului Sfânt. In cursul Sf. Liturghii, I. P. S. Sa a hirotonit întru preot pe C. Diacon **Dr. Grigorie T. Marcu**, *profesor la Academia teologică „Andreiană".*

A doua zi, Sf. Liturghie a fost săvârşită de P. Sf. Arhiereu TEODOR, care a rostit şi predica praznicului.

Nr. 5727/1947.

Circulară

către toate oficiile protopopeşti şi parohiale din Arhiepiscopia ortodoxă română de Alba-Iulia şi Sibiu

In Monitorul Oficial Nr. 98 din 1 Mai a. c. a apărut Legea pentru amortizarea datoriei publice interne Nr. 142, care prevede că titlurile rentelor datoriei publice consolidate a Statului, amortizabile şi neeşite la sorţi, *se declară amortizate pe data de 1 Mai 1947 şi se vor plăti până la 30 Iunie 1947 contra prezentării titlurilor.*

Oficiile parohiale se vor prezenta cu toate rentele parohiilor la Administraţia financiară, Percepţie sau Agenţia fiscală *în termenul de mai sus* pentru încasarea contravaloarei lor.

Oficiile protopopeşti vor supraveghea executarea acestui ordin în termin.

Sibiu, din şedinţa secţiei economice a Consiliului arhiep., ţinută la 24 Mai 1947.

Consiliul arhiepiscopesc

Aviz

Onoratele Oficii parohiale sunt rugate să trimită diferenţa de abonament la „Telegraful Român" pe anul 1947, după cum urmează:

Parohia de cl I Lei 600.000·—
„ „ „ II „ 500.000·—
„ „ „ III „ 350.000·—

Abonamentul pe an este:

Parohia de clasa I-a Lei 750.000, din care s'au achitat Lei 150.000.

Parohia de clasa II-a Lei 620.000, din care s'au achitat Lei 120.000

Parohia de clasa III-a Lei 450.000, din care s'au achitat Lei 100.000.

Onor. Oficii parohiale, cărora nu li s'au reţinut sumele de 150.000, 120.000 şi 100.000 Lei, vor trimite abonamentul întreg.

Intâlnire colegială

Absolvenţii Academiei teologice „Andreiană" din Sibiu seria **1927,** *se vor întâlni la Sibiu în ziua de* **29 Iunie 1947** *praznicul* **Sfinţilor Apostoli Petru şi Pavel.**

Este vorba de seria P. S. Sale Episcopul **Nicolae** *al Oradiei După 20 de ani, foştii studenţi, astăzi preoţi, protopopi, profesori, consilieri şi episcopi se vor vedea din nou.*

Comunicat

La seminarul „Nifon" din Bucureşti se află de vânzare următoarele cărţi bisericeşti, cu alfabet de tranziţie, litere cirile şi latine amestecate:

1. Octoih mare Lei 300.000.
2. Kiriakodromion Lei 400.000.
3. Vorbire asupra Istoriei universale, trad. de Eufrosin Poteca, Bucureşti, 1835, două volume cu Lei 100.000.

Doritorii se pot adresa la direcţiunea seminarului „Nifon" în Bucureşti.

Asociaţia Clerului „A. Şaguna" Secţia Sibiu

Anunţ

Se face cunoscut că la 1 Iulie c., se deschide căminul preoţesc din Bazna.

Anunţul pentru reţineri de camere se face la Păr. Prot. Ioan Crăciun din Mediaş şi se va trimite ca avans suma de 200.000 Lei. După 3 zile dela data anunţării, cel ce nu se prezintă pierde dreptul şi camera se va acorda altei persoane.

Biroul Secţiei

Nr. 6618/1947.

Comunicat

Consiliul Central Bisericesc ne comunică, că Onor. Preşedinţie a Consiliului de Miniştri, cu adresa Nr. 1728/1947 a făcut cunoscut că prin modificările aduse legii timbrului la 6 Aprilie 1947, *plafonul de scutire de impozitul echivalent asupra averilor bisericeşti a fost majorat pentru parohiile rurale la lei* **500 milioane,** *iar parohiile urbane la Lei* **un miliard,** urmând să fie impozabilă numai diferenţa de valoare ce întrece aceste sume.

De exemplu dacă o casă culturală a fost evaluată de fisc la 520 milioane se va plăti impozitul pentru suma de 20 milioane, dacă a fost evaluată 500 milioane nu se va plăti nici un impozit de echivalent.

Sibiu, 12 Iunie 1947.

Consiliul Arhiepiscopesc

Nr. 6341/1947.

Comunicat

Abonamentul la Revista „Biserica Ortodoxă Română", Str. Antim 29, Bucureşti, este de Lei 500.000 (cinci sute mii). Abonaţii din Arhiepiscopia ort. rom. de Alba-Iulia şi Sibiu sunt încunoştiinţaţi pe această cale, să achite abonamentul până cel mai târziu la 15 Iulie 1947.

Consiliul arhiepiscopesc

Nr. 6794/1947.

Aviz

Aducem la cunoştinţa C. Preoţimi din Arhiepiscopia noastră că a apărut volumul II din preţioasa lucrare: *„Istoria bisericii Sf. Nicolae din Scheii Braşovului"*, scrisă de C. Preot Candin Muşlea din Braşov. Costul este 400.000 lei.

Invităm C. Preoţime din parohiile mai înstărite să procure această lucrare pe seama bibliotecilor parohiale.

Sibiu, 20 Iunie 1947.

Consiliul arhiepiscopesc

AJUTAŢI
pe cei năpăstuiţi din Moldova!

Nr. 6325/1947.

Aviz

La Universitatea „Regele Ferdinand I" din Cluj activează „Frăţia Ortodoxă Română Studenţească", societate care urmăreşte: cultivarea sentimentului religios în viaţa individuală a studentului; întărirea caracterului prin iubirea de adevăr şi virtute; propagarea învăţăturilor Mântuitorului în sânul intelectualităţii; afirmarea prestigiului şi drepturilor Bisericii Ortodoxe ca Biserică de Stat; formarea spiritului de muncă şi colaborare în domeniul iubirii de ţară şi păstrării datinelor strămoşeşti.

Invităm C. Preoţime să sfătuiască studenţimea din parohiile noastre să sprijinească această societate prin înscrierea ca membrii şi prin activarea în sânul ei.

Sibiu, 20 Iunie 1947.

Consiliul Arhiepiscopesc

INFORMAŢIUNI

INTERNE:

In ziua de 5 Iunie c., Academia Română a ţinut şedinţă publică solemnă, consacrată primirii într'ânsa a dlui arhitect Petre Antonescu.

O expediţie sovietică pentru stârpirea lăcustelor, va sosi în curând în delta Dunării.

O nouă lege publicată în „Monitorul Oficial" Nr. 121, prevede pensionarea din oficiu a preoţilor, la vârsta de 70 ani.

In câteva zile s'a aflat în ţară dl Phillips Morgan, secretarul general al partidului laburist din Anglia.

EXTERNE

Statele Unite au ratificat tratatele de pace cu ţările foste satelite

In zilele de 7, 8, şi 9 Iunie c., au avut loc la Belgrad importante conversaţii jugoslavo-române.

Dl Dr. Petru Groza a făcut o vizită patriarhului ortodox al Jugoslaviei: I. P. S. Sa Dr. Gavrilo.

U. R. S. S. a desfiinţat pedeapsa cu moartea.

Statele Unite au acordat Franţei un împrumut de 50.000.000 dolari.

In India bântue războiul religios cu mare furie.

O. N. U. a adresat tuturor ţărilor membre un apel de ajutorare a ţărilor înfometate.

In Grecia Biserica a publicat o enciclică, prin care condamnă acţiunea partizanilor rebeli.

De curând, Comitetul de redactare ONU pentru drepturile omului, şi-a început lucrările pentru Charta internaţională a drepturilor omului.

La Londra s'a dat un concert în beneficiul copiilor din Moldova.

Un decret al Prezidiumului Sovietului Suprem din U.R.S.S. întăreşte ocrotirea proprietăţii particulare.

Consiliul de miniştri cehoslovac a aprobat tratatele de pace cu România, Finlanda şi Bulgaria.

Belgia a alocat o sumă pentru cumpărarea de alimente şi medicamente pentru România.

Preşedintele Truman a exprimat dorinţa Statelor Unite de-a se găsi în pace cu fiecare din naţiunile lumii.

Nr. 5306/1947.

Concurs

Bazat pe art. 12 din legea Nr. 2799 din 1929 pentru ocuparea prin numire a catedrelor vacante dela şcoalele secundare confesionale din Arhiepiscopia ortodoxă română de Alba-Iulia şi Sibiu, publicăm concurs cu termin de 30 zile dela întâia publicare.

Sunt vacante pe data de 1 Sept. a. c. următoarele catedre:

I. *La liceul teoretic de băieţi „A. Şaguna" din Braşov:*

1. Catedra de l. română Nr. 5.
2. „ „ „ franceză „ 9.
3. „ „ „ rusă „ 10.
4. „ „ geografie „ 14.

stângăcii şi gesturi inutile, d-sa a izbutit să smulgă lacrimi şi aceasta este destul. Am putea spune chiar că a avut momente când a jucat excelent, ca de exemplu scene din tabloul III, când a impresionat foarte mult.

Celelalte roluri masculine au fost mai puţin importante. S'a remarcat însă în deosebi dl I. Naftanailă, în rolul sclavului creştin al lui Probus. D-sa a jucat ca un actor veritabil. A avut tot timpul cât a figurat, în tablourile I şi III, o mimică admirabilă, pentru ca în cele câteva cuvinte pe care le-a spus să fie perfect adaptat rolului. A ştiut chiar şi să moară, făcând impresia că a studiat fiecare amănunt al prăbuşirii sale sub cuţitul stăpânului ingrat. Il felicităm pentru talentul real pe care îl are.

Rolul Anastasiei l-a interpretat cu seninătate şi gingăşie d-ra Elisabeta Moga, foarte potrivită acestui rol, atât prin silueta ei graţioasă cât şi prin glasul ei cald. A izbutit să fie foarte naturală tot timpul. A fost însă depăşită, ca „actriţă", de d-ra Ana Dragomir, care a jucat rolul maicei Sofia, stareţa mânăstirii şi îndrumătoarea sufletească a Anastasiei. D-ra Dragomir are talent, dar păcat că ştie acest lucru şi din cauza aceasta a exagerat uneori. In scena din tabloul II, unde se roagă împreună cu călugăriţele, a fost însă admirabilă prin tonul de şoaptă înfiorată al rugăciunii.

Ceilalţi interpreţi s'au comportat tot atât de bine, numai că n'au fost prea mult ajutaţi de roluri. Un rol simpatic, interpretat cu ioiciune şi desinvoltură, a avut dl Gh. Ercuş din anul II în Licinius.

Decorurile au fost bune Tot aşa costumele, mai ales dacă ne gândim la greutăţile procurării lor. A fost însă cam prea autohtonă cămaşa de noapte cu râuri şi şabace care ieşea de sub demna togă a nobilului Faustus.

In concluzie şi dincolo de toate aceste mici şi inevitabile lipsuri, spectacolul studenţilor teologi a fost ceva cât se putea de izbutit, atât prin valoarea educativă a piesei reprezentate cât, şi mai ales, prin munca şi jocul însufleţit al acestor tineri.

Credem că mare parte din munca aceasta şi-a asumat-o Părintele Prof. Zosim Oancea, care a regizat totul, de aceea îl felicităm pentru rezultatul obţinut, rugându-l să înfăptuiască şi cu alte serii de eleve ale P. C. Sale tot atât de frumoase opere pentru educaţia religioasă şi morală a poporului.

Un ultim cuvânt de laudă se cuvine Părintelui Dosofteiu Murariu, preşedintele activ al Societăţii de lectură „Andreiu Şaguna" a studenţilor teologi, care a pus din umbră, o mare râvnă pentru această izbândă a studenţilor şi elevelor celor două şcoale bisericeşti din Sibiu.

Mariana Vasilescu

5. „ „ matematici „ 19.
6. „ „ fiz.-chimice „ 21.
7. „ „ nat.-fiz.-chim. 23.
8. „ „ desemn „ 25.

II. *La liceul teoretic de băieți „A. Iancu" din Brad:*

1. „ „ l. română Nr. 3.
3. „ „ l. latină „ 4.
3. „ „ l. franceză „ 5.
4. „ „ l. „ „ 6.
5. „ „ l. moderne „ 7.
6. „ „ istorie-geografie 10.
7. „ „ matematici „ 13.
8. „ „ „ „ 14.
9. „ „ fiz.-chim.-nat. „ 16.
10. „ „ muzică „ 18.
11. „ „ desemn „ 19.
12. „ „ îndelet. pract. „ 20.
13. „ „ igienă-consult. „ 21.

III. *La Școala normală de băieți „A. Șaguna" din Sibiu:*

1. Catedra de l. franceză.
2. „ „ pedagogie.
3. „ „ istorie.
4. „ „ geografie.
5. „ „ științe naturale.
6. „ „ contabil. și cooperație.
7. „ „ educație fizică II.
8. „ „ partea literară la gimnaziul unic.
9. „ „ partea științifică la gimnaziul unic.
10. Un post de maestru agronom.

III. *La Școala normală de fete „A. Șaguna" din Sibiu:*

1. Catedra de științe agricole.
2. „ „ partea literară la gimnaziul unic.
3. „ „ partea științifică la gimnaziul unic.

Dela condidați se cere să întrunească condițiunile prevăzute în art. 10 și 12 din legea Nr. 2799/1929, asupra raporturilor dintre școalele secundare confesionale și On. Minister al Educației Naționale.

Cererile pentru ocuparea acestor catedre, însoțite de actele legale, vor fi înaintate în terminul fixat, Consiliului arhiepiscopesc ortodox român din Sibiu.

Sibiu, din ședința secției culturale ținută la 10 Iunie 1947.

Consiliul Arhiepiscopesc

Nr. 5818/1947 1–3

Concurs

Pentru întregirea postului **al doilea** de preot la Biserica Catedrală din Sibiu, publicăm concurs cu termin de 30 zile dela prima apariție a lui în Telegraful Român.

Beneficii:

1. Salar dela Stat conform pregătirii teologice și anilor de serviciu.

2. Chirie dela Stat conform situației familiare.

3. Venitele stolare dela serviciile pe care le va face din încredințarea protopopului-paroh al Sibiului.

Indatoriri:

1. Să servească a'ături de protopopul-paroh al Sibiului, în toate Duminecile și sărbătorile, la Utre ie și Liturghie și să îndeplinească serviciile religioase din celelalte zile ale săptămânii pe care i le va încredința protopopul-paroh al Sibiului să le facă în Catedrală și parohia Sibiu-Cetate.

2. Să dea ajutor la cancelaria Consiliului arhiepiscopesc în cursul orelor de birou, conform programului, ce-l va stabili special pentru el Cons. arhiep.

3 Să lucreze în armonie cu protopopul-paroh al Sibiului la opera de pastorație.

Cererile de concurs, însoțite de actele de studii și de certificate de serviciu, se vor înainta pe adresa Consiliului arhiepiscopesc în Sibiu, care va face întregirea postului *prin numire.*

Sibiu, din ședința secției bisericești, a Consiliului arhiep., ținută la 20 Mai 1947.

Consiliul arhiepiscopesc

Nr. 5187/1947 2–3

Concurs

Pentru întregirea postului de **șef-contabil** la Cancelaria Consiliului nostru arhiepiscopesc, publicăm concurs cu termin de 30 zile dela prima apariție a lui în Telegraful Român.

Beneficiile împreunate cu acest post sunt cele normate în Legile de salarizare pentru șefi-contabilii dela instituțiunile publice și anume:

Salar dela Stat conform studiilor speciale de contabilitate și conform vechimei în câmpul muncii.

Chirie dela Stat conform situației familiare.

Ajutor de familie după minori.

Candidații vor fi cu studii academice de contabilitate și vor poseda titlul de contabil expert sau având titlul de licențiat al Academiei comerciale își vor câștiga titlul de expert contabil în intervalul cel mai scurt posibil.

Cererile cu actele doveditoare: de studii, de situația familiară, de serviciile prestate până acum în câmpul muncii și cu eventualele condiții în afară de cele din concurs, vor fi trimise pe adresa Consiliului nostru arhiepiscopesc în Sibiu, care după prestarea unui examen de concurs făcut de candidați, va face numirea sau dacă este cazul transferarea.

Vor fi preferați candidații cari au și studii teologice.

Sibiu, din ședința secției bisericești, a Consiliului arhiepisc., ținută la 6 Mai 1947.

Consiliul Arhiepiscopesc

---

(34) 1–3

Concurs

Pentru întregirea postului vacant de paroh la parohia vacantă **Hărman,** jud. Brașov, de cl. II-a, se publică concurs cu termin de 30 zile dela prima apariție în Telegraful Român.

Venitele împreunate cu acest post:

1. Salarul dela Stat.
2. Casă parohială cu dependințe, având și grădină de 1/4 jugăr.
3. Sesiune parohială (pământ arabil) 32 jugăre.
4. Venitele obișnuite în parohie.

Concurenții își vor trimite cererile împreunate cu actele prevăzute în regulamentul parohial și încuviințarea de candidare dela I. P. S. Mitropolit, oficiului protopopesc ort. rom. în Brașov și cu încuviințarea subsemnatului se vor prezenta în parohie.

Brașov, la 15 Mai 1947.

Oficiul protopopesc ort. rom Brașov, în înțelegere cu Consiliul parohial.

Dr. Nicolae Stinghe
protopop stavrofor

Nr. 4946/1947. (30) 2–3

Concurs

Pentru întregirea parohiei vacante de clasa I (întâia) **Șinca-Nouă,** din protopopiatul Olt, se publică concurs cu termin de 30 zile dela prima apariție în Telegraful Român.

Beneficii:

1. Salar dela Stat, conform pregătirii teologice și anilor de serviciu.
2. Stola uzitată în parohie.
3. Folosința a jumătate din cimitirul bisericii vechi
4. Parohia va plăti chiria preotului, până la edificarea casei parohiale.
5. Patru stânjini lemne de foc din pădurea bisericii, aduși acasă; fasonatul privește pe preot.
6. Câte o ferdelă de cartofi sau ovăz dela fiecare familie

Indatoriri:

Pe lângă îndatoririle generale, cel ales va face gratuit catehizația în școala primară și va predica regulat în Dumineci și sărbători.

Cererile de concurs, însoțite de acte și de binecuvântarea arhierească de candidare, se vor trimite pe adresa: Oficiul protopopesc ort. rom. al Oltului, *Șercaia,* județul Făgăraș.

Sibiu, din ședința secției bisericești, a Consiliului arhiepiscopesc, ținută la 6 Mai 1947.

Pr. Gheorghe Ivașcu
adm. protopopesc

Nr. 146/1947. (31) 2–3

Concurs

Pentru întregirea parohiei vacante de clasa III-a **Hașdău** cu filiile **Dobâca** și **Goleș** din protopopiatul Hunedoara, se publică concurs cu termin de 30 zile dela prima apariție în Telegraful Român.

Venitele împreunate cu acest post:

1. Locuință în natură.
2. 30 litri porumb sfârmit de fiecare casă sau contra valoarea lui de pe piață.
3. Lemne de foc în natură.
4. Salarul dela Stat.
5. Venitele obișnuite în parohie.

Cel ales va predica în Dumineci și sărbători și va face catehizația la școala primară din materă și filii.

Cererile de concurs însoțite de actele necesare și autorizația de a candida dela P. V. Cons. arhiepiscopesc se vor trimite în termin oficiului protopopesc Hunedoara.

Concurenții se vor prezenta în parohie cu încuviințarea Oficiului protopopesc, pentru a servi, predica și face cunoștință cu poporul.

Hunedoara, 11 Mai 1947.

Oficiul protopopesc ort. rom. în înțelegere cu Consiliul parohial.

Nicolae Suciu
protopop

Nr. 60/1947 Prot. (28) 3–3

Concurs

Pentru întregirea postului vacant de paroh al parohiei de cl. III, **Meșindorf,** se publică prin aceasta concurs cu termin de 30 zile de la prima apariție a acestuia în Telegraful Român.

Beneficii:

1. Salar dela stat.
2. Casă parohială.
3. Sesiune parohială: *a)* 1 jug. 360 st. p. arător; *b)* 18 jug. fânaț; *c)* un loc de vie de 400 st. p.
4. Lemne de foc: 4 stânjini făcuți și aduși acasă.
5. Una ferdelă bucate de fiecare familie.

Indatoriri:

Pe lângă celelalte îndatoriri impuse de slujba preoțească, legi și regulamente, cel ales va catehiza gratuit în școala primară și va predica regulat în Dumineci și sărbători.

Cererile de concurs însoțite de toate actele necesare (botez, bacalaureat, absolvire, capacitate), inclusiv autorizația de candidare se vor înainta în termin oficiului meu, iar concurenți cu prealabila învoire a subsemnatului se vor prezenta și în parohie.

Sighișoara, la 25 Aprilie 1947

Oficiul protopopesc ort. rom. Sighișoara în înțelegere cu Consiliul parohial din Meșindorf.

Emilian Stoica
protopop

Nr. 846/1947 (29) 3–3

Concurs

In conformitate cu ordinul Preaveneratului Consiliu Arhiepiscopesc Nr. 4200/1947 publicăm concurs pentru întregirea parohiei de cl. II **Holbav,** protopopiatul Bran, cu termin de 30 zile dela prima apariție în Telegraful Român.

Venitele împreunate cu acest post:

1. Salarul dela Stat.
2. Taxele stolare obicinuite în protopopiatul Bran.
3. Casa parohială locuibilă.
4. Sesiunea parohială 7 jugăre.

Indatoriri:

1. Cel ales va predica regulat Duminecа și sărbătoarea și va catehiza elevii și elevele școalei primare de stat din parohie.
2. Va activa statutar în cadrele societăților parohiale, culturale și religioase: Sf. Gheorghe, Anastasia Șaguna, Casa Culturală, Reuniunea de femei și Oastea Domnului.

Cererile de concurs, provăzute cu toate documentele necesare și cu autorizația de-a candida dela Prea Venerabilul Consiliu Arhiepiscopesc, se vor înainta în termin Oficiului protopopesc Bran, Zărnești-Brașov, iar concurenții se vor prezenta în parohie, în Dumineca și sărbătoarea ce le vom fixa, spre a cânta, eventual a liturghisi și a face cunoștință cu poporul dreptmăritor.

Zărnești, 1 Mai 1947

Vasile Stoicanea
protopop

---

(32) 1–3

Concurs de cântăreț

Pentru întregirea postului vacant de **cântăreț bisericesc,** la biserica Sfântul Gheorghe din Brașov, Calea Victoriei Nr 35, se publică concurs cu termin de 30 de zile, dela prima apariție în Telegr. Român.

Beneficiile împreunate cu acest post:

1. Salar dela Stat, postul fiind bugetat.
2. Venituri după serviciile din parohie.
3. Locuință în natură, sau bani pentru chirie.
4. Completare de salar dela biserică.

Parohia nu are angajament față de nimeni și fiind în căutarea unui cântăreț bun, pot candida și cântăreți cari au absolvit școala de curând, sau anul acesta.

Cântăreții își vor înainta cererile, însoțite de diploma de cântăreț și alte acte de recomandare, Oficiului parohial al bisericii Sf. Gheorghe din Brașov și se vor prezenta la biserică spre a-și arăta cunoștințele și aptitudinile la cântări bisericești.

Brașov, la 5 Mai 1947.

Preot-paroh: **D. Tohăneanu** — Prim epitrop: **V. Pop**

Tribunalul Sibiu, Secția II-a

Dos Nr. C. II 1333/1946. (33) 1–3

Publicațiune

Văzând acțiunea înregistrată sub Nr. 7483 din 23 Noemvrie 1946, prin care reclamanta văd. Maria Bozdog cere declararea morții prezumate a soțului său Ioan Bozdog, fost în Reg. 90 Inf. ctg. 1933 la data de Februarie 1943 încetat din viață în lagărul Nr. 165 din U.R.S.S. Munții Urali.

Văzând dispozițiunile art. 14 din Decretul Lege pentru declararea morții prezumate a celor dispăruți din 4 Martie 1941.

Dispune:

Invită pe cei ce au știri despre existența dispărutului să le comunice acestei instanțe în termen de 6 luni.

Dat în camera de consiliu azi 3 Decemvrie 1946.

Președinte **Teodor Diaconescu**
Prim-Grefier **Ioan Tănăsescu**

Citiți și recomandați în cercurile D-Vstre

Revista Teologică

Organ pentru știința și viața bisericească - Apare lunar

sub patronajul I. P. Sf. Mitropolit
NICOLAE al Ardealului

Director:
Prof. Dr. Grigorie T. Marcu

Redacția și Administrația:
Academia teologică „Andreiană"
SIBIU, str. Mitropoliei 24-28

C. preoți să stea în fruntea mișcării

Oastea Domnului

Redactor responsabil Preot Dr. CORNELIU SÂRBU

Editura și tiparul Tipografiei Arhidiecezane Sibiu

ANUL XCV SIBIU, 6 Iulie 1947 Preţul unui ex. Lei 2000.— Nr. 25—26

BIBLIOTECA CENTRALĂ ASOCIAŢIUNEA SIBIIU

ROMANIA POSTA ZBOR 8 VIII 947 Onor. Asociaţiunea pentru literatura română şi cultura poporului român Sibiu Str. Şaguna 8

Telegraful Român

Organ naţional-bisericesc. Intemeiat în 1853 de Mitropolitul Andreiu Şaguna.

Abonamentul: pentru parohii cl. I Lei 600.000; cl. II Lei 500.000; cl. III Lei 350.000. Particulari Lei 500.000. Autorităţi şi străinătate Lei 800.000. De sprijin Lei 800 000. Pentru America 10 Dolari.

Articole şi corespondenţe se adresează REDACŢIEI Telegraful Român Sibiu strada Mitropoliei Nr. 45. — Articole nepublicate nu se înapoiază. — Scrisori nefrancate se refuză.

Preţul inserţiunilor un cm.² 1500 Lei pentru odată, dacă se publică de mai multe ori se dă rabat corespunzător

Abonamentele şi inserţiunile se adresează ADMINISTRAŢIEI foii Telegraful Român, Sibiu, strada Mitropoliei Nr. 45

Pastoraţia în sindicate

In vremuri de prefaceri adânci şi multilaterale ca cele de azi, grija primordială a pastoraţiei trebue să fie *ţinerea continuu în contact strâns cu viaţa curgătoare şi cu transformările ei*, căutând în toate privinţele *drumuri noui*, dacă vechile principii, mijloace şi metode nu mai corespund.

Ceea ce nu însemnează nici decum, că vechile principii, mijloace şi metode trebuesc aruncate cu totul la o parte. Căci oricât s'ar transforma viaţa şi relaţiile sociale dintr'o ţară, principiile, mijloacele şi metodele clasice de pastoraţie derivând din adevărul veşnic actual al creştinismului — rămân aceleaşi în trăsăturile lor principale.

Printre nouile transformări dela noi, asupra cărora trebue să ne îndreptăm privirile şi să ne fixăm preocupările, este şi organizarea diferitelor profesiuni în *sindicate*. Căci ca păstori de suflete conştienţi şi strădalnici întru a corespunde tuturor nevoilor vremii, *trebue să ţinem serios seamă şi de această realitate şi să ne întrebăm, ce îndatoriri noui aşează pe umerii noştri*, dacă vrem să nu ne îndepărtăm de viaţa reală şi de nevoile ei.

Intrucât am stăruit cu alt prilej asupra necesităţii pastoraţiei în sindicate (Vezi articolul: Pastoraţia în cadrul profesiunilor. T. R., Nr. 37—38 din 22 Sept. 1946, pg. 1), de data aceasta vrem să arătăm folosul unei atari pastoraţii.

E dela sine înţeles că o strădanie în plus, bine concepută şi organizată, nu poate să aducă decât mari foloase în câmpul pastoraţiei.

Pastoraţia în cadrul sindicatelor oferă păstorilor de suflete prilejul şi putinţa de-a cunoaşte viaţa, pulsul şi preocupările actuale ale diferitelor profesiuni. Ceea ce-i de o deosebită importanţă, pentrucă mijloceşte găsirea celui mai necesar şi mai potrivit tratament pastoral, singur în stare să aibă eficacitate şi să aducă roade bogate.

Apropierea de pulsul vieţii sindicale dă putinţa sesizării a tot ceea ce e ascuns — ca valoare de adevăr şi de ideal demn a fi urmat — în ideile şi năzuinţele acestei vieţi. Va oferi prilejul de-a se constata ce este culoare creştină în acest nou organism social dela noi, ce trebue afirmat de noi cu tărie şi sprijinit cu toată râvna şi ce are nevoe de turnare în sens creştin.

Totodată pastoraţia în cadrul sindicatelor va face cu putinţă activitatea pastorală impusă de principiul pastoral cardinal, că: în orice transformare din câmpul vieţii, trebue să vedem mâna atotputernică şi înţeleaptă a lui Dumnezeu şi să exploatăm tot ceea ce e bun în această transformare, prin convertirea ei în făgaşul adevăratei vieţi creştine. Prin strămutarea altarului creştin în acest nou compartiment al vieţii, se va face atragerea lui în sfera de har şi de adevăr izbăvitor a Bisericii creştine. Ceea ce e de cel mai mare folos nu numai pentru persoanele vizate, ci şi pentru consolidarea vieţii bisericeşti dela noi.

Departe de a dizolva sau slăbi solidaritatea vieţii de obşte în sânul Bisericii, cum ar fi poate ispitiţi unii să creadă, pastoraţia în cadrul sindicatelor promovează — din contră — solidaritatea acestei vieţi şi o face mai adânc pătrunsă în sufletele diferitelor stări din sânul turmei credincioase.

Dacă urmările păcatului strămoşesc se resimt şi în sfera vieţii sociale, atunci numai formarea adânc creştină a omului şi sub raportul profesiunii şi al vieţii sociale în general, poate să le redreseze. Căci religia creştină este un puternic factor de educaţie şi de coheziune socială.

După cum vedem, pastoraţia în sindicate este mijlocul cel mai important în formarea noului stat cu adevărat democrat, care trebue să crească organic din lăuntru în afară.

Fără o atare pastoraţie care să mijlocească şi să asigure fundamentarea adânc religioasă a nouei vieţi sindicale şi ancorarea ei nesdruncinabilă în ţărmurile veşniciei, va trebui să fim mereu îngrijoraţi de fericita orânduire şi propăşire a vieţii sociale dela noi.

Pentru toate acestea, poftim pe toţi fraţii noştri de osteneală în ogorul Domnului la oraşe, să şi pună grav în minte şi în inimă această problemă nouă a pastoraţiei în sindicate, pentru a-i da răspunsul cel mai fericit atât sub raport teoretic cât şi sub raport practic. Căci de rezolvirea ei atârnă în bună parte, succesul străduinţilor pastorale actuale.

Dacă nu luăm cu inimă caldă asupră-ne această muncă de pastoraţie nouă, atunci noi preoţii vom fi scoşi cu totul — nu fără vina noastră! — din spaţiul real al vieţii şi al creaţiei acesteia, rămânând izolaţi în sfera unei vieţi bisericeşti înguste, lipsite de temelia ei naturală. Ori, o atare limitare a câmpului de acţiune al pastoraţiei, va avea drept consecinţă gravă pierderea de către creştinism a valorii şi căldurii sale pentru unele masse ale poporului nostru, ceea ce n'ar fi de dorit.

Drept aceea, să luăm aminte!

C. SÂRBU

Pescarii

In nopţi de taină sufletul, o stea nemuritoare
Se spulberă ca fulg pe val de viaţă-amăgitoare
Şi marea omenirii, flămândă ca o fiară,
Urlând de patimi, prada adulmecă în ghiară.

In cântec de sirenă ispita-l impresoară,
Talazuri de păcate în negură-l coboară
Şi'n van sărmanul suflet zdrobit de desnădejde
Mai caută pe valuri o rugă de nădejde.

Dar iată'n orizonturi pe vajnica furtună
Pescari cu chipuri blânde năvodul ei adună
Strângând pierdutul suflet pe navele credinţii
Ce poartă'n a lor pânze stindardul pocăinţii.

Ei vin cântând pe valuri un imn de slavă
Şi'n cânt de neprihană corabia se-avântă
Imprăştiind furtuna sub soarele iubirii
Şi-al înfrăţirii sfinte din zarea nemuririi.

In tainica tăcere a veşniciei sfinte
O lacrimă-a credinţei ne mână înainte;
Pescari cu chipuri blânde, în voi sălăşlueşte
Hristos ce'n calea vieţii pe voi vă întăreşte.

Preot ŞTEFAN IASCIANU

Luminiţe creştine

Copiii de preot — chiar cei cu carieră — îşi petrec cu mare bucurie o parte din vacanţele lor acasă. Acolo, în viaţa satului mult mai curată sufleteşte decât cea de oraş, îşi reîmprospătează fiinţa fizică şi morală, reîntărindu-şi puterile credinţii în învăţătura atât de simplă şi de minunată a lui Iisus, practicată cu evlavia tradiţională de ţărănimea condusă de preot.

Astfel, între două praznice: sf. Ilie şi Sf. Marie, am fost într'un contact regulat cu publicaţiile ce vin Oficiului parohial: Telegraful Român şi Revista Teologică, ale căror preocupări mi-au dat tăria să deapăn mai departe firul credinţei strămoşeşti tors şi în cadrul carierei mele.

Problema preotului când chemarea sa e dintre cele mai mari, pretenţioase şi chiar spinoase, a format în aceste scrieri preocuparea câtorva articole în şir. E bine că stimulente de tot felul vin de sus, de unde *trebue* şi-i bine să vină ajutor şi îndemn sufletesc, căci necazurile şi piedecile preotului sunt azi tot mai mari în a propovădui şi a trăi creştineşte.

Am stat de vorbă cu preoţi din diferite părţi şi de vârste deosebite. Toţi recunosc că greutăţile ce le întâmpină, sunt din ce în ce mai mari, deci ceva trebue adaptat, ca metodă, cerinţelor vremii.

Poate că ar fi folositor să fie cunoscută, alaturi de aceea a oamenilor Bisericii, şi părerea unor laici credincioşi; de aceea, îmi permit să-mi exprim şi eu câteva gânduri, ce mă frământă în acest domeniu. Azi, când materialismul de import străin a stârpit aproape în întregime idealismul nostru băştinaş, când lucrurile sufletului sunt nesocotite pe deplin, când progresele ştiinţei, cred unii, par a înlătura adevărurile veşnic superioare ale credinţei (socotită prea naivă); azi, când rănile fizice şi morale ale celui mai crud dintre războaie sângeră şi vor mai sângera încă o vreme, *astăzi* trebue dat ajutorul cel mai mare aceluia, care este pârghia vieţii sufleteşti a Neamului nostru: preotul. Ierarhii şi scriitorii bisericeşti fac acest lucru; dovadă numeroasele lucrări valoroase ce stau la îndemâna oricărui preot, care vrea să fie bine pregătit, atât în ale credinţei, cât şi în ale ştiinţei teologice aflătoare în biblioteca parohială nu numai în oraşe, ci şi în sate. Sunt cărţi din care am cetit cu mare plăcere şi care ar împodobi frumos bibliotecile şcoalelor noastre superioare şi secundare româneşti, stimulând profesorimea să rămână alături de idealismul credinţei, în care trebue crescut tineretul mai ales azi.

Astfel am găsit alături de cărţi moderne creştine, o broşurică scrisă la 1878 de mitropolitul Ioan Meţianu tratând despre ajutorul pe care Biserica şi şcoala sunt chemate să-l dea, pentru ridicarea prin cultură a poporului român (idee a marelui său înaintaş părintele mitropolit Andrei Şaguna pe care a şi realizat-o în vremea sa în „Asociaţia pentru cultura poporului român „Astra"). Astăzi, când în acest domeniu s'a făcut un pas mare înainte prin străduinţile atâtor preoţi şi dascăli, mai ales după unirea cea mare consfinţită la Alba-Iulia, totuşi este de realizat încă destul dacă nu în instrucţia intelectuală, în cultivarea sufletească a poporului român de ambe rituri şi mai ales în trăirea cu adevărat a învăţăturilor Evangheliei Mântuitorului nostru Iisus Hristos.

Preotul este însă acela care are o sarcină din cele mai grele azi: o pregătire din cele mai temeinice şi apoi o trăire adevărată: să lapede dela sine mult mai mult decât alţii, „grija cea lumească". Singur nu-i va fi uşor, va avea nevoe de sprijinul familiei şi mai ales de acela al soţiei sale în tot ce trebue să realizeze. Soţia sa va trebui să-l secundeze cu vorba şi cu fapta, în tot ce face şi mai ales să ştie să renunţe mult mai mult ca alte femei la cele exagerat materiale, spre a adânci şi limpezi cele sufleteşti: mai mult ale Mariei decât ale Martei! Afirm acest lucru mai ales acum, când femeii prin acordarea de drepturi politice egale cu ale bărbatului, i se deschid orizonturi mai largi decât înainte (nu însă spre a-şi uita, ci spre a-şi împlini şi mai bine adevărata ei menire).

Apoi în clipa în care intelectualitatea laică va sta în ajutorul Bisericii şi al preotului cu puterea credinţei lor sprijinrtă de ştiinţă, misiunea Bisericii vii a lui Iisus va fi mult mai bine împlinită. De aceea, laicii cei mai apropiaţi de credinţă ar trebui să fie oamenii şcoalei: profesorimea şi învăţătorimea. Din această direcţie ar fi de împlinit o mare misiune a Bisericii creştine, în oraşe şi în sate. Ar trebui reînviată o veche tradiţie ardeleană: şcoala în slujba Bisericii şi ambele ajutate şi luminate de credinţa pusă în serviciul Neamului nostru. Cunoscând viaţa Mântuitorului şi a sfinţilor care toţi sunt pilde de jertfă supremă a vieţii spre a păstra credinţa în învăţătura Mântuitorului, să ne gândim că oricât de spinoasă ar fi calea preotului azi, totuşi nimănui nu i se mai cer decât sacrificii de ordin material sau sufletesc. Luând deci pildă din viaţa şi învăţătura iubirii, înţelegerii, iertării şi jertfei de sine a Mântuitorului şi a ucenicilor săi din toate veacurile, să nu ne sfiim a mărturisi credinţa noastră printr'o viaţă curată, iar preotul să fie păstorul care are toate armele de apărare, altoite pe o viaţă particulară şi socială în totul frumoasă şi limpede, ajutor tuturor necăjiţilor, exemplu viu enoriaşilor săi. In spusele şi'n faptele sale să strălucească vie lumina iubirii lui Hristos, iar atunci prietenii şi sprijinitorii Bisericii vor fi din ce în ce mai nobili şi mai numeroşi!

V. R. Statornicu

Manifestări îmbucurătoare

Cu toate greutăţile vremii, societăţile culturale-religioase din protopopiatul Dobra au organizat serbări şi producţiuni dintre cele mai reuşite.

Astfel, Soc. Sf. Gheorghe din centrul Dobra, nou reorganizată, a aranjat o producţiune cu dans, dar fără alcool, a doua zi de Sf. Paşti, din al cărei venit a procurat piatra necesară pentru fundamentul casei culturale ce este în perspectivă de clădire.

Pe de altă parte, societăţile corale, atât cea din Dobra, cu puteri vechi şi dintre cele mai însemnate, cât şi cea din Lăpuşnic şi Roşcani, mai nou înfiinţate, au dat producţiuni corale, împreunate cu cele mai alese puncte de program.

In ziua de 11 Mai a. c., Soc. corală Dobra, în frunte cu P. C. Sa protopop Al. Florea, preşedintele ei, şi dl notar Adam Pascu, dirijorul corului, s'a deplasat în comuna Lăpuşnic, răspunzând unei vechi invitaţii a corului din Lăpuşnic.

După răspunsurile liturgice în biserica ort. rom. de acolo, la Sf. Liturghie, în cadrul căreia a predicat P. C. Sa protopopul tractului, a concertat în casa comunală, în faţa unui numeros public, bucăţi corale dintre cele mai alese.

La acest program a contribuit şi corul din Lăpuşnic, sub conducerea dlui notar Radomeanu.

A fost un schimb de manifestări culturale şi religioase dintre cele mai alese.

Incheiere de an academic

Duminecă, 21 Iunie a. c., s'a desfăşurat solemnitatea ocazionată de încheierea anului academic, la Academia teologică „Andreiană" din Sibiu.

După sf. Liturghie, slujită de P. C. părinţi-profesori, asistenţa a trecut în una din salele de prelegeri ale Academiei, unde s'a desfăşurat programul, în prezenţa *I. P. Sf. Mitropolit Nicolae.*

In cuvântarea de încheiere, *P. C. Prot. Dr. Nicolae Neaga*, rector, a precizat că studenţii teologi au îndatorirea să folosească timpul de vacanţă într'un mod deosebit. Lipsindu-le îndrumarea de fiecare zi a profesorilor şi duhovnicului, ei au la îndemână sf. biserică, pe care trebue s'o cerceteze cu regularitae. Căci „ea este puterea care formează sufletul adolescentului şi factorul de frunte pentru întărirea lui viitoare". Apoi: „Vacanţa teologului trebue să însemneze un activism continuu, iar popasurile şi intermitenţele largi impuse de o vacanţă prea lungă, nu-i sunt îngăduite ca altora". Celor cari părăsesc Academia, P. C. Sa le-a urat spor şi roade multe în câmpul pastoraţiei, iar profesorilor le-a mulţumit pentru munca din timpul anului încheiat.

Intre evenimentele din cursul anului P. C. Părinte N. Neaga a amintit chemarea *P. C. Prot. stavr. Dr. D. Stăniloae* la catedra de Ascetică şi Mistică dela Facultatea teologică din Bucureşti, fapt întâmpinat cu mândrie deplin justificată.

A mulţumit apoi *I. P. Sf. Mitropolit Nicolae*, care prin luminoase îndrumări şi sfaturi a participat la cele mai însemnate momente ale anului încheiat.

După aceea, *I. P. Sf. Mitropolit Nicolae* a împărtăşit studenţilor sfaturi de ordin pastoral şi duhovnicesc, făcând o paralelă între teologie şi viaţă. Studentul teolog trebue să se identifice întru totul cu ceea ce îi oferă revelaţia dumnezeiască. Pentru el nu este suficientă câştigarea de cunoştinţe, ci mai de preţ este a se lăsa pătruns în întreaga sa fiinţă de duhul lui Hristos. El este chemat să dea pildă prin comportarea sa zilnică, prin înfăţişarea sa, devenind astfel model de evlavie şi de îngăduinţă. Poporul se lasă mai uşor cucerit şi convins prin puterea exemplului decât prin aceea a cuvântului.

Corul studenţilor, condus de C. prof. *Gheorghe Şoima*, a executat câteva bucăţi religioase.

C.

ANUARUL
Academiei „Andreiane" pe anul 1946—47

P. C. Prot. *Dr. Nicolae Neaga*, rector, a publicat *Anuarul Academiei teologice „Andreiane"* pe anul 1946—47. (XXIII—V). Publicarea unei asemenea lucrări aparţine tradiţiei multor instituţiuni culturale dela noi şi din alte părţi. In tradiţia şcoalei şaguniene dela Sibiu, acesta este un lucru important şi asociat fiecărui an academic.

Dar nu datele pur şcolare şi, am zice, statistice, interesează cu prioritate, ci studiile de cugetare şi ştiinţă teologică, sunt aşteptate cu o tot mai vădită sete duhovnicească.

Astfel, în această ordine de idei, trebue să facem constatarea, că şi Anuarul recent apărut cuprinde studii substanţiale şi anume: Martiriu şi mistică, de Prof. Dr. Nicolae Mladin; Biserica ardeleană în anii 1764—1774, de Prof. Dr. Şt. Lupşa; Momente extraordinare ale conştiinţei, de Prof. Dr. N. Terchilă, şi Temeiurile psihologice ale ritualului cultului divin, de Conf. Gh. Şoima. Toate studiile acestea adâncesc probleme centrale din Teologia creştină ortodoxă şi sunt însoţite de aparat ştiinţific foarte bogat. După ce le-ai cetit, simţi o adevărată mulţămire sufletească şi o reconfortare de ordin moral-religios, împrejurări care înalţă prestigiul Academiei sibiene şi al dascălilor ei.

Paralel cu studiile, datele Anuarului prezintă activitatea didactică, religioasă şi culturală a dascălilor şi studenţilor, care deasemenea merită toată atenţiunea.

D. C.

Şcoala de cântăreţi bisericeşti „Dimitrie Cunţan" la două decenii de existenţă

O instituţiune foarte însemnată şi deosebit de necesară sf. noastre Biserici, *Şcoala de cântăreţi bisericeşti „Dimitrie Cunţan" din Sibiu*, a împlinit două decenii de existenţă şi de activitate neîntreruptă.

Intemeiată din iniţiativa *Inalt Prea Sfinţitului Mitropolit Nicolae*, în 1927, şcoala aceasta şi-a durat o tradiţie frumoasă şi şi-a asigurat un nume bun în mijlocul poporului nostru dreptcredincios din cuprinsul Arhiepiscopiei şi până departe în largul ţării. Acest lucru se adevereşte prin împrejurarea, că la ea nu au alergat numai tineri din părţile noastre, ca să deprindă cântarea bisericească şi rânduiala tipiconală şi ca să-şi dăltuiască fiinţa lor religioasă-morală, ci şi tineri din cuprinsul altor eparhii. Intre cei *peste trei sute de absolvenţi*, câţi a pregătit şcoala în răstimp de două decenii, se găsesc cântăreţi cari, astăzi, slujesc cu cinste până în Maramureş, chiar prin părţile Buzăului şi încă mai departe.

Pentru cinstirea celor două decenii, în seara zilei de 14 Iunie 1947, şcoala a organizat un festival, la Teatrul Municipal, care s'a bucurat de o cercetare bogată din partea publicului local şi a fost primit cu deosebită simpatie. Programul a constat din coruri religioase, populare şi naţionale, executate de elevii şcoalei sub conducerea harnicului ierodiacon *Anatolie Scurtu*, şi din interpretarea actului doi al piesei *„Meşterul Manole"* dedl *Luctan Blaga*. Totul a constituit o adevărată şi plăcută surpriză, pentru spectatori, prin exactitatea şi măestria cu care a fost prezentat programul. Cuvântul ocazional al C. preot *Valeriu Popa*, directorul şcoalei, a conturat rostul festivalului şi a subliniat activitatea şi ţintele instituţiei noastre bisericeşti.

De altfel, o serie întreagă de manifestaţiuni artistice şi culturale date în cursul anilor şcolari, au atras privirea obştei sibiene şi din alte părţi, spre şcoala de cântăreţi a Arhiepiscopiei noastre. In prezent conducerea şcoalei editează un anuar bogat, care va fixa pentru vremi viitoare întreagă activitatea şcoalei din cele două decenii de existenţă a ei.

Intemeiaţi pe un trecut atât de frumos, suntem siguri că *Şcoala ortodoxă română de cântăreţi bisericeşti „Dimitrie Cunţan"* va continua să răspundă, în viitor, menirii ce i s'a dat înainte cu două decenii, crescând fii devotaţi stranei străbune, Bisericii şi mult credinciosului nostru popor.

D. Călugăr

O solemnitate înălţătoare

Frumoasa metropolă a Banatului a trăit Duminecă (29 Iunie a. c.) clipe de însufleţită şi adâncă prăznuire cu prilejul înălţării Episcopiei Timişoarei la rangul de Arhiepiscopie şi a investirii P. S. Episcop *Dr. Vasile Lăzărescu* cu gradul de Arhiepiscop al Banatului.

Din partea guvernului au participat dnii: ministru *Radu Roşculeţ* şi secretar general (la culte) Scarlat Huhulescu. Au mai luat parte la această înălţătoare solemnitate P. C. preot Gh. Vintilescu, directorul cancelariei Sf. Sinod, ca delegat al I. P. S. Patriarh Nicodim, precum şi numeroşi gazetari români şi străini.

După săvârşirea unei Doxologii în monumentala catedrală a Banatului, P. C. preot Gh. Vintilescu a dat cetire gramatei sinodale de înfiinţare a Arhiepiscopiei Timişoarei şi cuvântului I. P. S. Patriarh Nicodim, iar dl ministru Radu Roşculeţ a cetit legea de înălţare a Episcopiei Timişoarei la rangul de Arhiepiscopie, adresând totodată noului arhiepiscop un inimos cuvânt de felicitare.

Luând cuvântul, înaltul ierarh a făcut un documentat istoric al străduinţelor bănăţene pentru înfiinţarea Arhiepiscopiei Banatului şi a mulţumit I. P. S. Patriarh Nicodim şi guvernului, pentru împlinirea unei vechi dorinţi a norodului bănăţean.

Conferinţa preoţească a prot. Săliste

Preoţimea prot. Săliste, în frunte cu înainte stătătorul ei: P. C. Sa Părintele Admin. prot. *Ioan Isacu*, depune o frumoasă râvnă întru a fi nu numai la înălţimea înaintaşilor ei, ci mai ales întru a corespunde cerinţelor excepţionale ale vremurilor de azi.

Un moment demn de remarcat din desfăşurarea acestei râvne, este conferinţa preoţească *pastorală* din 27 Iunie a. c., la care păstorii de suflete respectivi au participat cu tot interesul.

Din motive de economie, în aceeaşi zi a fost convocată şi adunarea protopopească, amânată din pricini binecuvântate.

După săvârşirea sf. Liturghii şi rostirea rugăciunii de invocare a sf. Duh, preoţimea şi membrii mireni ai adunării protopopeşti s'au întrunit în cancelaria şcoalei primare.

In cadrul adunării prot. P. C. Sa Păr. Admin. prot. *Ioan Isacu* a făcut o amplă şi deosebit de frumos înfăţişată dare de seamă asupra activităţii desfăşurate în anul 1946. Cu acest prilej, s'au adus omagii pioase şi pline de recunoştinţă mult regretatului dispărut prot. *Dr. Dumitru Borcea*. Discuţiile ce s'au purtat în jurul raportului de activitate, mai ales de către dnii prof. Floaşiu şi Bursan, au avut darul de a scoate la suprafaţă *deosebitul interes* pe care elementul mirean îl poartă faţă de buna propăşire a sf. noastre Biserici.

La ora 11'30, s'a deschis conferinţa preoţească (la care au participat şi membrii mireni ai adunării prot.) prin cuvântul P. C. Sale Păr. Adm. prot. *Ioan Isacu*, care stărue asupra *necesităţii intensificării activităţii pastorale*, pentru a răspunde la toate necesităţile actuale. Păstorul de suflete trebue să fie cu băgare de seamă la toate aspectele de manifestare ale vieţii omeneşti, să se apropie cât mai mult de sufletele păstoriţilor, pentru a turna într'ânsele *duhul păcii* şi a *restabili în ele împărăţia lui Dumnezeu*.

Urmează la ordinea zilei conferinţa unuia din dascălii Academiei teologice „Andreiane": *Necesitatea actuală a misiunii interne*. Conferenţiarul a stăruit îndelung asupra precizării şi lămuririi noţiunii de misiune internă, precum şi asupra raportului acesteia cu pastoraţia, pentru a înfăţişa apoi împrejurările din viaţa actuală, *care fac ca misiunea internă să fie astăzi mai necesară decât oricând*. Incheie cu o frăţească chemare către preoţii de faţă, de a ieşi degrabă şi cu toată râvna pe ogorul misiunii interne.

Discuţiile stârnite în jurul conferinţei, purtate de mai ales de către C. preoţi: Prot. *Pavel Grosu* (Gurariului) şi *Oct. Fluecuş* (Săliste), precum şi de dl prof. *Floaşiu*, au scos la lumină *interesul deosebit* pentru problemele de misiune internă şi au prilejuit mărturisirea mirenilor că sunt gata să-şi dea tot concursul lor şi în această latură de activitate bisericească.

Tema a doua din program: *Cultul divin ca mijloc de solidarizare socială*, s'a amânat pentru conferinţa viitoare, din cauza timpului înaintat.

Desfăşurată cu mult spor pentru participanţi, conferinţa se încheie cu chestiuni şi comunicări de ordin administrativ.

Cronicar

Nr. 3779/1947.

Comunicat

Considerând că Art. 2 din Legea chiriilor Nr. 330/1946 referitor la dreptul Bisericii de a-şi închiria la libera transacţie imobilele sale, în care se exercită un comerţ sau industrie, a dat naştere la diferite interpretări şi confuzii, pentru lămurire publicăm mai jos adresa Preşidenţiei Consiliului de Miniştri Nr. 1899 din 5 Iunie 1947 adresată Inalt Prea Sfinţitului Patriarh Nicodim şi înregistrată la Cons. Central Bisericesc sub Nr. 1381/1947:

„Inalt Prea Sfinţite,

Problema ridicată de I. P. Sf. Voastră prin adresa Nr. 218/1947, a fost cercetată de către Guvern cu toată atenţiunea şi solicitudinea.

Din cercetarea dispoziţiunilor legale, cuprinse în art. 2 pct. 1 al legii Nr. 330 din 1946, rezultă că s'a cuprins în acel text exceptarea dela beneficiul prelungirii contractelor de închiriere ale imobilelor în cari se exercită un comerţ şi cari sunt proprietatea Statului sau persoanelor juridice de drept public.

Această exceptare îşi produce efectele fără să mai fie necesar un jurnal al Consiliului de Miniştri, pentru toate imobilele proprietatea Bisericii Ortodoxe Române, care este persoană juridică de drept public.

Dispoziţiunea privitoare la necesitatea determinării printr'un Jurnal al Consiliului de Miniştri, priveşte, conform legii, numai persoanele juridice cari urmăresc un scop de utilitate publică.

Aşa fiind, Biserica Ortodoxă Română beneficiază de drept de exceptarea prevăzută în citatul text, însă numai pentru imobilele proprietatea sa în care se exercită un comerţ sau industrie, adică pentru abeleaşi imobile ca şi persoanele juridice determinate prin Jurnalul Consiliului de Miniştri.

In ce priveşte celelalte imobile închiriate, proprietatea Bisericii Ortodoxe Române, exceptarea lor urmoază să fie dispusă când se vor aduce modificări art. 2, al. legii Nr. 330/1946.

Primiţi.....

Ministru Subsecretar de Stat:
ss. Emil Bodnăraş.

Pentru conformitate
El. Bogdan
Consiliul arhiepiscopesc

Nr. 6754/1947.

Circulară

Către toate Oficiile protopopeşti din Arhiepiscopia ortodoxă română de Alba-Iulia şi Sibiu

In ultima vreme preţul hârtiei şi a mânei de lucru la tipografie a sporit foarte mult.

Cu considerare la această situaţie Consiliul nostru arhiepiscopesc s'a văzut silit să urce preţul cărţilor din editura sa, deci şi a manualelor de religie.

Preţul manualelor este: cl. I primară 40.000 Lei, iar cl. II—VII primare 50 000 Lei exemplarul.

P. C. Ta eşti poftit să arăţi cu întoarcerea poştei câte manuale de religie ai primit, câte manuale de religie ai desfacut la preţul vechiu şi câte au mai rămas în depozit. Pentru cele vândute vei trimite îndată prin C. E. C. cont. 63.113, suma rezultată, iar cele rămase nevândute, până la primirea acestui ordin, vor fi calculate din oficiu la preţul cel nou.

P. C. Ta vei înştiinţa de urgenţă pe toţi C. Preoţi *ca să îngrijească din bună vreme* de procurarea manualelor de religie necesare *pentru anul şcolar 1947/48*. Din cauza lipsei de hârtie de împachetat, a sloarei şi tarifelor poştale urcate *nu le vom putea trimite prin poştă*, ci fiecare preot va ridica manualele de religie ocazional direct din depozitul Arhiepiscopiei din Sibiu, contra cost, altfel vor rămânea fără manuale de religie. C. Preoţi vor aduce cu ei un geamantan sau ambalajul necesar.

Preotul Virgil Perian din Brad are în depozit mai multe exemplare pentru cl. II—VII primare. C. Preoţi din protopopiatele învecinate, având legătură mai bună cu Bradul, le pot ridica de acolo, achitând la ridicare, preţul cărţilor.

Activitatea catehetică trebue să se desfăşoare cu sârguinţă şi în mod sistematic, câştigând un prestigiu din ce în ce mai sporit. De aceea Te îndrumăm să nu cruţi nici un mijloc propriu unei asemenea sporiri şi să veghezi ca fiecare elev să ajungă în posesiunea unui manual de religie. Mai ales în vremea noastră, acestea sunt imperative de prim ordin.

Consiliul Arhiepiscopesc

Răspândiţi cu drag
Telegraful Român

JUBILEUL

Reuniunii culturale naţionale a meseriaşilor români din Sibiu

Duminecă, 15 Iunie 1947, s'a desfăşurat, în cetatea de credinţă şi cultură a Ardealului, la Sibiu, o festivitate de neuitat chemată în lumină deodată cu împlinirea celor opt decenii de existenţă şi de neîntreruptă activitate a *Reuniunii culturale naţionale a meseriaşilor români* din acest oraş. Din capul locului trebue să remarcăm împrejurarea, că festivitatea aceasta a putut strânge într'un singur mănunchiu impresionant tot ceea ce societatea românească din bătrânul Sibiu are mai caracteristic în sânul ei. Aici şi-au dat mâna, fără nici o preocupare lăturalnică, ca de altfel în tot trecutul Reuniunii, meşteşugarii români din toate branşele şi de toate vârstele, intelectualii din toate ramurile lor de muncă, cărturarii aşezămintelor cu mare faimă în viaţa neamului nostru din Transilvania, avându-l în frunte pe neostenitul urmaş al celui ce, înainte cu opt decenii, a rostuit întemeierea Reuniunii, pe *I. P. Sf. Mitropolit Nicolae al Ardealului*.

Şi mai trebue să adăugăm îndată încă un fapt esenţial: toate amănuntele şi aspectele festivităţii au fost prevăzute şi împlinite pe linia tradiţională a duhului creştinesc şi românesc, duh din care a purces întemeierea acestei Reuniuni şi în a cărui căldură s'a desvoltat ea până în clipa de faţă.

Este deci firesc, că în zorii zilei de 15 lunie membrii Reuniunii s'au strâns în căminul propriu din str. Brukenthal, unde s'au încolonat sub cutele steagului şi, în frunte cu P. C. Prot.-preşedinte *Emilian Cioran*, au mers la catedrala Mitropoliei ca să-şi înceapă sărbătoarea cu gând creştin şi cu rugăciune. Iar la sfârşitul sf. Liturghii au pus parastas, după creştineasca datină, întru odihna de veci a preşedinţilor, binefăcătorilor şi membrilor chemaţi la Domnul. Impresionant, ca totdeauna, corul Reuniunii, condus de C. preot-profesor *Gh. Şoima*, a cântat răspunsurile.

După sfintele slujbe, tot în cortegiu, membrii şi oaspeţii s'au întors la căminul lor minunat renovat şi bogat împodobit cu flori, cu verdeaţă şi covoare scumpe, ca să ia parte la desvelirea busturilor neuitaţilor preşedinţi *Nicolae Cristea* şi *Victor Tordăşianu*, busturi executate de măestrul *Ioan Chidu*. S'a slujit sfeştania şi busturile au fost stropite cu apă sfinţită.

Cuvântările ce au urmat, au conturat apoi sensul prăsnuirii. Astfel, P. C. Prot. stavr. *Em. Cioran*, preşedinte, a schiţat istoricul plin de merit al Reuniunii întru ridicarea morală, naţională, culturală şi profesională a meşteşugarilor români din Sibiu şi din alte părţi ale ţării. Figurile şi faptele valoroşilor preşedinţi şi ale celor mai devotaţi membrii au fost chemate oarecum la o nouă viaţă, la o trăire cu prietenii, rudeniile şi urmaşii lor de astăzi. Cu alese cuvinte a prezentat şi lucrarea comemorativă: *„La 80 de ani“*, alcătuită de meşterul tipograf *Traian Chirilă*, actualul secretar al Reuniunii.

In chip cu totul deosebit a impresionat cuvântarea *I. P. Sf. Mitropolit Nicolae*, care a subliniat recunoştinţa cu care întregul neam românesc este dator pentru opera înfăptuită de Reuniunea meseriaşilor în sânul lui. Şi a fost în stare să realizeze mult pentrucă — Reuniunea — s'a sprijinit pe două puteri mari: *credinţa nestrămutată în Dumnezeu şi dragostea nehotărmurită faţă de neam*. Fără aceste două virtuţi fundamentale nu există progres real. Reuniunea trebue să se sprijinească pe ele şi în viitor, inspirându-se în acelaş timp din toate îndemnurile noui şi sănătoase.

In acelaş sens a vorbit apoi dl ministru *I. N. Ciolan*, arătând în deosebi că din Reuniunea meseriaşilor sibieni a pornit întemeierea altor instituţiuni cu caracter social-economic, precum şi cooperaţia românească, fapte pentru cari i se cade recunoştinţă. Dl ministru a subliniat deasemenea ocrotirea şi îndrumarea primită de Reuniune, din partea Bisericii.

Dl primar *Vasile Hada* a cerut asocierea meşteşugarilor români în munca frăţească pentru lecuirea rănilor războiului şi pentru ridicarea ţării, iar dl *Ioan Măniţiu*, preluând busturile, a făgăduit că membrii Reuniunii vor păşi în viitor pe drumul tras de înaintaşi în răstimp de 80 de ani.

Impresie deosebită au provocat corurile: *„Imnul Reuniunii meseriaşilor“*, de Gh. Şoima şi *„Măeştri şi plugari“*, de A. Bena.

*

Cuvântări calde s'au rostit şi la agapa prietenească, servită după aceea, pentru M. S. Regele, etc. şi mai ales din partea reuniunilor din Sălişte, Avrig, Agnita şi Bistriţa.

*

Seara, la Teatrul Municipal, s'a organizat un festival comemorativ, în cadrul caruia, corul Reuniunii, condus de C. preot-profesor *Gh. Şoima*, s'a întrecut pe sine prin modul în care a executat cântecele din program. Impresie deosebit de frumoasă au lăsat jocurile româneşti, piesa „Pribegii“ şi declamarea bătrânului meşteşugar şi artist-diletant *D. Axente*.

Ecoul festivităţilor îşi păstrează şi azi puterea şi suntem îndreptăţiţi să credem că frumuseţea lui nu va înceta să ne urmărească încă multă vreme..., poate până când Reuniunea meşteşugarilor sibieni va comemora un veac dela întemeierea ei.

D. Călugăr

Conferinţa preoţească a prot. Sf. Gheorghe

In acest colţ de ţară, care a suferit nespus de mult în timpul ocupaţiei şi războiului recent, o adunare preoţească înseamnă zi de reculegere şi o sărbătoare. Astfel a fost şi conferinţa preoţească de primăvară, din acest an, ţinută la 20 Martie a. c., în Sf. Gheorghe, căreia i-a premers adunarea protopopească, prezidată de P. C. protopop *Ioan Ludu*.

Predica ocazională a ţinut-o C. preot *Petru Boer*, adm. par. în Sf. Gheorghe, utilizând ca text cântarea Triodului: „Pe cruce Ţi-ai întins prea curatele Tale mâni, Hristoase“, iar meditaţia pentru mărturisire a fost rostită de C. preot *Traian Ţiţei-Măeruş*, tratând textul: „Pocăiţi-vă şi credeţi în Evanghelie“.

După mărturisirea preoţilor, conferinţa se deschide prin cuvântul preşedintelui, P. C. protopop *Ioan Ludu*, în care cu mare elan se constată, că „nici o instiuţie din lume şi nici un sistem filosofic sau economic nu pot da lumii pacea adevărată, pacea lui Hristos, decât Sf. Evanghelie şi Sf. Biserică“. Urmează cetirea a două lucrări: *„Evanghelia lui Hristos în lumina actualităţii“*, de C. preot *Alexandru Sitaru-Apaţa* şi: *„Preotul mărturisind pe Hristos în lume şi societate“*, două lucrări tratate, prima cu înalt aparat ştiinţific-teologic, a doua în mod practic, înfăţişând pe preot în cele mai variate împrejurări ale vieţii şi în faţa celor mai diverse probleme. Ambele teme s'au completat reciproc, dând un ansamblu de însufleţită chemare. Discuţiile vii, cari au urmat, au scos la iveală multe laturi şi amănunte ale acestor probleme de pastoraţie.

C. preot *N. Mirică*, în darea de seamă despre cartea: *„Biserica şi Viaţa“* a I. P. S. Mitropolit *Nicolae*, scoate în evidenţă frumuseţea clasică a stilului şi bogăţia de idei şi de probleme tratate în mod magistral. C. preot *C. Moldovean* ceteşte darea darea de seamă despre cartea *„Viaţa în Hristos“*. Iar C. preot *I. Şoşu*, îndeamnă preoţimea să utilizeze cartea „Filocalia“.

Se reorganizează cercurile pastorale, conform cerinţelor şi experienţelor făcute şi se stabileşte programul de activitate al acestor cercuri şi al conferinţelor viitoare.

C. preot *P. Boeriu* prezintă o foarte interesantă propunere: Autoritatea bisericească superioară, în vederea întregirii posturilor vacante de preoţi în Săcuime, să binevoiască a numi în acele posturi, pentru un răstimp de încercare şi verificare, absolvenţi distinşi ai Facultăţii noastre de Teologie, cari să facă apostolat şi numai după trecerea prin Săcuime să primească apoi definitivare în alte parohii, în raport cu aceşti ani de încercare şi verificare. Propunerea a fost însuşită şi de adunarea protopopească şi de conferinţă.

Secretar

O danie preţioasă

Comuna Rod, de lângă Sălişte, a trăit Duminecа trecută clipe de mare bucurie şi de aleasă mulţumire sufletească, prilejuite de o faptă pilduitoare.

E vorba de preţioasa şi mult grăitoarea danie, pe care Secţia Sibiu a „Apărării Patriotice“ a făcut-o pe seama celor două parohii din această comună, constând din două rânduri de sfinte odăjdii, lucrate în fir de aur, precum şi o cruce, şi alte obiecte de cult, toate în valoare de mai multe sute de milioane.

Predarea acestor daruri de mare preţ s'a făcut la praznicul de pomenire al sf. Apostoli Petru şi Pavel (29 Iunie a. c.). Cu acest prilej s'a săvârşit în încăpătoarea biserică din Rod, sf. Liturghie de către delegatul Mitropoliei dela Sibiu: păr. prof. univ. **Dr. Grigorie T. Marcu** *şi de parohii locului: preoţii* **C. Ghişe** *şi* **B. Rusu**. *A predicat păr. prof. Gr. T. Marcu.*

La sfârşitul sf. Liturghii, s'a săvârşit sfinţirea odăjdiilor, după care dl **Bălan** *a cetit — în numele „Apărării Patriotice“ — actul de danie, iar dl prof.* **I. Nistor**, *inspector general şcolar şi fiu al comunei Rod, a vorbit credincioşilor despre iubirea Domnului Hristos faţă de săraci, subliniind totodată sensul acestui preţios dar, pe care Partidul comunist român şi Apărarea Patriotică îl fac sf. biserici din satul său natal.*

Părintele B. Rusu a mulţumit delegaţiei Apărării Patriotice compusă din dnii: prof. I. Nistor, Grigoraş şi Bălan, pentru alesul dar.

Fapta aceasta grăieşte dela sine şi nu-i nevoe de nici un comentar!..

VITRINA CĂRŢII

Filocalia, vol. II — Sf. Maxim Mărturisitorul. Trad. Prot. stavr. Dr. D. Stăniloae. Sibiu, Tip. Arhidiecezană 1947. Apariţia vol. I şi acuma a vol. II din Filocalia este pentru vremile de azi o biruinţă: ea mărturiseşte despre setea duhovnicească existentă în atmosfera vremii. Tipărirea vol. II a fost posibilă prin larga înţelegere a I. P. Sf. Mitropolit Nicolae, a P. S. Nicolae (Oradea) şi prin abonamentele făcute în special la Sf. Mănăstire dela Sâmbăta de sus de Părintele Arsenie.

Cuprinde: viaţa sf. Maxim Mărturisitorul, operele lui şi doctrina lui ascetic-mistică (în studiul întroductiv); iar din operele Sf. Maxim Mărturisitorul sunt traduse: Cuvântul ascetic, Capetele despre dragoste (400), Capetele teologice (200), Intrebări, nedumeriri şi răspunsuri. Tâlcuire la Tatăl nostru.

Sf. Maxim Mărturisitorul, care ocupă întreg vol. II şi probabil şi pe al III-lea, este „o sinteză grandioasă şi personală a marilor curente filosofice ale antichităţii şi a principalelor idei patristice“. Platonismul şi aristotelismul, Origen şi Evagrie, Dionisie Areopagitul şi Grigore de Nisa şi de Nazianz îşi dau întâlnire în cugetarea lui, în centrul căreia este îndumnezeirea omului şi a cosmosului prin întruparea lui Hristos. In scrierile lui se îmbină o vastă viziune teologică de ansamblu cu profunzimea analizelor antropologice, oferind un enorm material de observaţie psihologică, de metodologie ascetică şi de trăire mistică. Fiecare va lua din acest material ceia ce i se potriveşte.

Scrierile din acest volum nu sunt prea grele, unele sunt chiar îndrumări elementare. De aceea ele sunt accesibile în mare parte şi celor ce n'au cunoştinţe speciale de Ascetică şi Mistică — deşi cu mai clară pricepere le citeşte cel ce are oarecari noţiuni în acest domeniu sau — de e cazul — cel ce a păşit pe calea acestor experienţe.

Recomandăm dar cetitorilor noştri cartea aceasta plină de duh şi adevăr.

N. M.

C. preoţi să stea în fruntea mişcării

Oastea Domnului

N. 5511/1947.

Circulară

către onoraţii membrii clerici şi mireni ai adunării protopopeşti electorale din protopopiatul Agnita.

In temeiul delegaţiei date de către Prea Veneratul Consiliu Arhiepiscopesc din Sibiu cu Nr. 5511 din 19 Iunie 1947 Pl., pentru săvârşirea alegerii de protopop al Agnitei şi în conformitate cu dispoziţiunile regulamentului în vigoare de procedură la alegerea de protopopi în Arhiepiscopia ortodoxă română de Alba Iulia şi Sibiu, am onoarea a convoca la şedinţă Comitetul protopopesc *pe ziua de 21 August 1947 ora 9 în biroul Oficiului protopopesc Agnita*, pentru examinarea cererilor introduse la concurs şi pentru stabilirea tabloului de candidare la postul de protopop al protopopiatului Agnita.

Tot odată convocăm pe aceeaşi zi — 21 August a. c. ora 11 Adunarea electorală protopopească în casa protopopească din Agnita.

Inainte de alegere, în biserica ortodoxă română se va oficia sfânta Liturghie cu invocarea Duhului Sfânt, la care sunt învitaţi să participe toţi Onoraţii membrii ai Adunării protopopeşti.

După terminarea sfintei slujbe, la ora 11 se va deschide adunarea electorală.

Sibiu, la 12 Iulie 1947.

Protopop **Ieronim Grovu**
comisar consistorial

Nr. 7123/1947.

Circulară

către toate oficiile protopopeşti şi parohiale din Arhiepiscopia ortodoxă română de Alba-Iulia şi Sibiu

On. Minister al Cultelor, Direcţia personalului Administrativ, ne trimite adresa Nr. 29.734/1947, din care Vă comunicăm următoarele:

„Pentru aplicarea dispoziţiunilor art. 69 din Legea pentru evaluarea şi perceperea veniturilor şi pentru fixarea cheltuielilor Statului pe exerciţiul 1947/1948, în ce priveşte încasarea drepturilor de pensie de război I.O.V.R. şi salariu dintr'o funcţiune publică plătită de Stat, judeţ sau comună sau sunt angajaţi temporar cu plata din acelaş buget.

Avem onoarea a Vă ruga să binevoiţi a dispune ca serviciile de personal — atât din centrală cât şi din exterior să ceară invalizilor, văduvelor de războiu şi părinţilor de eroi care sunt în cauză şi cad sub prevederile art. 69 din legea menţionată, să depună cât mai urgent declaraţiune de opţiune în dublu exemplar“.

In consecinţă, Oficiile protopopeşti şi parohiale din cuprinsul Arhiepiscopiei noastre vor raporta imediat dacă se află cazuri de cântăreţi bisericeşti sau de preoţi în situaţia de mai sus şi vor trimite Consiliului arhiepiscopesc declaraţiile de opţiune pentru pensia I.O.V.R. sau pentru „salarul dintr'o funcţiune publică plătită de Stat, judeţ sau comună sau sunt angajaţi temporar cu plata din acelaş buget“.

Sibiu, 1 Iulie 1947.

Consiliul Arhiepiscopesc

Serviciul religios în catedrala din Sibiu

3. *Duminecă în 6 Iulie 1947*, servesc: Prot. Mihail Neagu, duhovnicul Nicodim Belea şi insp. Dumitru Călugăr; diaconii: Anatolie Scurtu şi Iosif Bolog. — Predică: *prot. Mihail Neagu.*

4. *Duminecă în 13 Iulie 1947*, servesc: Prot. Mihail Neagu, prof. Dr. Grigorie T. Marcu şi dir. Valeriu Popa; diaconii: Simion Macarie şi Vasile Bolog. — Predică: *prof. Dr. Grigorie T. Marcu.*

Nr. 4059/1947.

Notă oficioasă

Facem personal răspunzători, moral şi material, pe toţi preoţii şi protopopii din Arhidieceză cari nu au răspuns în termin la Circulara Nr. 4059 din 1947, publicată în Telegraful Român Nr. 19—20 din din 25 Mai 1947, în cauza pământurilor bisericeşti primite prin cele două legi de reformă agrară sau prin alte dispoziţiuni şi ordine ministeriale, dar rămase neîntabulate pe instituţia respectivă şi păstrate sub titlul »rezerve de stat« până în ziua de azi.

Consiliul Arhiepiscopesc

INFORMAŢIUNI

INTERNE:

La Oradea a apărut de curând lucrarea Părintelui Diacon Ioan Şendruţiu, consilier referent economic: Noţiuni elementare de administraţie în parohie, o carte foarte folositoare şi temeinică.

La întoarcerea sa din Moscova, dl ministru Gheorghiu-Dej a declarat, că U. R. S. S. a acordat României 8000 vagoane cereale.

Cu finea anului şcolar 1946-47 a trecut la pensie destoinicul profesor *Alexandru Iosof*, după ce a condus cu deosebită vrednicie Gimnaziul din Sălişte 26 de ani, iar F. O. R.-ul din aceeaşi localitate, 15 ani. In n-rul viitor vom reveni mai pe larg.

La sfârşitul lunei Iunie a. c., a trecut la cele veşnice fruntaşul cărturar din com. Avrig: *Ioan Cândea*. Publicist pus în slujba poporului cu toată râvna, a colaborat şi la foaia noastră. Dumnezeu să-l odihnească cu drepţii!

EXTERNE

Anglia trimite României, gratuit, medicamente pentru combaterea unor epidemii dela noi.

De curând comitetul O. N. U. pentru drepturile omului a declarat că mai sunt 9 milioane de sclavi în lume.

A fost ratificat de către Franţa tratatul de alianţă franco-britanic.

La Varşovia şi-a terminat recent lucrările cel de-al 2-lea congres al Comitetului popoarelor slave.

S'a semnat acordul feroviar între Rusia şi România.

O delegaţie comercială britanică a sosit de curând la Moscova.

La Paris s'a ţinut Conferinţa miniştrilor de externe pentru examinarea proiectului Marchall cu privire la refacerea economică a Europei.

Sf. Sinod al Bisericii greceşti este împotriva încheierii unui acord cu Vaticanul.

Un medic german tratează cu succes tuberculoza osoasă şi afirmă că ar putea trata cu acelaşi succes tuberculoza pulmonară, cancerul şi lepra, dacă ar avea mijloace suficiente.

Statele-Unite au cerut ca O. N. U. să înfiinţeze o comisie permanentă pentru a supraveghea menţinerea păcii în Grecia de Nord.

Generalul Eisenhower şi-a exprimat părerea, că nici una din marile naţiuni nu poate provoca cu premeditare războiul.

Adunarea Naţională a Ungariei a ratificat tratatul de pace.

Nr. 5818/1947 2—3

Concurs

Pentru întregirea postului **al doilea** de preot la Biserica Catedrală din Sibiu, publicăm concurs cu termin de 30 zile dela prima apariţie a lui în Telegraful Român.

Beneficii:

1. Salar dela Stat conform pregătirii teologice şi anilor de serviciu.

2. Chirie dela Stat conform situaţiei familiare.

3. Venitele stolare dela serviciile pe care le va face din încredinţarea protopopului-paroh al Sibiului.

Indatoriri:

1. Să servească alături de protopopul-paroh al Sibiului, în toate Duminecile şi sărbătorile, la Utrenie şi Liturghie şi să îndeplinească serviciile religioase din celelalte zile ale săptămânii pe care i le va încredinţa protopopul-paroh al Sibiului să le facă în Catedrală şi parohia Sibiu-Cetate.

2. Să dea ajutor la cancelaria Consiliului arhiepiscopesc în cursul orelor de birou, conform programului, ce-l va stabili special pentru el Cons. arhiep.

3. Să lucreze în armonie cu protopopul-paroh al Sibiului la opera de pastoraţie.

Cererile de concurs, însoţite de actele de studii şi de certificate de serviciu, se vor înainta pe adresa Consiliului arhiepiscopesc în Sibiu, care va face întregirea postului *prin numire*.

Sibiu, din şedinţa secţiei bisericeşti, a Consiliului arhiep., ţinută la 29 Mai 1947.

Consiliul arhiepiscopesc

Nr. 1587/1947 3—3

Concurs

Pentru întregirea postului de **şef-contabil** la Cancelaria Consiliului nostru arhiepiscopesc, publicăm concurs cu termin de 30 zile dela prima apariţie a lui în Telegraful Român.

Beneficiile împreunate cu acest post sunt cele normate în Legile de salarizare pentru şefi-contabilii dela instituţiunile publice şi anume:

Salar dela Stat conform studiilor speciale de contabilitate şi conform vechimei în câmpul muncii.

Chirie dela Stat conform situaţiei familiare.

Ajutor de familie după minori.

Candidaţii vor fi cu studii academice de contabilitate şi vor poseda titlul de contabil expert sau având titlul de licenţiat al Academiei comerciale îşi vor câştiga titlul de expert contabil în intervalul cel mai scurt posibil.

Cererile cu actele doveditoare: de studii, de situaţia familiară, de serviciile prestate până acum în câmpul muncii şi cu eventualele condiţii în afară de cele din concurs, vor fi trimise pe adresa Consiliului nostru arhiepiscopesc în Sibiu, care după prestarea unui examen de concurs făcut de candidaţi, va face numirea sau dacă este cazul transerarea.

Vor fi preferaţi candidaţii cari au şi studii teologice.

Sibiu, din şedinţa secţiei bisericeşti, a Consiliului arhiepisc., ţinută la 6 Mai 1947.

Consiliul Arhiepiscopesc

Oficiul protopopesc ort. român al Târnavei

Nr. 155/1947. (35) 1—3

Concurs

In conformitate cu ord. P. V. C. Nr. 4261/1947 se publică concurs pentru întregirea parohiei de cl III **Velţ**, din acest protopopiat, cu termin de 30 zile dela prima apariţie în Telegraful Român.

Venitele împreunate cu acest post:

1. Salar dela Stat.

2. Sesiune parohială 24 jugăre, arător şi fânaţ.

3. Folosinţa cimitirului vechiu ca grădină şi via.

4. Locuinţă în casa ce va câştiga parohia până la reclădirea casei parohiale distrusă prin bombardament.

5. Stola obişnuită în protopopiat.

6. Două sorţi de lemne din pădurea comunei Velţ, tăiate şi aduse de parohieni.

Parohia Velţ este la o distanţă de 3 km. până la şoseaua cu autobuz Mediaş—Târnăveni — Tg.-Mureş, iar până la băile Bazna, 5 km.

Indatoriri:

1. Cel ales va predica în toate Duminecile şi sărbătorile în biserică şi va catehiza în şcoala primară.

2. Va activa statutar în cadrul societăţilor religioase şi culturale din parohie.

Cererile de concurs provăzute cu toate actele regulamentare şi cu autorizaţia de candidare dela I. P. Sf. Mitropolit, se vor înainta în termin Oficiului protopopesc al Târnavei din Târnăveni, jud. Târnava-Mică, iar concurenţii se vor prezenta în parohie în Dumineca sau sărbătoarea ce le vom fixa-o spre a cânta, eventual a liturghisi, a predica şi a face cunoştinţă cu poporul.

Târnăveni, la 9 Mai 1947.

In înţelegere cu Consiliul parohial.

Gheorghe Oprean
protopop

---

(34) 2—3

Concurs

Pentru întregirea postului vacant de paroh la parohia vacantă **Hărman,** jud. Braşov, de cl. II-a, se publică concurs cu termin de 30 zile dela prima apariţie în Telegraful Român.

Venitele împreunate cu acest post:

1. Salarul dela Stat.

2. Casă parohială cu dependinţe, având şi grădină de ½ jugăr.

3. Sesiune parohială (pământ arabil) 32 jugăre.

4. Venitele obişnuite în parohie.

Concurenţii îşi vor trimite cererile împreunate cu actele prevăzute în regulamentul parohial şi încuviinţarea de candidare dela I. P. S. Mitropolit, oficiului protopopesc ort. rom. în Braşov şi cu încuviinţarea subsemnatului se vor prezenta în parohie.

Braşov, la 15 Mai 1947.

Oficiul protopopesc ort. rom. Braşov, în înţelegere cu Consiliul parohial.

Dr. Nicolae Stinghe
protopop stavrofor

Nr. 4946/1947. (30) 3—3

Concurs

Pentru întregirea parohiei vacante de clasa I (întâia) **Şinca-Nouă,** din protopopiatul Olt, se publică concurs cu termin de 30 zile dela prima apariţie în Telegraful Român.

Beneficii:

1. Salar dela Stat, conform pregătirii teologice şi anilor de serviciu.

2. Stola uzitată în parohie.

3. Folosinţa a jumătate din cimitirul bisericii vechi.

4. Parohia va plăti chiria preotului, până la edificarea casei parohiale.

5. Patru stânjini lemne de foc din pădurea bisericii, aduşi acasă; fasonatul priveşte pe preot.

6. Câte o ferdelă de cartofi sau ovăz dela fiecare familie

Indatoriri:

Pe lângă îndatoririle generale, cel ales va face gratuit catehizaţia în şcoala primară şi va predica regulat în Dumineci şi sărbători.

Cererile de concurs, însoţite de acte şi de binecuvântarea arhierească de candidare, se vor trimite pe adresa: Oficiul protopopesc ort. rom. al Oltului, *Şercaia*, judeţul Făgăraş.

Sibiu, din şedinţa secţiei bisericeşti, a Consiliului arhiepiscopesc, ţinută la 6 Mai 1947.

Pr. Gheorghe Ivaşcu
adm. protopopesc

Nr. 146/1947. (31) 3—3

Concurs

Pentru întregirea parohiei vacante de clasa III-a **Haşdău** cu filiile **Dobâca** şi **Goleş** din protopopiatul Hunedoara, se publică concurs cu termin de 30 zile dela prima apariţie în Telegraful Român.

Venitele împreunate cu acest post:

1. Locuinţă în natură.

2. 30 litri porumb sfârmit de fiecare casă sau contra valoarea lui de pe piaţă.

3. Lemne de foc în natură.

4. Salarul dela Stat.

5. Venitele obişnuite în parohie.

Cel ales va predica în Dumineci şi sărbători şi va face catehizaţia la şcoala primară din materă şi filii.

Cererile de concurs însoţite de actele necesare şi autorizaţia de a candida dela P. V. Cons. arhiepiscopesc se vor trimite în termin oficiului protopopesc Hunedoara.

Concurenţii se vor prezenta în parohie cu încuviinţarea Oficiului protopopesc, pentru a servi, predica şi face cunoştinţă cu poporul.

Hunedoara, 11 Mai 1947.

Oficiul protopopesc ort. rom. în înţelegere cu Consiliul parohial.

Nicolae Suciu
protopop

---

(32) 2—3

Concurs de cântăreţ

Pentru întregirea postului vacant de **cântăreţ bisericesc,** la biserica Sfântul Gheorghe din Braşov, Calea Victoriei Nr. 35, se publică concurs cu termin de 30 de zile, dela prima apariţie în Telegr. Român.

Beneficiile împreunate cu acest post:

1. Salar dela Stat, postul fiind bugetat.

2. Venituri după serviciile din parohie.

3. Locuinţă în natură, sau bani pentru chirie.

4. Completare de salar dela biserică.

Parohia nu are angajament faţă de nimeni şi fiind în căutarea unui cântăreţ bun, pot candida şi cântăreţi cari au absolvit şcoala de curând, sau anul acesta.

Cântăreţii îşi vor înainta cererile, însoţite de diploma de cântăreţ şi alte acte de recomandare, Oficiului parohial al bisericii Sf. Gheorghe din Braşov şi se vor prezenta la biserică spre a-şi arăta cunoştinţele şi aptitudinile la cântări bisericeşti.

Braşov, la 5 Mai 1947.

Preot-paroh: **D. Tohăneanu**

Prim epitrop: **V. Pop**

Tribunalul Sibiu, Secţia II-a

Dos. Nr. C. II 1333/1946. (33) 2 3

Publicaţiune

Văzând acţiunea înregistrată sub Nr. 7483 din 23 Noemvrie 1946, prin care reclamanta văd. Maria Bozdog cere declararea morţii prezumate a soţului său Ioan Bozdog, fost în Reg. 90 Inf. ctg. 1933 la data de Februarie 1943 încetat din viaţă în lagărul Nr. 165 din U.R.S.S. Munţii Urali.

Văzând dispoziţiunile art. 14 din Decretul Lege pentru declararea morţii prezumate a celor dispăruţi din 4 Martie 1941.

Dispune:

Invită pe cei ce au ştiri despre existenţa dispărutului să le comunice acestei instanţe în termen de 6 luni.

Dat în camera de consiliu azi 3 Decemvrie 1946.

Preşedinte **Teodor Diaconescu**

Prim-Grefier **Ioan Tănăsescu**

Citiţi şi recomandaţi în cercurile D-Vstre

Revista Teologică

Organ pentru ştiinţa şi viaţa bisericească - Apare lunar

sub patronajul I. P. Sf. Mitropolit
NICOLAE al Ardealului

Director:
Prof. Dr. Grigorie T. Marcu

Redacţia şi Administraţia:
Academia teologică „Andreiană"
SIBIU, str. Mitropoliei 24-28

Organizaţi Reuniuni de femei

Redactor responsabil: Preot Dr. CORNELIU SÂRBU

Editura şi tiparul Tipografiei Arhidiecezane, Sibiu

ANUL XCV SIBIU, 17 August 1947 Preţul unui ex. Lei 2000.— Nr. 29—30

Telegraful Român

Organ naţional-bisericesc. Intemeiat în 1853 de [illegible]

Abonamentul: pentru parohii cl. I Lei 750.000; cl. II Lei 620.000; cl. III Lei 450.000. Particulari Lei 500.000. Autorităţi şi străinătate Lei 800.000. De sprijin Lei 800.000. Pentru America 10 Dolari.

Articole şi corespondenţe se adresează REDACŢIEI Telegraful Român Sibiu strada Mitropoliei Nr. 45. — Articole nepublicate nu se înapoiază. — Scrisori nefrancate se refuză.

Preţul ins[illegible] un cm.² 1500 Lei pentru [illegible] dacă se publică de mai multe ori se dă rabat corespunzător

Abonamentele şi inserţiunile se adresează ADMINISTRAŢIEI foii Telegraful Român, Sibiu, strada Mitropoliei Nr. 45

BIBLIOTECA CENTRALĂ ASOCIAŢIUNEA SIBIIU

Onor. Asociaţiunea pentru literatura română şi cultura poporului român Sibiu Str. Şaguna 8

Nr. 8406/1947 Pres.

Nicolae,

din îndurarea lui Dumnezeu Arhiepiscop al Arhiepiscopiei ortodoxe române de Alba-Iulia şi Sibiu şi Mitropolit al Românilor ortodocşi din Ardeal, Banat, Crişana şi Maramureş

Iubitului cler şi popor: Har şi milă dela Dumnezeu Tatăl şi dela Domnul nostru Iisus Hristos

Pe temeiul articolelor 132 şi 134 din Statutul pentru organizarea Bisericii ortodoxe române, prin aceasta convocăm şi declarăm convocată **Adunarea eparhială** a Arhiepiscopiei noastre, în sesiune extraordinară, pe ziua de **Duminecă, 31 August a. c.,** ora 9 dimineaţa, în biserica catedrală din Sibiu, când se va oficia sfânta Liturghie şi chemarea Duhului Sfânt, după care va avea loc deschiderea Adunării şi ţinerea şedinţelor în localul designat spre acest scop.

Dat în Sibiu la 5 August 1947.

(ss) **NICOLAE,**
arhiepiscop şi mitropolit

Pastoraţie modernă

Când spunem »pastoraţie modernă«, nu ne gândim nicidecum la o activitate pastorală cu totul nouă, care să rupă complet legătura cu pastoraţia clasică. Ci ne gândim numai la o pastoraţie turnată pe măsura trebuinţelor actuale ale vieţii şi în special la *pastoraţia în cadrul sindicatelor*, despre care am vorbit şi 'n numerele trecute.

După ce în amintitele numere am arătat folosul unei atari pastoraţii, de data aceasta încercăm să dăm câteva principii, îndrumări şi sugestii relativ la *organizarea* pastoraţiei în sindicate.

Pentrucă organizarea este o cerinţă firească şi primordială pentru reuşita oricărei întreprinderi în domeniul vieţii omeneşti. Dacă realizarea oricărui scop din mersul obişnuit al vieţii omeneşti, implică în sine o organizare corespunzătoare, atunci cu atât mai mult cere acest lucru întruchiparea celui mai înalt scop pe care-l urmăreşte pastoraţia: desăvârşirea morală şi dobândirea fericirii veşnice.

Oricât de nobil ar fi scopul ce-l urmărim, dacă activitatea ce tinde spre realizarea lui nu-i bine concepută şi organizată, atunci uşor poate apuca pe căi greşite şi să aducă mai multă pagubă decât folos. In consecinţă, necesitatea organizării corespunzătoare a pastoraţiei în cadrul sindicatelor, stă mai presus de orice îndoială.

Dacă o condiţie prealabilă a activării pastoraţiei în sindicate este organizarea ei, atunci această cerinţă nu trebue trecută nicidecum cu vederea. Preocuparea serioasă de această chestiune şi găsirea unei soluţii adecvate, se impune cu atât mai mult, cu cât e vorba de o acţiune cu totul nouă la noi şi de un domeniu cu totul neexperimentat.

Pentru desfăşurarea cu succes a pastoraţiei în cadrul sindicatelor, e nevoe de elemente speciale, de stimulare, de îndrumare şi de întăriri noui continui. Dacă de acestea e nevoe în domeniul pastoraţiei obişnuite, atunci cu atât mai mult se impune necesitatea acestora în domeniul unei *pasoraţii speciale* şi atât de pretenţioase.

Ori, toate aceste condiţiuni de muncă promiţătoare de succes, se pot dobândi numai printr'o bună organizare a pastoraţiei în sindicate, organizare ce are şi rostul de-a evita întrebuinţarea deplasată sau de prisos a forţelor de muncă. Ea mai are menirea de-a unifica, coordona şi închega puterile de lucru, dirigindu-le pe drumul cel mai bun şi mai scurt ce duce la realizarea scopului respectiv.

Să nu se pară cuiva, că exaltăm importanţa organizaţiei în cadrul unei întreprinderi spre realizarea unui anumit scop. Ştim foarte bine şi punem în afară de orice discuţie şi îndoială, adevărul, că în orice întreprindere **duhul** este elementul care dă impuls şi dinamizează orice acţiune, dar *acest duh trebue organizat corespunzător scopului urmărit*. Adevăr care rezultă cel puţin indirect din cuvintele sf. Scripturi: »Mărturisesc că aveţi râvnă, dar nu după cunoştinţă». (Rom. X, 12), adecă nu-i destul să aibi râvnă spre ceva, ci această râvnă trebue turnată pe tiparul unor principii, ceeace se face prin organizaţie. De aceea, credem că putem afirma următoarele: *Organizarea ţine în mod inerent şi fiinţial de activarea conducerii pastorale a sindicatelor. Tăria şi taina izbânzii acestei pastoraţii rezidă considerabil în buna ei organizare.*

Ştim că revine altcuiva decât nouă sarcina şi competinţa de-a da directive detailate pentru organizarea pastoraţiei în sindicate. Din partea noastră ar fi fost deajuns apăsarea pe necesitatea organizării corespunzătoare a acestei pastoraţii. Totuşi pentrucă credem a fi de folos cu ele, încercăm să dăm şi unele principii, îndrumări şi sugestii relativ la organizarea activităţii în discuţie.

Când e vorba de organizarea unei pastoraţii în cadrul sindicatelor, atunci nu trebue să se uite în primul rând faptul, că aici îşi găseşte severă verificare adevărul: *Omul sfinţeşte locul*. De aceea, cea dintâiu nevoe ce trebue satisfăcută, este crearea unui *corp pastoral special*, adecă pregătirea unui mănunchiu de păstori de suflete anume în vederea acestui scop. Căci fără păstori capabili să ia cu destoinicie în mână pastoraţia în cadrul sindicatelor, respectiva acţiune este dela început sortită insuccesului.

Altă taină a succesului acestei pastoraţii, este pregătirea specială a unor *apostoli laici* devotaţi şi recrutaţi tocmai din rândurile sindicaliştilor după principiul: «apostoli din propria lor stare». Fără pregătirea unor atari cadre, pastoraţia în sindicate este aproape cu desăvârşire imposibilă, deoarece acestea sunt singurele elemente în stare să asigure accesul deplin al preotului pe tărâmul acestei pastoraţii speciale. Atari apostoli uşurează apoi munca preotului şi o fac cât mai eficace posibil.

Cu aceste elemente de avangardă, pregătite, Biserica poate face primul pas în câmpul pastoraţiei respective: *cunoaşterea adecvată a terenului*, pentru a se aplica principiile şi metodele cele mai indicate şi mai eficace.

Cât priveşte activitatea însăşi pe teren, ea trebue să ţină cont mai întâi de considerentul, că realitatea atât de reliefată şi de complexă a stărilor sociale din diferitele sindicate, impun principiul: Pastoraţia modernă trebue să caute în toate împrejurările şi pe cât posibil, *cea mai strânsă legătură cu diferitele domenii de viaţă*, în care poporul îşi trăieşte credinţa sa. Iar când ca păstori de suflete nu mai putem înrâuri în acest domeniu formând direct, atunci ne rămâne totuşi posibilitatea de-a decide în ultima instanţă asupra durabilităţii spiritului şi principiului de pe acest tărîm, făcând ca acestea să crească din puterea harului şi adevărului divin.

Această rodnică «creştere de viaţă» în duh creştin, se realizează la massele poporului numai printr'o formă de instrucţie şi educaţie *tăiată cu totul pe măsura spaţiului şi atmosferei de viaţă specială a acestor masse*. Căci numai aşa duhul creştin pătrunde adânc în inimi şi formează real sufletele.

Ne dăm seama că în condţiile actuale de viaţă, pastoraţia profesiunilor e foarte greu de organizat şi în unele cazuri imposibilă. Cu toate acestea, NU *trebue să renunţăm nici odată la o atare pastoraţie*, a cărei lipsă ar fi cu totul gravă pentru noi. In aceste zile când profesia e chemată să desfăşoare o înrâurire atât de hotărîtoare în formaţia sufletească a masselor, cercurile bisericeşti sunt datoare a cugeta serios în ce chip putem înrâuri şi forma în duh creştin spaţiul de viaţă din cuprinsul cadrului organizatoric al sindicatelor. Posibilităţi sunt multe, dar trebuesc puse în mişcare şi valorificate.

Dacă organizarea pe sindicate a acestei pastoraţii, nu-i cu putinţă, atunci s'ar putea ca organizaţiile bărbăteşti şi femeieşti din sânul Bisericii, să-şi consolideze clădirea şi să şi intensifice lucrarea asupra masselor respective, luând serios în mână — sub destoinica conducere a ierarhiei — chestiunea pastoraţiei în cadrul profesiunilor.

Oricum s'ar contura detaliile ei de organizare, să nu uităm niciodată, că *pastoraţia profesiunilor trebue să pornească dela specificul stării sociale respective*, pentru a-i comunica puterea de viaţă creştină într'o formă adecvată şi apropiată ei.

C. SÂRBU

Sfinţirea bisericii din parohia Baciu-Braşov

Pe culme de deal, la întretăierea văii Timişului cu Ţara Bârsei şi la capătul celor şapte sate săcelene, se află un frumos lăcaş dumnezeesc, care cu toată vechimea lui de peste o sută de ani (1808), poate sta cu vrednicie în orice oraş al ţării.

Impreună cu celelalte patru biserici dtn Săcele, socotite monumente istorice, biserica din Baciu stă ca o mărturie a puterii de credinţă şi a spiritului de jertfă al Românilor noştri săceleni. Renovarea şi înfrumuseţarea ei s'a făcut înaintea recentului războiu, din daniile credincioşilor şi mai ales cu ajutorul mărinimosului ctitor, Dl Nicolae Bunescu, *care a plătit în întregime pictura, făcută de pictorul* Muţulescu *şi cu stăruinţa C. preot* **Victor Marin.**

Actul sfinţirii l-a săvârşit în ziua de 3 August a. c. însuşi I. P. Sf. Mitropolit Nicolae, *înconjurat de un numeros sobor de preoţi, în frunte cu P. C. consilier* Ieronim Grovu, *P. C. Prot. stavr.* Dr. Nicolae Stinghe, *diaconii* I. Circov *şi* V. Gârbu *dela Sibiu,*

După săvârşirea slujbei I. P. Sf. Sa a rostit o caldă şi impresionantă chemare la Hristos şi Evanghelie, care a adus lumină, nădejde şi credinţă în sufletul numeroşilor credincioşi care au luat parte la acest praznic. Inaltul ierarh a cuprins în chemarea sa şi un larg program de viaţă şi un îndreptar sigur pentru vremurile noastre. Biserica şi Evanghelia sunt singurele isvoare din care se poate adăpa sufletul omenesc însetat de pace, dreptate, linişte, bună înţelegere şi libertate. La ele se află «ţintele veşnice ale vieţii». Tălmăcind apoi, în imagini clasice, rostul greutăţilor de ozi, I. P. Sf. Sa îndeamnă pe credincioşi să rămână statornici în credinţa strămoşească şi — precum şi-au împodobit sfântul lăcaş — să-şi înpodobească şi viaţa cu fapte bune.

La agapa ce s'a servit în localul şcoalei primare, au vorbit, pe lângă I. P. Sf. Sa, Dl I. Strat, *prefectul judeţului, P. C. Prot.* Dr. N. Stinge, Prof. I. Sulica, *notarul, directorul şcoalei şi ctitorul* N. Bunescu. *Tuturor le-a mulţumit C. Preot* Victor Marin.

Cu prilejul acestui praznic al credinţei în Săcele, I. P. Sf. Sa a împărtăşit binecuvântarea de a purta brâu roşu C. preoţi P. Leucă şi Victor Marin.

V.

Nr. 7551/1947.

Notificare oficială

In Academia teologică „Andreiană“ din Sibiu, se pot înscrie absolvenţii cu diplomă ai Seminariilor teologice, precum şi absolvenţii liceelor teoretice cu bacalaureat.

Cererile de primire pentru anul academic 1947/48 în Academia teologică «Andreiană» se vor adresa Consiliului Arhiepiscopesc din Sibiu până la 1 Septemvrie 1947, însoţite de următoarele documente în original:

1. Extras de botez;
2. Extras de naştere;
3. Diploma de bacalaureat seminarial sau liceal;
4. Dovadă de purtare dela oficiul parohial local.

Toţi studenţii sunt obligaţi a locui în internatul Academiei.

Inscrierile la Academie se vor face în zilele de 29 Septemvrie—4 Octomvrie 1947; în 9 - 11 Octomvrie studenţii se vor mărturisi şi cumineca. Intre 6—11 Octomvrie se vor ţinea şi examenele sesiunii de toamnă, diferenţă, anuale şi licenţă.

Deschiderea solemnă a anului academic se va face Duminecă în 12 Octomvrie 1947, iar începerea cursurilor Luni în 13 Octomvrie, ora 8 dimineaţa.

Studenţii cari nu se vor prezenta la timp la înscriere, vor fi consideraţi retraşi din Academie.

Inainte de înscriere, fiecare student va achita la oficiul de cassă al Consiliului Arhiepiscopesc suma de Lei 2.400.000 ca primă rată din taxa de întreţinere în internat, plus 500 000 Lei didactru şi 800.000 Lei uzaj şi stricăciuni. Taxa anuală de întreţinere în Internatul Academiei este de 7.200.000 Lei. Consiliul Arhiepiscopesc îşi rezervă dreptul de a majora sau micşora taxa în cursul anului, dacă scumpetea va creşte sau se va micşora. *Pentru studenţii noui înscrişi stau la dispoziţie mai multe burse de câte 1.050.000 Lei lunar.* La Rectorat studenţii vor achita, la înscriere, taxa de Lei 250.000.

Cei primiţi în Internat vor mai aduce următoarele alimente în natură din care vor depune la înscriere 1/2 parte, iar restul la Crăciun:

130 kgr. făină de grâu, cernută
6 „ grăsime de porc topită
160 „ cartofi cal. I.
18 „ ceapă „ „
140 bucăţi ouă.
5 kgr. unt de lemn rafinat
15 kgr. cucuruz boabe (un ddl)
5 „ brânză curată de oaie
20 „ fasole albă
3 „ prune uscate
1 „ săpun de rufe
4 „ slănină afumată
1 buc. ştergar de vase

Alimentele necorespunzătoare se refuză.

Inscrierea se face la Rectoratul Academiei, dupăce studenţii vor dovedi cu chitanţe, că au achitat rata I din taxa de întreţinere şi au depus la Internat 1/2 parte din cota de alimente. Tot la înscriere studenţii anului I din Arhiepiscopie sunt obligaţi să prezinte o declaraţie subscrisă şi de părinţi ori tutori, la oficiul parohial, în care se obligă, că după absolvirea cursurilor teologice vor intra şi vor servi cel puţin 5 ani în clerul Arhiepiscopiei, — în caz contrar, vor restitui ajutoarele de cari vor fi beneficiat în Academie. Studenţii din alte eparhii sunt obligaţi să achite un adaos de 200.000 Lei peste taxa de întreţinere în internatul Academiei, drept cheltueli cari nu pot fi acoperite din fondul Arhiepiscopiei de Sibiu.

Cei primiţi în Academia teologică (an I sau in alţi ani veniţi din altă parte), vor fi supuşi înainte de înmatricolare, unei vizite medicale şi analize. Tinerii anului I vor trece şi un examen de aptitudini muzicale, cu caracter eliminatoriu.

Fiecare student va aduce cu sine îmbrăcămintea necesară, precum şi hainele de pat cu schimburile de trebuinţă, pentru spălatul cărora se vor îngriji singuri. Deasemenea vor aduce toţi câte o *saltea pentru paie.*

Părinţii protopopi, preoţii şi profesorii de religie sunt învitaţi a sfătui pe tinerii buni, ieşiţi din şcolile secundare, ca să îmbrăţişeze chemarea preoţească. *Vor atrage în special atenţiunea asupra faptului că tinerii lipsiţi de mijloace şi merituoşi vor beneficia de burse cari se vor distribui numai în semestrul II.*

Absolvenţilor Academiei teologice „Andreiane» li se acordă titlul de licenţiat în teologie.

Preoţia a fost slujba cea mai de cinste şi mai iubită în trecutul neamului nostru, deschizând larg teren de muncă pentru binele poporului. Ea este şi astăzi chemarea care dă cele mai înalte rosturi pentru viaţa unui om. Pentru omul de studiu, teologia deschide cele mai vaste şi mai atrăgătoare perspective cu problemele ei vitale, cu realităţile cele mai esenţiale, spre care se îndreaptă preocuparea omului. Pentru omul de acţiune, care vrea să joace rol important în direcţionarea vieţii neamului şi a societăţii, preoţia oferă marile ei posibilităţi şi necesităţi misionare cu cuvântul şi cu fapta.

Nu există azi nici o misiune mai nobilă căreia să-şi închine omul viaţa, ca preoţia şi studiul teologic.

Sibiu, din şedinţa secţiei bisericeşti a Consiliului arhiepiscopesc, ţinută la 11 Iulie 1947.

Consiliul Arhiepiscopesc

Din viaţa Şcoalei Normale
de băieţi „A. Şaguna“ — Sibiu

In opera de ajutorare a regiunilor înfometate, elevii şi profesorii şcoalei noastre şi-au dat totdeauna obolul lor creştinesc conduşi de principiul Evangheliei creştine: „Să nu ştie stânga, ce face dreapta ta“. Un fapt deosebit însă ne îndeamnă să dăm la o parte vălul tăcerii şi să încrustăm la răbojul amintirilor, ultima danie, pe care elevii au făcut-o colegilor lor dela Şcoala Normală de băieţi din Bârlad.

Ca un răspuns, la apelul lansat de I. P. S. Sa mitropolitul nostru *Nicolae*, într'o zi la rugăciunea de seara, ţinută în capela mitropolitană, elevii s'au legat să renunţe la o parte din pâinea lor cea de toate zilele, ca prin suferinţă să aline suferinţe şi mai mari. Astfel s'au economisit 250 kg. făină de grâu, pe care o delegaţie de 2 elevi au dus-o la Bârlad.

Ce i-a făcut să se lege tocmai de această şcoală?

In urma cutremurului din toamna anului 1940, edificiul Şcoalei Normale din Bârlad s'a deteriorat în aşa fel, încât a trebuit să-şi închidă porţile. Elevii au fost împrăştiaţi la alte şcoli normale. Nouă ne-a revenit cl. II-a. Legătura sufletească, cimentată atunci între Sibieni şi Bârlădeni, a trezit acum sentimente, care i-a îndemnat la faptă aceasta.

Şi au mai făcut ceva elevii clasei a VIII-a din anul acesta, pentru foştii lor colegi de cl. a II a de'a Bârlad. Din banii realizaţi cu spectacolele date la Teatrul municipal, au pus două premii de câte 500.000 Lei fiecare: unul pentru elevul care întruneşte cele mai multe şi mai temeinice însuşiri de caracter religios moral, altul pentru o lucrare cu titlul: „Amintiri din Sibiul anului 1941“. Au socotit ei aşa că tineretului nu-i stă frumos să cerşească şi nici să i se ofere pomană. El trebue să înveţe ca şi din necazuri să iasă prin muncă cinstită. Iată de ce a oferit ocazie de muncă răsplătită după merit şi nu de milogeală după ofrandă.

Prin adresa Nr. 1842/947 Direcţiunea Şcoalei Normale din Bârlad, mulţumind pentru făina trimisă, ne aduce la cunoştinţă că cele două premii au fost atribuite conform dorinţei donatorilor. Totodată ne trimite lucrarea premiată a elevului Vieru Ştefan din cl. a VIII-a, din care spicuim câteva fragmente:

„Parcă trăiesc şi acum clipele acelea plăcute, când, într'o noapte de primăvară, am coborît în gara semiobscură a Sibiului şi o trăsură cu un cal avea să mă transporte ca pe un colet, singura deosebire că eu aveam adresa vorbită, la destinaţie. Şoseaua mergea paralel cu Cibinul şi reflexia lunii armonizată cu murmurul râului, îmi pregătea sufletul pentru contactul, în cel de al doilea an de şcoală normală, cu o nouă şcoală. N'aş fi crezut atunci, că ar fi fost şcoli, care să se deosebească de aceea a noastră, după cum nu cred astăzi că Şcoala Normală din Sibiu şi-ar avea asemănare în întreaga ţară.

Dela intrare te simţi adânc impresionat şi uşile cu înfăţişare de porţi, ce te pun în contact cu interiorul luxos, parcă s'ar deschide numai la zile mari. Ca unul, care nu mai văzusem asemenea locaş destinat culturii, am rămas uluit şi nu cred să fi închis un ochiu în noaptea aceea, aşteptând cu nerăbdare zorile zilei şi ale unui început de nouă viaţă...

Goarna înlocuise clopoţelul deşteptător şi sădise în sufletul meu o disciplină liber consimţită, păşind cu voioşie către sala de meditaţie, unde eram deseori vizitaţi de ceilalţi colegi şi conşcolari, care ne primiseră asemenea copiilor din institutul lui Pestalozzi la arderea Altdorfului, cu braţele deschise. Ei au înţeles suferinţele oaspeţilor lor rămaşi fără local din cauza cutremurului şi le-au dat ajutorul, atât moral cât şi material. Profesorii au fost aceia, care au contribuit efectiv la îndreptarea noastră, dându ne imbold la învăţătură: „Deşi veniţi la jumătatea lunii Februarie a. c., dorul lor de muncă şi stăruinţa profesorilor a făcut ca anul să şi l poată încheia cu bine, deodată cu colegii lor“ (din rev. şcoalei „Gândul nostru“). Profesori ca Gh. Noveanu, L. Bologa, Gh. Maior şi alţii, vor rămâne mult timp în mintea noastră, deoarece ne-au fost ca nişte părinţi.

Serbările, organizate de elevi cu concursul profesorilor, cât şi corul religios bine organizat, care dădea răspunsurile liturgice, împreună cu acela al Şcoalei Normale de fete, în catedrala mitropolitană, îţi înfierbânta sângele şi te înalţa sufleteşte.

Este vie în amintirea mea, ziua petrecută la ferma şcoalei, care a fost mai mult o vizită decât o zi de practică agricolă, cu prilejul căreia am avut de învăţat multe lucruri folositoare, luând exemplu de muncă stăruitoare. O fermă model, cum rar mai întâlneşti, te face să lucrezi cu dragoste, fără să simţi cea mai mică oboseală.

Atunci mi-am putut da seama de proveniența unei mese atât de bogate şi felurite în internat, care a făcut pe unii din colegi să se desveţe de a mai da faimoasele „lovituri“ pe la dulapurile celor cărora le aducea câte ceva de acasă. Nu am văzut în această şcoală lacăte „sfinx“, cum se obişnuia pe la noi, ci dimpotrivă, o singură cheie se potrivea la mai multe dulapuri. Cine însă ar mai fi îndrăznit să pună mâna pe ceva, când nu-i lipsea nimic şi pe lângă aceasta era crescut într'o atmosferă de moralitate şi religiozitate, care ne-o probează însăşi existenţa capelei, ce făcea parte din corpul şcoalei şi rugăciunile, care se ţineau regulat dimineaţa şi seara.

Dormitoarele, spălătoarele, sălile de clasă, sala de gimnastică şi câte altele îmi ţin trează conştiinţa şi mă îndeamnă să scriu pagini de adevăr, în timp ce unul care nu a avut prilejul să le trăiască, citindu-le, le-ar crede simple plăsmuiri.

Grădina larg deschisă spre munţi mi-a servit deseori de refugiu, când mă năpădeau amintirile celor dragi şi nu-mi mai puteam stăpâni lacrimile. Astăzi mi se întâmplă acelaş lucru, dar spre deosebire de atunci, nu-mi mai găsesc loc de refugiu.

Către sfârşitul anului, când dorul de meleagurile părinteşti se înfipse adânc în inimile colegilor, un cântec care îmi sună şi acum în urechi, un amestec de bucurie şi jale în acelaşi timp, răsuna pe coridoarele şcolii, asociindu-ni-se toţi elevii şi în special cei din ultimul an:

„Trec ani de zile de şcoală..“

Când am pornit din gara viu luminată de un soare de vară, am nimerit chiar în ultimul vagon şi pe scară, privind cum fugeau şinele în urma trenului, iar sirena de pe acoperişul şcolii asemănându-se tot mai mult cu o gămălie de ac, un fior rece mi-a trecut prin inimă şi eram ferm convins că: „Partir c'est mourir un peu“.

Astăzi, când tot mai greu mă simt apăsat de soartă, gândul îmi sboară peste munţi şi visul de totdeauna va fi acela al revederii Şcoalei Normale de băieţi „Andrei Şaguna“ din Sibiu, dacă nu voiu avea posibilitatea trăirii a cel puţin câţiva ani pe meleagurile Sibiului“.

Acestea sunt impresiile, care au stăruit vii în mintea elevului de cl. II-a normală. Suflet şi trup, şcoala noastră şi-a creiat o tradiţie strâns legată de aspiraţiile şi năzuinţele poporului nostru, pe care ţine să le sădească în inima oricărui tânăr adăpostit la vatra ei.

*

Cucernicii preoţi sunt rugaţi să îndemne tinerii, care doresc să urmeze o şcoală secundară, să vină la şcoala Bisericii, unde sunt crescuţi în dragoste faţă de credinţa strămoşească şi popor.

L. B.

50 de ani

Reuniunea de cântări din Sălişte care şi-a închinat toată munca sa cultivării cântecului religios şi românesc, a împlinit 50 de ani de existenţă. Acest moment însemnat a fost prăznuit în 27 Iulie a. c., când întreaga Sălişte a îmbrăcat haină de măreaţă sărbătoare.

Programul prăznuirii a început în biserică cu răspunsurile la sf. Liturghie, după care a urmat slujirea unui parastas pentru membrii răposaţi ai reuniunii şi cuvântarea ocazională a păr. *Octavian Flucuş.*

In sala de festivităţi a Şcoalei primare s'a ţinut apoi Adunarea generală festivă a reuniunii, prezidată de dl *Alexandru Iosof.*

Seara la ora 9 în aceeaşi sală, s'a desfăşurat un frumos program artistic, compus din coruri şi din opereta muzicală „La şezătoare“ de T. Brediceanu, în prezenţa unui public numeros în frunte cu dl prefect al judeţului, *Dr. Aurel Mocanu.*

Nădăjduim că şi de aici înainte Reuniunea de cântări din Sălişte, va cultiva cu aceeaşi vigoare cântecul românesc.

Pr. O. F.

C. preoţi să stea în fruntea mişcării

Oastea Domnului

Organizaţi Reuniuni de femei

Răspândiţi cu drag

Telegraful Român

Organul lui Şaguna din 1853

Nr. 7634/1947

Notificare oficială

despre primirea în Şcoala de cântăreţi bisericeşti „Dimitrie Cunţan" din Sibiu

Şcoala ortodoxă română de cântăreţi bisericeşti „DIMITRIE CUNŢAN" din Sibiu, întemeiată în anul 1927, sub grija Arhiepiscopiei ortodoxe române de Alba-Iulia şi Sibiu, are menirea să crească, pe seama sfintei noastre Biserici, cântăreţi pricepuţi, conducători de coruri sătesti şi credincioşi luminaţi.

In afară de cântarea bisericească, elevii acestei şcoli primesc o educaţie religioasă-morală cât mai îngrijită şi au prilej să se iniţieze şi în câte o deprindere practică folositoare pentru toată viaţa lor. Programa şcoalei prevede cursuri de albinărit, pomărit, legumărie, agricultură raţională, etc.

Cu începerea noului an şcolar, Şcoala de cântăreţi bisericeşti din Sibiu se recomandă din nou celor mai aleşi fii ai dreptcredinciosului nostru popor şi cu deosebire acelora dintre ei, cari urmăresc să-şi creeze o carieră liniştită, o viaţă frumoasă şi pusă în slujba preamăririi lui Dumnezeu prin cântarea bisericească.

Tinerii, cari doresc să fie primiţi în această şcoală pentru anul şcolar 1947/48, îşi vor înainta cererile, până la 25 Sept. 1947, pe adresa: *„Direcţiunii Şcoalei de cântăreţi bisericeşti „D. Cunţan" în Sibiu"*, însoţindu-le de următoarele acte:

1. Carte de botez,
2. Certificat de naştere,
3. Certificat şcolar (cel puţin patru clase primare),
4. Certificat de bună purtare dela parohul local,
5. Certificat medical, dovedind că solicitantul nu sufere de boli contagioase şi nu are defecte corporale.

In această şcoală se primesc numai fii ai Bisericii noastre având vârsta de 15 ani împliniţi. Examenele de admitere şi cele de corigenţă sunt rânduite astfel: Joi 25 Septemvrie, examenele de corigenţă la cursul II; Vineri 26 Sept., examenele de corigenţă la cursul I-iu; Sâmbătă 27 Sept. examenul de admitere, iar Luni 29 Sept., începerea cursurilor.

Elevii primiţi vor aduce cu sine: două schimburi, haine de pat (saltea, pătură sau plapomă, perină, două rânduri de cearciafuri), două ştergare, etc., cuţit, furculiţă, lingură şi o ceaşcă pentru ceai. Tacâmurile trec în proprietatea şcoalei. Fiecare elev va aduce cu sine şi o pereche de pantofi simpli de casă, spre a-şi cruţa încălţămintea

Uniforma şcoalei este costumul naţional românesc.

Toţi elevii sunt interni. Ca urmare, în contul taxelor de întreţinere, vor aduce, la înscriere, suma de Lei 6.000 000 şi, deodată cu prezentarea în internatul şcoalei, vor preda economatului 125 kg. făină de grâu cernută, 100 kg. cartofi, 5 kg. untură de porc topită, 2 kgr. ulei comestibil, 4 kgr. brânză de oaie, 6 kgr. fasole uscată, 10 kgr. ceapă, 20 ouă, 2 kg. săpun, 1 buc. ştiu gar de vase de 60 cm. lungime.

Din 125 kgr. făină de grâu, 25 pot fi înlocuite cu 40 kgr. făină de porumb.

Fiecare elev va mai achita la înscriere următoarele taxe: Lei 560.000 pentru baie, Lei 300.000 pentru spălat, Lei 500.000 pentru stricăciuni, Lei 140.000 pentru bibliotecă. Total: 1.500.000 Lei. *Atragem atenţia tuturor elevilor că nu vor putea fi primiţi în internatul şcoalei înainte de a face dovada achitării integrale a taxelor în bani şi cel puţin a unei jumătăţi din alimente.*

Având în vedere împrejurările vieţii de azi, Direcţiunea şcoalei îşi rezervă dreptul de a mări sau micşora taxele de întreţinere după cum vor fi preţurile pieţii.

Cursurile durează *trei* ani de teorie şi *un* an de practică.

După absolvirea şcoalei se eliberează Diploma de cântăreţ bisericesc. Pe baza acestei diplome cântăreţii bisericeşti vor fi retribuiţi din bugetul Statului cu un salar lunar fix. Această măsură s'a pus în aplicare încă din 1 Aprilie 1937 şi astăzi sunt retribuiţi lunar aproape toţi absolvenţii şcoalei. Pe lângă aceasta, cântăreţii vor avea uzufructul sesiunii cantorale, obţinută din reforma agrară.

Onorata Preoţime e poftită a ceti această Notificare credincioşilor noştri în sfânta biserică în trei Dumineci consecutive şi a îndemna părinţii să-şi trimită fiii buni la Şcoala de cântăreţi bisericeşti.

Totodată mai dispunem Oficiilor parohiale spre ştire şi strictă conformare următoarele:

a) Parohiile care angajează absolvenţi ai Şcoalei de cântăreţi din Sibiu, până la introducerea acestora în statele de salarizare, să le asigure din casieria parohială un salar lunar potrivit, conform hotărîrii Adunării eparhiale din 1933 emisă de Noi cu Nr. 6621/933.

b) Cântăreţii cu diplomă dela Şcoala de cântăreţi din Sibiu să fie angajaţi pe lângă cei bătrâni *calificaţi* din parohiile noastre, Consiliul parohial având obligaţia să le asigure jumătate din uzufructul sesiunii cantorale.

c) Cântăreţii cu diplomă dela Şcoala de cântăreţi angajaţi în parohii cu cântăreţi necalificaţi, să se bucure de dreptul de a ocupa strana dreaptă, având Consiliul parohial îndatorirea a le asigura două treimi din sesiunea cantorală şi din toate veniteie cantorale.

Posturile de cântăreţi bisericeşti devenite vacante nu se vor mai putea întregi decât cu absolvenţi ai Şcoalei de cântăreţi.

Parohiile noastre, care dispun de mijloace materiale, întrucât vor avea tineri săraci dar dornici de a ajunge cântăreţi bisericeşti, sunt poftite a vota pe seama acestora taxele de întreţinere la şcoală.

Cunoscând că Biserica are lipsă de fii treji şi luminaţi, care pot fi atât de minunat pregătiţi pentru misionarismul dumnezeeştilor sale învăţături şi în şcoala noastră de cântăreţi bisericeşti dela Sibiu, apelăm la iubita noastră preoţime şi la bunul nostru popor, să nu nesocotească chemarea de faţă, ci — dimpotrivă, — să facă din ea datoria sufletului cu urechea plecată la inima Neamului.

Sibiu, din şedinţa secţiei bisericeşti dela 11 Iulie 1947.

Consiliul Arhiepiscopesc

Adevărata religie

Dacă ar avea cineva putinţa de-a despica, ca pe o rodie, comportamentul nostru zilnic, atunci sâmburii căutaţi ai sensurilor i s ar înfăţişa ca de mălură neagră şi amari.

Pentrucă comportamentul este de cele mai multe ori asemenea mălurei negre de orgoliu, împodobit cu baloanele efemere ale părerilor despre sine, nu-i de mirare că învrăjbirile, nenorocirile şi nedreptatea omenească fac atât de mult rău omenirii.

Religia face două lucruri: ne arată mizeria noastră şi ne oferă şi vindecarea ei.

Ea ne învaţă, că sunt pline de adevăr cuvintele pauline: „Mă voi lăuda întru neputinţele mele, ca să locuiască întru mine puterea lui Hristos" (II Cor. 12, 9); căci dela noi înşine nu putem nimic pentru mântuire.

Dacă putem înlătura neplăcerile ce ne vin dela semenii noştri, nu putem înlătura moartea celor mai scumpi ai noştri: „Homini necesse est mori" (Cicero, De fato, IX, 7). Născut pentru nemurire — dar cu siguranţa de-a muri — omul nu se poate bucura aci pe pământ de o fericire desăvârşită. Infinit de mica răsplată de aci nu compensează suficient virtutea. Dacă nu poate să ne asigure decât o fericire trecătoare pe pământ, religia nu poate corespunde demnităţii omului.

Este invederat că omul „ce puits d'inquientude, cet abîme d'inquientude", cum spune Peguy după fer. Augustin, nu se opreşte până în mormânt dela încercarea de a pătrunde tainele de dincoace şi de dincolo de zare.

Filosofii se străduesc a descoperi fericirea în afară de religiune, dar străduinţile lor sunt zadarnice, căci tocmai când sunt mai fericiţi că au descoperit ceva ce ar contribui la fericirea omului, tocmai aceea contribue la nefericirea lui. Cei cari încearcă fericirea în plăceri se convinge că: „Deşertăciunea, deşertăciunilor, toate sunt deşertăciuni".

Dumnezeu se arată în sf. Scriptură plin de o mare compătimire pentru neputinţa omului, dar El este fără milă când omul este stăpânit de orgoliul efemer al părerilor despre sine, principiul a tot răul (Eclez. 10, 13). De n'ar fi binevoit Dumnezeu să ne asigure de fericirea veşnică, de unde am fi ştiut aceasta? Dorinţele, presimţirile, nădejdile şi judecăţile noastre nu ne pot da siguranţa desăvârşită, spre a înlătura marile îndoieli. Disputele filosofilor — după cum am afirmat — departe de a făuri doctrina în viaţa viitoare, — nu au contribuit decât a slăbi credinţa; starea sufletelor în cealaltă viaţă, pentru ei era un mare mister de nepătruns. Ceea ce spuneau poeţii despre infern şi insule fericite, era ceva prea nechibzuit spre a putea fi crezute în mod serios. Antichitatea n'a rătăcit în concepţia şi în practica îndatoririlor religioase, n'a crezut în mai mulţi zei, n'a adorat animalele, plantele, n'a oferit sacrificii omeneşti şi n'a admis actele imorale?

Istoria afirmă, că Dumnezeu nu a încetat de-a interveni în viaţa popoarelor, pentru a le instrui şi a le orienta. Dumnezeu s'a revelat primilor părinţi şi patriarhilor şi El a înmulţit profeţii spre a-i feri pe Evrei de idolatrie. In marea-I bunătate El a revelat dogma fericirii veşinice încă dela începutul lumii.

Dacă n'ar fi avut nimic de nădăjduit după această viaţă, la ce a folosit făgăduinţa lui Dumnezeu, patriarhului Adam?: „Vrăşmăşie voiu pune între tine şi între femee, între sămânţa ta şi sămânţa ei; aceasta îţi va sdrobi capul, iar tu îi vei înţepa călcâiul" (Facere 5, 22).

A trebuit să treacă un mare număr de veacuri, înainte ca această făgăduinţă să se împlinească. „Şi a umblat Enoh înaintea lui Dumnezeu... şi a plăcut Enoh lui Dumnezeu şi apoi nu s'a mai aflat, pentrucă l-a mutat Dumnezeu" (Facere 5, 22—24). Pedepsele vechilor drepţi nu puteau fi uşurate prin fericirea generaţiilor viitoare — cu toate că Dumnezeu reînoia prin fiecare drept legământul Său: „Nu te teme, Avrame, că Eu sunt scutul tău şi răsplata ta va fi foarte mare... Eu însumi voi fi marea ta răsplătire" (Facere 15, 1 şi 22, 13).

Este surprinzător de impresionant, cum vorbeşte dreptul Iov prietenilor despre viaţa de dincolo de zare: „Dar eu ştiu că răscumpărătorul meu este viu şi că El, în ziua cea de pe urmă, va ridica iar din pulbere această piele a mea ce se destramă. Şi din carnea mea voiu vedea pe Dumnezeu. Pe El Il voiu vedea şi ochii mei Il vor privi nu ai altuia. Şi de dorul acesta măruntaele mele tânjesc în mine" (Iov 19, 25—27).

Noi suntem pământ şi cenuşe şi nu ne putem împotrivi păcatelor, cari mărturisesc împotriva noastră. Numai dacă ne vom micşora şi ne vom socoti nimic înaintea lui Dumnezeu şi când ne vom desbrăca de orgoliul efemer al părerilor despre sine, atunci ne va întâmpina darul Lui şi lumina se va apropia de inima noastră. „Ci-mi va arăta căile vieţii, umplea-mă-vei de veselie cu faţa Ta şi la dreapta Ta de frumuseţi veşnice mă vei sătura" (Psalm 15 11).

Pentru ca să putem gusta o parte cât de infimă din balsamul divin, care scaldă lumea într'un ocean de haruri — trebue să ne umilim cu fruntea în pulbere înaintea Lui.

Este de mirare că fără nici un merit Dumnezeu ne păzeşte şi ne îmbrăţişează cu atâta bunătate, cu toate că de greutatea tinei suntem veşinic traşi la pământ.

Din timp în timp, înainte de venirea Mântuitorului, credinţa în fericirea vieţii veşnice s'a înrădăcinat şi statornicit în inimile închinătorilor adevăratului Dumnezeu.

In cele dintâi veacuri ale lumii, Dumnezeu a lăsat un fel de nour asupra acestui adevăr şi părerile de rău ale dreptilor ar fi fost prea vii, dacă ar fi ştiut că răsplătirea lor trebuia să fie amânată sau întârziată.

Mântuitorul a ridicat vălul care acoperea mângăietorul tablou al vieţii viitoare şi a pus în lumină, zice sf. Ap. Pavel, viaţa şi nemurirea prin Evanghelie. Prin venirea Sa, a înflăcărat dorinţa oamenilor pentru fericirea veşinică, dând cele mai strălucite dovezi, înviind morţii şi înviind El Însuşi a treia zi, rupând legăturile celor ferecaţi.

Atât învierea corpurilor cât şi viaţa veşnică sunt două probleme mărturisite de Simbolul credinţei şi se cer a fi gândite şi aprofundate: „Felix qui potuit rerum cognoscere causas!" (Virgiliu, Georgice II, 489), dar cu adevărat: „Fericiţi cei curaţi cu inima, că aceia vor vedea pe Dumnezeu" (Mat. 5, 8).

Preot **I. Fulea**

Pensionarea unui preot harnic

Fruntaşa parohie Tău (prot. Blaj), a petrecut Duminecă 6 Iulie a. c. o zi memorabilă. In cadrele cercului preoţesc, convocat în mod excepţional, fostul paroh, păr. *Ioachim Marcu,* pensionat la cererea proprie pe data de 1 Martie a. c., după 36 de ani de păstorire, şi-a luat rămas bun dela colegi şi dela credincioşii din acea parohie.

Sf. Liturghie, săvârşită în bătrâna biserică de lemn a satului, a întrunit în jurul sfântului prestol, în afară de preotul pensionat, pe preoţii Ioan Opriş, adm. prot. al tractului Blaj, Marian Breazu (Mihalţ) preş. cercului preoţesc, Nicolae Popa (Secăşel), Cornel Moldovan (Berghin), N. Bogdan (Ohaba), Aurel Străuţ, noul paroh din Tău şi păr. prof Dr. Grigorie T. Marcu. La priceasnă a predicat păr. M. Breazu, preşed. cercului preoţesc.

La sfârşitul sf. Liturghii, a luat cuvântul păr. adm. prot. Ion Opriş, care a recapitulat viaţa de sbucium pastoral a preotului pensionat Ioachim Marcu. Paroh în Broşteni (1911—28) şi apoi în Tău (1928—1947), iar între timp administrator parohial în Bogatul-Român, Armeni şi Lupu, păr. I. Marcu s'a străduit cu tragere de inimă şi cu deplin succes să ridice nivelul de viaţă religioasă al păstoriţilor săi şi să înzestreze parohiile în cari a ostenit cu cele trebuincioase propăşiri lor. Datorită ostenelilor sale au luat fiinţă şi au activat cu spor asociaţiile religioase pentru adulţi, femei şi tineret în Broşteni şi Tău, s'a completat eclejia parohială din Broşteni dela 6 la 12 jug., s'a cumpărat casa parohială şi a fost ridicată o impunătoare biserică nouă în Bo-

Praznicul dela Ciugud

O parohie de numai 500 suflete şi-a sfinţit o podoabă de biserică

Duminecă 27 Iulie a. c., a avut loc târnosirea bisericii noui din Ciugud, jud. Alba, prin rostul I. P. S. Sale Dr. Nicolae Bălan, Mitropolitul Ardealului. A fost un praznic cu un adânc înţeles. Cei ce-l prăznuiau se întrebau plini de bucurie: „Se petrece într'adevăr sfinţirea bisericii noastre, sau este numai o închipuire a noastră?"

In roşu

Prin anii 1939—40, 1941 şi 42, scriitorul acestor rânduri se afla în Alba-Iulia. De câte ori coboram din Cetate, privirea mi se sprijinea pe clădirea în roşu a bisericii din Ciugud. Cele două turnuri şi cupola bisericii înălţate spre ceriuri, alcătuiau parcă o rugă de taină, cerând ajutor, pentru a ajunge la împlinire. Singur îmi tot ziceam: „In aceste vremuri grele să zideşti biserică, este o încercare cam îndrăzneaţă".

Dar părintele Mihălţan, sprijinit de credincioşii puţini dar inimoşi din Ciugud şi mai ales ajutat de fratele C. sale, arhitectul Mihălţan din Alba-Iulia, a mers înainte şi încetul cu încetul, sionul credinţei a fost desăvârşit, iar în cea din urmă Duminecă a lunii Iulie a. c., praznicul târnosirii a dat tuturora deosebita mulţămire sufletească a încununării unei jertfe bineprimite înaintea oamenilor şi a lui Dumnezeu.

Răsplată meritată

Inalt Prea Sfinţitul nostru Mitropolit a fost pe deplin mulţămit de cele aflate în Ciugud, a lăudat pe puţinii credincioşi pentru râvna lor, iar preoţilor Mihălţan, — celui bătrân din Limba — ca şi tânărului din Ciugud, le-a dat binecuvântarea de-a purta brâu roşu.

La praznicul dela Ciugud, a luat parte dl prefect al judeţului Alba, o seamă de personalităţi din împrejurimi, corul protopopesc, care s'a distins în mod deosebit. I. P. S. Sa a fost însoţit de P. C. părinte Gh. Secaş, consilier arhiepiscopesc; Arhid. I. Circov şi diac. V. Gârbu.

Martor

gatul Român. In Broşteni şi Tău a creat fonduri de zidire a unor biserici noui. Cu cheltuiala sa a renovat radical biserica din parohia Lupu, cedând în acest scop toate veniturile sale din salar, stolă şi eclejie pe câţiva ani de zile.

Descendent al unei adevărate dinastii de preoţi, cari au păstorit parohia Tău aproape fără întrerupere de pe vremea episcopului Vasile Moga, pe cei trei copii cari i-au mai rămas în viaţă, din şapte câţi a avut, i-a orânduit în slujba Bisericii. Fiul său cel mai mare, preotul Dr. Grigorie T. Marcu, e profesor de Teologie la Sibiu. Cele două fete, Lucia căs. preot C. Tipuriţă şi Eugenia căs. preot A. Străuţ, sunt preotese în Vale (prot. Sălişte) şi Tău (prot. Blaj).

Mişcător a fost cuvântul de despărţire rostit de preotul pensionat Ioachim Marcu, căruia i-a răspuns, în numele foştilor săi enoriaşi, directorul şcolar Marin Mastraghină.

S'a făcut apoi instalarea noului paroh, preotul A. Străuţ.

Petrecuţi de cântările înălţătoare ale membrilor Oastei Domnului, preoţii participanţi s'au îndreptat spre casa parohială.

După masa de amiazi s'a săvârşit slujba vecerniei, urmată de o slujbă de ploaie făcută în câmp, de o adunare însufleţită a Oastei Domnului, toate cu predici de rigoare, şi de sf. Maslu.

Participant

Dumnezeu în familie

Fiecare războiu răvăşeşte fiinţa umană până în cutele cele mai ascunse ale sufletului. Omul devine o brută. Animalizat în tranşee, unde-şi scormoneşte palat în ţărână, mândrii de altădată, stau pitulaţi cu droaia, ca nişte naufragiaţi din arca păcii, până când se acioaie răzmiriţa bătaie de gloanţe.

Cu feţele smolite şi supte, bătuţi de vifor şi sluţiţi de griji, scăpaţii din cei mulţi se întorc după o vreme la casele lor — ostroave în arşiţă— pentru ca să-şi refacă material, căminul...

E primul lor gând! Ei nu ştiu că în această stare de convalescenţă socială, după reaşezarea vieţii în făgaşele ei normale, sunt pândiţi de alte gânduri haine, cu vechiu culcuş, care p ind să ţâţâie în cămara inimii lor, ca nişte arsenalişti iscusiţi.

Sunt puţini de tot acei care în îmbrăţişerile cu moartea n'au cunoscut şi alte îmbrăţişeri prin bulboacele frontului.. Iar cei puţini care s'au smuls din braţele morţii, refuzând şi altfel de braţe, aceia se întorc la casele lor ca nişte cimpoieri ai adevărului pentru care s'au luptat, l-au slujit, l-au trăit. Aceştia nu-şi tângue ograda dărăpănată, nici sărăcia care a făcut sălaş prin toate, nu-i înspăimântă. Un singur dor îi paşte şi acela-i balsam nou pentru viaţa ce-i aşteaptă: *familia, cu Dumnezeu în mijlocul ei!*

De dorul familiei şi cu dragostea pentru ea, purtată ca un zălog în raniţa sufletului, au înnăduşit claia de patimi zile şi ani de-a rândul.

De acum ei sunt ai familiei. Pe fiecare îl întâmpină în pragul portiţei sau pe polmodul casei, câţiva plăieşi mititei, de mână... Măicuţa lor — ca o fecioară, — scapă mai toate boabele din strugurul ochilor... Cele patru braţe părinteşti deodată se întâlnesc în coviltir ca nişte brâie de sulfină într'o îmbrăţişare plânsă de bucurie.

Şi într'adevăr, numai Dumnezeu care a străjuit porţile sufleteşti ale celor doi, poate să înţeleagă taina contopirii mai presus de om, a sufletelor care se iubesc într'adevăr... Cât de sdravănă e familia cu Dumnezeu în mijlocul ei şi cât e de binecuvântată!...

Dar, cei mulţi care se reîntorc, nu mai vin cu braţele deschise pentru o îmbrăţişare curată... Poate că nici acasă nu-i mai aşteaptă o soţioară-maică, ci o angajată a păcatului. Intâlnirea lor nu mai sfârâie de dor, ci e mai mult o bolboroseală silită, oficială. Poate că vlăjgănuţi n'au voit să aibă destui sau deloc şi cine deci să le fi făcut gard cu aripi de înger la porţile inimii?...

Unde nu e Dumnezeu în familie, se tăueşte păcatul ca un junghiu în spata drumeţului. Şi-apoi zilele care se scurg de-atunci, nu mai sunt zile de traiu, ci troiene de gâlceavă. Şi unul şi altul slobod şuierul şerpilor înverşunaţi... Casa lor poate nu e în paragină, dar se destramă rostul familiei de pe o zi pe alta.

Bâzâindu-se de-o parte sau reciproc, privirea lor îşi pierde seninul; mânile nu mai lovesc în lucru, ci se stropşesc una pe alta. In locul luminii de taină, familia zdruncinată se'nvălue în beznă. Nu mai e ordine, nici ascultare, nici program de lucru, nici masa masă. Omenia s'a risipit; sfiala şi bunecuviinţa nu mai au gardini.

O curte părăsită e năpădită de bălării. Taina căsniciei, sfâşiată prin compromisuri, respinge pe Dumnezeu, refuză ocrotirea Cerului şi-şi sparge capul de toţi pereţii vieţii.

Vecinii sunt mereu alarmaţi... Aşchiile urii sar într'una din barda diavolului, dincolo de miezuină. Totul însă până la o vreme. Lumea ştie ce fac. Vorbeşte de ei. Unii-i compătimesc, alţii îi judecă şi toţi la un loc sunt sătui de asemenea spectacol.

Aşa se bântue o familie care nu vrea să aibe pe Dumnezeu întrânsa. O!, şi sunt prea multe asemenea familii.. Câte lacrimi deşarte se varsă de mamele care fug — pe apucate — cu câte un copil în braţe, ca să scape de urgia aşa zisului „soţ"... Câţi prunci nevinovaţi nu adorm seara târziu — cu jalea timpurie în gene — şi fără cină, din pricina bosumflării părinţilor?!

Unde mai e „creşterea", când se nasc sub trădare? Unde mai e „exemplul" când baiera dragostei familiare e forfecată în adulter?

Doamne, numai Tu mai poţi întoarce sufletele bântuite de ură şi dispreţ, la pace şi unire. Apleacă aripi de înger peste casele din năprasnă şi ocroteşte pruncii pe căi mai senine. Sloboade prin ulucele cerului, harul dragostei peste cei înnoptaţi în vrajbă şi fii pretutindeni prezent ca un prieten, Tu, Doamne, în familii...

Preotul **Nichifor Todor**

Nr. 8513

Comunicat

Constatând că achitarea diferenţelor de abonament, pe anul în curs, la puclicaţiile noastre periodice („Telegraful Român", „Revista Teologică" şi „Lumina Satelor" cu „Oastea Domnului") lasă de dorit, îndrumăm Oficiile noastre protopopeşti şi parohiale să ia măsuri prompte pentru lichidarea neîntârziată a acestor datorii.

P. C. protopopi şi C. preoţi-parohi nu trebue să dea uitării faptul că aceste publicaţii nu au niciun fel de subvenţii, ele fiinţând exclusiv din abonamente — iar pe de altă parte, tipografia nu lucrează pe credit.

Până la data de 31 Aug. a. c., Oficiile protopopeşti ne vor raporta cari parohii n'au dat urmare acestei dispoziţii, spre a lua măsurile de rigoare.

Sibiu, la 31 Iulie 1947.

Consiliul Arhiepiscopesc

Serviciul religios în catedrala din Sibiu

6. *Vineri 15 August 1947, la Adormirea Maicii Domnului*, servesc: cons. Ieronim Grovu, prot. Mihail Neagu şi dir. Simion Iacob; diaconii: Anatolie Scurtu şi Iosif Bolog. — Predică: *prot. Mihail Neagu.*

7 *Duminecă în 17 August 1947*, servesc: Prot. Mihail Neagu, prof. Dr. Grigorie T. Marcu şi dir. Simion Iacob; diaconii: Vasile Gârbu şi prof. Dr. Emilian Vasilescu. — Predică: *prof. Dr. Grigorie T. Marcu.*

8. *Duminecă în 24 August 1947*, servesc: Prot. Mihail Neagu, duhov. Nicodim Belea şi prof. Dumitru Călugăr; diaconii: Simion Macarie şi Vasile Gârbu. — Predică: *prot. Mihail Neagu.*

9. *Vineri în 29 August 1947, la Tăierea capului Sf. Ioan Botezătorul*, servesc: Cons. Dr. Andrei Gâlea, prot. Mihail Neagu şi dir. Simion Iacob; diaconii: Anatolie Scurtu şi Iosif Bolog. — Predică: *prot. Mih. Neagu.*

10. *Duminecă în 31 August 1947*, servesc: Prot Mihail Neagu, duhov. Nicodim Belea şi prof. Dumitru Călugăr; diaconii: Simeon Macarie şi Vasile Gârbu. — Predică: *duhovnicul Nicodim Belea*

INFORMAŢIUNI

INTERNE:

In urma demisiei păr. prof. Dr. S. Şiclovan, cu purtarea agendelor de rector al Academiei teologice din Arad, a fost încredinţat păr. prot. Dr. Ilarion V. Felea.

† Preotul Gheorghe Malene, dela parohia I. A. R. din Braşov, a adormit în Domnul, în urma unui trist accident. Tânăr şi inimos, preotul Gh. Malene a reuşit să tragă o brazdă simţită în ogorul sufletesc al unui cartier muncitoresc. Moartea lui, în slujba lui Hristos şi a credincioşilor săi, pecetlueşte începuturile unei parohii noui.

EXTERNE

Bulgaria a cerut să fie admisă în O. N. U.

Gânditorul É. Gilson a fost de curând primit la Academia franceză.

Mareşalul Montgomery va vizita în curând Franţa.

S'a semnat acordul comercial anglo-ungar.

Au început la Washington, conversaţiile anglo-americană cu privire la producţia minieră din Ruhr.

Nr. 1053/947 (38) 1—3

Concurs

Pentru întregirea barohiei vacante de clasa II-a **Zagon** cu filia **Păpăuţi** din protopopiatul Oituz, se publică concurs cu termen de 30 zile dela prima apariţie în Telegraful Român.

Venitele împreunate cu acest post sunt

1. — Salar dela stat, conform pregătirii şi încadrării.

2. — Locuinţă în fosta şcoală confesională, parohia luându-şi obligaţiunea de a face reparaţiile necesare pentru a fi locuibilă, până la construirea nouei case parohiale.

3. — Sesiunea parohială în întindere de 12 jug. 406 stj. p. şi grădina de 1 jug. 1365 stj. p. din maternă.

4. — Dreptul de folosinţă a pădurii de 5 jug. conform planului de exploatare, parohia neluându-şi angajament asupra exploatării şi transportului.

5. Una jumate ferdelă de bucate dela fiecare familie (grâu, orz, secară sau porumb) iar văduvele jumătate. Cine nu are bucate, le va răscumpăra la preţul zilei, sau prin muncă în natură.

6. — Venitele stolare obişnuite din parohie.

Indatoriri.

1. — Cel ales va predica în toate Duminecile şi sărbătorile în biserică şi va face catehizaţia la şcoala primară, din maternă şi filie.

2. — Va activa statutar în cadrele societăţilor religioase şi culturale din parohie, şi filie.

3. — Serviciul divin în maternă se va face 2 Dumineci, iar a 3 în filie. De sărbători mari în prima zi, în maternă, iar a doua zi în filie.

Cererile de concurs prevăzute cu toate actele reglementare şi autorizaţia de candidare dela P. V. Cons. Arhipiscopesc, se vor înainta în termen la oficiul protopopesc Oituz din Tg. Săcuesc, jud. Treiscaune. Concurenţii se vor prezenta în parohie cu încuviinţarea Oficiului protopopesc, pentru a servi, predica şi face cunoştinţă cu poporul.

Tg. Săcuesc 30 Iulie 1947.

Oficiul protopopesc ort. rom. Oituz în înţelegere cu consiliul parohial.

Ioan I. Rafiroiu
adm. prot.

Nr. 7612/1947. (37) 2—3

Concurs

Pentru întregirea postului de paroh la parohia vacantă de cl. III **Silvaşul de jos,** protopopiatul Haţeg. se publică concurs cu termin de 30 zile.

Venite:

1. Salarul dela Stat conform pregătirii teologice şi anilor de serviciu.

2. Sesiune parohială veche 4 jugăre arător, 1½ jugăre păşune şi 9 jugăre pădure, iar sesiune parohială din reforma agrară 6 jug. fânaţ.

3 Adău şi zile de lucru (clacă) benevole, fie în natură, fie în bani prin bunaînţelegere între preot şi popor.

4. Stola uzitată în protopopiat.

Indatoriri:

Catehizaţia în şcoala primară şi predicarea în Dumineci şi sărbători.

Cererile de concurs, însoţite de acte şi de binecuvântarea arhierească de candidare, se vor trimite pe adresa: Oficiul protopopesc ortodox român, Haţeg.

Sibiu, din şedinţa secţiei bisericeşti a Consiliului arhiepiscopesc, ţinută la 11 Iulie 1947.

Consiliul arhiepiscopesc

Oficiul protopopesc ort. român al Târnavei

Nr. 155/1947. (35) 3—3

Concurs

In conformitate cu ord. P. V. C. Nr. 4261/1947 se publică concurs pentru întregirea parohiei de cl III **Velţ,** din acest protopopiat, cu termin de 30 zile dela prima apariţie în Telegraful Român.

Venitele împreunate cu acest post:

1. Salar dela Stat.

2. Sesiune parohială 24 jugăre, arător şi fânaţ.

3. Folosinţa cimitirului vechiu cu grădină şi vie.

4. Locuinţă în casa ce va câştiga parohia până la reclădirea casei parohiale distrusă prin bombardament.

5. Stola obişnuită în protopopiat.

6. Două sorţi de lemne din pădurea comunei Velţ, tăiate şi aduse de parohieni.

Parohia Velţ este la o distanţă de 3 km. până la şoseaua cu autobuz Mediaş—Târnăveni — Tg.-Mureş, iar până la băile Bazna, 5 km.

Indatoriri:

1. Cel ales va predica în toate Duminecile şi sărbătorile în biserică şi va catehiza în şcoala primară.

2. Va activa statutar în cadrul societăţilor religioase şi culturale din parohie.

Cererile de concurs provăzute cu toate actele regulamentare şi cu autorizaţia de candidare dela I. P. Sf. Mitropolit, se vor înainta în termin Oficiului protopopesc al Târnavei din Târnăveni, jud. Târnava-Mică, iar concurenţii se vor prezenta în parohie în Dumineca sau sărbătoarea ce le vom fixa-o, spre a cânta, eventual a liturghisi, a predica şi a face cunoştinţă cu poporul.

Târnăveni, la 9 Mai 1947.

In înţelegere cu Consiliul parohial.

Gheorghe Oprean
protopop

Citiţi şi recomandaţi în cercurile D-Vstre

Revista Teologică

Organ pentru ştiinţa şi viaţa bisericească - Apare lunar

sub patronajul I. P. Sf. Mitropolit
NICOLAE al Ardealului

Director:
Prof. Dr. Grigorie T. Marcu

Redacţia şi Administraţia:
Academia teologică „Andreiană"
SIBIU, str. Mitropoliei 24-28

Redactor responsabil: Preot Dr CORNELIU SÂRBU

Editura şi tiparul Tipografiei Arhidiecezane, Sibiu

ANUL XCV SIBIU, 14 Septemvrie 1947 Preţul unui ex. Lei 5.— Nr. 31—32

BIBLIOTECA CENTRALĂ „ASTRA" SIBIU

Telegraful Roman

Organ naţional-bisericesc. — Intemeiat în 1853 de Mitropolitul Andreiu Şaguna

Abonamentul:
Pentru parohii cl. I Lei 500; cl. II Lei 400; cl. III Lei 300 Particulari Lei 500. Autorităţi şi străinătate Lei 800 De sprijin Lei 800.
Pentru America 10 Dolari.

Articole şi corespondenţe
se adresează REDACŢIEI Telegraful Român Sibiu strada Mitropoliei Nr. 45. — Articole nepublicate nu se înapoiază. — Scrisori nefrancate se refuză.

Preţul inserţiunilor
un cm.² 2 Lei pentru odată, dacă se publică de mai multe ori se dă rabat corespunzător

Abonamentele şi inserţiunile
se adresează ADMINISTRAŢIEI foii Telegraful Român, Sibiu, strada Mitropoliei Nr. 45

CUVÀNTARE

la deschiderea Adunării Eparhiale din 31 Aug. 1947

Domnule Primministru,
Prea Cucernici Părinţi,
Domnilor Deputaţi,

Datorită împrejurărilor excepţionale prin cari am trecut, Adunarea noastră eparhială n'a mai putut fi convocată din 1944. De aceea Adunarea din sesiunea actuală va avea să ia în cercetare viaţa bisericească şi activitatea forurilor noastre bisericeşti din anii 1945, 1946 şi 1947. Dar pot să dau asigurarea că Consiliul nostru arhiepiscopesc neavând, în decursul acestor trei ani, prilejul să prezinte un raport al străduinţelor sale şi lipsit fiind de sprijinul Adunării, s'a simţit cu atât mai obligat să arete o grijă deosebită în îndrumarea vieţii bisericeşti pe căile cele mai drepte şi mai sănătoase.

Exprimându-mi deci sporita bucurie de a vedea iarăşi pe reprezentanţii clerului şi ai poporului adunaţi în jurul meu şi mulţumindu-Vă că aţi urmat invitării ce V'am făcut înfruntând greutăţile călătoriei, adresez tuturor un călduros: Bine aţi venit!

Onorată Adunare Eparhială,

Dela ultima noastră întrunire am trecut prin evenimente de-o importanţă decisivă pentru viaţa Ţării şi a Neamului şi deci şi a Bisericii. După un război îndelungat şi nefericit, în care Ţara noastră fusese angajată împotriva sentimentului general al poporului român, în ziua de 23 August 1944, la iniţiativa eroică a Majestăţii Sale Regelui, s'a înfăptuit schimbarea mult dorită care a readus neamul nostru în cadrul vechilor şi firestilor sale alianţe, iar viteaza noastră oştire alăturea de biruitoarea armată a Uniunii Sovietice şi a celorlalte Mari Puteri aliate împotriva hitlerismului, inamicul comun al libertăţii popoarelor. Schimbarea aceasta s'a făcut în modul cel mai neted şi a fost îmbrăţişată unanim de toată suflarea românească, pentrucă răspunderea aşteptărilor şi convingerilor celor mai autentice pe cari le purta naţia noastră în adâncul sufletului.

La mai puţin de un an după aceea a venit sfârşitul norocos al războiului şi s'au pus problemele păcii pentru a căror soluţionare se trudesc încă reprezentanţii Marilor Puteri.

Câştigul cel mare pe care l-am avut noi de pe urma schimbării dela 23 August 1944 a fost reîntoarcerea Ardealului de Nord la sânul Patriei mame, prin anularea odiosului dictat dela Viena din 1940. Datorită spiritului de înţelegere şi de dreptate al Marilor noştri aliaţi, dreptul nostru asupra Ardealului întreg a fost recunoscut din nou prin convenţia de armistiţiu dela 12 Septemvrie 1944, ca să fie apoi confirmat, la stăruinţele deosebite ale Uniunii Sovietice, şi prin tratatul de pace. Astfel s'au putut întoarce iarăşi, de astă dată pentru totdeauna, sub calda oblăduire românească, toţi fiii neamului nostru, supuşi în decurs de 4 ani la cele mai grele încercări de un stat care dovedise că n'a învăţat nimic din experienţele istoriei şi din noile orientări ale vremii. Noi, copleşiţi de bucuria reîntâlnirii cu fraţii noştri în cuprinsul hotarelor scumpei noastre Ţări libere, am uitat de suferinţele pe cari vecinii noştri le-au pricinuit iarăşi acestor fraţi şi suntem gata să trăim în raporturi de pace şi de bună vecinătate cu ei.

Deodată cu venirea timpurilor de pace, se pun acum şi pentru noi, ca pentru toate ţările devastate de război, problemele refacerii. Ne dăm seama de necesitatea ca toate forţele naţiunii să se angajeze în opera uriaşă a reconstrucţiei mijloacelor vieţii materiale şi Biserica va trebui să contribue prin cuvântul ei la mobilizarea energiilor naţionale în vederea acestui scop.

De altfel Biserica noastră s'a angajat şi până acum la opera caritativă în mijlocul lipsurilor rămase pe urma războiului şi a celor doi ani grei de secetă. Pentru adăpostirea copiilor orfani am reactivat orfelinatul arhiepiscopiei noastre, funcţionând în bune condiţiuni cu 60 orfani întreţinuţi din daniile bunilor noştri credincioşi de aici şi din America. Pentru a sări în ajutorul fraţilor din Moldova, bântuită de secetă, am colectat 10 vagoane de cereale şi alimente, distribuite în preajma sfintelor Paşti. Din darurile primite dela Church World Service din Statele-Unite ale Americii am distribuit copiilor moldoveni aduşi la noi, cum şi altor lipsiţi, alimente, îmbrăcăminte şi încălţăminte, alinând multe suferinţe. Preoţimea noastră cu râvnă a sprijinit organizaţiile pentru ajutorarea celor lipsiţi, îndeosebi acţiunea C. A. R. S.-ului. Mă simt dator să mulţumesc tuturor celor ce ne-au ajutat să arătăm prin fapte că Biserica noastră e prezentă cu dragostea şi cu ajutorul ei, lângă cei cari sunt strâmtoraţi în lipsuri şi năcazuri. Opera aceasta de ajutorare creştinească va trebui de sigur continuată şi în viitor.

Nu trebue să uităm însă că în primul rând este necesară la noi, ca în toată lumea o refacere a forţelor morale. Biserica e chemată să iniţieze şi să ducă la bun sfârşit mai ales această refacere, căci de ea atârnă refacerea trainică şi adâncă a vieţii obşteşti, în toate domeniile ei. Viaţa sub orice regim politic şi în orice vreme, atârnă dela factorul om, dela calitatea morală a acestuia, dela sănătatea resorturilor lui sufleteşti, dela voinţa lui fermă de a-şi împlini datoriile şi de a-şi învinge egoismul, servind interesele mari ale colectivităţii sociale. Dar sănătatea şi buna funcţionare a puterilor sufleteşti nu se poate obţine şi nu se poate menţine, mai ales la un popor ca al nostru, creştin dela originele sale, decât prin forţele divine ce ni le pune la dispoziţie Biserica.

Sunt sigur că preoţimea noastră e conştientă de datoria ei de-a sta în slujba acestei mari opere. Nu mă îndoesc că din ce în ce ea se pătrunde tot mai mult de răspunderea ce o are în faţa lui Dumnezeu şi a istoriei pentru îndeplinirea acestei misiuni în care nu poate fi substituită. Şi constat cu bucurie că dela îndeplinirea acestei misiuni ea n'a fost împedecată de organele vieţii de stat. Dimpotrivă, a fost sprijinită în toate împrejurările, iar cu ocazia marilor reforme înfăptuite de Statul nostru (de pildă cu ocazia reformei agrare) Biserica s'a bucurat de-o solicitudine deosebită. Preoţimea n'a fost tulburată în acţiunea ei, ci lăsată să-şi vadă de sfânta ei misiune. Putem declara răspicat că Guvernul de sub presidenţia dlui Dr. Petru Groza s'a arătat faţă de Biserică cu toată atenţiunea şi solicitudinea.

Chiar şi legea recentă de completara a Adunărilor Eparhiale, socotită de Onor. Guvern ca impusă de împrejurările de după războiu, deşi s'a abătut dela principiile autonomiei bisericeşti ale Statutului de organizare a Bisericii noastre, este atenuată prin caracterul de provizorat pe care ea însaşi şi-l dă. Aşa încât sperăm să revenim cât mai curând la sănătoasele principii şaguniene şi în această chestiune.

Onorată Adunare Eparhială,

Cu bucurie salutăm reluarea unor legături prieteneşti cu Biserica soră a Rusiei. Biserica ardeleană se găseşte în ace stă privinţă pe linia unei venerabile tradiţii şi e deosebit de impresionată să constate cum vizitele pe cari acum câteva sute de ani le făceau mitropoliţii şi protopopii ei la Moscova, sunt întoarse acum în chip atât de strălucit de însuşi Patriarhul pravoslavnicului popor rus. De sigur datorită acestor rezonanţe istorice pe cari le-a trezit în sufletul poporului nostru reluarea unor asemenea legături, Inalt Prea Sf. Patriarh al Moscovei şi Rusiei a fost întâmpinat în toată Ţara, dar mai cu seamă la noi, cu sentimente de dragoste şi de bucurie de tot clerul şi poporul. Iar personalitatea distinsă şi profund cucernică a Inalt Prea Sfinţiei Sale Patriarhul Alexei a lăsat cele mai neşterse impresiuni.

Sperăm să vină vremea când vom putea relua legături mai strânse şi cu celelalte Biserici ortodoxe. Orientarea timpului impune o reactivare, o înviorare a ecumenicităţii ortodoxe şi prin ea o înfrăţire mai caldă a popoarelor ce aparţin acestei Biserici.

Prin aceasta ortodoxia va contribui la pacea universală, care este cel mai scump bun al popoarelor dornice de linişte şi propăşire. Dar pacea dintre ţări trebue să se întregească cu pacea dinăuntrul fiecărui popor. Biserica se simte chemată să lucreze şi pentru această împăciuire lăuntrică şi pentru solidaritanea tutu ror fiilor Ţării în jurul ueor principii şi năzuinţe favorabil binelui-obştesc. Democraţia, cu preţul ce-l dă fiecărui om şi fiecărei naţiuni, este un principiu de pace şi colaborare. Biserica lucrând pentru pace este pe linia democraţiei, pe care de altfel a fost din vechime prin organizaţie şi prin opera ei. Ea nu se simte străină faţă de vremurile actuale. Dimpotrivă găseşte în ele ambianţa cea mai înţelegătoare pentru misiunea ei de totdeauna. Ea vede că misiunea ei e socotită azi mai necesară ca oricând şi ştie că aportul ei la realizarea năzuinţelor pentru cari luptă omenirea contemporană este de absolută trebuinţă. Pacea externă şi internă pentru care se străduieşte lumea de azi, consolidarea reformelor în favorul celor mulţi şi nevoiaşi, spiritul de abnegaţie ce se cere omului, în slujba colectivităţii, sunt idealurii cari nu se pot înfăptui durabil fără coborîrea principiilor creştine în adâncul sufletelor.

De aceea Biserica priveşte plină de încredere în rostul ei de viitor, în rolul pe care poate să-l aibă prin vrednicia slujitorilor ei în mijlocul societăţii de mâne. In acelaş timp e deplin încrezătoare în puterile de viaţă ale neamului nostru şi în ocrotirea Celui de sus, care nu ne-a scos din atâtea strâmtorări ale trecutului ca să ne lase apăsaţi multă vreme de greutăţile timpului.

Cu aceste nădejdi în forţele sufleteşti ale Neamului, intensificate de puterile divine ce se revarsă prin Biserică din cer, declar actuala sesiune a Adunării Eparhiale deschisă.

Sfinţii

Au trăit murind pentru lume . . .
Viaţa le-a ars ca făclie;
Ei n'au fost cunoscuţi după nume,
N'au fost vatră de bucurie . . .

Şi-au dogorit trupul fără milă
In jarul credinţelor sfinte;
Au zăbovit în statura umilă
Lucrând pentru suflet cuminte.

Ca albinele în ştiubee de vară
N'au ştiut ce-i odihna'n viaţă;
Din ei se'nalţă dragostea pară . . .
Balsam de tămâie prin ceaţă . . .

Gâlceviţi cu Satana, l-au zdrobit în hârdae;
Biruitori ca fulgii de neauă — hermină,
Viaţa lor ş'aşterne în sloi şi văpae,
Acoperind hoxdoape, zvântând orice tină.

Cu chipuri istovite de priveghere şi post.
Cu gânduri curate ca roua,
Mâinile 'ncleştate în rugă, de rost,
Agonisit-au pentru naştere'a doua!

Aşa pelerini fiind prin lume
Cum trece prin trup un fior,
N'au fost cunoscuţi după nume;
Şi-cum mai trăesc . . . ei nu mor!

Preotul NICHIFOR TODOR

Adunarea Eparhială

31 August—1 Septemvrie 1947

După trei ani,

în care multe străduinţe s'au făcut întru aşezarea păcii adevărate în lume şi mai cu osebire în sufletul oamenilor, am ajuns să stăm acum martori şi celor înfăptuite de Arhiepiscopia noastră spre câştigarea acestui bun plăcut lui Dumnezeu şi tuturor pământenilor Şi, cu adevărat, Adunarea Eparhială, întrunită în sesiune extraordinară, la 31 August şi 1 Sept. 1947, a găsit prilejul cel mai propriu pentru verificarea străduinţilor legate de Biserică şi caracteristice vremurilor de trecere dela viforniţă la liman de pace şi linişte.

Ca să colaboreze

la lucrările Adunării, deputaţii eparhiali au biruit nenumărate greutăţi. Unii din ei s'au războit cu bătrâneţe adânci, alţii cu depărtarea şi greutatea drumului; unii cu mijloacele de călătorie, iar alţii cu vremea oarecum tomnatică şi rea. Dar, în faţa dragostei pentru înfăptuirea binelui, toate au căzut şi peste 40 deputaţi au venit la «sinod».

Intâiul sfetnic al Tronului

şi al Ţării, cel mai vechiu sinodal, dl *Dr. Petru Groza* însuşi şi-a rupt din vremea-i mereu cucerită în slujba celor mulţi şi înconjurat de dragostea noastră a tuturor, a stat faţă la lucrările Adunării şi în multe rânduri a luat cuvânt de lămuriri folositoare. La fel dl ministru *I. N Ciolan* şi alţi fruntaşi ai vieţii bisericeşti şi româneşti din cuprinsul Arhiepiscopiei.

Sfânta Liturghie,

întru a cărei slujire în catedrala mitropolitană *I. P. S. Mitropolit Nicolae* a fost condus dela a Sa reşedinţă de un numeros sobor de protopopi, preoţi şi diaconi, în fiorul măreţiei tradiţionale Sibiului, a coborît duh de întremătoare smerenie în fiinţa celor de faţă şi a întins punte sigură spre lucrările ce aveau să se desfăşoare îndată după terminarea ei. Par'că Duhovnicul cel Mare, Arhiereul Hristos cu cu darul Său pururea izbăvitor a stat anume între noi toţi şi însuşi a slujit, cu slava Sa în veci ne apusă, rugăciuni de spovedanie adevărată.

După sfânta Liturghie,

învitat şi condus de o delegaţie a Adunării, *I. P. S. Mitropolit Nicolae* a venit în fruntea deputaţilor şi cu grai bătrânesc, încărcat de tâlc, de autoritate şi de învăţătură, a construit chenar la cele ce Biserica a reuşit să înfăptuiască în ultimii trei ani spre fericirea Neamului şi spre îndrumarea fiilor ei duhovniceşti. Cuvântarea I. P. S. Sale, ascultată într'o linişte vrednică de zile rari, şi pe care o publicăm în fruntea ziarului, rămâne asemenea unui îndreptar de viaţă integrală.

Din inimă curată,

deputaţii eparhiali au aclamat apoi textul unei telegrame către *M. S. Regele Mihai I* şi al alteia către dl ministru al Cultelor *Radu Rosetti*. Dlui prim-ministru *Dr. Petru Groza*, căruia Biserica mult îi rămâne recunoscătoare, fiind de faţă, Adunarea întreagă i-a exprimat în mod direct alese sentimente.

Raportul general al secţiunilor unite,

susţinut de P. C. Prot. stavr. Prof. *Dr. D. Stăniloae*, a venit mai întâiu în desbaterea Adunării, accentuând grija Bisericii ardeleneşti pentru jertfele războiului, pentru ostaşii luptători şi biruitori, pentru martirii isbânzii şi atleţii păcii generale. Biserica ştie că prin ei, neamul nostru s'a înscris în comunitatea naţiunilor însetoşate de dreptate şi libertate şi tocmai de aceea le-a sărit în ajutor cu toate câte a putut.

Dela încheierea războiului, Biserica sârguieşte spre refacerea vieţii naţionale în întregul ei, indicând fără zăbavă calea ce duce la reconstrucţia socială prin creşterea unor creştini luminaţi şi militanţi. Atitudinea ei faţă de 23 August 1944 este o dovadă luminoasă în această privinţă.

Intervin clipe de reculegere

creştineaşcă deodată cu pomenirea în raport a celor adormiţi întru Domnul. Neuitatul vlădică al Maramureşului Dr. Vasile Stan, protopopii Dr. D. Borcea şi Dr. V. Oana, asesorul Dr. Gh. Proca, academicianul E. Hodoş, mecenatele Gh Sion, etc. revin în amintirea deputaţilor, cu toate câte au înfăţişat ei pentru Biserică şi Neam.

Odihnească în laturea dreptilor!

In demnităţi mai însemnate

au fost apoi aleşi unii deputaţi mai vechi ori chiar dintre cei noi. Îi pomenim aici pe cei trimişi în Consiliul Naţional Bisericesc: *Dr. Sp. Cândea* şi *Em. Cioran* (din cler); *Dr. P. Groza*, *I. N. Ciolan*, *V. Hada* şi *Dr. C. Năstase* (dintre mireni).

De alegerea lor legăm nădejdi.

Raportul secţiei bisericeşti,

cetit a doua zi de P. C. Prot. *I. Duma* (Petroşani), a remarcat dintru început un eveniment deosebit şi anume: la Rusaliile din 1955, I. P. S. Mitropolit *Nicolae* a împlinit un sfert de veac de arhipăstorire. Momentul a trecut aproape neobservat, datorită sentimentului de smerenie pe care i l-a împrumutat chiar Cel ce îl împlinea. Doar personalul din centrul Arhiepiscopiei a organizat, cu acel prilej, o manifestaţie simplă despre care se poate mărturisi cu toată conştiinţa că rămâne în raport cu totul deficitar faţă cu realizările excepţionale din răstimpul unei păstoriri de mărime şaguniană.

Omagiile exprimate acum în raport şi apoi de întreaga Adunare înfăţişează şi ele un prinos de admiraţie şi recunoştinţă.

Intru mulţi ani, Stăpâne!

Misiunile arhiereşti,

împlinite la mânăstirea Brâncoveanu şi cu ocazia târnosirii a 11 noui lăcaşuri de închinare, constituesc şi ele momente esenţiale din viaţa Arhipăstorului, dar întruchipează şi alipirea obştei credincioase către sfânta Biserică şi slujitorii ei.

Orfanii Neamului,

n'au fost uitaţi nici un moment. Biserica i a căutat şi ocrotit cu dragostea-i de mamă. Unora le-a dăruit naşi cu inimă bună, altora le-a rânduit părinţi adevăraţi, iar 55 au fost aduşi la Sibiu, în Orfelinatul Bisericii. Aici, grija le prisoseşte, dragostea îi înconjoară, veghea zilnică a I. P. S. Mitropolit le îndrumează paşii spre cea mai bună creştere, iar dărnicia dreptcredincioşilor creştini din Arhiepiscopie le asigură traiul.

Academia „Andreiană" şi Şcoala de cântăreţi

merg pe drum bine tras şi cresc slujitori vrednici pentru altarele străbune şi pentru stranele bătrâneşti. Celei din urmă i s'a dat o nouă organizare, ca să stea la pas cu vremea şi cu alte instituţii similare.

Opera samariteană

a Bisericii s'a întins asupra multora şi cu deosebire asupra Moldovenilor loviţi de secetă neîndurătoare. La chemarea I. P. S. Mitropolit *Nicolae* s'au colectat 10 vagoane de cereale şi mari sume de bani, cari au fost îndreptate spre cei năpăstuiţi. La acelaş glas, Românii din America au strâns ajutoare, pe care, fără a le însoţi de vreo condiţie oarecare, le-au trimis la noi.

Cu toate, multe lipsuri au fost împlinite, multă foame alungată multe lacrimi şterse!

Raportul secţiei culturale,

cetit de C. preot Prof. *Dr. Liviu Stan*, a conturat desfăşurarea operei sociale a Bisericii, grija ei pentru sănătatea omului prin cooperativa »*Sănătatea Neamului*», organizarea Căminului «Oastea Domnului», propaganda culturală prin Biserică, activitatea şcoalelor confesionale, mersul catehizaţiei, scrisul teologic şi presa bisericească, etc.

Filantropia organizată

trebue să devie o realitate şi în ţara noastră, prin contribuţia Bisericii, a arătat I. P. P. S. Mitropolit *Nicolae* la acest raport. Ea trebue să-i cuprindă mai ales pe cerşetorii de tot felul, a precizat şi dl deputat *I. Armean*.

Casele Culturale

rămân o mândrie a Bisericii şi organizarea lor înaintează cu paşi viguroşi. Prin ele, cultura poporului îşi durează progresul ei cel mai propriu.

Raportul secţiei economice,

cetit de dl deputat *Silviu Olariu* (Ilia), a zugrăvit activitatea Arhiepiscopiei întru cele materiale şi grija *I. P. S. Mitropolit Nicolae* pentru înzestrarea instituţiunilor noastre cu ceea ce le este mai trebuitor întru existenţa lor spre folosul şi lumînarea multora. Dar a tâlcuit şi jertfelnicia nenumăraţilor credincioşi mai săraci şi mai cu dare de mână, jertfelnicie nedesmintită nici chiar de strâmtorarea vremilor prin care au trecut în anii din urmă.

Printre donatorii de seamă

se înscriu: Ministerul Cultelor, Atelierele C. F. R. din Simeria, Societatea auriferă «Mica», mereu darnicul deputat *C. Bursan*, cunoscutul *Dr. A. Vlad*, *Dr. V. Popovici* (Haţeg), muncitori cu braţele şi cu mintea, ţărani anonimi dar vrednici.

Dărnicia tuturor înseamnă jertfelnicie în folosul şi mai multora şi mulţămirea cea mai de preţ o vor afla, toţi, în străfundul conştiinţei lor creştineşti.

Fundaţiunea „Lapedatu"

dela Sibiu şi-a rotunjit chipul şi nu va mai trece mult până când să i adăpostească la sine pe intelectualii ajunşi în pragul bătrâneţelor. Acolo, truditorii cu mintea şi condeiul îşi vor găsi adăpost şi linişte şi vor binecuvânta gândul din care a răsărit casa ocrotitoare a unor bătrâneţe liniştite şi senine.

Un veac

se împlineşte, anul viitor, dela hirotonirea întru arhiereu a nemuritorului Şaguna. Un veac se rotunjeşte tot atunci dela marea adunare din Câmpia Libertăţii, al cărei preşedinte Şaguna a fost. Evenimentele acestea trebuiau scoase în lumină, ca să fie prăznuite după cuviinţă. Şi au fost aduse în memoria tuturor printr'o comunicare specială a *I. P. Sf. Mitropolit Nicolae*. Ne pregătim sufleteşte pentru primirea lor. Le aşteptăm sosirea cu bucuria celor cari au moştenit darul lor.

De încheiere,

I. P Sf. Mitropolit Nicolae a spus, între altele:

Făcând o reprivire asupra lucrărilor Adunării Eparhiale din această sesiune constat cu satisfacţie că Adunarea a fost mulţumită cu rapoartele prezentate şi că în genere viaţa noastră bisericească se găseşte în ordine şi continuu progres.

Mulţumesc din toată inima pentru ajutorul ce ne-aţi dat în această sesiune şi Vă asigur că ne dăm toate silinţele, ca să facem faţă tuturor greutăţilor. Doresc să fiţi purtători de cuvânt ai intereselor noastre bisericeşti.

Adunarea eparhială dela Arad

Duminecă, 31 August a. c., au avut loc lucrările Adunării Eparhiale a Episcopiei Aradului.

După slujirea sf. Liturghii şi a chemării Sf. Duh, P. S. Sa Episcopul *Andrei* a deschis şedinţa primă printr'o cuvântare plasată în plină actualitate, spunând între altele: *„Biserica nu este instituţia bocirii ci a biruinţei vremurilor. Simbolul ei este Crucea, care prin suferinţi ne trece la biruinţă"*. Urmează apelul nominal al membrilor şi alcătuirea comisiunilor.

A doua şedinţă s'a ţinut în aceeaşi zi, începând cu ora 4 p. m. In cadrul citirii rapoartelor comisiunilor, s'au luat între altele următoarele hotărîri:

1. Dela 1 Oct. 1947 preoţii nou numiţi sau transferaţi la o nouă parohie, vor beneficia numai de 16 jug. din sesiunea parohială de calitate bună, iar plusul peste 16 jug. va trece la fondul preoţesc, pentru retribuirea preoţilor fără sesiuni parohiale. Preoţii pensionaţi în vederea comprimării cheltuelilor bugetare, cari rămân în funcţiune la parohii şi după 1 Oct. 1947, se asimilează preoţilor nou numiţi.

2. Menţinerea cu orice sacrificii a fiinţării Academiei teologice.

Terminându-se ordinea de zi, P. S. Episcop *Andrei* încheie lucrările printr'o scurtă cuvântare. In numele deputaţilor eparhiali, dl deputat Dr. Cornel Iancu mulţumeşte P. S. Sale pentru iscusinţa cu care a condus desbaterile şi-l asigură de întreg devotamentul membrilor Adunării.

C. S.

15 August

Hramul mânăstirii dela Sâmbăta de sus

= Prasnicul Adormirii Născătoarei de Dumnezeu este o zi de cucernică reculegere duhovnicească pentru fiii dreptcredincioasei noastre naţii dar mai ales pentru aceia dintre ei cari se ştiu strâns legaţi cu sufletul lor de viaţa religioasă a ctitoriei voevodale dela Sâmbăta de sus. Şi aceasta, pentru motivul că la Sf. Marie Mare, mânăstirea „boierului vechiu şi Domnului creştin" îşi serbează hramul. Atunci, mulţime de credincioşi din toate laturile pământului românesc sârguiesc spre oaza de lumină, de trăire intensă şi de înduhovnicire dela Sâmbăta de sus.

An de an, cu prilejul arătat mai sus, prasnicul mânăstirii îşi îmbogăţeşte nimbul cu prezenţa activă a I. P. Sf. Mitropolit *Nicolae*. Aşa s'au petrecut lucrurile şi în acest an.

Inalt Prea Sfinţitul Mitropolit a ţinut să fie prezent la prasnic şi, înconjurat de preoţii veniţi acolo, într'o atmosferă de negrăită cucernicie, a slujit sf. Liturghie. După aceea, obştea credincioşilor adunaţi la mânăstire a ascultat cu luare aminte cuvântarea grea de învăţătură a I. P. S. Sale.

Ca un semn deosebit, trebuie arătată împrejurarea că, după I. P. Sf. Mitropolit, rând pe rând au ridicat cuvânt de învăţătură toţi monahii mânăstirii şi au aşezat astfel piatră de temelie duhovnicească neclătită în sufletul atâtor creştini dornici de lumina lui Hristos

Anul acesta, prasnicul dela 15 August a adus mânăstirii o nouă bucurie şi anume prin faptul că păr. diacon *Dr. Nicolae Mladin*, prof. la Academia teologică „Andreiană", a fost întrodus în monahism de către I. P. S. Mitropolit *Nicolae*. Astfel, soborul călugărilor cărturari de acolo a crescut la număr, dar s'a îmbogăţit mai ales prin câştigarea la sine a unui suflet ales, plin de evlavie, de cuviosie şi de adevărată ştiinţă teologică.

Din partea Adunării

a răspuns dl deputat *C. Bursan*, exprimând prinos de recunoştinţă I. P. S. Mitropolit şi P. V. Consiliu arhiepiscopesc pentru opera înfăptuită şi pentru păstrarea neştirbită a tradiţiilor Bisericii noastre.

Sesiunea s'a închis,

iar cei ce au luat parte la desbaterile ei, păstrează şi acum amintirea unor clipe de înaltă desfătare duhovnicească şi nădejdea de mai bine a prins temei în conştiinţa lor. Este o nădejde care nu poate rămâne fără roade.

D. CĂLUGĂR

Nr. 9296/1947.

Comunicat

Către toate oficiile protopopeşti şi parohiale din Arhiepiscopia ortodoxă română de Alba-Iulia şi Sibiu

In urma reformei monetare care a dus la stabilizarea Leului, publicaţiile noastre periodice «*Telegraful Român*», «*Revista Teologică*» şi «*Lumina Satelor*» (cu suplimentul «Oastea Domnului»), şi au stabilit noile abonamente în conformitate cu costul actual al tipăririi lor.

Indrumăm Oficiile protopopeşti şi parohiale **să procedeze fără întârziere,** prin epitropiile respective, **la achitarea abonamentelor** (resp.: a diferenţelor de abonament) **pe anul în curs.**

Tipografia noastră arhidiecezană are greutăţile ei. Lipsită fiind de numerar, ea nu poate lucra pe credit.

Este datoria fiecărui membru al clerului să înţeleagă situaţia grea a acestor publicaţii şi să dea o mână de ajutor în scopul asigurării apariţiei lor regulate.

Sibiu, la 9 Septemvrie 1947.

Consiliul Arhiepiscopesc

Noul abonament la „TELEGRAFUL ROMAN“

parohii clasa I	*Lei 500*
„ „ *II*	„ *400*
„ „ *III*	„ *300*
particulari	„ *500*
autorităţi şi străinătate	„ *800*
abonamente de sprijin	„ *800*
America 10 Dolari	

Taxele de publicare a concurselor:

protopopi	*Lei 1000*
parohii clasa I	„ *500*
„ „ *II*	„ *400*
„ „ *III*	„ *300*
cântăreţi bisericeşti	„ *300*
Costul inserţiunilor un cm² . .	*Lei 8*

plus timbrele legale de 20% la mie.

Parohiile cari au achitat abonamentul pe tot anul, cu preţul vechiu, li se va bonifica diferenţa în anul viitor.

Administraţia „TELEGRAFULUI ROMÂN“

Către abonaţii „Revistei Teologice“

Facem cunoscut abonaţilor „Revistei Teologice“ că diferenţa *de abonament pe anul în curs a fost fixată la suma de* **260 Lei stabilizaţi** *(pentru parohiile de cl. I; 250 Lei st. pt. parohiile de cl. II; 240 Lei st. pentru parohiile de cl. III).*

Abonaţii cari sunt în restanţă cu plata abonamentului pe anul întreg, vor trimite suma de 450 Lei st.

Administraţia REVISTA TEOLOGICĂ

Nr. 9179/1847 Şcol.

Concurs

Pentru suplinirea catedrelor de Religie dela Liceul teoretic ort. rom. de băeţi „A. Iancu“ din Brad şi dela Şcoalele secundare confesionale de băeţi din Blaj, se publică concurs cu termin de 15 zile dela întâia publicare în Telegraful Român.

Dela candidaţi se cere să întrunească condiţiile prevăzute în art. 10 şi 12 din legea Nr. 2799/1929.

Cererile însoţite de acte, se vor înainta Consiliului arhiepiscopesc ort. român din Sibiu.

Sibiu, din şedinţa secţiei culturale, ţinută la 9 Septemvrie 1947.

Consiliul arhiepiscopesc

Sprijiniţi cu drag
TELEGRAFUL ROMÂN

Nr. 7551/1947.

Notificare oficială

In Academia teologică „Andreiană“ din Sibiu, se pot înscrie absolvenţii cu diplomă ai Seminariilor teologice, precum şi absolvenţii liceelor teoretice cu bacalaureat.

Cererile de primire pentru anul academic 1947/48 în Academia teologică «Andreiană» se vor adresa Consiliului Arhiepiscopesc din Sibiu până la 29 Septemvrie 1947, însoţite de următoarele documente în original:

1. Extras de botez;
2. Extras de naştere;
3. Diploma de bacalaureat seminarial sau liceal;
4. Dovadă de purtare dela oficiul parohial local.

Toţi studenţii sunt obligaţi a locui în internatul Academiei.

Inscrierile la Academie se vor face în zilele de 29 Septemvrie—4 Octomvrie 1947; în 9—11 Octomvrie studenţii se vor mărturisi şi cumineca. Intre 6—11 Octomvrie se vor ţinea şi examenele sesiunii de toamnă, diferenţă, anuale şi licenţă.

Deschiderea solemnă a anului academic se va face Duminecă în 12 Octomvrie 1947, iar începerea cursurilor Luni în 13 Octomvrie, ora 8 dimineaţa.

Studenţii cari nu se vor prezenta la timp la înscriere, vor fi consideraţi retraşi din Academie. Studenţii vor trimite îndată prin mandat poştal un acont de 300 Lei oficiului de Cassă, iar taxele de înscriere şi Internat se vor comunica în cursul lunei Septemvrie.

Cei primiţi în Internat vor mai aduce următoarele alimente în natură din care vor depune la înscriere 1/2 parte, iar restul la Crăciun:

130 kgr. făină de grâu, cernută
6 „ grăsime de porc topită
160 „ cartofi cal. I.
18 „ ceapă „ „
140 bucăţi ouă.
5 kgr. unt de lemn rafinat
15 kgr. cucuruz boabe (un ddl)
5 „ brânză curată de oaie
20 „ fasole albă
3 „ prune uscate
1 „ săpun de rufe
4 „ slănină afumată
1 buc. ştergar de vase

Alimentele necorespunzătoare se refuză.

Inscrierea se face la Rectoratul Academiei, dupăce studenţii vor dovedi cu chitanţe, că au achitat rata I din taxa de întreţinere şi au depus la Internat 1/2 parte din cota de alimente. Tot la înscriere studenţii anului I din Arhiepiscopie sunt obligaţi să prezinte o declaraţie subscrisă şi de părinţi ori tutori, la oficiul parohial, în care se obligă, că după absolvirea cursurilor teologice vor intra şi vor servi cel puţin 5 ani în clerul Arhiepiscopiei, — în caz contrar, vor restitui ajutoarele de cari vor fi beneficiat în Academie. Studenţii din alte eparhii sunt obligaţi să achite un adaos de 200 Lei peste taxa de întreţinere în internatul Academiei, drept cheltueli cari nu pot fi acoperite din fondul Arhiepiscopiei de Sibiu.

Cei primiţi în Academia teologică (an I sau in alţi ani veniţi din altă parte) vor fi supuşi înainte de înmatricolare, unei vizite medicale şi analize. Tinerii anului I vor trece şi un examen de aptitudini muzicale, cu caracter eliminatoriu.

Fiecare student va aduce cu sine îmbrăcămintea necesară, precum şi hainele de pat cu schimburile de trebuinţă, pentru spălatul cărora se vor îngriji singuri. Deasemenea vor aduce toţi câte o *saltea pentru paie.*

Părinţii protopopi, preoţii şi profesorii de religie sunt invitaţi a sfătui pe tinerii buni, ieşiţi din şcolile secundare, ca să îmbrăţişeze chemarea preoţească. *Vor atrage în special atenţiunea asupra faptului că tinerii lipsiţi de mijloace şi merituoşi vor beneficia de burse cari se vor distribui numai în semestrul II.*

Absolvenţilor Academiei teologice „Andreiane» li se acordă titlul de licenţiat în teologie.

Preoţia a fost slujba cea mai de cinste şi mai iubită în trecutul neamului nostru, deschizând larg teren de muncă pentru binele poporului. Ea este şi astăzi chemarea care dă cele mai înalte rosturi pentru viaţa unui om. Pentru omul de studiu, teologia deschide cele mai vaste şi mai atrăgătoare perspective cu problemele ei vitale, cu realităţile cele mai esenţiale, spre care se îndreaptă preocuparea omului. Pentru omul de acţiune, care vrea să joace rol important în direcţionarea vieţii neamului şi a societăţii, preoţia oferă marile ei posibilităţi şi necesităţi misionare cu cuvântul şi cu fapta.

Nu există azi nici o misiune mai nobilă căreia să-şi închine omul viaţa, ca preoţia şi studiul teologic.

Sibiu, din şedinţa secţiei bisericeşti a Consiliului arhiepiscopesc, ţinută la 9 Septemvrie 1947.

Consiliul Arhiepiscopesc

Sfinţirea bisericii din DAIA, protop. Sighişoara

Duminecă, 24 August c., I. P. Sf. Mitropolit **Nicolae** *a săvârşit cu impunătoare solemnitate sfinţirea nouei biserici din Daia, clădită şi împodobită din contribuţia jertfitoare a credincioşilor din această parohie.*

Plecat din Sibiu în după amiaza zilei de Sâmbătă 23 Aug., I. P. Sf. Mitropolit, însoţit de păr. cons. **I. Grovu** *şi de păr. arhid.* **I. Circov**, *a poposit pe înserate în măreaţa catedrală din Sighişoara, sfinţită de Inaltul Ierarh tocmai acum zece ani. In sunetul armonios al clopotelor şi al irmosului „Cuvine-se cu adevărat“, a fost primit în uşile catedralei de preoţii din Sighişoara, îmbrăcaţi în odăjdii, în frunte cu protopopul* **Em. Stoica**, *care a prezentat sf. Evanghelie şi sf. Cruce. In spaţioasa biserică arhiplină de credincioşi intelectuali şi ţărani şi splendid luminată, s'a slujit un scurt Te-Deum, la care a dat răspunsurile, minunat, corul catedralei condus de dl insp. şcolar* **L. Herlea** *La urmă prot. E. Stoica a rostit un cuvânt de bineventare, în care a arătat că în cei 10 ani de sbucium şi frământare singură biserica, sfinţită cu binecuvântata dreaptă a I. P. S. Sale, ne-a fost unic liman de scăpare şi a cerut binecuvântarea arhierească.*

I. P. Sf. Mitropolit, vădit impresionat de aspectul feeric al catedralei, într'o măiastră alocuţiune a arătat că sufletul este cea mai scumpă comoară a fiinţei umane şi pentru păstrarea acestui suflet credinţa propagată de Biserică este o armă nebiruită.

A împărtăşit tuturor binecuvântarea arhierească.

I-au fost prezentaţi capii autorităţilor locale şi ai diferitelor instituţiuni din oraş şi a fost însoţit la ieşire cu cântarea: „Pe Stăpânul şi Arhiereul nostru Nicolae, Doamne păzeşte-l, întru mulţi ani“.

A doua zi, Duminecă dimineaţa, însoţit de prefectul judeţului dl **R. Robu** *şi urmat de protopop, preoţi şi fruntaşi din Sighişoara în două maşini puse la dispoziţie de dl prefect, I. P. S. Sa a trecut prin satele Şaeş şi Apold, ale căror case erau împodobite cu drapele şi covoare şi aclamat de mulţime de credincioşi înşiruiţi dealungul drumului a ajuns în hotarul comunei Daia, de unde înconjurat de un banderiu de călăreţi şi-a făcut intrarea triumfală pe sub două porţi în parohia Daia; în faţa bisericii a fost întâmpinat de 20 de preoţi îmbrăcaţi în odăjdii, de autorităţile locale şi de mulţime multă de popor din Daia şi din satele învecinate.*

După cuvântările de bun sosit rostite de preotul locului **D. Ciulei**, *de preotul evanghelic şi de primarul satului, care a ieşit înaintea Ierarhului nostru cu pâne şi sare, I. P. S. Sa a răspuns tuturor dând -le arhiereasca binecuvântare.*

Apoi a purces la însuşi actul sfinţirii.

A făcut înconjurarea bisericii cu preoţii şi poporul, cu cele 4 stări, cu cetirea evangheliilor şi a rugăciunilor prescrise, ascultate cu evlavie de credincioşi, cu ungerea cu sf. Mir a bisericii şi cu emoţionanta întreită strigare: „Deschideţi voi boeri porţile voastre, deschideţi-vă porţile veşnice şi va intra Împăratul măririi“...

S'au deschis uşile bisericii şi s'a slujit sfinţirea apei, iar I. P. Sf. a stropit cu apă sfinţită altarul, iconostasul, tetrapodul şi toată biserica. Imbrăcat apoi în strălucitele odăjdii arhiereşti, a aşezat în sf. prestol moaştele şi hrisovul nouei biserici semnat de toţi fruntaşii prezenţi.

S'a început după aceea slujirea sf. Liturghii arhiereşti, ne mai văzută până acum de poporul de pe aici, care privea cu admiraţie şi extaz tabloul măreţ pe care-l înfăţişa arhiereul cu mitra pe cap în mijlocul soborului de 20 de preoţi şi asculta cu nesaţiu mişcătoarele rugăciuni ale sf. Liturghii. Răspunsurile au fost date de corul tineretului local instruit şi condus de studentul în teologie **Niculescu**.

După terminarea sf. Liturghii, I. P. S. Mitropolit a rostit un pătrunzător cuvânt de învăţătură pentru poporul adunat. Mânecând dela cuvântul Mântuitorului spus Martei: „Dar un lucru trebueşte“, a arătat cu mai multe pilde scoase din viaţa dela ţară, cum noi oamenii suntem călători pe drumul acestei vieţi şi trebue să ne cunoaştem şi ţinta călătoriei şi calea pe care să mergem. Ţinta noastră trece din viaţa aceasta în cealaltă, este cerul, este mântuirea sufletului şi drumul cel mai nimerit pentru a ajunge la această ţintă este de a împlini voia Domnului, pe care ne o arată Biserica cu învăţăturile ei, cu slujbele ei, cu tainele ei. S'o iubim deci, s'o cercetăm şi s'o ascultăm.

A dat apoi sfaturi părinteşti de a trăi în pace şi în dragoste cu toţi oamenii, indiferent de credinţele lor, de limba lor. Să fie ascultători faţă de guvernul ţării şi de diregătorii ei; să-şi îndrăiască viaţa în muncă pricepută şi necurmată, în cumpătare şi cruţare şi cu încredere şi nădejde în viitor.

La urmă a împărtăşit binecuvântarea arhierească peste toţi locuitorii comunei şi peste familiile lor, peste casele şi gospodăriile lor, şi câmpurile lor.

Poporul sorbea cu sete apa cea vie a învăţăturilor împărtăşite cu graiu dulce şi pe înţelesul tuturor.

De încheere, I. P. Sf. aduce la cunoştinţa tuturor, că pentru hărnicia şi priceperea cu care au muncit la ridicarea noului locaş de închinare, pentru vrednicia şi evlavia lor a dat binecuvântare de a purta brâu roşu ambilor preoţi locali, bătrânului preot **I. Herţioaga** *şi tinărului preot* **Dumitru Ciulei,** *precum şi preotului din Şoard* **Ioan Dan**.

S'a servit apoi oaspeţilor în casa culturală o masă, la care I. P. Sf. Mitropolit a toastat pentru M. S. Regele, păr. cons. **I. Grovu** *pentru Guvernul Ţării şi reprezentantul său dl* **R. Robu,** *dl prefect pentru I. P. S. Sa, notarul local* **N. Urdea** *şi directorul şcolar* **V. Langa** *pentru o armonioasă colaborare între biserică, şcoală şi primărie.*

Tuturora le-a mulţumit emoţionat păr. **Ciulei**, *care-şi vede astăzi silinţele sale şi ale poporului încununate de o frumoasă izbândă, iar octogenarul preot* **I. Herţioaga**

cu lacrimi în ochi a cerut I. P. Sf. deslegare, ca şi bătrânul Simeon, pentru a se duce la odihnă...

Induioşaţi până la lacrămi de această scenă, dar înseninaţi de măreţia actului săvârşit şi de bogăţia învăţămintelor primite ne-am împrăştiat pe la casele noastre convinşi că am luat parte la aşezarea unui bastion puternic al credinţei în Dumnezeu şi la îmbogăţirea unui nesecat izvor de întărire şi curăţire sufletească.

Cerul, care încă de dimineaţă se învesmântase cu un gros covor de nori cuminţi şi miloşi, ne-a străjuit toată vremea, numai la urmă, înduioşat şi el, a cernut o bură fină de picuri trecători, pentru ca spre seară să-şi împrăştie norii şi să-şi arate seninul ţintuit cu stele liniştitoare şi împodobit cu luna gânditoare şi somnoroasă.

Corespondent

Nr. 7634/1947

Notificare oficială

despre primirea în Şcoala de cântăreţi bisericeşti „Dimitrie Cunţan" din Sibiu

Şcoala ortodoxă română de cântăreţi bisericeşti „DIMITRIE CUNŢAN" din Sibiu, întemeiată în anul 1927, sub grija Arhiepiscopiei ortodoxe române de Alba-Iulia şi Sibiu, are menirea să crească, pe seama sfintei noastre Biserici, cântăreţi pricepuţi, conducători de coruri sătesti şi credincioşi luminaţi.

In afară de cântarea bisericească, elevii acestei şcoli primesc o educaţie religioasă-morală cât mai îngrijită şi au prilej să se iniţieze şi în câte o deprindere practică folositoare pentru toată viaţa lor. Programa şcoalei prevede cursuri de albinărit, pomărit, legumărie, agricultură raţională, etc.

Cu începerea noului an şcolar, Şcoala de cântăreţi bisericeşti di Sibiu se recomandă din nou celor mai aleşi fii ai dreptcredinciosului nostru popor şi cu deosebire acelora dintre ei, cari urmăresc să-şi creeze o carieră liniştită, o viaţă frumoasă şi pusă în slujba preamăririi lui Dumnezeu prin cântarea bisericească.

Tinerii, cari doresc să fie primiţi în această şcoală pentru anul şcolar 1947/48, îşi vor înainta cererile, până la 25 Sept. 1947, pe adresa: *„Direcţiunii Şcoalei de cântăreţi bisericeşti „D. Cunţan" în Sibiu"*, însoţindu-le de următoarele acte:

1. Carte de botez,
2. Certificat de naştere,
3. Certificat şcolar (cel puţin patru clase primare),
4. Certificat de bună purtare dela parohul local,
5. Certificat medical, dovedind că solicitantul nu sufere de boli contagioase şi nu are defecte corporale.

In această şcoală se primesc numai fii ai Bisericii noastre având vârsta de 15 ani împliniţi. Examenele de admitere şi cele de corigenţă sunt rânduite astfel: Joi 25 Septemvrie, examenele de corigenţă la cursul II; Vineri 26 Sept., examenele de corigenţă la cursul I-iu; Sâmbătă 27 Sept. examenul de admitere, iar Luni 29 Sept., începerea cursurilor.

Elevii primiţi vor aduce cu sine: două schimburi, haine de pat (saltea, pătură sau plapomă, perină, două rânduri de cearciafuri), două ştergare, etc., cuţit, furculiţă, lingură şi o ceaşcă pentru ceai. Tacâmurile trec în proprietatea şcoalei. Fiecare elev va aduce cu sine şi o pereche de pantofi simpli de casă, spre a-şi cruţa încălţămintea

Uniforma şcoalei este costumul naţional românesc.

Taxele de întreţinere pentru anul întreg se vor comunica din timp. Până atunci, toţi elevii vor trimite un acont de Lei 500, care va fi ulterior calculat în rata întâia a acestor taxe.

Pentru întreţinerea în internatul şcoalei, elevii vor preda economutului; 125 kg. făină de grâu cernută, 120 kg. cartofi, 5 kg. untură de porc topiiă, 2 kg. ulei comestibil, 4 kg. brânză de oaie, 10 kg. fasole uscată, 10 kg. ceapă, 60 ouă, 2 kg. săpun, 1 buc. ştergar de vase de 60 cm. lungime.

Din 125 kgr. făină de grâu, 25 pot fi înlocuite cu 40 kgr. făină de porumb.

Fiecare elev va mai achita la înscriere următoarele taxe: Lei 500 pentru baie, Lei 300 pentru spălat, Lei 400 pentru strică ciuni, Lei 300 pentru bibliotecă. Total: 1500 Lei. *Atragem atenţia tuturor elevilor că nu vor putea fi primiţi în internatul şcoalei înainte de a face dovada achitării integrale a taxelor în bani şi cel puţin a unei jumătăţi din alimente.*

Având în vedere împrejurările vieţii de azi, Direcţiunea şcoalei îşi rezervă dreptul de a mări sau micşora taxele de întreţinere după cum vor fi preţurile pieţii.

Cursurile durează *trei* ani de teorie şi *un* an de practică.

După absolvirea şcoalei se eliberează Diploma de cântăreţ bisericesc. Pe baza acestei diplome cântăreţii bisericeşti vor fi retribuiţi din bugetul Statului cu un salar lunar fix. Această măsură s'a pus în aplicare încă din 1 Aprilie 1937 şi astăzi sunt retribuiţi lunar aproape toţi absolvenţii şcoalei. Pe lângă aceasta, cântăreţii vor avea uzufructul sesiunii cantorale, obţinută din reforma agrară.

Onorata Preoţime e poftită a ceti această Notificare credincioşilor noştri în sfânta biserică în trei Dumineci consecutive şi a îndemna părinţii să-şi trimită fii buni la Şcoala de cântăreţi bisericeşti.

Totodată mai dispunem Oficiilor parohiale spre ştire şi strictă conformare următoarele:

a) Parohiile care angajează absolvenţi ai Şcoalei de cântăreţi din Sibiu, până la introducerea acestora în statele de salarizare, să le asigure din casieria parohială un salar lunar potrivit, conform hotărîrii Adunării eparhiale din 1933 emisă de Noi cu Nr. 6621/933.

b) Cântăreţii cu diplomă dela Şcoala de cântăreţi din Sibiu să fie angajaţi pe lângă cei bătrâni *calificaţi* din parohiile noastre, Consiliul parohial având obligaţia să le asigure jumătate din uzufructul sesiunii cantorale.

c) Cântăreţii cu diplomă dela Şcoala de cântăreţi angajaţi în parohii cu cântăreţi necalificaţi, să se bucure de dreptul de a ocupa strana dreaptă, având Consiliul parohial îndatorirea a le asigura două treimi din sesiunea cantorală şi din toate venitele cantorale.

Posturile de cântăreţi bisericeşti devenite vacante nu se vor mai putea întregi decât cu absolvenţi ai Şcoalei de cântăreţi.

Parohiile noastre, care dispun de mijloace materiale, întrucât vor avea tineri săraci dar dornici de a ajunge cântăreţi bisericeşti, sunt poftite a vota pe seama acestora taxele de întreţinere la şcoală.

Cunoscând că Biserica are lipsă de fii treji şi luminaţi, care pot fi aflat de minunat pregătiţi pentru misionarismul dumnezeeştilor sale învăţături şi în şcoala noastră de cântăreţi bisericeşti dela Sibiu, apelăm la iubita noastră preoţime şi la bunul nostru popor, să nu nesocotească chemarea de faţă, ci — dimpotrivă, — să facă din ea datoria sufletului cu urechea plecată la inima Neamului.

Sibiu, din şedinţa secţiei bisericeşti dela 11 Iulie 1947.

Consiliul Arhiepiscopesc

Anunţ

P. C. Protopopi şi C. Preoţi cari au avansat costul lucrării „Biserica şi problemele vremii" şi n'au primit până în 20 Septemvrie volumul, sunt rugaţi să ne anunţe pe adresa Rectoratului Academiei teologice.

Programul

serviciilor religioase la Sfânta biserică Catedrală din Sibiu pe luna Septemvrie 1947

1. In fiecare zi dimineaţa la ora 6½ Utrenie şi în continuare *Sfânta Liturghie.* In fiecare seară la ora 6 Vecernie. Vineri seara după Vecernie, *„Acatistul Maicii Domnului".*

2. *In Dumineci şi Sărbători* dimineaţa la ora 8½ Utrenia, în continuare la ora 9½ Sfânta Liturghie. La liturghie cântă „Corul catedralei", sub conducerea profesorului *Gheorghe Şoima.*

5. *Duminecă în 14 Septemvrie 1947, la Înălţarea Sfintei Cruci,* servesc: Prot. Mih. Neagu, prot. Dr. Teodor Bodogae şi prof. Dr. Grigorie T. Marcu; diaconii: Anatolie Scurtu şi Iosif Bolog — Predică: *prof. Dr. Grigorie T. Marcu.*

6. *Duminecă în 21 Septemvrie 1947,* servesc: cons. Ieronim Grovu, Aurel Nanu şi prot. Mihail Neagu; diaconii: Simion Macarie şi Vasile Gârbu. — Predică: *cons. Aurel Nanu.*

7. *Duminecă în 28 Septemvrie 1947,* servesc: Prot. Mihail Neagu, duhov. Nicodim Belea şi dir. Valeriu Popa; diaconii: Anatolie Scurtu şi Iosif Bolog. — Predică: *duhovnicul Nicodim Belea.*

INFORMAŢIUNI

INTERNE:

La catedra de Istorie bisericească dela Academia Teologică din Arad, a fost numit suplinitor P. C. Sa Părintele Gh. Liţiu din Arad-Şega.

La Timişoara a apărut de curând broşura P. C. Sale Părintelui Dr. Victor Vlăduceanu: „Mănăstiri bănăţene", asupra căreia vom reveni.

Deces. In zorii zilei de Luni, 1 Sept. a. c., a încetat din viaţă la Zlatna (j. Alba), Inginerul *Iosif Iancu*, fost inspector general al Minelor şi timp mai îndelungat deputat eparhial al Arhiepiscopiei noastre. Fiu pilduitor de credincios al Bisericii noastre, octogenarul decedat a sprijinit din toate puteriie propăşirea Ortodoxiei în Valea Jiului. A fost înmormântat în 3 Sept. a. c., fiind regretat de toţi cei ce l-au cunoscut. Dumnezeu să-l odihnească cu drepţii!

† **Preoţii** *Adam Basarab* din Romos şi *Iosif Martin* din Recea-Telechiană au adormit în Domnul. Răposaţii erau ajunşi la bătrâneţe adânci şi trăiau ca pensionari. Dumnezeu să-i odihnească în laturea drepţilor!

EXTERNE

La finea lui August c. U.R.S.S. a ratificat tratatul de pace cu România.

In curând Anglia va relua tratativele comerciale cu U.R.S.S.

In urma alegerilor recente, repartiţia mandatelor în Parlamentui ungar e următoarea: Partidul Comunist 100; Partidul Micilor Agrarieni 68; Partidul Social-Democrat 67; Partidul Naţional-Ţărănesc 36; Uniunea Femeilor Creştine 4; Partidul Popular Democrat 60; Partidul Independenţei Ungare 49; Partidul Radical 6; Partidul Democrat Independent 18 şi Partidul Cetăţenesc Democrat 3.

Tratatele de pace cu Italia, România, Ungaria, Bulgaria şi Finlanda vor intra în vigoare înainte de sfârşitul lunii curente.

In toată Rusia s'a sărbătorit zilele acestea împlinirea a 800 de ani dela întemeierea Moscovei.

Nr. 1053/947 (38) 2—3

Concurs

Pentru întregirea parohiei vacante de clasa II-a **Zagon** cu filia **Păpăuţi** din protopopiatul Oituz, se publică concurs cu termin de 30 zile dela prima apariţie în Telegraful Român.

Venitele împreunate cu acest post sunt:

1. — Salar dela stat, conform pregătirii şi încadrării.

2. — Locuinţă în fosta şcoală confesională, parohia luându-şi obligaţiunea de a face reparaţiile necesare pentru a fi locuibilă, până la construirea nouei case parohiale.

3. — Sesiunea parohială în întindere de 12 jug. 406 stj. p. şi grădina de 1 jug. 1365 stj. p. din materă.

4. — Dreptul de folosinţă a pădurii de 5 jug. conform planului de exploatare, parohia neluându-şi angajament asupra exploatării şi transportului.

5. Una jumătate ferdelă de bucate dela fiecare familie (grâu, orz, secară sau porumb) iar văduvele jumătate. Cine nu are bucate, le va răscumpăra la preţul zilei, sau prin muncă în natură.

6. — Venitele stolare obişnuite în parohie.

Indatoriri.

1. — Cel ales va predica în toate Duminecile şi sărbătorile în biserică şi va face catehizaţia la şcoala primară, din materă şi filie.

2. — Va activa statutar în cadrele societăţilor religioase şi culturale din parohie şi filie.

3. — Serviciul divin în materă se va face 2 Dumineci, iar a 3 în filie. De sărbători mari în prima zi, în materă, iar a doua zi în filie.

Cererile de concurs prevăzute cu toate actele reglementare şi autorizaţia de candidare dela P. V. Cons. Arhipiscopesc, se vor înainta în termin la oficiul protopopesc Oituz din Tg. Săcuesc, jud. Treiscaune. Concurenţii se vor prezenta în parohie cu încuviinţarea Oficiului protopopesc, pentru a servi, predica şi face cunoştinţă cu poporul.

Tg.-Săcuesc, 30 Iulie 1947.

Oficiul protopopesc ort. rom. Oituz în înţelegere cu consiliul parohial.

Ioan I. Rafiroiu
adm. prot.

Nr. 7612/1947. (37) 3—3

Concurs

Pentru întregirea postului de paroh la parohia vacantă de cl. III **Silvaşul de jos,** protopopiatul Haţeg, se publică concurs cu termin de 30 zile.

Venite:

1. Salarul dela Stat conform pregătirii teologice şi anilor de serviciu.

2. Sesiune parohială veche 4 jugăre arător, 1½ jugăre păşune şi 9 jugăre pădure, iar sesiune parohială din reforma agrară 6 jug. fânaţ.

3. Adău şi zile de lucru (clacă) benevole, fie în natură, fie în bani prin bunaînţelegere între preot şi popor.

4. Stola uzitată în protopopiat.

Indatoriri:

Catehizaţia în şcoala primară şi predicarea în Dumineci şi sărbători.

Cererile de concurs, însoţite de acte şi de binecuvântarea arhierească de candidare, se vor trimite pe adresa: Oficiul protopopesc ortodox român, Haţeg.

Sibiu, din şedinţa secţiei bisericeşti a Consiliului arhiepiscopesc, ţinută la 11 Iulie 1947.

Consiliul arhiepiscopesc

O metodă „misionară" originală

Ztarul „Tribuna Românească" (Nr. 238 din 30 Aug. c., pg. 2) din capitală, ne-a adus informaţia interesantă că morarul Dumitru Ghitea din com. Periş (jud. Ilfov), conducătorul unei secte ce se încuibase în acea comună, şi-a sporit adepţii credinţei lui în modul următor: vindea cu preţ de specula diferite cantităţi de făină şi de mălai, numai la aceia cari aderau la secta lui. Cum locuitorii comunei Periş au cunoscut şi ei urmările secetei, numitul morar a reuşit să facă numeroase înscrieri. Orice sumă i se oferea pentru 1 kgr. de făină sau mălai, Dumitru Ghitea nu vindea nimic până nu i-se arăta mai întâiu dovada înscrierii şi activării în secta lui.

Dar... într'o bună zi i-s'a înfundat Căci fiinnd prins în flagrant delict: vindea (cu preţ de specula) drept făină de grâu, un amestec de făină de orz şi ovăz, a fost arestat pe loc şi purtat cu placarda de gât.

Cât despre „creştineasca" metodă misionară a pocăitului în chestiune, credem că-i de prisos orice comentar!..

C. preoţi să stea în fruntea mişcării

Oastea Domnului

Redactor responsabil: Preot Dr. CORNELIU SÂRBU

Editura şi tiparul Tipografiei Arhidiecezane. Sibiu

ANUL XCV SIBIU, 28 Septemvrie 1947 Preţul unui ex. Lei 5.— Nr. 33—34

BIBLIOTECA CENTRALĂ ASOCIAŢIUNII SIBIU

Telegraful Român

SIBIU

Onor. Asociaţiunea pentru literatura română şi cultura poporului român
Str. Şaguna 8 Sibiu

Organ naţional-bisericesc. Intemeiat în 1853 de Mitropolitul Andreiu Şaguna

Abonamentul:
Pentru parohii cl. I Lei 500; cl. II Lei 400; cl. III Lei 300. Particulari Lei 500. Autorităţi şi străinătate Lei 800. De sprijin Lei 800. Pentru America 10 Dolari.

Articole şi corespondenţe
se adresează REDACŢIEI Telegraful Român Sibiu strada Mitropoliei Nr. 45. — Articole nepublicate nu se înapoiază. — Scrisori nefrancate se refuză.

Preţul inserţiunilor
un cm.² 2 Lei pentru odată, dacă se publică de mai multe ori se dă rabat corespunzător

Abonamentele şi inserţiunile
se adresează ADMINISTRAŢIEI foii Telegraful Român, Sibiu, strada Mitropoliei Nr. 45

Misiunea şcoalei

La începutul unui nou an şcolar, preocuparea serioasă de rostul şcoalei în viaţa unui popor, trebue să atingă supremul grad de intensitate. Pentrucă de felul în care se răspunde la această cerinţă vitală, atârnă însuşi viitorul respectivului popor.

Problema misiunii şcoalei şi a împlinirii acestei misiuni, e tot atât de veche ca şi aceea a educaţiei şi instrucţiei însăşi, cu care se confundă. In acest domeniu s'a discutat mult şi s'au propus soluţii diferite. Totuşi discuţiile sunt departe de-a fi încheiate. Pentrucă câmpul educaţiei şi al instrucţiei prezintă o aşa complexitate de fapte, încât stărue totdeauna primejdia de-a rătăci. Primejdia provine de-acolo că purtătorii discuţiei trebue să cadă mai întâiu de acord asupra principiilor, lucru pe care îl îngreuiază şi complică mult diversitatea intereselor. Dar de îndată ce au fost elaborate principiile, trebuesc găsite mijloacele sau metodele care să le facă aplicabile. Iar aplicarea metodelor implică în sine ancorarea în înţelegerea vastă şi mereu schimbătoare a vieţii, presupune oameni cari să le aplice în chip consecvent şi crearea unei atmosfere prielnice, precum şi contarea continuă cu realitatea socială respectivă.

Deşi s'au făcut multe greşeli în acest domeniu, sperăm că experienţa amară a trecutului îl va face pe om mai înţelept, precum şi că discuţia este aici încă de mare folos.

Aceasta cu atât mai vârtos, cu cât rolul educaţiei în democraţie este atât de mare, încât îndreptăţeşte afirmaţia, că *soarta democraţiei* — tăria şi curăţenia rânduelilor ei — *atârnă de felul în care ea e pregătită în sufletul copiilor şi tinerilor, prin educaţie.* Pentrucă în democraţie fiecare cetăţean îşi are partea sa de răspundere în guvernarea societăţii, de unde rezultă că fiecare trebue să primească o formaţiune care să-i dea putinţa să facă faţă acestei responsabilităţi, să-i dea o idee justă despre nevoile şi condiţiile de viaţă ale colectivităţii şi să-i asigure calităţile necesare exercitării puterii.

Dacă mai ţinem seamă şi de faptul, că 'n spiritul Ortodoxiei democraţia este înălţată la rangul unei *concepţii de viaţă* ce aşează în centrul preocupărilor ei *personalitatea şi valoarea morală a omului* (Cf. Mitropolitul Nicolae: Biserica şi Viaţa. Sibiu 1947, p. 60), atunci necesitatea educaţiei în democraţie, ca a factorului chemat să formeze în condiţiuni optime o personalitate omenească corespunzătoare, apare şi mai reliefată.

In lumina unei atari concepţii despre democraţie, *rostul primordial al şcoalei este să facă educaţie* şi nu să se piardă exclusiv în instrucţie seacă.

Dar ce este educaţia în spirit cu adevărat democratic? Este un proces interior de armonizare a funcţiunilor sufleteşti şi trupeşti, o creştere dinlăuntru pe baza libertăţii sănătos îndrumate, o sporire a forţelor individului pe linia ţintelor supreme ale societăţii omeneşti. Cu alte cuvinte, educaţia *este acţiunea ce promovează convertirea dinamicei individuale în una socială.*

De unde rezultă că şcoala trebue să fie laboratorul în care să se formeze *personalitateaa activă şi constructivă* a viitorului cetăţean demn de statul democratic în cea mai înaltă accepţiune a cuvântului.

O atare personalitate n'o poate turna şcoala decât prin formarea şi fortificarea sentimentului de: *iubire, pace* şi *responsabilitate*, elemente componente ale esenţei democraţiei; prin *deprinderea virtuţiilor morale şi cetăţeneşti*, cari să fie trăite ca fapte de viaţă în însuşi mediul şcolar. Şcoala de azi trebue să facă din educaţie o operă de înfrumseţare morală şi de înobilare a omului, mijlocind *convertirea insului într'o forţă de înălţare şi de înfrăţire în duh a tuturor oamenilor.*

De aceea, atmosfera ce animă incinta şcoalei de azi, trebue să fie aceea a unei discipline liber consimţite, a iubirii şi a păcii, a bunei dispoziţii, a iniţiativei şi creaţiei, a ajutorului reciproc, a încrederii, a bunei-cuviinţe, a simţului de răspundere, a plăcerii de a purta sarcini, a totalei adeziuni la interesele colective ale grupului. Intreaga fire a celui ce urmează azi şcoala, trebue să fie străbătută de fiorii trăirii laolaltă şi încadrată organic în finalitatea socială.

Numai o astfel de şcoală va fi în stare să ne dea pe cetăţeanul corespunzător adevăratei democraţii, să mijlocească remedierea apatiei şi corupţiei politice ce roade viaţa democraţiei, precum şi să facă apropierea dintre popoare prin educaţie.

Dacă democraţia concepută în felul arătat mai sus, este intim înrudită cu creştinismul, însemnează că *educaţia în spirit democratic nu se poate face decât şi cu concursul Bisericii.* Pentrucă Biserica are la îndemână *învăţătura creştină*, care închide în sâmburele ei concepţia sănătoasă despre viaţă, în stare să îndrumeze educaţia pe căile cele bune şi cu adevărat democratice. Pentrucă ea poate mijloci *harul divin*, puterea în stare să dăltuiască personaliatea omului, caracterul religios-moral, corespunzător înaltelor exigenţe ale democraţiei.

De aceea, Biserica este şi rămâne deplin conştientă de adevărul, că *prezenţa ei în şcoală — ori de ce grad ar fi aceasta — este neapărat necesară* şi în consecinţă are nădejdea că diregătoriile statului îi vor acorda şi de aici înainte preţuirea şi solicitudinea ce i se cuvine.

C. SÂRBU

Rugăciunea

In durere simţim că avem sufletul purificat şi atât de autentic! Avem impresia că putem să-l pipăim chiar! In durere simţim că suntem mai buni. Atunci ne dăm seama că suntem împăcaţi cu Dumnezeu şi simţim cum pluteşte pe deasupra noastră parfum şi miresme de Rusalii. In durere vedem departe .. în tainiţele păcatelor şi ne ridicăm pe aripi de Heruvimi, în preajma luminii celei neapropiate... Dincolo de lumea noastră, ne purtăm pe un tărâm tainic, înmiresmat şi de cântări serafice...

Ruga face parte din această trăire în sferele albastre ale cerului. Ruga este cel mai mare ajutor al vieţii, armă contra diavolului, uitare de atracţiile tinei, urcuş pe aripi de Heruvimi, dispreţ de cele prezente şi apropierea celor viitoare.

Cel ce se roagă, în momentele de transfigurare lăuntrică, priveşte cu atenţie sporită spre a-L vedea pe Cel nevăzut, contemplându-L ca într'o oglindă!

In timpul rugăciunii, sufletul nostru este străin de patimi, plutind pe un tărâm înmiresmat şi de cântări serafice:

„E ceasu'n care se avântă
Pe drum de foc, spre lumea nevăzută..“

S'a zis cu drept cuvânt, că cel ce se roagă este asemenea cu cel răstignit. După cum cel răstignit uită din cauza durerilor, toate cele trecute şi nu se străduieşte decât să scape de pedeapsă şi să treacă în lumea dreptilor, tot astfel şi cel ce se roagă cu ardoare, se desparte de viaţă — deşi trăieşte cu trupul — se poartă cu duhul pe tărâm cu parfum de Rusalii:

„Te caută, o Doamne, al arderilor sbor,
Ard inimile noastre în flăcările lor,
Şi'n stropii calzi de ceară, ce picură pe jos
Sunt lacrămile noastre pe altarul Tău prinos“

Rugăciunea spirituală ce se face de minte în inimă, stă în slujba purificării sufleteşti. Ea este de un nepreţuit folos în lupta minţii şi a trupului cu patimile şi cu ispitele, deoarece ne purifică de tot ce-i potrivnic harului. Este absolut trebuitoare atât începătorilor cât şi celor desăvârşiţi, cu toate că la perfecţiune n'ajung decât puţini.

Rugăciunea este arma sfinţilor, cari cu ajutorul ei au făcut minuni.

Dacă în timpul rugăciunii nu ne purtăm gândurile prin cer şi nu ne dăruim integral „Celui ce face îngerii Săi pară de foc“, ruga noastră este stearpă şi zadarnică.

In para rugăciunii, în totala dăruire spirituală, sufletul se simte beat de fericire în nemijlocita apropiere a lui Dumnezeu, care ne îngădue să ne aruncăm privirile în infinitul Lui.

Rugăciunea trebue să se facă cu gând smerit, cum ne învaţă Mântuitorul în parabola vameşului şi cu stăruinţă ca a văduvei către judecătorul nedrept.

Făcută cu temei, ruga vindecă răni ascunse, dureri nemărturisite şi dorinţi neîmplinite.

„Ruga făcută fără căldura inimii, cu răceală şi cu nepăsare este ca şi focul zugrăvit, fără căldură, ca şi omul mort, fără viaţă, ca şi pasărea fără aripi, nu se ridică spre cer“ (I. P. S. S. Mitr. Nicolae).

Mintea este ochiul sufletului, iar inima altarul pe care se aduce jertfa rugăciunii duhovniceşti, tainică şi fără glas.

Cea mai mare putere a inimii este rugăciunea.

Ingenuncherea este mijlocul de-a cultiva atenţia şi a simţi fericirea rugăciunii.

Postul este un alt mijloc de-a promova rugăciunea, după cum spune Mântuitorul: „Iar soiul acesta de draci nu se poate scoate, decât numai cu post şi rugăciune“ (Mat. 17, 21). Rugăciunea Domnului în grădina Ghetsimani este însoţită de îngenunchere (Mat. 26, 39; Luca 22, 41). Sf. Ştefan în timp ce era ucis cu pietre, se ruga în genunchi (Fapte 7, 60).

Ajutaţi Orfelinatul!

Ne aflăm la vremea când belşugul de roadă al toamnei se întâlneşte cu grijile iernii. De belşug, se bucură numai unii dintre noi. Grijile, sunt ale tuturora. Cade-se, de aceea, ca cei ce au, să vină într'ajutorul celor lipsiţi şi de roada darnică a gliei, şi de banii trebuincioşi pentru cumpărături.

Orfelinatul Bisericii noastre, acum în prag de iarnă, n'are nici alimente şi nici bani. Instituţia aceasta se susţine — după cum ştie oricine — numai din danii. Cu toate greutăţile vremii, isvorul acestor danii n'a secat în sufletul poporului nostru milostiv, pe care I. P. Sf. Mitropolit NICOLAE — prin Circulara nr. 9453, dată la ziua Crucii — îl chiamă încă odată la lucrarea de ajutorare a orfanilor ocrotiţi de Biserica noastră.

O experienţă destul de îndelungată, arată că succesul colectelor şi volumul daniilor atârnă mai ales de râvna cu care preoţii-parohi se angajează în această lucrare de ajutorare a celor în suferinţă.

Procurarea mijloacelor de întreţinere a orfelinatului pe cale de colecte, este fără îndoială o mărturie adânc grăitoare a spiritului de jertfelnicie al poporului nostru, care nu se desminte cu niciun prilej.

..Dar şi un semn al vredniciei pastorale a preoţimii.

Să luăm aminte, deci!

Când fericitul Moise a întârziat 40 de zile şi 40 de nopţi în post şi rugăciune, pe muntele Sinai, a zis Domnul către el: „Am văzut poporul acesta şi iată este tare în cerbicie, lasă-Mă să-i pierd şi să şterg numele lor de sub cer şi te voi face neam mare .. şi a zis Moise: „Nici decum, Doamne! Iartă acestui popor păcatul sau şterge-mă şi pe mine din cartea celor vii„ (Eşire 32, 9—32). Ce mare dragoste! Ce desăvârşire neîntrecută! Servul vorbeşte fără sfială către Domnul, cere iertare pentru mulţime sau se roagă ca şi el însuşi să fie pierdut împreună cu ea.

Prin rugăciune oamenii şi-au curăţit patimile, au păzit poruncile, s'au învrednicit agonisind râvna duhovnicească — au devenit sfinţi, vase ale Duhului Sfânt purtătoare de Dumnezeu.

După conţinut deosebim rugăciuni de laudă, de cerere şi de mulţumire. După înfăţişare avem rugăciuni cântate şi cetite. Vălurile naturii pot fi date deoparte unele după altele, dar tainicul tărâm cu cântări serafice ce ni se desvălue în faţa ochilor duhovniceşti, prin rugăciune, sunt fântâni ţâşnitoare de înţelepciune, limanuri liniştite şi fericite.

Intensitatea rugăciunii ne înalţă în locuri unde ochiul n'a văzut şi la inima omului nu sa ridicat... unde glasurile îngerilor, slăvirile sfinţilor, îndreptarul viu al împărăţiei Lui Dumnezeu, au în ele transfigurarea Taborului pe care noi n'o putem măsura şi exprima decât prin acel profund ataşament isvorât din totala dăruire şi contopire în El.

Preot **Ioan Fulea**

In misiune, cu îngăduință...

Nehotărîrea, desorientarea, dezechilibrul intern şi extern al omului, e tot ceea ce constitue specificul vremurilor post-belice.

Ca în faţa unei case arse sau dărâmate de-un cutremur, omul cu economia, acţiunea socială şi culturală distruse, nu ştie dincotro să se apuce de lucru.

Nu este o mai tristă constatare, însă, şi nu este un paradox mai crud totodată, decât reîntoarcerea ştiinţei împotriva spiritului uman, care echivalează cu o diabolică înverşunare a omului de-a se distruge. Este o constatare a trecutului apropiat, dar ea a rămas în vigoare şi în prezent, cu tendinţe de-a se menţine şi pe viitor. Şi ruinele morale sunt mai mari încă şi mai greu de reparat decât ruinele materiale.

Alături de ruinele acumulate din ultimul şi crâncenul război, datorite unei ştiinţe puse în serviciul răului, se situează un spectacol mai dureros încă: acela al sufletelor moarte, goale de harul divin, suflete omorîte printr'o ştiinţă pusă prea adesea în serviciul nebuniei şi căreia nu i-a fost teamă a răsturna valorile spirituale sau a le tăgădui.

In asemenea situaţii înfricoşetoare, omenirea de totdeauna a simţit şi simte nevoia lăuntrică a unui sprijin providenţial, apelează la altcineva decât la forţele năruite ale celor din jur, care să salveze obştea dela prăbuşire spirituală şi materială. Zorindu-l cu puterea neştirbită a setei de linişte lăuntrică, ea îl aşteaptă cu o halucinantă înfrigurare. Această atmosferă măreaţă de speranţe mesianice trezeşte în om dorul mereu nestins după mai multă religiositate. Omul, în astfel de situaţii critice, doreşte să restabilească raporturi de intime legături cu divin tatea, ştiind că este ultimul şi singurul mijloc care-i poate oferi liniştea dorită. Şi această solicitudine e aşa de mare, încât, fiind setoşi la extrem, se adapă chiar şi din »bălţi« cu apă tulbure, numai şi numai să şi stâmpere setea arzătoare. Această sete de religiozitate, caracteristica oamenilor de după vremuri de răzmeriţe, îşi are o atracţie irezistibilă. Fără să constate, dacă izvorul de unde se adapă nu are cumva legătură cu vreun «canal cu murdării», în felul acesta neputându-se satisface într'adevăr setea solicitată de atmosfera ambiantă, ei se hazardează să se înnorioeze şi 'n «ape tulburi».

Prin urmare, omul setos la extrem cade, vrând nevrând, victima setei.

Şi atunci, rolul nostru de misionari aci e necesar şi se impune: să sărim îndată cu «apă limpede» şi să-i dăm să bea celui însetat. Şi chiar dacă a băut «apă tulbure», apa limpede pe care le o dăm noi, nu va fi de prisos. Din contră, îl va curăţi de noroiul rătăcirilor.

Iar pentru această operă misionară se cere multă înţelegere, vigilenţă, îngăduinţă şi bunăvoinţă. E necesar un tratament ce se cuvine unei victime.

Domnul nostru Iisus Hristos, conştient de aceste fenomene de dezagregare religioasă, spirituală, socială, foarte frecvente, referindu-se la propovăduitorii de doctrine şi credinţe false, semănători de neghină printre grâul curat al dreptei credinţe, îmbietori de apă tulbure, previne ucenicii, credincioşii şi deci şi pe noi, de pacostea acelor care folosindu-se de aceste prilejuri, otrăvesc sufletele credincioşilor, îndeplinind misiunea de profeţi mincinoşi, zicând: «Păziţi vă de prooroci mincinoşi, cari vin la voi îmbrăcaţi în haine de oi, iar pe dinlăuntru sunt lupi răpitori» (Mat. 7, 15).

Păziţi vă de ei fără a-i brusca Staţi, de vor, la vorbă cu ei. Cine ştie dacă nu vei găsi în momentul acela, în sufletul lui, o zare de luminiş şi o dorinţă cât de mică de verificare a credinţei sale. Ingăduitor fiind, abandonând un tratament de ură şi indiferentism, îi poţi readuce pe calea luminoasă a credinţei chiar şi pe cei mai înverşunaţi «profeţi mincinoşi».

Iacă până şi şefii autorizaţi ai semănării discordiei şi ai dezagregării în materie de credinţă, pot fi readuşi la matca dreptei credinţe prin îngăduinţă, cu atât mai mult victimele acestor «prooroci mincinoşi». In cazul acesta se impune o şi mai mare îngăduinţă, căci ei sunt cei «setoşi», şi cu multă mulţumire sufletească vor primi «apa limpede», în locul celei tulburi, pentru ca setea lor justificată să fie pe deplin satisfăcută.

Greşită, nespus de greşită, este metoda acelor fraţi misionari preoţi, cari preconizează şi aplică un tratament riguros, de indiferentism şi de multe ori brutal, apelând după ajutor chiar şi la autorităţi civile, faţă de cei însetaţi cu duhul. Este un fel de a te spăla pe mâini, fără nicio remuşcare de conştiinţă, faţă de înalta datorie pe care o ai ca preot.

Rezultalele metodelor represive se cunosc. Procedând aşa, vom tresălta în ei ambiţia deşartă, ura diavolească, dăm aură şi mai mult încăpăţînării care-i caracterizează. Lucrând cu instinctul subuman din ei şi nu cu cel propriuzis omenesc, rezultatele nu pot fi decât negative, trezindu-ne la un moment dat cu locaşurile sfinte goale. Şi aceasta nu atâta pentrucă ar fi convinşi de credinţa sectară pe care au îmbrăţişat o, ci pur şi simplu pentrucă duhovnicul a avut o atitudine de om certăreţ faţă de vreo asociaţie religioasă rătăcită, a trezit în ei ambiţia deşartă.

Un om condamnat la moarte este compătimit şi oamenii îşi arată un ataşament de dragoste faţă de el. De ce? Nu pentrucă a săvârşit nenumărate crime, jafuri, furturi, ci pentrucă, ori ce s'ar spune, e om, frate de-al nostru. Deci pentrucă e om, este iubit de cei de aproape, iar pentrucă e făcător de rele, e condamnat.

Tot aşa, deşi asemănarea poate nu-i chiar concludentă, îngăduinţa noastră faţă de cei rătăciţi dela Biserică, îşi are justificare ca fiind şi ei oameni. Deci, pentrucă sunt oameni datoria noastră e de a nu i abandona, ci de a-i provoca cu tact omenesc la discuţii cu «vreme şi fără de vreme», iar pentrucă sunt depărtaţi dela dreapta credinţă, să le condamnăm sectarismul prin cuvânt, fără a-i lăsa pe linia moartă a uitării, pierduţi în negura întunerecului.

In acest sens un exemplu tot atât de magistral, îl avem pe Iisus Hristos.

Ştim că Samaria era ţinutul pe care Iudeii îl considerau spurcat, iar pe locuitorii ei nu mai puţin, din cauza amestecului de neamuri şi mai cu seamă a faptului că locuitorii acestei provincii îmbrăţişează cultul lui Garizim, un preot răsvrătit şi alungat din Ierusalim.

Orice bun Israelit socotea de a lui datorie să-i ocoloască pe Samarineni, dispreţuindu-i. Samarinenii erau mai desconsideraţi decât înşişi păgânii, Iudeii preferând să moară de foame sau de sete, decât să primească ceva din mâna unui Samarinean. Nu le puteau ierta amestecul de sânge şi schisma religioasă. In gura unui Iudeu vorba Samarinean era cuvânt de ocară.

Totuşi, în această atmosferă morală, Iisus îşi ia libertatea să străbată Samaria, să steie bucuros de vorbă cu locuitorii acestei provincii, să ceară apă unei femei cu toate riscurile ce puteau decurge din acest fapt.

Nu i mai puţin adevărat că din cauza raporturilor foarte încordate care existau între Iudei şi Samarineni, Iisus fiind Iudeu, şi în calitate de Mesia, urmând a întruchipa spiritul caracteristic al iudaismului, locuitorii dintr'un sat din Samaria refuză să găzduiască pe Iisus şi pe ucenicii Săi. In aşa chip indispune pe apostoli această atitudine duşmănoasă a Samarinenilor, încât fiii lui Zevedeu îi spun Mântuitorului: «Doamne, vrei să poruncim să se pogoare foc din cer, ca să-i mistue, cum a făcut Ilie? (Lc. 9, 54).

Dar Iisus în nemărginita Lui îngăduinţă, nu numai că nu împărtăşeşte indignarea lor, ci îi mustră pe cei doi ucenici favoriţi, pentru cuvintele nesocotite pe care le-au rostit, arătându-le că: «Fiul omului a venit nu ca să piară sufletele oamenilor, ci să le mântuiască» (Lc. 9, 55).

Şi câte exemple de natura aceasta, atât de grăitoare şi pline de tact misionar, nu ne oferă Sf. Scriptură!..

Drept aceea, în misiune cu îngăduinţă..

Preot Avram Petric

Nr. 9511/1947

Comunicat

In legătură cu circulara Nr. 6754/1947 publicată în Telegraful Român Nr. 25—26 comunicăm *noul preţ* al manualelor de religie şi anume: cl. I 35 Lei, clascle II, III, V şi VII 50 Lei, clasa IV 65 Lei, clasa VI 60 Lei exemplarul.

Oficiile protopopeşti, cari au în depozit cărţi de religie nedesocotite, ne vor înainta imediat socoteala pentru cărţile vândute, iar cele nevândute vor fi calculate şi vândute cu preţul nou.

Celelalte dispoziţiuni din circulara de mai sus, vor rămâne în vigoare.

Sibiu, 24 Septemvrie 1947.

Consiliul arhiepiscopesc

FOIŞOARA

O excursie în câmpul pastoraţiei

Suntem într'o Duminecă dimineaţa. Deşi s'a înourat spre ziuă, stărue încă asprimea gerului de astă-noapte. Abia ieşiţi din oraş, răceala ce ne îmbujorează obrajii ne face să visăm o casă primitoare şi călduroasă în satul ce se zăreşte

Pe drum întâlnim destul de des sănii ce duc lemne la oraş. Rugaţi să urnim din loc o sanie proptită în nămeţi, ne luăm îndrăzneala de-a întreba, cum de-şi îngădue în vremea sf. Liturghii asemenea osteneli.

— D'apoi când să le facem acestea, dacă nu azi? Căci în zilele de lucru avem alte nevoi şi necazuri mai mari, — ne răspunde cel cu pricina.

Ce-o fi înţelegând că-i îngăduit şi bine să facă în zilele de lucru şi ce nu în cele de sărbătoare, n'am priceput; dar graba ţăranului şi asprimea gerului ne-a retezat pofta altor întrebări şi lămuriri.

In sat zorul e şi mai mare. Unul îşi duce sania ruptă la lemnar, altul calul la potcovar, iar cinstita cârciumă e plină de par'c'ar fi într'ânsa o adunare cu prezenţă obligatorie.

După destulă căutare, găsim o casă caldă şi curată, în care mai seamănă a Duminecă. La biserică nu putem merge, cum am avut de gând, căci preotul localnic e plecat şi el azi până la oraş

Ne grăbim să ajungem la sf. Liturghie în satul ce urmează desul de aproape. Părăsim mâhniţi cele văzute până acum.

Pe drum ajungem o ceată de ţărani. — Dar unde şi atâţia? — începem noi vorba. Din una din alta, limbile se desleagă şi spovedaniile necazurilor şi durerilor ne năvălesc din ce în ce mai întristător: judecăţi între fraţi, între fii şi părinţi, divorţuri, avorturi, beţii, certuri, bătăi şi altele.

— Din bătaia de mai deunăzi (pentru care facem acum drum la judecată), se sbat doi din ai mei: un cumnat şi un văr al nevestei, — ne povesteşte unul mai vârstnic dintre ei.

Surprinşi oarecum de mirarea noastră, ţin să ne răspundă:

— Apoi să vedeţi Dv. că n'a fost totdeauna aşa în sat la noi. Ce să zicem? Să tot fie 10—15 ani, de când şi satul nostru era sat ca toate satele creştine, cum e alde satul care vine, unde când ne ajunge câte un necaz mai mare şi durerea e la os, alergăm cu nădejde, căci slujbă mai ajutătoare întru nevoi nu-i în jur ca a părintelui Ilarion

— Dar cum, Dv n'aveţi preot în sat? — îi ispitim noi cu vorba.

Ce să zicem? Avem şi nu avem. Pân' a trăit fie iertat părintele bătrân, aveam. Şi avem şi acum, dar ca şi cum nu l-am avea.

Pân' a trăit fie iertat părintele bătrân, toate mergeau altfel. Erau, ce i drept, şi atunci nevoi, dar nu ca cele de acum. Cu anii nu se întâmplau bătăi, hoţii şi judecăţi ce acum se fac în săptămâni.

Aveai o pricină cu cineva, vorbă scurtă şi un drum singur: la părintele, a cărui judecată şi dreptate n'o călca şi n'o întorcea nimeni. Aveai o lipsă, ziceai numai: Dă-mi, părinte!, şi-ţi da. Unde mai pui slujbă şi predică ca ale părintelui? Vorbele părintelui din uşile împărăteşti te pătrundeau ca o săgeată în inimă şi-ţi sunau în urechi ca o trâmbiţă a lui Dumnezeu, pe care o auzeai şi'n miezul nopţii chemându-te la ascultare. Era om şi-odată fie iertat părintele: bun cu cei buni, aspru cei îndărătnici. Şi apoi casă ca a lui! Vorba Scripturii: Cetate deasupra muntelui stând, ca să o vadă toţi şi să fie toţi aşa. Dar... s'a dus fără întoarcere şi-i păcat că n'a avut un fecior să-i moştenească turma şi osteneala vieţii lui.

De-acuma Vă lăsăm cu bine, conaşilor, că noi o luăm pe-aici, că ni-i cărarea mai aproape spre locul unde avem s'ajungem.

Ne-am dus mai departe. In lumina soareiui de amiazi turla bisericii din satul care vine străluceşte ca un deget de argint ridicat din pumnul satului, spre cer. Pe drum nu mai întâlnim pe nimeni. La picioarele Hristosului din capul satului, ard câteva lumânări proaspăt aduse de vreun creştin din sat. In sat e linişte deplină; doar câte un creştin întârziat grăbeşte spre biserică, căci a tocat acum de sf. Liturghie.

Cele văzute au topit ca o adiere caldă gândul rece şi amar la turma din satul rămas în urmă. Răspunsurile corului s'aud din drum Biserica e plină şi-ţi râde sufletul văzând un sat întreg în haină nouă ascultând — cum numai acest neam ştie s'asculte — rânduelile lui Dumnezeu, când are cine şi ştie cum să i-le facă cunoscute.

La predica Evangheliei de azi, îi strălucesc în lacrimi ochii vecinului din dreapta iar din fund s'aud suspinuri dese şi-un hohot de plâns înăbuşit.

Până să iese părintele, după sfârşitul slujbei intrăm în vorbă cu cei mai vârstnici, cari au făcut cerc în jurul nostru. Din vorba lor înţelegem, că nu e aproape nici unul care să nu-şi amintească de-o sminteală, de o greşală, de-un gând necuviincios, pe care predica părintelui să nu le fi îndreptat pe făgaşul cel bun.

— Mai deunăzi — se spovedeşte un creştin din cei de faţă — vine un prieten pela mine şi din una în alta mă roagă să-l întovărăşesc la „o afacere cam rară", zicea el. E drept că afacerea era bănoasă dar şi ruşinoasă mai ales pentru mine, care nu mai umblasem în treburi de felul acesta; dar ispita câştigului era mare şi târguiala cu diavolul începuse în sufletul meu. Şi-i zic prietenului: Treci săptămâna ce vine pela mine, căci mai că mă prind. Trece Luni, trece Marţi şi prietenul meu nu se mai arată. Par'că-mi venia rău de necaz, că nu m'am prins dela început. Miercuri se nimereşte o sărbătoare. Stau în cumpănă: Să merg la biserică sau s'aştept prietenul ce-mi timisese vorbă că'ntr'un ceas o să sosească? Aştept ce aştept şi dacă văd că nu mai vine, plec imediat la biserică. La predică ascult şi n'ascult, căci cu gândul sunt mereu la afacere. Spre sfârşitul predicei trag cu urechea la vorbele părintelui, care sunau cam aşa: Şi ceea ce omul păcătueşte în

Actualitatea lui Iisus

Lumea veacului nostru, în lipsurile şi desorganizarea acestui năprasnic război, căutând numai pânea, care a ajuns să nu mai fie „cea de toate zilele", întrebându-se cu groază ce va mânca astăzi, ce va îmbrăca mâne, s'ar părea că a pierdut orice preocupare spirituală. Grija trupului şi a zilei de mâne pare aşa de accentuată, încât n'ar mai lăsa loc şi timp preocupărilor spirituale. In orice caz mai punând grija sufletului şi probleme spirituale, ar părea ceva anacronic.

Ar părea am zis, pentrucă realitatea nu este tocmai aşa. Fără să negăm sau să micşorăm preocupările materialiste şi egoiste, fără să ascundem fapte care-s pe departe de a fi justificate în veacul 20 al erei creştine, sunt totuşi dovezi de o vădită preocupare spirituală. Cuvântul lui Iisus că „nu numai cu pâne va trăi omul, ci şi cu cuvântul lui Dumnezeu", este mai actual decât oricând. Cronicarul, între alte semne ale veacului, poate încresta pe răboj anumite semne care ne dau certitudinea că oamenii caută pe Iisus şi cuvântul Său.

Oameni care au trecut şi trec prin multe şi grele încercări; oameni care-şi văd idolii, în care se încrezuseră, prăbuşindu-se şi dispărând, oameni care-s martori ai atâtor evenimente şi fapte, care, dacă nu păreau veşnice, în orice caz de durată; le văd acum prăbuşite şi perimate mai înainte de vreme; oamenii aceştia, în mijlocul atâtor nestatornicii omeneşti şi poziţii slabe, încep să se apropie de Cel ce a spus: „Cerul şi pământul vor trece, dar cuvintele mele nu vor trece!"

Dacă socotim satul mai conservativ şi mai legat de Dumnezeu şi de Biserica Lui, această căutare a lumii după Dumnezeu se vede la oraşe, greu încercate. Acolo unde preoţii sunt mai conştiincioşi şi folosesc altarul pentru slujbe atrăgătoare, iar amvonul pentru cuvinte mângăitoare, bisericile sunt pline de credincioşi. Bisericile sunt nişte oaze în sahara atâtor suferinţe şi neajunsuri. In unele oraşe ca: Sibiu, Braşov, Cluj s'au ţinut, de obiceiu în postul Paştilor, cicluri de conferinţe religioase, care au fost urmărite cu interes de un mare număr de intelectuali. Mânăstirile mai ales la unele praznice, sunt centre de reculegere sufletească fiind cercetate de mii de credincioşi dela mari depărtări, cum a fost şi anul acesta pelerinajul de Isvorul Tămăduirii, la mânăstirea Sâmbăta. Această frecvenţă a bisericii şi acest interes de problemele credinţei, arată că Iisus este actual şi e căutat. Cu cât munţii sunt mai înalţi, cu atât văile sunt mai adânci. Suferinţele şi încercările grele trezesc mai puternic conştiinţele, produc sguduiri sufleteşti, convertiri.

Iată un alt fapt. I. P. Sf. Mitropolit Nicolae în pastorala de Crăciun a arătat că numai astătoamnă a sfinţit în Ardeal 12 biserici noui sau renovate. Nu cunosc situaţia din alte eparhii. Cum se explică atunci, când în lumea asta plină de lipsuri, oameni neîndestulaţi dau din puţinul lor pentru refacerea locaşurilor sfinte? Dacă înţelegem aceasta în vreme de belşug, cu atât e mai grăitoare în vreme de lipsă generală. Nici primării, nici percepţii, nici tribunale, nici chiar şcoli, nici o altă instituţie nu e ridicată ca biserica din obolul credincioşilor, la stăruinţa preoţilor. Adaugăm că la apelul Bisericii, credincioşii satelor şi ai oraşelor au răspuns în mod impresionant cu bani, alimente şi alte daruri, pentru săraci, orfani. Jertfa aceasta a credincioşilor nu porneşte decât din credinţa lor în Iisus si din ataşamentul lor faţă de Biserica Lui. Iată semne ce ne dau certitudinea că Iisus este actual şi lucrează în lume, iar lumea îl urmează.

Biserica noastră însă n'are spiritul de propagandă, specific altor biserici. Este şi în duhul Ortodoxiei noastre, de a lucra în smerenia vameşului, iar nu cu afişarea mândră a fariseului. De aceea, ni se pare nedreaptă acuzaţia ce se aduce Bisericii noastre de către unii fii ai ei, fie că fructul din grădina vecinului este mai frumos şi mai gustos, fie din dorinţa de-a o vedea şi mai activă, că „Biserica noastră mută tace, între botezuri, cununii şi pogribanii". Sunt slăbiciuni, dar pe lângă botezuri, cununii şi pogribanii, se munceşte serios în Biserica noastră teoretic şi practic de a actualiza pe Iisus. A spus înaintestătătorul Bisericii noastre odată: „Alţii vorbesc, declamă, acuză, Biserica în mijlocul sărăciei, uitării, atacurilor furioase, tace şi-şi îndeplineşte opera sa zilnică şi liniştită, adesea fără nici un ajutor din afară". Drept este! Of, că nu se iveşte omul care să ne dea ziarul oficial al Ortodoxiei româneşti, în care să se consemne obiectiv toate preocupările şi înfăptuirile Bisericii.

Inchizând această paranteză, mai adaug un fapt, care arată legătura şi dragostea poporului nostru nu numai cu Biserica, ci şi cu slujitorii ei, ceea ce nu-i de mică importanţă. La sfinţirea bisericii sf. Nicolae din Braşov-Schei a fost popor mult în biserică şi în afară. După serviciul divin a ieşit I. P. S. Mitropolit îmbrăcat în odăjdii binecuvântând mulţimea. Era cordon special prin mijlocul bisericii şi era înconjurat şi de un cerc de preoţi, care, mână de mână, apoi umăr de umăr, rezista mulţimii, care dădea un adevărat asalt să sărute Crucea şi mâna Inaltului Ierarh, să primească binecuvântarea sau cel puţin să se atingă de veşmintele sale. La rugămintea repetată a preoţilor, de a face loc şi de a nu se mai îmbulzi spre Inaltul Ierarh, cineva din mulţime spune: „Lăsaţi că e mai bine aşa. Ar fi mai rău când nu s'ar atinge nimeni de dânsul!" Aşa este. Era mai estetic dacă aceşti credincioşi îşi priveau sfioşi şi reci vlădicul, aşa cum priveşte trupa pe general. Preferăm această îmbulzeală a poporului în jurul preotului şi vlădicului. La noi, cum arată istoria şi s'a spus de glasuri autorizate, urmaşii apostolilor n'au format niciodată castă privilegiată şi separată de popor, luptând împotriva lui, ci au frământat aceleaşi nevoi, au fremătat de aceleaşi bucurii, s'au împărtăşit din acelaşi potir.. Privind această scenă îmi aduceam aminte de îmbulzeala mulţimilor în jurul Mântuitorului sau apostolilor, dornice de binecuvântare sau să se atingă de veşmintele lor. Prin ce se deosebea credinţa acestei mulţimi de a secolului primar?

Poporul este legat de credinţă şi de Biserica strămoşească. Cărturarii îl caută pe Iisus, căci El este cel care dă linişte şi mângâiere problemelor vieţii, într'o lume instabilă şi frământată.

Este datoria slujitorilor sf. altar să prindă şi să răspundă acestor chemări ale vremii, ca să nu se spună că numai aiurea se lucrează, iar în Biserica noastră ar fi o „mare indiferentă faţă de problemele de dincolo de bucătărie şi beci". (Vezi art. dlui T. Arghezi: Actualitatea lui Iisus, Adevărul, din 3 Apr. 1947).

Să arătăm că şi la noi se lucrează şi că nu rămânem străini de nici o preocupare la ordinea zilei.

Preot **Gh. C. Diaconu**

Comunicat

pentru studenţii Academiei teologice „Andreiane" din Sibiu

Ca urmare notificării oficiale Nr. 7551 din 1947 publicată în „Telegraful Român" Nr. 31—32 crt., facem cunoscut studenţilor Academiei teologice „Andreiane" din Sibiu, că taxele anuale de înscriere şi întreţinere în Internat pe 1947 – 1948 sunt următoarele: taxă de Internat 8000 lei; didactru 1600 lei.

Din aceste taxe se achită la înscrierea în Internat prima rată de 2000 Lei la Oficiul de cassă consistorial. Afară de această rată, se mai achită integral la Rectorat suma de 250 Lei ca taxă de înscriere şi frecvenţă.

Alimentele în natură sunt cele publicate în Notificarea Oficială, având a fi aduse la înscriere jumătate din ele.

Rectoratul

Nr. 9397/1947

Comunicat

Printr'un raport special al Consiliului nostru arhiepiscopesc, Adunarea Eparhială a Arhiepiscopiei de Alba-Iulia şi Sibiu, a fost încunoştiinţată despre felul în care, clerul şi poporul nostru dreptcredincios a contribuit la sprijinirea operei de ajutorare a orfanilor şi a orfelinatului din Sibiu.

Prin concluzul Nr. 23 al său, Adunarea Eparhială decide:

„Mulţumeşte călduros C. preoţimi şi credincioşilor Bisericii noastre pentru răspunsul dat la apelul ce li s'a făcut în această chestiune".

Am dat publicităţii acest concluz, spre bună ştiinţă.

Sibiu, din şedinţa secţiei bis. dela 22 Septemvrie 1947.

Consiliul Arhiepiscopesc

Părintele Pavel Suciu

din comuna Vărd a fost trecut la starea de pensionar după o muncă de 43 de ani închinată Bisericii. Cine-l cunoaşte pe părintele Pavel ştie că sf. Sa nu-i iubitor de flamuri, dar e bine să se amintească că face parte din generaţia care a luptat lupta cea bună. Urmele laudei sale se văd în comunele Gorneşti şi Deda, unde bisericile, şcolile şi casele parohiale s'au ridicat sub purtarea sa de grijă, ba chiar cu propria contribuţie pecuniară. Frumoase realizări a făcut şi în Vărd.

Contribuţia sa a fost solicitată şi de către administraţia civilă. A fost rând pe rând: preşedintele Camerei Agricole în T. Mureş, v.-preşedintele Consiliului judeţean, a colaborat la „Mureşul" ş. a. Deţine decoraţiile: „Coroana României", în grad de cavaler şi „Răsplata muncii".

Cronicar

miezul nopţii singur în cămara lui, şi aceea Dumnezeu o vede şi o descopere spre ruşinea lui în miezul zilei şi 'n văzul tuturor. M'au săgetat până 'n adânc cuvintele părintelui, spuse par'că numai pentru mine. Şi din clipa-aceea lumea toată să mi-o fi dat prietenul, şi tot n'aşi mai fi primit tovărăşia lui. Când am ajuns acasă, mă aştepta prietenul. dar în zadar. Şi să vedeţi. Curând după aceasta mă întâlnesc cu un frate de-al lui prin târg. Cu scârbă par'că şi cu amărăciune mi-a povestit de fratele lui închis acum, descoperit cu o afacere cam necinstită. Mi-am zis îndată 'n gând: Iată dela ce ruşine şi păcat m'au ferit cuvintele părintelui din sărbătoarea aceea. De atunci rar să nu ştiu pe dinafară cele spuse de părintele la predică.

Şi dacă părintele n'ar fi ieşit chiar atunci din biserică, sunt sigur că multe spovedanii asemănătoare am mai fi ascultat dela cei de faţă.

— Sărutăm dreapta, părinte! zicem noi.

— Fiţi bineveniţi, tinerilor; dar de unde şi ce vânturi vă bat pe la noi? — ne răspunde zâmbind părintele Ilarion.

— Vă vom spune la despărţire, părinte; acum odată ne bucurăm de ceea ce vedem şi auzim.

— După vorbă şi haină păreţi străini şi călători, aşa că binevoiţi a mă 'nsoţi, să vă cunoască şi preoteasa; căci eu m am săturat tot lăudându-i sarmalele

Şi acolo în pridvorul caselor parohiale cu icoane bătrâneşti, cu miros de busuioc şi de tămâie, ne-a povestit părintele, drept şi liniştit, cu câtă răbdare, stăruinţă şi înţelegere a trebuit să plătească rodul celor făptuite până acum în satul acesta.

După masă ne pofteşte la un lucru de care poate am auzit: Şcoala de Dumineca.

— Să nu credeţi că mi-a fost aşa de uşor să fac şi acest lucru, cum i-ar fi de ex. unui dascăl, pe care-l aşteaptă şcolarii ce, vreau nu vreau, trebue să meargă la şcoală. Nu, nu — ne încredinţează părintele cu toată convingerea. Ba că-i destulă cartea ce-au făcut o la şcoală, ba că i destulă învăţătură cu cea dela biserică şi câte alte nu găseşte omul, când nu vrea el să vină; şi o altă greşală în mare parte a mea: Prea ma'm pus dintr'odată pe capul bieţilor creştini să-i fac sfinţi cu deasila. Prea mult sfat şi mai ales prea multă şi aspră mustrare.

Deslegarea am aflat-o dela o adventistă venită în sat acuma de curând şi care mi-a mărturisit, că ceea ce a făcut-o să meargă mai întâi la adunare, au fost cântările şi poeziile frumoase auzite dela „pocăiţi".

Bănuiam eu aşa ceva, dar cum, când şi ce cântări ştiu eu să 'nvăţ pe enoriaşii mei? In latura aceasta m'a ajutat cu mult folos cantorul şi învăţătorul cel tânăr, amândoi băieţi tare de treabă şi pricepuţi. Ca să nu vorbesc cu păcat, trebue să spun că şi dascălul cel bătrân face ce poate şi dacă biserica are azi corul pe care l-aţi auzit, aceasta este mulţumită muncii lui.

Şi din vorbă în vorbă, iată-ne ajunşi la şcoala cea veche (căci astăzi satul are şcoală nouă), unde se ţine şcoala de Duminecă. Cei câţiva enoriaşi rămaşi la sfat în poarta şcolii, ne însoţesc îndată în clasa plină de bărbaţi, femei şi tineret.

Cuvântul părintelui e scurt şi ascultat. Urmează câteva poezii, pe urmă încep cântările. Vrăjit de melodia caldă a cântărilor înveşmântat cu duhul blând ce te pătrunde, furat de tremuratul legănat al fulgilor ce cad de sus, uiţi de tot ce-i jos şi sui cu gândul sus şi tot mai sus, — aceasta-i şcoala de Dumineca.

In drum spre casă, ne îngăduim a pune câteva întrebări părintelui despre „Casa culturală" biblioteca populară şi altele de felul acesta.

— Am avut şi mai avem şi acuma „Casă culturală" — ne răspunde binevoitor părintele. Şi a mers într'un timp tare bine cu acest aşezământ, nu tocmai aşa de bine cu biblioteca populară, dar vorba e c'a mers.

Au venit pe urmă fel şi fel de ordine, care mai de care mai streine de rostul şi de durerea noastră, mirosind dela distanţă a partid şi a politică. Dar cu înţelegere şi iscusinţă am fi împăcat până la urmă şi masa 'ntinsă şi pânea neatinsă, dacă nu venia ceea ce ştiţi cu toţii c'a bântuit în vremea anilor din urmă: războiul, şi alte atâtea necazuri. Cu toată bunăvoinţa noastră, numai cu copii şi cu cei rămaşi în sat aşa cum au rămas, n'am mai putut face nimic. Am încercat pe urmă cu cei întorşi de pe unde-au fost atâta timp plecaţi, dar n'a mai mers aşa cum ar fi trebuit.

Gândurile şi patimile răscolite de război, prea străine de ce-i creştinesc, au cerut un duh mai creştinesc, mai cald şi mai aproape de biserică şi în acest gând am început cu şcoala de Duminecă.

Era să uit. Un lucru bun de pe urma „Casei culturale" a fost şi acesta: Împărţirea aproape gratuit şi în număr destul de mare a Bibliei şi Psaltirei celor dornici s.i le aibă. Şi n'am bucurie mai mare când intru în casă de creştin, ca atunci când trebue să răspund la întrebări din Cartea sfântă de pe masă, deschisă sub un pahar cu flori sau sub o icoană. Dacă nu în toate, dar în multe case am bucuria aceasta. Şi par'că nu-i icoană mai frumoasă decât să vezi, în ceasuri de linişte, adunaţi în jurul mesei pe toţi ai casei şi ascultând citirea Cărţii sfinte de către tată sau de către cel mai vârstnic.

Eu unul mai pun mare preţ pe calendarele creştine de acum. Dacă pe alte cărţi le citesc numai unii, în schimb calendarul e citit şi răscitit de toată lumea. Şi e îmbucurător că de-un timp încoace, se pune multă pricepere şi suflet de către cei ce-l alcătuesc.

Regret — continuă părintele — că'n vremea aceasta nu-mi puteţi cunoaşte tineretul mai îndeaproape. Fără să mă laud, mă pot mândri cu el, mai ales dupăce am înfiinţat societatea tinerilor „Sf. Gheorghe". Din postul Crăciunului până 'n Paşti, ne întâlnim regulat în şcoala veche de două ori pe săptămână. Câte piese de teatru creştinesc n'am pregătit cu ei, câte sfaturi şi învăţături de suflet ziditoare s'au ascultat în serile lungi de iarnă! Şi de unde până atunci dacă fetele nu pierdeau zadarnic acest timp, apoi feciorii nu numai că-şi pierdeau fără rost serile de iarnă, dar în lipsă de altceva mai bun, se dădeau la patimi vătămătoare de minte, de sănătate şi de cinste, mai cu seamă la băutură, la joc de cărţi şi la altele de felul acesta.

Şi aşa ascultând şirul fără de sfârşit al sfaturilor şi faptelor părintelui Ilarion, ne-a prins ceas târziu de noapte.

(Va urma)

Gheorghe Hurdubeţ

Nr. 9420/1947

Circulară

Către toate oficiile protopopeşti şi parohiale din Arhiepiscopia ortodoxă română de Alba-Iulia şi Sibiu

Onoratul Minister al Cultelor cu ordinul Nr. 44.772/1127 din 3 Septemvrie 1947, ne face cunoscut, că Ministerul Industriei şi Comerţului — Direcţia Generală a comenzilor de Stat — nu va mai aproba şi furniza de azi încolo materiale de construcţie, decât dacă comenzile de astfel de materiale se vor face prin Consiliul nostru Arhiepiscopesc care la rândul său centralizând toate cererile de această natură, le va înainta Ministerului Cultelor.

In consecinţă dispunem, ca toate parohiile cari au lucrări în construcţie sau în programul de lucru şi au nevoie de materiale ce se obţin prin Ministerul Industriei şi Comerţului, să înainteze Consiliului nostru Arhiepiscopesc cererile adresate Ministerului însoţite de tablouri separate despre materialele de cari au trebuinţă, cuprinzând aceste tablouri următoarele date şi rubrici:

1 Felul materialului de care are nevoe cu explicaţii specificând mărimea, dimensiunea etc. (ex.: fier, beton 65 mm. etc.)

2. Cantitatea de care are lipsă în baza planului şi devizului.

3. Scopul pentru care se cere materialul, arătând construcţia care se va zidi, locul şantierului şi alte amănunte.

4. Firma care execută lucrarea.

Menţionăm că materialele solicitate se vor trece pe tablouri separate şi specificat precum urmează:

a) materiale fieroase (tablă, cuie, sârmă, fier profilat, etc.).

b) materiale nefieroase (cupru, zinc, plumb, cositor, etc.).

c) Lemn şi diverse alte materiale de construcţie (ciment, lemn, etc.).

d) materiale electro-tehnice.

e) materiale chimice, textile, etc.

Atragem atenţiunea organelor parohiale ca să-şi întocmească din bună vreme planurile şi devizul pentru materialele necesare construcţiilor, deoarece aprobarea şi programarea lor se face de către Ministerul Industriei şi Comerţului, numai din trei în trei luni.

Consiliul Arhiepiscopesc

Adunarea Eparhială dela Timişoara

Intr'un duh de sinceră şi superioară colaborare, s'a ţinut în ziua de 7 Septemvrie a. c., Adunarea Eparhială a Arhiepiscopiei Timişoarei.

După săvârşirea sf. Liturghii şi a chemării Duhului Sfânt în catedrală, I. P. Sf. Sa Arhiepiscopul Dr. Vasile Lăzărescu *deschide Adunarea printr'o aleasă cuvântare, în care subliniază rolul salvator al Bisericii în împrejurările actuale şi datoria intelectualilor faţă de sfântul şi izbăvitorul Aşezământ, mărturisind totodată nădejdea că Majestatea Sa Regele Mihai I şi Guvernul Majestăţii Sale „vor sesiza şi asculta cu iubitoare solicitudine* şoapta sufletului poporului, care este pentru Biserica străbună şi pentru sfintele ei Aşezăminte şi nu împotriva lor".

Apelului nominal şi alcătuirii comisiilor i-au urmat citirea şi aprobarea rapoartelor secţiilor. Printre altele, Adunarea a hotărît: Reînoirea cererii ca în cadrul Universităţii de Vest să se înfiinţeze la Timişoara o Facultate de Teologie; Arhiepiscopia Timişorii să poarte titulatura: Arhiepiscopia ort. română de Timişoara, Morisena şi Lipova; intervenirea la forurile competente pentru reintroducerea religiei în cl. VII-a şi VIII-a a liceului teoretic.

Terminându-se ordinea de zi I. P. S. Sa Arhiepiscopul **Vasile** *mulţumeşte membrilor Adunării pentru interesul cu care au participat la desbateri. In numele Adunării dl. Dr. I. Petric mulţumeşte I. P. S. Sale Vasile pentru munca depusă spre propăşirea Arhiepiscopiei.*

C. S.

Comunicat special

Aducem la cunoştinţă c. noaste preoţimi că, colecta pentru orfelinat *a fost aprobată* prin jurnalul Consiliului de miniştri Nr. 1230 din 21 Aug. 1947, publicat în **Monitorul Oficial Nr. 222 din 26 Septemvrie 1947.**

Orce pedeci s'ar ivi la îndeplinirea colectei sau la obţinerea autorizaţiei de transport a celor colectate, vor fi înlăturate în virtutea aprobării de mai sus. Preoţimea noastră va depune tot zelul pentru reuşita deplină a colectei pentru orfelinat.

Calendarul „Bunului Creştin" şi Oastea Domnului pe anul 1948 este tipărit gata. Foarte curând va fi expediat oficiilor protopopeşti. Din cauza crizei de hârtie s'a tipărit un număr mai restrâns de exemplare. Cei cari ar dori să se asigure de calendar *sunt rugaţi să ne trimită aconturi.* Prin aceasta vor veni şi în ajutorul Tipografiei arhidiecezane, care se sbate într'o mare criză de numerar.

Tot din cauza crizei de numerar oficiile parohiale sunt îndrumate de-a trimite **aconturi** *pentru sidoxie cât mai degrabă cu putinţă.* Preoţii cari vor îndeplini această îndatorire urgent vor fi notaţi în mod deosebit.

Consiliul Arhiepiscopesc

Adunarea Eparhială dela Oradea

Duminecă 10 August a. c., diregătorii treburilor bisericeşti — clerici şi mireni — ai Eparhiei Orăzii s'au întrunit în Adunare Eparhială la Oradea.

După slujirea sf. Liturghii şi a unui Te-Deum în catedrală, soborul de preoţi şi membrii sfatului bisericesc au trecut în capela Reşedinţei episcopale, unde P. S. Sa Episcopul Dr. **Nicolae Popovici** *a deschis lucrările printr'o substanţială cuvântare. Magistralei sublinieri a chemării Adunării Eparhiale în faţa vremurilor de azi, i-a urmat o privire retrospectivă asupra bogatei activităţi desfăşurate în anul trecut, a cărei caracteristică fundamentală a fost punerea pe primul plan a operei de* **asistenţă socială creştină**. *Pentru ilustrare, citäm: „Pe lângă îndemnurile stăruitoare date credincioşilor noştri..., ca să-şi deschidă larg inimile şi uşile caselor lor pentru a primi pe toţi cei loviţi atât de năprasnic de necazuri şi lipsuri; pe lângă ajutorul efectiv pe care l-am dat C. A. R. S.-ului, prin preoţimea din centru şi dela sate, la plasarea celor aproape 3000 de copii moldoveni repartizaţi pentru Bihor,* **am luat iniţiativa de-a aduce separat prin Episcopia noastră, încă un număr (720 N. R.) de copii moldoveni din judeţul Iaşi,** *unde foametea era mai mare".*

Au urmat apoi apelul nominal şi constituirea comisiunilor. După o scurtă pauză, s'au ţinut în acee şi zi cele două şedinţe ale Adunării, în care s'au citit şi aprobat rapoartele secţiunilor: adm. bisericească, culturală şi economică.

Din hotărârile luate de Adunare, subliniem: Mutarea imediată la Oradea a Academiei teologice pribegită din 1940 la Timişoara; numirea unui **misionar laic** *eparhial, care — împreună cu misionarii actuali şi dela centru — să acţioneze pe teren cu o* **echipă misionară laică**, *etc.*

La încheierea şedinţei ultime, P. S. Sa Episcopul **Nicolae** *a mulţumit membrilor pentru interesul deosebit cu care au participat la lucrări. In numele mirenilor, dl Augustin Chirilă a exprimat un impresionant omagiu de preţuire şi recunoştinţă la adresa P. S. Sale, pentru munca prediguoasă pusă în slujba Eparhiei.*

C. S.

Nr. 9428/1947

Comunicat

In Monitorul Oficial Nr. 202 din 3 Septemvrie 1947, a apărut deciziunea Ministerului Agriculturii şi Domeniilor, Nr. 1.204 din 1947, care dispune: „exploatarea tuturor terenurilor cultivabile (arabil, vii, grădini de zarzavat, păşuni, fânaţe şi livezi) fie că sunt proprietate privată individuală sau de drept public, fie că sunt de Stat, se va face numai în regie proprie".

Exploatarea acestor terenuri în *dijmă* sau în *arendă* este cu desăvârşire interzisă.

INFORMAŢIUNI

INTERNE:

Pentru vrednicia şi osteneala deosebită, pe teren pastoral şi gospodăresc, I. P. Sf. nostru Mitropolit Nicolae, a acordat binecuvântarea de a purta brâu roşu, următorilor preoţi din Arhiepiscopia noastră: Păr. Zaharie Mihălţan-Limba, Ioan Mihălţan-Ciugud, Victor Marin-Baciu, Petru Leoca-Satu-Lung, Ioan Dan-Şoard, Dumitru Ciulei-Daia şi Ioan Herţoga, preot pensionat-Daia.

In 26 Aug. c. a apărut Decretul Regal prin care s'a primit demisia I. P. S. Mitropolit Irineu al Moldovei.

In urma hotărîrii Comisiunii de pensionare a clerului înalt, PP. SS. Lor Cosma Petrovici al Dunării de jos şi Lucian Triteanu al Romanului au fost puşi în retragere.

P. S. Sa Dr. Partenie Ciopron a fost instalat Episcop Locotenent al Eparhiei Romanului,

In ziua de Duminecă, 31 Aug. c., noul vicar al Mitropoliei Ungro-Vlahiei, I. P. C. Sa Pavel Şerpe-Ploeşteanu, a fost hirotonit întru Arhiereu.

Dl. Rudolf E. Schonfeld, noul ministru al St. Unite în România, a sosit la Bucureşti.

Parlamentul a luat vacanţă până în 14 Oct. c.

La 1 Noev. c. se va face încorporarea ctg. 1947.

Noile salarii preoţeşti. După stabilirea leului, On. Minister al Cultelor ne-a trimis instrucţiunile pentru întocmirea statelor de plată a noilor salarii în lei stabilizaţi.

Statele au fost întocmite şi înaintate spre ordonanţare, On. Minister. Aşa că în zilele ce urmează C. noştri preoţi vor primi prin CEC noile salarii.

Preoţimea are coeficientul de funcţiune 2.05. Salarul este rezultatul minimului de existenţă, care este fixat la 1000 Lei, înmulţit cu coeficientul de funcţiune şi clasa de încadrare şi vechime. După aceste calcule, un preot începător are un salar lunar dela Stat, de Lei 1845. Un preot cu 10 ani de serviciu, Lei 3045. Un preot cu 20 ani de serviciu, Lei 3506, iar un preot cu peste 30 ani de serviciu, Lei 3968. La salar se mai adaugă ajutorul familiar pentru copiii minori, care este de 200 Lei de copil.

EXTERNE

In 16 Sept. c. s'a inaugurat la Flushing Meadows, a doua sesiune ordinară a Adunării generale a O. N. U.-lui.

In 15 Sept. c. a intrat în vigoare tratatul de pace cu România.

Dl Adrian Holman a fost numit ministru plenipotenţiar al Marei Britanii la Bucureşti.

A murit Fiorello Laguardia, fostul director general al organizaţiei UNRRA.

S'au reluat relaţiile diplomatice între Cehoslovacia şi Ungaria.

Jugoslavia a ratificat acordul cultural cu România.

Toate contractele de arendare în curs de executare la data publicării prezentei decizii, sunt nule şi de efect nul.

Se exceptează drepturile asupra recoltelor neridicate din anul 1947.

Atragem atenţiunea Cuc. preoţi asupra acestor dispoziţiuni şi-i invităm să ia măsurile ce se impun.

Pentru cultivarea terenurilor bisericeşti pe anul 1947/1948 în regie proprie, oficiile parohiale vor înainta Min. Agriculturii şi Domeniilor planurile de cultură, pentru verificare. în vederea aprovizionării acestor exploatări cu seminţele necesare, cu provocări la ord. Nr. 114.503/1947 al Ministerului Agriculturii şi Domeniilor.

Sibiu, 18 Sept. 1947.

Consiliul arhiepiscopesc

POŞTA REDACŢIEI

Mai mulţi c. preoţi ne-au solicitat să le comunicăm noile tarife poştale. Aci dăm datele pe cari le cunoaştem: cartea poştală 7.50 Lei. Scrisoarea închisă loco, 8 Lei. Scrisoarea închisă simplă, 12 Lei. Scrisoarea recomandată, 36 Lei. Scrisoarea expres recom. 69 Lei. Carte poştală ilustrată, 7.50 Lei. Carte de vizită şi felicitare, 2 Lei.

Telegrame, 4 Lei cuvântul. La totalul taxei pe cuvinte se adaugă 4 Lei asistenţă. Telegrama urgentă are taxa dublă, iar telegrama fulger, taxa întreită. *Cererile* se timbrează cu 16 Lei. *Certificatele* se timbrează cu 28 Lei. *La telefon*, pentru o convorbire de 3 minute, pe distanţa dela 0—50 km. 60 Lei. 50—100 km. 120 Lei. 100—200 km. 190 Lei. 200—400 km. 300 Lei şi peste 400 km. 515 Lei. Pentru fiecare minut în plus, se plăteşte o taxă de 20 Lei.

Nr. 1053/947 (38) 3—3

Concurs

Pentru întregirea parohiei vacante de clasa II-a **Zagon** cu filia **Păpăuţi** din protopopiatul Oituz, se publică concurs cu termin de 30 zile dela prima apariţie în Telegraful Român.

Venitele împreunate cu acest post sunt:

1. — Salar dela stat, conform pregătirii şi încadrării.

2. — Locuinţă în fosta şcoală confesională, parohia luându-şi obligaţiunea de a face reparaţiile necesare pentru a fi locuibilă, până la construirea nouei case parohiale.

3. — Sesiunea parohială în întindere de 12 jug. 406 stj. p. şi grădina de 1 jug. 1365 stj. p. din materă.

4. — Dreptul de folosinţă a pădurii de 5 jug. conform planului de exploatare, parohia neluându-şi angajament asupra exploatării şi transportului.

5. Una jumătate ferdelă de bucate dela fiecare familie (grâu, orz, secară sau porumb) iar văduvele jumătate. Cine nu are bucate, le va răscumpăra la preţul zilei, sau prin muncă în natură.

6. — Venitele stolare obişnuite în parohie.

Indatoriri.

1. — Cel ales va predica în toate Duminecile şi sărbătorile în biserică şi va face catehizaţia la şcoala primară, din materă şi filie.

2. — Va activa statutar în cadrele societăţilor religioase şi culturale din parohie şi filie.

3. — Serviciul divin în materă se va face 2 Dumineci, iar a 3 în filie. De sărbători mari în prima zi, în materă, iar a doua zi în filie.

Cererile de concurs prevăzute cu toate actele reglementare şi autorizaţia de candidare dela P. V. Cons. Arhipiscopesc, se vor înainta în termin la oficiul protopopesc Oituz din Tg. Săcuesc, jud. Treiscaune. Concurenţii se vor prezenta în parohie cu încuviinţarea Oficiului protopopesc, pentru a servi, predica şi face cunoştinţă cu poporul.

Tg.-Săcuesc, 30 Iulie 1947.

Oficiul protopopesc ort. rom. Oituz în înţelegere cu consiliul parohial.

Ioan I. Rafiroiu
adm. prot.

PUBLICAŢIUNE

Toate intreprinderile industriale şi comerciale mari şi mici, ateliere, prăvălii şi intreprinderi de orice fel din Municipiul şi judeţul Sibiu, supuse *taxelor de control sanitar*, sunt rugaţi a depune la Serviciul Sanitar al judeţului Sibiu Str. Şaguna Nr. 6, până la data de 31 Oct. 1946, procesele verbale de impunere pe exerc. 1947/1948, pentru recalculare în lei stabilizaţi, indiferent dacă taxele au fost achitate sau nu în lei vechi. In caz de neconformare se va face recalcularea din oficiu. Deasemenea, acele intreprinderi enumerate mai sus cari nu au făcut declaraţii pentru impunere la aceste taxe şi nici nu au fost impuse până la data de 14 Aug. 1947, li se mai acordă un ultim termen până la data de 31 Oct. 1947, timp după care se vor face impunerile din oficiu în lei stabilizaţi. Declaraţiile se primesc dela Serviciul Sanitar al judeţului Sibiu şi vor fi completate în lei vechi.

Medic şef al judeţului Sibiu
Dr. **Oct. Oprean**

Redactor responsabil: Preot Dr. CORNELIU SÂRBU

Editura şi tiparul Tipografiei Arhidiecezane, Sibiu

ANUL XCV SIBIU, 15 Octomvrie 1947 Preţul unui ex. Lei 5.— Nr. 35—36

ASOCIAŢIUNEA CENTRALĂ SIBIU

Telegraful Român

Organ naţional-bisericesc. Intemeiat în 1853 de ...opolitul Andreiu Şaguna

Onor. Asociaţiunea pentru literatura română şi cultura poporului român Sibiu
Str. Şaguna 8

Abonamentul: Pentru parohii cl. I Lei 500; cl. II Lei 400; cl. III Lei 800 Particulari Lei 500. Autorităţi şi străinătate Lei 80 De sprijin Lei 800. Pentru America ... Dolari.

Articole şi corespondenţe se adresează REDACŢIEI Telegra'ul Român Sibiu strada Mitropoliei Nr. 45. — Articole nepublicate nu se înapoiază. — Scrisori netrancate se refuză.

Preţul inserţiunilor un cm. ... 2 Lei pentru odată, dacă se publică de mai multe ori se dă rabat corespunzător

Abonamentele şi inserţiunile se adresează ADMINISTRAŢIEI foii Telegraful Român, Sibiu, strada Mitropoliei Nr. 45

Nr. 7907/1947 Pres.

Circulară

către toate oficiile prot. popeşti şi parohiale din Arhiepiscopia ortodoxă română de Alba-Iulia şi Sibiu

Cu mare bucurie aducem la cunoştinţa Cucernicei noastre preoţimi, că în timpul din urmă a început să apară la lumina tiparului, în talmăcire românească, marea colecţie de scrieri din Sf. Părinţi, întitulată „*Filocalia*". Această operă se tipăreşte la centrul Arhiepiscopiei noastre şi până acum au ieşit la iveală primele două volume. Osteneala tălmăcirii ei şi-a luat-o pe umeri P. C. Păr. Prot. stavr. *Dr. Dumitru Stăniloae*, ceea ce este o garanţie pentru buna calitate a traducerii.

De fapt din toate părţile apariţia operei a fost întâmpinată cu negrăită însufleţire şi cu aprecieri unanime pentru felul cum Părintele tălmăcitor a ştiut să redea pe românește această comoară a spiritualităţii noastre răsăritene.

Opera aceasta care va cuprinde în vre-o 8 volume tot ce este mai ales în scrisul acelor Sf. Părinţi cari s'au preocupat cu analiza, cu direcţionarea şi cu descrierea vieţii duhovniceşti, e menită să deschidă noui orizonturi teologiei româneşti şi să ajute considerabil preotului în misiunea lui de duhovnic, chemat să îndrumeze şi să adâncească în duh autentic ortodox trăirea cu Dumnezeu a sufletelor încredinţate păstoririi lui.

Aspectele vieţii spirituale sunt urmărite dealungul întregei opere într'un mod dens şi stăruitor. De aceea ea are darul să atragă cu putere pe orice cetitor în atmosfera ei compactă de preocupari spirituale şi deci e cum nu se poate mai folositoare pentru preot ca să apere în sufletul lui flacăra caldă a trăirii cu Dumnezeu şi frăgezimea purităţii de vânturile uscăcioase ale preocupărilor lumeşti.

Filocalia ne desvălue secretul vieţii de sfinţenie în veacurile de strălucire duhovnicească ale Bisericii. La vatra ei, care dogoreşte alăturea de vatra Sf. Scripturi, pe care o prelungeşte şi o aplică în mod sistematic întregei vieţi sufleteşti, se cade să ne încălzim de aci înainte sufletele, ca să fim în stare să răspândim căldura dumnezeească în jurul nostru.

De aceea recomandăm cu toată stăruinţa această operă Cucernicei noastre preoţimi. Procurându-şi volumele apărute îşi aduce în bibliotecă o comoară şi un izvor de mare putere sufletească. Dar totodată ajută şi Părintelui tâlcuitor să ducă mai departe tipărirea în vremuri atât de grele. Întrucât volumul al treilea e sub tipar, cei ce vreau să ajute prin cumpărarea primelor două volume la tipărirea acestuia, se cuvine să o facă neîntârziat.

De altfel s'ar putea ca cei ce întârzie cu comanda volumelor să rămână fără ele.

Comenzile se pot face la Librăria Arhidiecezană pentru Păr. D. Stăniloae, specificându-se ce volum se comandă. Acolo se vor calcula în contul sumelor ce le are de plătit autorul pentru tipărirea vol. III. Cei ce vor face comenzi, vor înştiinţa şi Consiliul arhiepiscopesc. Plata comenzilor se va face fie din partea C. preoţi, în care caz volumele vor fi proprietatea lor; fie din bugetul parohiilor, având a fi trecute volumele în bibliotecile parohiale. Preţul volumului I este Lei 4.0, iar al volumului II Lei 380, plus spesele de poştă. Dacă protopopiatul trimite un om să ridice cărţile, scuteşte spesele poştale. Pentruca lucrul să se facă repede, P. C. Păr. Protopopi pot avansa sumele, dacă dispun de ele şi dacă sunt siguri de plasarea exemplarelor la Cucernicii preoţi din protopopiat.

Se pot face şi abonamente pentru vol. III, care fiind de peste 500 pag. va costa 550 lei plus spesele poştale. E de dorit ca sumele arătate pentru comenzi sau abonamente să se înainteze în decurs de cel mai mult *două săptămâni* dela primirea acestei Circulări, căci pentru cele intrate mai târziu nu se mai garantează că sunt suficiente.

Informaţiile cu privire la preţ şi la comenzi ni le-a dat Păr. D. Stăniloae.

Avem nădejdea că Cucernicii noştri preoţi vor şti să aprecieze cum se cuvine importanţa acestei opere şi folosul considerabil ce-l pot avea din ea, şi se vor grăbi în număr mare să şi-o procure.

Sibiu, la 11 Octomvrie 1947.

NICOLAE,
arhiepiscop şi mitropolit

Sus pe culme

Iată-mă în sfârşit instalat în parohia mea.

Mă suiam adesea pe un deal la poalele căruia se vedea tot satul, strâns, cu casele pierdute pe sub pomi. Mai ales primăvara şi vara, când pomii erau înverziţi, era o privelişte minunată. Casele, grădinile, livezile, pomii, aâtea varaţii de culori şi forme. Admiram frumuseţe, dar în acelaş timp mă cuprindeau şi grijile păstoraţiei. De la emoţia estetică a priveliştii, care îmi bucura ochiul şi-mi înalţă sufletul, fiorii preoţiei deşteaptă ochiul lăuntric.

Aici înţelegeam dece Mântuitorul iubea natura: muntele, marea, singurătatea. In mijlocul frumuseţilor ei, te purifici, te înalţi, îţi vezi adevărata valoare, simţi mai intens prezenţa lui Dumnezeu. Privind de pe această culme deal, îmi venea în minte ispita Mântuitor lui şi cuvintele diavolului: toate acestea ţi le dau ţie, dacă mi te închini mie! Parcă m'ar fi luat Mântuitorul de mână şi urcându mă pe această înălţime, la poalele căreia se afla împărăţia, parohia mea, mi-ar fi zis: Iată toate acestea ţi le-am încredinţat ţie ca să le aduci să mi se închine Mie!

Fără să vreau, privirea mi se ridica pe cer, printr'o rugăciune mută cerând ajutorul lui Dumnezeu. Dar El a spus: fără Mine nu puteţi face nimic! Privirea cădea pe biserica albă ce domina satul, a cărei cruce strălucea în razele soarelui. Casele mici sunt în jurul ei ca nişte pui în jurul mamei, care veghează în mijlocul lor. Aceasta, biserica, este casa mea, îmi zicea, de aici trebue să plece activitatea mea şi tot aici trebue să se întoarcă. Trebue s'o fac prezentă în sufletul şi în toată viaţa satului. Aici trebue să aprind cărbunii credinţei parohienilor mei, din care să se înalţe flacările rugăciunilor spre cer. Ce fel de cărbuni voi găsi? Avea-voi putere să-i aprind?

Privirea mea cădea apoi pe casele — mai multe modeste mai puţine arătoase, în curţi şi grădini mai mici sau mai mari, unele în bătaia soarelui, altele ascunse sub pomi. Ca într'un grup de muşuroaie de diferite mărimi, în casele acestea sunt nişte fiinţe, cele mai alese de pe pământ, pentru care însuşi Fiul lui Dumnezeu s'a pogorît din cer şi care trebuesc aduse la El. Sub acoperişuri ele acestea stau săraci şi bogaţi, puţini drepţi şi mai mulţi păcătoşi; pe toţi aceştia, «mici de zile dar mari de patimi», mai fi-voiu în stare să-i aduc să se închine lui Hristos? In furnicarele acestea mişună tot felul de patimi, mai mari şi mai mici. Fi-voiu în stare să le potolesc până a desfiinţare şi să aduc, în fiecare ungher, lumina lui Hristos?

Imi veneau în minte frânturi de gânduri din vremea pregătirii, când doream clipa să lucrez în via lui Hristos. Numai că atunci mă simţeam aşa de tare, încât credeam că nimic nu mi va sta împotrivă. Imi veneau în minte fraze din lecturile marilor părinţi ai Bisericii, despre măreţia înfricoşatei Taine a Preoţiei, despre responsabilitatea ei: toţi aceştia peste care păstoreşti tu acum, ţi se vor cere din mâna ta. O înfricoşată răspundere! Şi nu-s mai puţini: unu doi cinci sute, peste o mie de suflete! De ce voiu răspunde eu în faţa dreptului Judecător. Pe coasta dealului o turmă, un copil învârtea un ciopor de oi. Clasica şi splendida asemănare a lui Iisus. Ce ar fi dacă micul cobănaş nu şi păzeşte turma, sau ar şti că n'are răspundere de aceste oi? Firesc lucru ca Mântuitorul Hristos să mi ceară socoteală de oile încredinţate mie.

Stăruie însă în rebarea: voiu fi eu în stare să fac lucrul acesta? Un sfânt ca Ioan Gură de Aur, Grigorie de Nazianz, câtă pregătire, câtă credinţă aveau şi toţi s'au înspăimântat de această răspundere. Dar eu, ce sunt pe lângă ei?

Un sentiment de frică şi neputinţă îşi făcea loc în sufletul meu. Mai înviorat cu privirea încăodată împărăţia dela poalele dealului, parohia mea. In mijlocul ei, biserica veghează mai departe. Pe cerul senin că e un fulg de nor pluteşte desfrământ-du-se, până dispare. Doamne, câtă depărtare dela pământul acesta până la cer, dela vierme până la astru, dela aceste făpturi până la Creator! Şi totuşi câtă apropiere şi ce legătură. Ce-ar face pământul acesta fără lumina, căldura şi roaia cerului? Dar n'a unit şi mai mult Hristos cerul cu pământul? In fiecare, încet un duh de înfrânare mă stăpâneşte. Mă gândesc la apostoli şi la alţii, vase slabe care au făcut de ruşine pe cele tari ale lumii, la rezistenţa neclătinată a Bisericii, la cuvintele Mântuitorului: Îndrăsniţi.. Eu sunt cu voi până la sfârşitul lumii... voi trimite vouă pe Duhul Sfânt, Mângâietorul..

Sufletul meu se simte mai împăcat. Fiinţa mea se dematerializează, pluteşte în timp şi în spaţiu. Sunt prezent parcă la predica Mântuitorului, văd pe cer crucea Lui arătată lui Constantin celui întocmai cu apostolii, iar pe norii care fug parcă îl văd venind a doua oară cu strălucire şi mărire.

In ploaia de raze a soarelui parcă văd nişte puteri venite de sus, să mă întărească. Imi vine în minte rugăciunea rostită de arhiereu la sfinţire, prin care a chemat pe acelaş Duh Sfânt, ca să întărească pe cele neputincioase şi pe cele slabe.

Vindecă şi împlineşte, Doamne, lipsurile mele, întăreşte puţina mea credinţă, ca să mă pot număra şi eu printre lucrătorii harnici ai viei Tale.

Preot GH. C. DIACONU-Uda

Deschiderea anului academic
la Academia teologică „Andreiană"

Duminecă în 12 Octomvrie 1947, s'a deschis anul academic la Academia teologică „Andreiană" din Sibiu.

Festivităţii i-a premers sf. Liturghie slujită în catedrala mitropolitană de către P. C. părinţi profesori şi la care a predicat C. diacon Prof. **Dr. Emilian Vasilescu**, *interpretând parabola Semănătorului.*

După aceea, publicul, profesorii şi studenţii, în frunte cu **I. P. S. Mitropolit Nicolae** *şi* **P. S. arhiereu-vicar Teodor** *au mers în aula instituţiei ca să asiste la programul deschiderii anului academic.*

P. C. prot. Prof. **Dr. Nicolae Neaga**, *rector, a subliniat menirea înaltului aşezământ teologic dela Sibiu, a mulţumit I. P. S. Mitropolit pentru participare şi pentru grija deosebită ce poartă institutului şaguniene şi a declarat anul deschis.*

C. preot Prof. **Dr. Nicolae Terchilă** *a ţinut lecţia inaugurală tratând subiectul:* **Actualitatea gândirii creştine.** *Vorbitorul a subliniat că gândirea aceasta este veşnic actuală, deoarece veşnic este isvorul ei adică Hristos.*

I. P. S. Mitropolit Nicolae *a rostit câteva cuvinte de îndemn şi învăţătură, sublinind că menirea Academiei teologice se rezumă în a creşte preoţi potriviţi zilelor noastre, preoţi ancoraţi Evangheliei şi Neamului nostru cu toată conştiinţa lor. Spre aceasta au să nizuiască luminaţii dascăli ai Academiei şi întru atingerea acestei ţinte stau la îndemâna studenţilor toate mijloacele de educaţie şi instrucţie din cadrul înaltului aşezământ.*

I. P. S. Sa a binecuvântat apoi munca începătoare de noui roduri duhovniceşti şi a mulţumit publicului ales care a binevoit să onoreze prin participarea sa inaugurarea anului academic.

Corul studenţilor, condus de C. preot Prof. **Gh. Şoima**, *a executat un program de cântări religioase.*

Dacă ţinem seamă de atmosfera sănătoasă în mijlocul căreia s'a făcut deschiderea noului an academic şi de numărul mare al studenţilor noui înscrişi, putem nădăjdui, din mila lui Dumnezeu, roade din cele mai bogate pentru Biserica şi Neamul nostru.

D. C.

Psihologia în predică

— Sugestia —

Predica se deosebeşte de vorbirea de toate zilele, dupăcum mobila scumpă dintr'un salon se deosebeşte de lemnul din pădure, din care e făcută. Cuvântul este un simplu vehicul al predicei. Predica este cu totul altceva decât o înlănţuire de cuvinte. *Este un mijloc de a propaga şi a menţine adevărul nemuritor al Evangheliei, în conştiinţa şi viaţa oamenilor* Din punct de vedere al inteligenţei, prin predică urmărim persuasiunea sau convingerea, din p. d. v afectiv emoţionarea, iar din p. d. v. raţional: înduplecarea voinţei. Mai clar am putea defini predica drept o încercare amplă şi sistematică de *sugestie.*

Sugestia este starea sufletească prin care cineva îşi face acceptată de către altcineva, o anumită idee cu tendinţe dinamice, de realizare. Când eu conving pe cineva să întreprindă o acţiune, am realizat o sugestie. Relaţiile dintre oameni, privite sub aspectul lor psihologic, sunt sugestii.

Având în vedere acest adevăr în predică, ni se vor clarifica multe lucruri, cari nu aveau decât o valoare pur normativă. Explicarea psihologică nu ne face să privim mai obiectiv şi mai apropiat de realitate, rostul şi mai ales mijloacele predicei.

Condiţia esenţială a sugestiei — comună de fapt cu accea a imitaţiei — este că: *sugestia nu se poate propaga decât dela superior la inferior.* Numai realizând o înălţare deasupra mediului în care te afli, numai având un prestigiu, poţi realiza o sugestie, deci poţi fi un bun predicator. Ca să se lase influenţată, lumea te cere un model, o forţă, un preot adevărat. Succesul sau insuccesul predicei este adesea cu totul independent atât de debitul verbal cât şi de talentul tău oratoric înăscut. Aşa încât succesul sau insuccesul predicei este adesea examenul de prestigiu al predicatorului. Adeseori sugestie nu însemnează atât supunerea faţă de o idee, cât supunerea faţă de cel ce sugestionează — în cazul nostru: predicatorul.

Dar să vedem mai în amănunt cum se produce sugestia. Sunt trei legi fundamentale: 1. Legea ideii diriguitoare, 2. Legea emoţiei realizatoare, 3. Legea atenţiunii concentrate.

Pentru a se putea produce o sugestie e nevoie în primul rând ca în conştiinţă să fie totdeauna clară ideia care vrem să se realizese. Ideia nu este decât cunoştinţă, dar ea este timparul în care se adună forţele dinamice, oarbe ale sufletului, care duc la transformarea ideii în act, adică la sugestie. Aici e cazul să amintim rostul clarităţii în expunere, vorbirea rară şi înţeleasă, accentuarea corectă, în care subliniem oarecum verbal ideile principale, cuvintele cu tâlc deosebit etc, Frazele să fie bine închegate, după un plan logic, natural, fluent, având în vedere să realizăm *precizia* unei idei principale. Ideia diriguitoare să treacă prin predica noastră întocmai ca un fir roşu, care să preocupe *permanent* conştiinţa ascultătorilor. Aceasta nu implică monotonie. Se cere însă tratarea unui singur subiect, a unei singure probleme, pe toate variatele ei feţe, altfel totul e vorbărie, fără un rezultat sugestiv eficace.

In al doilea rând, predicatorul va trebui să se îngrijească de emoţia realizatoare, care se săvârşeşte atât prin frumuseţea stilului întrebuinţat, cât şi prin căldura pe care o pune în expunere. Un mare rol în declanşarea sugestiei are apoi *fantezia*, de care e bine să se facă uz şi care e bine să fie cultivată chiar în auditor prin povestiri mişcătoare, cari să-l facă *să trăiască aceea*, diferite emoţiuni cari *uşurează acceptarea ideii centrale*, diriguitoare.

Totuşi trebue multă prudenţă. Totul să fie natural, nimic silit. *Să nu para că vrei să impresionez*, fiindcă reţezi sugestia. Să încerci a influenţa, fără a avea aerul acesta, prin cunoaşterea mecanismului de producere şi creştere a emoţiilor.

Insfârşit în ceeace priveşte legea atenţiunii concentrate, avem următoarele lucruri de completat. Această atenţiune e necesară spre a păstra permanent în conştiinţă, atât ideia diriguitoare cât şi emoţia realizatoare. Căci singură această *permanenţă* e capabilă să producă sugestia. Conştiinţa omenească fiind adevărat acces de tendinţe — adică de energii pe punctul de a se realiza, de a isbucni în viaţă — e foarte natural că vor presiona asupra acestei idei, care le ţine în loc şi o vor determina să se transforme cât mai repede în act, să se consume, să nu le mai oprească. Fiindcă *două idei nu pot coexista într'o conştiinţă* este evident că o idee menţinută în *exclusivitate* prin atenţie va fi cu atât mai puternică în realizare, cu cât a fost *mai bine conservată de atenţie, clarificată de inteligenţă şi dinamizată de sentiment.*

Sfaturi practice ar fi acestea: Să se evite tot ce ar putea plictisi, uzându-se de acelaş stil atractiv, de vervă susţinută, de claritate, etc. Pentru acelaşi lucru este comandată şi vorbirea potrivită cu ideile şi gradul de cultură al ascultătorilor. Idealul să fie: *cât mai mută economie de atenţie din partea ascultătorilor.*

Iată un singur aspect al vastei probleme a psihologiei în predică: predica privită în perspectiva sugestiei. Dar mai sunt încă multe alte aplicaţiuni ale psihologiei în predică, mai concrete şi mai interesante ca aceasta. De ex. cum se face o predică, cari sunt legile de producere a anumitor emoţiuni, treptele formale catehetice şi predica, etc.

Predica trebue să ia un avânt nou Trebueşte înarmată şi întărită cu toate luminile ştiinţei pentru a birui pe diavolul, care îşi închipue că numai el are dreptul să uzeze şi să abuzeze de ea.

Preot **Ioan Opriş**

Atenţiune!

Reamintim C. preoţimi, cu toată stăruinţa următorul

Nr. 9296/1947.

Comunicat

Către toate oficiile protopopeşti şi parohiale din Arhiepiscopia ortodoxă română de Alba-Iulia şi Sibiu

In urma reformei monetare care a dus la stabilizarea Leului, publicaţiile noastre periodice «*Telegraful Român*», «*Revista Teologică*» şi «*Lumina Satelor*» (cu suplimentul «*Oastea Domnului*»), şi au stabilit noile abonamente în conformitate cu costul actual al tipăririi lor.

Indrumăm Oficiile protopopeşti şi parohiile **să procedeze fără întârziere,** prin epitropiile respective, **la achitarea abonamentelor** (resp: a diferenţelor de abonament) **pe anul în curs.**

Tipografia noastră arhidiecezană are greutăţile ei. Lipsită fiind de numerar, ea nu poate lucra pe credit.

Este datoria fiecărui membru al clerului să înţeleagă situaţia grea a acestor publicaţii şi să dea o mână de ajutor în scopul asigurării apariţiei lor regulate.

Sibiu, la 9 Septemvrie 1947.

Consiliul Arhiepiscopesc

Circulară

către toate oficiile protopopeşti şi parohiale din Arhiepiscopia ortodoxă de Alba-Iulia şi Sibiu

Referindu-ne la comunicatul Nr. 942 din Tel. Rom. Nr. 33—34, cu privire la deciziunea on. Min. al agr. şi domeniile Nr. 1204, publicat în Mon. Of. Nr. 202 din 3 Septemvrie 1947, prin care se dispune ca toate terenurile cultivabile să se exploateze în viitor numai în regie proprie, fiind oprită exploatarea lor în dijmă sau arendă, comunicăm următoarele:

Toate terenurile cultivabile, cari formează sesiunile preoţeşti şi cantorale, precum şi acelea cari sunt ale parohiilor şi fundaţiunilor, şi ale căror venituri servesc pentru întreţinea bisericilor, în viitor se vor exploata de către proprietari sau uzufructuari numai în regie proprie.

Invităm deci On. preoţime şi consiliile parohiale ca exploatoarea acestor terenuri să fie făcută prin lucrători angajaţi permanent sau temporal, eventual prin tovărăşii de lucrători, unde ar fi necesară înfiinţarea acestor tovarăşii, pentru bunul mers al exploatării şi pentru a da posibilitatea de câştig prin muncă la mai mulţi muncitori.

Plata acestor muncitori se va face în bani, cereale sau alte valori după posibilitatea de plată a parohieişi după necensitatea lucrătorilor, la valoarea corespunzătoare care se va stabili de comun acord.

Se pot angaja şi administratori pentru conducerea acestori lucrări, cari pot fi şi dintre vechii arendaşi, în cazul când aceştia şi-au achitat la timp datoriile faţă de parohie şi s'au dovedit buni gospodari, dar mai ales când au făcut investiţii în legătură cu arendarea terenurilor, pe cari din cauza efectului de nulitate a contractelor nu şi le-au putut recupera.

Aceşti administratori vor fi renumeraţi după normele de mai sus.

Beneficiul în bani sau natură realisat după terenurile bisericeşti se va înregistra în contul de gestiune al parohiei.

Dispoziţiunile acestei deciziuni ministeriale se vor executa de către organele parohiale cu o deosebită grije pentru a nu periclita drepturile de proprietate ale parohiilor asupra acestor terenuri prin cultivarea lor în formă neadmisă de decizţiune.

Consiliul Arhiepiscopesc

Aviz

Aducem la cunoştinţa Cuc. Preoţimi şi a credincioşilor din Arhiepiscopia noastră, că au apărut calendarele noastre bisericeşti.

Calendarul **Bunului Creştin** *cu preţul de* **Lei 60** *exemplarul.*

Calendarul **„Oastea Domnului"** *cu preţul de* **Lei 60** *exemplarul.*

Sibiu, 10 Octomvrie 1947.

Consiliul arhiepiscopesc

FOIŞOARA

O excursie în câmpul pastoraţiei

Urmare din Nr. 33 34

A doua zi, în zori, ne trezeşte un bătut şovăitor în poartă. E o femeie slab îmbrăcată, trecută la faţă mai mult de nevoi decât de ani.

— Să mă iertaţi, părinte, că iar...

Şi nu îndrăsneşte par'că să repete o rugăminte, ce a mai fost şi altădată ascultată. După plecarea femeii cu rugămintea împlinită, am înţeles din cele spuse de părinte e, că-i o femeie nevoiaşe cu o casă de copii şi cu un bărbat întors bolnav din războiu. Şi ţine să adauge că ajutorul ce l-a dat, nu e al lui ci al societăţii „Mila creştină" din parohie, a cărei preşedintă e dna preoteasă.

Şi alunecând cu vorba pe firul ideii, ne-am dus cu gândul la altă societate pornită tot din acelaşi gând, născută tot din principiul iubirii deaproapelui făcut viu prin faptă: „Crucea Roşie". Mii şi milioane de suferinzi au gustat din dulceaţa iubirii creştine transpusă în faptă de acest diamant al creştinismului. Pentru mii şi milioane de suflete această societate a fost şcoala, în care au învăţat prin inimă voia lui Dumnezeu: Iubiţi vă unul pe altul, căci toţi sunteţi fraţi şi fii ai aceluiaşi Tată, Dumnezeu.

După masă părintele lipseşte, fără să lase vorbă unde merge şi când se întoarce. Târziu spre seară, îl vedem. La întrebarea pe unde şi cu ce a ostenit, nu ne răspunde; dar umbra ce stărue în ochii lui cei blânzi, trădează o tulburare în adânc. Din lămuririle primite după multă stărăinţă, am văzut că era chinuit de unele din necazurile şi greutăţile ce întovărăşesc necontenit lucrarea păstoririi sufletelor.

Vremea rea ne'nchide toată ziua 'n casă. In lipsă de altceva mai bun, răsfoim biblioteca părintelui Ilarion. Alături de un tractat teologic cu filele aproape nouă, găsim o carte mare cuprinsă 'n scoarţe vechi de lemn. E un triod. Răsfoind prin filele cu slove vechi şi margini sdrenţuite, trăieşti aievea şcoala sfântă a vremilor ce au apus. Cu lacrimile lumânărilor de ceară ce au picat pe aceste file, s'au înfrăţit şi lacrimile bătrânilor citeţi cari au cântat cândva din cele treimice imnuri ale Celui Răstignit. Această şcoală din serile de denii nu dădea diplome, dar cei ce o urmau aveau în schimb lumina lumii şi înţelepciunea vieţii de dincolo de pământesc. Câte flori creştine n'au răsărit din sămânţa acestor cărţi de slujbă! Câte dureri şi năzuinţi deşarte n'au potolit aceste slove! Mă las purtat de gândul la toţi cei ce bine au ostenit ascultând, cetind şi tipărind aceste comori de înţelepciune adâncă şi nemăsurată; la toţi aceia cari pe un creţar, un zlot sau un florin şi adeseori şi pe nimic, au dus din sat în sat şi peste munţi aceste cărţi, sub lână în funduri de desagi. Erau pe-atunci vremuri când graiul şi scrisul românesc erau oprite de stăpânirea străină de credinţa şi de neamul nostru.

Adorm târziu visând vlădici purtaţi în biciu, pentrucă au îndrăsnit să 'nveţe drept ceea ce-i scris în Cartea sfântă.

— Sus, tinerilor!, — ne îndeamuă părintele Ilarion. Aţi uitat ce-am spus aseară, că azi e praznic şi avem şi oaspeţi dela mânăstire?

Ruşinaţi par'că de cam multa lenevie a noastră, cât ai bate în palme suntem gata, dar nici oaspeţii nu se lasă prea mult aşteptaţi. E o misiune de câţiva călugări dela o mânăstire din apropiere, cari poposesc acolo unde duhul credinţei e mai slab sau învăluit de flacările primejdiilor dinafară.

— Şi dacă altădată se mai întâmplă cu voie sau fără de voie, lipsa vreunui creştin dela biserică, astăzi — ne încredinţează părintele — numai pruncii cu mamele neslobozite şi cei pe patul morţii nu sunt la slujba făcută de aceşti evlavioşi călugări.

In predică sunt îngroziţi de ce-i aşteaptă 'n iad pe aceia ce cântăresc între legea străbuna şi rânduiala mucărească, despre care auziseră şi călugării că dă târcoale satului. La sfârşitul slujbei cuvioşii călugări au împărţit cărţi de rugăciuni şi cruciuliţe apărătoare de ispite şi întăritoare de credinţă curată.

Seara s'a rulat filmul religios adus de harnicii călugări: Viaţa şi patimile Domnului.

Am mai văzut noi filme, am mai trăit noi răscoliri adânci ale conştiintei, dar ca'n seara aceea, nu! Şi dacă la bajocurile şi bătăile răbdate de Mântuitorul, unii şi-au stăpânit durerea strângând batista 'n dinţi; la cântatul de a treia oară al cocoşului din noaptea lepădării lui Petru de Domnul, ca unul au hohotit cu toţii în plâns amarnic, dându-ne seama că şi noi am fost adeseori asemenea lui Petru şi celor ce L-au biciuit pe Iisus. Şi pân' la urmă ochiul nimănui nu s'a svântat, ştiind de câteori L-am batjocorit şi răstignit de-atunci pe Mântuitorul.

Predica nepregătită

Mai întâi socotesc că e la locul ei această întrebare: Se predică atât cât trebue cuvântul Evangheliei în bisericile noastre? Ştiu că în această privinţă — ca de altfel şi în multe altele — părerile sunt împărţite. Unii răspund afirmativ, iar alţii negativ. Am auzit preoţi afirmând că se predică destul, în timp ce ei erau printre aceia care neglijau statornic această înfricoşată îndatorire. Cât mă priveşte, voi declara că în bisericile noastre nu se predică deajuns cuvântul Domnului. Căci a predica nu înseamnă a vorbi numai cu prilejul celor mai mari sărbători creştine ci înseamnă a stărui în vorbire Duminecă de Duminecă şi sărbătoare de sărbătoare. Ori, preoţi care să predice şi în fiecare sărbătoare, nu se găsesc decât în număr destul de restrâns.

Atunci de ce nu se predică regulat în bisericile noastre? Raspunsul este simplu, dar grav: fiindcă preotul uită acel cuvânt al celui mai mare dintre predicatorii Evangheliei, care zice că este vai de cel ce nu binevesteşte (I Cor. 9, 16). Se uită şi acel înfricoşat cuvânt al marelui Vasilie, care declară de *ucigaşi* pe cei ce nu predică Evanghelia, ucigaşi cu mult mai vinovaţi decât omorîtorii de trupuri, fiindcă din pricina nepredicării mor şi se pierd atâtea suflete. Intr'un cuvânt, chiar dacă este tare expresia, iar adevărul tăios, trebue să mărturisim cu curaj: nu se predică din lipsa conştiinţei şi a răspunderii preoţeşti.

Că nu se predică regulat în bisericile noastre, cred că nu poate dovedi contrarul niciun om de bună credinţă şi cu frică de Dumnezeu. Totuşi, sunt unele împrejurări când, vrand-nevrând, trebue să se predice. Vine Crăciunul, vin Paştile, se iveşte vreo împrejurare deosebită, se ţine un cerc pastoral sau este vreo altă manifestare religioasă. Deci, măcar de câteva ori în cursul anului, trebue să rostească vreo câteva cuvântări.

In acest punct, trebue să facem încă o constatare dureroasă. Nu e deajuns răul că se predică puţin, dar la aceasta se mai adaugă încă un rău şi mai mare: se predică prost. Nu numai că se predică puţin, dar se predică aşa cum nu trebue.

Dacă aceasta este realitatea, urmează să ne punem aci o altă întrebare: de ce se redică aşa? Sunt două răspunsuri la această întrebare. Mai întâi este lipsa entusiasmului şi a trăirii evanghelice, este lipsa focului sfânt care aprinde inimile şi le înalţă la Dumnezeu. Şi mai este încă altceva. Intr'o oarecare măsură, cea dintâi lipsă poate fi implinită printr'o pregătire susţinută şi stăruitoare în ogorul predicii. Şi tocmai această pregătire ne lipseşte. Pentru întocmirea unei bune cuvântări bisericeşti, după cum ne învaţă tratatele de omiletică, sunt necesare două feluri de pregătiri: una îndepărtată şi alta apropiată. Nu voiu vorbi aci de pregătirea depărtată, pe care preotul trebue s'o facă prin cetirea volumelor de predici, a diverselor tratate de omiletică şi a altor lucrări ajutătoare. Vreau să stărui deocamdată asupra celei imediate.

Până să arăt însă cum se face această pregătire, nu pot trece cu vederea că în această chestiune se potrivesc întru totul nişte cuvinte ale mult regretatului profesor *G. G. Longnescu*: „Românul, din fire se socoteşte în acelaşi timp şi deştept!"

„Românul e deştept, zice profesorul pomenit, ne place s'o spunem. Aşa şi este, din nefericire. Mie, din contră, îmi place să spun c'am sta mult mai bine de-am avea măcar vreo sută de mii de proşti Să mă lămuresc. Când e profesor, prostul îşi pregăteşte lecţiile, îşi frământă mintea, îşi chinueşte sufletul, se arde ca lumânarea atunci câ d luminează pe şcolarii lui cu mintea şi când îi încălzeşte cu sufletul lui. Când e doctor, prostul îngrijeşte cu tragere de inimă de bolnav, se gândeşte numai la tămăduirea lui şi nu face ca acel escroc şi criminal în care m'am încrezut eu orbeşte acum doi-zeci şi doi de ani şi care mi-a luat vederea.

Românul deştept, când e profesor, nu şi pregăteşte lecţiile (în cazul nostru: predicile, nu ceteşte lucrările scrise, face politică, trece dintr'un partid în altul, fără să roşească şi fără să-şi închipue măcar că face prin aceasta cel mai mare rău neamului nostru. Şi, tot aşa, Românul deştept nu ceteşte cărţi sau reviste spre a-şi înmulţi cunoştinţele, uneori foarte puţine, cu care a ieşit din Universitate..." (Ştiinţă şi Credinţă, pag. 14).

Am lăsat loc înadins şi cu plăcere acestui lung citat, care bănuesc că nu va indispune pe cetitor. Cuvintele citate mai sus ne zugrăvesc o situaţie pe care o vedem noi cu toţii. Preotul, fiind român şi socotindu-se deştept, nu-şi va pregăti — afară de excepţii fericite — niciodată predicile. Nu va ceti nicio carte, nu va parcurge un articol, nu va studia nicio predică. El e deştept şi pace. El, n'are nevoie să cetească şi să tocească. Numai proştii îşi pierd vremea cu cetitul şi cu pregătitul. El, fiind deştept, îi ajunge să cetească odată Evanghelia zilei înainte de a pleca de acasă, sau chiar şi cu cinci minute înainte de a ieşi din altar să predice... Dacă e deştept, ştie el să îndruge acolo verzi şi uscate, timp de o jumătate de ceas. Ce va vorbi, nu interesează, totul este numai să vorbească. A, că poporul nu va înţelege nimic din savanta lui vorbire, asta e cu totul altceva. Cu atât mai bine: îşi va culege faima de vorbitor prea învăţat, care spune lucruri atât de înalte, că vulgul prost nu poate ajunge cu mintea lui până la ele.

Nu ştiu dacă îi va trăsni cuiva prin cap să mă învinuiască de nesinceritate şi de acuzări nedrepte. Eu însă mărturisesc că mi-a plesnit obrazul de ruşine, când am văzut preoţi ieşind să predice fără niciun fel de pregătire, sau cu una foarte slabă şi cu totul neînsemnată. Căci doar nu va spune cineva că te-ai pregătit pentru predică, dacă ai cetit acasă sau în altar Evanghelia de rând şi apoi dai drumul gurii aşa în neştire.

Ei bine, această deşteptăciune aduce un nesfârşit rău Bisericii lui Hristos şi propovăduirii Evanghelice. Nu e adevărată sau se pare exagerată spusa mea? Să vedem. Sau mai bine să urmărim un preot deştept, care predică nepregătit. De obiceiu, acesta, când iese în faţa altarului, nici el singur nu ştie despre ce va vorbi, nici el nu ştie cum s'o înceapă şi cum s'o sfârşească. Asta nu înseamnă că nu o va începe şi nu o va sfârşi. Şi o începe, în adevăr, cu începutul şi neapărat că o va sfârşi cu.. sfârşitul. O începe adică cu începutul omului şi al pământului şi o termină cu sfârşitul omului şi al pământului... Intre acest început şi sfârşit, intră şi dogmatică şi exegeză, şi istorie, şi morală, şi eshatologie creştină. Nu rămâne nimic uitat sau dat în lături. La nevoie e folosit şi câte un cuvânt latinesc, grecesc sau ebraic, pentru o mai mare intimidare şi pentru o mai vădită deşteptăciune.

După trecere de un sfert de ceas, preoţii din altar se cam plictisesc. Unul pune mâna pe dveră, iar altul pe clopoţel. Se pare că vorbitorul a intrat în încheiere. Ce fericire şi ce răcorire!.. Dar aş, ţi-ai găsit. Spre nedumerirea şi îngrozirea celor ce-l ascultă şi-l înţeleg vorbitorul sucеşte dintr'odată cârma şi o porneşte iar din început. Şi dai cu dogmatica, iar cu morala, iar cu istoria, iar cu pildele şi citările, şi apoi, iar se pare că se apropie de sfârşit. Dar, vai, când era aşteptat să zică: Amin — nenorocire! — iar începe altă cuvântare şi abia numai după trei-patru începuturi şi sfârşituri, după ce a epuizat tot tezaurul său de cunoştinţe, se milostiveşte şi vorbitorul nostru şi scapă pe auditorii săi de canonul ascultării.

Acuma, să ne întrebăm: Ce-au folosit creştinii dintr'o asemenea cuvântare? Şi n'ar fi mai de folos de mii de ori, ca în locul acestei vorbării goale, să fie cetită cazania sau o predică simplă ce explică pericopa de rând?

Şi apoi, ce urmează din această situaţie? Păgubirea Bisericii lui Hristos, disprețuirea cuvântului lui Dumnezeu şi discreditarea preotului în faţa lumii. Sunt mici şi de neluat în seamă aceste pagube? Şi nu ne e cu putinţă oare să deschidem odată ochii ca să vedem noi preoţii câtă pagubă ne aducem nouă înşine, lui Dumnezeu şi Bisericii Lui?

Hotărît lucru; dacă ţinem la cinstea preoţiei, dacă respectăm cuvântul Evangheliei şi dacă iubim Biserica lui Hristos, se impune aci o grabnică şi salvatoare îndreptare Preotul, conştient de chemarea, dar şi de răspunderea lui, trebue să lupte din răsputeri pentru înlăturarea acestei stări deplorabile şi păgubitoare N'ar fi rea nici îndrumarea — sau şi intervenţia serioasă — a autorităţii superioare. Dar cu mult mai onorabil este ca fiecare preot care voeşte — şi trebue să predice cuvântul evanghelic, să-şi impună o disciplină şi o muncă, ce sunt cerute de situaţia şi de răspunderea sa.

Respectul ce trebue să l aibă preotul pentru cuvântul Stăpânului său. cât şi conştiinţa răspunderii şi greutăţii evanghelizării, trebue să-l oblige pe preot la o pregătire atentă şi amănunţită a cuvântărilor sale cel puţin de sărbătorile mari şi în ocaziile festive. Această pregătire trebue făcută în chipul următor. Cu câteva zile, ba chiar şi cu câteva săptămâni pentru cazuri solemne, preotul care e obligat să vorbească în asemenea împrejurări, trebue să-şi fixeze în minte *despre ce anume* vrea să vorbească. După fixarea temei sau a ideii generale, urmează întocmirea unui schelet, sau a unui plan cât se poate de precis, Potrivit temei şi planului său, va căuta să desvolte predica sa, folosindu-se întâi de Scripturile sfinte, apoi de diferite predici ce tratează sau ating subiectul său, cât şi de orice altfel de material care poate servi şi ilustra ţinta sa După culegerea materialului — şi e bine să nu abuzeze de citate, de orice fel ar fi ele — urmează *compunerea scrisă* a cuvântării Cel puţin în primii ani ai preoţiei, aceasta trebue să fie o obligaţie dela care să nu se abată niciun preot, oricât de deştept s'ar ţine el.

Metoda aceasta de a lucra îşi are şi ea adversarii ei şi nu mă gândesc să stărui acum cu amănuntul asupra obiecţiunilor lor. In genere, aceştia spun că a compune predica dinainte şi a vorbi după un calapod bine stabilit, dela care nu te poţi abate cu nici un chip, înseamnă a răpi ceea ce este mai de valoare şi mai de efect în predică: entusiasmul şi inspiraţia de moment, care sunt decisive în predică. Să fiu iertat, dacă voiu spune că acestea sunt numai nişte fleacăreli şi sperietori teologice, care dacă se pot referi la predicatorii celebrii nu privesc cu nimic pe modestul preot de enorie, fie că este la ţară, fie că este la târg. Intr'adevăr, să presupunem că e dreaptă şi adevărată această obiecţiune. Să admitem că a vorbi după o anumită formă şi cu cuvinte dinainte fixate, înseamnă a te simţi oarecum legat de mâini şi de picioare, şi deci în neputinţă de a sbura cu gândul în zările albastre ale cerului şi a trage şi pe auditorii tăi cu tine. Dar ce înseamnează acest desavantaj pe care un preot conştient şi înţelept îl poate reduce la minimum, faţă de desavantajele ce curg cu duiumul din vorbirea liberă şi nepregătită?

Mai întâi de toate, preotul care şi-a compus predica poate să nu se ţină morţiş de textul stabilit dinainte. Dacă între timp este luminat de o nouă idee, el se poate abate puţin şi se poate folosi de inspiraţia

---

— Cele învăţate din carte despre Domnul, am simţit că-s numai ca o umbră pe lângă cele ce-am trăit în seara aceasta, — se spovedeşte un creştin de lângă mine.

Joi în spre amiază plecăm împreună cu cucernicii călugări şi cu părintele Ilarion, spre târg. Căci Vineri dimineaţa-i Adunare eparhială la Episcopie.

Cu drumul bun şi calul harnic al părintelui Ilarion, ajungem până ce încă nu-i nici de vecernie. Şi 'n lipsă de altă treabă mai grabnică, însoţim pe fraţii călugări spre rosturile lor. Ne-am dus la o tipografie, de unde am înţeles c'au ridicat vrednicii călugări cărţile împărţite ieri în sat. Pe dată am luat seama că aici e un stup răspânditor de miere duhovnicească şi 'n alte laturi. Cum vin albinele în stup cu nectarul cules din flori, aşa au venit până am stat acolo, cucernici preoţi şi mireni, cu ce-au putut aduce mai bun ca să hrănească din toate o lume însetată după mântuire: cuvântări, întâmplări în care se simte mâna Domnului, veşti în duh ziditor, aduse toate pentru foile, revistele şi broşurile ziditoare ce se tipăresc aici.

Şi alunecând cu gândul vedeam la sfat Dumineca în sat, cum se cetia cu drag foaia trimisă de-aici din oraş

Vineri după slujbă, e Adunarea eparhială. Din cuvântarea Prea Sfinţitului Vlădică am limpezit o seamă de întrebări la ordinea zilei Am înţeles printre altele, că mâna înţeleaptă şi atotputernică a lui Dumnezeu învaţă şi îndreaptă şi prin cei cu gând ascuns, buna rânduială a lumii.

După amiaza ne-o petrecem ascultând la radio. Pe lângă multă vorbă duşmănoasă şi deşartă, am auzit şi un lucru bun şi cu miez creştin: O conferinţă despre Biserică şi proprietate, semn că tot mai simţită se face întoarcerea spre ale Bisericii în Apusul în care adeseori a cam apus soarele credinţei.

Fără să vreau, mi-a răsărit în minte gândul următor: Câtă lumină şi câtă înfrăţire s'ar putea împrăştia în lume, folosind bine acest admirabil mijloc de legătură între toţi fiii pământului: radio-ul.

Sâmbătă de dimineaţă părintele Ilarion zoreşte ca de foc să termine cu toate până în amiază, căci azi mai are de isprăvit în sat la el un lucru mare, la care trebue să ia parte neapărat: „Sfatul de împăciuire".

Silit la un minut de aşteptare în sala „Aşezământului de asistenţă socială", de unde are de ridicat ceva pentru nişte enoriaşi de-ai lui, prindem cu vorba a-l descoase pe părintele: Cum şi ce e „Sfatul de împăciuire?"

Grăbit să nu 'ntârzie ne spune doar atât: Am moştenit această rânduială bună şi aducătoare de pace şi de înţelegere între cei împricinaţi; şi am întărit-o, căci mi-am zis că-i mai uşor să stingi cărbunele ce-aprinde casa, chiar de-ar fi să-l stingi în pumn, decât să stingi casa cu ajutorul cel mai potrivit.

— Dar din cine-i alcătuit acest sfat? — întrerupem noi vorba părintelui

— Păi, cred că nu din coconaşi ca Dv. cari văd mai mult stelele decât relele şi necazurile vieţii. Ci din cei mai vârstnici, mai încercaţi şi mai luminaţi bărbaţi, dintre cari, bineînţeles, cel dintâi sunt eu, — ne răspunde părintele zâmbind şiret şi plin de înţelesuri.

Pân' a ieşi dela direcţiune, unde e chemat, frământ cu mintea şi făuresc cu fantezia tribunalul părintelui. Văd înpricinaţi veniţi în faţa lui certaţi şi înveninaţi, dar cari pleacă apoi de-aici, ce-i drept cam ruşinaţi, dar împăcaţi.

La plecarea părintelui îl însoţim o parte din drumul său spre casă. Vremea era minunată.

După ce viscolise toată noaptea, era acum o dimineaţă curată şi limpede cum rareori se 'ntâmplă. Din pulberea de argint călcată 'n drum din înmiitele de sclipiri a diamant ce te ameţesc privind, din infinitul vineţiu, de necuprins, un gând — la început cam nebulos dar luminos apoi — se închiagă: Ce frumuseţi de neîntrecut şi de nespus ai risipit în lumea asta, Doamne!

Dar... odată cu stropii de bucurie şi admiraţie, s'a prelins în suflet şi o şuviţă de amărăciune la gândul că trebue să ne despărţim de acum de părintele Ilarion.

După ce ne dă el sfatul creştinesc: Să punem duh creştin şi suflet în tot ceea ce facem, deschide o întrebare dela 'nceput, la care atunci noi nu i-am dat răspuns:

— Acum să-mi spuneţi drept tinerilor: De unde şi ce vânturi v'au bătut pe-aici şi 'n sat la noi?

— Acuma să fim drepţi, părinte, îţi vom răspunde: Noi suntem ucenici de ai Cucerniciei Tale, noi suntem teologi dela Sibiu.

Tăcut şi dus cu gândul înapoi la vremurile când era ca noi, ne-a privit atunci adânc bătrânul, strivind în gene o lacrimă ce-i luminase ochii.

Aşa ne-am despărţit şi ne-am întors cu toţii aicea la Sibiu.

Gheorghe Hurdubeţ

Colecta generală
pentru Orfelinatul arhiepiscopesc

La praznicul Înălţării Sfintei Cruci din acest an, înalt Prea Sfinţitul nostru Mitropolit *Nicolae* a adresat oficiilor protopopeşti şi parohiale din cuprinsul Arhiepiscopiei de Alba-Iulia şi Sibiu o scrisoare circulară, în care face apel către cler şi poporul dreptcredincios să vină şi de data aceasta în ajutorul scumpilor noştri copilaşi orfani, ocrotiţi la Sibiu, în casa bisericii din str. Dealului Nr 9.

Apelul din anul acesta este rupt din chiar inima înaltului nostru Păstor, mai ales că centrul Eparhial se găseşte cu totul lipsit de fonduri în urma stabilizării. Până acum orfelinatul, când era la nevoie, era sprijinit îndată de fondurile Arhiepiscopiei, acum însă nu mai poate fi vorba de aşa ceva. *Orfelinatul trebue să-şi aibe isvoarele sale de venit,* altfel cei 60 de copilaşi orfani, luaţi în răspunderea bisericii, vor rămânea flămânzi şi goi. Această situaţie specială a făcut ca apelul pentru colecta generală pentru orfelinat, pe anul şcolar şi bisericesc în curs, să fie atât de cald şi de stăruitor.

Aşezământul orfelinatului nostru atât de necesar în aceste zile şi lucrarea minunată pe care o face prin ocrotirea, adăpostirea, întreţinerea şi educarea copilaşilor orfani a fost apreciat cum se cuvine de Adunarea Eparhială, întrunită în sesiunea din August-Septemvrie 1947. Toţi cei ce au vizitat orfelinatul bisericii au rămas pe deplin mulţămiţi şi Consiliul arhiepiscopesc ţine ca aşezământul pe care-l conduce să fie model. Dar singur nu poate face acest lucru. Intre împrejurările de astăzi apelează la sprijinul şi ajutorul cerului şi poporului întreg din Arhiepiscopie. Orfelinatul nostru nu este luat în bugetul statului, este susţinut şi urmează să fie susţinut de biserică.

Din răspunsurile de până acum ne-am dat seama că preoţimea şi poporul nostru, sunt bucuroşi să ajute orfelinatul. Nu ne îndoim că şi de acum înainte dragostea arătată în trecut cu prisosinţă, nu-şi va întârzia roadele frumoase.

Iată parohia Braşov Cetate, în frunte cu harnicul ei preot *Vasile Coman,* a şi venit cu o arvună a colectei generale, trimiţând pentru orfani suma de Lei 10.000 (zece mii lei).

Este un bun augur, şi confirmarea acestui bun exemplu sperăm că nu va întârzia nici din alte părţi. Colecta generală pentru orfelinat, trebue să asigure traiul pe un an al celor 60 de orfani din casa bisericii. Din această colectă alcătuim bugetul veniturilor şi cheltuielilor orfelinatului. Rugăm c. preoţime să ţină socoteală de acest lucru.

De asemenea rugăm oficiile protopopeşti de prin ţara grâului, ca Sebeş, Mercurea, Sibiu, Mediaş, Blaj, Dumbrăveni, Sighişoara, Rupea, să facă tot posibilul să adune grâu pentru orfelinat. Dată fiind producţia mare de porumb, cartofi şi leguminoase din acest an, nu ne îndoim ca din acestea se va colecta suficient, dar orfelinatul trebue aprovizionat şi cu grâu, ca să avem asigurată pânea orfanilor. Stăruim aşadar în părţile unde s'a produs grâu asupra colectării de grâu. Câte puţin şi dat cu dragoste de mulţi va spori şi orfanii noştri se vor veseli, rugându-se pentru binefăcătorii şi sprijinitorii lor.

REFERENT

AU APĂRUT! AU APĂRUT!

Calendarele

BUNULUI CREŞTIN

cu Şematism Lei 160·—; fără Şematism Lei 60·—

ŞI

„OASTEA DOMNULUI"

Lei 60·—

pe anul 1948

Calendarele au un cuprins foarte bogat şi variat şi sunt împodobite cu multe ilustraţiuni frumoase. Se pot comanda dela Librăria Arhidiecezană din Sibiu. La comande de peste 10 ex. se dă rabatul cuvenit. Pe lângă preţul Calendarelor să se mai adauge încă Lei 1500 pentru porto postal.

— Contra ramburs nu se trimit —

Dreptatea socială şi mila lui Dumnezeu

Dreptate socială comandament al spiritului uman şi mila lui Dumnezeu, darul Promiei cereşti, sunt cele două idei forţe ce trebue să stea la baza unei sănătoase organizaţiuni de conveţuire a oamenilor în societate. Unde nu există dreptate, acolo nu este posibilă viaţa organizată în comun; unde lipseşte grija continuă a lui Dumnezeu faţă de oameni (Providenţa divină) acolo viaţa nu prezintă caracterul durabilităţii.

Omul nu poate trăi izolat. Prin natura sa este fiinţă sociabilă. Originea instinctului de sociabilitate trebue căutată acolo unde se caută originea omului şi a tuturor lucrurilor din ordinea naturală a cosmosului, în care ni se desfăşoară vremelnica existenţă. Societatea deci şi legile ei de organizare, vor constitui cadrul determinant al existenţei şi desvoltării fiinţelor umane, iar prin reflex aceiaşi societate şi forma ei de organizare, va fi preocuparea omului ca element component şi interesat direct de propria lui viaţă.

In aceasta, va trebui să recunoaştem o ordine a creaţiunii.

A perverti ordinea naturală a creaţiunii, este lucru diabolic.

Diavolul a cărui natură se cuprinde în înţelesul cuvântului diavolos= contrar, protivnic, se bucură de perturbaţiuni şi în mentenice ca acestea grijeşte de războaie pentru distrugerea omenirii.

Starea normală a lucrurilor în lume este ordinea de origine divină, veche ca şi începutul creaţiunii. In ordine este Dumnezeu şi legile Lui veşnice ca şi fiinţa Dumnezeirii care le-a creiat.

Dreptatea socială este imperativul ordinei în domeniul spiritului.

Intr'o societate în care dreptatea nu se realizează în raporturile de convieţuire şi interdependenţa membrilor ei, ordinea însăşi este înlocuită mai mult ori mai puţin cu starea lucrurilor de »bellum omnium contra omnes« Căci, dacă omul în ordinea pertetă a lucrurilor este cea mai nobilă dintre fiinţe, în afară de lege dreaptă şi de ordine, este cea mai rea dintre fiinţe. Iar în ordinea socială nu există o stare mai imperfectă decât aceia când ne dreptatea ia locul dreptăţii, când minciuna se falsifică în haina adevărului, când falsul şi netemeinicia construesc deasupra edificiul durabilităţii lucrurilor viitoare.

Biserica, corectivul tuturor formelor de tărie în lumea relativelor existenţe iar în sine »Cosmosul încreştinat» cum o numeşte Berdiaeff, oferă omenirii întregul modelul tuturor regulilor de oranduire a vieţii omeneşti: *Evanghelia Domnului nostru Iisus Hristos;* iar individului ca membru component al societăţii, modelul vieţii Mântuitorului şi dreptelor Sale.

Dumnezeu, în marea Sa iubire de oameni, oferă lumii... «Duhul Adevărului, carele pretutindenea este şi toate le împlineşte».

Acolo unde în luminamărginitelor puteri şi a relativelor existenţe, dreptatea oamenilor cu aja gă, *mila lui Dumnezeu*, ce vine din sferele feerice ale alor raţiuni, deasupra realităţilor cosmice, mai presus de posibilităţile noastre de înţelegere. — dar, înţeleasă şi admirată în efectele sale binefăcătoare.„ toate le împlineşte.

Preot **V. ZARE**

momentană, căci nimeni nu-l opreşte dela aceasta. Apoi se spune că lipseşte entusiasmul şi înflăcărarea la un astfel de vorbitor? Dar, vă rog, arătaţi-mi entusiasmul şi înflăcărarea unui preot nepregătit, care dă din colţ în colţ şi de multe ori nu izbuteşte să rostească o propoziţie corectă, de ţi se pare că vorbirea lui este un fel de talmeş-balmeş. Arătaţi-mi şi inspiraţia unui preot deştept, care vorbeşte din improvizaţie şi care se tot umflă tot timpul să vâneze o ideie şi când colo nu e în stare să exprime o frază corect şi după legile gramaticale.

Dimpotrivă, fără pregătire şi studiu nu poate exista nicio înflăcărare, nicio inspiraţie şi niciun avânt în cursul vorbirii. In schimb greşelile, aberaţiile chiar de tot felul se vor înghesui una după alta.

Pr. **M. Toma**

CARŢI ŞI REVISTE

Dr. Victor Vlăduceanu: **Mânăstiri bănăţene**. Timişoara, 1947, 144 p. 37 ilustraţii, bibliografie, rezumat francez.

Noua carte a distinsului consilier arhiepiscopesc din Timişoara, apărută la timp foarte scurt după *Conco danţa biblică antisecţiară*, epuizată în câteva zile, vădeşte pregătirea multilaterală şi orientarea practică a autorului, calităţi foarte necesare în postul de îndrumător cultural al proaspetei Arhiepiscopii a Banatului.

Eleganta broşură, în format mic, legată în carton, cu copertă artistică, este în primul rând, un *ghid* menit să atragă atenţia călătorilor şi curioşilor din ţară şi din străinătate asupra domeniului în care bogăţia Banatului e mai puţin cunoscută decât cel economic: asupra domeniului *monumentel r istorice bisericeşti.* Propaganda ce o face în acest sens, pune cartea cu folos în serviciul justificării vertiginoasei ascensiuni a Banatului în privinţa organizării bisericeşti şi culturale, înregistrate în actuala generaţie prin străduinţele *I. P. S. Arhiepiscop şi Mitropolit Vasile* şi ale valoroşilor săi colaboratori. In acest scop se remarcă restaurarea de către I. P. S. Sa a 5 mânăstiri: *Săraca, Partoş, Lipova, Cebza şi Mrăcunea.*

Cartea este şi o temeinică, păcat că incompletă, *monografie istorică*, despre mânăstirile bănăţene. Autorul e deplin competent în materie, monografia uneia din mânăstirile tratate (p. 71—96), Hodoş-Bodrog, fiindu-i teza de doctorat, publicată în anul înfiinţării episcopiei ortodoxe române a Timişoarei, 1939.

Actuala broşură, sărbătorind înfiinţarea Mitropoliei Banatului, adaugă rezumatului despre *Hodoş Bodrog* (jud. şi eparhia *Arad*), necesar din cauza epuizării tezei, istoria şi descrierea succintă şi completă a încă 11 mânăstiri şi anume 4 din jud *Timiş: Săraca, Partoş, Lipova, şi Cebza;* 2 din jud *Caraş: Călugăra şi Sf. Ilie dela Izvor [Godinova)* şi 5 din jud. *Severin: Mrăcuna, Sf. Ana-Orşova, Izvorul Miron, Piatra Scrisă şi Muntele Mic.*

Pe lângă monografiile unora din aceste mânăstiri (Godinova de Dr. M. Bănescu, Piatra Scrisă, de A. Ghidiu, Săraca de I. Miloia şi Ar. Popa Lipovanu şi I. Stoia-Udrea) şi pe lângă monografiile tuturor mânăstirilor de Şt Meteş şi E. Szentkláray, foloseşte şi arhive locale, ca la Cebza şi intuiţia la faţa locului, culegând date inedite şi ilustraţii preţioase, care i caştigă cărţii valoare documentară, iar autorului meritată admiraţie şi recunoştinţă din partea celor ce ţin la cultura şi demnitatea românească.

Autorul are adunat material valoros despre desvoltarea întregului monahism bănăţean Aşte, tăm ca împrejurările să-i permită scoaterea lui la lumină în aceleaşi condiţiuni excelente. Şt **Lupşa**

INFORMAŢIUNI

INTERNE:

Primirea studenţilor la Academia teologică „Andreiană" din Sibiu, în anul I. In urma deciziei P. V. Consiliu Arhiepiscopesc, au fost primiţi în anul I al Academiei, următorii:

1. Bărbulescu Gh. Ştefan, 2 Bobeş Ioan, 3 Borzea Olimpiu, 4. Bucur Nicolae, 5. Cândea Romulus, 6. Călin F. Marin, 7. Chirilă Lucian, 8 Cotârlea Nicolae, 9 Crudu D. Victor, 10 Forsea Ioan, 11. Goian Vasile, 12. Grădinaru Nicolae, 13. Gusan Traian, 14. Leşanu Aurel, 15. Lutiu Nicolae, 16. Marhan Petru, 17. Mihalţan Ioan, 18. Muntean Alexandru, 19. Muntean Aurelian, 20. Neagă Mihai, 21. Nicolaescu Ioan, 22. Nistor Mircea, 23. Oltean Ioan, 24. Opriş Gh. 25. Palăşanu Andrei, 26. Pandrea Aurel, 27 Pleşa Ioan, 28 Popa Augustin, 29. Popa Constantin, 30. Popescu Constantin, 31. Popovici Mircea, 32 .Roman Vasile, 33. Rotaru Boris. 34 Sârbu Octavian. 35. Stănescu Alexandru, 36. Stănescu Eugen. 37. Şandor Iosif, 38. Şerban Ioan, 39 Ţârlea Ilie, 40. Ţurcaş Petru, 41. Voicu Zaharia, 42 Ghibescu Ioan, 43. Mihăilescu Gheorghe, 44. Panzar N. Cornel.

Deces. In ziua de 2 Oct. a. c., a încetat din viaţă ing. Onisifor O. Ghibu. Dumnezeu să-l odihnească cu dreptii!

Dl Adrian Holman, ambasadorul Marei Britanii în România, a prezentat M. S. Regelui scrisorile de acreditare.

Dl Jarosrav Kraus, ambasadorul Cehoslovaciei în România, a remis M. S. Regelui scrisorile de acreditare.

In „Monitorul Oficial" din 29 Sept. c., a apărut legea prin care se înfiinţează Mitropolia Ortodoxă Română a Banatului, cu sediul la Timişoara.

EXTERNE

Parlamentul cehoslovac a ratificat tratatul de pace cu România.

Cu prilejul unei vorbiri recente, Arhiepiscopul de York, Garbett, a cerut unirea tuturor creştinilor în sprijinirea cererii de control internaţional pentru bomba atomică.

Anglia doreşte reluarea negocierilor comerciale cu Uniunea Sovietică.

Citiţi şi recomandaţi în cercurile D-Vstre

Revista Teologică

Organ pentru ştiinţa şi viaţa bisericească - Apare lunar

sub patronajul I. P. Sf. Mitropolit
NICOLAE al Ardealului

Director:
Prof. Dr. Grigorie T. Marcu

Redacţia şi Administraţia:
Academia teologică „Andreiană"
SIBIU, str. Mitropoliei 24-28

Redactor responsabil: Preot Dr. CORNELIU SÂRBU

Editura şi tiparul Tipografiei Arhidiecezane. Sibiu

ANUL XCV SIBIU, 9 Noemvrie 1947 Preţul unui ex. Lei 37—38

Telegraful Român

Organ naţional-bisericesc. Intemeiat în 1853 de Mitrop

Abonamentul: Pentru parohii cl. I Lei 500; cl. II Lei 400; cl. III Lei 300. Particulari Lei 500. Autorităţi şi străinătate Lei 800. De sprijin Lei 800. Pentru America 10 Dolari.

Articole şi corespondenţe se adresează REDACŢIEI Telegraful Român Sibiu strada Mitropoliei Nr. 45. — Articole nepublicate nu se înapoiază. — Scrisori nefrancate se refuză.

Preţul inserţiunilor un cm.² 2 Lei pentru odată, dacă se publică de mai multe ori se dă rabat corespunzător

Abonamentele şi inserţiunile se adresează ADMINISTRAŢIEI foii Telegraful Român, Sibiu, strada Mitropoliei Nr. 45

Onor. Asociaţiunea pentru literatura română şi cultura poporului român
Str. Şaguna 8 Sibiu

Relatii culturale româno-ruse

I. Până la Petru Movilă

Putem spune că suntem înrudiţi cu Slavii încă din vremea formării neamului românesc, anume prin strămoşii daci ale căror triburi se interpenetrau în Nord cu cele vendo-slave şi a căror limbă pare a fi fost înrudită cu slava veche. Pentru această înrudire de limbă pledează fenomenul fonetic al oscilării sunetelor *o* şi *a* în unele toponimice de origine dacă chiar aşa ca în limbile slave de totdeauna: *Patavissa-Potaissa, Paralissum-Porolissum, Bihor-Biharea*, etc. Deasemenea aflarea în documente ale Dacilor a unor numiri topice sau a altor cuvinte dace care se găsesc şi la Slavi, ca numele de râu *Cerna* (în Banat) sau titlul de diuppaneu (jupân) al lui Decebal. (I Nistor: *Autohtonia Daco-Romanilor*, Ac. R. III, XXIV, p. 2 şi *Romanii în Transdanuvia*, Ac. R. III, XXIII, p. 10. Pârvan, Getica, Ac. Rom 1926, p. 288, etc.).

Inrudirea lingvistică daco-slavă ar explica păstrarea în număr atât de mare a toponimicelor de nuanţă slavă în Dacia şi eşuarea romanizării în acest punct, precum şi succesul atât de masiv al slavizării glosarului românesc în epoca formării neamului românesc.

Cercetări în această direcţie nu s'au făcut, ele fiind înăbuşite în numele naţionalismului. «Pentru articolul său (din Foiţa de istorie, Buc. 1860) «*Perit-au Dacii?*» Hasdeu e învinuit de V. A. Urechea de sacrilegiu şi teorii nenaţionale şi pernicioase.. C. D. Aricescu susţine în «Trompeta Carpaţilor» din 6 IX 1866 că Hasdeu consideră pe Daci Slavi, iar Cezar Boliac, în acelaş ziar vorbeşte de teoriile nepatriotice ale lui Hasdeu, care lucrează pe mâna slavismului rusesc» obligându-l să-şi schimbe'n sens opus direcţia cercetărilor. (N. N. Petraşcu şi G G. Bezviconi: *Relaţiile ruso-române*, Buc. 1945, p. 16).

In afară de această ipotetică înrudire prin Daci şi Slavii vechi, există înrudirea admisă de toţi istoricii şi filologii, prin influenţa ce a suferit-o neamul românesc la formarea sa şi a limbii sale dela Slavii cu cari trăia în simbioză în acel timp. «De aceea s'a spus chiar, — scrie Giurescu în Istoria Românilor, capitolul respectiv — de către slavistul Ion Bogdan, că nu poate fi vorba de poporul român decât după amestecul cu Slavii» (Id. p. 9, cu trimitere şi la studiile savantului rus N. Derjavin).

Suedezul Gunarsson în cartea sa din Upsala 1937: Das slavische Wort für Kirche, argumenta că Slavii şi-au format cuvântul *ţerkvi* din românescul *biserică*. Dela Români au ei şi cuvântul Crăciun, ca şi Ungurii.

Cronica rusească din secolul XII, a lui Nestor, scrie că Românii locuiau în Carpaţi în sec. IX, când au venit Ungurii din Asia.

Domnia slavonismului dela Marea Nordului până la Adriatică n'a împiedecat formarea naţiunilor cu specificul şi cultura lor aparte în acest teritor, naţiunea română constituind formaţiunea cea mai originală: singurul neam latin cu coloratură slavă.

In acest period se diferenţiază şi Slavii nordici în Ruteni, mai apropiaţi de noi, şi Ruşi, mai depărtaţi, iar Polonii şi alţi Slavi sunt catolicizaţi.

«De prin veacurile XII—XIV poporul român e amintit în documente ca locuind în peste 500 de sate prin întreagă Galiţia, Podolia şi la răsărit de Nistru» (Bodogae: *Din istoria Bisericii ortodoxe de acum 300 de ani*, Sibiu, 1943, p. 120). La 1353 era episcop la Przemzsl Românul Chirilă, în regiune plină de sate româneşti (Id. p. 123, după *Arhiva*, Iaşi 1931, p. 25 ss). In Mai 1371 sinodul patriarhal din Constantinopol îndruma pe mitropolitul Haliciului, Antonie, să hirotonească episcopi împreună cu mitropolitul din Argeş Unul fu Iosif Muşat, pentru Cetatea-Albă, mutat sub P. Muşat ca mitropolit la Suceava (Hurm.: *Doc.* XIV—1, p. 10, 32). După moartea lui Antonie, mitropolia Galiţiei fu administrată de ieromonahi din Perii Maramureşului (Id. p. 15).

Maria, mama Muşatei, străbuna Domnilor Moldovei, era Poloncă. Ringala, soţia a III-a a lui Alexandru cel Bun, era sora ducelui Litvaniei, Vitold, şi vara regelui polon Vladislav Iagello.

Grecul târnovean Grigore Ţamblac, trimis de patriarhul constantinopolitan în 1401 la curtea lui Alexandru cel Bun pentru canonizarea mitropoliei Moldovei, înfiinţate cu concursul mitropolitului rutean al Galiţiei, rosti în Suceava 21 de predici slavone în curs de un an, iar după mai mulţi ani ajunse mitropolit al Kievului. Unii spun că a fost Român (Sam Vlah).

La începutul secolului XV trecu prin ţările române spre Ierusalim de două ori ieromonahul rus Zosim. Pe un evangheliar ruso-slav din sec. XIV a notat cineva la 1673 că el a fost folosit în vechime în Moldova (P Mihailovici: Relaţii culturale-bis. româno-ruse în sec. XV—XX, în Rev. şc. ist. arh. Chişinău, 1932, p. 202).

Fiul lui Alexandru cel Bun, Iliaş, s'a căsătorit cu prinţesa Maria Olig mandovici, sora regelui Poloniei.

Ştefan cel Mare s'a căsătorit la 5 Iulie 1463 cu prinţesa din Kiev, Evdochia Olelkovici. Pe fiica sa născută din această căsătorie, Elena, sau Olena, o mărită în 1482 cu moştenitorul tronului moscovit, Ivan cel tânăr (Mladin), fiul ţarului Ivan III cel Mare, unificatorul Rusiei, desrobitorul ei de sub Tătari şi întemeietorul imperiului moscovit prin căsătoria sa (a doua) cu prinţesa bizantină Sofia Paleolog, moştenitoarea împăraţilor bizantini desfiinţaţi la 1453 de Turci. Boierii peţitori duseră cu ei dela Suceava la Moscova în 1482 şi *un letopiset al Moldove*, făcând începutul relaţiilor culturale concrete româno-ruse. (Al. Papadopol Calimach: *Sofia Paleolog şi domniţa Olena*, Ac. R. II, XVII 1895, p. 122).

Ştefan şi-a mai măritat o fiică, Maria, cu prinţul din Kiev, Wisnowiecki.

Graţie acestor legături de familie, marele voievod a întreţinut şi legături diplomatice prin soli la curţile din Moscova şi Kiev până la moartea sa, nesticând prietenia cu Moscova nici după aruncarea în temniţă a Olenei şi a fiului ei Dimitrie, încoronat moştenitor după otrăvirea lui Ivan Mladin prin intrigile soacrei ei vitrege Sofia Paleolog, care făcu moştenitor pe fiul ei în 1498.

Cu ocazia unei solii moldovene, episcopul Vasile al Romanului trimise în 1484 *o epistolă lui Gherontie arhiepiscopul Moscovei*, în care se ocupă de o problemă teologică ce provocase un conflict între acest arhiepiscop şi între marele duce Ivan III Vasilievici (Giurescu, Ist. Rom II 2, Bucureşti, 1943 p. 584) Scria că încunjurarea bisericii se face contra soarelui la ortodocşi (Mihailovici: o c. p. 208)

«Dacă nu e admisibilă ştirea ca în veacul al XVI lea Moldova să fi primit o întreagă mânăstire dela un mare cneaz moscovit, (Ivan cel Groaznic, Mihailovici, p. 212) ea se poate mândri că a fost în stare să răspundă la rugămintea lui Ivan Vasilievici de a i-se traduce din greceşte în slavoneşte «*Syntagma*» *lui Vlastaris: Manuscriptul lui Macarie*, învăţatul episcop de Roman, se păstrează încă» (Iorga: Ist. bis. I, 1928, p. 359 după S. Dragomir: Relaţiile bis. cu Rusia, Ac. R. 1912 p. 3, Macarie a tradus-o în 1556—61. S'a trimis în Rusia în 18 Sept. 1561. S'a păstrat în mânăstirea Sf. Onufrie din Lvov (Mihailovici: 212).

Urmarea eliminării urmaşilor lui Ştefan cel Mare prin crime dela tronul Ţarilor a fost respingerea cererii de ajutor moscovit contra Turcilor a domnului moldovean Petru Rareş în 1542.

Alexandru Lăpuşneanu 1552—68 e ctitorul *bisericii româneşti din Lvovul Galiţiei*, cu frăţie din 1463, lângă care era şi o tipografie şi o şcoală bună slavonă, ctitorie restaurată şi adăugată şi şi de Movileşti, ca şi *Schitul Mare românesc din Galiţia* din 1612 şi alte mânăstiri şi biserici româneşti din Galiţia şi Ucraina (Bodogae: o. c. pag. 122—4).

Un fiu al său, Ştefan, a fost voevod la Cazan în Rusia, apoi călugăr tot acolo, sub numele Savatie († 1607), altul, Bogdan, domn al Moldovei în anii 1568—72 a murit nebun în Moscova. (Petraşcu Bezviconi, o. c. p. 26).

In sec. XVI clerici ruteni şi ruşi se hirotoneau în Moldova, învăţau la şcoala de muzică bisericească înfiinţată de Lăpuşneanu în 1558 în capitala sa şi îşi aduceau icoane din Moldova. In 1555 Lăpuşneanu i-a trimis ţarului o icoană a Sfântului Ioan Botezătorul cu dedicaţia sa şi a doamnei Ruxandra. O icoană din sec. XVI din muzeul istoric din Moscova, cu inscripţia: «Chipul Maicii Domnului Moldoveneşti» s'a răspândit în multe copii în Rusia. Al. Lăpuşneanu primea în 1560 pictori bisericeşti din Veneţia. Prin Moldova trece influenţa veneţiană în pictura bisericească rusă. Frescele sucevene din 1578 sunt ca şi cele ruseşti, dovedind legătură, dusă Kondacov şi Lihacev. In sec. XVII Moldovenii cer pictori din Rusia (Mihailovici: p. 210—14).

Ion Vodă cel cumplit s'a căsătorit în Moscova cu prinţesa Maria Rostovschi înainte de a ajunge domnul Moldovei în 1572.

Pentru Biblia din Ostrog, 1581, s'au adunat manuscrise şi din Moldova şi Ţ R. (Bodogae: o. c. p. 124).

Actul constituirii patriarhiei ruseşti, dus de patriarhul Constantinopolei Ieremia al II-lea în 1588 prin Moldova spre Moscova, l-a iscălit şi mitropolitul Moldovei, Gheorghe Movilă.

La sinodul antiezuit din Iaşi, August 1594, participă alături de ierarhii Principatelor Române episcopii ruteni din Lvov şi Przemysl.

In 1595 mitropolitul Moldovei Mardarie, destituit, şi-a găsit adăpost în mânăstirea rusă din Drohobycz.

Românul Sergiu din Tismana a fost episcop la Muncaci dela 1597 până după 1616.

Mihai Viteazul după'ce în 1595 primi vase bisericeşti şi icoane dela Boris Godunov (un aier e la mânăstirea Bistriţa, Mihailovici: o. c. 214), în primăvara anului 1597 obţinu permisiunea Polonilor de a trimite prin ţara lor pe episcopul Buzăului, Luca, la Moscova după milostenie pentru bisericile stricate de Turci şi Tătari. Luca se întoarse dela ţarul Teodor cu daruri bogate (între ele şi vase bisericeşti şi icoane şi cu scrisoare în care-i promitea lui Mihai ajutor contra oricărui duşman (Panaitescu: Mihai Vit. Buc. 1936, p. 204).

Monahi ruşi făcură 'n 1600 mânăstirea Vorona lângă Botoşani (Mihailovici, 213).

Relaţiile ruso-române se îmbogăţesc enorm în secolul al XVII-lea pe teren politic, cultural, bisericesc, artistic, etc. Membrii familiei Movilă, răspândiţi prin Polonia ruteană şi alţi Români întemeiază şi înzestrează multe mânăstiri şi biserici acolo (Bodogae: o. c., p. 122—124). Pictori bisericeşti moscoviţi pictează icoane şi biserici moldovene sub Miron Barnovschi şi Vasile Lupu, Matei Basarab încă chiamă 'n ţara sa doi pictori bisericeşti. Ambele ţări româneşti îşi aduc tipografii sub domnii Matei Basarab şi Vasile Lupu din Chiev, iar în 1679 încă una la Iaşi, din Moscova.

Fiul de domn moldovean Petru Movilă prin organizarea academiei teologice din Kiev în 1632 devine întemeietorul învăţământului superior în Rusia, aşa cum Românul ardelean Nicolae Olah îl întemeiase în Ungaria în secolul XVI Petru Movilă a consolidat biserica ortodoxă în Ucraina şi a făcut-o focar de radiere a învăţăturii bisericeşti ortodoxe în toată lumea. Din academia sa odrăsli şi cea dintâi şcoală superioară românească, la Trei-lerarhi, în 1641, iar Mărturisirea sa ortodoxă e normativă în toată ortodoxima dela 1642 încoace, când ea a fost acceptată de soborul de teologi ruteni, români şi greci din Iaşi şi apoi de patriarhii Răsăritului. Învăţatul rus Venelin scria acum o sută de ani: «E întrebare, care dintre cei doi oameni cu numele Petru este reformatorul îndrăzneţ al imperiului rusesc şi căruia i-se cuvine titlul istoric de «cel Mare», lui Petru I, împăratul Rusiei, sau mitropolitului Petru Movilă?» (P. Mihailovici: l. c.)

ŞT. BUPŞA

Bogați și săraci în lumina Evangheliei[1]

Ad vărul pe care ni-l prezintă sf. Evanghelie, este ca o rază cerească peste volbura problemelor care frământă azi mintea și viața oamenilor.

In ea găsim — trasat de însuși Mântuitorul — chipul a doi oameni, reprezentând două stări sociale, între care a fost adesea prăpastie și vrajbă: bogați și săraci.

Iată-l pe bogat: Imbrăcat în porfiră și vison, petrecând în îmbulbare și veselie în palat strălucitor. Totul pe dinafară frumos, dar în suflet priveliște de mormânt, căci lăcomia și avuția îi făcură inima mai nesimțitoare decât a câinilor.

Alături de palatul bogatului, sta din timp în timp, ori poate permanent, un om sărac, atât de sărac încât s'ar fi mulțumit să se sature cu sfărâmăturile ce cădeau de la masa bogatului. Mai mult încă, Lazăr, căci așa se chema săracul, zăcea nu numai într'o mizerie neagră, ci și într'o boală cumplită, trupul fiindu-i plin de bube, a cărui durere o mai alinau numai câinii.

Bogăția și sărăcia trăiau în acești doi oameni în cea mai deplină formă.

Dacă un biograf din zilele noastre ar fi făcut portretul celor doi oameni, ar fi încheiat poate prin îndemnul la ură îți revoltă împotriva bogatului. Ar fi îndemnat pe Lazăr să sară asupra bogatului și să-și ia tot ce i trebue din avutul lui. I-ar fi vorbit de drepturi și l-ar fi îndemnat să-și facă singur dreptate.

Cum însă chipul celor doi oameni ne este prezentat de Iisus și concluzia la care ajungem este cu totul de altă natură.

Inainte ca bogatul să se poată sătura de plăcerile bogăției, sentința veni și balanța vieții se schimbă cu totul. In para de foc a veșniciei bogățiile nu mai au nici puterea unui vis, ele nu pot da sufletului nimic din dulceața lor.

Bogatul ajunge în întunerecul pe care și-l pregătea în vremea orbitoarelor petreceri, ajunge atât de lipsit, încât o picătură de apă ar fi în stare să-l mulțumească. Iar Lazăr, cel sărac și bolnav, pentru bogăția lui sufletească, cu care suporta lipsa și durerea, este învrednicit de fericirea celor aleși și plăcuți lui Dumnezeu.

*

Problema bogăției și a sărăciei, a legăturii dintre bogați și săraci, este strâns legată de omenire, din cele dintâi începuturi ale ei. De la pofta de acaparare și stăpânire a unora și la ecoul urei care a răsunat în inima celorlalți, au pornit cele mai multe încleștări, cele mai mari războaie și cele mai costisitoare revoluții.

Sufletul creștinilor e dornic să știe lămurit, mai ales în aceste zile, cum desleagă religia această problemă? Cari sunt soluțiile de împacare între bogați și săraci? Este religia noastră de partea bogaților, așa cum se aude din când în când, ori este ea de partea celor mulți și săraci? Cu alte cuvinte: Ce a învățat Iisus pe bogății pământului și ce a învățat pe mulțimile flămânde și părăsite?

Iisus Hristos n'a venit în lume ca un reformator, care să îndemne pe sclavi împotriva stăpânilor, dar cu toate acestea el a adus cea mai mare reformă socială, pentrucă învățătura Lui a deschis calea libertății și înfrățirii oamenilor. Și acolo, unde învățătura Sa a fost împlinită s'a instaurat pacea și bunaînțelegerea între oameni.

Față de bogății, ale căror bogății au orbit sufletul și au secat din inima lor iubirea și mila pentru cei mulți și lipsiți, Iisus a avut cuvinte aspre și sentințe grave: „vai vouă, cărturarilor și fariseilor fățarnic, că legați sarcini grele și cu anevoe de purtat și le puneți pe umerii oamenilor, iar voi nici cu degetul nu voiți să le mișcați" (Mt. 23, 4).

Altădată Iisus a spus: „Cu anevoe vor putea intra bogății în împărăția cerurilor", sau „mai lesne este să treacă o cămilă prin urechile acului, decât să intre un bogat în împărăția cerurilor" (Matei 19, 24).

Se poate un avertisment mai mare pentru bogați decât acela de a se ști că sunt mereu în pericol de a pierde cetățenia cerului?

Dar toate aceste cuvinte de aspră dojană le-a rostit Iisus nu pentru bogăția în sine — care nu e nici rea nici bună — ci pentru nedreptatea și jeful cu care unii au strâns-o, sau pentru sgârcenia și nemilostivirea cu care alții o administrează.

E cazul, deci, să ne întrebăm, împreună cu un scriitor bisericesc: „Care bogat se va mântui? Care este calea prin care un bogat poate fi plăcut lui Dumnezeu și prin aceasta poate fi plăcut și oamenilor?"

Tocmai răspunsul acestor întrebări formează superioritatea concepției creștine, a eticei sociale creștine, pe lângă care celelalte sisteme sau încercări omenești rămân departe ca cerul de pământ.

Iisus a deschis calea, singura cale care împacă pe oameni din diferitele categorii sociale. Și această cale este iubirea, iubirea față de semeni și faptele milei ce izvorăsc din această iubire.

Creștinismul îndeamnă pe oameni să se îmbogățească cu bogățiile pe care hoții nu le fură și rugina nu le strică: cu faptele bune ale milei creștine, care este cea mai aleasă floare din tulpina iubirii de Dumnezeu și de oameni.

Părintele Vasile

[1] Predică la Dumineca XXII după Rusalii: Bogatul nemilostiv și săracul Lazăr.

Pentru orfanii neamului

Branul conduce

Cu începutul rezultatele colectei pentru orfelinatul arhiepiscopesc sosesc la Sibiu. O mărturisim deschis, ne așteptam ca desfășurarea colectei pentru orfanii neamului, să se fi făcut într'un ritm mult mai viu. Circulara I. P. S. Sale Mitropolitului nostru Nicolae, a fost doar atât de deslușită și de categorică. Din colecta generală care se face acum, se strânge zestrea pentru un an întreg a scumpilor noștri copilași orfani ocrotiți la Sibiu, în casa Bisericii.

Cum va reuși colecta — și aceasta depinde în cea mai mare măsură de râvna cucernicilor preoți — în acea măsură va fi asigurată alimentarea copilașilor noștri orfani. Lipsa de interes pentru colectă, va avea drept consecință, reducerea cotei de bună alimentare a orfanilor neamului față de cari Biserica a contractat o capitală răspundere.

Dacă în general interesul pentru colectă nu s'a vădit prea mult până în prezent, vin totuși cazuri izolate să ne aprindă în inimi cele mai frumoase nădejdi.

Am pomenit în rândul trecut parohia Brașov-Cetate care a trimis pentru orfelinat suma de lei 10.000. De astă dată avem deosebita mulțămire de a pune înaintea tuturor drept strălucită pildă, fapta mișcătoare dela *Zărnești*, de unde *P. C. Părinte Vasile Stoicanea*, a trimis drept rezultat al colectei suma de *Lei 25.000*. Douăzeci și cinci mii Lei.

Cât de binevenită pentru orfelinat este această colectă din centrul protopopiatului Branului. Câte goluri are ea de astupat, în multele nevoi de cari sufere acum orfelinatul. In genunchi și cu lacrimi în ochi, orfanii din casa Bisericii mulțumesc lui Dumnezeu și binefăcătorilor lor din Zărnești.

Rezultate mai reduse sosite până în prezent, menționăm: Parohia *Toderița* lei 2384; Parohia *Orlat* lei 955; Parohia *Gherdeal* lei 600.

Tuturora, pentru mult sau pentru puțin le aducem mulțămiri, așteptând și alte rezultate ale colectei pentru orfanii neamului. Vom fi deosebit de mulțumitori credincioșilor din parohiile cari vor dărui grâu pentru pânea cea de toate zilele a scumpilor noștri copilași orfani.

La încheerea gazetei au mai intrat trei rapoarte cu rezultate foarte frumoase ale colectei. Parohia *Ludișor*, a colectat 500 kg. cartofi; parohia *Turnișor* 34 ferdele cartofi, 25 ferdele porumb 18 litri fasole și 350 lei; parohia *Gura-Râului* a venit cu 55 ferdele cartofi și trei saci de porumb, predând cele colectate la orfelinat. In sfârșit parohia MATEIAȘ cu *100 kg. grâu* ales 400 kg. porumb uscat, 540 kg. ca toți și 120 kg. fasole, toate de calitate bună, „ferindu-se credincioșii de-a aduce jertfe în felul lui Cain", zice părintele Septimiu Brote în raport. Pe lângă acestea s'a mai adus suma de Lei 2000.

Inregistrăm aceste rezultate cu deosebită mulțămire, ele întrec orice cuvânt de laudă și nu ne îndoim, că pildele de mai sus, vor trage după sine alte fapte vrednice de laudă.

REFERENT

Noaptea de taină

Pe cer ard stelele lumini de flăcări pale,
Atâtea diademe'n străluciri opale
In noaptea cu răsfrângeri de chinuri și [de sânge,
Când Dumnezeu pe Sine pentru popor [se frânge

Vuește'n oameni ura și fiara urlă'n noapte
Pe când din gura Lui sfântă o rugăciune'n [șoapte:
Să treacă dela Sine paharul de durere
In duhul de iertare, ce azi Sfântul cere.

Cu trupul frânt de rane în et urcă calvarul
Sub greuta ea crucii ce arde ca și jarul,
In timp ce păcătoșii, hulind, se desfrează,
Batjocura pe chipul hidos din ei tronează.

Pe emnul crucii Domnul, în ceas de pătimire,
La împăcare chiamă întreaga omenire;
Păcatul șters prin jertfă, iubirea proslăvește
Și pacea lumii nouă sub cruce înflorește.

Pe cer ard stelele lumini de flăcări pale,
Atâtea diademe 'n străluciri opale
In noaptea tainei sfinte umina mântuirii
Coboară'n omenire pe razele 'noirii.

Preot ȘTEFAN IASCANU

Serviciul religios în catedrala din Sibiu

5. *Duminecă în 9 Octomvrie 1947*, servesc: Prot. Mihail Neagu, pr. Simion Iacob și prof. Dr. Grigorie T. Marcu; diaconii: Simion Macarie și Vasile Gârbu — Predică: *prof. Dr. Grigorie T. Marcu.*

6. *Duminecă în 16 Noemvrie 1947*, servesc: cons. Ieronim Grovu, Aurel Nanu și prot. Mihail Neagu; diaconii: Dr. Nicolae Mladin și Iosif Bolog — Predică: *prof. Dr. Nicolae Mladin.*

FOISOARA

Din însemnările unui preot, din Munții Apuseni

Părinții mei țineau foarte mult să fiu preot, și'n deosebi tatăl meu. Mai târziu când eram în seminar îmi explica: în dorința strămoșilor înaintași era, ca în fiecare generație ce-i vor urma, să fie un preot care să-i pomenească în rugăciuni. Rastrămoșul meu se numea Isar, și tradiția familiei noastre spune că a fost frate cu *Horia*, căpetenia revoluției din 1784. Când fratele lui și cei doi revoluționari șefi au fost prinși și închiși de Unguri, el s'a dus la Viena la Impăratul și i-a adus la cunoștință cele petrecute. A obținut dela împăratul grațierea lor în scris și a adus-o cu el. Intre timp Unguri aflând de veste, au grăbit judecarea și executarea revoluționarilor. La interogatorul luat înainte de execuție, Horia a refuzat să răspundă, pentrucă aștepta pe fratele său să-i aducă un rezultat dela curtea din Viena. Până să ajungă Isar dela Viena, Ungurii i-au ars casa, care se spune că era din Sebeș, i-au omorît soția și copiii. Când a ajuns cu grațierea împăratului și a văzut dezastrul, împreună cu verii lui: Bărbuță și Diaconu, au ridicat din nou rămășițele revoluției din munți și au distrus aproape Zlatna și Abrudul. De data aceasta, răscoala n'a mai ținut decât vr'o săptămână și ceva, căci venind armatele imperiale pentru restabilirea ordinei, și ei fiind puțini, majoritatea revoluționarilor au fugit trecând munții în Țara Românească. Isar și verii lui au venit în comuna mea natală din jud. Argeș, Băbana. Această comună, ascunsă între dealuri cu păduri seculare de stejar, își are începutul odată cu venirea lor. Până azi îndeletnicirea de căpetenie a locuitorilor este „dogăria" — cum se spune la noi, adecă făcutul ciubarelor, etc. din lemn de stejar. Conștiința originii lor însă aproape a dispărut.

Grațierea împăratului, adusă de rastrămoșul meu, era scrisă în litere gotice de mână, pe o hârtie de mărimea unui lat de palmă și lipită pe o alta mai mare și mai tare, ca e purta un sigiliu mare. Impreună cu un ceaslov, ea a fost păstrată în casa noastră, până ce tata a plecat în războiul trecut. In timpul războiului, bunicul meu a murit, și un frate mai mare a lui tata, a luat o la el acasă într'o comună vecină. Nenorocirea a facut să moară și el după puțin timp. Când a venit tata din războiul mondial, n'a mai putut afla nimic. Ne-a rămas doar amintirea ei vie.

Dorința răstrămoșului meu era, ca cineva din urmașii lui să fie preot și să se reîntoarcă pe urmele lui, pe unde a trecut cu revoluția, ca să se roage pentru el și pentru fratele lui, ce spunea că-i era una din dorințele ultime, alăturea de cea exprimată pe eșafod: „Iert pe trădătorii mei... (pronunțându-le numele)".

In familia tatii, fratele cel mare a fost preot. N'a putut veni în munte, căci ghiața granței de pe Carpați nu se topise, fiind încă iarnă.

Tata m'a crescut în atmosfera aceasta, și mi-a sădit în suflet dragostea de preoție. Când am voit să mă preotesc 1942), eram profesor (suplinitor) la liceul Cantemir-Vodă din București, de religie; am venit la Sibiu și am prezentat cererea de a fi numit preot în Munții Apuseni.

Acum la 30 de ani, gândul meu cuprinde în brațele lui pe mama mea și pe tatăl meu și-i sărută, mulțumindu-le că m'au crescut și ajutat să urc munții, ca să împlinesc testamentul strămoșilor noștri, rugându-mă pentru ei și pentru fapta lor.

*

După vr'o două ore și jumătate de urcat muntele, am ajuns în casa unui bătrân bolnav. Are peste șaptezeci de ani, și de mic copil a fost prieten nedespărțit muntelui. Nu l-a părăsit nici pentru „cătănie" și nici pentru „războiu". Căsuța lui din bârne de lemn groase, acoperită cu șindrilă, cu o singură cămăruță, pardosită cu pământ, este la câteva sute de metri depărtare de poalele vârfului, fără curte sau gard s'o împrejmuiască, între pruni, meri, cireși și nuci, ce-și întind ramurile acoperind-o aproape cu totul. Stă întins pe un pătuț de lemn, cu trupul ostenit și fața tuciurie. Când mi-a auzit pașii și am deschis ușa, o lumină i s'a strecurat peste toată ființa, și'n ochi o bucurie ca de copil ce-și revede mama.

Am coborît patrafirul (epitrahilul) peste capul lui plin de ani și am deschis molitvelnicul. Sus s'a deschis cerul și Iisus Hristos s'a aplecat bland peste trupul lui în durere. Bătrânul a întins în et brațele spre picioarele lui Iisus și a'nceput să-l șoptească rar: „Tatal nostru, carele ești în ceruri, sfințească-se numele Tau...".

Am ieșit ușor afara și am lăsat acolo pe Iisus cu bătrânul. La ușă, muntele plângea lipsa prietenului.

*

In munte sus, un izvor ce iese pe brânci dintre stânci cu multă gălăgie, și-și joacă apele cu niște jucării cu roți, ce li se spun „mori de apă", așezate în calea lui în jos pe pieptul muntelui, ca niște galbeni la salbă, mă primește să așez între flori, un copilaș, și să-l leagăn pentru ultima dată, în fum de tămâie și psalmi de rugăciune. Pare un înger lovit printre stele și căzut jos pe pământ. Al șaptelea copilaș din casă,

† Dr. ILIE BEU

Academia teologică „Andreiană" se asociază la durerea care străpunge sufletul societăţii româneşti prin pierderea Doctorului Ilie Beu.

Iată omul faţă de care recunoştinţa noastră nu trebue să întârzie, nu numai pentrucă Doctorul Beu a fost medic seminarial şi întâiul ei profesor de Higiena pastorală, ci pentrucă viaţa celui ple at dintre noi este o carte în care se poate ceti cu folos.

Doctorul Ilie Beu s'a născut în Apoldul de jos, jud. Sibiu la 1864, dintr'o fruntaşe familie de plugari. A terminat liceul la Sibiu, iar universitatea la Viena şi Graz, unde în anul 1890 a fost promovat doctor în medicină.

Din 1891 este medicul circumscripţiei Sălişte, în 1893 se aşează la Sibiu, unde mai târziu devine preşedinte şi administrator al Albinei, senator etc., dar în toată vremea activităţii sale a fost bun român şi mare economist.

Instituit prin ord. Cons. Nr. 5873 din 3 Sept. 1894 medic al Seminarului iar din 1 Ianuarie 1896 profesor de igienă, cu 1 oră pe săptămână până la 1 Septemvrie 1901, iar de atunci cu 2 ore, a slujit cu devotament Instituţia marelui Andrei Şaguna vreme de 18 ani împliniţi.

După un serviciu de 18 ani îndepliniţi în modul cel mai conştiincios Dr. Beu renunţând la postul de medic seminarial şi profesor de igenă, prin decisul Consiliului Arhiepiscopesc din 6 Sept. 1912 Nr. 9350 acest post se încredinţează D-rului Nicolae Ittu.

Ca profesor Dr. I. Beu a fost mult iubit de elevii săi şi tot aşa de preţuit de colegi şi prieteni, pentru optimismul său robust şi pentru realismul său milimetric. Când intra în clasă cucerea dela întâia lecţie „prin înfăţişarea lui stilată, prin un graiu ales şi proaspăt şi prin noutatea cunoştinţelor".

Lecţiile Doctorului Beu, mărturiseşte un elev de acum 45 ani (Z. Sandu: Vieţi rodnice, p. 98) se deosebiau în măsură prea simţită de lecţiile celorlalţi profesori, pe cari ni-i hărăziseră pe vremea aceea împrejurările. Fraza lui era îngrijită şi rotunjită, stăpânită de prospeţimea unei limbi care odrăslită din poezia lui Eminescu devenia tot mai fermecătoare, tot mai dulce. Problemele cele mai anevoioase ale igienei sociale ştia să ni le prezinte delicat dar convingător, trezind în sufletul nostru râvna pentru a ne însuşi cât mai multe cunoştinţe trebuitoare întru apărarea de mâne a sănătăţii turmei credincioase".

In predare era calculat cu o cântărească dreaptă şi regulat ca un ceasornic de precizie, căci zicea: „Predarea grăbită şi condensată a materialului împărţit de altfel pe 10 luni sunt proprii a provoca piedici serioase în desvoltarea fizică şi spirituală a elevilor. Sunt profesori cari îşi ruinează sănătatea lungind lecţiile peste măsura orelor stabilite. Aceştia fără să-şi dea seama sunt duşmanii periculaşi ai elevilor" (Dr. I. Beu: Higiena Şcolară, p. 43).

Ocupaţiile sale nu i-au îngăduit să desvoalte o activitate didactică pe măsura însuşirilor sale alese. Se poate afirma însă că tipăriturile: Higiena şcolară, Sibiu 1905 sunt un rod al autorităţii sale de profesor de higienă pastorală la Seminarul „Andreian", care îi aduce azi pr n mine prinos de recunoştinţă.

Prof. Dr. Nic. Neaga

Prohodirea Doctorului Ilie Beu

Miercuri, 29 Oct. 1947, în catedrala mitropolitană din Sibiu, s'a slujit prohodul regretatului *Dr. Ilie Beu*, fost vreme de 16 ani profesor de Higienă la aşa numitul pe atunci seminar „Andreian" şi aproape cinci decenii preşedinte al Consiliului de administraţie al băncii „Albina".

Un om ca Dr. Ilie Beu, retras şi sobru, a dorit să fie prohodit cu simplitate şi sobrietate. De aceea, au slujit: P. S. arhiereu-vicar *Teodor* şi P. C. Protopopi *Em. Cioran* şi *M. Neagu*, fără a-i rosti predică aşa cum a lăsat înainte de a închide ochii.

Răspunsurile funebre au fost cântate de corul studenţilor dela Academia teologică „Andreiană", sub conducerea C. preot prof. *Gh. Şoima*, cor ce l-a însoţit pe adormitul până la groapa sa din cimitirul comunal.

La prohod au luat parte toţi cei ce l-au preţuit şi iubit cu adevărat pe adormitul, între cari: membrii familiei, gremiul Arhiepiscopiei în frunte cu I. P. S. Mitropolit *Nicolae*, funcţionarii băncii „Albina" în frunte cu dl dir. gen. *Dr. M. Veliciu*, prof. Academiei teologice cu P. C. Prot. rector *Dr. N. Neaga* precum şi numeroşi intelectuali şi credincioşi din localitate.

Odihnească în lumea dreptilor!

Nr. 10594/1947.

Comunicat

Mai multe Oficii protopopeşti şi parohiale din Arhiepiscopia noastră, ne-au arătat prin rapoartele lor, că anumite Oficii poştale refuză să primească corespondenţa oficială a parohiilor şi protopopiatelor noastre, *în gratuitate*, în Contul Nr. 5 al Ministerului Cultelor.

Faţă de această situaţie, Arhiepiscopia noastră a intervenit la On. Direcţiunea generală PTT în Bucureşti, care prin adresa cu Nr. 241 558 din 30 Octomvrie 1947, ne comunică următoarele:

„Avem onoare a face cunoscut, că prin ordin circular s'au dat dispoziţiuni Oficiilor PTT pentru a primi la expediere în contul Nr. 5 P. deschis Ministerului Cultelor, corespondenţa poştală şi mesageriile de serviciu depuse de Parohiile Bisericeşti şi Protopopiate.

S'a atras în mod special atenţiunea oficiilor PTT Miercurea-Sibiului, Geoagiu şi Zărneşti, să primească fără nici o restricţiune corespondenţa expediată de protopopiatele din acele localităţi.

Ţinem să aducem la cunoştinţa Inalt Prea Sfinţiei Voastre, că Direcţiunea Generală P.T.T., regretă această defecţiune de serviciu, care a fost reprimată imediat prin dispoziţiunile date oficiilor P.T.T. şi Inspectoratului P.T.T. Sibiu.

Director general, Indescifrabil"

Facem cunoscută această adresă Oficiilor noastre parohiale şi protopopeşti, spre a lua cunoştinţă de ea şi pentru a arăta Oficiilor P.T.T. locale, că *toate* Oficiile noastre parohiale şi protopopeşti *au dreptul* să depună corespondenţa lor oficială, în Contul Nr. 5 al Ministerului Cultelor, fără nici un fel de taxe, fiind autorităţi publice de Stat, cari se bucură *incontestabil*, de gratuitatea corespondenţei oficiale.

Prin urmare: *corespondenţa oficială a parohiilor şi protopopiatelor noastre nu va fi francată.*

Sibiu, 6 Noemvrie 1947.

Consiliul arhiepiscopesc

Nr. 10378/1947.

Circulară

către toate oficiile protopopeşti şi parohiale din Arhiepiscopia ortodoxă română de Alba-Iulia şi Sibiu

Urgentarea şi încheierea lucrărilor în legătură cu **colecta generală** *pentru orfelinatul arhiepiscopesc.*

I. După cum s'a putut vedea din cele publicate până în prezent în „Tel. Rom.", desfăşurarea colectei pentru orfelinatul nostru s'a făcut într'u ritm foarte lent. Cu foarte mici excepţii, rezultatele înregistrate până acum, nu sunt satisfăcătoare. Drept colectă pentru orfanii neamului, o parohie nu poate trimite doar câteva sute de Lei.

In consecinţă dispunem: Urgentarea şi îndeplinirea cu toată râvna a lucrărilor de colectare.

Până la **30 Noemvrie** a. c. colecta penntru orfelinat în toate parohiile să fie încheiată; înţelegem aici colecta în cereale şi alimente, în bani poate fi continuată şi peste acest termen.

In ce priveşte colectarea de cereale şi alimente, stăruim în mod deosebit asupra strângerii de grâu.

Cu toate că grâul a fost anul acesta puţin, se va arăta credincioşilor că numai pe această cale putem asigura pânea cea de toate zilele a orfanilor. Vor colecta grâu pe lângă alte alimente mai ales preoţii din protopopiatele producătoare de grâu, ca de exemplu: Blaj, Deva, Dumbrăveni, Haţeg, Mediaş, Mercurea, Orăştie, Rupea, Sebeş, Sighişoara, Târnăveni şi altele.

II. Ceea ce s'a colectat în parohii pentru orfelinat, dispunem să fie transportat fără întârziere la centrele protopopeşti. Oficiile protopopeşti, vor pune în siguranţă cele colectate, vor întocmi tablou cu cerealele şi alimentele depuse de parohii şi vor raporta Consiliului arhiepiscopesc, până la 5 Decemvrie a. c. despre cantităţile ce au în depozit.

Dacă vreo parohie are bună ocazie de a trimite direct la Sibiu cele colectate, să facă acest lucru, dar va înştiinţa despre aceasta oficiul protopopesc.

P. C. părinţi protopopi, ca organe de încredere, vor depune, nu ne îndoim de aceasta, toată stăruinţa pe lângă preoţimea noastră, pentru o bună reuşită a colectei generale pentru orfelinat.

Despre primirea ordinului prezent şi trecerea la executarea lui, fiecare Oficiu protopopesc va raporta în scris până la 15 Noemvrie a. c.

Sibiu, din şedinţa secţiei bisericeşt, ţinută la 4 Nov. 1947.

Consiliul Arhiepiscopesc

Nr. 10505/1947. 1—3

Concurs din oficiu

Pentru întregirea filiei **Ormeniş** protopopiatul Târnava, se publică concurs cu termin de 30 de zile dela prima apariţie în „Telegraful Român".

Se precizează:

Filia nu este bugetară, în schimb credincioşii se angajează să asigure viitorului preot următoarele venite:

1. Sesiunea parohială de 8 jug. pământ clasa I.
2. Locuinţă în natură cu dependinţele necesare.
3. Trei st. lemne de foc din pădurea comunală.
4. De fiecare familie (60—70 de familii) preotul va primi: una ferdelă porumb, o jumătate ferdelă grâu, una ferd. cartofi, una litră fasole, 1/4 kg. ulei şi un fuior.
5. La prestaţia de mai sus s'au obligat toţi credincioşii filiei, în adunarea generală dela 5 Oct. 1947 când au semnat fiecare procesul verbal, pe baza căruia s'a publicat acest concurs.

Cererile de concurs se vor înainta în termin la Consiliul nostru arhiepiscopesc. Candidaţii se vor prezenta în parohie cu încuviinţarea of. p. din Târnăveni pentru a servi, predica şi a face cunoştinţă cu credincioşii şi cu referinţele locale.

Sibiu, din şedinţa secţiei bis. a Consiliului arhiepiscopesc dela 4 Nov. 1947.

Consiliul arhiepiscopesc

---

de câteva luni numai a'nchis ochişorii lui pentru totdeauna, obosit foarte de mult joc şi lumină. Părinţii l-au aşezat în grădina casii între flori, să fie mai aproape deci şi de frăţiorii lui, ce-l cred că se joacă şi se ascunde.

După un timp, frăţiorii se reîntorc tăcuţi în casă, cu un buchet de flori, pe care-l aşează într'un păhar cu apă la fereastră, în lumina soarelui de vară. Una din flori era veştejită.

*

De dimineaţă am plecat să împărtăşesc o bătrână. Urcuşul mi-i greu şi abia merg. După vârful pădurii îmi apare „Vulcanul" ca de argint, în lumina soarelui cu stânci golaşe din calcar, ce par nişte jucării frumoase de copii în depărtare, pe albastrul cerului.

Ajung într'o casă necăjită de oameni săraci, ca toate de aici. Doi copilaşi se joacă pe jos şi un purcel isi mănâncă prânzul liniştit dintr'un ceaun lângă soba de tuciu cumpărată de pe vremuri. Trei femei singure, muncesc să-şi ţină existenţa. Mama casei, acum bolnavă, stă în pat şi abia mai poate vorbi. Soţul i-a murit pe iarnă, un ginere mort pe front şi alt ginere dus în armată. Bătrâna mamă e mulţumită că am sosit lângă patul ei. Nu-şi aduce aminte alt păcat mai greu în viaţa de peste 60 de ani, decât „a suduit la mânie, altă ceva nu ştie nimica". Gândul ei e mulţumit cu toate şi inima ei e împăcată cu toţi şi cu Dumnezeu.

După ce termin sf. slujbă, aflu că e bolnav şi Candin juratul. Mă duc să-l văd ce are, deşi nu mă chemase, şi iau din nou urcuşul muntelui. Când mă apropiu de casă, câinii îmi anunţă vizita, şi un copil de 13, 14 ani, scoate capul pe uşă şi-l retrage grăbit — „vine popa" — aud de afară şi apoi sare iute la câini şi-i alungă. Dau bunăziua, şi intru în casă. Lângă sobă în pat, Candin ga ben la faţă stă rezemat în cotul mâinii drepte, şi respiră greu „Bine că te-aduse Dumnezeu domnu părinte" — zise Candin cum mă văzu — „faceţi bine şi şedeţi pe laiţă". — „Ce ai păţit, frate Candin?" — îl întreb eu. — „Nu ştiu, domnu părinte, că boală ca acum nu m'a mâncat de mult". Nevasta lângă sobă, toarce şi-i amărîtă. — „Nu fiţi atât de amărîţi, nu moare omul atât de iute" — spun eu. Ii pun mâna pe frunte, pe piept, arde şi văd că tuşeşte greu. — Ai răcit greu undeva". — „Aşa cred, dom' părinte, că am fost cu nişte var la Câmpeni şi m'a mâncar frigu". Le cer nişte ţuică tare, îl fricţionez bine pe mâini, la gât, îl stropesc pe piept şi 'n cap, îi ud un prosop în apă rece şi-l pun pe piept Cam mirat de apa rece se uită, dar nu zice nimic. După câteva minute îl întreb cacă îi este mai bine. — „Mai, văd că mai mă lasă greutatea". Ii spun să stea la căldură, să facă rost de un ceai de tei şi să fie liniştit că n'are nimic Când mă pregăteam să plec, intră pe uşă şi dl agent sanitar dela Buceş, comună vecină, unde se găseşte circumscripţia medi a ă rurală. După ce dă bună ziua, se aşează lângă o măsuţă şi desface un registru mare. — „Cinci mii de lei, taxa cazanului" (cazan de fabricat ţuică de prune), face să i se audă glasul autoritar, şi dă încontinuu foaie după foaie în registru, părând ocupat şi grăbit. — „Ai aflat, cumva că-i bolnav Candin? — îl întreb eu, până să mai zică ceva gazda casei. — Nu! — şi îşi ridică ochii e bolnav, dar ce are? — „Uită-te şi dta". Se duce la pat, îi ia mâna dreaptă în mâna sa, se apleacă peste pieptul bolnavului şi-i ascultă respiraţia. — „Suflă, nu sufla... bun!" Se reîntoarce la masă şi către mine: — „Are bai şi cu inima, că-i umflat foalele la el". Scoate dintr'o casetuţă de lemn ce o poartă mereu prin sat un tubuşor de sticlă şi deşartă câteva pilule. — „Sunt foarte bune, din Germania, azi nu se mai găsesc, le am eu. — Să ia azi trei şi mâine trei înainte de masă". Femeia le ia cu o deosebită cucernicie şi le aşează într'o cutie pe o grindă a podului casii, iar una i-o dă bolnavului. După puţin auzim pe Candin printre dinţi: „Ptii, şi asta doftorie, nici dulce, nici amar". După ce rupe chitanţa pentru banii datoraţi, dl agent sanitar îşi ia rămas bun dela cei din casă şi pleacă grăbit să încaseze şi alţi debitori. Până să cobor panta muntelui, în vale, mă ajunge şi dl sanitar din urmă. — „Ce să fac, începe dlui, n'aşi sta aici, pentru nimic în lume, dar sunt refugi t şi n'am ce face. Doctorul P. n'a stat astă vară nici o lună şi a demisionat. A venit altul numit acuma, dar când a ajuns la Deva şi a auzit unde este numit, a refuzat să mai vină şi şi-a cerut permutaţia. Nu ştiu cum stai dta aici, am auzit că ai lăsat să fii profesor la Bucureşti şi ai venit să fi preot aici. N'aşi sta ca dta"... şi dând din mâni în semn de compătimire şi dezaprobare, se îndepărtează, fără să mai aştepte să-i răspund, plesnind cu putere noroiul drumuşorului cu nişte bocanci mari militareşti.

Domnul agent sanitar, nu ştiu bine câte clase primare are, a făcut câtva timp practică în armată şi prin concentrare la „infermelie" şi azi poartă grija sănătaţii la aproape 10,000 de suflete din comunele Munţilor Apuseni: Blăjeni, Mihăileni, Buceş, Stănija, După-Piatră, pe o rază de peste 40 de km.

Mergând pe malul Crişului-Alb, gândurile mi se rostogolesc ca şi apele lui printre pietrele vadului: Când vor ajunge Doamne, timpurile, ca fiecare sat, aşa cum îşi are preotul lui, să-şi aibă şi medicul uman, medicul-veterinar, inginerul-agronom, etc.? Din calculele de ordin strategic, toţi stau la zeci de km. în spatele frontului satului şi singur aproape, preotul, trebue să ducă lupta pe întreg acest front.

Preot **Ioan Ionescu**

Preotul în Sf. Liturghie

Pentruca Sfânta Liturghie să aibă frumuseţea „hainei îngereşti“ şi „să satisfacă dorul după veşnicie al credincioşilor“, preotul trebue să îndeplinească anumite condiţiuni, în slujirea acestui act dumnezeesc. Aceste condiţiuni se pot împărţi în două: 1. Condiţiuni care privesc starea sufletească a preotului; 2. Condiţiuni care se referă la felul executării actului sfânt.

1. Intre condiţiunile de sub punctul 1, cele mai însemnate sunt: a) Convingerea religioasă; b) pregătirea sufletească.

a) Incredinţarea preotului că, în actul Liturghiei, el este instrumentul prin care Mântuitorul se aduce jertfă nesângeroasă omenirii, este de cea mai mare importanţă. Căci atunci preotul se va dărui cu toată fiinţa lui, momentelor de săvârşire a actului. Pentru el nu mai există, în aceste clipe divine, altă preocupare decât aceea, de-a se face cât mai vrednic mijlocitor al transmiterii harului lui Dumnezeu în credincioşi.

2. Convingerea religioasă stă în strânsă legătură cu pregătirea sufletească a preotului liturghisitor, înainte de începerea actului sfânt.

Prin pregătirea sufletească se înţelege împăcarea „cu sine“ şi cu „ai săi“.

Impăcarea „cu sine“ este, în primul rând, mulţumirea cu ceeace Dumnezeu i a dăruit pentru susţinerea vieţii materiale, iar apoi, împăcarea cu starea sa socială şi mediul vital.

Impăcarea cu „ai săi“ este trăirea în desăvârşită dragoste cu familia sa şi cu păstoriţii săi.

Preotul frământat în fiecare clipă de gândul agonisirii, cât şi preotul nemulţumit cu misiunea ce şi-a ales şi cu mediul în care i se pare că nu-şi poate satisface pretenţiile de „om cu multă şcoală“, nu poate să se dăruiască întreg, actelor sfinte pe care le săvârşeşte, căci: „unde este comoara sa, acolo fi-va şi inima sa“.

Şi, iarăşi, preotul cu sufletul răvăşit de invidie, cu gândul la ai săi — fie din familie sau credincioşi — a căror eventuală supărare n'a prefăcut-o în fărâmă de iubire — prin transformatorul iertării — va fi stânjenit în înălţarea sufletească cerută de actul excepţional ce-l săvârşeşte.

El nu va putea rosti cu destulă convingere cuvintele sfinte: „să ne iubim unii pe alţii“... sau „Dragostea lui Dumnezeu Tatăl... să fie cu voi cu toţi“. Căci, poate, tocmai în aceste clipe ale rostirii celei mai înalte porunci divine, va întâlni, în vre-o parte a bisericii, ochii împricinatului său din a căror privire va ţâşni mustrarea: „împacă-te cu fratele tău mai întâi, şi apoi adu darul tău la altar“ (**Mat. 5, 24**).

Categoria a doua a condiţiunilor de care preotul liturghisitor trebue să ţie seamă în slujirea Sfintei Liturghii, se referă la forma de executare a actului sfânt. Intre acestea numărăm pe cele principale:

a) Dicţiunea, exprimarea clară a cuvintelor minunatelor rugăciuni ale Liturghiei. O „borborosire“ a rugăciunilor, e teniilor, va împiedeca pe mulţi credincioşi să înţeleagă minunatul lor cuprins, pe deoparte, iar de altă parte, grăbirea aceasta în vorbire va face pe mulţi credincioşi să se gândească la o grăbire voită a preotului, fapt care aduce după sine indiferenţa faţă de slujba religioasă.

b) dacă grăbirea în exprimarea rugăciunilor scade interesul credincioşilor pentru slujbă, apoi vorbirea prea rară, aş putea spune cu „lenevie“, aduce plictiseala, pentru unii, iar pentru alţii — bătrânii — oboseala şi ca o consecinţă inevitabilă, rărirea cercetătorilor sfintei biserici.

Intre aceste două extreme se impune preotului liturgisitor calea de mijloc.

c) Claritatea rostirii cuvintelor este strâns legată de melodia pe care fiecare slujitor o imprimă cuvintelor — ecteniilor — potrivit aptitudinii lui.

In Biserica noastră ortodoxă rugăciunile cultului — şi în special ale Liturghiei — sunt cântate de preot în ectenii. Ace sta, pentruca serviciul divin să fie cât mai plăcut, mai atrăgător şi mai înălţător.

Târnosirea bisericii din Hunedoara

= La sărbătoarea Cuvioasei Maice Paraschiva din acest an, istoricul ţinut al Hunedoarei şi mai cu deosebire centrul lui, oraşul Hunedoara, a trăit clipe mari şi scăldate în bucurie duhovnicească datorită împrejurării că atunci s'a făcut târnosirea unui monument al credinţei strămoşeşti şi o expresie a dărniciei fiilor acestui neam: biserica din Hunedoara.

In acest scop, *Inalt Prea Sfinţitul Mitropolit Nicolae* a plecat dela reşedinţa Sa în ajunul sărbătorii, însoţit de P. C. consilier mitropolitan *Ieronim Grovu* şi de P. C. arhidiacon *Ioan Circov*. Nenumăraţi credincioşi, ţărani ostenitori în glie, muncitori cu braţele şi cu mintea în fabrici şi în birouri, au ieşit, înainte de începerea târnosirii, în calea I. P. S. Sale, ca să-i aducă prinosul dragostei lor creştineşti.

Actul târnosirii s'a desfăşurat în cadru de pietate dar şi în atmosferă tradiţională de măreţie, de faţă fiind şi dl ministru *Romul Zăroni*, ctitorul *Constantin Bursan*, P. C. prot. Dr. *Ioan Vască* dela Ministerul Cultelor, C. preot prof. Dr. *Liviu Stan*, P. C. prot. prof. *Dr. Sp. Cândea* şi P. C. prot. al Hunedoarei *Nicolae Suciu* etc.

După sfinţirea bisericii, s'a slujit în ea sf. Liturghie de către I. P. S. Mitropolit *Nicolae* şi un sobor de peste douăzeci de preoţi din partea locului.

La sfârşit, I. P. S. Mitropolit a rostit o predică impresionantă, în care a subliniat gândurile din care a pornit înălţarea sf lăcaş, strădaniile morale şi materiale aduse de dl deputat eparhial *Constantin Bursan* întru întruparea ideală a acestor gânduri şi jertfele neîncetoare ale celor ce au contribuit în toate chipurile la înălţarea falnicei catedrale hunedorene.

In acelaş sens au vorbit apoi dnii: ministru *R. Zăroni*, P. C *Dr. I. Vască*, şi P. C. prot. *N. Suciu*.

Dl *C. Bursan* şi-a exprimat mulţumirea sa de ctitor al bisericii, ca unul ce şi-a văzut realizat cel mai scump ideal al vieţii pământeşti.

Cuvântări grele de tâlc creştin s'au rostit şi cu prilejul agapei servite după sf. Liturghie.

De acum, oraşul Hunedoara îşi are biserica sa monumentală şi construită cu atâta artă încât să rivalizeze pe drept cu ceea ce s'a înălţat, în aceasta privinţă, mai frumos şi mai durabil în cuprinsul pământului românesc. Mulţi paşi se vor îndrepta de azi înainte spre Hunedoara, ca să ducă închinători cucernici sub bolta unei neîntrecute catedrale şi mulţi ochi se vor aţinti cu admiraţie în amănuntele acestui monument al geniului arhitecturii creştine româneşti.

Nr. 9956/1947.

Comunicat

Facem cunoscut tuturor cântăreţilor bisericeşti comprimaţi pentru economii bugetare pe data de 31 August 1947, că vor continua să-şi exercite serviciul în parohiile unde au funcţionat şi funcţionează şi în prezent, beneficiind de aceleaşi drepturi materiale, ca şi în trecut, cu excepţia salarului dela Stat.

Cântăreţii bisericeşti cari au 33 ani de serviciu împliniţi şi au contribuit legal la Casa Generală de Pensiuni a Statului, îşi vor procura actele necesare înscrierii la pensie spre a fi înaintate, împreună cu fişele respective, forurilor competente.

Sibiu, 22 Octomvrie 1947.

Consiliul Arhiepiscopesc

Rugăciunile Sf. Liturghii cuprind adevăruri de credinţă, îndemnuri spre fapte mântuitoare. Se cere deci, la fondul adevărat al acestor rugăciuni, forme adevărate de exprimare, precum şi suflet adevărat de înţelegere şi împărtăşire a lor acelora ce le aşteaptă.

Numai Liturghia servită în aceste condiţiuni, va putea satisface cu intensitate cerinţele sufletului omenesc, dornic de veşnicia cerului.

Pr. Petru Comaniţă

Comunicat

In legătură cu Circulara noastră din Telegraful Român Nr. 35—36 privitoare la exploatarea terenurilor cultivabile ale parohiilor, fundaţiunilor, sesiunilor preoţeşti şi cantorale numai în regie proprie, mai adăogăm că spre acest scop Oficiile parohiale şi preoţii uzufructuari, vor încheia contracte de munci agricole, cu unul sau mai mulţi muncitori agricoli conform formularelor de mai jos şi aceste contracte se vor autentifica la primăria comunei respective tot după formularul de mai jos.

Contractele cari se vor redacta în 4 exemplare, unul pentru parohie, două pentru muncitorii agricoli şi cel din urmă pentru arhiva primăriei, — sunt scutite de orice taxe, timbre şi impozite proporţionale, conform legilor pentru încurajarea agriculturii.

Sibiu la 28 Octomvrie 1947.

Consiliul Arhiepiscopesc

Contract de munci agricole

Subsemnatul . . . muncitor. domiciliat în comuna . . . judeţul . . . prin aceasta declar ... că m'am / ne-am angajat ca lucrător ... agricol permanent ... la Parohia ort. rom. din comuna . . . . . judeţul . . . . reprezentată prin C. Sa Părintele . . . . preşedintele Consiliului parohial ort. rom. al acestei parohii, domiciliat în comuna . . . . privitor la exploatarea în regie proprie a terenurilor cultivabile în întindere de cca ..... jug. cadastrale proprietatea parohiei în următoarele condiţiuni:

1. Durata angajamentului este dela 1 Noemvrie 1947 până la 31 Dec. 1948.

2. Muncile agricole ce trebuesc îndeplinite sunt: cele de argat la cai sau alte vite, aratul, semănatul, săpatul, grăpatul, plivitul, cositul, seceratul, adunatul, treeratul, culesul, tăiatul, căratul cu căruţa şi orice alte lucrări împreunate cu cultura pământului.

3. Plata anuală în bani este de lei .... adecă . . . . . din care sumă este a se plăti în . . . rate egale.

4. Pe lângă plata în bani voi mai primi anual în natură . . . kg., grâu . . . kg., orz . . . kg., porumb . . . kg.

5. Munca o voi face cu mâncarea mea.

6. Alte condiţiuni . . . . . .

7. Subsemnatul . . . . . paroh, preşedintele Consiliului parohial ort. rom. în numele Parohiei ort. rom. din comuna . . . . . declar că, primesc în totul condiţiunile prevăzute în prezentul contract.

. . . . . la . . . . 1947.

Preşed. Consiliului paroh. din . . . . Muncitor agricol

semnătura semnătura

. . . . . .

Primăria comunei . . . .
Plasa . . . Jud. . . . .

PROCES-VERBAL Nr. . . .

In localul primăriei astăzi în . . . . . 1947 şi înaintea noastră, primarul comunei Dl . . . . asistat de Dl . . . . . notarul comunei s'au prezentat: Părintele . . . . . în calitate de preşedinte al Consiliului parohial ort. rom. din . . . . . şi . . . . . locuitori şi muncitori agricoli domiciliaţi în . . . . . cerându-ne verbal autentificarea prezentului contract de muncă agricolă.

In urma acestora:

Cetindu-se acest contract, de către dl notar din cuvânt în cuvânt, în auzul şi prezenţa părţilor, la întrebările făcute de noi ne-au declarat că este făcut cu consimţământul şi libera Dumnealor voinţă şi că părintele . . . . şi . . . . locuitori, muncitori agricoli, l-au subscris propriu.

Luând act de declaraţiunile şi consimţământul părţilor, având în vedere îndeplinirea formalităţilor provăzute în legea privitoare la organizarea şi încurajarea agriculturii din 22 Martie 1937 cu modificările ei din 22 Aprilie 1940, dăm cuvenita autentificare prezentului contract, care se va păstra la dosarul contractelor de învoeli agricole al comunei pe anul 1947, Nr. . . .

Primar, Notar,

. . . . . .

NOTĂ. La contractele de învoeli agricole între preoţi şi cântăreţi ca uzufructuari ai sesiunilor parohiale şi cantorale se vor face modificările cuvenite.

Consiliul Arhiepiscopesc

Rugăciunea muncitorului creştin

Iisuse, Stăpânul lumii, care Te-ai făcut dulgher la Nazaret supunându-Te legii muncii, câştigându-Ţi cu mânile Tale pânea cea de toate zilele, Te recunoaştem şi Te declarăm de Modelul şi Binefăcătorul nostru.

Tu ai proclamat egalitatea tuturor oamenilor în faţa lui Dumnezeu şi estfel ai rupt lanţurile cu cari erau legate mânile muncitorilor. Tu ne-ai mântuit de două ori: în viaţa viitoare şi în viaţa de pe pământ, ne-ai mântuit şi viaţa sufletească şi viaţa trupească.

Sărbătorind ziua muncii, noi muncitorii creştini socotim că e de datoria noastră să ne aducem aminte de marile Tale daruri ce ni le-ai dat şi pe cari atâţia dintre noi nu le cunosc. Pentru toate astea îţi mulţumim din toată inima.

Fă, Iisuse, ca lumina religiei Tale să lumineze totdeauna lumea muncii, sfâşiată de o luptă necurmată, căci religia Ta e condiţie şi garanţia unei păci durabile, întemeiate pe dreptate şi libertate.

INFORMAŢIUNI

INTERNE:

In ziua de Duminecă, 26 Oct. c., I. P. S. Sa Dr. Vasile Lăzărescu a fost intronizat în scaunul de Mitropolit al Banatului.

In curând se va pune în vânzare cunoscuta lucrare a sf. Grigorie de Nissa: „Viaţa sfintei Macrina“, în traducerea păr. T. Bodogae. Cartea are 67 pag. format mic şi va costa 30—45 Lei. Vom mai reveni.

In şedinţa de constituire din ziua de 20 Oct. a. c., Societatea de lectură „Andreiu Şaguna“ a studenţilor dela Academia teologică „Andreiană“, şi-a ales următorul comitet: Preşedinte activ: Bassa Beniamin, an IV. Vicepreşedinte: Pr. Mariş Silviu, an IV. Preşed. comis. literare Diac. Fodor Ioan, an IV. Casier Cerbu Ioan, an III. Bibliotecar Runcanu Victor, an III Secretar Zotta Ioan an II. Econom Cosma Adrian, an II. Vice-econom Şerban Ioan, an I. Vice-bibliotecari: Cotârlea Nic., an I şi Voicu Aurel, an I. Membrii comisiei literare: Ercuş Gh., an III, Puşcariu Iosif, an II şi Pălăşan Andrei, an I.

In ziua de 24 Oct. c. P. C. Sa Păr. Vasile Coman, paroh în Braşov-Cetate a fost promovat doctor al Facultăţii de teologie din Bucureşti cu menţiunea „magna cum laude“, după ce şi-a susţinut teza: „Rugăciunile pentru căpetenia şi autorităţile Statului în cultul creştin.“

EXTERNE

S'a semnat un acord comercial între U.R.S.S. şi Danemarca.

Comisia pentru Palestina a O.N U.-lui, şi-a încheiat lucrările.

Dl Harisson a fost numit ministru plenipotenţiar al Marei Britanii la Moscova.

A fost remaniat guvernul Ramadier.

Sărbătorirea prieteniei Româno-Sovietice

Intre 1 şi 7 Noemvrie a. c. a avut loc sărbătorirea prieteniei româno-sovietice în cadrele asociaţiei „*Arlus*“ desfăşurându-se în toată ţara.

Cucernica preoţime din cuprinsul Arhiepiscopiei noastre a dat tot concursul la pregătirea acestor serbări în localităţile respective, punându-se în legătură cu autorităţile locale pentru o cât mai bună reuşită a serbărilor.

Duminecă în 9 Noemvrie a. c. după Sf. Liturghie se va face în fiecare biserică o rugăciune de mulţămire.

Redactor responsabil: Preot Dr. CORNELIU SÂRBU

Editura şi tiparul Tipografiei Arhidiecezane. Sibiu

BIBLIOTECA CENTRALĂ
„ASOCIAȚIUNII"
SIBIIU

ANUL XCV — SIBIU, 23 Noemvrie 1947 — Prețul unui ex. Lei 5.— — Nr. 39—40

Telegraful Român

Onor. Asociațiunea pentru literatura
română și cultura poporului român
Str. Șaguna 8 Sibiu

Organ național-bisericesc. **Intemeiat în 1853 de Mitropolitul Andreiu Șaguna**

Abonamentul:
Pentru parohii cl. I Lei 500; cl. II Lei 400; cl. III Lei 300. Particulari Lei 500. Autorități și străinătate Lei 800. De sprijin Lei 800. Pentru America 10 Dolari.

Articole și corespondențe
se adresează REDACȚIEI Telegraful Român Sibiu strada Mitropoliei Nr. 45. — Articole nepublicate nu se înapoiază. — Scrisori nefrancate se refuză.

Prețul inserțiunilor
un cm.² 2 Lei pentru odată, dacă se publică de mai multe ori se dă rabat corespunzător

Abonamentele și inserțiunile
se adresează ADMINISTRAȚIEI foii Telegraful Român, Sibiu, strada Mitropoliei Nr. 45

Constiința de preot

Alături de normele sau regulele cari vin din exterior, adecă din afara persoanei sale proprii, un prețios îndreptar după care trebue să se conducă preotul în viața și activitatea sa, este o normă sau o regulă internă și nescrisă: *conștiința preoțească*. Aceasta este facultatea sufletească care i spune în orice clipă ce trebue să facă și ce nu, precum și dacă ceea ce a săvârșit sau și-a propus să săvârșească, este corespunzător misiunii sale sau nu.

Conștiința de preot nu-i altceva decât *conștiința sau simțul moral al creștinului turnat pe măsura și statura chemării sacerdotale*. Ea se manifestează ca o lumină și ca un imperativ categoric al cutremurătoarelor obligații ale chemării de preot. Ea e *glasul lui Dumnezeu către preoți*, sădit de Mântuitorul în sufletul lor prin revărsarea harului din sf. Taină a Preoției, care sporește conștiința morală creștină obișnuită și o diriguește pe un făgaș special. Este ecoul preoției veșnice, universale și absolute a Mântuitorului în cugetul preotului, semnul neîndoios al asemănării preotului cu Cel ce este «preot în veac după rânduiala lui Melchisedec».

Funcțiunea conștiinței preoțești este așa de necesară și de prețioasă, încât *fără de ea nu se poate concepe preoție cu vrednicie*. Inainte de săvârșirea oricărui act, conștiința ne pune în față chemarea preoțească și ne lămurește asupra valorii actului ce avem de săvârșit. Dacă acesta este potrivit cu rostul preoției, ea ne poruncește și îngădue să-l săvârșim; dacă nu, ne interzice săvârșirea lui. In cursul săvârșiiri, ea ne însoțește, vede dacă am împlinit sau călcat comandamentele chemării preoțești, apreciază fapta săvârșită și ne spune fără părtinire, dacă am procedat bine sau rău. Iar după săvârșirea faptei, ea ne face să simțim în adâncul sufletului o satisfacție deosebită, dacă am lucrat bine și, dimpotrivă, o mustrare amară, dacă am lucrat rău.

Prin urmare, conștiința preoțească împlinește un rol întreit: înainte de săvârșirea faptei e sfătuitor, în timpul săvârșirii ei este *martor*, iar după săvârșirea ei este *judecător*.

Fericit păstorul înzestrat cu o conștiință preoțească trează, dreaptă și desăvârșită. El nu va părăsi niciodată linia adevărată a chemării sale și va fi totdeauna un adevărat «*părinte*» al păstoriților săi. Pe lângă aceasta, se va bucura de satisfacția conștiinței datoriei împlinite, singura fericire pământească adevărată și singura răsplată dreaptă a trudei din câmpul pastorației.

Dacă conștiința preoțească este așa de importantă, de necesară și de folositoare în viața păstorului de suflete, însemnează că *această conștiință trebue să fie educată necontenit de către preot*.

Dacă orice credincios trebue să-și cultive serios și cu grije conștiința morală, atunci preotul trebue să facă cu atât mai mult acest lucru, cu cât el poartă pe umerii săi cea mai cutremurătoare răspundere și cea mai înaltă chemare. Pentrucă acest tribunal din inima preotului, în fața căruia se judecă pe sine însuși: conștiința de preot, nu-și dă roadele sale binecuvântate, decât dacă se menține *treaz*, *curat* și *drept*. Pentrucă conștiința de preot e una din pârghiile de ridicare a persoanei păstorului de suflete la adevărata vrednicie personală, pe care o cere exercitarea vrednică a misiunii sale.

Drept aceea, o latură a educației de sine însuși pe care trebue să și-o facă necontenit păstorul de suflete, este și *formarea și desăvârșirea conștiinței de preot*. Iar menținerea, sporirea și desăvârșirea a ceva, reclamă un efort susținut și continuu.

Cum poate să-și cultive și desăvârșească păstorul de suflete, conștiința sa de preot? Pe două căi: una *preventivă* și alta de *autozidire pozitivă*.

Cultivarea preventivă constă în evitarea molipsirii sufletești de boala păcatului printr'o izolare lăuntrică într'un fel de «singurătate» și prin ferirea de primejdia obișnuinței. Căci păcatul și obișnuința tocesc sensibilitatea conștiinței preoțești și o adorm.

Calea zidirii pozitive a conștiinței preoțești constă în folosirea tuturor mijloacelor cari întrețin o adâncă religioz tate și o cucernicie vie: rugăciunea, meditația, spovedirea și cumineCarea după vrednicie, citirea de cărți ce cuprind exemple frumoase de viață morală și chipuri de adevărați păstori, împreunată cu osteneala de-a trăi în virtute

C. SÂRBU

Săptămâna prieteniei româno-sovietice

= Intre 1—7 Noemvrie c., pe întreg cuprinsul țării noastre s'au desfășurat serbări impunătoare în cadrul *Săptămânii prieteniei româno-sovietice*. A. R. L. U. S.-ul este acela care a inițiat, organizat și programat, până în cele mai mici amănunte, serbările respective.

Nenumărate reprezentații speciale de teatru și cinematograf, ședințe culturale, programe artistice, întreceri sportive, expoziții de cărți și tablouri, serbări școlare etc. au colaborat la adâncirea legăturilor culturale dintre poporul nostru și popoarele Uniunii Sovietice.

La Sibiu, manifestațiile de prietenie au îmbrăcat o haină cu adevărat festivă și s'au încheiat cu o doxologie slujită în catedrala mitropolitană de către P. S. arhiereu-vicar *Teodor* și un sobor de preoți și diaconi. La doxologie au participat toți șefii de autorități din localitate precum și doi ofițeri din armata sovietică. Câteva coroane de flori au fost așezate apoi pe mormintele ostașilor — eroi sovietici, ce se află în fața Administrației financiare.

VECERNIA

Minunată este această slujbă bisericească de seară, vecernia. Vorba lui Creangă: nu știu cum sunt alții, dar eu nu o pot gusta mai bine decât în biserica satului, dacă este cel natal, cu atât mai bine. Precum tot aici pot gusta mai bine Deniile și împărătească slujbă a Invierii. Știu prea bine că o slujbă este aceeași, că orice biserică este casa lui Dumnezeu, dar cadrul satului îmi dă elementele fiorului religios, care, mi se pare, lipsesc sgomotului surd al orașului. In noi cei dela sat a rămas ceva din ființa lui, pe care-l purtăm în chip nostalgic, sau răsar amintirile copilăriei legate tot de viața satului, pe care o purtăm tot în chip nostalgic.

Ați auzit toaca și bătaia clopotului dela biserică, în amurgul serii, dacă mai obișnuesc preoții dela sate să facă vecernia, măcar Sâmbăta și Dumineca seara. Are ceva misterios. Rădică mintea către altă realitate, osârdia duhului se aprinde în lumea fizică ce-i gata sub somnul și întunerecul nopții, ca apoi, a doua zi, să se aștepte din nou, plină de viață și de împrospătată energie. Doamne, ce întocmire minunată. Cu cât gândești mai mult și legi una de alta, cu atât te minunezi mai mult. Bine a zis psalmistul, în psalmul care se cetește chiar la vecernie: Doamne, toate întru înțelepciune le-ai făcut.

Soarele coboară încet, încet și razele lui mai dau o ultimă îmbrățișare și sărutare pământului. Glasul clopotului plutește peste sat, până departe, la câmp. Oamenii își aduc aminte că mâine e sărbătoare, fac o cruce cucernică. Cei dela câmp pornesc spre casă Unii mai cucernici își rostuesc treburile și vin pentru o jumătate de ceas la biserică. In tot cazul, toți mulțumesc lui Dumnezeu că i-a ajutat să muncească peste săptămână și așteaptă Dumineca de mâne ca o dreaptă întocmire pentru odihnă și împrospătarea puterii la om și la animal.

De aceea îmi place vecernia ca și celelalte orândueli divine la sat, pentrucă îmi dă nu numai cadrul minunat de înțelegere, dar și pentru faptul că aici se păstrează și se prețuiesc mai bine. Iată bunăoară biserica este încă regina satului. Veghiază ca o mamă în mijlocul puilor. Glasul ei este ascultat cu sfințenie. Glasul clopotelor ei împărățește în liniștea satului, plină de Duhul Sfânt, cum ar zice G. Coșbuc. Ce mai contează la oraș o biserică pe care abia o mai dibuești după glasul înăbușit al clopotului printre ziduri și sgomote asurzitoare? Ce mai contează aceste legi divine, muncă, repaos, reconfortare trupească și sufletească?

Din strana veche, lucrată după canoanele artei bisericești, privesc pictura veche, frumoasă și vie, ce împodobește biserica pe dinăuntru și pe dinafară; aud pâlpăirea ușoară a candelei și lumânărilor din sfeșnicul dinaintea icoanei Maicii Preciste și urmăresc slujba vecerniei, care curge domol în faptul înserării.

Câte un credincios sparge acea-stă liniște contemplativă, cu pași sunători pe lespedea veche și tocită, își face cruce, sărută icoana de pe iconostas, aprinde o lumânare, se retrage mai la o parte și gândurile noastre se unesc, chemate de cântările și rugăciunile calde ale vecerniei. «Să se îndrepteze rugăciunea mea ca tămâia înaintea Ta», și nori de tămâie se înalță din cădelnița preotului spre bolta bisericii, spre cer, spre Pantocrator, având aevea intuiția rugăciunii. Slujba ortodoxă — minunată întocmire — este plină de adevăruri pedagogice, pe care pedagogia laică le dibuește, uneori refuzând să le împărtășească din cea creștină. Cultul ortodox a înmănunchiat dela început dogmă și credință, artă și poezie și a împlinit și funcțiuni pedagogice.

Rânduit pe glasuri sau game, cântarea se alternează cu cetirea, melodii diferite și ritm deosebit chiar în sânul aceluiași glas. Cât de departe de adevăr este părerea că slujba ortodoxă e monotonă! Or fi de vină și preoții și cântăreții pentru o executare defectuoasă, pentru neiscusința de a prezenta creștinismul și adevărurile lui, într'o haină, care să placă omului modern; dar e vina și a acelora care nu vor să dea prețuire chiar acolo unde există o executare model.

Cântările vecerniei trezesc noui îndemnuri în sufletul creștinului și acesta este specificul cultului creștin. E vechi și totuși nou.

Bunăoară cântarea: Doamne, strigat-am cătră Tine, auzi-mă; ia aminte glasul rugăciunii mele, când strig către Tine... Cântam aceasta în amurgul serii, când natura obosită de secetă așteaptă nu numai odihna nopții, dar și oarecare răcoreală: ploaie ori câțiva stropi de rouă, este strigătul întregei omeniri. Mi-am adus aminte că strigătul acesta a fost al psalmistului David, când era în mare necaz și adâncă întristare; orânduit în slujba vecerniei însemnează strigătul de neputință al lumii păgâne, căci vecernia aceasta însemnează: amurgul și întunerecul lumii păgâne în fața zorilor și luminii creștinismului.

La sfârșit am mai cetit ca pentru mine cuvintele din psalmul vecerniei 103: «Binecuvintează, suflete al meu, pe Domnul... Tu faci să răsară iarbă pentru vite și plante pentru munca omului, ca să scoată hrana din pământ... Ele toate așteaptă dela tine ca să le dai hrană la bună vreme. Tu le dai: ele culeg; Tu deschizi mâna Ta: ele se satură de bunătăți. Ascunzi fața Ta: ele se înspăimântează: iei înapoi duhul lor: ele mor și se întorc în pulberea lor. Trimeți duhul lor: ele se zidesc din nou și primenești fața pământului. Fie mărirea Domnului în veci!

Iubiți cititori dela sat și oraș, prindeți, prin bătaia toacei și a clopotului, postul de radio al celei mai apropiate biserici, evadând numai pentru o jumătate de ceas, din lumea necazurilor în casa lui Dumnezeu și veți câștiga mult sufletește, ascultând frumoasa slujbă a vecerniei.

GH. DIACONU

Pregătirea predicei

Pericolul vorbirii libere este incalculabil. Chiar şi pentru cazul când un preot s'a pregătit conştiincios, pericolul nu este deloc înlăturat. Cetitorul va admite, că preoţii şi predicatorii de geniu sau de un remarcabil talent nu se nasc decât unul pe secol, şi poate chiar şi mai rar. Ba noi chiar după atâtea sute de ani, nu avem încă un predicator celebru de talia lui Ioan Hrisostom sau a lui Bossuet. Marea mulţime a preoţilor face parte din mediocritate şi trebue deci în consecinţă să se conducă după legile mediocrităţii, prezentându-se înaintea publicului cu predica scrisă. In acest chip, preotul va scăpa de o sumedenie de greşeli, de care dacă şi-ar da seama, i ar veni să intre în pământ de ruşine. Căci a vorbi liber, mai ales în primii ani de preoţie, şi fără a avea un text stabilit dinainte, nu înseamnă a predica. Dacă s'ar socoti numai greşelile gramaticale, desacordurile, inversiunile neîngăduite, cuvintele stâlcite, repetiţiile caraghioase, numai acestea singure ar atârna atâta în balanţă, încât ar convinge pe orice om conştient de neseriozitatea sistemei de care e vorba. Dar, Doamne, dacă ar fi să adăugăm la acestea gravele greşeli dogmatice, erezііle abominabile ce sunt proferate de preoţi din faţa altarului, cu o candidă seninătate, greşelile istorice, falsele citări de texte, schilodirea şi exprimarea necorectă a acestora, ce-ar mai rămâne, după toate acestea, de cinstea vorbirii nepregătite (Păr. Scriban ar zice cinstea vorbei goale) Cine ar mai avea curajul ca să profere zeci de aberaţii, fără ca să spună un cuvânt nimerit din pragul altatului? Iar după toate acestea, nu poţi să nu te întrebi: cum de e cu putinţă să fie tolerate asemenea rătăciri şi erori?

Nu de mult, am ascultat o asemenea mostră de predică, rostită în mod liber. Dacă predica aceasta era aşa cum se va vedea îndată, fiind chipurile cât de cât pregătită acasă, socotiţi ce va să fie o predică fără nicio pregătire. Predica ce o menţionez este cea mai bună din cele mai proaste din câte am ascultat personal în diferite ocazii mai mult sau mai puţin benevole (notez că predica era rostită de un licenţiat, cu aspiraţii de doctorat, preoţit numai de trei ani de zile). Ei bine, numai predică nu putea fi numită vorbăria preotului. Oricât ai fi fost de indulgent şi oricât ai fi închis ochii ca să nu vezi totul, era cu neputinţă să admiţi că ceea ce rosteşte preotul este o predică. Pentru lămurirea mai precisă a cetitorului în acest sens, dau loc, textual, însemnărilor mele, făcute cu acel prilej:

„...Mai întâi de toate, tonul predicii a fost nepotrivit dela început până la sfârşit. O vorbire absolut cu totul artificială.

Pe lângă tonul prea ridicat şi ţipat, cuvântarea a fost prea lungă. Aproape că ar fi fost deajuns să-i facă încheierea după introducere. Iar ca urmare a lungimii, a fost şi îmbulzeala ideilor în afară de obiectul cuvântării, din care ar fi putut să desvolte mai multe cuvântări.

Apoi, rostirea liberă a mai atras şi alte greşeli din cele mai grele. Multe exprimări nepotrivite ar fi fost cele mai uşoare, deşi ele nu aduc decât un serviciu rău predicii. Dar la acestea se adăugau greşeli dogmatice şi istorice cu totul de neiertat. Despre Iisus Hristos a spus că El „cu puterile Sale slabe omeneşti, a îndurat multe suferinţe", iar pe Irod l-a făcut fără voia lui împărat al ...Romanilor..."

Dacă aşa stau lucrurile, cum mai poate fi susţinută vorbirea liberă şi improvizată? Ce argumente mai pot fi invocate în sprijinul ei? Mai poate fi în acest caz vorba de elan şi de inspiraţie? Când preotul nu poate exprima o frază corectă când se exprimă în mod impios la adresa tainelor divine, mai poate cineva spune că aceasta este predică şi vestirea cuvântului dumnezeesc? Dacă un învăţat ar asculta o asemenea predică, cu siguraţă că ar socoti-o ca cea mai pângăritoare blasfemie ce s'ar aduce de înşişi slujitorii lui Dumnezeu, în chiar propria Lui Casă, şi ar înmărmuri că nimeni nu ridică glasul — de ce nu şi biciul? — pentru curmarea unui asemenea sacrilegiu.

Afara deci cu deştepţii şi cu improvizatorii din Biserică. Faceţi loc preoţilor modeşti şi sârguincioşi, care. conştienţi de slăbiciunile lor, se pregătesc în sudoare pentru slujirea şi vestirea Domnului.

Aşa dar, din cele de mai sus, rezultă că în primii ani ai preoţiei, slujitorul altarului trebue să-şi facă o normă stabilită din compunerea scrisă a predicilor sale. Mai târziu, după ani îndelungaţi de experienţenţă, preotul se poate mărgini numai la un plan amănunţit şi aprofundat. Dar nici atunci, pentru împrejurări festive, nu e bine să renunte la această metodă. In felul acesta, sunt excluse bâiguelile, împleticirile, nesiguranţa şi teama de a nu rămâne într'un moment oarecare cu un vid şi cu o întrerupere catastrofală în şirul vorbirii.

Apoi, încă altceva de seamă. Din cele precedente, s'ar părea că predica fiind scrisă, ar urma în mod logic să fie şi cetită. Dar aceasta n'a fost nicidecum în gândul meu. Dacă îţi repugnă vorbirea hazardată liberă, nu urmează de fel că trebue să punem preţ pe predica cetită. De sigur, o predică scrisă bine şi cetită iarăşi bine este oricum mai acceptabila decât vorbăria fără şir numită liberă. Dar aci se iveşte o altă întrebare: Câţi ştiu oare să cetească bine o compoziţie oarecare? S'ar părea că este neserioasă sau puerilă asemenea întrebare şi că a ceti este cel mai simplu şi cel mai uşor lucru, pe care-l poate face şi un copil cu câteva clase primare, pe când cetirea unei compuneri înseamnă o adevărată artă. Abatele *Mourret* împrumută în cartea sa *Leçons sur l'art de prêcher* un fapt elocvent în acest sens, istorisit de Abatele *Dubois* în lucrarea sa *Pratique du zèle ecclésiastique*. In anul 1821 se formase un grup de studenţi în drept (la Paris), care voiau să-şi desăvârşească cunoştintele. Printre povăţuitorii lor era şi un profesor de drept, celebru pe acea vreme, anume Berryer. Intr'una din şedinţe, printre altele, acesta le propuse că trebue să pornească cu... exerciţiile de lectură. Se înţelege că studenţii s'au simţit destul de jenaţi de propunerea profesorului. Ce, adică ajunseseră la universitate fără să ştie ca să cetească? Pentru a-i convinge de falsitatea părerii lor, profesorul alese pe trei din cei mai eminenţi şi le dădu un text cunoscut, care să fie cetit în şedinţa viitoare. Deşi textul era al unui maestru al barei, la viitoarea şedinţă, când au început studenţii să cetească, lecturile lor au părut auditorilor „infinit de lungi" şi deci plictisitoare. Profesorul, după ce relevă cetirea defectoasă a studenţilor, se adresă celor de faţă zicând: M'am înşelat eu oare, domnilor? Frumuseţile ce le cred ascunse în această lectură. nu sunt ele ascunse cu adevărat? Să vedem deci".

„Atunci începu o lectură despre care e cu neputinţă să dăm cea mai slabă idee. Nu credeam că sublimul lector ar fi isprăvit o singură frază, fără să provoace tresăriri de bucurie şi aplauze entusiasmate. Fiecare cuvânt spunea ceea ce trebuia să spună; unele opriri de o clipă anunţau o frumoasă trăsătură, care venia la timp şi răpia toată lumea. Mâna care era liberă (cartea era în cealaltă) părea a conduce cuvintele în inimile auditorilor şi o aruncătură de ochi le cufunda şi le săpa acolo. Niciodată nu simţisem atât de adânc ce putere închide în sine o bună declamaţie" (Mourret, op. cit., p. 182).

Ce urmează de aci? Ce concluzie am putea să scoatem? Că este recomandată şi îngăduită cetirea predicii scrise? Nicidecum şi niciodată. Chiar dacă cineva ar avea darul maestrului Berryer, şi încă nu poate fi admisă cetirea predicii de pe amvon. Dar câţi preoţi pot ceti ca Berryer? Pe câţi nu i-am auzit bâlbâindu-se şi împleticindu-se chiar şi în textele rugăciunilor zilnice? De aceea, a sta înţepenit în faţa altarului, cu ochii fixaţi pe manuscris, de unde să nu-i ridici niciodată, şi a mai adăuga la aceasta o cetire bâlbâită şi necorectă, e tot ce poate fi mai înjositor pentru preot şi mai ireverenţios pentru cuvântul lui Dumnezeu. Pentru aceasta, predica aceasta, predica, după ce este scrisă, trebue *învăţată* pe de rost. E o muncă obositoare şi grea, dar Evanghelia o cere şi o merită.

Dacă este învăţată, înseamnă că predica *va fi rostită liber*. Este jalnică şi respingătoare poziţia preotului care citeşte predica, după cum mai întâi trebue să înţeleagă odată că numai în mod liber poate şi trebue rostită predica. Trebue rostită liber şi pentru motivul de a-i asigura posibilitatea mişcărilor şi a gesturilor, ce sunt absolut necesare în astfel de vorbiri. Această necesitate nu este înţeleasă de mulţi preoţi, pentru care pricină chiar când vorbesc liber, ei stau într'o poziţie complet înţepenită. Am asistat la un astfel de preot, care în tot timpul cât a durat lunga şi savanta sa cuvântare, a tacut numai două mişcări, acelea fiindcă a fost nevoit să scoată N. T. ce-l ţinea.. ascuns sub sfiră...

Şi mai e încă ceva de adăugat, tot cu privire la aceasta libertate a vorbirii. Mulţi autori — dacă nu chiar toţi — din cei cunoscuţi, recomandă şi cer pregătirea scrisă a predicii şi rostirea ei liberă Ei însa sunt mai exigenţi, cu mult mai mult decât trebue, şi înţeleg prin libertatea vorbirii, ca preotul să n'aibe în faţă textul predicii compuse. Această exigenţa trebue respinsă cu vehemenţă, fiindcă este exagerată şi fără rost. Nu văd deloc unde este scăderea preotului, care după ce a studiat şi a învăţat bine predica, o ţine înaintea o hilor, nu pentru a o ceti, ci *pentru a urmări — cu coada ochiului şi neobservat* — şirul ideilor şi al desvoltării sale. Pe câtă vreme a nu avea predica înainte, chiar după ce ai învăţat-o la perfecţie, nu este nicidecum exclus la un moment oarecare un lapsus sau un go în memorie şi poate duce la un adevărat dezastru. S'au întâmplat cazuri din acestea cu predicatori vestiţi peste multe ţări, şi nu se poate întâmpla unui preot de enorie? Şi apoi, dacă este vreo scădere oarecare în faptul de a avea predica înainte, aceasta poate fi când e vorba de predicatori celebri. Dar când preotul de enorie nu este nici Hrisostom, nici Bossuet şi nici Miniat, ce piedecă şi ce rău poate fi *de a mânui imperceptibil* textul cuvântarii scrise? A urmari invizibil textul scris, poate fi, să zicem, oarecare înjosire pentru Bourdaloue, dar este, cu siguranţă, o înălţare pentru predicatorul anonim dela ţară sau dela oraş.

Şi altele multe mai sunt necesare pentru rostirea unei bune predici, însă primordiale şi indispensabile sunt cele expuse mai sus. Preotul secolului XX trebue să privească şi să înţeleagă ca o obligaţie serioasă studierea cu amănuntul şi compunerea scrisă a predicii. După compunere, el trebue s'o înveţe pentru a o putea rosti în mod liber, deşi nu independent de text, pe care-l poate avea dinainte pentru siguranţă şi desăvârşită stăpânire în rostire.

In felul acesta, el este complet stăpân pe sine. Nu-i va fi teamă nici de lapsus-uri, nici de fâstâceli sau bolborosiri. Va rosti fraze cor cte, cizelate şi armonioase, aruncând ici şi colo parfumul suav al literaturii şi florile frumuseţilor stilistice. Va avea şi libertatea mişcarilor şi a gesturilor ce se impun în cursul vorbirii, în diferite locuri care trebue reliefate.

In fine, numai în acest fel va putea rosti o cuvântare demnă de rolul lui de vestitor al adevarurilor veşnice. Numai în acest chip ascultatorii se vor alege cu un folos real din vorbirea lui şi numai în acest chip Dumnezeu va fi vestit şi laudat după vrednicie şi dreptate.

Pr. M. Toma

FOIŞOARA

La catafalcul scriitorului SEBASTIAN STANCA

Cuvânt rostit de Prof. I. LUPAŞ în Catedrala din Sibiu la 11 Noemvrie 1947

„Nu avem noi aici cetate stătătoare; pe ceea ce va să fie, o căutăm", Sensul grav — parte deprimant, parte înviorător — al acestui cuvânt biblic îmi frământa cugetul în clipa, când caut să împlinesc trista însărcinare de a rosti cuvântul de ramas bun, la catafalcul regretatului scriitor *Sebastian Stanca*, în numele foştilor săi colegi şi tovarăşi de preocupări literare-ştiinţifice din timpul studiilor universitare dela începutul veacului al XX-lea.

*

Greşesc cei ce consimt a se lăsa ferecaţi, cu toate fibrele fiinţei lor, numai şi numai de rosturile trecătoare ale acestei lumi pământeşti uitând să se pregătească îndeajuns pentru călătoria, care ne aşteaptă pe toţi — pe unii mai de vreme, pe alţii mai târziu — pentru drumul fără întoarcere spre patria veşnică, unde sufletul este chemat să-şi continue viaţa cea fără de materie, primind răsplată dreaptă pentru cugetele ce a cugetat şi pentru faptele, pe cari a reuşit să le săvârşească în trecerea sa prin viscolirile traiului cotidian.

*

Drumul spre vesnica cetate a sufletului nemuritor a înţeles regretatul nostru prieten Sebastian să şi-l pregătească temeinic prin întreagă lupta şi munca vieţii sale, închinată ca o jertfă neprihănită pe altarul credinţei, al culturii şi al tradiţiilor scumpe, cari alcătuesc toate împreună comoara de valoare permanentă a poporului nostru. In necontenita lui propoveduire cu arma cuvântului viu, ca şi cu aceea a condeiului şi a tiparului, timp de o jumătate de veac Dr. Sebastian Stanca a fost animat de înflăcărata râvnă altruistă de a contribui din răsputeri la propăşirea vieţii bisericeşti-culturale şi literare publicistice a neamului nostru.

Incă de pe băncile şcoalei, pe când era elev în ultimele clase ale Liceului Andrei Şaguna din Braşov, şi mai târziu, ca student la cursurile de teologie ale Seminarului din Sibiu, apoi la cele de filosofie ale Universităţii din Budapesta, condeiul său începuse a da semne promiţătoare prin o serie de versuri epice şi lirice, al căror autor se ascundea cu explicabilă sfială în haina pseudonimatului *(Ibis)*. Factura acestor versuri juvenile avea darul să recheme în amintirea lectorilor anume accente supravieţuitoare din epoca zisă de „regalitate literară a lui Vasile Alexandri".

In primăvara anului 1902 Sebastian Stanca făcea parte activă din pleiada celor *12 studenţi universitari, întemeietori ai revistei literare „Luceafărul"*, care a izbutit să sporească producţia spiritului creator transilvan, înălţându-i prestigiul chiar mai presus de nivelul celei mai bune publicaţiuni de acest gen, apărute până atunci cincoace de Munţi cu titlul *Albina Carpaţilor*.

Contribuţiile lui Sebastian Stanca şi la revista *Luceafărul* şi la gazeta politică *Poporul Român* din Budapesta, precum şi mai târziu la *Telegraful Român* şi la *Revista Teologică* din Sibiu, la *Renaşterea* şi la *Anuarul Institutului de Istorie Naţională* din Cluj, sunt tot atâtea mărturii cu graiu limpede şi convingător despre necontenita lui preocupare şi viul interes, cu care se simţea chemat să participe personal la desfăşurarea vieţii literare-ştiinţifice, aprofundând în deceniile din urmă cu intensitate sporită domeniul cercetărilor istorice. Aci s'a afirmat talentul şi pasiunea sa nu numai ca a unui colecţionar de cărţi vechi şi de feluirite documente istorice, dar şi ca a unui imparţial şi conştiincios interpret al sensului lor.

Condeiul său neobosit a reuşit să sporească literatura noastră istorică prin câteva studii de valoare ca cel privitor la *Contribuţia preoţimii române din Transilvania la războiul pentru întregirea neamului* (Cluj, 1925), sau ca Monografiile despre *Episcopia ortodoxă română a Vadului, Feleacului şi Clujului* (Cluj 1930), despre *Mănăstirea dela Râpa Rămeţului* (Cluj 1936), despre *Propaganda unaţiei în Munţii Apuseni* (Certege 1936, Peleş-Valea-Verde 1937, Cărpiniş, Ponorel, Roşia, Sohodol 1939) despre *Istoricul Episcopiei Clujului*, despre *Biserica ortodoxă din Sebeş*, despre *Mihai Viteazul în Alba-Iulia*, despre *Gheorghe Lazăr* în Sibiu (1934), despre *Gheorghe Dima* sau despre *Viaţa şi activitatea Episcopului Vasile Moga*. Această din urmă lucrare, tipărită ca vol. VII în *Biblioteca Institutului nostru de Istorie Naţională din Cluj*, are meritul incontestabil de a fi izbutit să înfăţişeze în chip documentat personalitatea vrednicului Episcop Vasile Moga, spulberând aprecierile neprielnice şi nedrepte, pe cari istoricii din jumătatea a doua a veacului al XIX-lea nu ezitară a le înregistra în scrierile lor, fără motivare suficienta sau chiar în lipsa ori-

Pentru pânea orfanilor

Am stăruit mereu în acest loc ca în cadrele colectei pentru orfelinat cucernica noastră preoţime să facă tot posibilul pentru a strânge grâu sau făină de grâu, pentru ca să putem asigura pânea orfanilor din casa Bisericii pentru iarna ce ne stă înainte.

Primului preot care a înţeles acest apel şi care l-a îndeplinit, colectând pe lângă altele şi *100 kg. grâu*, **este vorba de C. părinte Septimiu Brote din Mateiaş, a ţinut să-i mulţămească I. P. S. Sa cu scrisoare autografă. Mişcat de cele cuprinse în această scrisoare caldă de mulţămire, mi-am permis s'o reproduc aici:**

Cabinetul Mitropolitului Ardealului — Sibiu

Sibiu, la 14 Nov. 1947

IUBITE PĂRINTE SEPTIMIU,

Eşti cel dintâi preot al Arhiepiscopiei, care, pe lângă contribuţia în bani, mi-ai adus la cunoştinţă şi contribuţia în alimente: **100 kg grâu, 120 kg. fasole, 400 kg. porumb şi 540 kg cartofi,** *la colecta pentru orfelinatul nostru din Sibiu. Am rămas plăcut impresionat atât de această frumoasă danie a credincioşilor pe cari îi păstoreşti în parohia Mateiaş, cât şi de râvna şi promptitudinea cu care ai răspuns C. Tale la apelul meu. Atât din partea mea, cât şi din partea copilaşilor din orfelinatul nostru din Sibiu, îţi voiu să-ţi mulţumesc atât C. Tale, cât şi iubiţilor mei fii sufleteşti, pe cari îi păstoreşti, cele mai călduroase mulţumiri pentru darurile trimise şi pentru dragostea de Biserică şi de iubiţii noştri copii orfani, arătată prin acele daruri.*

Cu arhiereşti binecuvântări şi cu părintească iubire pentru C. Ta şi pentru poporul pe care-l păstoreşti.

(ss) NICOLAE,
Mitropolitul Ardealului

Din această scrisoare va înţelege orice cuget, cât de mult este preocupat I. P. S. Sa, de gândul că orfanii neamului luaţi în răspunderea Bisericii, să nu rămână fără pâne. Nădăjduim că pilda frumoasă dela Mateiaş, nu va rămâne fără imitatori.

In încheere mai înregistrăm câteva rezultate ale colectei.

Braşov-Bîumăna lî lei 10.000; Ludişor 500 kg cartofi; Aninoasa lei 6360; Satulung sf. Adormire lei 6815; Sibiu-Trei-Stejari lei 5241 şi cca 300 kg. alimente; Sibiu Groapă lei 3900 şi cca 200 kg. alimente; Lisa 927 kg. cartofi; Galaţi 463 kg. ceapă; Hondol lei 2630.

REFERENT

Sprijiniţi cu drag
TELEGRAFUL ROMÂN

✝

Protopop stavrofor
Dr. Sebastian Stanca

= Duminecă, în 9 Noemvrie 1947 **Protopopul Stavrofor Dr. Seb. Stanca** *a trecut la cele veşnice. Fostul consilier eparhial la reînviata Episcopie a Vadului, Feleacului şi Clujului era un om bine cunoscut în toate cercurile poporului nostru, pentru caracterul său deschis şi hotărît, ca şi pentru activitatea sa bisericească şi cultural-istorică deosebit de bogată. Tocmai din pricinile acestea, măcar că regretatul dispărut ajunsese la vârsta de 69 ani şi era prigonit de o boală nemiloasă, vestea încetării lui din viaţă a îndoliat sincer sufletul tuturor celor ce l-au cunoscut şi apreciat.*

In 11 Noemvrie, P. S arhiereu-vicar **Teodor** *şi un sobor preoţesc au slujit prohodul adormitului în catedrala mitropolitană, în prezenţa familiei şi a unei asistenţe alese. Răspunsurile funebre au fost date de corul studenţilor teologi sub conducerea C. preot-prof.* **Gh. Şoima.**

In cuvântări ocazionale deosebit de bine închegate, P. S. arhiereu-vicar Teodor, *P. C. consilier* **Pavel Sendrea** *dela Cluj şi Prof.* **D. Ioan Lupaş** *au reliefat caracterul de adevărat preot al adormitului, contribuţia lui la organizarea eparhiei Clujului şi activitatea lui literară, culturală şi istorică.*

Cu protopopul Dr. S. Stanca pleacă dintre noi, dar numai fizic, chipul unui caracter bine împlinit, un om deprins cu lupta dreaptă şi cu isbânda pentru binele obştei credincioase şi a poporului întreg, un scriitor bisericesc modest în atitudini dar bogat în realizări culturale, o figură de adevărat preot ortodox.

Dumnezeu să-l facă parte de „cărările luminoase" pe care adormitul le a cerşit în ultima clipă a vieţii sale pământeşti şi să-l aşeze „în loc luminat".

Mitropolia Banatului

Istoria Bisericii noastre a încrestat de curând o creştere evolutivă în desvoltarea ei: restaurarea Mitropoliei Banatului, în al cărei scaun a fost întronat la 26 Oct. a. c., I. P. S. Sa **Dr. Vasile Lăzărescu.**

Mitropolia Banatului deschide noi orizonturi în câmpul spiritualităţii bănăţene.

Odată cu sublinierea plină de bucurie a importantului eveniment, rugăm pe bunul Dumnezeu să ajute celui ce stă la cârma tinerei mitropolii, să-şi împlinească marele gând exprimat în cuvintele: „Trebuie să ne înălţăm cu duhul prin toată gândirea şi vieţuirea noastră şi cu toată virtutea noastră la înălţimea formei de organizaţie bisericească cu care a fost înzestrată provincia noastră".

Intru mulţi ani, Inalt Prea Sfinţite!

Apostolie strădalnică

Deplin conştient de imperativul pe care spiritul nou al vremurilor de azi îl impune Bisericii, P. S. Episcop Nicolae Colan al Clujului a luat nimerita hotărîre şi obositoarea sarcină de-a conduce personal toate conferinţele preoţeşti de toamnă, din întreaga Eparhie.

Neprecupeţind osteneală sau timp, P. S. Sa a împlinit această sarcină cu o râvnă apostolească pilduitoare şi impresionantă. După ce din bună vreme a pus o deosebită grije în programarea acestor conferinţe preoţeşti, P. S. Sa le-a condus pe toate ca un adevărat părinte luminat, blând şi iubitor.

Chestiunile tratate şi discutate — toate probleme de ordin pastoral şi misionar de o importanţă şi actualitate deosebită — sunt următoarele: „Hristos în centrul vieţii preoţeşti"; „Prilejuri pentru activitatea duhovnicească a preotului în parohie"; „Piedecile întâmpinate în lucrarea de catehizare a elevilor de şcoală şi a tineretului adult" şi „Metode de luptă împotriva sectelor".

Spovedirea şi împărtăşirea preoţilor au întregit îndrumarea teoretică cu zidirea duhovnicească permanent necesară păstorilor de suflete. Îndelunga întreţinere a ierarhului cu preoţii şi ascultarea cu părintească dragoste a păsurilor tuturora, chipul de mari praznice pe cari l-au îmbrăcat aceste conferinţe prin participarea caldă şi entuziastă a poporului, au adus înălţarea şi întărirea sufletească a preoţimii şi a credincioşilor.

Prilejuind contactul direct cu toţi preoţii din Eparhie şi mijlocind cunoaşterea la faţa locului a nevoilor actuale ale pastoraţiei şi misionarismului, cimentând legătura sufletească a Vlădicului cu preoţii şi cu poporul, această înfăptuire apostolească demnă de sublimat a P. S. Nicolae dela Cluj, ne întăreşte în nădejdea că Biserica de sub cârma P. S. Sale va fi la înălţimea vremurilor excepţionale de azi.

C. S.

CONVOCARE. In înţelesul art. 15 din Statute se convoacă membrii „Asociaţiunii pentru literatura română şi cultura poporului român — Astra" la *Adunarea generală*, care se va ţine în ziua de Duminecă, 30 Noemvrie 1947, în Sibiu.

Programa adunării: Ora 10: Participarea la serviciul divin în bisericile româneşti. Ora 11: Şedinţa primă (în sala festivă a Prefecturii Judeţului). Cu următoarea ordine de zi: 1. Prezentarea raportului general al Comitetului central. 2. Alegerea comisiunilor pentru: *a)* examinarea raportului general; *b)* înscrierea membrilor noi; *c)* examinarea propunerilor intrate în termen reglementar; *d)* alegerea comitetului de cenzori; *e)* alegerea preşedintelui şi a Comitetului central. Ora 13: Şedinţa a doua. 1. Rapoartele comisiunilor şi al comitetului de cenzori, despre verificarea socotelilor „Asociaţiunii" pe anul 1946 şi asupra proectului de buget pe anul 1948 al Asociaţiunii. 2. Dispoziţiuni pentru verificarea procesului verbal al adunării generale. — pt. Preşedinte: ss. *Dr. Gh. Preda.* Secretar: *Nicolae Bolla.*

Instalarea

I. P. Sf. Mitropolit Dr. VASILE LĂZĂRESCU la Timişoara

= Duminecă, 26 Octomvrie 1947, s'au desfăşurat, la Timişoara, festivităţile prilejuite de înscăunarea *I. P. Sf. S. Dr. Vasile Lăzărescu* în fruntea nou înfiinţatei Mitropolii a Banatului. Ele au avut un caracter plin de măreţie şi au înălţat sufletul întreg al fruntaşului ţinut al ţării noastre.

In măreaţa catedrală din Timişoara, sf. Liturghie a fost slujită de un numeros sobor preoţesc în frunte cu PP. SS. Episcopi *Dr. Nicolae Popoviciu* (Oradea) şi *Veniamin Nistor* (Caransebeş). După aceea P. C. Prot. *Gh. Vintilescu*, directorul Sf. Sinod, a cetit Gramata patriarhală.

Din partea guvernului au luat parte: dl *Radu Roşculeţ*, pe atunci ministru al Cultelor; apoi, dela Ministerul Cultelor, P. C. Prot. *Dr. I. Vască*, secretar general, *D. Veştemean*, director, etc., iar din partea I. P. Sf. Mitropolit *Nicolae*, P. C. Prot. consilier *A. Nanu*.

In numeroasele cuvântări rostite cu acest prilej s'a accentuat însemnătatea istorică şi religioasă a întemeierii Mitropoliei Banatului şi solicitudinea guvernului pentru promovarea vieţii bisericeşti ortodoxe.

*

La o săptămână după instalare, în 2 Noemvrie 1947, *I. P. Sf. Mitropolit Vasile* al Banatului, însoţit de doi P. C. consilieri, a ostenit la Sibiu. Cu acest prilej, în palatul mitropolitan, s'a organizat o recepţie modestă. I. P. S. *Dr. Vasile Lăzărescu* a rostit un cuvânt ocazional, arătând că legăturile dintre Mitropoliile Ardealului şi Banatului vor continua să rămână tot aşa de strânse ca şi până acum, iar I. P. Sf. *Mitropolit Nicolae* a exprimat bucuria Sa părintească pentru vizita ce I se face şi pentru întemeierea nouei Mitropolii, subliniind caracterul deosebit de însemnat al evenimentului în viaţa noastră bisericească.

Primejdia socială a unei secte

In ultimul său număr, din 9 Nov. 1947, confratele „Renaşterea", organul Episcopiei ort. rom. a Clujului, denunţă public acţiunea primejdioasă a aderenţilor sectei „Martorii lui Iehova". Această acţiune constă în special în lansarea de curând a svonului că „vine sfârşitul lumii", precum şi în sfătuirea poporului de-a nu mai face nici un efort de muncă, de-a nu mai însămânţa fiindcă „şi aşa vine sfârşitul lumii". La fel motivează îndemnarea poporului de-a nu da concurs autorităţilor în străduinţa lor de deparazitare şi de stăvilire a tifosului exantematic, adaugând „că nu-i de lipsă să mai muncească nimeni şi că boalele sunt arătare la prăpădul ce-i pe drum".

Dar primejdia acestei secte nu se mărgineşte la sabotarea campaniei de însămân-

---

cărei argumentări. In calitate de membru în secţiunea istorică a „Asociaţiunii" a participat cu asiduitate la lucrările acestei corporaţiuni ştiinţifice şi la întrunirile ei lunare, făcând însuş comunicări întemeiate pe material documentar proaspăt, cum era studiul, apărut şi în tipar, despre aprigul apărător al ortodoxiei transilvane dela sfârşitul veacului al XVII-lea, *Pater Janoş*.

Viitorii cercetători ai literaturii şi culturii române din veacul nostru vor avea prilej să se oprească adeseori, cu deosebită luare aminte, asupra publicaţiilor unui autor de fecunditatea lui Sebastian Stanca. Ei nu vor pregeta să cerceteze şi manuscrisele lui, cari din cauza împrejurărilor n'au putut vedea lumina tiparului, cum este cazul manuscrisului, premiat de Academia Română, relativ la *trecutul istoric al Petroşanilor*.

Intre manuscrisele lui vor afla în afară de numeroase versuri originale, şi o considerabilă mulţime de traduceri din poeţi de valoarea lui Schiller, Goethe, Körner, Arndt, Giebel, Uhland, Heine ş. a, precum şi un număr de *piese teatrale*, menite mai ales pentru reprezentaţii populare.

*

Cu prilejul trecerii sale la pensie, Consiliul episcopesc al Eparhiei — pe care o servise cu atâta devotament, înzestrând o şi cu un *Muzeu de antichităţi religioase*, dăruite în cea mai mare parte de el însuş, — a decis într'o şedinţă ţinută la fostul Vicariat din Alba-Iulia, să publice *Operele complete* ale scriitorului Sebastian Stanca. Incântat de această iniţiativă oficială, m'am simţit plăcut îndemnat a-l felicita, exprimându-mi părerea că el va fi *cel dintâi scriitor roman din Transilvania*, privilegiat să-şi vadă strânse într'un mănunchiu *toate* studiile şi contribuţiile lui risipite cu atâta dărnicie prin zeci de broşuri şi prin nenumărate coloane de ziare şi reviste. Nu s'a emoţionat nicidecum de această caldă felicitare prietenească. Dimpotrivă, s'a grăbit s'o întâmpine cu un zâmbet de îndoială care, tradus în cuvinte, destăinuea un justificat scepticism, afirmând că nu se va alege nimic din entuziasta deciziune ocazională dela Alba-Iulia, precum s'a şi întâmplat.

Această experienţă amară nu l-a descurajat însă. Nici nu l-a putut determina să-şi acaţe în cui condeiul de publicist. A continuat cu vechea-i râvnă să scrie şi să tipărească felurite contribuţii de ordin autobiografic şi istoric. Ca dovadă poate fi amintit acum cel din urmă studiu, de cuprinsul cărula nu vor putea lua cititorii *Revistei Teologice* cunoştinţă decât după ce rămăşiţele pământeşti ale autorului vor fi fost aşezate spre somnul odihnei de veci în cimitirul central din Sibiu.

*

In acest studiu, aflat acum în curs de apariţie, studiu scris în zilele grelelor tale suferinţe trupeşti, ai ţinut să reproduci, iubite amice Sebastian, din ispiraţia poetică a fecundului imnolog al veacului VII *Andrei Criteanul* următoarele cuvinte de rugăciune adeseori poftorită: „Cel ce scoţi cu nori apă din mare, cel ce ai plecat cerurile asupra pământului, noaptea îmi este mie întunecată înfiorare, *pleacă-te spre suspinurile mele, Doamne!*"

Părintele luminilor ţi-a primit rugăciunea, exprimată prin cuvintele lui Andrei Criteanul. S'a plecat în dimineaţa zilei de Duminecă, 9 Noemvrie, spre suspinurile tale şi te-a izbăvit din cursa durerilor pricinuite de îndelungata-ţi boală mistuitoare. Ţi-a împlinit acum şi ultima rugăciune, ce ai rostit în auzul credincioasei şi adânc întristatei tale tovarăşe de viaţă — martora tuturor bucuriilor, strădaniilor şi pătimirilor tale — în următoarele cuvinte: *Doamne, lumină-mi cărarea, să ştiu unde mă duc...* Milostivirea Tatălui ceresc a auzit glasul aproape stâns al rugăciunii tale din urmă. S'a grăbit să-ţi lumineze cărarea *spre cetatea de veci*. Acum ştii, unde te-ai dus.

Condeiul tău atât de harnic, scăpat din mâna care timp de o jumătate de veac încheiat n'a voit să ştie, ce este odihna, a semănat atâtea gânduri luminate şi a împodobit atâtea pagini miezoase, încât în clipa supremei despărţiri din vălmăşagul acestei lumi chinuite, erai în drept să rosteşti cuvântul clasicului Horaţiu *Non omnis moriar*.

Nu vei muri de tot. Numele tău nu va reuşi să-l înghită mormântul uitării. Numeroasele tale scrieri — aceşti copii spirituali ai tăi — vor trăi să-l transmită viitorimii ca pe un nume scump şi cu sunet între cei ce au înţeles, prin muncă nepregetată şi neprecupeţită să sporească patrimoniul intelectual şi spiritual al neamului. Dar în afară de aceste scrieri, îl vor vesti şi demnii tăi urmaşi: fiica-profesoară *Doina* şi cei trei fii *(Octavian, Horia şi Radu)* cărora simţul de pioasă recunoştinţă le va şopti mereu, să păstreze cu cinste numele tatălui lor, iubit şi preţuit ca unul dintre cei mai jertfelnici şi mai reprezentativi *muncitori intelectuali din tot cuprinsul Patriei întregite*.

Fie-ţi îngerii aproape, somnul dulce!

Ştiri importante din viaţa bisericească

= *Sâmbătă, în 15 Noemvrie c.*, I. P. Sf. nostru Arhiepiscop şi Mitropolit NICOLAE *a plecat dela reşedinţa Sa din Sibiu, pentruca a doua zi, Duminecă în 16 Noemvrie, să târnosească minunata biserică din* Zărneşti *(Braşov).*

Dela Zărneşti, I. P. Sf. Sa şi-a continuat călătoria spre Bucureşti, unde în 18 Noemvrie, a prezidat lucrările pentru deschiderea Congresului Naţional Bisericesc. Tot Inalt Prea Sfinţia Sa a prezidat şi condus lucrările Marelui Colegiu Electoral Bisericesc pentru alegerea de ierarhi în scaunele vacante dela Iaşi, Craiova şi Sighet.

După informaţiile ce avem până acum, Miercuri 19 Noemvrie, la scaunul Mitropoliei Moldovei, a fost ales P. Sf. IUSTINIAN MARINA, *iar Joi 20 Noemvrie, la Arhiepiscopia Craiovei,* I. P. C. Arhimandrit FIRMILIAN MARIN.

Lucrările Marelui Colegiu sunt în continuare.

Vom reveni cu amănunte.

AU APĂRUT! AU APĂRUT!

Calendarele

BUNULUI CREŞTIN

cu Şematism Lei 160·—; fără Şematism Lei 60·—

ŞI

„OASTEA DOMNULUI"

Lei 60·—

pe anul 1948

Calendarele au un cuprins foarte bogat şi variat şi sunt împodobite cu multe ilustraţiuni frumoase. Se pot comanda dela Librăria Arhidiecezană din Sibiu. La comande de peste 10 ex. se dă rabatul cuvenit. Pe lângă preţul Calendarelor să se mai adauge încă pentru porto postal şi anume: pentru 1 ex Lei 45, pentru 2 ex Lei 50, pentru 3 ex. Lei 55, pentru 4 ex. Lei 60, pentru 5 ex. Lei 65, pentru 10 ex. Lei 90.

— Contra ramburs nu se trimit —

ţare şi împotriva tifosului exantematic. Această sectă contravine fundamental legilor Statului prin folosirea de mijloace ilicite de propagandă, interpretând antisocial anumite fenomene cosmice; prin îndemnarea neofiţilor ei de a nu se supune legilor Statului şi prin atacarea în mod laş a autorităţilor constituite, religioase şi civile; prin provocarea de grave perturbri ale ordinei publice şi ale instituţiilor de bază ale Statului, precum şi prin periclitarea armoniei sociale, de care avem atâta nevoe în marea operă de reconstrucţie a Ţării.

Conştienţi că un principiu fundamental al democraţiei: libertatea **nu-i** *îngăduit să fie transformat într'un mijloc de subminare a democraţiei şi a instituţiilor ei de bază, ne asociem la acest denunţ şi rugăm autorităţile Statului să se sesizeze cât mai grabnic.*

Conferinţa preoţească a prot. Sibiu

In strădania ei de a fi la înălţimea cerinţelor vremilor de azi, preoţimea din prot. Sibiu s'a întrunit în conferinţa de toamnă, în ziua de 4 Noemvrie a. c, sub conducerea Păr. Prot. *Mihail Neagu.*

După rugăciunea de invocare a Sf. Duh, a urmat desfăşurarea programului conferinţei, pe care P. C. Sa Păr. Prot. *Mihail Neagu* a deschis-o printr'o cuvântare aleasă, în care a stăruit asupra necesităţii formării unei *conştiinţe preoţeşti* corespunzătoare înaltei misiuni a păstorului de suflete.

A urmat apoi tratarea şi discutarea chestiunii principale a conferinţei: *Educaţia de sine însuşi a preotului,* dată de I. P. Sf. nostru Mitropolit *Nicolae* ca temă generală pentru întreaga preoţime din Arhiepiscopie. Această problemă a autopastoraţiei, cu totul nouă şi deosebit de importantă între multele preocupări ale Teologiei pastorale, a fost înfăţişată prin cetirea lucrărilor alcătuite de către preoţii *Ioan Roman* (confesorul Spitalului de boli mintale) şi *Dr. Corneliu Sârbu* (administratorul parohiei Sibiu-Trei-Stejari). S'a arătat în cele două lucrări, că împlinirea cu succes a chemării de preot atârnă nu numai de puterea harului de sus, ci şi de *vrednicia personală* a preotului, pe care acesta şi-o dobândeşte, menţine şi sporeşte printr'o continuă *aŭtopastoraţie.*

Educaţia de sine însuşi a preotului prezintă două laturi: 1. una *preventivă,* care constă în continuă autosupraveghere şi în evitarea primejdiilor molipsirii sufleteşti, obişnuinţei sau mecanizării şi a devierii dela linia adevăratei preoţii; 2. alta de *autozidire pozitivă* prin *luminarea minţii* cu ajutorul studiului continuu, prin *purificarea şi sfinţirea fiinţei sale* cu ajutorul meditaţiei, rugăciunii şi desei cuminecări după vrednicie cu trupul şi sângele Domnului, prin strădania voinţei de a trăi în virtute.

In cadrul discuţiilor vii şi pline de interes ce au urmat, C. Sa Păr. *Dr. Ioan Chioariu* a reliefat folosul real al mijloacelor de autoeducaţie a preotului şi a accentuat că educaţia de sine însuşi a preotului *atârnă în primul rând de o voinţă tare a lui;* P. C. Sa Păr. Prot. *Ioan Bânda* a arătat cu obişnuita-i vervă că I. P. S. Sa Mitropolitul *Nicolae* a pus la dispoziţia preoţimii ardelene minunate instrumente de autoeducaţie ca: Asociaţia clerului „Andrei Şaguna", Revista Teologică, bibliotecile parohiale; P. C Sa Păr. *Miron Mihăilescu* stărue asupra necesităţii „izolării" de lume în care trebue să trăiască preotul; P. C. Sa Păr. Prot. Mihail Neagu arată prin exemplificări concrete că însăşi săvârşirea slujbelor şi privirea la viaţa credincioşilor sunt prilejuri şi mijloace de autoeducaţie pentru preot; în fine P. C. Sa Păr. Prot. *O. Mureşanu* pledează pentru dispariţia formalismului lipsit de duh din viaţa preotului.

Conferinţa s'a încheiat cu comunicări şi chestiuni de ordin administrativ.

Nr. 10979/1947.

Aviz oficial

Invităm pe aceasta cale pe toţi conducătorii Oficiilor parohiale din Arhiepiscopia noastră, ca până la cel mai târziu 31 Decemvrie 1947, să întocmească Lista membrilor Adunării parohiale pe anul 1948.

Lista va fi întocmită după indicaţiunile, pe care le-am dat prin Circulara noastră Nr. 11765/1946 publicată în Telegraful Român Nr. 45—46 din 17 Noemvrie 1946.

Sibiu, 15 Noemvrie 1947.

Consiliul Arhiepiscopesc

VITRINA CĂRŢII

I. **„Căminul Cultural".** Revistă de cultură a poporului. Anul XIII. Caietul II, Iulie 1947.

Excelenta revistă de cultură a poporului dedică acest caiet în întregime chestiunii de deosebită actualitate: *Biblioteca populară.* Din cuprinsul bogat şi select, menit să înfăţişeze diferite laturi ale chestiunii luate în tratare, subliniem în chip deosebit o parte din bibliografia satului românesc (sănătatea poporului) şi articolul *„Răspândirea Bibliei"* al I. P. Cuv. Sale Părintelui Arhim *Iuliu Scriban,* în care îndeamnă poporul a se lăsa prins de dorul de-a se apropia cât mai mult de Cartea cărţilor şi ne comunică totodată îmbucurătoarea veste că *„Mica Biblie"* a I. P. C. S. e sub tipar în a şaptea ediţie la Socec.

Toţi cei ce au la inimă năzuinţa ridicării nivelului de viaţă al satului românesc, găsesc aici o minunată îndrumare.

II. Preot Gheorghe Noveanu: **Geneza mântuirii noastre.** Cluj (Editura Episcopiei Ortodoxe Române) 1947. Pagina 34. Preţul?

Intr'un stil ales şi vioiu şi în baza unei bune orientări în domeniul ştiinţei şi al filosofiei mai noi, P. C. Sa Părintele Gh. Noveanu — care de o vreme încoace ne-a cucerit atenţia printr'o serie de articole miezoase în coloanele organului bisericesc „Renaşterea" dela Cluj — ne prezintă prin comparaţie cu cele pe care le dă Hristos, răspunsurile pe care le dă ştiinţa şi filosofia contemporană, la marile întrebări ale vieţii, pentruca dln relativismul tragic al acestora să scoată temeiul solid al credinţei în Mântuitorul şi al păşirii pe urmele Lui.

Broşura se impune prin nota vădit personală pe care o aduce şi are darul de-a antrena spiritul într'o problemă veşnic actuală. Lectura ei înviorează cugetarea şi încălzeşte inima.

*

Dumitru Călugăr: **„Tatăl nostru"...** Sibiu (Tiparul Tipografiei Arhidiecezane) 1947. Pag. 34. Preţul 25 Lei.

Publicaţiile Bibliotecii populare „Veniţi la Hristos" din cetatea Ortodoxiei ardelene, s'au sporit de curând cu această broşură. Ieşită din peana iscusită a binecunoscutului autor de scrieri bisericeşti, cărticica aceasta pune la îndemână poporului o minunată şi pe graiul şi înţelegerea lui, tâlcuire a rugăciunii domneşti. Prin întreg cuprinsul ei şi prin felul potrivit de prezentare a acestui cuprins (însoţit de clişee bine selecţionate) broşura este o caldă şi stăruitoare *chemare* spre rugăciune.

Aşa cum se prezintă sub toate aspectele ei, broşura este un minunat instrument la îndemâna preotului păstor de suflete, în lucrarea lui de zidire sufletească a poporului. Buna primire de care se va bucura şi această lucrare a osârduitorului părinte, îi va fi un îndemn nou de-a continua această folositoare şi necesară muncă în ogorul vieţii bisericeşti.

C. S.

INFORMAŢIUNI

INTERNE:

In ziua de 12 Noemvrie c. M. S. Regele şi M. S. Regina Mamă au plecat cu avionul spre Londra, pentru a lua parte la celebrarea cununiei A. S. Principesa Elisabeta a Angliei.

Pe data de 18 Noemvrie c. au fost convocate definitiv Congresul Naţional Bisericesc şi Colegiile Electorale pentru completarea scaunelor vacante dela Iaşi, Craiova şi Sighet.

In urma demisiei dlui Radu Roşculeţ, dl prof. Stanciu Stoian a fost numit ministru Cultelor. Noul ministru a vizitat în ziua de 13 Noemvrie c. pe I. P. S. Patriarh Nicodim la sf. Mănăstire Neamţu, cu care prilej cei doi demnitari au avut o cordială întrevedere.

In postul al doilea de secretar general al Ministerului de Culte, a fost numit dl prof. Ioan Nistor.

In ziua de 29 Oct. c a încetat din viaţă, la Petrila Lonea, preoteasa văduvă Aurora Voina n. Preda. Dumnezeu s'o odihnească!

Academia Teologică „Andreiană" mulţumeşte băncii „Albina" pentru suma de 1000 Lei donaţi bibliotecii întru amintirea răposatului Dr. I. Beu.

EXTERNE

Ucraina a fost aleasă în consiliul de Securitate.

Dl Dalton, ministrul de finanţe al Marii Britanii, a demisionat. In locul dsale a fost numit dl Stafford Cripps.

In ziua de 14 Noemvrie s'a deschis la Paris, Congresul Românilor din străinătate.

POŞTA REDACŢIEI

In atenţia Oficiilor protopopeşti şi parohiale. Interesându-ne la locurile competente, ni se comunică, că în Arhiepiscopia noastră nu se fac colecte nici pentru Sf. Mir, nici pentru Obolul Crucii, în favorul Onor. Eforii bisericeşti dela Bucureşti, aşa cum s'a dispus la timpul său prin *Ordinul P. V. Consiliu Arhiepiscopesc Nr. 5377 din 17 Mai 1946,* către Oficiile noastre protopopeşti dela cari C. preoţi pot lua informaţiile necesare în această cauză.

Serviciul religios în catedrala din Sibiu

8. *Duminecă în 23 Noemvrie, 1947,* servesc: Prot. Mihail Neagu, duhov. Nicodim Belea şi prof. Zosim Oancea; diaconii: Anatolie Scurtu şi Iosif Bolog. — Predică: *prot. Mihail Neagu.*

9. *Duminecă în 30 Noemvrie 1947,* servesc: Prot. Mihail Neagu, Dr. Nicolae Terchilă şi Dr. Ştefan Lupşa; diaconii: Dr Nicolae Mladin şi Iosif Bolog. — Predică: *prof. Dr. Nicolae Mladin.*

Nr. 10505/1947. 1—3

Concurs din oficiu

Pentru întregirea filiei **Ormeniş** protopopiatul Târnava, se publică concurs cu termin de 30 de zile dela prima apariţie în „Telegraful Român".

Se precizează:

Filia nu este bugetară, în schimb credincioşii se angajează să asigure viitorului preot următoarele venite:

1. Sesiunea parohială de 8 jug. pământ clasa I.

2. Locuinţă în natură cu dependinţele necesare.

3. Trei st. lemne de foc din pădurea comunală.

4. De fiecare familie (60—70 de familii) preotul va primi: una ferdelă porumb, o jumătate ferdelă grâu, una ferd. cartofi, una litră fasole, 1/4 kg. ulei şi un fuior.

5. La prestaţia de mai sus s'au obligat toţi credincioşii filiei, în adunarea generală dela 5 Oct. 1947 când au semnat fiecare procesul verbal, pe baza căruia s'a publicat acest concurs.

Cererile de concurs se vor înainta în termin la Consiliul nostru arhiepiscopesc. Candidaţii se vor prezenta în parohie cu încuviinţarea of. p. din Târnăveni pentru a servi, predica şi a face cunoştinţă cu credincioşii şi cu referinţele locale.

Sibiu, din şedinţa secţiei bis. a Consiliului arhiepiscopesc dela 4 Nov. 1947.

Consiliul arhiepiscopesc

C. preoţi să stea n fruntea mişcării

Oastea Domnului

Redactor responsabil: Preot Dr. CORNELIU SÂRBU

Editura şi tiparul Tipografiei Arhidiecezane. Sibiu

ANUL XCV SIBIU, 30 Noemvrie 1947 Preţul unui ex. Lei 5.— Nr. 41—44

BIBLIOTECA CENTRALĂ ASOCIAŢIUNEA SIBIIU

Telegraful Român

Organ naţional-bisericesc. Intemeiat în 1853 de

Onor. Asociaţiunea pentru literatura română şi cultura poporului român
Str. Şaguna 8 Sibiu

Abonamentul: Pentru parohii cl. I Lei 500; cl. II Lei 400; cl. III Lei 300. Particulari Lei 500. Autorităţi şi străinătate Lei 800. De sprijin Lei 800. Pentru America 10 Dolari.

Articole şi corespondenţe se adresează REDACŢIEI Telegraful Român Sibiu strada Mitropoliei Nr. 45. — Articole nepublicate nu se înapoiază. — Scrisori nefrancate se refuză.

Preţul inserţiunilor un cm.² 2 Lei pentru odată, dacă se publică de mai multe ori se dă rabat corespunzător

Abonamentele şi inserţiunile se adresează ADMINISTRAŢIEI foii Telegraful Român, Sibiu, strada Mitropoliei Nr. 45

CUVÂNTAREA

Inalt Prea Sfinţitului nostru Arhiepiscop şi Mitropolit NICOLAE la deschiderea Congresului naţional-bisericesc din 18 Noemvrie 1947 la Bucureşti

Simt o adâncă bucurie să pot saluta pe reprezentanţii clerului şi poporului nostru dreptcredincios, întruniţi în Congresul naţional bisericesc, în vederea întregirii unora din scaunele episcopale şi mitropolitane devenite vacante. Stăpânit de această bucurie, adresez tuturor membrilor Congresului nostru un călduros: Bine aţi venit şi urarea ca bunul Dumnezeu să le stea aproape cu darul şi cu ajutorul Său pentru ca misiunea pentru care s'au întrunit să o ducă la cel mai norocos sfârşit.

In lumina bucuriei mele şi de sigur şi în a Domniilor Voastre stărue însă şi o umbră. E regretul de a nu avea în mijlocul nostru pe I. P. Sf. Patriarh, conducând dela această masă prezidială lucrările Congresului. Socotesc că sunteţi cu toţii de acord să-i trimitem asigurările iubirii şi veneraţiunii noastre — şi urări de grabnică restabilire din indispoziţia care-l împedecă de-a se afla între noi.

Mărit Congres,

Intrunirea noastră în această sesiune extraordinară se impunea ca o necesitate. Toate Adunările eparhiale şi-au ţinut în cursul acestui an sesiunile lor, în cadrul cărora au ales noui delegaţi în Congresul naţional-bisericesc. Mandatul acestor noui membri trebuia verificat de plenul Congresului.

Pe lângă aceasta, o serie de scaune mitropolitane şi episcopale ale Bisericii noastre au devenit în anii din urmă vacante prin diferite împrejurări. Ocuparea lor cu noui titulari nu mai putea întârzia mult, dacă voim ca viaţa bisericească să nu fie ţinută în loc de probleme cari în lipsa titularilor nu puteau fi rezolvate.

Sunteţi chemaţi ca, întregind împreună cu d-nii deputaţi ortodocşi ai eparhiilor respective, Marele Colegiu electoral, să desemnaţi pentru acele eparhii pe conducătorii duhovniceşti pe cari conştiinţa Domniilor Voastre luminată şi îndemnată de Duhul Sfânt îi va găsi că sunt cei mai corăspunzători pentru misiunea ce-i aşteaptă în aceste vremuri în fruntea acelor eparhii.

Biserica noastră stă în faţa unor mari probleme şi îndatoriri. Timpul în rotaţia sa necontenită şi-a scos la iveală o faţă nouă, cu un complex întreg de imperative. Biserica, sfătuitoarea şi mângâietoarea divină a tuturor veacurilor, va găsi, în tezaurul învăţăturii mereu actuale şi nesfârşite a Evangheliei, lumina care să dea pace şi mulţumire şi sufletelor de azi. Pentru aceasta se cere însă ca slujitorii ei să-şi închine toată râvna şi toată inima principiilor revelate ale dumnezeescului nostru Mântuitor. Iar râvna lor — a preoţilor Bisericii — sunt chemaţi să o încălzească şi să o îndrume necontenit, ierarhii Bisericii.

Iată de ce actul pe care aveţi să-l săvârşiţi în aceste zile e de cea mai mare importanţă pentru lucrarea viitoare a Bisericii noastre în mijlocul neamului.

Bunul Dumnezeu să binecuvinteze hotărârile Congresului nostru naţional-bisericesc.

Educaţia de sine însuşi a preotului

Conferinţele preoţeşti de toamnă din acest an au avut, pe lângă temele locale ale fiecărui tract protopopesc şi această temă generală, pentru întreaga preoţime din Arhidieceză, dată de Inalt Prea Sfinţitul nostru Mitropolit *Nicolae.*

Indemnul I. P. Sf. Sale către preoţime de a se forma continu printr'o educaţie de sine, este asemenea îndemnului Sf. Ap. Pavel către ucenicul său iubit Timotei, căruia îi scria: «Te îndemn să ţii aprins darul lui Dumnezeu ce este în tine prin punerea mâinilor mele» (2 Tim. 1, 6), sau lui Tit: «Intru toate arată te pe tine pildă de fapte bune, dovedind nestricăciune în învăţătură şi cinste» (Tit 2, 7).

Grija preotului pentru desăvârşirea lui proprie, printr'o educaţie continuă, se impune atât prin caracterul lui de *om*, care aspiră neîncetat spre perfecţiune, cât şi *prin misiunea sa* pe care o are în lume, care e strâns legată şi condiţionată de starea lui personală de desăvârşire, din toate punctele de vedere.

Preoţia este *un dar* şi o mare *vrednicie.* Insă, *darul* şi *vrednicia* se pot menţine numai printr'un efort susţinut şi continuu. Preoţia este asemenea unui foc. *E un foc ceresc* ce lucrează şi arde într'un vas de lut. Pentru ca darul preoţiei să nu fie în preot o ardere lentă, nevăzută, nesimţită şi neatrăgătoare, trebue ca preotul prin silinţa lui proprie, prin conştiinţa darului ce-l poartă să l facă viu, văzut, simţit şi atrăgător.

Preotul este asemenea vaselor comunicante prin care se transmit energiile harului ceresc. Chiar dacă puterea şi efectul acestor energii harice nu e în directă legătură cu starea vaselor prin care se transmit, totuşi poziţiunea lor poate face comunicarea mai iute sau mai înceată. Dacă ele se află într'o poziţiune inferioară mediului spre care conduce harul, comunicarea ajunge aproape imposibilă.

Bazaţi pe aceste comparaţii — care sunt departe de a fi perfecte — putem afirma că datoria preotului de a se îngriji de creşterea sa spirituală până la «statura omului Hristos», cum spune ap. Pavel, face parte din datoriile fundamentale ale fiinţei lui umane şi este un imperativ al sublimei lui chemări de a fi un «alter Christus» în lume.

De obiceiu când se vorbeşte de legătura şi asemănarea preotului cu Hristos, se reduce aceasta numai la funcţiunea lui de purtător al unor daruri supranaturale. Insă cuvintele «alter Christus» au o întreită semnificaţie. Preotul se cade să fie reprezentantul lui Hristos într'o întreită ordine de idei. El este un «alter Christus», întâi din punct de vedere mistic-ontic, ca unul ce face parte şi conduce în legătură nemijlocit cu Hristos «trupul mistic al Domnului», adecă Biserica. El este un «alter Christus» prin *vocaţiunea* şi *misiunea* lui de a fi mijlocitor între Dumnezeu şi oameni, de a aduce oamenilor harul lui Dumnezeu şi de a aduce lui Dumnezeu rugăciunile oamenilor. El este un «alter Christus» prin *caracterul*

Taina Mărturisirii

„Duh mut şi surd, eu ţie îţi poruncesc: ieşi dintr'ânsul". (Mc. 10, 15)

Taina vindecării unui suflet stă ascunsă în duhul omului. Aici, Stăpânul vieţii, Hristos, sădeşte, creşte şi sporeşte viaţa nouă, plină de dar şi de adevăr. In locul duhului „mut şi surd« al patimilor, Hristos înviorează sufletul nostru prin duhul cel dătător de vieaţă al virtuţilor. Aşa se lucrează taina cea mare a înoirii omului, pe urma căreia vine toată darea cea bună şi tot darul desăvârşit. Odată însănătoşit sufletul prin Duhul lui Hristos, se face lumină înlăuntru şi 'n afară, schimbându-se întreaga făptură omenească, prin lucrarea de sus a darului dumnezeesc.

El, Stăpânul vieţii noastre, vede până'n adâncul sufletului nostru şi acolo unde se urzeşte răul, în taina duhului nostru, aduce leacul dătător de vieaţă al pocăinţii.

Acest leac l-a încredinţat slujitorilor Săi în sf. Taină a Mărturisirii, ca ei să-l ştie chivernisi spre mântuirea sufletească a credincioşilor.

Sfânta Taină a Mărturisirii este mâna milostivă a lui Dumnezeu, întinsă până la sfârşitul veacurilor, pentru toţi păcătoşii, ca cei ce vor să se mântuiască să aibă scut şi pavăză de apărare împotriva păcatului.

Deşi Taina Mărturisirii este aşa de folositoare şi mântuitoare pentru sufletele noastre, deşi zace în firea omului să-şi mărturisească durerile şi poverile sale sufleteşti, totuşi, sunt atâtea piedeci cari se ridică în calea noastră spre pocăinţă. Cel mai mare duşman al mântuirii noastre este »duhul mut şi surd«, care pune stăpânire peste sufletul nostru cu aşa mare putere, încât îl opreşte să-şi dea pe faţă păcatul. Omul e foarte îndrăsneţ în calea păcatălui, dar e zăbavnic în mărturisirea şi ispăşirea lui.

Un »duh mut şi surd« îl face pe om să-şi tacă păcatul şi să nu ia seama la glasul pocăinţii. Duhul mut îl stăpâneşte pe cel păcătos cu ruşinea, iar cel surd cu nepăsarea.

Din pricina aceasta sunt aşa de rare mărturisirile adevărate, aşa încât păcatul abia de este lovit în frunzele lui, rădăcinile şi trunchiul fiind bine înfipte în firea păcătosului.

Mulţi dintre noi, venind la scaunul sfintei Mărturisiri, nu ne-am luat osteneala nici măcar să ne cercetăm viaţa noastră, fiind cu totul nepregătiţi. Aşteptăm din gura duhovnicului să ne aducă aminte de păcatele noastre, uitând că prin acest mijloc îngreunăm atât sufletul preotului-duhovnic, cât mai ales sufletul nostru, ispitit mai mult decât oricând să-şi acopere păcatul.

De aceea, avem datoria să ne pregătim sufleteşte cu multe zile înainte, făcând rugăciune şi postire adevărată, căci numai prin acestea scoatem afară duhul mut şi surd ce ne stăpâneşte. După ce am închis uşa grijilor pământeşti şi ne-am retras în cămăruţa sufletului nostru, să stăm de vorbă cu judecătorul faptelor noastre, conştiinţa, şi glasul ei ne va spune, cum ne aflăm cu viaţa noastră. Avem să ne dăm seama cu deamănuntul de faptele, vorbele şi gândurile, pe care le vom cerceta în lumina sfintei Evanghelii.

Numai aşa vom ajunge la câştigarea smereniei, virtutea trebuitoare oricărui început de viaţă nouă.

Tu n'ai venit la sfânta Mărturisire să te desvinovăţeşti, ci să te osândeşti. N'ai venit să-ţi încarci sufletul cu păcate străine, ci să te uşurezi de ale tale. Vina păcatelor tale nu trebue căutată în altul, ci în tine«.

Cu adevărat un »duh mut şi surd« ne stăpâneşte pe cei mai mulţi, când e vorba să ne vedem pe noi cum suntem şi să ne plângem păcatele.

Vrei să te duci la Mărturisire? Vezi-ţi păcatele tale. »Nu aduce ca Iuda cuvinte şi bani! Adă ca Petru fapte şi lacrimi« (Miniat).

Atât unul cât şi altul a plâns trădarea Mântuitorului. Unul a plâns cu lacrimi amare, cu adâncă părere de rău şi a dobândit iertarea; celălalt a desnădăjduit şi s'a pierdut pentru vecie. Unul a schimbat duhul lepădării cu al mărturisirii adevărate şi a dobândit iertarea; altul a primit arginţii trădării şi şi-a cumpărat ţarina osândei.

A greşi e slăbiciune a firii omeneşti. A te îndrepta este dar şi milă dumnezeească. Stărue şi tu, frate, pe urma paşilor lui Iisus, apropie te cu credinţă şi dragoste şi vei auzi cuvintele Domnului: voesc, mântueşte-te.

Ierom. **SERAFIM**

ţia şi chemarea ce o are de-a lucra din porunca şi cu puterea lui Hristos şi în sfârşit el trebue să fie «alter Christus» din punct de vedere etic personal. In acest din urmă sens, accentul asemănării dintre preot şi Hristos, cade în sfera educaţiei pe care trebue să şi-o formeze spre a se apropia de ideal.

De altfel educaţia prin sine însuşi a preotului apare atât de necesară şi reliefată în asemănările şi mandatul pe care Noul Testament îl dă apostolilor şi urmaşilor lor.

Preotul are să fie asemenea unei cetăţi ce stă pe vârf de munte (Matei 5, 4); «lumina lumii» (Matei 5, 4) care nu are părtăşie cu întunerecul; «sarea pământului» (Matei 5, 3) menită să dea gust şi să imprime caracter duhovnicesc vieţii; «ostaş al lui Hristos» (2 Tim. 2, 3), luptător pentru împărăţia lui Dumnezeu: «*omul lui Dumnezeu*» (1 Tim. 2, 3) deosebit de omul păcatului; slujitor al lui Hristos şi ispravnic al tainelor dumnezeeşti.

Raportată la aceste misiuni neotestamentare ale preotului, educaţia lui prin sine însuşi înseamnă căutarea tuturor mijloacelor prin care desăvârşindu-se pe sine, face viu şi activ «darul» ce i s'a dat prin hirotonie.

Care sunt aceste mijloace ce îi stau preotului la îndemână pentru o educaţie prin sine însuşi? După felul cum se adresează ele uneia sau alteia dintre facultăţile sufletului, le putem împărţi în trei categorii: studiu pentru desăvârşirea intelectuală, rugăciunea şi altarul pentru curăţenia inimii şi sfinţirea sentimentului şi exerciţiul deprinderile virtuoase pentru perfecţiunea lui morală.

Cu ajutorul lor preotul poate împlini zi de zi chemarea Mântuitorului: «Fiţi desăvârşiţi precum şi Tatăl vostru cel din ceruri este desăvârşit».

Preot **Dr. VASILE COMAN**

O. M. S.

Istovită de cea mai cutremurătoare dramă din istoria ei, omenirea se frământă continuu să se refacă în toate privinţele. O etapă foarte importantă în această frământare o constitue hotărârea Conferinţei internaţionale a sănătăţii ce s'a ţinut la New-York (19 Iunie — 22 Iulie 1946), de-a înfiinţa „Organizaţia mondială pentru apărarea sănătăţii", pe scurt O. M. S. Această organizaţie menită să substitue „Organizaţia de igienă a Societăţii Naţiunilor", va dobândi puteri juridice atunci când cele 27 state din O.N.U. o vor ratifica. Până atunci se află în perioadă pregătitoare şi-i condusă de-o comisie interimară.

Mare prin misiunea ei binecuvântată şi extrem de imperioasă prin necesitatea ei acută, această organizaţie va via şi lucra pe măsura entuziasmului şi jertfelor ce se vor pune la temelia ei.

Târnosirea bisericii din Zârneşti

= Duminecă, în 16 Noemvrie 1947, s'a făcut târnosirea măreţei biserici din Zârneşti, ridicată prin străduinţa şi osteneala P. C. prot. *V. Stoicanea* şi din dărnicia largă a credincioşilor acelei parohii.

In scopul târnosirii, *I. P. Sf. Mitropolit NICOLAE* a plecat dela reşedinţa Sa din Sibiu, în 15 Noemvrie c., fiind însoţit de P. C. arhidiacon *I. Circov.*

I. P. Sf. Sa a fost primit Duminecă dimineaţa în faţa bisericii celei noui de preoţimea îmbrăcată în odăjdii, de autorităţile locale şi de poporul parohiei. Cuvântul de bun sosit l-a rostit păr. prot. V. Stoicanea.

Actul târnosirii s a desfăşurat într'un chip impresionant şi în rama tradiţiei legate de asemenea evenimente bisericeşti.

La sfârşitul sf. Liturghii, I. P. Sf. Mitropolit *Nicolae* a rostit cuvânt de aleasă învăţătură, pornind dela textul Sf. Ap. Pavel: „Nu mă ruşinez de Evanghelia lui Hristos, că puterea lui Dumnezeu este spre mântuirea a tot celui ce crede" (Rom. 1, 16), a arătat că singură Evanghelia mântueşte şi nici o altă putere de pe lume nu are acest mare şi sfânt dar. Din mijlocul frământărilor de astăzi să răsune chemarea: Inapoi la Hristos şi la Evanghelia Lui.

La masa ce s'a servit după sf. slujbă, Inalt Prea Sfinţitul a vorbit pentru M. Sa Regele, Dl Prefect al judeţului Braşov pentru I. P. Sf. Sa. Au urmat apoi alte cuvântări, iar la sfârşit păr. protopop V. Stoicanea, a mulţumit I. P. Sf. Sale pentru tot ceea ce a făcut pentru Biserică şi îndeosebi pentru conferirea gradului de protopop-stavrofor.

S'a remarcat în tot decursul acestei înălţătoare festivităţi alipirea poporului, în deosebi în aceste zile grele, de altarul Bisericii noastre şi de înaltul ei Păstor.

Ştiinţa românească peste hotare

Invitat de Svenska Institutat din Stockholm, dl prof. univ. Al Rosetti, rectorul Universităţii din Bucureşti, a vizitat între 23 şi 15 Nov. c., centrele universitare suedeze: Stockholm, Upsala, Göteberg şi Luna, ţinând conferinţe publice privitoare la limba noastră.

Flind poftit şi în Danemarca, d-sa a făcut — comunicare la Cercul linguistic şi a ţinut o conferinţă publică la Universitatea din Copenhaga, vorbind despre „Individualitatea limbii române"

Mulţumită publică

Profesorii şi studenţii Academiei Teologice „Andreiune" mulţumesc şi pe această cale bunăvoinţei Onoratei Famili a decedatului consilier Dr. Sebastian Stanca pentru donaţia de 225 cărţi de conţinut regios pe seama bibliotecii lor.

Rectoratul

C. N. C.

Mişcător şi stârnitor de un robust optimism este apelul recent al Comitetului naţional pentru ocrotirea copilului, pe scurt C. N. C. Din acest imn de iubire adresat mamei şi copilului, desprindem următoarele pasagii:

„Nu se poate concepe progres, nu poate fi democraţie adevărată, de care să nu beneficieze în primul rând copiii".

„Comitetul naţional pentru ocrotirea copiilor va lupta împotriva mortalităţii infantile, împotriva bolilor, a subnutriţei, a lipsei de îngrijire şi de higienă, care lovesc în primul rând vlăstarele cele mai fragede, copiii în primul an al vârstei lor".

Apelul trebue să aibă un răsunet adânc în conştiinţele tuturor cetăţenilor şi să ducă la o acţiune sistematică şi permanentă în respectiva direcţie. Ca apelul să nu rămână o iniţiativă „lăudabilă", ci să ducă la făurirea unui stâlp puternic al viitorului nostru.

Răspândiţi cu drag

Telegraful Român

Un preot vrednic[1]

Cu inima frântă de durere mă găsesc astăzi în faţa sicriului consilierului eparhial Prot. stavr. Dr. Sebastian Stanca, pentru a reprezenta cu acest prilej pe Prea Sfinţitul Episcop Nicolae Colan, Consiliul Eparhial şi preoţimea din Eparhia Vadului, Feleacului şi Clujului, spre a spune cuvântul de omagiu şi durere pentru pierderea devotatului slujitor, care a luminat ca o făclie în viaţa tinerei noastre Episcopii.

Urmaş al familiei Avram Stanca din Petroşani — care a zidit în vremuri de grea cumpănă şapte biserici şi a înfiinţat şi consolidat tot atâtea parohii pe Valea Jiului — a fost înzestrat cu aceleaşi alese însuşiri, pe care le-a pus în slujba Episcopiei Clujului.

Cariera şi-o începe ca preot la Vulcan, pe urmă la Sebeş-Alba, de unde calităţile deosebite ce-i împodobeau sufletul l-au îndreptăţit să fie chemat printre cei dintâi ostenitori în slujba nou-înfiinţatei Episcopii a Vadului, Feleacului şi Clujului, ca sfetnic apropiat al regretatului Episcop Nicolae Ivan.

De faţă la urzirea primelor fire ale destinelor acestei Eparhii, a stat strajă neclintită lângă leagănul ei, dăruindu-şi cu neprecupeţire munca unei vieţi întregi pentru propăşirea acestei tinere instituţii.

Calităţile deosebite, cu care a fost înzestrat, l-au întovărăşit tot lungul slujbei de consilier, dăltuind prin ţinuta sa o pildă vie pentru toţi slujitorii altarului din cuprinsul Eparhiei.

De o sobrietate şi un calm desăvârşit, plin de răspunderea chemării căreia s'a dedicat, a dovedit prin cele mai mici acte ale vieţii o putere de muncă neobişinuită.

De o sârguinţă, care vădea pe omul ispititor al tuturor amănuntelor din viaţa Eparhiei, a fost în acelaş timp omul de o modestie plină de smerenia preotului cucernic pe care-l întruchipa.

Talentul de publicist şi bun mânuitor al condeiului, l-a pus de asemenea în slujba Episcopiei.

Pe lângă nenumăratele articole şi studii, răspândite cu mărinimie prin diverse organe de publicitate, trebue să încrestăm cu deosebită recunoştinţă, contribuţia aleasă pe care a depus-o pe altarul Episcopiei Clujului, publicându-i istoricul din prilejul împlinirii primilor zece ani de muncă neostenită.

Avea de gând să ducă la bun sfârşit „Almanahul" care să cuprindă monografia tuturor parohiilor, precum şi biografia slujitorilor din cuprinsul Eparhiei noastre. Căile şi voia lui Dumnezeu, pe care nu le putem cuprinde, au hotărît însă altfel.

Zadarnic am încerca să încondeem în puţinele clipe ale ceasului de faţă, toată munca de organizator în multele slujbe cu care a fost cinstit, în calitate de consilier, de locotenent al scaunului episcopal din Cluj, ca şi aceea de colaborator şi prim-sfetnic al regretatului Episcop Nicolae Ivan, precum şi al Prea Sfinţitului Nicolae Colan, sau ca deputat al Congresului Naţional Bisericesc, preşedinte al Asociaţiei clerului „Andrei Şaguna", secţia Cluj, ca ostenitor la organizarea Eparhiei Maramureşului.

Toate acestea vor trebui arătate cu prilejul unei comemorări în cinstea acestui făclier, care a luminat destinele tinerei Eparhii a Clujului.

Anul 1940, prin graniţa nedreaptă care despărţea pe fraţii de acelaş sânge şi lege, din Ardeal a frânt şi linia de continuitate a consilierului Seb. Stanca, trebuind să ia drumul pribegiei, unde nu a contenit să-şi pună şi pe mai departe munca în sluba Bisericii şi neamului deopotrivă.

In numele Prea Sfinţitului Episcop Nicolae Colan, al Consiliului Eparhial şi al preoţimei din Eparhia Clujului — care l-a cinstit ca pe un mădular mult preţuit al familiei preoţeşti — depun omagiul plin de recunoştinţă şi de respect, pentru cel ce a jertfit o viaţă de muncă pe altarul Episcopiei noastre.

Din zăbralnicul de jale, care a cuprins întreaga noastră Eparhie, se desprinde o lacrimă fierbinte peste ţărâna proaspătă a mormântului lângă care îngenunchiem cu sufletele noastre, rugând pe bunul Dumnezeu să dea mângâiere distinsei familii, atât de îndurerate prin această pierdere, iar sufletului Protopopului stavr. Dr. Sebastian Stanca să-i facă parte cu drepţii întru împărăţia Sa, spre veşnică pomenire.

Pr. **PAVEL ŞENDREA**

[1] *Cuvântarea delegatului Eparhiei Clujului la înmormântarea regretatului Prot. Dr. Seb. Stanca.*

Pentru orfanii noştrii

Zelul şi dragostea se încununează

Colecta generală din acest an pentru orfelinatul nostru arhiepiscopesc, devine tot mai grăitoare prin rezultatele ei. Aceste rezultate pe care le înregistrăm zilnic îşi au graiul lor. Ele sunt atât de deosebite, atât de felurite; sunt parohii modeste, cari dau rezultate peste aşteptări, pe de altă parte parohii întinse, cu nume mare iar rezultatul colectei mediocru. De asemenea din parohii egale de aceleaşi condiţii, vin rezultate cu totul deosebite. Succesul sau lipsa de reuşită a colectei îşi au pricina în felul în care operaţia de colectare a fost dusă la îndeplinire.

Aproape toate rapoartele preoţilor cari vestesc o bună reuşită, arată în acelaş timp organizarea care s'a făcut pentru îndeplinirea colectei. Parohul a mobilizat consiliul parohial, societăţile religioase din parohie, în deosebi Reuniunea femeilor şi societăţile tineretului „Sf. Gheorghe" sau „Anastasia Şaguna". Odată cu organizarea echipelor de colectare, s'a împărţit şi parohia în sectoare dându-se în seama fiecărei echipe câte un sector, unde avea să colecteze, umblând din casă în casă. Iar ca acţiune premergătoare acesteia, în câteva duminici şi sărbători, preotul şi-a pregătit prin cuvântări potrivite credincioşii, pentru o bună primire a echipelor de colectare, cari vor bate la uşile tuturor în folosul orfanilor neamului.

Iată în acest fel au depus zel şi dragoste cei mai mulţi preoţi cari au fost arătaţi în acest loc cu rezultate remarcabile pentru orfelinat. Pe de altă parte se lămureşte, pentru ce în alte părţi rezultatele colectei pentru orfelinat rămân insufiente. Zelul şi dragostea se ncununează, dau roduri pilduitoare. In sprijinul acestor afirmaţiuni suntem în măsură să putem aduce drept dovezi fapte grăitoare. Astfel:

Făgăraşul, prin zelosul protopop Traian Ciocănelea, vine cu următorul rezultat al colectei: 10.000 (zece mii) Lei 2574 kg. cartofi; 500 kg ceapă; 50 kg. zarzavat. La centrul tractului are strânşi 12000 kg. cartofi, (peste un vagon) şi 1200 kg. ceapă. Laudă lui şi credincioşilor noştri donatori. Parohia Braşov Cetate, a mai fost arătată aici cu 10.000 Lei; recent părintele Dr Vasile Coman, având largul concurs al Reuniunii Femeilor a venit cu alte 10.000 Lei rotunjindu-şi astfel colecta la suma de Lei 20.000.

Cititorii noştrii vor zice: Sunt parohii mari şi astfel de rezultate au fost posibile. N'ar fi fost posibile fără râvnă şi zel şi fără dragoste pentru lucrul duhovnicesc. Dar iată acum parohia Valea Mare din Secuime din care ne a venit suma de Lei 2525. Dar părintele Bătrânu raportează. „Colecta s'a făcut timp de două săptămâni, cât fiecare casă a fost cercetată, îndemnând la ajutorinţă.

Citäm cu deosebită satisfacţie rezultatul colectei din Crişeni-Căian, mediu de muncitori de fabrică. Ei bine 124 de familii de muncitori, au rotunjit pentru orfanii neamului frumoasa sumă de Lei 10.500. Citez în continuare şi alte câteva rezultate, lăsând pe cetitori să-şi facă singuri reflexile: Feldioara, Braşov: Lei 4685; Alţina 1000 Lei; 15 ferdele porumb, una ferd grâu. Şura Mare 60 ferdele cartofi; 250 kg. porumb; Râuşor, Lei 2500.

Precizări: Sumele de bani colectate vor fi expediate fără întârziere la Consiliul nostru arhiepiscopesc cu specificare pe mandat: Pentru orfelinat. Parohiile cari au colectate cereale, alimente sau efecte şi cari n'au avut ocazia să trimită cele colectate direct la Sibiu, le vor duce şi le vor depune la protopopiatul respectiv. In raport or specifica acest lucru. Oficiile protopopeşti sunt rugate să raporteze până la 10 Decemvrie a. c. la centru cantităţile pe cari le au la magazia tractului pentru orfelinat.

DEDICAŢIE

Mănunchi de gând curat, buchet înmiresmat de bucurie,
Il oferim Inaltului Păstor, drept sfântă mărturie,
Că-l vom iubi şi-l vom păstra în suflet dalb de crin imaculat
Şi'n volbura de ani îl vom urma cu dorul veşnic luminat.

Din caerul bătrânei vremi vom şti ca să culegem rugăciuni;
Fereşte, Doamne, pe-al nost' Ierarh iubit de orce-amărăciuni,
Iar viaţa I-o 'nzileşte sub candela aprinsă a fericirii
Din cari să curgă seva tot mai îmbelşugată-a mântuirii.

In ziua prăznuirii sfinte, ţărani cu preoţi dela sate,
Zileri, pălmaşi şi cărturari trimit urări de sănătate
Inaltului Păstor, rugând pe Dumnezeu să-l ţină'n ani de tihnă,
Ca să conducă pe credincioasa turmă la veşnică odihnă.

Preot ŞTEFAN TASCIANU

Actualităţi creştine

Concursul: Hristos şi frăţietatea universală. *Sub auspiciile Departamentului Tineretului de pe lângă Consiliul ecumenic al Bisericilor şi ale Alianţei universale pentru Prietenia internaţională prin Biserici, se organizează pentru a cincia oară concursul: „Hristos şi frăţietatea universală". Acest concurs e deschis pentru tineretul din întreaga lume fără nici o deosebire de rasă, de limbă sau de sex. Subiectele de tratat sunt pentru juniori (12—16 uni): „Ce spune Biblia cu privire la frăţietatea universală?", iar pentru seniori (16—20) ani): „Ce acţiune concretă trebue să duc astăzi, ca tânăr creştin, pentru pacea mondială?" Termenul pentru primirea lucrărilor este 30 Aprilie 1948. Participarea la concurs e gratuită. Secretariatul concursului: 37 Quai Wilson, Genève.*

„Testamentul patriarhului Serghie". *Patriarhia ortodoxă de Moscova a publicat o carte întitulată „Patriarhul Serghie, testamentul său spiritual", care inspiră şi azi Biserica rusă. In introducere, se arată că patriarhul Serghie, mort, în 1944, aparţinea la categoria „lucrătorilor planurilor tainice ale lui Dumnezeu". Ieşit „din cea mai bună tradiţie rusă", el n'a fost niciodată „un reacţionar legat de trecut numai pentrucă e trecut". Prin iubirea dreptăţii, Serghie era pentru „ceea ce-i rezonabil în lucrurile noi". In capitolul consacrat Soborului ce s'a adunat la începutul anului 1945, după moartea patriarhului Serghie, se spune că nu-i departe ceasul „în care lumina creştinismului care vine dela Orientul ortodox, va lumina Occidentul". Biserica în U.R.S.S. „separată dar nu îndepărtată de Stat", poate „aplica comandamentele Domnului nostru Iisus Hristos în viaţa practică". Credincioasă testamentului lăsat de patriarhul Serghie, Biserica înţelege „să cultive şi înobileze darurile şi geniul propriu al poporului rus". În timpul războiului, ea s'a dovedit a fi „o forţă" de progres, al cărei scop primordial este de-a aduce pacea în lume. In ceea ce priveşte civilizaţia europeană occidentală, Biserica patriarhală rusă „vrea să opună principiului individualist al Occidentului, principiului unei unităţi strânse"... „Cooperarea frăţească a popoarelor ortodoxe trebue s'arate lumii necesitatea de-a se elibera de egoismul naţional pentru a ieşi din luptele dintre naţiuni cari sunt consecinţa acestuia".*

Amânarea Congresului panortodox. *Din pricina că nu s'au putut face toate pregătirile necesare, Congresul panortodox care fusese programat pentru finea lui Septemvrie la Moscova, a fost amânat până în vara anului 1948.*

Impresii despre viaţa bisericească din Rusia. *In săptămânalele franceze „Réform" (31 Mai 1947) şi „La Semaine du Monde" (10 Mai 1947) care apare la Paris, dl André Pierre face cunoscute impresiile ce le-a cules — cu prilejul Conferinţei dela Moscova — asupra vieţii bisericeşti din U R.S.S. Slujbele dumnezeeşti — scrie dânsul înainte de toate – lasă o impresie durabilă. „Stăpâneşte acolo o neobişnuită dispoziţie spre rugăciune. Oamenii s'au adunat, pentru a mărturisi entuziast credinţa lor şi pentru a da expresie legăturii lor cu credinţa părinţilor. Nimenea nu se ruşinează a-şi manifesta public sentimentele sale religioase". Biserica câştigă în felul acesta influenţă şi asupra tineretului. Biserica ortodoxă rusă — accentuează dl A. P. — e bucuroasă de mişcarea ecumenică a Bisericilor şi de străduinţile creştine de unire".*

Conferinţă ortodoxă pentru dascălii de religie *Sub auspiciile arhiepiscopului Vladimir, exarhul Patriarhatului ecumenic, s'a ţinut la Paris — în zile de 24 şi 25 Sept. a. c. — o conferinţă a pedagogilor ortodocşi. Chestiunea discutată a fost nivelul actual al instrucţiunii tinerilor emigranţi ortodocşi în Franţa şi educaţia religioasă a tinerimii ortodoxe din această ţară. S'a luat hotărîrea de a se da o instrcţie religioasă tinerilor cari — din cauza depărtării lor de centre — nu frecventează nici o şcoală.*

Dar preţios. *Generalissimul Chiang Kai-Chek şi soţia sa au donat proprietatea lor de 20 de clădiri, Bisericii metodiste din China, pentru a ocroti aici pe orfanii de război. Generoşii donatori au adăugat la acest dar şi o sumă considerabilă de bani. pentru amenajarea clădirilor.*

Conferinţa misionară internaţională dela Toronto. *In lungul şir al sesiunilor ecumenice din anul acesta, conferinţa misionară internaţională dela Toronto (Canada) a fost întrunirea cea mai reprezentativă. Deşi restrânsăca număr, conferinţa a întrunit pe conducătorii misionari responsabili din toate ţările misionare, ca şi pe reprezentanţii tinerelor Biserici din toate câmpurile de misiune importante. Ea a prelungit putinţa unei largi priviri de ansamblu asupra situaţiei Bisericilor din lume. Bilanţul dela Toronto e următorul: Nici una din Bisericile misionare n'a fost nimicită de furtuna războiului. Dimpotrivă, în Bisericile apăsate de greul ei, s'au deschis noi adâncuri de viaţă spirituală. Inainte de toate, în decursul despărţirii, conştiinţa unităţii creştine a crescut nouă şi puternică.*

C. S.

Repeţim la acest loc din nou foarte stăruitoarea rugăminte şi cerere de-a colecta cât de puţin grâu, pentru copilaşii noştrii orfani.

REFERENT

Nr. 11.127/1947.

Comunicat

Facem cunoscut pe această cale tuturor Oficiilor protopopeşti şi parohiale din cuprinsul Arhiepiscopiei noastre, că absolventul de şcoală de cântăreţi *Nicolae Oncu* din parohia Rişca—Hunedoara, a fost găsit vinovat de delictul disciplinar normat de Art. 32 din Reg. Proced. al instanţelor disciplinare şi judecătoreşti, pentru fals în acte publice şi practicarea atribuţiunilor legate de treapta diaconiei fără a avea hirotonia legală.

In consecinţă, numitului i se ia dreptul de candidare la vreun post de cântăreţ bisericesc în cuprinsul Arhiepiscopiei noastre şi i se interzice de a mai face orice serviciu bisericesc, sub pedeapsa scoaterii din sânul Bisericii.

Susnumitul nu are hirotonie întru diacon şi deci nimeni nu-l poate admite la nici o slujbă.

Sibiu, din şedinţa bisericească dela 25 Noemvrie 1947.

Consiliul Arhiepiscopesc

Alegerile vlădiceşti

In ziua de 18 Nov. c., I. P. Sf. nostru Arhiepiscop şi Mitropolit NICOLAE a prezidat lucrările pentru deschiderea Congresului Naţional Bisericesc în sesiune extraordinară, convocat în vederea noile alegeri vlădiceşti. Tot I. P. S. Sa a prezidat şi condus lucrările Marilor Colegii Electorale Bisericeşti din zilele de 19, 20 şi 21 Noemvrie c., cari au ales pe următorii vlădici:

1. P. S. Sa Iustinian Marina *în în scnunul de Mioropolit al Moldovei;*

2. I. P. C. Sa Arhimandritul Firmilian Marin *la Arhiepiscopia Craiovei;*

3. P. C. Sa Protopopul Sebastian Rusan *la Episcvpia Maramureşului.*

Insoţim alegerea noilor vlădici cu urări de păstorire bogată în roduri duhovniceşti.

Brazdă mai adâncă

trage — sub conducerea părintească a P. S. Andreiu — preoţimea din Eparhia Aradului, în ogorul sufletesc al păstoriţilor ei, prin organizarea de misiuni religioase pentru popor, în tot timpul postului Crăciunului. Lucrarea aaceasta poate servi ca pildă şi îndemn pentru toţi slujitorii Domnului.

Strigătul lumii după Biblie

Marile necazuri ce le-a adus asupra omenirii cumplitul război din urmă, au făcut pe mulţi oameni din toate păturile sociale şi din toată lumea, să-şi caute hrana duhovnicească şi echilibrul în cuvântul izbăvitor al Sf. Scripturi. Omenirea e stăpânită azi de o sete puternică după Biblie.

In sprijinul acestei sublinieri stau însăşi faptele: Comisionarul pentru Biblie din Austria de sus a răspândit într'un lagăr de refugiaţi — timp de 3 ore — un număr de Biblii şi N. Testamente pentru care mai înainte avea nevoe de o săptămână. Cea mai mare societate biblică germană anunţă, că dela sfârşitul războiului au părăsit maşinile ei tipografice trei sferturi de milion de exemplare din Biblie şi că alte două milioane de Biblii şi N. Testamente vor apare în curând. Pe lângă aceasta, multe mii de Biblii au fost aduse în Germania din străinătate. In Franţa răspândirea Bibliei în cursul anului 1946 a atins cifra record de 206.403 exemplare.

In China ne vine vestea, că dela casa biblică din Şanghai au pornit 3 ½ tone de Biblii spre Siam şi 2 tone spre Lanchew; dar aceste trimiteri au putut satisface numai o mică parte a cerinţelor. Un misionar care a făcut acum după război o mare călătorie, a descoperit pe munţii Formosei o comunitate creştină care n'a fost vizitată niciodată de vreun misionar european. O singură Biblie la îndemână, strânge regulat în jurul ei pe cei 4000 de membri ai acestei comunităţ. Singurul strigăt al acestei comunităţi a fost: „Rugămu-te, adu-ne Biblii!" Tânăra Biserică din Japonia s'a păstrat peste toate necazurile războiului şi acum strigă lumii: „Aduceţi-ne Biblii!"

Din Africa, unde în cursul ultimilor o sută de ani 300 de popoare au primit cuvântul lui Dumnezeu în limba lor populară, vine mereu strigătul: „Aduceţi-ne Biblia!" Popoare care o au, strigă: „Aduceţi-ne mai multe,", iar cele ce n'o au încă se roagă: „Daţi-ne cuvântul lui Dumnezeu în limba noastră!"

In America strigătul după Cartea Cărţilor nu-i mai puţin stăruitor. In regiunea fluviului Amazoanelor un comisionar de Biblii a răspândit în 3 săptămâni 92 Biblii, 165 Testamente Noi şi 787 părţi din Biblie.

Când în vara acestui an s'au întâlnit la Amerfort lângă Amsterdam, bărbaţii responsabili ai societăţilor biblice din lume, marea problemă pe care ei avură s'o rezolve şi care apăsa greu pe umerii lor, aceasta a fost: Oameni şi popoare cer cuvântul lui Dumnezeu!

Biblia s'a dovedit a fi pâinea vieţii pentru toată lumea. Si aceasta tocmai pentrucă ea-i solla lui Dumnezeu către toată lumea.

C. S.

Predica la înmormântare

Intre îndrumările sănătoase ce-a ţinut să mi le împărtăşească cineva cu privire la viaţa şi activitatea pastorală în sânul obştei dreptcredincioase, mi-a spus şi aceasta: „Nici un moment al vieţii pastorale nu este mai prielnic, mai rodnic în convertire la calea Domnului, ca acela al morţii".

De atunci a trecut câtva timp. Şi cum n'am experienţa ce ţi-o dau anii, în tăcere am meditat de sârg. Călăuzit de principiile pastorale, am selecţionat momente din complexul vieţii şi singur am încercat o lămurire.

In principiu m'am identificat. Dece?

Peste tot perspectiva eshatologică imprimă seriozitate morală asupra vieţii. Proptiţi cu privirea peste zare, suntem serios îndemnaţi să acordăm altă înţelegere vieţii de aici. Dela suprafaţa lucrurilor îmbietoare de voluptăţi vremelnice, ne lăsăm în adâncuri cu grija statornică de-a surprinde cele veşnice.

Şi totuşi, deşi acesta este adevărul de esenţă dogmatică şi morală, realitatea experienţei e cu totul alta. Cel puţin aşa m'au făcut să cred zilele preoţiei mele.

Să mă explic!

Atmosfera la înmormântare e încărcată de simţăminte de durere. Ai familiei mai ales, îmbracă regretele în zăbranic şi storc din copleşirea inimii, lacrimi.

Preotul urmând pilda sf ap. Pavel e dator să se facă „tuturor toate". In faţa bucuriilor şi durerilor, deopotrivă, să fie una cu turma. Aşa fiind, atitudinea lui e conformă cu prilejuirea.

Cu o ţinută serioasă, sobră, să facă slujba. Fără grabă şi pe cât se poate amănunţită. Cetitul şi cântatul să fie pe înţelesul tuturor.

Urmează predica! In jurul acesteia ne concentrăm discuţia.

Semnalăm că Molitelnicul nu-i indică locul şi ca atare n'o impune. Cum? Nu face şi ea parte din slujba înmormântării?

Răspundem: totul rămâne la latitudinea preotului: Nu-i o soluţie mai comodă, ci aşa e mai bine. Dar cum se explică atunci că preoţii predică dearândul, fără deosebire? Cere poporul? Impune obişnuinţa?

Dacă predici la toţi, ai cel mult o satisfacţie personală, nicidecum un spor în pastoraţie. Şi predica ia formă tipică. Nu fiindcă n'ai putea prezenta diferit ideia morţii. Din pricină că ţi se impun spre predicare aceleaşi lucruri. Nu mai ai libertatea să scoţi în evidenţă meritele creştine, virtuţile, căci pe toţi îi lauzi, despărţirea tuturor o îmbraci în regrete şi îmbii din o parte şi alta, formularea tip a prea multor iertăciuni.

Rezultatul: conţinutul deşi e colorat cu citate biblice, întonarea, cu un cuvânt totul îmbie „sdrobirea inimilor".

Acesta este rostul predicii la înmormântare?! Nu!

Atmosfera e îndoliată, plânsete, suspinuri destule. Predica să adâncească durerea? Ori e mai bine să întărească credinţa, să mângâie, să cheme la realitate sufletele?

O singură justificare are plânsul alături de trupul neînsufleţit: durerea de a te şti în păcatul de a nu fi vieţuit în pace cu cel care pleacă; durerea de a vedea desminţite idealurile în care ţi-ai pus nădejdea în nesocotinţă; durerea, împreunată cu rugăciune, cu căinţă, pentru cel care nu mai este şi care în viaţă n'a făcut lucru creştinesc. Aceasta este durerea, pentru cine o simte, mai mare decât regretul despărţirii.

Atunci cum să fie predica?

Potrivit scopului ei, în genere, predica urmăreşte să facă *educaţie creştină*. Invaţă, punând în concordanţă Evanghelia cu viaţa şi prin îndemnuri morale înduioşează inimile să pecetluiască cu fapta, învăţătura.

E adevărat că la înmormântare predica are o ţinută proprie; i-o dă conţinutul, dar şi întonarea. Cu toate acestea, nu poate fi îndepărtată dela scopul ei: educaţia.

De aceaa, cine nu face educaţie din predica la înmormântare, e îndrumat să nu predice. ...Ori predică numai ca să nu desmintă spusa marelui Eminescu:

„Or să vie pe-a ta urmă în convoi de înmormântare,
Splendid ca o ironie, cu priviri apăsătoare...
Iar desupra tuturor va vorbi un mititel,
Nu slăvindu-te pe tine — lustruindu-se pe el".

O îndrumare mi-a servit-o şi mie un om cu experienţă: Să nu se predice la toţi! Să se aleagă tipuri de oameni — de jos sau de sus — a căror viaţă evidenţiind-o în lumina Scripturii, să rămână pentru cei cari ascultă: pildă Şi să se reducă pe cât se poate „iertăciunile", atât de obişnuite în sânul poporului. Predica să fie scurtă şi de preferat scrisă.

Aşa am ajuns dela identitatea de gânduri, la realitatea faptei.

Preot **A. Marian**

AU APARUT! AU APĂRUT!

Calendarele

BUNULUI CREŞTIN

cu Şematism Lei 160·—; fără Şematism Lei 60·—

ŞI

„OASTEA DOMNULUI"

Lei 60·—

pe anul 1948

Calendarele au un cuprins foarte bogat şi variat şi sunt împodobite cu multe ilustraţiuni frumoase. Se pot comanda dela Librăria Arhidiecezană din Sibiu. La comande de peste 10 ex. se dă rabatul cuvenit. Pe lângă preţul Calendarelor să se mai adauge încă pentru porto postal şi anume: pentru 1 ex Lei 45, pentru 2 ex. Lei 50, pentru 3 ex. Lei 55, pentru 4 ex. Lei 60, pentru 5 ex. Lei 65, pentru 10 ex. Lei 90.

— Contra ramburs nu se trimit —

Aviz important

Oficiile parohiale cari n'au avut ocazia să trimită direct la Sibiu, cerealele, alimentele şi efectele colectate pentru orfelinat, sunt îndrumate să le depună la magazia Oficiului protopopesc respectiv.

Despre aceasta vor face raport Consiliului nostru arhiepiscopesc.

Consiliul Arhiepiscopesc

Pagina misionară

pe care confratele nostru „Legea Românească" dela Oradea a inaugurat-o de curând, ne-a sursprins plăcut ca orice iniţiativă sănătoasă şi de o actualitate deosebită. Incredinţată nimerit redactării P. C. Sale Păr. Prot. Andrei Lupşa, ea îşi propune să fie „seismograful strădaniilor preoţeşti din cuprinsl Eparhiei şi focarul directivelor şi acţiunilor" din câmpul misiunil interne, care este azi atât de necesară şi la noi. Ii urăm spor la muncă şi roduri la înălţimea cerinţelor actuale!

Carte postală

Aşa se intitulează noua rubrică deschisă de curând în paginile sale, de către confratele nostru „Renaşterea" dela Cluj, cu ţinta nimerită de-a lupta pentru curăţirea limbii noastre de orice greşală care îi schimonoseşte frumuseţea şi-i tulbură armonia. Ii urăm spre la treabă şi o rugăm — deşi ştim că-i drum tare lung într'acolo — să nu tacă până ce nu şi-a atins ţinta deplin!

Sprijiniţi cu drag

TELEGRAFUL ROMÂN

VITRINA CĂRŢII

Carte de rugăciuni. Tipărită cu binecuvântarea I. P. S. Mitropolitului Lt. *Emilian* al Sucevei. Tiparul şi editura Sfintei Mitropolii. Suceava 1947, pagini 100. Preţul ?

Rugăciunea trebue să fie hrana duhovnicească de fiecare zi a bunului crestin. De aceea, apariţia unei cărţi de rugăciuni trebue întâmpinată totdeauna cu o deosebită bucurie.

Iată de ce înregistrăm cu legitimă satisfacţie primirea prezentei cărţi de rugăciuni, tipărită sub îngrijirea Părintelui George Antonescu. După o scurtă şi potrivită culegere de citate biblice îndemnătoare şi îndrumătoare la rugăciune, cărticica cuprinde rugăciuni la diferitele împrejurări şi trebuinţe ale omului, cântări bisericeşti şi elemente de îndrumare în cele ale credinţei şi vieţii creştine.

Indrumăm pe toţi la zăbavnică sorbire din acest proaspăt isvor de zidire duhovnicească!

Sfântul Grigorie de Nissa: **Viaţa fericei Macrina.** Tălmăcire din greceşte de Prof. Teodor Bodogae. Sibiu (Tiparul Tipografiei Arhidiecezane) 1947. Pag. 67. Preţul 50 Lei.

O cărticică minunată, un ales fagure de miere duhovnicească, pe care dacă prinzi a-l citi, nu-l mai laşi din mână, până ce n'ai ajuns la ultima filă, pe care o întorci cu părerea de rău că folositoarea zăbavă a cititului încetează prea de grabă. Această iscusită tălmăcire într'un grai românesc ales şi uşor de înţeles — aşa de reuşită, încât nici nu simţi că-i traducere! — sporeşte nimerit biblioteca populară „Veniţi la Hristos" şi pune la îndemâna tuturora: preoţi şi popor, unul din modelele cele mai vestite ale bunei vieţuiri şi ale puterii de-a îndemna pe alţii spre viaţa duhovnicească. Minunat îndreptar de vieţuire pentru vremurile de azi, cari cer cât mai multă solidaritate frăţească, viaţa fericitei Macrina este un îndemn viu şi puternic spre o cât mai largă şi caldă deschidere a inimii către durerea şi necazul semenului, spre o cât mai adevărată şi cinstită vieţuire creştinească. Pilda minunată a vieţii ei ne învaţă nu numai cum să trăim, ci şi cum să murim creştineşte!

Mulţumind traducătorului pentru preţiosul dar ce-l face Bisericii noastre, îl rugăm să înteţească folositoarea râvnă de-a pune la îndemâna tuturora nepreţuitele mărgăritare duhovniceşti, pe căre le cuprinde bogata literatură patristică. Iar pe fraţii preoţi îi rugăm nu numai să citească înşişi - fără întârziere — această cărticică, ci şi să atragă poporului dreptcredincios luarea aminte asupra ei, ca să fie gustată de cât mai mulţi.

C. S.

Andrutsos Hristu: **Sistem de morală.** Trad. Dr. I. Lăncrănjan şi Prof. E. Mudopoulos. Tip. Arhidiecezană Sibiu 1947 p. 388 + XII Preţul 500 Lei.

Ne lipsea până acum un manual academic de morală ortodoxă. Acesta a fost motivul pentru care Inalt Prea Sfinţitul a susţinut traducerea şi tipărirea moralei lui Andrutos. Şi alegerea a fost foarte bună.

Andrutsos ne e cunoscut prin Dogmatica tradusă de Păr. Dr. D Stăniloae. Sistemul de Morală par'că depăşeşte Dogmatica. Dacă în Dogmatică iese în evidenţă spiritul speculativ-filosofic al autorului, în Morală alături de spiritul speculativ şi sistematic, care scoate în lumină principiile fundamentale ale moralităţii, iese în evidenţă şi talentul descriptiv, care sesizează viaţa în aspectele ei concrete şi o direcţionează în sens creştin. Morala lui Andrutsos este cartea unui maestru care îmbină intuiţia cu raţiunea, concretul cu principialul. Ţinuta ei este ştiinţific-academică. Avem astfel în limba română un tratat de Morală care poate fi recomandat nu numai studenţilor teologi, ci oricărui intelectual român.

Traducerea a fost grea şi a necesitat o muncă migăloasă. Traducătorii s'au silit să ni-o ofere într'o limbă clară, cursivă şi chiar literară. Afară de mici scăpări din Partea I-a, în special Partea II-a este admirabil tradusă.

Morala se împarte în: Partea I-a principală (Esenţa binelui, Principiul şi autoritatea Binelui, Săvârşirea Binelui) şi Partea II-a specială (Morala individuală: Raportul moral faţă de sine şi aproapele, Morala Socială: familia, statul, Biserica). E materialul întreg tratat în perspectivă creştină, fără a fi şcolastic, ci dimpotrivă mişcându-se după liniile unei gândiri vii. E o operă de sinteză şi de creaţie, nu una de compilaţie.

De aceea, recomandăm cartea tuturor celor ce doresc să aibă orientări creştine asupra problemelor vieţii, a vieţii actuale.

N. M.

INFORMAŢIUNI

INTERNE:

RĂSCUMPĂRARE. I. P. S. Sa Mitropolitul nostru *Nicolae* şi-a răscumpărat felicitările de ziua numelui, dăruind suma de 5000 (cinci mii) lei pentru Orfelinatul Bisericii.

Ca răspuns la vizita pe care fruntaşii guvernului român au făcut-o la **Budapesta**, o delegaţie a guvernului ungar a vizitat Capitala. Cu acest prilej s'a semnat şi un acord cultural.

Guvernul Cehoslovaciei a acordat zece burse pentru studii de specializare, studenţilor români.

P. S. Sa Dr. Partenie Ciopron, Episcopul Armatei, a demisionat din calitatea de Episcop Lt. al Romanului.

In 15 Dec. 1947 va apare noua foaie bisericească dela Cluj: „Renaşterea pentru popor".

In ziua de Duminecă, 23 Nov., c baritonul Ion Mărgineanu dela Opera de Stat, a dat în sala Dalles un concert în folosul restaurării bisericii Stavropoleos din Bucureşti.

Dl Prof. Ion I. Clopoţel a fost numit director general al Casei I.O.V.R.

EXTERNE

In 25 25 Nov. c. s'a deschis la Londra Conferinţa Miniştrilor de Externe.

In seara zilei de *Vineri*, 21 Nov. c., Adunarea generală a O.N.U.-lui şi-a încheiat lucrările, cu excepţia chestiunii Palestinei.

In curând se va încheia un acord comercial între U.R.S.S. şi Marea Britanie.

Guvernul Ramadier a demisionat. Noul guvern s'a constituit sub preşedenţia dlui Robert Schuman.

C. preoţi să stea în fruntea mişcării

Oastea Domnului

Redactor resposabil: Preot Dr. CORNELIU SÂRBU.

Editura şi tiparul Tipografiei Arhidiecezane, Sibiu.

ANUL XCV SIBIU, 25 Decemvrie 1947 Preţul unui ex. Lei 5.— Nr. 45—52

Telegraful Român

Organ naţional-bisericesc. Intemeiat în 1853 de Mitropolit

Abonamentul:
Pentru parohii cl. I Lei 800; cl. II Lei 600; cl. III Lei 500. Particulari Lei 1000. Autorităţi şi străinătate Lei 1500. De sprijin Lei 1500. Pentru America 10 Dolari.

Articole şi corespondenţe
se adresează REDACŢIEI Telegraful Român Sibiu strada Mitropoliei Nr. 45. — Articole nepublicate nu se înapoiază. — Scrisori nefrancate se refuză.

Preţul inserţiunilor
un cm.² 12 Lei pentru odată, dacă se publică de mai multe ori se dă rabat corespunzător

...ele şi inserţiunile
...sează ADMINISTRAŢIEI foii Tele-...raful Român, Sibiu, strada Mitropoliei Nr. 45

BIBLIOTECA CENTRALĂ ASOCIAŢIUNEA SIBIIU

Onor. Asociaţiunea pentru literatura română şi cultura poporului român Sib
Str. Şaguna 8

Nr. 11,842/1947 Pres.

Nicolae,

din îndurarea lui Dumnezeu Arhiepiscop al Arhiepiscopiei ortodoxe române de Alba-Iulia şi Sibiu şi Mitropolit al Românilor ortodocşi din Ardeal, Banat, Crişana şi Maramureş

Iubitului cler şi popor: Har şi milă dela Dumnezeu Tatăl şi dela Domnul nostru Iisus Hristos

„Aşa a iubit Dumnezeu lumea, cât şi pe Fiul său cel unul născut l-a dat, ca tot cel ce crede întru El să nu piară, ci să aibă viaţă de veci".

Ioan 3, 16.

Iubiţii mei fii sufleteşti,

Bunul şi milostivul Dumnezeu ne-a învrednicit să ajungem iarăşi marele praznic al Naşterii celei după trup a Domnului şi Mântuitorului nostru Iisus Hristos. El ne învălue cu lumina şi cu bucuria lui suprafirească şi topeşte toată întristarea ce ne vine din greutăţile şi năcazurile vieţii. Mare dar ne face bunul Dumnezeu că ne împrospătează în fiecare an puterile sufletului cu un astfel de praznic, care este un adevărat izvor de tărie şi de mângăiere.

Iar puterea aceasta o are praznicul de astăzi pentrucă el ne aduce aminte că Dumnezeu a venit la noi şi rămâne cu noi în toată bună vremea. Şi parcă nici odată nu simţim mai mult ca în aceste sărbători că Fiul lui Dumnezeu este cu noi. Sufletele noastre mai simţitoare în aceste zile, îşi deschid ochii lăuntrici, parcă pentru întâia oară şi văd cum Fiul lui Dumnezeu făcut om apare în preajma noastră şi umple totul cu lumina şi cu farmecul lui minunat. Incât pentru noi se petrece chiar o adevărată arătare în jurul nostru a lui Iisus Hristos, o adevărată naştere a lui, de putem cânta cu însufleţire: *„Hristos se naşte, măriţi-l; Hristos din ceruri, întâmpinaţi-l; Hristos pe pământ, înălţaţi-vă"...*

Iar în arătarea aceasta a Domnului nostru Iisus Hristos în preajma noastră, în lăuntrul nostru, simţim toată covârşitoarea lui iubire faţă de noi. Atunci înţelegem cuvântul evanghelistului care zice: *„Aşa a iubit Dumnezeu lumea, cât şi pe unul născut Fiul său l-a dat, ca tot cel ce crede întru dânsul să nu piară, ci să aibă viaţă veşnică"*. Din iubire s'a coborît Fiul lui Dumnezeu acum aproape două mii de ani pe pământ, făcându-se om ca noi; din iubire se apropie azi de fiecare din noi. Dintr'o iubire pe care o simţim şi care ne încălzeşte inimile, făcându-ne ca şi noi la rândul nostru să-I. iubim pe El şi pe semenii noştri. Iubirea lui fără de margini faţă de noi cei atât de mici l-a îndemnat să se facă mic ca noi, începând ca şi noi dela pruncia care n'are decât o fărâmă de viaţă, încât cere ocrotirea celor mai în vârstă; iubirea l-a făcut să se nască în cele mai smerite condiţii, într'o peşteră cu dobitoace; iubirea l-a făcut să ia asupra-şi lipsuri şi duşmănii mai mari decât a purtat vreodată vreun om; şi tot iubirea l-a făcut să primească cea mai înfricoşată moarte pentru noi.

De când e lumea oamenii învăţaţi se tot frământă să afle care este temelia lumii şi a vieţii. Cei din vechime au spus că pământul, sau focul, sau apa, sau aierul, sau toate la un loc; în timpurile mai noui spun că materia, sau electricitatea, sau undele, sau lumina. Dar adevărata temelie a vieţii, focul care o încălzeşte, lumina care o luminează, pânea care o hrăneşte, apa care o adapă, *este iubirea lui Dumnezeu.* Din iubire a zidit Dumnezeu lumea şi tot din iubire o susţine şi o păstrează. Această iubire stăpâneşte veacurile şi conduce soarta popoarelor şi fără de ea n'ar răsări soarele şi luna, nu s'ar mişca valurile mărilor, n'ar cădea nici un fulg de zăpadă, nu ar înverzi nici un firicel de iarbă, nu ar cânta nici o păsărică. Fără iubirea lui Dumnezeu toate s'ar usca într'o clipă. *„Lua-vei duhul Tău dela ele* — spune psalmistul — *şi toate se vor sfârşi şi în ţărână se vor întoarce"* (Ps. 103, 30). Iubirea lui Dumnezeu e atât de statornică încât nu părăseşte pe oameni nici când ei nu mai vreau să-şi deschidă inimile ca să o primească şi sunt cuprinşi de răceală şi duşmănie faţă de Dumnezeu şi de semenii lor. Dimpotrivă, tocmai atunci Dumnezeu face încercarea cea mai puternică de a încălzi inimile oamenilor cu iubirea Sa. Atunci varsă în cuprinsul lumii suflarea cea mai arzătoare a iubirii Sale.

Iar această revărsare a toate covârşitoare de iubire dumnezeească peste lume s'a făcut prin întruparea şi trimiterea în lume a Fiului Său. Dumnezeu n'a mai trimis la oameni pe slugile sale, pe proroci, ci pe însuşi Fiul Său cel unul născut mai înainte de toţi vecii. Iar prin Fiul Său a venit în lume toată iubirea dumnezeească. Căci Domnul nostru Iisus Hristos este iubirea cea întrupată a Tatălui şi toată iubirea Tatălui însoţeşte pe Fiul Său în lume.

Ce mare mângăiere este pentru noi să ştim că noi nu suntem singuri, că Dumnezeu e cu noi, că iubirea Lui ne ocroteşte şi stă deasupra noastră şi în jurul nostru necontenit. Viaţa noastră omenească primeşte un ajutor, un înţeles, un razim neînşelător din această iubire a lui Dumnezeu. Dacă Dumnezeu ne-a iubit aşa de mult că şi pe unul născut Fiul Său l-a dat pentru noi, apoi şi noi suntem datori să ne purtăm tot cu iubire faţă de El, ca Părintele nostru, şi faţă de semenii noştri. O, de-ar şti oamenii cât de mult îi iubeşte Dumnezeu, dacă şi-ar da limpede seama de mărimea şi puterea acestei iubiri, atunci altfel l-ar iubi şi ei pe Dumnezeu şi altfel ar iubi şi pe semenii lor! Această iubire dă înţeles vieţii noastre, aceasta ne face viaţa plină de lumină şi fericită. Căci Dumnezeu ne-a arătat că iubirea este cel mai mare lucru de pe lume.

Drept aceea, iubiţii mei fii sufleteşti, se cuvine ca astăzi cu deosebire să vă deschideţi inimile ca să primiţi iubirea Domnului nostru Iisus Hristos şi să vi le umpleţi de ea. Căci dacă nu primiţi în inimile voastre iubirea Domnului nostru Iisus Hristos, nu-l primiţi nici pe Domnul însuşi. Domnul nostru Iisus Hristos este acolo unde este iubirea Lui. Iar iubirea Lui arătaţi că o aveţi dacă vă ajutaţi unii pe alţii, dacă vă purtaţi sarcinile unii altora şi trăiţi întreolaltă ca fraţii cei buni. Iisus Domnul a venit în lume ca să umple lumea de iubirea Sa, aşa cum soarele răsare ca să umple toate de lumina şi căldura sa. Numai aşa dovedeşte lumea că e creştină şi trăeşte în Hristos, dacă e stăpânită în toate ale ei de iubire. *„După aceasta va cunoaşte lumea că sunteţi ai mei învăţăcei, de veţi avea dragoste întru voi!..."* (Ioan 13, 35).

Cu deosebire trebue să vă arătaţi dragostea faţă de cei lipsiţi, de cei apăsaţi de greutăţi, de cei întristaţi. Pretutindeni sunt în jurul nostru fiinţe omeneşti lovite de soarte, în neputinţă de a-şi câştiga cele trebuincioase pentru traiu. Siliţi-vă cu dragoste să împliniţi lipsurile lor. Fiţi tată celor fără tată, fiţi mamă celor fără mamă, fiţi braţ sprijinitor celor lipsiţi de braţ, fiţi ochi celor lipsiţi de ochi, umpleţi cu dragostea voastră pustiul din jurul celor ec nu au pe nimeni. Iisus Domnul nostru o cere aceasta, El care s'a făcut prunc neputincios cerând ajutor bătrânului Iosif care nu-i era tată şi al păstorilor cari nu-i erau rudenii. Faceţi şi voi pe toţi cei năcăjiţi să simtă că la sărbătorile acestea şi pentru ei se naşte Hristos, că şi în jurul lor se umple totul de lumina şi de căldura dragostei dumnezeeşti, că şi în jurul lor se desghiaţă iarna friguroasă de dogoarea căldurii dragostei adusă lumii de Fiul lui Dumnezeu, cel născut în peştera din Vifleem.

Făcând aşa vă veţi simţi cu toţii mai mulţumiţi sufleteşte. Veţi simţi că aceste sărbători nu sunt numai nişte zile în cari nu lucraţi şi mâncaţi mai bine, ci şi nişte zile în cari Dumnezeul iubirii a venit mai aproape de voi, sau că voi aţi făcut un pas mai mult pe drumul ce vă duce la mântuire şi la fericirea cea de veci.

Mă simt dator să vă mulţumesc din toată inima, că şi de data aceasta aţi ascultat, dragii mei, de rugămintea ce v'am făcut de-a sări în ajutorul copilaşilor orfani adăpostiţi în orfelinatul nostru din Sibiu. Ei sunt una din bucuriile vieţii mele, nu numai fiindcă le port grija cu părinteasca mea dragoste, dar şi fiindcă văd cât de caldă se arată dragostea voastră faţă de ei, ajutându-i din cele ce v'a dăruit prin munca şi strădania voastră bunul Dumnezeu. Incă n'am primit din toate parohiile noastre darurile bunilor noştri fii credincioşi, dar nu mă îndoesc că cucernicii noştri preoţi vor găsi calea ca ele să ajungă la noi, ca să înseninăm pe scumpii noştri copilaşi orfani, cu darul şi cu iubirea tuturor.

Numai prin iubirea lui Hristos viaţa lumii se face mai frumoasă, numai prin ea greutăţile în cari se sbate şi Ţara noastră de pe urma războiului se vor împuţina. Toate programele de refacere a Ţării apelează la puterea de jertfire şi la dragostea tuturor. Dar nu este alt isvor al dragostei, care toate le poate birui, decât Hristos Domnul. Numai prin alipirea tot mai strânsă la Mântuitorul nostru, lumea întreagă care se găseşte în suferinţă,îşi poate găsi sănătate. Numai ascultând de învăţăturile evangheliei Domnului, lumea care este şi astăzi învrăjbită, va putea ajunge la adevărata pace. Numai din viaţa lui Hristos poate primi lumea adevărata viaţă.

Cu nădejdea că veţi fi următori acestor îndemnuri, Vă urez ca aceste sfinte sărbători ale Crăciunului şi cele următoare ale Anului Nou şi Bobotezei, să le petreceţi în pace, cu sănătate şi bucurie duhovnicească şi să vă învredniciţi a le ajunge întru mulţi ani fericiţi. Imbrăţişându-vă pe toţi cu iubirea mea părintească şi împărtăşindu-vă arhierească mea binecuvântare am rămas

Sibiu, la sfintele sărbători ale Naşterii Domnului din anul 1947.

Al vostru al tuturor de tot binele voitor,

(ss) **NICOLAE,**
arhiepiscop şi mitropolit

Invitare la abonament

Cu numărul viitor intrăm în al 96-lea an de apariţie a foii întemeiate de marele mitropolit Andrei Şaguna.

A doua gazetă a Ardealului ca vechime, **„Telegraful Român" rămâne credincios liniei sale de apărător şi propagator al ideilor Ortodoxiei româneşti.**

Cu acest prilej, invităm pe cărturarii noştri din cler şi dintre mireni, să aboneze, în număr cât mai mare, această veche tribună bisericească şi să stăruiască totodată pentru o cât mai largă răspândire a ei în cercurile celor ce doresc să cunoască mersul vieţii bisericeşti din cuprinsul Mitropoliei Ardealului, precum şi muuca depusă aici pentru buna propăşire a Bisericii şi a Neamului.

Abonamente se trimit la adresa Administraţiei foii.

Redacţia şi Administraţia „Telegrafului Român", Sibiu

Divina smerenie

Minunea întrupării descopere adânca smerenie a lui Dumnezeu pentru lume. Mărimea tainei „din veac ascunsă şi de îngeri neştiuta" stă şi în mărimea smeririi lui Dumnezeu pentru oameni sau în aspectul ei de chenoză. Căci nici îngerii din cer nu şi-ar fi putut închipui, că în sânurile lui Dumnezeu sălăşluieşte atâta putere de umilire pentru a omului izbăvire.

Intruparea reprezintă cea mai adâncă şi cea mai reală smerenie posibilă, pentrucă cuprinde în sine o coborire a fiinţei absolute şi necreate (=Dumnezeul) până la fiinţa relativă şi creată (=omul). Prin întrupare Fiul lui Dumnezeu se face om, Împăratul împăraţilor îmbracă chip de rob, strălucirea mai presus de fire a Celui ce locueşte în lumina neapropiată ia faţă de prunc „mititel, întâşeţel" şi se sălăşluieşte în fânul ieslei din modestul staul de lângă Vifleem.

Izvorul şi calea de realizare a smeririi divine din întrupare, este *iubirea.* Prin însăşi firea ei, iubirea este smerenie, pentrucă reduce egoismul care exclude pe altul, admite existenţa altuia la nivel egal cu persoana proprie, caută iubirea altuia şi culmineză în dăruire totală pentru altul. Pricină pentru care distanţa ontologică dintre Dumnezeu şi om, n'a putut fi străbătută în întrupare decât *din, prin* şi *în iubire.* Şi de fapt întruparea este expresia vie a celei mai adânci smerenii divine, tocmai pentrucă constitue în acelaşi timp manifestarea supremei iubiri a lui Dumnezeu faţă de oameni.

Coborîrea lui Dumnezeu în toată măreţia şi strălucirea Sa, ar fi pus o prea mare distanţă între El şi om şi n'ar fi putut realiza scopul întrupării. O aşa coborîre ar fi mijlocit o petrecere a lui Dumnezeu pe un plan ontologic nepotrivit şi inaccesibil pentru puterea de sesizare a omului, ar fi copleşit pe om şi l-ar fi împiedicat în manifestarea lui liberă.

O coborîre reală a lui Dumnezeu pe un plan ontologic accesibil omului, nu se putea face decât prin îmbracarea de către Dumnezeu a unei înfăţişeri omeneşti, printr'o împletire a dumnezeescului cu omenescul şi prin lansarea pe primul plan a omenescului. Dumnezeu nu se putea manifesta faţă de om decât prin restrângerea puterii directe şi prin manifestarea ei prin smerenie întru iubire. De aceea, toate însuşirile Sale prin care depăşeşte omenescul, nu le-a manifestat direct, ci prin iubire şi smerenie. De aceea, Fiul lui Dumnezeu şi-a învăluit strălucirea şi atotputernicia în manifestarea lor către oameni, în formă acce ibilă omenescului şi suportabile pentru om.

Această formă şi-a însuşit-o Fiul lui Dumnezeu prin chenoza întrupării, pe care o înfăţişează clasic sf. Ap. Pavel, când zice: „Hristos Iisus, care fiind în chip de Dumnezeu, n'a socotit o răpire a fi el întocmai cu Dumnezeu, ci *s'a golit pe sine,* luând chip de rob, făcându-se asemenea oamenilor. Şi aflându-se la înfaţişare ca un om, *s'a smerit* făcându-se ascultător până la moarte şi încă moarte de cruce" (Filip. 2, 5—8).

Potrivirea Logosului pentru a putea primi natura omenească în subiectul Său divin, s'a făcut tocmai prin *umilire, smerire,* adecă prin desbrăcarea de putere şi de mărire, spre a fi subiect pe măsura naturii omeneşti, ale cărei posibilităţi le poartă şi lucrează prin ele. Prin smerenie, Logosul săvârşeşte în întrupare o autorestrângere şi o schimbare a formei de activare a însuşirilor Sale sub conducerea şi in slujba iubirii. Cu alte cuvinte, Logosul îşi manifestează Dumnezeirea în măsura în care putea fi primită şi încăputâ de natura omenească.

Fără această înfrânare a atotputerniciei şi strălucirii divine, fără această golire de slavă şi fără această automicşorare, adecă fără chenoză, prăpastia dintre Dumnezeu şi om n'ar fi fost umplută nici în Iisus Hristos. Numai prin chenoză Dumnezeu s'a putut coborî în chip real la om şi s'a făcut substanţial şi definitiv ca acesta. Fără chenoză, natura omenească n'ar fi putut suporta natura dumnezeească în intimitate familiară cu ea, ci s'ar fi topit de prea marea putere şi prea orbitoarea strălucire a naturii divine. Dar chenoza stă tocmai în faptul că Fiul lui Dumnezeu a binevoit să fie purtător al modestelor însuşiri şi manifestări omeneşti. Prin chenoză, Fiul lui Dumnezeu şi a împletit firea divină — în existenţa şi lucrarea ei — cu firea omenească, formând un întreg cu aceasta, arătându-şi dumnezeirea prin chipul smerit al omului: Prin chenoză, Fiul lui Dumnezeu, fiinţă absolută şi necreată, s'a făcut ajuns şi suportat de către om, fiinţă relativă şi creată.

Taină a smereniei divine, *întruparea este o chemare mereu repetată spre smerenie.* Această chemare este actuală cu deosebire în vremurile noastre. Căci numai prin smerenie se poate ajunge la omul şi la societatea desăvârşită, în care stăpâneşte egalitatea socială.

Deşi între oameni nu există de fapt aşa de mari inegalităţi de fire şi de capacitate cum se reflectă în inegalităţile sociale, totuşi fără smerenie nu se poate realiza niciodată o adevărată şi durabilă înfrăţire şi apropiere între oameni. Căci pentru realizarea adevăratei frăţietăţi sociale, e necesar ca oamenii să renunţe nu la valoarea reală a lor, ci numai la închipuirea îngâmfată că întruchipează o valoare pe care n'o au sau la exagerarea valorii pe care o au de fapt. Şi aceasta o pot face numai prin smerenie. Smerenia fereşte pe oameni de greşala de a-şi atribui valori şi superiorităţi închipuite şi evită nemulţumirea necontenită faţă de egalizarea socială cu alţii, nemulţumire care întreţine ura şi distanţa dintre oameni.

Din adâncul de taină al multiplei semnificaţii morale şi sociale a întrupării, se desprinde ca un imperativ categoric chemarea Mântuitorului: *„Învăţaţi-vă de'a mine, că sunt... smerit cu inima!"* (Mat. 11, 29).

C. SÂRBU

Mânăstire în plină refacere

In anul 1945 un incendiu năpraznic a mistuit bunurile gospodăreşti şi odoarele sf. Mânăstiri Căldăruşani din prejma Capitalei. Apelul lansat cu acel nefericit prilej de către I. P. S. Sa Patriarhul Nicodim, a avut ecou în sufletele multora. Cu ajutoarele trimise s'a putut zidi şi acoperi în întregime aripa de est a cetăţii, în interiorul căreia se va zidi o nouă biserică, în locul celei distruse în 1945. Lucrările de restaurare sunt în curs şi se crede că se vor sfârşi în toamna anului 1948. prin stăruinţa starefului Arhim. Ilarion Mariu în mânăstire funcţionează şi o şcoală de cântăreţi bisericeşti, frecventată numai de fii de ţărani.

Actualităţi creştine

Moartea unui savant creştin. *In ziua de 4 Oct. c. a încetat din viaţă marele fizician german Max Plank Deşi rezultatele cercetărilor sale ştiinţifice au îndreptat fizica modernă pe un făgaş nou şi i-au adus un renume mondial excepţional, totuşi el a rămas învăţatul de o simplitate pilduitoare. Această simplitate era expresia unei evlavii sincere şi profunde. Căci cu cât spiritul său pătrundea mai adânc în structura universului şi în legile ei fizice cu atât mai mult se întărea credinţa lui în puterea de creaţie şi în prezenţa lui Dumnezeu. După Plank „ştiinţele naturale şi religia aleargă paralel şi în îndepărtatul infinit se întâlnesc în acelaşi scop". Până la adânci bătrâneţe a propovăduit acel „în sus spre Dumnezeu" ca lozincă a orice muncă spirituală. Conferinţele sale nu cuprindeau speculaţiuni pedante, ci mărturisiri ale convingerilor sale rezultate de pe urma unei munci ştiinţifice de o temeinicie rară. Când a primit — acum cât va ani în urmă — vestea tristă, că unul din fiii săi a fost executat de Gestapou, exclamă: „Căile lui Dumnezeu nu-s căile noastre".*

Ţinuta profund creştină a savantului Max Plank, verifică încă odată adevărul celui ce-a spus: „Puţină ştiinţă depărtează de Dumnezeu, multă ştiinţă apropie de Dumnezeu".

Expoziţia „Copil şi Biblie" în Elveţia. *In ziua de 18 Oct. a. c., s'a deschis la Zürich în muzeul Pestalozzi expoziţia „Copil şi Biblie" cu scopul de-a se sublinia importanţa educaţiei religioase a copilului şi greutăţile ei. Cu acest prilej s'a pus accent deosebit pe faptul, că prin această expoziţie se face o apropiere şi mai strânsă între Biserică şi şcoală, s'a preconizat purtarea acestei expoziţii prin toată ţara. Rămânând deschisă până în Februarie 1948, această expoziţie va stimula nu numai pe învăţători să apropie cât mai mult Biserica de sufletul copilului, ci înainte de toate pe mame, căci educaţia religioasă a copilului începe de a asă.*

Avionul în slujba misiunii. *Aşezământul misionar „Mildmay Centre" din Londra, care cuprinde activitatea misionarilor din întreaga lume, a întemeiat o „Comunitate aviatică în slujba misiunii" (Missionary Aviation Feelowship), pentru a cărei activare iniţiatorul propriuzis. locotenentul de aviaţie Murray Kendon, speră să găsească personalul necesar printre camarazii săi. Mulţumită donaţiunilor mărinimoase, în Iulie a. c. s'a putut comanda un avion mic potrivit scopului respectiv. Noua societate a numit reprezentanţi în Noua Zelandă, Australia şi Africa de Sud, şi-i vin învăţaţii să facă o „vizită sburătoare" în staţiunile misionare din Abisinia, Angola, Africa de Răsărit, Congo-belgian, Rhodesia de Nord.*

O uniune a ascultătorilor creştini de radio *In Danemarca există o uniune a ascultatorilor creştini de radio, care cuprinde în total 579 de uniuni locale şi i în continuă creştere. Adunarea anuală recentă a fost stăpânită de bucuria că emisiunile creştine cuprind un loc aşa de mare în programul de radio şi că seria de studii: „Ce este creştinismul?" a avut un bun rezultat.*

Despre congresul creştin dela Amsterdam *In Olanda sunt în curs pregătirile pentru congresul mondial al Bisericilor, programat pentru finea lui August până la începutul lui Septemvrie 1948, la Amsterdam. Secretarul general al Consiliului Ecumenic, Dr. Visser't Hooft, a vizitat — din acest motiv — de curând patria sa olandeză.*

Reconstrucţia unei catedrale. *Vestita biserică catedrală Sf. Ştefan din inima Vienei grav deteriorată în cursul războiului, este acum în plină reconstrucţie şi se speră că până la finea anului în curs, măreţul locaş de închinare va fi redat uzului public.*

Nr. 11858/1947.

Aviz oficial

Aducem la cunoştinţă, că Prea Veneratul Consistor al Mitropoliei Ardealului, a fixat taxa de apel în cauza alegerilor de preot la suma de trei mii (3000) Lei

Sibiu, 13 Decemvrie 1947.

Consiliul Arhiepiscopesc

Adunarea generală a „ASTREI"

= Duminecă, 30 Noemvrie 1947, tocmai în ziua de nume a întemeietorului şi primului ei preşedinte, *Asociaţiunea română pentru literatura şi cultura poporului român „Astra"* şi-a ţinut Adunarea sa generală în sala festivă a prefecturii judeţului Sibiu, sub preşedinţia dlui *Dr. Gh. Preda.*

Din mulţimea participanţilor la această adunare s'a remarcat în deosebi prezenţa următorilor: *I. P. Sf. Mitropolit Nicolae,* dl prim-ministru *Dr. Petru Groza,* I. P. S. adm. *r. I. Suciu* dela Blaj, P. S. *Dr. N. Popoviciu* al Oradiei, dl Prof. *C. Daicoviciu,* subsecretar de Stat, etc.

In cuvântarea de deschidere, dl *Dr. Gh. Preda* a salutat prezenţa distinşilor oaspeţi şi a făcut o reprivire asupra activităţii „Astrei" în trecutul ei mai depărtat şi mai apropiat. Asociaţiunea s'a menţinut totdeauna în cadrele sănătoase ale statutelor ei, lucrând fără preget la ridicarea poporului prin cultură. La altarul ei luminos au colaborat frăţeşte toţi cei bine intenţionaţi, fără considerare la starea socială credinţa religioasă sau politică.

I. P. Sf. Mit opolit *Nicolae* a remarcat că „Astra" a stat dintru început în slujba luminării poporului prin cultură şi ştiinţă de carte. Biserica ortodoxă, cu slujitorii şi conducătorii ei, a sprijinit străduinile glorioasei Asociaţiuni şi va colabora şi de aci înainte cu ea, mai ales că acum se deschide în faţa poporului nostru un şi mai larg câmp de activitate, care ne îngăduie să suplinim deficitul înregistrat în trecutul plin de apăsare al neamului nostru din Transilvania. Prin propagarea culturii, „Astra" va putea ţine mereu trează conştiinţa de sine a poporului nostru.

I. P. S. Sa a exprimat desideratul, ca „Astra" să fie menţinută ca teren de întâlnire a tuturor fiilor poporului nostru; să fie păstrată ca o vatră a focului dragostei de neam şi ţară şi care să folosească toate mijloacele pentru ridicarea poporului.

I. P. Sf. adm. Dr. I. Suciu dela Blaj a remarcat împrejurările în care „Astra" a luat fiinţă şi sensul în care s'a desvoltat activitatea ei în trecut. Sensul acesta va trebui păstrat şi în viitor. I P S Sa a dat asigurări că biserica pe care o păstoreşte va colabora la activitatea „Astrei".

Dl prim ministru *Dr. Petru Groza,* ca intelectual ardelean şi vechiu „astrist", a făcut un expozeu larg, arătând cu câtă dragoste şi cu cât interes erau urmărite adunările „Astrei" de către poporul transilvănean. A subliniat apoi în mod deosebit, că „Astra" este chemată să-şi păstreze neîncetat tinereţea, mergând la pas cu vremea şi cu cele mai nobile aspiraţiuni ale poporului. Activitatea ei va trebui adâncită şi lărgită, pentru a-i cuprinde pe toţi cei dornici de cultură şi lumină şi cu deosebire pe ţăranii ogoarelor şi pe ostenitorii din fabrici şi uzine. In preocupările sale urmează să intre, mai evident ca până acum, grija pentru sănătatea poporului şi pentru buna lui stare materială.

In mijlocul unei calde însufleţiri, Adunarea generală a trimis o telegramă omagială *M. S. Regelui* şi a proclamat mai mulţi membri de onoare, între cari pe dl prim-ministru *Dr. P. Groza,* dl ministru *St. Voitec, Lucreţiu Pătrăcanu* etc.

După trecerea lucrărilor cu caracter gospodăresc şi administrativ s'a procedat la alegerea noului preşedinte în persoana *P. S. Episcop Dr. Nicolae Popoviciu* al Oradiei şi a noului Comitet central.

In cuvântarea de mulţumire, P. S. Episcop *Dr N. Popoviciu* a subliniat rostul actual al „Astrei" şi a fixat liniile generale din programul ei de lucru. In seara aceleeaşi zile, la Teatrul municipal, s'a desfăşurat un program cultural-ariistic, în cadrul căruia dl ministru *Prof. C Diaconici* a conferenţiat despre: „Politica democratică a culturii

Bunele nădejdi cu care poporul nostru din Transilvania a urmărit totdeauna activitatea „Astrei" sunt şi acum vii. Credem că tocmai în căldura lor „Astra" îşi va găsi puterea ei de muncă şi în viitor.

Sprijiniţi cu drag
TELEGRAFUL ROMÂN

Naşterea în lumina Vechiului Testament

Incorporarea Verbului divin în Dumnezeu-omul este suprema revelaţie. Ideea că cuvântul se va face trup nu este străină Vechiului Testament. In cărţile mai vechi se dau indicaţii mai puţin precise privitoare la miracolul naşterii, fiindcă desfăşurarea acestei idei s'a făcut în mod progresiv, iar exemplificarea se face în toată plenitudinea abia prin naşterea pruncului Iisus.

Intâia indicaţie despre naştere o aflăm în cuvintele: «Fiul meu eşti Tu, eu astăzi te-am născut». Vestirea aceasta o face Domnul. «Fii ai lui Dumnezeu» se numesc în Vechiul Testament oamenii virtuoşi, după cum în epoca creştină sfinţii sunt mădulare din trupul lui Hristos. «Fiu dumnezeesc« se mai numeşte şi Israil, adopţiunea aceasta s'a acordat în urma rolului spiritual ce l avea poporul ales în lume. Din descrierea în care e încadrat Fiul în acest vers, rezultă că el nu e un copil de rând, nici înger nu nu este «Fiul» de aici, căci nicăeri nu se spune în Vechiul Testament că îngerii conduc popoare sau împărăţii. Expresia «te-am născut» indică divinitatea Pruncului. «Astăzi» e sinonim cu «etern», veşnic, căci la Dumnezeu nu se aplică noţiunea de timp. Timpul e limitat, are început şi sfârşit şi dacă Fiul ar fi născut în timp ar fi lipsit de viaţă veşnică. Naşterea în timp se aplică numai la cea după trup, dar ca Fiu al lui Dumnezeu s'a născut din veci, cum precizează Pavel: «Hristos ieri şi azi acelaş în vecì». Pentru întărirea acestei afirmări *Teodoret* (Com. la P. M. G. tom. 80, col. 808) se referă la psalmul 110: «Mai înainte de luceafăr te-am născut».

Un al doilea text de caracterul acestuia îl constitue profeţia despre Copilul fecioarei dela Isaia 7, 14. Sunt cuvintele arhicuoscute: «Iată fecioara în pântece a luat şi va naşte fiu şi se va chema numele lui Imanuel».

La Isaia 7, 14 este singurul caz în V. T. când mama unui prunc se numeşte fecioară. Noul Testament referă pe fecioara de aici la Maica Domnului. Tradiţia creştină apără acest punct de vedere nu pentrucă *Sf. Vasile* (Com. la Is. M. G. 80 col. 465) scria că «Intâiul Adam a luat fiinţă fără împreunare între bărbat şi tot aşa noul Adam se naşte pe cale neobişnuită», ci pentrucă acesta este punctul de vedere corect. Isaia spune că fecioara «a luat» şi anunţă astfel ceva deosebit, dacă profetul ar fi zis: «va lua».. n'ar fi anunţat nimic deosebit căci e foarte natural ca o fecioară, după ce rămânea în altă stare, să nască. S'a zis de unii că «fecioara» e soţia regelui Ahaz. Soţia lui Ahaz nu putea fi numită fecioară, căci era mama unui copil de 9 ani în momentul profeţiei, şi apoi nicăieri Abi nu poartă acest nume. Nici soţia lui Isaia nu poate fi fecioara din text. Nicăeri nu se spune despre ea că ar fi născut pe cale extraordinară. In momentul profeţiei alături de Isaia se află şi copilul său Jasuf. O determinare mai de aproape a pruncului din Isaia 7, 14 avem în 9, 5—6. *Sf. Vasile* (Com. la cap. 9 M. G. tom. 30 col. 512) consideră Is. 9, 5—6 o continuare a lui Is. 7, 14. La titulatura de Imanuel se adaugă cele din cap. 9. *Teodoret din Cyr* (com. la cap. 9 M. G. tom. 81 col. 296) vede în numirile de aici un comentar la numele de Immanuel (cu noi e Dumnezeu dela: «im»=cu, «nu»=noi, El=Dumnezeu). Imanuel este un copil deosebit de alţii, un copil minune, căci (după Is. 9, 5—6) pe umerii lui apasă toată răspunderea îndatoririlor unui suveran dintr'o împărăţie de proporţii universale. Intâia numire care i se dă (în Isaia 9) este: «Minune». Fiul care se va naşte va fi întru totul excepţional, căci numai o minune constitue o excepţie. Excepţional va fi Cel aşteptat prin naştere, prin felul de viaţă, prin modul cum sfârşeşte, prin rolul şi menirea Sa.

O contribuţie însemnată la lămurirea textelor de natura aceasta aduce Daniel în viziunea sa despre Fiul omului din cap. 7. Profetul anticipează dubla natură a Fiului. In viziunea sa îl vede pe Mesia Dumnezeu şi om totodată. După *Sf. Ioan Hrisostom* (Com. la Dan. M. G. tom. 56 col 232) locul învaţă că Fiul este de o fiinţă cu Tatăl, Fiul vine în lume după Tatăl (Tatăl şade pe tron în timp ce Fiul vine pe nouri), preexistenţa Fiului, căci mai înainte de-a veni în lume era în nouri. Se înţelege că cel mai progresat text este oferit de Mihea 5, 1. Deşi contimporan cu genialul Isaia, Mihea are originalitatea şi meritul său particular. Profetul vorbeşte de Betlehem căruia îi este rezervată surpriza nebănuită a naşterii. Naşterea lui David în Betlehem contribue mult la ridicarea prestigiului acelei cetăţi uitate de oameni. La renume mondial ajunge însă cătunul prin naşterea Domnului. Caracterul mesianic al lui Mihea 5, 1 a fost constatat dela început de Noul Testament. La întrebarea lui Irod: «Unde are să se nască regele cel nou?» Cărturarii indicară unanim Betlehemul ca loc al naşterii. Exista se vede o tradiţie binecunoscută în privinţa aceasta, ea n'a putut fi iniţiată decât de Mihea.

Din aceste câteva texte rezultă că din punct de vedere profetic Vechiul Testament este scrierea de rangul întâi. Vechiul Testament fiind întâia expresie a Revelaţiei este prin urmare izvorul prim al tuturor dogmelor dumnezeeşti, pe cari nu numai le anticipează, dar la înţelegerea cărora contribue mult.

Prof. Dr. **N. NEAGA**

Semănături de toamnă

Aşa îşi intitulează P. S. Sa Episcopul **Nicolae** *al Clujului proaspăta Sa scrisoare pastorală, în care cuprinde pe scurt rezultatul sfătuirilor ce le-a avut cu preoţii din prilejul conferinţelor preoţeşti de toamnă, şi atrage luarea aminte asupra îndatoririlor ce se desprind din ele. Acestea sunt cu deosebire următoarele: 1. Indatorirea preotului de a se înduhovnici necontenit pe sine însuşi; 2. Înduhovnicirea colectivă a credincioşilor; 3 Implinirea conştiincioasă a datorlei de catihet prin pregătirea fiecărei lecţii, cel puţin sumar, împreunată cu îndemnarea părinţilor de a-şi trimite copiii la şcoală; 4. Aducerea celor rătăciţi acasă, „o lucrare care nu se încearcă decât cu mijloace duhovniceşti: cu adevărul Scripturii sfinte şi cu puterea rugăciunii".*

Hirotoniri de arhierei

In ziua de Duminecă 30 Nov. c., s'a săvârşit în Catedrala Sf. Patriarhii, hirotonirea întru Arhiereu a I. P. S. Sale Arhiepiscop *Firmilian Marin* al Craiovei, de către I. P. S Sa Iustinian Marina, Mitropolitul Moldovei, P. S Sa Athanasie Dincă, Lt. de Episcop al Râmnicului şi P. S. Sa Veniamin Sinaitul.

In ace aş zi, s a săvârşit la Mănăstirea Cernica, hirotonirea întru Arhiereu a P. S. Sale Episcopului *Sebastian Rusan* al Maramureşului, de către I. P. S. Sa Mitropolitul Efrem Enăchescu şi P. S. Arhierei Pavel Şerpe Ploeşteanu şi Galaction Gordun.

Ecoul colindelor

Sunt nenumărate drumurile cari duc la adevărurile cu respiraţie efemeră şi fiecare din ele are ispititoare arabescuri. Dar e unul singur drumul care duce la adevărul absolut şi mersul lui e fără de abatere: drumul Betleemului. Drumul magilor şi al păstorilor. Drumul tuturor creştinilor din cele douăzeci de veacuri de creştinism. Drumul copiilor cari colindă patetic şi evocator, în căderea fulgilor de nea. Şi drumul nostru, al acelora cari nu mai colindăm.

Naşterea Mântuitorului în Betleemul Iudeii a însemnat fără îndoială suprema revelare şi cunoaştere a lui Dumnezeu. Iar Evanghelia Sa a deschis omului nu simple şi discrete orizonturi metafizice, ci însuşi făgaşul deplinei restauraţii spirituale, cu verzi şi odihnitoare făgăduinţi, cu pervazul iluminat al veşniciei. Evanghelia Domnului e fântâna afundă ca oceanul, e mina insondabilă din care-şi trage seva lui neperitoare, sufletul omului. Răsadul idealurilor eterne îl găsim în această Carte a Cărţilor care spintecă veacurile cu adevărurile ei biruitoare. In ea găsim îndemnuri calde şi persuasive, o călăuzire fără greş către o viaţă mai bună şi către fericirea după care veşnic însetează sufletele noastre. In ea aflăm alinare pentru toate durerile şi verdictele aspre ale vieţii noastre. Iar când deşarte şi pământeşti preocupări ne întunecă zarea cerului şi viaţa cotidiană ne condamnă atât de fără milă la platitudine şi inutilă istovire, în Cuvântul Mântuitorului nostru Iisus Hristos, aflăm întărire, împăcare şi reculegere. In stepa dezolantă a sufletului nostru, Cuvântul lui Dumnezeu e «izvorul de apă să tăţoare întru viaţă veşnică». Izvor răcoritor, cu pajişti înflorite, cu apă vie şi nestricătoare. Toate acele sibiline dedesubturi cari alcătuesc marea şi întunecata simfonie a vieţii noastre, pot să primească deslegare definitivă abia atunci când ne am aplecat ochii sufletului nostru pe paginile sfintelor Evanghelii, ca să descifrăm din ele, într'un moment de supremă luciditate spirituală, adevărurile pe cari trebue să ne clădim destinul nostru omenesc.

Hristos s'a născut în ieslea din Betleemul Iudeii. Şi bate la fereastra sufletului nostru, pentru harică sălăşluire. «Stau la uşă şi bat», spune sf. Scriptură. Pelerinul acesta care bate la poarta sufletului tău, este Fiul lui Dumnezeu şi al Omului, întrupat dela Duhul Sfânt şi din Fecioară şi trimis în lume să mântuiască neamul omenesc. E o bătae tainică şi revelatoare care se repetă în viaţa ta şi care-ţi aduce aminte, mai stăruitor poate de data aceasta, că firul timpului se va rupe cândva şi pentru tine şi necunoscuturile spre cari te vor purta paşii tăi de mâine te învită să te opreşti şi să asculţi chemarea divină, chemarea Pruncului Iisus ce s'a născut în ieslea din peştera Betleemului şi cere să-L laşi să se nască în chip mistic şi în ieslea sufletului tău.

Opreşte-te!

Nu vei găsi nicăiri în altă parte merinde duhovnicească mai sănătoasă şi mai plină de viaţă decât aceea pe care ţi-o îmbie Evanghelia Domnului prin Biserica Sa şi prin slujitorii Săi. Iar dacă te-ai oprit şi trăieşti în conul de lumină neapusă al învăţăturilor evanghelice, lasă-ţi sufletul să respire năvalnic, în sboruri impetuoase spre lumină, cu nădejdea profundă de a se ridica tot mai sus, la cerul din care purcede. Sufletul tău să fie harfă providenţială de cântare şi văpae mistică. Să ardă intens şi să nu admită nici un compromis în ascensiunea lui spre Dumnezeu. Adevărul dumnezeesc trebue să devie viaţă în tine. Nu ajunge să-ţi faci un vad timid spre inima cerului. Nu ajunge să te găseşti pe linia concepţiilor de viaţă dela care nimic şi nimeni nu te mai poate abate. Pe linia supremelor şi adevăratelor regăsiri sufleteşti. Sufletele cari şi-au găsit făgaşul lor mântuitor, făgaşul renaşterii lor, trebue să cunoască revărsările puternice de viaţă, să fie lavă fierbinte, să trăiască fiorul marilor înălţări spre tăriile de azur. Sufletul care trăieşte în umbra sfintelor altare, trebue să cunoască iureşul neptunic spre înalturile cerului şi să poarte, în fiecare fibră, roua lui dumnezeească, să cunoască încordările intense şi ardoarea de fiecare clipă de a se incadra în transcendent, în veşnicie. Să vibreze puternic şi să se ridice transfigurat spre culmile de lumină albă ale dumnezeirii.

Dumnezeu ne-a dat viaţa să cucerim cerul cu ea. Cerul acesta care ni se pare, în marea şi paradoxala lui tăcere, atât de inaccesibil şi de refractar avânturilor noastre. Pentru a cuceri cerul acesta al celei de pe urmă fericiri a omului, trebue să fii însă viu, să trăieşti idealurile creştine de viaţă cu toată puterea sufletului tău. Să le afirmi viril şi dinamic în inima ta. Să arzi «cu duhul». Omul este o mână de ţărână aruncată în lume peste hăuri de suferinţe şi desnădejdi. Numai o mână de ţărână. Dar mâna asta de ţărână poartă în ea o scânteie divină: sufletul. «Atunci luând Domnul Dumnezeu ţărâna din pământ, spune Biblia, a suflet în faţa lui suflarea de viaţă şi s'a făcut omul fiinţă vie». Dumnezeu a facut pe om după chipul şi asemănarea Sa: fiinţă vie. Micşoratu l a numai cu puţin faţă de îngerii Săi. I-a dat un prestigiu, o noblete spirituală unică. I-a dat un suflet nemuritor. Iar Fiul lui Dumnezeu a fost trimis să potenţeze, să galvanizeze viaţa acestui suflet.. «Eu am venit ca să aveţi viaţă», spune Mântuitorul. Viaţă cere, deci, Dumnezeu dela om. Suflet viu care; Dumnezeu dela om. Căci numai «duhul este care face viu». Viaţă cere Dumnezeu dela om. Iar viaţa cea adevărată este cea trăită cu sufletul în legătură cu Dumnezeu, iar nu cea după trup. «Dacă vieţuiţi potrivit trupului, veţi muri, iar dacă ucideţi cu duhul faptele trupului veţi fi vii, pentrucă ceea ce va semăna omul, aceea va şi secera. Cel care seamănă în trupul său din trup va secera putreziciune, iar cel care seamănă în duhul, din duhul secera va viaţă veşnică». Cel care nu se conformează întocmai acestui postulat creştin, este o fiinţă moartă. Deşi pare paradoxal, omul poate să fie mort înainte de a intra prin poarta sumbră a cimitirului. Viaţa omului nu începe la leagăn şi nu sfârşeşte la mormânt. Viaţa omului începe abia în clipa în care încearcă să trăiască cu toate fibrele sufletului său aşa cum i-a poruncit Acela care l-a creat şi sfârşeşte în clipa în care elanul său transcendental s'a stins.

Omul trebue să fie o fiinţă vie, să-şi lase sufletul să respire năvalnic şi să-l ajute să găsească ceea ce este de o fiinţă cu el: pe Dumnezeu. Fără o ancorare adâncă în Divinitate nu se poate concepe o fiinţă omenească vie cu adevărat. In aceasta consistă tot farmecul, toată demnitatea şi toată valoarea omului. Aceasta împrumută nemărginita sa frumuseţe spirituală. Omul nu-şi poate justifica filiaţiunea divină decât prin eforturile pe care le face de a se ridica, în opintiri nestăvilite, spre bolţile albastre şi senine ale cerului. Cucerirea cerului a fost şi va rămâne pentru totdeauna rostul suprem al omului în scurta lui ardere pământească... «Stau la uşă şi bat», spune Mântuitorul. S'a născut în peştera Betleemului, bate la fereastra sufletului nostru, cere harică sălăşluire în sufletele noastre. Dar să mărturisim

sincer, care din fiii veacului acesta se va mai opri măcar o clipă, în drumul lui de p erzan e, să asculte ace te magice cuv nte, să l păirurdă înţelesul lor adânc şi să le adulmece neb nuita vrajă şi misterul pe care l cuprind? C re dint e oameni mai luptă astăzi pentru cucerirea cerului? Care dint e oameni m i are sufletul v u? Cine ma t ăeş e astăzi sub mpe iul id a uri or de vi ţă n pi ritoare şi al por nclor lui Dumnezeu? Cine mai simte f oru praznicului Naşt ri Domnului? Dumnezeul acesta pe care ni l aduc co in dele c opiilor.

Dacă vor m ai veri şi anul acesta copiii cu coli dul, să nu i al rgaţi d la casele vo stre. Coli dele lor vă evocă a âtea stinse fericiri. Şi voi aţ copilărit în braţe le satelor. Şi viaţa voastră a fost o minunată poemă de lumină, o idilă cu iriză i de transcendenţă o dul e reverie pastorală. Şi voi aţi col ndat odată, t t atât de uav şi de d ios. Inima voastră a bătut sub aceleaşi v olente emoţii când aţi vestit în căderea fulgilor de zăpadă, Naşterea Mântuitorului. Lăsaţi copiii să col nde. Că tecul lor răsbate din afundu ile veşniciei, î vie datini străbune şi vă aminteşte că şi vouă, od nioară, pe vremea exub ranţelor lirice, vi s'a revelat, în toată sol end a ea ei, faţa neprihănită a veţii Lăsaţi copiii să vestească naşterea Mântuitorului în p şter a B ti emulu s să ne aducă aminte ca Fiul lui Dumnezeu cere hai că şi statornică sălăşluire în sufletele oastre Lăsaţi opiii să l veste ască pe Dumnezeu, care este acelaş ieri, astăzi şi în veacul veacurilor: Calea, A v rul şi Viaţa Calea care duce la mântuire. A te ărul care te purifică, t inalţă peste dureri şi te face l b r. Viaţa a cărei traectorie duce d nco o de hot rele pământului.

Dr. V. SĂMĂRTINEAN

Conferinţe religioase

Ca 'n tot anul, şi de data aceasta la Sf. Mănăstire Antim din Capitală, se va ţine un ciclu de conferinţe cu caracter religios, începând de Duminecă, 30 Nov. a. c., şi conti uând în fiecare Duminecă până la sfintele Paşti.

Ciclul acesta de conferinţe desbate problema *„Hristos în mijlocul nostru"* şi a fost inaugurat prin conf rinţa I. P. C. Arhim. Dr. Vasile V. silache. stareţul mănăstirii, tratând despre „Izgonirea din rai".

Colaborare

Ministerul Ocrotirilor Sociale a cerut de urgenţă colaborarea Bisericii în câmpul as s enţei sociale şi în alte chestiuni ce privesc combaterea epid miilor şi curăţenia Capitalei. De aceea, Societatea Clerului Român *„Ajutorul"* a chemat pe toţi preoţii Capitalei la şedinţa din 2 Dec. c., în care au avut discuţiuni privitoare la *„Asistenţa Socială"*. După ce această chesti ne s'a mai discutat şi în şedinţele anterioare, de data aceasta s'a definitivat punctul de vedere al Bisericii în problema aceasta.

Declaraţii despre Biserică

Cu prilejul discursului ce l-a ţinut de curând în cadrul Cong esului U ionii Populare Maghiare la Timişoara, dl Vasi e Luca, Ministru le Finanţe, a declarat între altele:

„In demo raţie nimeni nu se atinge de religie... Astăzi în România nimeni nu-i prigonit şi nimeni nu-i aruncat în închisoare din cauza rel giei sale. Când am luat pământu i e şi le- m împărţit poporului, nu ne am atins de Biserică. I-am lăsat pământurile ca să poată întreţine şcoli şi spitale... *„Noi respectăm Biserica care respectă ordinea democratică a Statului"*.

Răspândiţi cu drag

Telegraful Român

Crăciunul şi Problema socială

Cântecul de colinde are darul să ne deschidă porţile de vrajă şi minune ale faptului divin şi istoric al Naşterii Domnului. Imaginaţia vrea să reediteze faptul acesta petrecut într'un cadru atât de simplu, încât mintea stă locului şi nu ştie unde să l plaseze: în istoria reală sau în lumea basmului. Dar să nu ne lăsăm răpiţi de poezie, faptul este istorie certă şi verificată.

Lumea îşi numără anii de atunci, adică din clipa aceea când cerul s'a apropiat de pământ şi în semn de minune a aprins pe cer o stea, pentru a vesti faptul extraordinar care s'a petrecut în Vifleem.

Era fapt de seară, pe ulitele Viflee-mului se observau două umbre străine, doi drumeţi trudiţi de cale, bătrânul Iosif şi Fecioara Maria. S'au oprit la ferestrele luminate ale unor case, au bătut stios şi au cerut un colţişor de adăpost pentru o noapte. In loc de porţi deschise au întâlnit numai inimi zăvorîte. Să fii în sat şi totuşi să simţi că eşti într'un loc pustiu, este o durere pe care sufletele acelea bune o suportau fără să arunce cuvinte de ocară. O hii li s'au oprit spre măgura din preajma oraşelului, unde un foc ardea ca o candelă aprinsă spre a-şi încălz în preajma lu nişte ciobani inimile lor de păzitori credincioşi.

Şi-au îndrept t paşi într'acolo şi aici s'au întâlnit cu bunătatea caldă şi ospitalieră a unor oameni cari au oferit încăperile săracăcio se şi pr mitive d ept adăpost pent ă Sf. Maria.

Aici s'a ăs ut Mânt itorul într'o noapte cu stele mu te şi cand olin latorii e au îngerii şi darurile albe al păstorilor se purtau în d sagi.

Fa tul pe care vrem să-l fixăm, este acela că pe atun i inima omului e a păgână, nu c noştea straluci ea virtuţi de a prin i e străini. Infinitul era pentru oamenii de atunc un te p u spre care nu se putea urca or ul, îl cuprindea un fel de ameţeală care-i paraliza toate fa ultăţile

Zeii înfloreau în toate curţile în vreme ce libert tea se alunga din jurul oamenilor: Ro na avea singură câteva milioane de robi. Grecii fa orizau frumosul fizic şi de aceea rostogoleau în prăpastie pe copiii născuţi cu i firmiţi. Răsfăţul plăcerilor era unica că ăuză pentru paşii neamurilor, egoismul î depărta pe om de om şi trebuia să vină clipa când toate inimile aveau să-şi pregătească strunele pen ru a se alcătui o operă de p oporţii în care bunătatea, dreptatea, egalitatea, libertatea aveau să fie motive de inspiraţie.

Iată, aşa dară, venirea lui Iisus în lume drept o necesit te socială, pentrucă sufletelor disperate şi istovite le trebuia un reazim, trebuiau călăuzite spre un scop şi alimentate cu un eroism.

Conştiinţa mizeriei a uşurat procesul de încreştinare şi omenirea şi-a r dicat spinarea încovoiată de poveri şi a p ivit spre Soarele care a răsărit cald pentru toţi.

Creştinismul n'a avut de preferat pe nimeni, nu apără privilegiile nimănui şi îşi împărţea darurile sale divine cum îşi împarte cerul fulgii săi de nea. Lumea se înveşmânta sufleteşte într'o haină nouă, societatea se împărtăşea din darul le naşteri lui Iisus în chip de egalitate perfectă. Bucuriile Crăciunului nu sunt o favoare pentru unii, ele sunt simţite de toţi în acelaş ton. Darurile Crăciunului nostru creştinesc sunt distribuite în chip egal; colindele au fost şi sunt bucuria copiilor fără deosebire de clasă socia ă. Fie că este încălţat cu opinci sau cu pantofi şi şoşoni, fie că este îmbrăcat în vestminte domneşti sau în straie ţărăneşti, copilul simte aceeaş bucu ie. faţa i se luminează de ace eaşi sentimente înalte şi specifice colindăt lor.

Colindele sunt ale neamului, sunt produsul cel di tâi al manifestărilor mai alese ale spir tului popular şi de aceea sunt simţite de toţi cu aceeaşi pasiune, emoţiile au aceeaşi gradaţie, încât avem în faţa noastră nişte so i ai cerului. Copilaşi au această conştiinţă a unui man dat ceresc şi de aceea ei şi l îndeplinesc cu atâta dem itate, cu atâta trans figurare, încât noi rămânem impresionaţi în faţa acestor vestitori.

Radiază din cântecul frumos al stelei atâta mulţumire, atâta pace şi fericire, încât atmosfera ace sta de sărbă oare nu-şi mai găseşte egalare.

Bucuria este generală aşa după cum o exprimă şi colinda:

„Care bucurie
Şi aici să fie
Dela tinereţe
Pân' la bătrâneţe".

Crăciunul este un ospăţ al bucuriilor cereşti la care participă toţi oamenii şi de aceea colindătorii nu aleg casele şi nici oamenii, absolut toţi trebuiesc colindaţi:

„Ia sculati voi, boieri mari,
Vă sculaţi şi slug le,
Că vă vin colindele".

Prin urmare: egalitate perfectă. Fie că eşti boierul satului. ori eşti săracul cu casa acoperită cu stuf sau paie, colindătorii nu te vor ocoli; iţi vor prilejui aceleaşi bucurii, iţi vor cânta aceleaşi colinde si la sfârşit îţi vor adresa urările cele mai alese de belşug şi fericire:

„Că'ă trestie pe casă
Arăţi g logani pe masă".

Sau:

„Poftim, să trăiţi,
Să vă veseliţi,
Vieţuind în bu ă pace
Cum lui Dumneze î place".

Avem în zile'e Crăciunul i atâta fericire, se disribue atâtea daruri cereşti, încât cu toţi simţim ferme ătoarea s re a paradisului pierdut cândva de primii oameni. Praz i u acesta creştin este al tuturora, bucuriile cari înfloresc inimile sunt podoabele cele mai nepieri oare.

Sufletele sunt captate într'o u itate perfectă, se realizează cel mai desăvârşit proces de drept te socială. Crăci nu prilejueşte împ inirea tempor lă a i lealu u creştin, in undele sale de mulţum re se oglindeşte întreaga comunitate şi de aceea nimeni nu o ate să se bucure dacă vede în preajma sa lacrimi sau lipsuri. Din acest ales motiv. Crăciunul a fost praznicul veri ică ii pentru mila creştină.

In aceste zile, se timentul de solidaritate umană a determi at cea mai vie ucrare de caritate. Frigu şi lipsurile au troen t totd auna vatra unor fa ilii mai lipsite, dar uşurarea a ve it dela creştinii înst riţi, inima lor creştină îi în trepta spre a uşura poverile cele grele de purtat ale unora.

Nu ştiu dacă vor fi a te arate numeroase poveşti despre umblarea ui Dumnezeu prin lume şi despre faptele de milostenie făcute, dar ştiu că b za acestor istorioare o formează faptele anonime de milostenie săvârşite de creştini.

Cu ocazia acestui praznic se împart atâtea haine, atâta merinde ca'dă, î cât nici o alta dispoziţie oficiala n'ar putea realiza această operă de asistenţa mutuală, a a după cum o înde linieşte inima creştină. Lucrarea aceasta socială nu se trâmbiţează, purcede din libertatea călăuzită de lumina Evangheliei şi con uce spre limanul de trăiască convieţuire între oam ni Amuţesc toate patimile, se nivelează toate asperităţile şi domneşte pe ulitele satelor pacea sfântă şi triumfă în suflete pacea divi ă

Crăciunul a realizat cel mai mult îndeplinirea postulatelor evanghelice ale iubirii aproapelui, el a apropiat oamen i întreolaltă, pe cel de sus cu cel de jos, pe cel sărac de cel bogat, pe patron de lucrător sau ucenic.

Să ştim folosi aceste avantaje pentru a realiza cea mai echitabilă o eră de solidaritate umană. „Da, toţi oamenii sunt fraţi, dar frăţietatea nu vine din corpurile lor, din materia lor, sau din ins inctele lor, cari vizibil sunt deosebite, ci din ceea ce este dumnezeesc în ei".

Adevărurile acestea sunt pârghii cu ajutorul cărora putem ridica viaţa socială de astăzi, pentrucă întot teauna operele mari nu se datoresc materiei, sau mediului, ci sufletului care le-a creat.

Daca sufletul creştin a fost activ în aceste zile ale naşterii lui Iisus, atunci astăzi sunt mai multe temeiuri pentru a înviora această mişcare de a „purta sarcinile unii altora". Roadele amare ale războiului le simţim cu toţii. Lipsurile materiale sunt aşa de strivitoare pentru v aţa orfanilor şi a fam liilor numeroase, încât inspiră îngrijorare.

Tradiţia bătrână a milei care a circulat în aceste z le trebue să fie drumeţul care să circule şi astăzi dela casa bogatului spre casa săracului. In rezolvarea problemelor sociale care frământa comunitatea noastră, să domnească cest duh al tradiţiei noastre creşt ne. Nu-i o soluţionare luată din alt sol; caritatea aceasta a înflorit pe aceste plaiuri şi prin ea ne-am înfrăţit în cea mai armonioasă convieţuire.

Nu poate să trăiască nimeni izolat, Doctrina individualismului exagerat a fost părăsită. Acum se tinde spre o viaţă care să ofere condiţii optime de existenţa pentru toţi

Nimeni nu poate rămânea în afara acestor tradiţii de caritate creştină, care a sfinţit aceste zile într'o armo ioasă trăire.

Pe pământul acesta sa vedem în aceste zile întruchiparea reala a celei mai îngereşti făptu i, a milei creştine.

Aş dori ca aceste gânduri să ne prilejuiască o limpezire a simţiri în dragostea de frate, singura care ne poate povăţui bine pentru rezolvarea problemei sociale, iar sufletele să ni se întalnească în aceeaşi culme de bucu ii pe care o simţim de fiecare dată la Crăciunul colindelor noastre.

Pr ot Gheorghe Şerbu

Nr. 1195 /1947.

Circulări

către toate oficiile protopopeşti şi parohiale din Arhiepiscopia ortodoxă română de Alba-Iulia şi Sibiu

Inaintăm bugetelor pe anul 1948 şi conturilor de gestiune pe anul 1947

Invităm pe Cucernicii Preoţi ca până la 1 Febr. 1948 să înainteze proectele de bugete ale oficiilor parohiale pe anul 1948, aprobate de Consi iile şi adunările parohiale Oficiilor protopopeşti, cari la rândul lor le vor înainta aci împreună cu p oectele de bugete a e Oficiilor protopopeşti cel mai t rziu până la 15 Febr spre aprobare.

Tot până la data de mai sus se vor înainta şi conturi e de gestiune ale Oficiilor parohiale şi protopopeşti pe anul 1947 întocmite conform instrucţiuni or cuprinse în ordinul nostru circular Nr. 9173/1947.

In b getele Oficiilor parohiale se vor bugeta su mele coresp u zatoare pentru procurarea de cărţi pentru bibl o eca pa ohiei şi pentru plata abonamente lor la „Lumina Satelor", „Telegraful Român" şi „Revista Teologică".

Costu a esto abonamente se va fixa în primul număr care va apare în 1948 şi se va trece în bugete suma exacta stabiita ca abona nent pe 1948.

Nr. 11958/1947.

Discul dela Botezul Domnului din 6 Ianuarie 1948, pentru fondul Mit opolitan se va purta şi anul acesta în toate bisericile din Arhiepiscopia noastră.

Sumele încasate împreună cu procesele-verbale cerute prin ordinul nos ru circular Nr 390 19 7 se vor înainta Oficiului protopopesc de care aparţin pă a la 25 Ianuarie 1948.

Oficiile protopopeşti vor trimite sumele primite împreuna cu tabloul tot alizator şi procesele-ve bale, Oficiului nostru de Cassa până la 1 Febr 1948.

Sibiu la 15 Decemvrie 1947.,

Consiliul Arhiepiscopesc

1 Decemvrie

Sărbătoarea unirii Transilvaniei cu Patria Mumă a fost ţinută în acest an într'o atmosferă de s mplitate sobra. In toată ţara s au slujit doxologii de ulţumire la care au luat parte reprezentanţii autorităţilor.

La Sibiu, doxologia a fost slujită de P. S. arhiereu-vicar *Teodor* şi un s bor de preoţi şi diaconi, de faţă fiind şefii autorităţilor locale în f unte cu I. P. Sf. Mitropolit *Nicolae*, prefect *A. Mocanu* şi alţii.

Cadrul sobru în r ma căruia s'a făcut pomenirea dela 1 Decemvrie arată seriozitatea cu care poporul nostru intănpină an de an ziua unei largi dreptăţi popul re.

Dragostea pentru orfani

O colectă model

Acţiunile caritative îşi au taina lor. In general poporul nostru temător de Dumnezeu le preţuieşte şi este gata să facă şi el asemenea. Fireşte, pentru a trece la faptă el trebue să fi înţeles rostul, să vadă desluşit frumuseţea acţiunii. Parohiile noastre în care preoţimea noastră s'a identificat pe deplin cu acţiunea ocrotirii orfanilor, iniţiată din partea I. P. Sf. nostru Mitropolit *Nicolae*, au dat rezultate pe deplin satisfăcătoare, fie parohiile mici sau mari. Preoţii pătrunşi de taina frumuseţii acţiunii caritative, au făcut să treacă însufleţirea lor şi asupra credincioşilor şi 'n felul acesta rezultatele colectei pentru orfelinat au fost la înălţime.

Drept exemplificare pot fi utilizate rezultatele citite de noi la acest loc în numerele trecute ale „T. R.". Dar venim şi de astădată cu o probă în plus. Este vorba de o parohie mică, Seleuşul, în care s'a realizat o colectă model. Lăsăm să vorbească raportul C. Părinte Iustin Sârbu:

Oficiul Parohial ort. român
Seleuşul, jud. Tarnava-mare
Nr. 90/1947.

INALT PREASFINŢITE,

Subsemnatul, cu profundă smerenie vin a raporta, că în Seleuşul rezultatul colectei pentru orfelinat, încheiată conf. ord. circ. Nr. 10373/1947 a fost: In bani *1100 Lei, 178 kg. grâu, 481 kg.* porumb, *150 kg* cartofi, *42 kg fasole*, 9 kg, ceapă, 2 kg. morcovi.

Rog respectuos, Inalt Preasfinţite, a mi se ierta întârzierea, căci deş la timp am cetit ord. circ. Nr. 9453/1947 şi în 2 Dumineci consecutive am stăruit prin predică, îndemnând la jertfă pentru o fapt, punând chiar 3 echipe de colectare, la una fiind eu conducătorul şi pe ziua fixată a umbla prin comuna noastră resfirată pe o întindere de 2 km. am căzut la pat, iar celelalte 2 echipe au motivat că nu pot merge că trebue să ducă cartofii la gară pentru stat. In urmă au început ploi şi nu s'a mai putut face. Dar în tot răul e şi un bine, căci după ce bunul Dumnezeu m'a ridicat din pat, suferind încă cu operaţia, am mers eu personal dela casă la casă 4 zile, colectând cele arătate, cari în 1 şi 2 Decemvrie se transportă la Of. prot. Dumbrăveni.

Laud pe Dumnezeu, că bunii mei credincioşi s'au identificat cu gândurile curate ale Inalt Preasfinţiei Voastre, ca să rupă de a gura lor pentru orfanii neamului. Seleuşenii sunt cei mai săraci sub raport material din întreg judeţul nostru, căci la începutul păstoriei mele abia 9 familii aveau car şi vite, ceilalţi toţi erau slugile saşilor şi păstori de vite în comunele din jur! Situaţia, că primind pământ dela Reforma Agrară, a trebuit, pe lângă cota Statului să achite în grâu şi la plata pământului, încât majoritatea nu mai au grâu nici până la Crăciun, nu s'a putut face mai mult.

Mulţumindu-Vă, Inalt Preasfinţite, pentru părintească indulgenţă, cu cari însoţiţi gândul nostru şi pentru purtarea de grijă ce arătaţi orfanilor neamului, din care doriţi a face stâlpi neclătiţi Biserii şi neamului, Vă rog atât în numele meu, cât şi al credincioşilor, să primiţi cele mai sincere şi calduroase urări de bine şi sănătate, fiindcă suntem în preajma serbării Sf. ierarh Nicolae, al cărui nume cu vrednicie îl purtaţi, ca încă mulţi fericiţi ani să străluciţi în scaunul Marelui Andrei, drept îndreptând cuvântul adevărului, spre mărirea lui Dumnezeu şi înflorirea Bisericii şi a Neamului.

Seleuşul, la 1 Decemvrie 1947.

Al Inalt Preasfinţiei Voastre devotat şi supus fiu:
Preot Iustin Sarbu

Acţiune într'adevăr pilduitoare. Ea va da de gândit, fără îndoială, multor preoţi, cari până în prezent, nu şi-au prea pus cu conştiinciozitate problema mare şi plină de răspunderi a ocrotirii orfanilor neamului.

In încheiere mai dăm o altă serie de rezultate ale colectei, fără nici un comentar: Vişteа de jos a colectat Lei 4100; Brădet-Acriş, 2250 Lei; Predeal Bran, 2200 Lei; Prişca. 3020 Lei, plus un sac de legume; Boholţ, 144 kg. porumb şi 120 kg cartofi; Sâmbăta de jos, 850 kg. cartofi şi 35 buc verze. Mag, 240 kg. cartofi şi 16 kg porumb. Beclean, 330 kg. ceapă şi 51 buc. varză. Rucăr, 450 bucăţi varză, 225 kg. porumb şi 60 kg. fasole.

Menţiune deosebită şi cu laudă facem de P. C. părinte protopop Brote dela Cohalm care a trimis din tractul P. C. Sale cea mai bună colectă de grâu. S'a îngrijit cu alte cuvinte de ceea ce ne lipseşte mai mult, pânea orfanilor. In mai multe rânduri am stăruit peotru colectarea de grâu şi mai stăruim încă. P. C. părinte Brote ne-a înţeles şi-a trimis la Sibiu cu un camion de ocazie peste 700 kg. de grâu, în afară de peste 1000 kg. porumb, cartofi la fel, fasole 200 kg.

In numărul viitor vom da mai departe rezultatul colectei pentru orfelinat.

REFERENT

Venind Hristos printre noi...

Oamenii pierduţi, cu înfăţişare de gloată, se frământă ca valurile mării, în urgia de întuneric a nopţilor lungi...

Ochii lor, atâţia ochi, sunt scăpărări din cremenea urii. Ei nu mai ştiu să iubească şi nici nu mai pot... Ţi-e greu să-i priveşti. Ţi-e groază. Vezi în scânteierea lor ceva ca e-ţi tulbură apele inimii. Par'că ceva de dincolo, din pustiul adâncului, s'a plămădit de mult în aceşti ochi ai mulţimilor.

Lacrima lor nu mai e cristal, ci... sânge! Seninul lor e beznă, surâsul lor amar şi lumina din ei par'că nu mai vede; e un opaiţ stins.

Cei mulţi ar alerga şi nu-i mai poartă picioarele. Se vreau spre alte zări, dar nu mai au vlagă în ei. Le-a stors-o atâtea căi ascunse... Şi hilozi, apar ca nişte umbre şi cad ca frunzele Cu paşii împleteciţi, aceşti oameni-fantome, bat drumul cel mai de pe urmă, drumul sfârşit al unei vieţi care nu va mai fi. Nu se pot duce cum vreau şi totuşi silesc. Ceva neştiut îi împinge din urmă. în vreme ce un aer cald îi atrage c'o putere magică spre un nou orizont.

Nu pot să înţeleagă ce e. Urechile lor n'aud chemări. Sunt atât de îmbâcsite .. Alte glasuri le-au desfătat auzul până acum. Şi noile chemări sunt prea serafice. Nu pot fi prinse în dulceaţa lor curată. Ei simt totuşi ceva. Sunt atâţia. Doar nu se înşeală.

Se duc val după val înainte... Câte braţe se întind — o pădure de braţe spre necunoscut. Cer mereu. Palmele lor — o pâlnie uriaşe care vrea să apuce ceva de departe... Nu e nici unul care să nu simtă lipsuri. Sărmanii! De mult nu s'au mai abătut peste ei binecuvântările Cerului. Sunt ca un ogor în secetă — uscaţi şi răvăşiţi. Au trăit într'o izolare stranie. Credeau că au totul şi, când s'au trezit, erau streini şi goi. *Orfanii pământului!...*

Inima lor n'a mai ştiut ce-i mângâierea şi pe faţa lor nu s'a mai oprit demult sărutul păcii. De aceea, au atâtea cute 'n obraji şi nu mai ştiu zâmbi...

Mulţi cad cu trupul; rămân înapoi, dar sufletul par'că le merge înainte. E un fel de front istovit, în linia căruia nu mai vezi forţa brută. Trupurile sunt prea slabe noage. Nu mai sunt oameni, ci un front de suflete treziie ca din vis. Un front de doruri noui cari se vreau împlinite...

Intr'un colţ de pământ, umil şi părăsit, soseşte din împărăţia zărilor senine, Intruparea nădejdiilor.

Un prunc, faţă de soare, aşterne iar senin de primăvara peste întreaga fire. Văzând cu ochii, El „sporeşte în înţelepciune, creşte cu trupul şi cu harul la Dumnezeu şi la oameni". E un copil minune! A fost vis sat dar nu cunoscut. Dorit şi aşteptat, fără fără să înşele vreo nădejde.

Nu un om, nici un popor, ci o lume întreagă, toţi oamenii, toţi acei orfani ai pământului îl vreau pe acest prunc fără asemănare. Nu s'a mai născut nici când un astfel de copil şi în atari împrejurări. S'a văzut atunci cum Cerul lua în braţele sale pământul şi-i săruta fruntea cu dragoste, iar o scară de îngeri se ostenea au zidind puntea de înfrăţire a celor de jos cu cele de sus

Nu mai era prăpastie 'n mij'oc.

Nici între cei de jos nu mai era ruptură. O singură vrere, o dorinţă unică şi sufletul mare şi unanim al omenirii, se înfăţişează la picioarele Pruncului, prin păstori şi crai — săraci şi bogaţi — simpli şi învăţaţi.

Omenirea muncitoare, cu povara trudei pe umeri, e cea dintâi prezentă la picioarele Slavei. Vorbeşte cu îngerii stă de faţă cu Minunea şi se împărtăşeşte ca dintr'o pâne a tainei, din dragostea lui Dumnezeu. Nu mai e vis! E o realitate dulce de care nu te mai poţi sătura privind-o, trăind şi gustând o. Ei nu mai ştiu de griji, de lipsuri şi nevoi. Sunt deasupra lumii. Par'că plutesc cu îngerii prin apele de argint ale văzduhului.

Câtă pace... câtă iubire... câtă înfrăţire!...

Aici, poposesc şi craii, regii, filosofii. Fruntea lor se pleacă umilă, formând acelaş arc de ascultare şi supuşenie în faţa pruncului, cu omenirea muncitoare.

Nu mai există deosebire. Au sosit de pe căi diferite şi aici toţi s'au făcut una. Un suflet. Stau de vorbă — în taina gândului — cu Dumnezeu şi săracii. Se împărtăşesc şi ei din aceeaşi pâne a iubiri cereşti. Câtă armonie între toate categoriile sociale... Un prunc minunat îi uneşte pe toţi, îi înfrăţeşte. Toţi privesc într'o singură direcţie. Lumina care învăluе statura pruncului, îi robeşte. Le dă de gândit mai mult decât propria lor ştiinţă. Infrânţi dintr'o simplă întâlnire, nu se supără de înfrângere.

Aici, craii cu înţelepciunea şi păstorii cu truda, aştern aurul şi mieii, la picioarele lui Hristos — drept prinos de recunoştinţă şi ataşare.

Şi... oamenii pierduţi... încep a se regăsi în preajma lui Iisus. Ochii li se spală în lacrimile bucuriei şi-l privesc cu nesaţ pe Marele binefăcător.

Auzul, par'că li se desfundă şi încep a prinde — ca'n surdină — melodii cereşti, cari împreună pacea lui Dumnezeu cu bunăînvoirea oamenilor.

Şi picioarele nu-i mai ţin locului Fiecare, de unde află, scapără să dea faţă cu Cel nou născut. Toţi se doresc după acest Prunc care poate satisface cererile şi îndestula cu bogaţia darului, o lume, întreagă. Prezenţa Pruncului, printre noi cei mulţi, „începe a deschide ochii orbilor şi urechile celor surzi le face să audă şi s hilozii sar ca cerbi şi limba gângavilor se limpezeşte"... Pacea se aşează 'n fire şi vuetul mulţimilor şi-a aflat liman.

Oamenii pământului nu ştiu acum ce să facă; să plângă ori să se veselească. Bucuria lor în uşa staulului e duioasă ca o întâlnire între prieteni după un apus de bătalie. Ar mai depăna prin faţă minţii greul necazurilor trecute, dar sosirea clipei de pace îi copleşeşte..

Şi aşa, în căldura dragostei pentru Cel născut, cu bucuria nădejdilor împlinite, o omenire îmbrăţişată, sarută mâinile Domnului care va ocroti pe toţi înviforaţii pământului.

Prentul **Nichifor Todor**

Săptămâna prieteniei româno-jugoslave

(=) Intre 1—6 Dec. 1947, întreg poporul român a luat parte cu însufleţire la sărbătorirea prieteniei româno-jugoslave. Festiv tăţile organizate cu această ocazie, cuvântările rostite şi alte amănunte însemnate au arătat întreagă simpatia poporului nostru pentru eroicul popor vecin şi pentru eforturile depuse de el întru refacerea ţării sale.

Fără îndoială, manifestaţiile acestea au cimentat şi legaturile dintre două neamuri vecine şi prietene.

Noul abonament la „TELEGRAFUL ROMAN"

parohii clasa I	*Lei 800*
„ „ *II*	„ *600*
„ „ *III*	„ *500*
particulari	„ *1000*
autorităţi şi abonament de sprijin	„ *1500*
America 10 Dolari	

Taxele de publicare a concursurelor:

protopopi	*Lei 5000*
parohii clasa I	„ *3000*
„ „ *II*	„ *2000*
„ „ *III*	„ *1000*
cântăreţi bisericeşti	„ *1000*
Costul inserţiunilor un cm²	*Lei 12*

Administraţia „TELEGRAFULUI ROMAN"

O iniţiativă fericită şi foarte binevenită

De curând a luat naştere în Sibiu *Comitetul Naţional pentru Ocrotirea Copilului*. Scopul pe care noua iniţiativă şi-l propune se vede din titlul pe care comitetul şi l-a luat.

Pe cât de frumoasă, problema ocrotirii copilului şi a mamei este tot atât de importantă. Ea cere o rezolvare fără întârziere, atât pe plan social cât şi naţional. Biserica noastră este gata să dea tot concursul Comitetului Naţional pentru Ocrotirea Copilului.

Acest comitet a pornit la drum organizând la Sibiu o săptămână a copilului, care s'a desfăşurat în zilele dintre 6 şi 14 Dec. a. c. Dăm mai jos apelul pe care noul comitet l-a dat din acel prilej:

Să facem totul pentru a creia copiilor noştri o viaţă mai bună

Un apel al Comitetului Central pentru Ocrotirea Copilului

Cetăţeni, Cetăţene,

Cunoaşteţi starea de mizerie în care se nasc şi cresc copiii noştri dela sate şi din periferiile oraşelor.

Este o moştenire veche şi dureroasă.

Dar a venit timpul să lichidăm această nefastă moştenire a trecutului, la care războiul şi seceta au adăugat partea lor. A venit timpul când copiii să poată creşte în condiţii omeneşti, căci vremurile vitrege au apus.

Astăzi avem în fruntea ţării un Guvern democrat, călăuzit numai de grija pentru interesele poporului, pentru sănătatea lui, pentru viitorul lui.

Viitorul poporului nostru sunt copiii noştri. Pentru ei trebue să facem tot ce putem. Să facem totul pentru a le creia o viaţă mai bună Sănătatea lor fizică şi morală trebue să fie una din primele noastre preocupări.

Ocrotirea copiilor cere însă energia, devotamentul şi dragostea tuturor.

Cetăţeni, Cetăţene,

Ştim că apelul nostru va găsi ecou în inimile voastre. Toţi dorim să avem copii sănătoşi şi fericiţi. Ştim că ne veţi da sprijinul de care este nevoe în această operă de ocrotire a copiilor noştri.

Incepem această operă cu o săptămână închinată copilului. Ea se va desfăşura între 6—14 Decemvrie a. c. In această săptămână vă cerem să dovediţi dragostea voastră pentru copii, vă cerem să arătaţi că sunteţi alături de Comitetul Naţional pentru Ocrotirea Copilului, în opera pe care o începe.

Mame, Cetăţeni şi Cetăţene,

Dacă doriţi să dispară tristeţea din ochii atâtor copii, veniţi alături de noi.

Primiţi cu dragă inimă echipele noastre de colectare care vor veni în casele voastre.

Sprijiniţi-ne ca să dăruim ţării o generaţie sănătoasă, harnică şi fericită.

Comitetul Naţional de Ocrotire a Copilului

Pace şi înoire sufletească

Biblia ne istoriseşte că în vremea potopului, după ce ploile s'au oprit şi apele mai scăzuseră, dreptul Noe a slobozit din corabie un porumbel. Pământul fiind încă acoperit de ape, porumbelul n'a avut unde sălăşlui şi a revenit în corabie.

Se aseamănă vremea noastră vremii aceleia. După marele potop prin care am trecut: războiul, după ce ploile lui de gloanţe şi şrapnele şi trăsnetele de bombe şi obuze au încetat, pe apele sale spumoase încă de tot felul de răutăţi şi lipsuri, corabia cu înţelepţii lumii se plimbă de ici-colo, dintr'un oraş la altul al globului, căutând să aducă pe pământ liniştea şi pacea. Porumbelul păcii şboară însă pe deasupra pământului însângerat şi plin de lipsuri, patimi şi mizerii, negăsind loc de sălăşluire.

Pacea, după care tânjesc toate popoarele, o vrem cât mai aproape şi cât mai dreaptă. Biserica creştină se roagă neîncetat pentru unirea tuturor şi pacea a toată lumea; ea cheamă neîncetat harul sf. Duh ca să lumineze mintea conducătorilor şi să le dea priceperea să conducă popoarele lor numai spre bine.

Mare satisfacţie am avut când am citit în gazete că delegaţii popoarelor au început lucrările unei conferinţe printr'o slujbă religioasă, ceea ce nu s'a făcut la Geneva. Unii din ei invoacă stăruitor numele lui Dumnezeu şi recomandă principiile creştine la baza nouei consolidări a lumii. «Fără Mine nu puteţi face nimic», a spus Iisus. O pace durabilă fără Hristos nu se poate. Deasemenea, fără a se ţine seama de marile principii şi valori creştine. Cât de impresionantă este, în acest sens, rugăciunea regretatului Fr. D. Roosvelt.

Cu gândul după pacea, liniştea, înfrăţirea şi bunavieţuire dintre fii aceluiaş neam şi dintre toate popoarele lumii, deschid cartea vieţii veşnice, sf. Scriptură, şi cetesc la profetul Isaia ce aspect are lumea când lipsesc toate acestea: pământul se jeleşte şi se ofileşte, lumea toată se usucă şi este în cumpănă mare, cerul laolaltă cu pământul trag de moarte... blestemul mistuieşte pământul şi locuitorii de pe el ispăşesc păcatul; drept aceea cei ce locuesc pe pământ sunt mistuiţi şi oamenii rămas-au puţini la număr... în cetate a rămas numai prăpădul, porţi dărâmate şi stricate« (c. 24).

Cetesc mai departe un viitor fericit: neamurile «*vor preface săbiile lor în fiare de plug şi lăncile lor în coase; nici un neam nu va mai ridica sabia lui împotriva altuia şi nu se vor mai deprinde cu pravila războiului; ci fiecare va sta tihnit sub viţa sa şi sub smochinul său şi nimeni nu va mai răspândi teama*» (Miheea IV, 3—4).

Nici cel mai idealist şi pacifist om de pe lume n'ar fi putut cuprinde în cuvinte mai frumoase şi cuprinzătoare ca ale profetului acest viitor, pe care îl dorim toţi şi pentru care să conlucrăm cu toţii.

Ar fi de dorit însă ca pe lângă efortul de a se aranja motivele economice şi împărţirea echitabilă a bogăţiilor lumii şi altele care tind la schimbarea dinafară a lumii, să se purceadă şi la schimbarea lăuntrică a omului.

I. P. S. Sa Mitropolitul *Nicolae* al Ardealului, în una din frumoasele Sale pastorale, a evidenţiat din nou acest adevăr: «*Inoirea sufletului este cea mai mare poruncă a ceasului de faţă*». Bune sunt toate planurile şi reformele, care s'au făcut şi se vor mai face, dar dacă nu se vindecă şi partea dinauntru unde se află pricina de boală, se caută tămăduirea mai mult cu oblojeli puse pe partea dinafară a vieţii».

Tuturor reformelor trebue să le premeargă reforma sufletească. De aceea un subiect de actualitate este *valoarea omului*. De om depind toate şi fără el nimic n'ar avea nici o valoare.

Trebue de aceea reeducarea omului, restabilirea şi înoirea sufletească a lui, punându-l în drepturile şi datoriile sale ca fiu al lui Dumnezeu, responsabil de actele sale în faţa conştiinţei sale, a semenilor săi şi a lui Dumnezeu. Numai atunci un om nu va mai avea frică de alt om, un popor nu va mai avea teamă de alt popor.

Pe urmă, pacea nu porneşte nu mai de sus în jos, ch ar de ajung la o înţelegere înţelepţii lumii, ci şi de jos în sus Ce folos dacă cei de sus decretează pacea, iar noi cei de jos fii aceleiaşi familii, aceluiaş neam, suntem învrăjbiţi? Deci, pace în casă, în familie şi între neamuri.

GH. C. DIACONU

Şedinţa festivă

a studenţilor teologi întru pomenirea Mitropolitului A. Şaguna

(=) Sâmbătă seara, 29 Noemvrie 1947, s'a desfăşurat programul festivalului închinat memoriei neîntrecutului vlădică Andrei Şaguna. Festivitatea aceasta organizată an de an de către studenţii Academiei teologice „Andreiane", a chemat şi chiamă mereu într'un mănunchiu mulţi credincioşi şi reprezentanţi distinşi ai vieţii sibiene.

Anul acesta, au fost de faţă: I. P. Sf. Mitropolit *Nicolae*, P. S. Episcop *Dr. Nicolae Popovici* al Oradiei, P. S. arhiereu-vicar *Teodor*, P. S. Sa Episcopul Ev. *Dr. Müller*, dl general *Stănescu Cristea*, Prof. *Dr. Ioan Lupaş*, etc.

C. diacon Prof. *Dr. N. Mladin*, preşedintele de onoare al societăţii academice, a rostit cuvântul festiv, scoţând în evidenţă personalitatea Mitropolitului Şaguna şi mai ales sensul în care tradiţionalismul ortodox se îmbină cu progresul adevărat din toate domeniile vieţii sociale

Studentul teolog *B. Bassa* din anul IV, preşedintele activ al societăţii, a desvoltat subiectul: „*Şaguna şi drepturile poporului*", arătând în chip amănunţit şi documetat cum şi în ce măsură a contribuit marele ierarh la recunoaşterea şi promovarea acestor drepturi pe seama poporului nostru din Transilvania.

Corul studenţilor, condus de C. preot Prof. *Gh. Şoima*, a executat, în chip deosebit de reuşit un program de cântece religioase.

La sfârşitul serbării, I. P. Sf. nostru Mitropolit *Nicolae* a spus între altele următoarele:

„*Constat cu bucurie şi de astă dată, că în sufletul tinerimii noastre trăieşte viu cultul marelui nostru mitropolit Andrei Şaguna şi îi serveşte ca îndemn pentru înţelegerea realităţilor din viaţa noastră bisericească şi naţională, în lumina marilor tradiţii ce au stat la temelia existenţei noastre ca neam.*

Viaţa unei naţiuni trebue să crească organic, fiecare generaţie fiind cu înţelegere pentru înaintaşii ce i-a precedat şi din experienţele lor să culeagă puteri proaspete pentru cultivarea şi îmbogăţirea patrimoniului scump ce ni-au lăsat.

E mare mitropolitul Şaguna prin tot ceea ce a lucrat: prin înfiinţarea de şcoli pe seama poporului care atât de multă vreme a fost ţinut în întunerec; e mare Şaguna prin lupta pentru ştergerea iobăgiei şi pentru câştigarea de drepturi pe seama poporului românesc din Ardeal, e mare Şaguna prin cărţile ce le-a scos pentru luminarea poporului, instituţiile şi societăţile pe cari le-a înfiinţat pentru acest popor; e mare Şaguna prin reînfiinţarea vechei mitropolii a Transilvaniei şi prin organizaţia largă ce i-a dat-o. încât un biograf al lui a spus, că numai acest lucru de l-ar fi făcut, numele său ar fi rămas înscris cu glorie în istoria poporului românesc.

Dar Şaguna e şi mai mare prin faptul că a ridicat la o înălţime neatinsă până la el conştiinţa de sine *a poporului nostru din Ardeal. Un filozof a spus:* „Cogito ergo sum", *adecă conştiinţa de mine însumi îmi dă certitudinea existenţei mele. Şi la un popor putem aplica acest dicton. Căci prin conştiinţa de sine trăieşte în prezent şi viitor un popor. Şaguna a ridicat conştiinţa de sine a poporului nostru şi i-a afirmat cu tărie drepturile pe cari nimeni nu i le mai putea contesta.*

Ai amintit, tinere, de episodul cu Ecaterina Varga. Cred că se putea soluţiona mult mai simplu. Ce putea să facă o femeie fără de carte? O aventură cel mult. Şi atunci Şaguna şi-a dat seama că prin aventura ce putea să încerce acea femeie, nu se va soluţiona chestia politică a românismului din Ardeal. Şi atunci a intervenit. Cum ştergi cu burete un nume de pe tablă, aşa a şters Şaguna aventura. Alţii au voit să detracteze numele mare al lui Şaguna, interpretând tendenţios această faptă a lui. Dar înţelepciunea politică a lui Şaguna refuză asemenea interpretări.

Bărbat care înţelegea profund realităţile vieţii politice, s'a răzimat pe drepturile imprescriptibile ale poporului său şi i le-a afirmat la toate ocaziile, făcând cu el şcoală politică. Urmând exemplul lui Şaguna să luminăm şi să întărim conştiinţa de ea însaşi a naţiei noastre şi de misiunea ei în istoria lumii. Acesta e învăţământul cel mare al personalităţii şi operei lui Andreiu Şaguna.

Voi, dragii mei, să lucraţi în acest sens.

P. S. Voastre, dlui General, dlui Preşedinte şi On. public, le mulţumesc eu în numele vostru, iubiţi tineri, pentru cinstea ce v'au făcut participând la această prăznuire".

Ca şi în trecut, şedinţa festivă din acest an a lăsat deasemenea o impresie puternică şi frumoasă.

La serbarea lui Şaguna

Oare de ce Ardealul, de ce Ortodoxia ardeleană prăznueşte atât de des şi cu atâta veneraţie pe Şaguna? In ce constă măreţia lui Şaguna, prin care această figură providenţială a Ortodoxiei şi poporului român domină jumătatea a doua a sec. al XIX-lea în Ardeal şi-şi prelungeşte influenţa până în vremea noastră? Desprinzând liniile mari ale acţiunii lui, ne putem opri la următorul răspuns: Măreţia lui Şaguna constă în idealul ce şi l-a formulat şi în extraordinara forţă creatoare prin care l-a transpus în realitate.

Idealul? „Pe românii transilvăneni din adâncul lor somn să-i deştept şi cu voia către tot ce-i adevărat, plăcut şi bun să-i trag". Realizarea? In privinţa aceasta ceia ce caracterizează pe Şaguna este clarviziunea şi cumpăneala, iscusinţa diplomatică, echilibrul suveran care evită exagerările, unilateralitatea, patima, împingând astfel evoluţia poporului fără sguduiri pe făgaşul unui progres sigur şi autentic. In persoana lui s'a întâlnit într'o uimitoare sinteză tradiţia sufletului românesc cu spiritul revoluţionar al vremii.

Pentru Şaguna tradiţia nu e literă moartă, ci viaţă; e viaţa Duhului sfânt în istorie. Iar progresul, întrupat atunci în flamura revoluţiei franceze: libertate, egalitate şi fraternitate — nu este decât o nouă etapă în realizarea împărăţiei lui Dumnezeu pe pământ în care să stăpânească dreptatea, frăţietatea, iubirea.

Tradiţia se armonizează cu progresul. Mai mult: tradiţia devine izvorul progresului, căci progresul nu e decât forma mereu nouă pe care o ia tradiţia vie în drumul ei spre idealul unei societăţi umane desăvârşite. Astfel Şaguna a făcut din tradiţie forţă de progres şi din progres, vivificare şi actualizare a tradiţiei.

Dacă preamărim şi astăzi spiritul şagunian este pentrucă directivele lui sunt valabile şi pentru noi. Revoluţionarea societăţii se continuă. Şi echilibrul suveran dintre tradiţie şi popor, dintre Ortodoxie şi spiritul vremii rămân un imperativ nedepăşit. De aceea prăznuim pe Şaguna şi ne legăm să-i continuăm opera în duhul veşnic viu al tradiţiei ortodoxe.

N. Mladin

Nr. 270/1947 O. D.

COMUNICAT OFICIAL

pentru membrii Societăţii misionare ortodoxe „Oastea Domnului"

In Regulamentul „Oastei Domnului" tipărit în anul 1937, Cap. II, art. 8, aliniatul 2 dela litera *h)*, aliniatul 2 dela litera *o)* şi art. 10, litera *e)*, se aflau oarecari nepotriviri cu timpurile noastre de astăzi. Aceste nepotriviri au fost semnalate Sfântului Sinod din Bucureşti, care a şi dispus îndreptarea lor.

Astfel în şedinţa sa din 20 Noemvrie a. c., Sfântul Sinod, a trecut la revizuirea Regulamentului „Oastei Domnului". Aliniatul 2 dela litera *h)*, art. 8, i-a dat următoarea redactare:

„Duşmanii Bisericii sunt duşmanii luptătorilor ei. De aceea, părtaşii „Oastei Domnului" merg de bunăvoie în apărarea doctrinei ortodoxe faţă de eresuri şi faţă de curetele ascunse care sapă la temelia Bisericii: faţă de spiritism şi vrăjitorie, faţă de superstiţiile din toată viaţa creştină, faţă de idolatrie, sub orice formă s'ar prezenta".

Aliniatul 2 dela litera *o)*, art. 8, a fost suprimat; la fel a fost suprimat aliniatul *e)* dela art. 10.

Dăm acest comunicat spre orientare membrilor „Oastei Domnului".

Secretariatul general

Nr. 11135/1947 Bis.

Circulară

către P. C. protopopi şi C. preoţi din Arhiepiscopia ortodoxă română de Alba-Iulia şi Sibiu

Aducem la cunoştinţa P. C. protopopi şi C. preoţi din Arhiepiscopia noastră că abrogăm dispoziţiunile date cu ordinul nostru Nr. 638 din 21 Ianuarie 1947, publicat în Telegraful Român Nr. 3—4 din 1947, privitor la taxele după cununiile bisericeşti încheiate în cursul anului, prin care s'a stabilit drept taxă de una pereche de cununie Lei 2000, în bani vechi, şi începând cu data de 15 August 1947 am fixat drept taxă de cununie suma de 50 lei de fiecare pereche.

Pentru intervalul dela 1 Ian.—15 Aug. 1947 am stabilit taxa de cununie în suma de 20 lei de pereche.

P. C. protopopi şi C. preoţi vor percepe la timp aceste taxe şi le vor înainta în termin pe cale ierarhică Oficiului nostru de cassă.

Sibiu, din şedinţa secţiei bisericeşt ţinută la 2 Dec. 1947.

Nr. 11748/1947.

Comunicat

In conformitate cu decizia Nr. 20 a Comisiunei Ministeriale pentru redresarea economică şi stabilizarea monetară, publicată în Monitorul Oficial din 12 Aug. 1947, disponibilităţile proprii ale parohiilor, declarate până la 14 August 1947 se încadrează *în art. 9* şi în consecinţă vor putea fi preschimbate în lei stabilizaţi în proporţie de 1 la 20000 Lei.

Dispunem tuturor Oficiilor parohiale a trimite de urgenţă Oficiilor protopopeşti:

a) Chitanţele de depunere de lei vechi în cont blocat indicând instituţiunea unde au fost depuse şi suma depusă.

b) Tabloul depunerilor indicând denumirea instituţiei unde sunt depuse şi suma depusă.

Sumele primite din donaţiuni după data de 12 Aug. 1947 nu se preschimbă şi nu vor fi cuprinse în tablou.

Oficiile protopopeşti vor concentra aceste chitanţe şi datele amintite mai sus într'un tablou pe care îl vor înainta cu o adresă la Banca Naţională a României, sucursala Cluj, judeţul respectiv.

Atragem atenţiunea Oficiilor parohiale pentru *ţinerea în regulă* a jurnalului de cassă încheiat conform circularei Nr. 9173/947 şi actelor justificative, fiindcă Banca Naţională şi-a rezervat dreptul să facă înainte şi după deblocarea sumelor verificarea scriptelor parohiale.

Sibiu, din şedinţa secţiei economice, ţinută la 13 Decemvrie 1947.

Consiliul Arhiepiscopesc

Aviz important

Facem cunoscut tuturor Oficiilor paroh ale şi abonaţilor „Telegrafului Român", că ne găsim în mari greutăţi materiale din cauza neplătirii abonamentului pe anul 1947. De aceea, rugăm foarte stăruitor ca toţi restanţierii să binevoiască a-şi achita de urgenţă abonamentul.

Administraţia
„TELEGRAFUL ROMÂN"

Sfinţirea bisericii din Turdaş

Duminecă, în 14 Decemvrie 1947, s'a făcut sfinţirea bisericii din parohia Turdaş, biserică renovată radical prin sârguinţa C. preot-paroh *Petru Fan*, a credincioşilor din localitate şi a mai multor donatori străini cu inimă largă.

Actul sfinţirii l-a săvârşit *P. S. arhiereu-vicar Teodor* asistat de P. C. arhidiacon *I. Circov* şi de mai mulţi preoţi din partea locului. El s'a desfăşurat într'o atmosferă de pietate şi de reculegere duhovnicească.

După slujirea sf. Liturghii, P. S. *arhiereu vicar Teodor* a rostit o predică înălţătoare, aducând în faţa credincioşilor mulţime de pilde despre credinţă şi jertfelnicie din sf. Scriptură.

C. preot *P. Fan* a mulţumit P. S. Sale pentru osteneala împreunată cu sfinţirea bisericii şi pentru îndrumările date cu această ocazie. A exprimat deasemenea mulţumiri tuturor jertfitorilor pentru renovarea sfântului lăcaş.

P. C. *Prot. Z. Stanciu* a vorbit în numele protopopiatului Orăştie, făcând un călduros apel pentru sprijinirea acţiunilor întreprinse de autoritatea bisericească mai ales în direcţia colectei pentru Orfelinatul dela Sibiu

Cuvântări frumoase s'au rostit şi cu ocazia agapei ce s'a servit îndată după încheierea praznicului sfinţirii bisericii.

Trebue remarcat faptul, că la bucuria credincioşilor noştri din Turdaş s'au alăturat toţi credincioşii celorlalte confesiuni din localitate, în frunte cu preoţii lor, dovedind astfel că dragostea creştinească îi poate strânge pe oameni într'un singur mănunchiu, atunci când e vorba de împlinirea unui lucru plăcut lui Dumnezeu

Pentru ostenelile sale, C. preot *P. Fan* a fost distins cu brâu roşu.

Rămas bun

Fiind pus în retragere din scaunul de Episcop al Eparhiei Romanului, P. S. Sa **Lu ian Triteanu** *şi-a luat rămas bun dela credincioşii pe care i-a păstorit părinteşte aproape un sfert de veac, printr'o frumoasă şi meşteşugită scrisoare pastorală. Din cuprinsul ei ales desprindem nu numai rodnica activitate a P. S. Sale, care a îmbrăţişat cu deosebire tărâmul misionar-cultural şi cel de asistenţă socială al vieţii bisericeşti, ci şi următorul testament:*

„Acum când mă despart de voi, vă las ca tostament moral, îndemnul creştinesc de a vă purta cu iubire creştinească unul către altul. Păziţi dreapta credinţă a Bisericii noastre ortodoxe, *făclie de cultură religioasă şi de educaţie patriotică. Biserica străbună a fost leagănul în care a crescut Neamul Românesc, ea a fost puterea sufletească care a ajutat închegarea poporului nostru într'un Stat şi într'o ţară modernă, ea a fost şi va rămâne lumina călăuzitoare şi nădejdea de mai bine a poporului nostru.*

Iubiţi Biserica, păziţi credinţa.

Pr. 12.235/1947

Comunicat

On. Minister al Educaţiei Naţionale cu Deciziunea Nr. 284.610 1947 pornind cu toată hotărârea acţiunea de Alfabetizare şi culturalizare a maselor populare, invităm cu toată stăruinţa pe P. C. Protopopi şi C. Preoţi din Arhiepiscopia noastră să dea tot concursul Şcolilor de carte, care vor lua fiinţă în protopopiatele şi parohiile lor, cu experienţa pe care şi-a câştigat-o Biserica noastră pe terenul cultural.

Sibiu, 22 Decemvrie 1947.

Consiliul Arhiepiscopesc

Conferinţa preoţească a prot. Sf. Gheorghe

Imprejurările specifice din ţinutul Secuimii fac ca semnificaţia unei întruniri preoţeşti în acele părţi, să fie deosebită. O conferinţă preoţească înseamnă un popas, o reculegere şi un nou îndemn la muncă neistovită, totodată şi verificarea metodelor de păstorire, potrivindu-le necesităţilor locale.

Conferinţa de toamnă s'a ţinut la 20 Octomvrie la Sf. Gheorghe, în localul „Astrei", sub conducerea P. C. Sale protopop *Ioan Ludu*, care în cuvântul său de deschidere a definit rolul preotului în Secuime, şi a recomandat ca arme şi mijloace de păstorire: catehizaţia în special, apoi desăvârşirea personalităţii preotului.

Aceste două probleme au şi fost tratate amănunţit în lucrările prezentate. Intr'un ciclu: *„Catehizaţia în Secuime"* şi-au prezentat referatele lor, preot *I. Garcea*: „Problema catehizaţiei în Secuime", preot *V. Folea*: „Catehetul în şcoala primară din Secuime", preot *I. Bunuş*: „Catehizaţia tinerimii adulte", prot. *I. Ludu*: „Catehizaţia nupturienţilor" şi preot *V. Glodeanu*: „Pastoraţia, predica şi cateheza în Secuime". Lucrările din acest ciclu s'au completat reciproc iar discuţiile animate, la care au luat parte preoţii I. Florea, I. Bunuş, I. Rauca, au dus la trasarea următoarelor principii: 1. Catehizaţia este în Secuime problema esenţială a misiunii preoţeşti, mai mult ca predica, fiindcă ea înseamnă însăşi educaţia religioasă-morală a păstoriţilor. 2. Catehizaţia nu înseamnă numai predarea câtorva ore de religie în şcoala primară, ci ea îmbrăţişează pe toţi credincioşii, dela mic la mare, în familie, şcoală, în societate, în societăţile religioase, întruniri, şedinţe oricând şi oriunde. 3. Preoţimea noastră se obligă a-şi pune tot sufletul întru îndeplinirea prin catehizaţie a educaţiei religioase, morale şi ortodoxe a credincioşilor, prin întruniri regulate şi metodice, tinzând a realiza nu numai reînflorirea legii strămoşeşti dar şi reînvierea graiului străbun.

A doua problemă pusă a fost tema atât de actuală dată preoţimii de către însuşi I. P. Sf. Mitropolit *Nicolae*: *„Educaţia prin sine însuşi a preotului"*. La cererea conferinţei, îşi citeşte lucrarea sa păr. prot. *Ioan Ludu*, care după expunerea problemei, prezintă ca scop al auto-educaţiei, *desăvârşirea personalităţii preotului*, pentru a se apropia de idealul desăvârşirii: Hristos, iar ca mijloace în acest scop: a) *desvoltarea conştiinţei sfinţeniei şi răspunderii misiunii preoţeşti*, b) *o cultură teologică* şi laică temeinică şi multilaterală, nutrită prin necontenit studiu; c) *citirea şi aprofundarea* asiduă, zilnică a Sf. Scripturi; d) *meditaţia* neîntreruptă (carnetul de note); şi e) *auto-controlul* tuturor acţiunilor personale (jurnalul pastoral).

In numele preoţimii, preotul V. Glodeanu se identifică cu felul cum a fost pusă problema, mulţumeşte păr. protopop pentru lucrarea rodnică în concluzii, sugestii şi îndemnuri luminoase, şi cere publicarea ei.

Conferinţa se mai ocupă cu stabilirea programului de activitate pentru extinderea pastoraţiei în filiile vacante, fiecare preot obligându-se a lua în grija sa câte o astfel de filie; cu organizarea colectei pentru orfelinatul arhiepiscopesc, cu starea propagandei sectare şi cu o serie de alte chestiuni pastorale.

Această conferinţă pastorală a fost un adevărat moment de reculegere, înviorare şi îndemn spre noui şi rodnice lucrări pastorale.

Nr 11.709/947

Comunicat

In conformitate cu adresa circulară Nr. 11097/947 a serviciului agricol judeţan Sibiu, invităm oficiile noastre parohiale ca să întocmească planul de cultură pe anul 1947—1948 pentru toate sesiunile parohiale şi preoţeşti şi să-l înainteze de urgenţă ocoalelor agricole de cari aparţin, spre aprobare.

Planul de cultură se va întocmi după următorul formular:

Numirea instituţiei . . . . . .
Comuna . . . . . .
Judeţul . . . . . .

Planul de cultară pe anul agricol 1947—1948

I. Cultură de toamnă

1. Grâu de toamnă varietatea . . Prevederi . . ha., Realizat . . ha
2. Orz „ „ „ . . . „ . . . „ „ . . ha
3. Secară „ „ . . . „ . . . „ „ . . ha
4. Borceag „ „ . . . „ . . . „ „ . . ha
5. Rapiţă „ „ . . . „ . . . „ „ . . ha

Total Prevederi . . ha. Realizat . . ha

II. Culturi de primăvară

1. Grâu de primăvară variet. . . Preved. . . ha . aprob. de MID ha
2. Orz „ „ „ . . . „ . . . „ . „ „ „ ha
3. Ovăz „ „ „ . . . „ . . . „ „ „ „ ha
4. Secară „ „ . . . „ . . . „ „ „ „ ha
5. Porumb „ „ . . . „ . . . „ „ „ „ ha
6. Floarea soarelui „ . . . „ . . . „ „ „ „ ha
7. Etc. . . . . .

Total Prevederi . . ha aprob. de MID ha

III Suprafaţa exploatării

1. Teren arabil . . . . . ha
2. „ de păşune . . . . . ha
3. „ fâneaţă . . . . . ha
4. Lucernă veche . . . . . ha
5. Vie . . . . . ha
6. Livadă
7. Grădinărie ha
8. Ocupat cu clădiri ha
9. Neproductiv ha

Intocmit de noi:
Data şi semnătura:

Sibiu la 19 Decemvrie 1947

Consiliul arhiepiscopesc

Al 22-lea Concert de colinde

şi cântece de stea — „pentru reînvierea şi cinstirea vechilor şi frumoaselor noastre cântece de Crăciun şi pentru înviorarea sufletului nostru creştin românesc" — a avut loc în Catedrala noastră mitropolitană Duminecă 14 Dec. a. c., orele 6 seara.

In program, compoziţii pe teme populare de Gh. Dima, Timotei Popovici, Petru Gherman, Gh. Şoima, Ilie Micu, N. Totan, etc.

Execuţia: Corul mixt al Mitropoliei Corul Şcoalei normale „A. Şaguna" şi Corul Academiei teologice „Andreiane", dirijate de Păr. Prof. Gh. Şoima.

In cadrul Concertului, Păr. Prof. Dr. Grigorie T. Marcu *a rostit o scurtă cuvântare pregătitoare pentru întâmpinarea creştinească a praznicului Naşterii Domnului, cu tema:* „Modelul de Dumnezeu dat ca să fie urmat".

I. P. Sf. nostru Mitropolit **Nicolae**, *clerul dela centrul Mitropoliei şi un public număros, au umplut spaţioasa noastră Catedrală, ascultând în reculegere reuşitul concert.*

Audienţe

Intreg corpul episcopal gr.-cat şi rom.-catolic din ţară, a vizitat Joi, 27 Noemvrie c., pe dl Dr. Petru Groza, preş dintele Consiliului de Miniştri, iar Vineri, 28 Noemvrie c., pe dl prof. Stanciu Stoian, ministrul Cultelor.

Obiectul ambelor audienţe a fost discutarea problemelor legate de misiunea fiecăruia ierarhi, între care cele mai importante au fost problema învăţământului confesional, problema sesiunilor parohiale şi aşezarea raporturilor dintre cultele reprezentate şi Guvern, pe baze cerute de spiriul nou al vremurilor.

La sfârşit, atât dl prim-ministru Dr. Petru Groza, cât şi dl ministru Stanciu Stoian, au asigurat pe înalţii ierarhi, că vor respecta deplina libertate a Cultelor şi a credinţei, fiind siguri că atât credincioşii cât şi păstorii lor de orice cult, se vor încadra în nota firească a Bisericii adevărate, stând alături de popor în eforturile lui de refacere a Ţării şi de consolidare a democraţiei.

Spicuiri

In cuvântarea rostită cu prilejul instalării (11 Nov. a. c.) dlui Stanciu Stoian, ministrul Cultelor, dl prim-ministru Dr. Petru Groza a spus printre altele:

„In această operă de guvernare noi avem o linie limpede trasată: am dat toată libertatea tuturor confesiunilor din ţara aceasta şi am veghiat la realizarea acestei libertăţi depline, lăsând fiecare cult să laude pe Dumnezeu în limba lui. N'a fost din partea noastră nici un fel de intervenţie în această privinţă.

Eu doresc Bisericii mele strămoşeşti, al cărei fiu credincios sunt, să rămână mereu dominantă prin activitatea ei, concurând cu celelalte religii în rivalitatea morală şi sufletească a acestui popor. Îi doresc această situaţie...

Luându-mi adio dela fostul meu coleg, dl ministru Roşculeţ, urez noului meu coleg dela Ministerul Cultelor, dlui ministru Stanciu Stoian, spor la muncă, sănătate şi vigoare. Cred în puterea dsale de muncă şi în sănătatea dsale şi sunt convins că va ajunge să şi îndeplinească cu succes sarcina nu uşoară, pe care acest departament i-o impune, spre mulţumirea tuturor colaboratorilor dsale şi spre desvoltarea şi propăşirea ţării noastre, în care cu toţii credem şi pentru care cu toţii muncim".

C. preoţi să stea în fruntea mişcării

Oastea Domnului

Telegraful Român 1947

Anul XCVI

Tabla de materii

(Cifrele arată numărul ziarului)

1. Articole

Actualitatea lui Iisus 33-34
Adevărata religie 29—30
Apostolat creştin 19—20
Bat clopotele 11-12
Bogaţi şi săraci în lumina Evangheliei 37—38
Cartea bună 27—28
Conştiinţa de preot 39—40
Crăciunul şi Problema socială 45—52
Crainicul Ortodoxiei ruse 21—22
Darul clipei 1—2
Din viaţa Şcoalei normale (Sibiu) 29—30
Divina smerenie 45—52
Dreptatea socială şi mila lui Dumnezeu 35—36
Duhovnicul psiholog 11—12
Dumnezeu în familie 29—30
Ecoul colindelor 45—52
Educaţia de sine însuşi a preotului 41—44
Elanul Invierii 13—14
Emanciparea femeii 3—4
Fundaţia Lapedatu 5—6
Iarăşi feciorii de preoţi 21—22
In misiune, cu îngăduinţă 33-34
Inviera 13—14
Luminiţe creştine 25—26
Misiunea şcoalei 33—34
Naşterea în lumina Vechiului Testament 45—52
Ocrotirea copiilor din Moldova 3—4
Orientări în actualitate 15—16
Ortodoxia, ipostaza feciorelnică 19—20
Pace şi înoire sufletească 45—52
Pastoraţia în sindicate 25-26
Pastoraţia modernă 29—30
Pentru pace 41-44
Predica la înmormântare 41—44
Predica nepregătită 35-36
Predica profetică 19—20
Pregătirea predicei 39—40
Preotul şi cântăreţul bisericesc 19—20
Preotul în sf. Liturghie 37-38
Psihologia în predică 35—36
Relaţiile bisericeşti româno-ruse 21—22
Relaţii culturale româno-ruse 37—38
Responsabilitatea scrisului 9-10
«Revista Teologică» (1907—1947) 9—10
Rugăciunea 33—34
Să ieriăm toate pentru Inviere 13—14
Sfatul de împăciuire 21—22
Stăniloae D. Dr. (elogiu) 7—8
Sus pe culme 25-26
Taina Mărturisirii 41—44
Temeiurile caritaţii în Sfânta Scriptură şi Sfânta Tradiţiune 19—20
Textul Rugăciunii domneşti (precizări la) 27-28
Tineretul şi creştinismul 13—14
Vecernia 39—40
Venind Hristos printre noi... 45—52

2. Pastorale, cuvântări, etc.

Conferinţe (Academia teologică etc.) 3—4, 5-6, 7—8, 9—10, 13—44, 17-18, 45-52
Cuvântări 31—32, 41—44
Declaraţii (Dr. P. Groza, Dr. E. Beneş, St. Stoian, etc. 1—2, 5-6, 7-8, 9—10, 45-52
Pastorale 1-2, 5-6, 13—14, 15—16, 45-52
Predici 9-10

3. Antrefileuri

Ajutorul Moldovei (în) 5—6
Convocare 39—40
Maria Lupaş-Vlasiu Dr. (decorare) 27—28
Premii 7—8

4. Poezii

An nou 3—4
Dedicaţie 1-2, 41—44
Dumnezeu 19—20
Noaptea de taină 37—38
Pescarii 25—26
Primăvară nouă 15—16
Priveghere 21—22
Sfinţii 31—32
Spovedanie 19—20

5. Recenzii, reviste, etc.

Andrutsos Hr.: Sistem de Morală (Trad.) 41—44
Anuarul Acad. teologice Sibiu (1946—47) 25—26
Biserica Ortodoxă Română (rev.) 11—12
Biserica şi problemele vremii (de Profesorii de teologie, Sibiu) 27—28
«Biserica şi Şcoala» (Arad) 7—8
Carte din lumea meşteşugarilor români (O) 21—22
Călugăr D.: «Tatăl nostru» 39—40
«Căminul Cultural» 39—40
Felea Il Dr.: Mântuirea 45—52
Filocalia vol. II 25—26
Ionescu Şerban: Probl. de morală socială 15—16
Liţiu Gh.: Românii arădani în frământările din 1849—50 11-12
Lopuhin: Istoria biblică (Trad. Nicodim) 45—52
Miron Gr.: Concep despre Logos la Filon etc. 45—52
Mladin N. Dr.: Prin sbucium. vremii (Predici) 45—52
Mladin N. Dr.: Tineretul şi creştinismul 45—52
Nissa Gr. de: Viaţa fericitei Macrina (Trad.) 41—44
Noveanu Gh.: Geneza mântuirii noastre 39—40
P. S. Emilian: Carte de rugăciuni 41—44
«Revista Economică» 3—4
«Revista Teologică» 1—2, 7—8 45—52
Vlăduceanu V.: Concord. bibl. antisectară 17—18
Vlăduceanu V.: Mănăstiri bănăţene 35—36

6. Probleme, fapte, comentarii, conferinţe, rapoarte, etc.

Activitatea unui păstor vrednic 23—24
Actualităţi creştine 41—44, 45—52
Adunarea generală a «Astrei» 45—52
Adunări eparhiale 31-32, 33—34
Ajutaţi orfelinatul! 33-34
Ajutorarea celor în suferinţă 27—28
«Albina» (75 ani) 11—12
Alegeri vlădiceşti 39—40, 41—42
Alţi dătători de bună voie 3—4
Anul 1946 1—2
Apostolie strădalnică 39—40
Audienţe 45—52
Branul conduce 37—38
Brazdă mai adâncă 41—44
C. A. R. S. Sibiu (Realizări) 15—16
Carte postală 41—44
Cinci decenii de activitate (Duca, Marcu, etc.) 7—8
C. N. C. 41—44
Colaborare 45—52
Colectă model (O) 45-52
Colectă pentru Orfelinat (încheiere) 5—6
Colectă generală pentru Orfelinat 35—36
Concert de colinde (22-lea) 45 52
Conferinţe preoţeşti 5—6, 9—10, 13—14, 17-18, 19—20, 21-22, 25—26, 39—40, 45—52
Congres creştin la Amsterdam (mare) 5—6
Copiii Moldovei 3-4, 13—14
Cugetări asupra predicei 17—18
Deschidere de an academic (Sibiu) 35—36
Danie preţioasă (O) 25—26
Din viaţa Bisericii ruseşti 7—8, 15-16, 21—22
Din viaţa creştinătăţii 3-4, 5—6, 9-10 11—12, 17—18
Dorinţă a mai multora (O) 3—4
Duminecа Ortodoxiei 9—10, 11—12
Evanghelia în centrul vieţii 1—2
Faptă lăudabilă (O) 11—12
Faptă pilduitoare (O) 7—8
F. O. R. (Braşov) 13—14
F. O. R. S. (Cluj) 13—14
Grija pentru Orfelinatul nostru 17—18
Groza P. Dr. prim ministru (la Sibiu) 13—14
Hirotoniri de arhierei 45—52
Hramul mănăstirii Brâncoveanu (15 Aug) 31—32
Icoana în Orientul ortodox 19—20
I. P. Sf. Nicolae între orfani şi săraci 13—14
I. P. Sf. Dr. V Lăzărescu (inscăunarea) 39—40
In ajutorul Moldovei 1—2, 7-8, 9—10, 15 16
Incheiere de an academic (Sibiu) 25—26
Iniţiativă fericită (O) 45—52
Invitare la abonament 1—2, 45—52
Jertfelnicie vrednică de laudă 7—8
Mănăstirea Brâncoveanu (pelerinaj la) 13-14
Mănăstire în plină refacere 45—52
Manifestări îmbucurătoare 25—26
Mereu Braşovenii 19-20
Metodă «misionară" originală (O) 31—32
Mihu I. Dr. (20 ani dela moarte) 3—4
Mitropolia Banatului 39—40
M. S. Regele Mihai I (mesaj de an. nou) 1—2
M. S. Regele Mihai I (decorare) 19—20
O Naţiune — O Biserică 7—8
O. M. S. 41—44
Pagină misionară 41—44
Pensionarea unui preot harnic 29—30
Pentru pânea orfanilor 39—40
Pomul de Crăciun al orfanilor 1—2
Prăsnuirea dela Mânăstire 15—16
Procesiunea dela Iaşi 17—18
Primejdia socială a unei secte 39—40
Raport de chemare la profesorat 21—22
Rămas bun 45-52
Recunoştinţa Bisericii 11-12
Reuniunea meseriaşilor Sibiu (80 de ani) 25—26
Reuniunea de cântări (Săliste) 29—30
Rezultat pilduitor 7—8
Rugăciunea muncitorului creştin 37—38
Săptămâna prieteniei româno-sovietice 39-40
Semănături de toamnă 45—52
Săptămâna prieteniei româno-jugoslave 45—52
Semne promiţătoare 7—8
Serbarea lui Şaguna (La) 45—52
Sfinţiri de biserici (Ciugud, Daia, Baciu etc 29—30, 31-32, 37-38, 41-44, 45-52
Şedinţă festivă 45-52
Paştile la Sibiu 15—16
Sf Sărbători la Sibiu 1—2
Sf. Sinod (din lucrările) 27—28
Slujitor vrednic (Un) 11-12
Solemnitate înălţătoare (O) 21—26
Solie de peste Ocean (O) 13—14
Spicuiri 45—52
Stăniloae D. Dr. Prof. (demisie) 5-6
Strădanii vrednice de laudă 11—12
Strigătul lumii după Biblie 41-44
Suciu P., preot (Vârd) 33-34
Şcoala de cânt. bisericeşti Sibiu (la 20 ani) 25-26
Ştiinţa românească peste hotare 41—44
Trecere «confesională», etc 15—16
Un ţăran — medic chirurg 19-20
Vizita I. P. S. Patriarh Alexei la Sibiu 23—24
Vrednicia Bisericii 7—8
Zece Mai 19—20
Zelul şi dragostea se încununează 41—44
Ziua de 24 Ianuarie 3—4
Ziua Victoriei 19-20
Ziua de 1 Decemvrie 45—52

7. Foişoara

Anastasia Romana 23-24
Biserica şi asistenţa socială 5-6, 9-10
Cuvinte către studenţii teologi 11—12, 13-14
Dela Alfa 3-4
Din însemn. unui preot din M-ţii Apuseni 37-38
F. O R. S. 27-28
Intruparea, condiţie a mântuirii 1-2
La catafalcul scriitorului Seb. Stanca 39—40
O excursie în câmpul pastoraţiei 33—34, 35-36
O recenzie (Prof. D. Călugăr: Cărţi didactice) 3—4
Prof. Alexandru Iosof 27-28

8. Anunţuri, comunicate, etc.

Anunţuri 1-2, 31—32
Apeluri 5—6
Avize 3-4, 5—6, 7—8, 23-24, 35-36, 39—40, 45—52
Circulare 1—2, 7—8, 9—10, 11-12, 13—14, 19—20, 23—24, 25—26, 27—28 29—30, 33-34, 35—36 37—38, 45—52
Comunicate 1—2, 5—6 7—8, 9—10, 11—12, 13—14, 17-18, 23—24, 25—26, 27-28, 29—30, 33—34, 35—36, 37-38, 45-52
Concursuri (dela Consiliul arhiepiscopesc) 1—52
Convocări 29—30
Notificări oficiale 27-28, 29—30, 31—32
Publicaţiuni, programe (programe de servicii religioase: în toate numerele ziarului) 1—2, 3—4, 11-12, 13—14, 25—26, 2—28, 33—34
Rectificări 9—10

9. † Necrologuri, decese

Basarab Adam. preot 31-32
Barbat Dimitrie, preot 21—22
Beu Ilie Dr., preşed «Albina» 37—38
Cândea Ioan, publicist 25-26
Cheţan Augustin, preot 7-8
Coltofean Dumitru, consilier arhiep. 13-14
Curta Ioan preot 17—18
Dragomir Ioan, inspector şcolar 11—12
Ispir Vasile prof. univ 27—28
Jocu Filaret, arhimandrit 11—12
Martin Iosif, preot 31—32
Oprea Traian, preot 13—14
Plotogea Victor, preot 7—8
Pop Ştefan Dr, prof. 3—4
Stanca Sebastian Dr. prot. favr., cons. ep. 39—40
Ungur Leontin, preot 5—6
Vacărescu Elena, scriitoare 7-8

Serviciul religios în catedrala din Sibiu

7. *Joi 25 Noemvrie 1947, la Naşterea Domnului Iisus Hristos serveşte şi predică I. P. S. Sa Mitropolitul Nicolae,* fiind înconjurat de un mare sobor de preoţi şi diaconi.

8. *Vineri în 26 Decemvrie, 1947, serveşte P. S. Arhiereul-Vicar Teodor,* ajutat de un sobor de preoţi şi diaconi. *Tot P. S. Sa ţine şi predica.*

9. *Sâmbătă în 27 Decemvrie 1947, la Sf. muc. şi arhid. Ştefan,* servesc: Prot. Mihail Neagu, Oct. Mureşan şi duhov. Nicodim Belea; diaconii: Simion Macarie şi Vasile Gârbu. — Predică: *duhovn. Nicodim Belea.*

10. *Duminecă în 30 Decemvrie 1947,* servesc: Prot. Mihail Neagu, Oct Mureşan şi pr. Simion Iacob; diaconii: Anatolie Scurtu şi Iosif Bolog. — Predică: *prot. M. Neagu.*

VITRINA CĂRŢII

Atragem luarea aminte a cititorilor asupra următoarelor noutăţi teologice:

1. Lopuhin: *Istoria Biblică.* Vol. VI. Trad. de I. P. S. Patriarh Nicodim. Tipografia Mânăstirii Neamţu, 1947. Un volum. format mare de peste 600 pagini. Preţul. ?

2. Ierodiacon Dr. Nicolae Mladin: *Prin sbuciumul vremii.* Predici. Sibiu (Tiparul Tipografiei Arhidiecezane) 1947. Pag. 147. Preţul.?

3. Idem: *Tineretul şi creştinismul.* Sibiu [Tiparul Tipografiei Arhidiecezane) 1947. Pag. 19. Preţul?

4. Grigorie T. Miron: *Concepţia despre Logos la Filon şi la Sf. Ioan Evanghelistul.* Bucureşti (Tipografia Cărţilor Bisericeşti,) 1947. Pag. 24. Preţul?

5. Prot. Dr. Ilarion V. Falea: *Mântuirea.* Arad (Tipografia Diecezană) 1947. Pag. 61. Preţul 20 Lei.

Cărţi şi Reviste

Revista Teologică. Organ pentru ştiinţa şi viaţa bisericească întemeiat în 1907, apare lunar, sub patronajul I. P. Sf. Mitropolit NICOLAE al Ardealului. Redacţia şi administraţia: Academia teologică „Andreiană", Sibiu, strada Mitropoliei 24—28. Abonamentul pe un an: 450 Lei. Director: Profesor *Dr. Grigorie T. Marcu.* —

Nrii. 7—10. Iulie—Octomvie 1947. Preot Dr. Grigorie T. Marcu: Râvnă şi faptă. Prof. univ. Dr. Ioan Lupaş: Locuinţa sibiană a Mitrpolitului Sava Brancovici-Brâncoveanu (1674—1680. Ierod. Dr. Nicolae Mladin: Tineretul şi creştinismul. Prot. stavr. Dr. Seb. Stanca: Poezia religioasă Preot Ioan Opriş: Moralitatea ca atitudine existenţială. Preot Dr. Nicolae Terchilă: Filosofia antică pedagog spre Hristos. Prof. Dr. Liviu Patachi: Românii ortodocşi în revoluţia rakocziană. I. L: Profesorul Dr. Ilie Beu. Preot. Dr. Nicolae Terchilă: Actualitatea gândirii creştine. Ierod. Anatolie Scurtu: Cântările funebrale ale lui Dimitrie Cunţan. Preot Dr. Grigorie T. Marcu: Atitudini: Un denunţ public împotriva abe-raţiilor sectare. Ierod. Dr. Nicolae Mladin I. L., S. S. Preot Dr. Grigorie T. Marcu, Dr. Şt. Zissulescu şi Preot Dr. Teodor Bodogae: Mişcareaa Literară: Sistem de Morală, de Hristu Andrutsos, trad. de Dr. I. Lăncrănjan şi Prof. E. Mudopoulos. Erdéli református püspökök az utolso evszazadban. A jelénesek könyve es a reformatus egyhaz. Az egyhaz es a mai idök kérdései elöadasok„ de Vásárhelyi lános. Anuarul II al Şcoalei de cânt. bis. D. Cunţan, publ. de Pr. Vaieriu Popa. Uşile iubirii, de Pr. Aristide N. Geamănu. Relaţia dintre ştiinţă, metafizică şi religie în sistemul cartesian, de C. Săndulescu-Godeni. Mânăstiri bănăţene, de Prot. V. Vlăduceanu. Candela. Kirchliche Blätter, Cinci ani de existenţă a „Institutului de Istorie" de pe lângă Facultatea de Teologie din Suceava. De ce uniaţia?, de Prof. M. Şesan. Osana luminii, de Zorica Laţcu. Prot. Gheorghe Secaş: Cronica: Părintele Sergiu Bulgakov. Gr. T. M: Note şi Informaţii: Învăţăminte pentru preoţi. Adunarea eparhială a Arhiepiţcopiei Sibiului. † Prof. Dr. V. Gh. Ispir. Revista „Altarul Banatului" O statistică elocventă. Creştinii din Ţara Sfântă. Cine studiază Teologia? Trei prim-miniştri creştini în Extremul Orient. Ştiri bisericeşti din URSS. Canibalism modern? — sau altceva. 1648—1848—1948.

Cetiţi şi răspândiţi

REVISTA TEOLOGICĂ

INFORMAŢIUNI

INTERNE:

MULŢĂMIRE. Inalt Prea Sfinţia Sa Mitropolitul nostru Nicolae mulţămeşte şi pe această cale, celor cari i-au trimis felicitări şi i au făcut urări de ziua numelui şi împărtăşindu-le arhiereştile Sale binecuvântări, le face tuturor urări de prosperitate.

URARE. La sfintele sărbători ale Naşterii Domnului, urăm preţuiţilor noştri colaboratori, iubiţilor cetitori şi sprijinitori ai „Telegrafului Român", ani mulţi, cu bine, sănătate şi pace.

M. S. Regele s'a întors în ţară, fiind primit de membrii Guvernului.

O delegaţie guvernamentală în frunte cu Mareşalul Tito, a vizitat Capitala.

In 6 Dec. c. I. P. S. Patriarh Nicodim a împlinit vârsta de 82 ani.

In ziua de 20 Dec. c, va începe vacanţa de Crăciun şi va ţine până Joi 8 Ianuarie 1948.

EXTERNE

O delegaţie guvernamentală jugoslavă în frunte cu Mareşalul Tito, a vizitat de curând Budapesta.

Adunarea Naţională Bulgară a votat în unanimitate noua constituţie a Bulgariei.

Australia a ratificat de curând tratatul de pace cu România.

Redactor resposabil: Preot Dr. CORNELIU SÂRBU. Editura şi tiparul Tipografiei Arhidiecezane, Sibiu.